กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป:

การเรียน การสอน การประเมินผล

(COMMON EUROPEAN FRAMEWORK OF REFERENCE FOR LANGUAGES: LEARNING, TEACHING, ASSESSMENT)

โครงการนโยบายภาษา
หน่วยนโยบายการศึกษา
แผนกการศึกษา
สภายุโรป

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

GOETHE INSTITUT

AllianceFrançaise Bangkok

คู่มือ

www.coe.int/lang-cefr

โครงการนโยบายภาษา
หน่วยนโยบายการศึกษา
แผนกการศึกษา

สภายุโรป

คู่มือฉบับเบื้องต้นของกรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล ฉบับปรับปรุงใหม่นี้ตีพิมพ์ในรูปแบบออนไลน์เมื่อปี ค.ศ. 2018 เป็นภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส โดยใช้ชื่อว่า กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล: คู่มือพร้อมคำบรรยายระดับชุดใหม่ และ Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer : Volume complémentaire avec de nouveaux descripteurs ตามลำดับ

คู่มือฉบับนี้นำเสนอสาระสำคัญของ CEFR ในรูปแบบใช้งายง่ายและประกอบไปด้วยคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ทั้งหมด สำหรับการใช้ CEFR เพื่อการเรียน การสอน และการประเมินผลในเชิงครุศาสตร์ ครูและนักการศึกษาจะสามารถเข้าถึงคู่มือ CEFR เพื่อเป็น กรอบแนวคิดที่ปรับปรุงใหม่ได้โดยง่าย โดยคู่มือฉบับนี้มีลิงก์และการอ้างอิงถึงตัวบทในคู่มือฉบับปี ค.ศ. 2001 และยังได้ใช้ข้อมูลจากคู่มือฉบับดังกล่าวในจุดที่จำเป็นด้วย นักวิจัยที่หวังจะศึกษาแนวคิดเบื้องหลังและคำแนะนำในตัวบท CEFR เกี่ยวกับประเด็นจำเพาะใดๆ เพิ่มเติมควรหาข้อมูลจากฉบับปี ค.ศ. 2001 ซึ่งยังใช้งานได้อยู่

ฉบับภาษาฝรั่งเศส:
Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer - Volume complémentaire

การอ้างอิง:
Council of Europe (2020), Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment - Companion volume, Council of Europe Publishing, Strasbourg. www.coe.int/lang-cefr.

ผู้ต้องการขอทำซ้ำหรือการแปลคู่มือฉบับนี้ทั้งฉบับหรือบางส่วนควรติดต่อ กรมสื่อสาร (Directorate of Communication) (F-67075 Strasbourg Cedex or publishing@coe.int) การติดต่ออื่นๆ เกี่ยวกับคู่มือฉบับนี้ควรส่งถึง กองนโยบายการศึกษา กรมการศึกษา สภายุโรป

ออกแบบและจัดวางปกโดย: กรมการผลิตเอกสารและสิ่งตีพิมพ์ (Documents and Publications Production Department - SPDP) สภายุโรป

© สภายุโรป มกราคม 2020
พิมพ์ที่สภายุโรป

สารบัญ

สารบัญ 3

คำนำ 13

คำนิยม 14

1. บทนำ 26

1.1. สรุปการเปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับแบบขยายความ 29

2. หลักการสำคัญของ CEFR สำหรับการเรียนการสอน 32

2.1. วัตถุประสงค์ของ CEFR 33

2.2. การใช้วิธีการสอนแบบเน้นกิจกรรม 35

2.3. สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม 36

2.4. รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR 38

2.5. การเป็นสื่อกลาง 43

2.6. ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปของ CEFR 44

2.7. องค์ประกอบสมรรถนะทางภาษาของ CEFR 47

2.8. คำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR 51

2.9. การใช้คำบรรยายระดับแขยายความของ CEFR 53

2.10. แหล่งข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับการนำ CEFR มาใช้ 56

2.10.1. แหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ 56

2.10.2. หนังสือ 57

3. มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารและกลยุทธ์ 58

3.1. การรับ 58

3.1.1. กิจกรรมการรับ 59

3.1.1.1. ความเข้าใจในการฟังพูด 59

ความเข้าใจในการฟังพูดโดยรวม 59

ความเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้อื่น 60

ความเข้าใจในฐานะผู้ฟังหรือผู้ชมการบรรยายสด 61

ความเข้าใจคำประกาศและคำสั่ง 62

ความเข้าใจสื่อโสตและสื่อบันทึกสาร (ภาษามือ) 63

3.1.1.2. ความเข้าใจทางสื่อโสตทัศน์ 64

การดูทีวี ภาพยนตร์ และวิดีทัศน์ 64

3.1.1.3. ความเข้าใจในการอ่าน 65

ความเข้าใจในการอ่านโดยรวม 66

อ่านเอกสารโต้ตอบ 66

อ่านเอกสารโต้ตอบ 67

อ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น 69
อ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง 70
อ่านคำสั่งและคำแนะนำวิธีการใช้ 71
อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน 72
3.1.2. กลยุทธ์การรับ 73
การระบุสัญญาณและการอนุมาน (ภาษาพูด ภาษามือ และภาษาเขียน) 74
3.2. การผลิต 75
3.2.1. กิจกรรมการผลิต 75
3.2.1.1. การผลิตการพูด 75
การผลิตการพูดโดยรวม 76
พูดเดี่ยวต่อเนื่อง บรรยายประสบการณ์ 77
พูดเดี่ยวต่อเนื่อง ให้ข้อมูล 77
พูดเดี่ยวต่อเนื่อง นำเสนอกรณี (เช่นโต้วาที) 78
การประกาศในที่สาธารณะ 79
การพูดกับผู้ชม/ผู้ฟัง 80
3.2.1.2. การผลิตการเขียน 81
การผลิตการเขียนโดยรวม 81
เขียนเชิงสร้างสรรค์ 83
เขียนรายงานและเรียงความ 84
3.2.2. กลยุทธ์การผลิต 84
การวางแผน 85
การเทียบเคียง 85
การตรวจสอบและการแก้ไข 86
3.3. การปฏิสัมพันธ์ 88
3.3.1. กิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ 88
3.3.1.1. ปฏิสัมพันธ์ในการฟังพูด 88
การปฏิสัมพันธ์ในการฟังพูดโดยรวม 89
การเข้าใจคู่สนทนา 90
การสนทนา 92
การอภิปรายที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ) 93
การอภิปรายที่เป็นทางการ (การประชุม) 95
ความร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมาย 96
การซื้อสินค้าและการขอรับบริการ 97
การแลกเปลี่ยนข้อมูล 99
การให้/รับการสัมภาษณ์ 100
การใช้สื่อสารโทรคมนาคม 101
3.3.1.2. ปฏิสัมพันธ์ในการเขียน 101
การปฏิสัมพันธ์ในการเขียนโดยรวม 102
การเขียนโต้ตอบ 103
การเขียนบันทึกสั้นๆ ข้อความและ แบบฟอร์ม 104
3.3.1.3. ปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ 105

การสนทนาและอภิปรายทางออนไลน์ 107
การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมายและความร่วมมือ 109
3.3.2. กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์ 110
การผลัดกันแสดงออก(การผลัดกันพูด) 111
การให้ความร่วมมือ 112
การถามเพื่อความชัดเจน 112
3.4. การเป็นสื่อกลาง 114
3.4.1 กิจกรรมการเป็นสื่อกลาง 115
การเป็นสื่อกลางโดยรวม 116
3.4.1.1. การเป็นสื่อกลางข้อความ 116
การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ 118
การอธิบายข้อมูล 120
การย่อยข้อความ 122
การแปลข้อเขียนในการพูด 126
การแปลข้อเขียนในการเขียน 128
การจดบันทึก (การบรรยาย สัมมนา การประชุม) 129
ข้อความสร้างสรร 130
การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม) 131
การวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม) 132
3.4.1.2. การเป็นสื่อกลางแนวคิด 133
ช่วยการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อน ๆ 133
ร่วมมือกันในการสร้างความหมาย 135
จัดการการปฏิสัมพันธ์ 136
กระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด 138
3.4.1.3. การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร 138
ช่วยเหลือในพื้นที่พหุวัฒนธรรม 139
เป็นตัวกลางในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆและเพื่อนร่วมงาน) 141
ช่วยการสื่อสารในสถานการณ์ที่อ่อนไหวและขัดแย้ง 142
3.4.2. กลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง 143
3.4.2.1. กลยุทธ์อธิบายแนวคิดใหม่ 143
เชื่อมโยงกับความรู้เดิม 143
ปรับภาษา 143
แบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อน 145
3.4.2.2. กลยุทธ์ทำให้ข้อความง่ายขึ้น 145
ขยายความข้อความที่แน่น 145
ย่อข้อความ .....

4. มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม 147 148
สร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม 150
ความเข้าใจพหุภาษา 152

สร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา 154
5. มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 155
5.1. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์ 155
ขอบข่ายภาษาทั่วไป 156
ขอบข่ายคำศัพท์ 157
ความถูกต้องทางไวยากรณ์ 158
การควบคุมศัพท์ 159
การควบคุมระบบเสียง 162
การควบคุมระบบการสะกดคำ 162
5.2. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม 162
ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม 164
5.3. สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ 165
ความยืดหยุ่น 165
การผลัดกันพูด 166
การพัฒนาหัวข้อ 167
ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยง 168
ความแม่นยำในการนำเสนอ 169
ความคล่องแคล่วในการพูด..... 170
6. มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะการใช้ภาษามือ 172
6.1. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์ 172
คลังความรู้ภาษามือ 176
ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ 180
6.2. ภาษาศาสตร์สังคม 180
ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคมและคลังความรู้ทางวัฒนธรรม 181
ความรู้ด้านวัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้ถูกรวบรวมเข้าไปด้วย 184
6.3. สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ 184
โครงสร้างข้อความของภาษามือ 189
การจัดฉากและทัศนมิติ 192
การรับรู้ทางภาษาและการตีความ 195
การปรากฏตัวและผลกระทบ 196
ความเร็วในการย่อยความข้อความ 198
ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามือ .....

ภาคผนวก 199
ภาคผนวก 1: ลักษณะสำคัญของระดับต่างๆของ CEFR 199
ภาคผนวก 2: ตารางการประเมินตนเอง(เพิ่มเติมการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และการเป็นสื่อกลาง)..... 202
ภาคผนวก 3: คุณลักษณะของภาษาพูด(เพิ่มเติมระบบเสียง) 209
ภาคผนวก 4: ตารางการประเมินผลการเขียน 212
ภาคผนวก 5: ตัวอย่างการใช้คำบรรยายระดับแบบขยายความของการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และกิจกรรมการเป็นสื่อกลางในแวดวงต่างๆ 215
ภาคผนวก 6: การพัฒนาและตรวจสอบความถูกต้องของคำบรรยายระดับแบบขยายความ 273
ภาคผนวก 7: การเปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับของปี ค.ศ. 2001 289
ภาคผนวก 8: คำบรรยายระดับแบบขยายความเพิ่มเติม 291
ภาคผนวก 9: แหล่งที่มาของคำบรรยายระดับแบบขยายความใหม่ 300
ภาคผนวก 10: แหล่งข้อมูลบนอินเตอร์เน็ต 304

รายการภาพต่างๆ

ภาพ 1: โครงสร้างของรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR 39
ภาพ 2: ความสัมพันธ์ระหว่างการรับ การผลิต การปฏิสัมพันธ์และการเป็นสื่อกลาง 41
ภาพ 3: ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปของ CEFR 44
ภาพ 4: สายรุ้ง 45
ภาพ 5: สีพื้นฐาน 6 สี 45
ภาพ 6: โปรไฟล์ความจำเป็นสมมติในภาษาที่สอง: ระดับมัธยมต้น CLIL 48
ภาพ 7: โปรไฟล์ความจำเป็นในภาษาที่สอง: ระดับปริญญาโททางวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (เรื่องสมมติ) 49
ภาพ 8: โปรไฟล์ด้านความสามารถทางพหุภาษาที่มีไม่หลายประเภท 50
ภาพ 9: โปรไฟล์ด้านความสามารถ: ความสามารถโดยรวมในภาษาเดียว 51
ภาพ 10: โปรไฟล์ด้านความสามารถทางพหุภาษา: ความเข้าใจการฟังพูดหลายภาษา 52
ภาพ 11: กิจกรรมและกลยุทธ์การรับ 58
ภาพ 12: กิจกรรมและกลยุทธ์การผลิต 74
ภาพ 13: กิจกรรมและกลยุทธ์การปฏิสัมพันธ์ 87
ภาพ 14: กิจกรรมและกลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง 113
ภาพ 15: สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม 147
ภาพ 16: สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร 154
ภาพ 17: สมรรถนะทางการใช้ภาษามือ 171
ภาพ 18: โครงการการออกแบบเพื่อพัฒนาการสอนผู้เรียนวัยเด็ก 275
ภาพ 19: การออกแบบงานวิจัยเพื่อพัฒนาโดยใช้วิธีหลากหลาย 281
ภาพ 20: ขั้นตอนในโครงการการใช้ภาษามือ 288

ทำเนียบตาราง

ตาราง 1: รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR และคำบรรยายระดับแบบขยายความ: ปรับปรุงและเพิ่มเติม ... 28
ตาราง 2: สรุปการเปลี่ยนแปลงต่อคำบรรยายระดับแบบขยายความ 29
ตาราง 3: ระดับพื้นฐานหน้าที่มหัพภาคของ CEFR ประเภทต่างๆสำหรับกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร 40
ตาราง 4: กลยุทธ์ภาษาเพื่อการสื่อสารใน CEFR 43
ตาราง 5: วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันของคำบรรยายระดับ 55

คำนำ

กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป:การเรียน การสอน การประเมินผล (CEFR)1 เป็นหนึ่งในคู่มือการวัดระดับภาษาโดยสภายุโรปที่มีชื่อเสียงและใช้แพร่หลายที่สุด ประเทศในทวีปยุโรปจำนวน 50 ประเทศได้ลงนามในข้อตกลงทางวัฒนธรรมแห่งทวีปยุโรป เพื่อสนับสนุน “การให้ประชากรในประเทศศึกษาภาษา ประวัติศาสตร์ และอารยธรรม” ของประเทศอื่นๆ ในทวีปยุโรป CEFR ได้มีบทบาทอันสำคัญเสมอมาที่ทำให้วิสัยทัศน์ดังกล่าวนี้บรรลุผลสำเร็จ

ตั้งแต่มีการตีพิมพ์ CEFR ควบคู่ไปกับ ELP2 ซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้เรียนนั้น คู่มือนี้ได้กลายเป็นแผนงานสำคัญระหว่างรัฐบาลต่างๆของสภายุโรปในด้านการศึกษา รวมทั้งการส่งเสริมสิทธิ ในการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อประชาชนทุกคน การศึกษาภาษานั้นเป็นไปตามพันธกิจหลักของสภายุโรปที่จะ “บรรลุความเป็นเอกภาพยิ่งขึ้นระหว่างสมาชิก” อีกทั้งยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการมีสิทธิด้านการศึกษา สิทธิมนุษยชน และสิทธิของคนกลุ่มน้อย รวมทั้งเป็นพื้นฐานสำคัญในภาพรวมต่อการพัฒนาและรักษาวัฒนธรรมประชาธิปไตยอีกด้วย

CEFR มุ่งหมายที่จะสนับสนุนการศึกษาแบบพหุภาษาที่มีคุณภาพ ขยายการจราจรภาพทางสังคมให้ง่ายขึ้น และกระตุ้นการสะท้อนและแลกเปลี่ยนระหว่างผู้ประกอบอาชีพทางภาษาเพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการศึกษาของครู นอกจากนี้ CEFR ยังมอบอภิภาษาเพื่อการอภิปรายความสามารถทางภาษาที่ซับซ้อนให้กับประชากรทุกคนในทวีปยุโรปอันมีความเป็นพหุภาษาและหลากวัฒนธรรมและเป็นตัวสะท้อนวัตถุประสงค์และผลลัพธ์การเรียนที่ควรจะต่อเนื่องและโปร่งใสให้กับผู้กำหนดนโยบายทางการศึกษา ทั้งนี้ ไม่เคยมีจุดประสงค์ให้ใช้ CEFR เพื่อสร้างความถูกต้องให้กับการจำกัดการเข้าถึงเครื่องมือในการวัดผล สภายุโรปหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการพัฒนาขอบข่าย เช่น การเป็นสื่อกลาง ความเป็นพหุภาษา/พหุวัฒนธรรมและสมรรถนะทางภาษามือจะช่วยสร้างเสริมการศึกษาที่มีคุณภาพ และส่งเสริมความเป็นพหุภาษาและความเป็นพหุวัฒนธรรม

Snežana Samardžić-Marković
สภายุโรป
Director General for Democracy

1 www.coe.int/lang-cefr
2 www.coe.int/en/web/portfolio

คำนิยม

กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป:การเรียน การสอน การประเมินผล (CEFR) ได้จัดพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 (ปีแห่งภาษานานาชาติยุโรป) หลังผ่านขั้นตอนการร่าง ทดลอง และปรึกษาอย่างครอบคลุม CEFR ได้มีบทบาทในการริเริ่มนโยบายการศึกษาของสภายุโรป รวมทั้งส่งเสริมการเรียนแบบสะท้อนคิดและความสามารถในการควบคุมการเรียนของผู้เรียนด้วย

หนังสือและข้อมูลอ้างอิงซึ่งพัฒนามาจาก CEFR ตั้งแต่ที่ตีพิมพ์คู่มือออกมาจะพบได้ในเว็บไซต์ของ CEFR และ ECML3 ด้วยเหตุจากความสำเร็จของ CEFR และโครงการอื่นๆ เอกสารด้านนโยบายและแหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อพัฒนาหลักการศึกษาและวัตถุประสงค์ของ CEFR ที่เกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ/ ภาษาที่สอง ได้มีการเผยแพร่และนำมาซึ่งการพัฒนาหลักสูตรในการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาข้ามวัฒนธรรม ซึ่งจะค้นหาได้ที่ แพลตฟอร์มของแหล่งข้อมูลและเอกสารอ้างอิงสำหรับการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาข้ามวัฒนธรรม4 เช่น

- > คู่มือการพัฒนาและการดำเนินการสร้างหลักสูตรการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาข้ามวัฒนธรรม5
- > คู่มือการพัฒนาหลักสูตรสำหรับวิชาชีพครูด้านภาษาต่างๆ ในทุกวิชา6
- > จากความหลากหลายทางภาษาศาสตร์สู่การศึกษาพหุภาษา: คู่มือการพัฒนานโยบายการเรียนการสอนภาษาในยุโรป7

คู่มืออื่นๆ ที่พิมพ์แยกออกมา ได้แก่

- > แนวนโยบายและแหล่งข้อมูลสำหรับการบูรณาการด้านภาษาศาสตร์ของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นผู้ใหญ่8
- > คู่มือการศึกษาข้ามวัฒนธรรม และอัตชีวประวัติของการปะทะกันระหว่างวัฒนธรรม9
- > กรอบมาตรฐานสมรรถนะสำหรับวัฒนธรรมประชาธิปไตย10

แม้กระนั้นก็ตาม ได้มีการเรียกร้องให้ CEFR พัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 โดยขอให้เพิ่มมาตรวัดคำบรรยายเดิมด้วยคำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับ การเป็นสื่อกลาง การตอบสนองต่อ

---

3 www.coe.int/lang-cefr.

4 www.coe.int/lang-platform

5 Beacco J.-C. et al. (2016a), Guide for the development and implementation of curricula for plurilingual and intercultural education, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16806ae621

6 Beacco J.-C. et al. (2016b), A handbook for curriculum development and teacher education: the language dimension in all subjects, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16806af387.

7 Beacco J.-C. and Byram M. (2007), “From linguistic diversity to plurilingual education: guide for the development of language education policies in Europe”, Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16802fc1c4.

8 www.coe.int/en/web/lang-migrants/officials-texts-and-guidelines

9 www.coe.int/t/dg4/autobiography/default_en.asp.

10 Council of Europe (2018), Reference framework of competences for democratic culture, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้ที่ https://go.coe.int/mWYUH, accessed 6 March 2019.

วรรณกรรม ปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ และให้ผลิตฉบับผู้เรียนวัยเด็ก และและฉบับภาษามือ รวมทั้งการเพิ่มรายละเอียดคำบรรยายระดับแบบขยายความระดับ A1 และ C

นับตั้งแต่ CEFR ได้ตีพิมพ์และหลายสถาบันนำคำบรรยายระดับแบบขยายความไปใช้ในการวัดระดับภาษานั้น ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า งานวิจัยซึ่งดำเนินงานโดยสภาวิจัยแห่งชาติของสวิตเซอร์แลนด์ ภายใต้การนำของ Brian North และ Günther Schneider ประสบความสำเร็จอย่างดี ดังนั้นเพื่อตอบสนองคำขอร้องดังกล่าวและเพื่อรักษาความเป็นพลวัตของ CEFR หน่วยนโยบายการศึกษา(โครงการนโยบายภาษา) จึงได้เพิ่มเติมคำบรรยายระดับแบบขยายความลงไปในคำบรรยายระดับเดิมที่มีอยู่แล้ว ในการนี้ สถาบันที่สอนภาษาจำนวนมากได้เอื้อเฟื้อมอบคำบรรยายระดับสมรรถนะทางภาษาที่ถูกต้องและได้มาตรฐานแล้วให้แก่สภายุโรป

สำหรับแนวคิดสำคัญเรื่องการเป็นสื่อกลางของ CEFR ซึ่งนับวันจะมีความสำคัญมากขึ้นในพหุสังคมที่มีความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรมนั้น ยังไม่มีคำบรรยายระดับสมรรถนะทางภาษาที่ถูกต้องและได้มาตรฐาน การพัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับ การเป็นสื่อกลาง จึงเป็นการพัฒนาที่ซับซ้อนและใช้เวลานานที่สุด ซึ่งนำไปสู่คู่มือใหม่ฉบับนี้ของ CEFR มาตรวัดคำบรรยายระดับถูกสร้างขึ้นสำหรับการเป็นสื่อกลางข้อความ การเป็นสื่อกลางแนวคิด การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร รวมทั้งกลยุทธ์การเป็นสื่อกลางและสมรรถนะทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม

ทั้งนี้ ขั้นตอนในการพัฒนาคำบรรยายระดับเพิ่มเติมนั้นได้รวมถึงความพยายามที่จะปรับให้คำบรรยายระดับดังกล่าวรองรับคน ทุกกลุ่ม การปรับคำบรรยยระดับในลักษณะนี้นั้นได้รับคำแนะนำมาจากโครงการ PRO-Sign ซึ่งเป็นโครงการนำร่องของ ECML นอกจากนี้โครงการวิจัยระดับชาติของสวิส (SNSF) รหัสโครงการ 100015_156592 ได้ให้มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความเพิ่มเติมสำหรับภาษามือ

คู่มือของกรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล (CEFR) ตีพิมพ์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2018 ในชื่อคู่มือ CEFR พรอ้มคำบรรยายระดับใหม่ และถือเป็นอีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องที่สภายุโรปได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1964 โดยเฉพาะคำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับขอบข่ายใหม่ เป็นการต่อยอดจากของเดิม ผู้ที่ต้องการร่างหลักสูตรสอนภาษาต่างประเทศและสอนภาษาตามสถาบันต่างๆสามารถหาแนวทางเพิ่มเติมในการส่งเสริมการศึกษาพหุภาษาและการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรมได้จากคู่มือที่กล่าวถึงได้ข้างต้น นอกจากคำบรรยายระดับแบบขยายความที่เพิ่มขึ้นแล้วนั้น คู่มือฉบับนี้ยังมีคำอธิบายจุดประสงค์และหลักการสำคัญของ CEFR ที่ใช้งานง่าย ซึ่งทางสภายุโรปหวังว่าจะช่วยเพิ่ม การรับรู้เกี่ยวกับสารจาก CEFR โดยเฉพาะในการศึกษาสำหรับครู เพื่อความง่ายในการให้คำปรึกษา คู่มือฉบับนี้ได้รวบรวมลิงก์และการอ้างอิงถึงฉบับปี ค.ศ. 2001 ซึ่งยังถือเป็นแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้สำหรับบทที่มีรายละเอียดปลีกย่อย

การนำคำบรรยายระดับแบบขยายความใหม่ดังกล่าวเข้ามาไว้ในคู่มือนี้ ได้รับการตอบรับอย่างดีซึ่งเห็นได้จากการสำรวจความคิดเห็นในช่วงปี ค.ศ. 2016 – 2017 อันสะท้อนให้เห็นว่าการเรียนการสอนภาษาจำเป็นต้องใช้การเรียนการสอนแบบบูรณาการ (Integrated Approach) อาจารย์ผู้สอนปัจจุบันนิยมคำบรรยายระดับแบบขยายความที่เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ การเรียนแบบร่วมมือกัน และการสื่อกลางข้อความ นอกจากนี้คณะที่ปรึกษาคู่มือได้ย้ำให้เห็นความสำคัญของนโยบายการจัดทำคำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับความเป็นพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม มาใช้ในหลักสูตร ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของสภายุโรปในการส่งเสริมสมรรถนะสำหรับวัฒนธรรมประชาธิปไตย11 ได้แก่ การเห็นคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรม การยอมรับวัฒนธรรมอื่น และความเชื่ออื่นๆ รวมทั้งแนวคิดและการปฏิบัติตนที่แตกต่าง

คู่มือฉบับนี้ได้รับความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ในทวีปยุโรปและประเทศอื่นๆ คู่มือนี้แต่งโดย Brian North และ Tim Goodier

11 https://go.coe.int/mWYUH.

(จากมูลนิธิ Eurocentres) และ Enrica Piccardo (มหาวิทยาลัยโทรอนโต/มหาวิทยาลัย Grenoble–Alpes) การตีพิมพ์ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะที่ปรึกษาติดตามผลโครงการ ได้แก่ Marisa Cavalli, Mirjam Egli Cuenat, Neus Figueras, Francis Goullier, David Little, Günther Schneider และ Joseph Sheils

เพื่อความเชื่อมโยงกันและความต่อเนื่องของมาตรวัดสมรรถนะทางภาษาของ CEFR ที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 สภายุโรปจึงได้ขอร้องให้มูลนิธิ Eurocentres รับผิดชอบประสานงานในการพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความขอ CEFR เพิ่มเติม โดย Brian North เป็นผู้ประสานงาน สภายุโรปจึงขอขอบคุณมูลนิธิ Eurocentres ที่ได้ปฏิบัติงานมาอย่างน่าเชื่อถือและเป็นมืออาชีพ

ขบวนการขยายความและปรับปรุงคำบรรยายระดับแบบขยายความให้ทันสมัย แบ่งเป็นห้าขั้นตอนหรือโครงการย่อย

ขั้นที่ 1 : เติมช่องว่างในมาตรวัดสมรรถนะทางภาษาที่มีคำบรรยายระดับแบบขยายความที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 ด้วยสื่ออุปกรณ์ที่เป็นประโยชน์ (ช่วงปีค.ศ. 2014 – 2015)

คณะผู้แต่ง : มูลนิธิ Eurocentres: Brian North, Tunde Szabo, Tim Goodier
คณะผู้แนะนำ: Gilles Breton, Hanan Khalifa, Christine Tagliante, Sauli Takala
คณะที่ปรึกษา : Coreen Docherty, Daniela Fasoglio, Neil Jones, Peter Lenz, David Little, Enica Piccardo, Günther Schneider, Barbara Spinelli, Maria Stathopoulou, Bertrand Vittecoq

ขั้นที่ 2 : พัฒนามาตรวัดคำบรรยายระดับที่ขาดไปในปี ค.ศ. 2001 โดยเฉพาะในการเป็นสื่อกลาง (ปี ค.ศ.2014 – 2016)

คณะผู้แต่ง : Brian North, Tim Goodier, Enrica Piccardo, Maria Stathopoulou
คณะผู้แนะนำ: Gilles Breton, Coreen Docherty, Hanan Khalifa, Ángeles Ortega, Christine Tagliante, Sauli Takala
คณะที่ปรึกษา (ในการประชุมเดือนมิถุนายนปี ค.ศ.2014, 2015 และ/หรือ มิถุนายน ปีค.ศ. 2016):
Marisa Cavalli, Daniel Coste, Mirjam Egli, Gudrun Erickson, Daniela Fasoglio, Vincent Folny, Manuela Glyn Jones, Neil Jones, Peter Lenz, David Little, Gerda Piribauer, Günther Schneider, Joseph Sheils, Belinda Steinhuber, Barbara Spinelli, Bertrand Vittecoq
คณะที่ปรึกษา (ในการประชุมเดือนมิถุนายน ปี ค.ศ.2016 เท่านั้น):
Sarah Breslin, Mike Byram, Michel Candelier, Neus Figueras Casanovas, Francis Goullier, Hanna Komorowska, Terry Lamb, Nick Saville Maria Stoicheva, Luca Tomasi

ขั้นที่ 3 : พัฒนามาตรวัดระดับใหม่ในการควบคุมระบบเสียง (ปี ค.ศ.2015 – 2016)

คณะผู้แต่ง : Enrica Piccardo, Tim Goodier
คณะผู้แนะนำ : Brian North, Coreen Docherty
คณะที่ปรึกษา : Sophie Deabreu, Dan Frost, David Horner, Thalia Isaacs Murray Munro

ขั้นที่ 4: พัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะในการใช้ภาษามือ (ปี ค.ศ.2015 – 2018)

คณะผู้แต่ง : Jörg Keller, Petrea Bürgin, Aline Meili, Dawei Ni
คณะผู้แนะนำ : Brian North, Curtis Gautschi, Jean-Louis Brugeille, Kristin Snoddon
คณะที่ปรึกษา : Patty Shores, Tobias Haug, Lorraine Leeson, Christian Rathmann, Beppie van den Bogaerde

ขั้นที่ 5 : ตรวจเทียบคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก (ปี ค.ศ.2014 – 2016)

คณะผู้แต่ง : Eurocentres: Tunde Szabo (มูลนิธิ Eurocentres)
คณะผู้แนะนำ : Coreen Docherty, Tim Goodier, Brian North
คณะที่ปรึกษา : Angela Hasselgreen, Eli Moe

สภายุโรปใคร่ขอขอบพระคุณสถาบันและโครงการดังต่อไปนี้ที่ช่วยเอื้อเฟื้อคำบรรยายระดับที่ได้รับการรับรองแล้วให้แก่คู่มือฉบับนี้:

ALTE (Association of Language Testers in Europe)	Can do statements
AMKKIA project (Finland)	Descriptors for grammar and vocabulary
Cambridge Assessment English	BULATS Summary of Typical Candidate Abilities
	Common Scales for Speaking and for Writing
	Assessment Scales for Speaking and for Writing
CEFR-J project	Descriptors for secondary school learners
Eaquals	Eaquals bank of CEFR-related descriptors
English Profile	Descriptors for the C level
Lingualevel/IEF (Swiss) project	Descriptors for secondary school learners
Pearson Education	Global Scale of English (GSE)

สภายุโรปขอขอบพระคุณ:

เพียร์สัน เอ็ดดูเคชัน ที่ช่วยรับรองคำบรรยายระดับประมาณ 50 ระดับที่ได้รวมอยู่ในแหล่งข้อมูลที่ยังไม่เป็นมาตรฐาน โดยส่วนใหญ่มาจากคลังของ Eaquals และคำแปลคำบรรยายระดับเพื่อระดับ C โดยจอห์น ทริมใน Profile Deutsch

ศูนย์วิจัยสำหรับการสอน การสอบ และการประเมินภาษา มหาวิทยาลัยคาโปดิสเตรียนแห่งชาติกรุงเอเธนส์ (RCeL) ที่ช่วยเอื้อเฟื้อคำบรรยายระดับจาก Greek Integrated Foreign Languages Curriculum

หน่วยทดสอบภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย Cambridge โดยเฉพาะ Coreen Docherty สำหรับการสนับสนุนด้านการประสานงานตลอดระยะเวลาหกเดือน ที่ทำให้การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในวงกว้างประสบความสำเร็จได้ สภายุโรปยังต้อง ขอขอบคุณการสนับสนุนจากสถาบันที่ได้มีส่วนร่วมในระยะการรับรองคำบรรยายระดับใหม่ทั้งสามระยะ โดยเฉพาะผู้ที่ได้มีส่วน ช่วยเหลือในการทดลองคำบรรยายระดับดังกล่าว โดยรายชื่อทั้งหมดได้รวบรวมไว้ในด้านท้ายของบทนี้

หน่วยทดสอบภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัย Cambridge และผู้แต่ง ELP ที่ช่วยตรวจเทียบคำบรรยายระดับของพวกเขาให้เหมาะสมกับผู้เรียนวัยเด็ก

โครงการวิจัยระดับชาติของสวิสและ Max Bircher Stiftung ที่ให้การสนับสนุนด้านการเงินเพื่อการวิจัยและพัฒนาคำบรรยายระดับของสมรรถนะในการใช้ภาษามือ12

12 โครงการวิจัยระดับชาติของสวิส(SNF-Project 100015_156592: กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษามือของยุโรป:พื้นฐานเชิงประจักษ์สำหรับคำบรรยายระดับทางไวยากรณ์ ทางวัจนปฏิบัติและภาษาศาสตร์สังคมในภาษามือของชาวสวิสที่พูดภาษาเยอรมัน) SNSFresearch project 100015_156592: Gemeinsamer Europäischer Referenzrahmen für Gebärdensprachen: Empirie-basierte Grundlagen für grammatische, pragmatische und soziolinguistische Deskriptoren in Deutschschweizer Gebärdensprache, conducted at the Zurich University of Applied Science. (ZHAW, Winterthur). The SNSF provided some €385 000 for this research into signing competences.

คณะทำงานโครงการ PRO-Sign (ศูนย์ภาษาสมัยใหม่แห่งยุโรป - European Centre for Modern Languages, ECML) สำหรับความช่วยเหลือในการทำให้คำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะการใช้ภาษามือสำเร็จลุล่วงและการปรับคำบรรยายระดับตัวอื่นๆ ให้รองรับคนทุกกลุ่ม13

ภาควิชาการศึกษาคนหูหนวกและการล่ามภาษามือ มหาวิทยาลัยฮัมโบลดท์ ณ กรุงเบอร์ลิน สำหรับการแปลเอกสารทั้งหมดนี้ รวมทั้งภาพประกอบเป็นภาษามือนานาชาติ

บุคคลผู้มีรายชื่อต่อไปนี้ ที่วิจารณ์และเสนอแนะคู่มือฉบับนี้ในระยะแรกๆ ในส่วนหลักการสำคัญของCEFR สำหรับการเรียน การสอนและการประเมิน ซึ่งได้ช่วยจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมกับผู้อ่านที่คุ้นเคยกับCEFR ในระดับที่แตกต่างกัน: Sezen Arslan, Danielle Freitas, Angelica Galante, Ismail Hakki Mirici, Nurdan Kavalki, Jean–Claude Lasnier, Laura Muresan, Funda Ölmez.

องค์กรต่างๆที่รายชื่อเรียงตามลำดับตัวอักษรผู้ช่วยสรรหาสถาบันต่างๆเพื่อทดสอบคำบรรยายระดับแบบขยายความในการเป็นสื่อกลาง การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ และการตอบสนองต่อวรรณกรรม และความสามารถทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม

Cambridge English Language Assessment
CERCLES: European Confederation of Language Centres in Higher Education
CIEP: Centre international d'études pédagogiques
Eaquals: Evaluation and Accreditation of Quality in Language Services
EALTA: European Association for Language Testing and Assessment
FIPLV: International Federation of Language Teaching Associations
Instituto Cervantes
NILE (Norwich Institute for Language Education)
UNIcert

สถาบันต่างๆ(จัดเรียงตามลำดับตัวอักษรของแต่ละประเทศ)ที่เข้าร่วมโครงการระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – พฤศจิกายนปีค.ศ. 2015 ในการตรวจสอบความถูกต้องของคำบรรยายระดับ สำหรับการเป็นสื่อกลาง การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ การตอบสนองต่อวรรณกรรมและความสามารถทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม และ/หรือช่วยเหลือในการทดสอบระยะเริ่มแรกสภายุโรป ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมอีกจำนวนมากในสถาบันต่างๆที่ไม่สามารถกล่าวถึงในที่นี้อีกด้วย

แอลจีเรีย
Institut français d'Alger

อาร์เจนตินา
Academia Argüello, Córdoba
Asociación de Ex Alumnos del Lenguas Vivas Juan Ramón Fernández,
National University of Cordoba/St Patrick's School, Córdoba
Universidad Nacional de La Plata, La Plata

ออสเตรีย
BBS (Berufsbildende Schule) Rohrbach
Institut Français

13 See www.ecml.at/ECML-Programme/Programme2012-2015/ProSign/tabid/1752/Default.aspx. Project team: Tobias Haug, Lorraine Leeson, Christian Rathmann, Beppie van den Bogaerde

BG/BRG (Bundesgymnasium/Bundesrealgymnasium) Hallein
CEBS (Center für berufsbezogene Sprachen des bmbf), Vienna
Federal Institute for Education Research (BIFIE), Vienna
HBLW Linz–Landwiedstraße
HLW (Höhere Lehranstalt für wirtschaftliche Berufe) Ferrarischule, Innsbruck
International Language Centre of the University of Innsbruck
LTRGI (Language Testing Research Group Innsbruck), School of Education, University of Innsbruck
Language Centre of the University of Salzburg
Pädagogische Hochschule Niederösterreich

โบลิเวีย
Alliance Française La Paz

บอสเนีย – เฮอร์เซโกวีนา
Anglia V Language School, Bijeljina
Institut Français de Bosnie–Herzégovine

บราซิล
Alliance Française
Alliance Française de Curitiba
Instituto Cervantes Recife

บัลแกเรีย
AVO Language and Examination Centre, Sofia
Sofia University St. Kliment Ohridski

แคเมอรูน
Alliance Française, Bamenda
IFC Yaoundé
Institut Français

แคนาดา
OISE, University of Toronto

ชิลี
Alliance Française de La Serena

จีน
Alliance Française
China Language Assessment, Beijing Foreign Studies University
Guangdong University of Foreign Studies, School of Interpreting and Translation Studies
Heilongjiang University
Tianjin Nankai University

โคลัมเบีย
Alliance Française de Bogota
Universidad Surcolombiana

โครเอเชีย
University of Split
Croatian Defense Academy, Zagreb
Gimnazija Ivan Supek
Ministry of Science, Education and Sports

ไซปรัส

Cyprus University of Technology
University of Cyprus

สาธารณรัฐเช็ก

Charles University, Prague (Institute for Language and Preparatory Studies)
National Institute of Education
Masaryk University Language Centre, Brno
University of South Bohemia

เอสโตเนีย

Foundation Innove, Tallinn

อียิปต์

Institut Français
Instituto Cervantes, Cairo

ฟินแลนด์

Aalto University
Häme University of Applied Sciences
Language Centre, University of Tampere
Matriculation Examination Board
National Board of Education
Tampere University of Applied Sciences
Turku University
University of Eastern Finland
University of Helsinki Language Centre
University of Jyväskylä

ฝรั่งเศส

Alliance Française
Alliance Française de Nice
Alliance Française Paris lle–de–France
British Council, Lyon
CAVILAM – Alliance Française
Centre international d'études pédagogiques (CIEP)
CIDEF–UCO
CLV–UPMF
Collège International de Cannes
Créa–langues, France
Eurocentres Paris
France langue
French in Normandy
ILCF Lyon
INFREP
International house Nice
ISEFE
Université de Franche–Comté
Université Pierre–Mendès–France Grenoble 2

เยอรมนี

Bundesarbeitsgemeinschaft Englisch an Gesamtschulen
elc–European Language Competence, Frankfurt
Frankfurt School of Finance & Management
Fremdsprachenzentrum der Hochschulen im Land Bremen, Bremen University
Georg–August–Universität Göttingen (Zentrale Einrichtung für Sprachen und Schlüsselqualifikationen)
Goethe–Institut München
Institut Français
Technische Hochschule Wildau
Technische Universität Carolo–Wilhelmina zu Braunschweig (Sprachenzentrum)
Technische Universität Darmstadt
Technische Universität München (Sprachenzentrum)
telc gGmbH Frankfurt
Universität des Saarlandes (Sprachenzentrum)
Universität Freiburg (Sprachlehrinstitut)
Universität Hohenheim (Sprachenzentrum)

Language Centre, Neu–Ulm University of Applied Sciences (HNU)
Instituto Cervantes, Munich
Institut für Qualitätsentwicklung Mecklenburg – Vorpommern
Justus–Liebig Universität Giessen (Zentrum für fremdsprachliche und berufsfeldorientierte Kompetenzen)
Pädagogische Hochschule Heidel
Pädagogische Hochschule Karlsruhe
Ruhr–Universität Bochum, Zentrum für Fremdsprachenausbildung (ZFA)
Sprachenzentrum, Europa–Universität Viadrina Frankfurt (Oder)
Universität Regensburg (Zentrum für Sprache und Kommunikation)
Universität Leipzig (Sprachenzentrum)
Universität Passau (Sprachenzentrum)
Universität Rostock (Sprachenzentrum)
Universität Würzburg (Zentrum für Sprachen)
University Language Centers in Berlin and Brandenburg
VHS Siegburg

กรีซ

Bourtsoukli Language Centre
Hellenic American University in Athens
RCeL: National & Kapodistrian University of Athens
Vagionia Junior High School, Crete

ฮังการี

ELTE ONYC
Eotvös Lorand University
Euroexam
Budapest Business School
Budapest University of Technology and Economics
ECL Examinations, University of Pécs
Tanárok Európai Egyyesülete, AEDE
University of Debrecen
University of Pannonia

อินเดีย

ELT Consultants
Fluency Center, Coimbatore

ไอร์แลนด์

Alpha College, Dublin
Galway Cultural Institute
NUI Galway
Trinity College Dublin

อิตาลี

Accento, Martina Franca, Apulia
AISLi (Associazione Italiana Scuola di Lingue)
Alliance Française
Bennett Languages, Civitavecchia
British School of Trieste
British School of Udine
Centro Lingue Estere Arma dei Carabinieri
Centro Linguistio di Ateneo – Università di Bologna
Centro Linguistico di Ateneo di Trieste
Istituto Comprensivo di Campli
Istituto Monti, Asti
Liceo Scientifico “Giorgio Spezia,” Domodossola
Padova University Language Centre
Pisa University Language Centre
Servizio Linguistico di Ateneo, Università Cattolica del Sacro Cuore, Milano
Università degli Studi Roma Tre
Università degli Studi di Napoli “Parthenope”/I.C. “Nino Cortese,” Casoria, Naples
Università degli Studi di Parma

CVCL (Centro per la Valutazione e le Certificazioni linguistiche) – Università per Stranieri di Perugia
Free University of Bolzano, Language Study Unit
Globally Speaking, Rome
Institut français de Milan
Institute for Educational Research/LUMSA University, Rome
International House, Palermo
University of Bologna
Centro Linguistico di Ateneo, Università della Calabria
University of Brescia
Università per Stranieri di Siena

ญี่ปุ่น
Alliance Française
Institut Français du Japon
Japan School of Foreign Studies, Osaka University
Tokyo University of Foreign Studies, Japan

ลัตเวีย
Baltic International Academy, Department of Translation and Interpreting
University of Latvia

เลบานอน
Institut Français
University of Latvia

ลิทัวเนีย
Lithuanian University of Educational Sciences
Ministry of Education and Science
Vilnius University

ลักเซมเบิร์ก
Ministry of Education, Children and Youth
University of Luxembourg

โมร็อกโก
Institut Français de Maroc

เม็กซิโก
University of Guadalajara

มาซิโดเนีย
AAB University
Elokventa Language Centre
MAQS,/Queen Language school
Language Center, South East European University

เนเธอร์แลนด์
Institut Français des Pays–Bas
Cito
SLO
University of Groningen, Language Centre

นิวซีแลนด์
Language Studies International (LSI)
Worldwide School of English

นอร์เวย์
Department of Teacher Education and School Research, University of Oslo
University of Bergen
Vox–Norwegian Agency for Lifelong Learning

เปรู

Alliance Française
Universidad San Ignacio de Loyola
USIL

โปแลนด์

British Council, Warsaw
Educational Research Institute, Warsaw
Gama College, Krakow
Instituto Cervantes, Krakow, Poland
Jagiellonian Language Center, Jagiellonian University, Kraków
LANG LTC Teacher Training Centre, Warsaw
Poznan University of Technology, Poland
SWPS University of Social Sciences and Humanities, Poland

โปรตุเกส

British Council, Lisbon
Camões, Instituto da Cooperação e da Lingua
IPG–Instituto Politécnico da Guarda
ISCAP – Instituto Superior de Contabilidade e Administração do Porto, Instituto Politécnico do Porto
FCSH, NOVA University of Lisbon
University of Aveiro

โรมาเนีย

ASE–The Bucharest University of Economic Studies
LINGUA Language Centre of Babeş–Bolyai, University Cluj–Napoca
Bucharest Academy of Economic Studies
Institut Français
Petroleum–Gas University of Ploiesti
Universitatea Aurel Vlaicu din Arad

รัสเซีย

Globus International Language Centres
Lomonosov Moscow State University
MGIMO
Moscow State Institute of International Relations
National Research University Higher Schools of Economics, Moscow
Nizhny Novgorod Linguistics University
Samara State University
St Petersburg State University

ซาอุดิอาระเบีย

National Center for Assessment in Higher Education, Riyadh
English Language Center (ELC), Taibah University, Madinah

เซเนกัล

Institut Français de Dakar

เซอร์เบีย

Centre Jules Verne
Institut français de Belgrade
University of Belgrade

สโลวาเกีย

Trnava University

สโลวีเนีย

Državni izpitni center

สเปน

Alliance Française
British Council, Madrid
British Institute of Seville
Centro de Lenguas, Universitat Politècnica de València
Consejeria de Educación de la Junta de Andalucia
Departament d'Ensenyament– Generalitat de Catalunya
EOI de Albacete
EOI de Badajoz, Extremadura
EOI de Catalunya
EOI de Granada
EOI de La Coruna, Galicia
EOI de Málaga, Málaga
EOI de Santa Cruz de Tenerife
EOI de Santander
EOI de Santiago de Compostela, Galicia
EOI de Villanueva–Don Benito, Extremadura
EOI de Vigo
ILM Caceres
Institut Français
Instituto Britanico de Sevilla S.A.
Instituto de Lenguas Modernas de la Universidad de Extremadura
Universidad Europea de Madrid
Lacunza – IH San Sebastián
Net Languages, Barcelona
Universidad Antonio de Nebrija
Universidad Internacional de La Rioja
Universitat Autònoma de Barcelona
Universidad Católica de Valencia
Universidad de Cantabria
Universidad de Jaén
Universidad Pablo de Olavide, Sevilla
Universidad Ramon Llull, Barcelona

สวีเดน

Instituto Cervantes Stockholm
University of Gothenburg

สวิตเซอร์แลนด์

Bell Switzerland
Eurocentres Lausanne
Sprachenzentrum der Universität Basel
TLC–IH Zurich– Baden
UNIL, EPFL
Universität Fribourg
University of Lausanne
ZHAW, Winterthur

ไต้หวัน

The Language Training and Testing Cente,r Taipei

ประเทศไทย

Alliance Française

ตุรกี

Çağ University, Mersin
Ege University
Hacettepe University, Ankara
IDV Bilkent University, Ankara
Middle East Technical University, Ankara
Sabancı University, Istanbul

สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์

Higher Colleges of Technology

ยูกันดา

Alliance Française de Kampala

ยูเครน

Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv
Odessa National Mechnikov University
Sumy State University, Institute for Business Technologies
Taras Shevchenko National University of Kyiv

สหราชอาณาจักร

Anglia Examinations, Chichester College
Cambridge English Language Assessment
Eurocentres, Bournemouth
Eurocentres, Brighton
Eurocentres, London
Experience English
Instituto Cervantes, Manchester
International Study and Language Institute, University of Reading
Kaplan International College, London
NILE (Norwich Institute for Language Education)
Pearson Education
School of Modern Languages and Culture, University of Warwick
Southampton Solent University, School of Business and Law
St Giles International London Central
Trinity College London
University of Exeter
University of Hull
University of Liverpool
Westminster Professional Language Centre
University of Westminster

อุรุกวัย

Centro Educativo Rowan, Montevideo

สหรัฐอเมริกา

Alliance Française de Porto Rico
Cambridge Michigan Language Assessments
Columbia University, New York
Eastern Michigan University
ETS (Educational Testing Service)
Purdue University
University of Michigan

1 บทนำ

กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล (CEFR)14 เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจอันต่อเนื่องของสภายุโรปที่จะประกันคุณภาพและการศึกษาที่พลเมืองทุกคนมีสิทธิเข้าถึงได้ คู่มือ CEFR ฉบับปรับปรุงนี้ตีพิมพ์ออนไลน์ครั้งแรกในปี ค.ศ. 2018 เป็นภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสในชื่อคู่มือ CEFR พร้อมคำบรรยายระดับใหม่ และเป็นฉบับปรับปรุงและเพิ่มเติมจาก CEFR เดิม ซึ่งตีพิมพ์เป็นเล่มในปี ค.ศ. 2001 ถึง 40 ภาษา คู่มือฉบับใหม่ที่ง่ายต่อการใช้นี้ ถือเป็นวิธีที่สภายุโรปตอบรับต่อข้อคิดเห็นจำนวนมากที่ว่าคู่มือฉบับปี ค.ศ. 2001 นั้นซับซ้อนและยากต่อการใช้สำหรับผู้ประกอบอาชีพทางภาษา ดังนั้น จึงได้มีการอธิบายประเด็นหลักในวิสัยทัศน์ของคู่มือ CEFR ในบทที่ 2 ซึ่งให้รายละเอียดว่าแนวคิดหลักของ CEFR เป็นเสมือนสื่อกลางในการส่งเสริมให้เกิดคุณภาพในการสอนและการเรียนภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศและในการศึกษาแบบพหุภาษาและข้ามวัฒนธรรม ทั้งนี้ ให้นำคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ชุดปรับปรุงและเพิ่มเติมในคู่มือฉบับนี้มาใช้แทนที่ชุดเดิมในฉบับปี ค.ศ. 2001

การสืบค้นข้อมูลจากลิ้งก์ และ/หรือ รายการอ้างอิงการในบทที่ 2 “หลักการสำคัญของ CEFR เพื่อการเรียนการสอน” อาจเป็นประโยชน์แก่ครู นักการศึกษา และนักวิจัยเพื่อค้นหาข้อมูลในคู่มือฉบับปี ค.ศ. 2001 ในประเด็นต่างๆ เช่น รายละเอียดของรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR (CEFR 2001 บทที่ 4 และ 5) คำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ชุดปรับปรุงและเพิ่มเติมนี้ได้รวมชุดคำบรรยายระดับใน CEFR ฉบับปี ค.ศ. 2001 ไว้จนครบถ้วน และมีการจัดเรียงมาตรวัดของคำบรรยายระดับตามหมวดหมู่ของรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR โดยการเปลี่ยนแปลงและการเพิ่มเติมในคู่มือฉบับนี้ไม่มีผลกระทบต่อคำบรรยายระดับเดิมของ CEFR (Common Reference Levels)

CEFR ไม่ใช่มีเพียงชุดแสดงคำบรรยายระดับเท่านั้น แต่ดังที่ได้อธิบายไว้ในบทที่ 2 CEFR ยังเปิดมุมมองของการศึกษาภาษาให้กว้างขึ้นหลายทาง ไม่เพียงทัศนะที่มองผู้ใช้หรือผู้เรียนในฐานะเป็นตัวแทนทางสังคม เป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างความหมายในการปฏิสัมพันธ์เท่านั้น ยังมีแนวคิดของการเป็นสื่อกลางและความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมอีกด้วย CEFR ประสบความสำเร็จเพราะได้รวมคุณค่าทางการศึกษา ตัวอย่างที่ชัดเจนของความมีสามารถที่เกี่ยวข้องกับภาษาและการใช้ภาษา รวมทั้งเครื่องมือที่นำมาปฏิบัติได้ไว้ในรูปแบบของคำบรรยายระดับแบบขยายความ เพื่อจะช่วยพัฒนาหลักสูตรและเป็นแนวทางสำหรับการเรียนการสอน

คู่มือนี้เป็นผลงานของหน่วยนโยบายการศึกษาของสภายุโรป ที่มุ่งไปที่การปรับปรุงคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ให้ทันสมัย โดยวิธีการดังนี้

- เน้นขอบข่ายใหม่ใน CEFR ที่ยังไม่มีมาตรวัดคำบรรยายระดับในฉบับที่ตีพิมพ์ปี ค.ศ.2001 ซึ่งมีความสำคัญมากขึ้นในระยะยี่สิบปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นสื่อกลางและความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม
- ต่อยอด CEFR เช่น ขยายความระดับ “ Plus” ละเอียดมากขึ้น และระดับ “Pre – A1” ใหม่
- ตอบสนองความต้องการให้มีการบรรยายรายละเอียดเพิ่มเติมของมาตรวัดการฟังและการอ่านที่มีอยู่ และสำหรับคำบรรยายระดับสำหรับกิจกรรมในการสื่อสารอื่นๆ ดังเช่น การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ การใช้เครื่องมือสื่อสารโทรคมนาคม การตอบสนองต่อข้อความเชิงสร้างสรรค์และวรรณกรรม
- เพิ่มคำบรรยายระดับสำหรับระดับ A1, และระดับ C โดยเฉพาะ C2
- ปรับคำบรรยายระดับให้ไม่ระบุเพศและ “รองรับคนทุกกลุ่ม” (เพื่อให้ปรับใช้กับภาษามือได้) ด้วยการเปลี่ยนคำกริยาในบางกรณีและการให้ “ผู้พูด/ผู้แสดงภาษามือ” ทดแทนในบางกรณี

14 Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (2001), Cambridge University Press, Cambridge, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680459f97

สืบเนื่องจากวิธีการในข้อสุดท้ายด้านบน เป็นที่เข้าใจกับโดยทั่วไปในแวดวงผู้พิการทางการได้ยินว่าคำว่า “การฟังพูด” นั้นรวมถึงภาษามือด้วย อย่างไรก็ตาม ในหลายๆ กรณี การใช้ภาษามือสามารถถ่ายทอดข้อความที่ใกล้เคียงกับภาษาเขียนมากกว่าภาษาพูด ดังนั้น ผู้ใช้งานคู่มือ CEFR จึงควรใช้คำบรรยายระดับสำหรับการรับการเขียน การผลิตการเขียน และการปฏิสัมพันธ์การเขียนกับภาษามือเช่นกันตามที่เหมาะสม ด้วยเหตุนี้เอง ชุดคำบรรยายระดับแบบขยายความชุดสมบูรณ์จึงได้รับการปรับให้รองรับคนทุกกลุ่ม

มีโครงการที่จะเผยแพร่ชุดคำบรรยายระดับแบบขยายความชุดสมบูรณ์ในภาษามือสากล ในขณะเดียวกัน โครงการ PRO-Sign ของ ECML15 ก็ได้จัดทำวิดีทัศน์อธิบายคำบรรยายระดับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 จำนวนมากไว้เป็นภาษามือสากล

คู่มือ CEFR ฉบับนี้นำเสนอส่วนที่ขยายเพิ่มเติมของคำบรรยายระดับแบบขยายความ ดังนี้

- ใส่มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความที่พัฒนาขึ้นใหม่เทียบขนานกับที่มีอยู่เดิม
- ตารางแผนผังพร้อมมาตรวัดที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน(กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือความสามารถด้านต่างๆ)
- คำชี้แจงเหตุผลสั้นๆ ของแต่ละมาตรวัด และอธิบายแนวคิดของการจัดหมวดหมู่
- คำบรรยายระดับแบบขยายความที่ได้รับการพัฒนาและทดสอบในโครงการ แต่ไม่ได้รวมเข้าไว้ในคำบรรยายระดับแบบขยายความ จะหาได้ในภาคผนวก 8

มีการเปลี่ยนแปลงการกำหนดคำบรรยายระดับเล็กน้อยเพื่อให้ไม่ระบุเพศและรองรับคนทุกกลุ่ม ความเปลี่ยนแปลงอันมีสาระสำคัญใดๆ ต่อคำบรรยายระดับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 ได้จัดทำเป็นรายการไว้ในภาคผนวกที่ 7 ได้มีการเพิ่มคำบรรยายระดับจำนวนหนึ่งที่ได้รับการรับรองและทำให้เป็นมาตรฐานโดยสถาบันที่ระบุไว้ในบทคำนิยม และคำบรรยายระดับที่ได้รับการพัฒนาขึ้นและนำร่องในโครงการพัฒนาคำบรรยายระดับเพื่อการเป็นสื่อกลางปี ค.ศ. 2014 ถึง 2017 เข้าไปในมาตรวัดฉบับปี ค.ศ. 2001 โดยมีการอธิบายขั้นตอนในการปรับปรุงคำบรรยายระดับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 และในโครงการเพื่อการเป็นสื่อกลางไว้ในภาคผนวกที่ 6 ตัวอย่างของบริบทสำหรับการใช้คำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และกิจกรรมการเป็นสื่อกลางในขอบเขตสาธารณะ ส่วนตัว วิชาชีพ และการศึกษาสามารถพบได้ในภาคผนวกที่ 5

นอกเหนือไปจากคำบรรยายระดับในคู่มือฉบับนี้ ยังมีผลการตรวจเทียบใหม่ของคำบรรยายวัดระดับความสามารถของผู้เรียนวัยเด็ก16 ซึ่งจัดรวบรวมโดยมูลนิธิ Eurocentres แนบมาด้วยที่จะช่วยในการวางแผนรายวิชาต่างๆ รวมทั้งการประเมินผลตนเอง ในการนี้ได้ใช้วิธีการที่แตกต่างกัน ได้แก่ คำบรรยายระดับแบบขยายความ ที่เพิ่มขยายออกไปสำหรับสองกลุ่มอายุ (7 – 10 ปี17 และ 11 – 15 ปี18) และยังมีผลการตรวจเทียบที่ดัดแปลงคำบรรยายระดับดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้เรียนวัยเด็กที่ปรากฏอยู่ใน ELP รวมทั้งข้อบ่งชี้ในการประเมินผลสำหรับผู้เรียนวัยเด็กซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยทดสอบภาษาของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์

15 www.ecml.at/ECML-Programme/Programme2012-2015/ProSign/tabid/1752/Default.aspx. การประยุกต์คำบรรยายระดับของ CEFR ไปใช้กับโครงการ PRO-Sign มีตีพิมพ์ในภาษาเช็ค อังกฤษ เอสโตเนียน เยอรมัน ไอซ์แลนดิค และสโลวีเนียน

16 คลังคำบรรยายระดับเพิ่มเติม เข้าถึงได้จาก www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/bank-of-supplementary-descriptors

17 Goodier T. (ed.) (2018), “Collated representative samples of descriptors of language competences developed for young learners – Resource for educators, Volume 1: Ages 7-10”, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16808b1688

18 Goodier T. (ed.) (2018), “Collated representative samples of descriptors of language competences developed for young learners – Resource for educators, Volume 2: Ages 11-15”, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16808b1689.

1 บทนำ

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการบรรยายระดับของ CEFR หรือคำบรรยายระดับแบบขยายความของ ปี ค.ศ. 2001 กับคำบรรยายระดับที่ปรับปรุงใหม่รวมทั้งคำบรรยายที่เพิ่มเติมในคู่มือนี้แสดงให้เห็นในตารางที่ 1 ซึ่งจะเห็นจากตารางนี้ว่า มาตรวัดคำบรรยายระดับสำหรับการรับ ถูกนำเสนอก่อนมาตรวัดคำบรรยายระดับสำหรับการผลิต ถึง แม้ว่าการผลิตจะมาก่อนในฉบับ ปี ค.ศ. 2001

ตารางที่ 1 รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR และ คำบรรยายระดับแบบขยายความ: การปรับปรุงใหม่และการเพิ่มเติม

	รูปแบบคำบรรยายระดับ ปีค.ศ. 2001	มาตรวัดคำบรรยายระดับ ปีค.ศ. 2001	มาตรวัดคำบรรยายระดับที่ปรับใหม่ในคู่มือนี้	มาตรวัดคำบรรยายระดับที่เพิ่มเติมในคู่มือนี้
กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร				
การรับ				
ความเข้าใจในการฟังพูด	✓	✓	✓	
ความเข้าใจในการอ่าน	✓	✓	✓	
การผลิต				
การผลิตด้วยการฟังพูด	✓	✓	✓	
การผลิตด้วยการเขียน	✓	✓	✓	
การปฏิสัมพันธ์				
การปฏิสัมพันธ์ด้วยการพูด	✓	✓	✓	
การปฏิสัมพันธ์ด้วยการเขียน	✓	✓	✓	
การปฏิสัมพันธ์ออนไลน์				✓
การเป็นสื่อกลาง				
การเป็นสื่อกลางข้อความ	✓			✓
การเป็นสื่อกลางแนวคิด	✓			✓
การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร	✓			✓
กลยุทธทางภาษาเพื่อการสื่อสาร				
การรับ	✓	✓	✓	
การผลิต	✓	✓	✓	
การปฏิสัมพันธ์	✓	✓	✓	
การเป็นสื่อกลาง				✓

	รูปแบบคำบรรยายระดับปีค.ศ. 2001	มาตรวัดคำบรรยายระดับปีค.ศ. 2001	มาตรวัดคำบรรยายระดับที่ปรับใหม่ในคู่มือนี้	มาตรวัดคำบรรยายระดับที่เพิ่มเติมในคู่มือนี้
สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม				
สร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม	✓			✓
ความเข้าใจทางพหุภาษาพหุวัฒนธรรม	✓			✓
สร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา	✓			✓
การเป็นสื่อกลาง				✓
สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร				
สมรรถนะทางภาษาศาสตร์	✓	✓	✓	✓ (ระบบเสียง)
สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม	✓	✓	✓	
สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ	✓	✓	✓	
สมรรถนะทางการใช้ภาษามือ				
สมรรถนะทางภาษาศาสตร์				✓
สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม				✓
สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ				✓

1.1 สรุปการเปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับแบบขยายความ

ตารางที่ 2 สรุปการเปลี่ยนแปลงในคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR และข้อชี้แจงสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว คำอธิบายเรื่องโครงการพัฒนาคำบรรยายระดับอยู่ในภาคผนวก 6 และฉบับที่สมบูรณ์กว่าสามารถหาอ่านได้ในเอกสารของ Brian North และ Enrica Piccardo: “การพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความในแง่มุมการเป็นสื่อกลางสำหรับ CEFR”19

ตารางที่ 2 สรุปการเปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับแบบขยายความ

ประเด็นในคู่มือ	ข้อคิดเห็น
Pre – A1	คำบรรยายระดับสำหรับประสิทธิภาพทางภาษาของระดับนี้คือครึ่งทางของระดับ A – 1 ตามที่กล่าวไว้ในตอนต้นของ CEFR 2001 หมวด 3.5 ซึ่งมีสำหรับหลายมาตรวัด รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์
สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในคำบรรยายระดับของปีค.ศ. 2001	รายการที่เปลี่ยนแปลงในคำบรรยายระดับที่มีอยู่ของปีค.ศ. 2001 ปรากฏอยู่ใน CEFR บทที่ 4 สำหรับกิจกรรมและกลยุทธ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และใน CEFR บทที่ 5 สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในภาคผนวก 7 มีการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ เล็กน้อยเพื่อให้คำบรรยายระดับไม่ระบุเพศและรองรับคนทุกกลุ่ม

19 North B. and Piccardo E (2016), “Developing illustrative descriptors of aspects of mediation for the CEFR”, Education Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168073ff31.

ประเด็นในคู่มือ	ข้อคิดเห็น
สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในคำบรรยายระดับ C2	การเปลี่ยนแปลงที่นำเสนอในภาคผนวก 7 เกี่ยวข้องกับคำบรรยายระดับ C2 ซึ่งอยู่ในชุดคำบรรยายระดับของปีค.ศ. 2001 ตัวอย่างที่บรรยายไว้อย่างสมบูรณ์แบบมากได้ถูกปรับให้สะท้อนสมรรถนะของผู้ใช้/ผู้เรียนระดับ C2 ให้ดียิ่งขึ้น
สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในคำบรรยายระดับ A1 – C1	เปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับอื่นๆ จำนวนเล็กน้อย เพราะมีการตัดสินใจไม่ให้ปรับปรุงคำบรรยายระดับ เนื่องจากเทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไป (เช่น การเอ่ยถึงโปสการ์ด หรือการใช้โทรศัพท์สาธารณะ) มาตรวัดสำหรับการตรวจสอบระบบเสียงได้ถูกเปลี่ยน (ดังข้างล่าง) การเปลี่ยนแปลงหลักๆ เป็นผลมาจากการทำให้คำบรรยายระดับรองรับคนทุกกลุ่มเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้กับภาษามืออย่างเท่าเทียมกัน มีข้อเสนอให้เปลี่ยนคำบรรยายระดับบางคำที่อ้างถึง “การปรับเปลี่ยนภาษา” (หรือไม่) ของเจ้าของภาษา เพราะว่าคำนี้ก่อให้เกิดการโต้แย้งกันนับตั้งแต่ตีพิมพ์ CEFR
ระดับบวก	การบรรยายระดับบวก (= B1+; B1.2) ทำให้สั้นกระชับขึ้น โปรดดูภาคผนวก 1 และหมวด 3.5 และ 3.6 ของ CEFR 2001 เรื่องการอภิปรายระดับบวก
ระบบเสียง	มาตรวัดสำหรับการตรวจสอบระบบเสียงได้รับการพัฒนาขึ้นมาใหม่ โดยเน้นที่การออกเสียงและลักษณะทางสัทสัมพันธ์
การเป็นสื่อกลาง	แนวคิดเกี่ยวกับการเป็นสื่อกลางครอบคลุมมากกว่าที่นำเสนอในหนังสือ CEFR 2001 นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นกิจกรรมในการเป็นสื่อกลางข้อความ และมีมาตรวัดสำหรับการเป็นสื่อกลางแนวคิด และการเป็นสื่อกลางการสื่อสาร โดยมีทั้งหมด 19 มาตรวัดสำหรับกิจกรรมการเป็นสื่อกลาง ส่วนกลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง (มี 5 มาตรวัด) เกี่ยวกับกลยุทธ์ที่ใช้ระหว่างกระบวนการการเป็นสื่อกลางมากกว่าในขั้นเตรียมการ
พหุวัฒนธรรม	มาตรวัด การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม อธิบายการใช้สมรรถนะทางพหุวัฒนธรรมในสถานการณ์การสื่อสาร ดังนั้นจึงเป็นทักษะมากกว่าความรู้หรือทัศนคติ มาตรวัดนี้แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงสูงกับมาตรวัด “ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม” ของ CEFR 2001 ที่มีอยู่ แม้ว่าได้พัฒนามาอย่างเป็นเอกเทศก็ตาม
พหุภาษา	ระดับของแต่ละคำบรรยายในมาตรวัด การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาเป็นระดับการใช้งานของภาษาที่ด้อยกว่า ผู้ใช้อาจต้องการระบุให้ชัดเจนว่าภาษาอะไรเกี่ยวข้องบ้าง
การระบุภาษาที่เกี่ยวข้อง	ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของการนำคำบรรยายระดับมาปรับใช้ในบริบทเฉพาะ จึงแนะนำให้ระบุภาษาต่างๆที่เกี่ยวข้องสำหรับประเด็นต่อไปนี้ – การเป็นสื่อกลางข้ามภาษา (โดยเฉพาะมาตรวัดสำหรับการเป็นสื่อกลางข้อความ) – ความเข้าใจพหุภาษา – สร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา
วรรณกรรม	มีสามมาตรวัดใหม่ สำหรับข้อความสร้างสรรค์และวรรณกรรม – การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน (เป็นกระบวนการรับที่แท้จริง คำบรรยายระดับมาจากคำบรรยายระดับพื้นฐานของ CEFR ชุดอื่น) – การตอบสนองส่วนตัวต่อบทความสร้างสรรค์ (ใช้ความคิดและเหตุผลน้อยกว่า, ระดับต่ำกว่า) – การวิเคราะห์และวิจารณ์บทความสร้างสรรค์ (ใช้ความคิดและเหตุผลมากกว่า, ระดับสูงกว่า)

ออนไลน์	เพิ่มมาตรวัดใหม่สองมาตร สำหรับประเภทดังต่อไปนี้ – การสนทนาและอภิปรายทางออนไลน์ – การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมายและความร่วมมือ ทั้งสองมาตรวัดเกี่ยวกับกิจกรรมที่หลากหลายอันเป็นแบบฉบับในการใช้เว็บ รวมทั้งการตรวจสอบ หรือแลกเปลี่ยนการโต้ตอบ การปฏิสัมพันธ์ทางการพูดหรือการผลิตลิงก์สดที่นานกว่าการสนทนาผ่านทางเครือข่ายออนไลน์ (ภาษาเขียน/พูด) เขียนสมุดบันทึกทางออนไลน์ยาวขึ้นหรือเขียนข้อความระหว่างการอภิปราย และการดึงสื่ออื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง
มาตรวัดคำบรรยายระดับใหม่อื่นๆ	มาตรวัดใหม่สำหรับประเภทต่อไปนี้ ที่ขาดไปในชุดปีค.ศ. 2001 และ คำบรรยายระดับยกมาจากชุดคำบรรยายระดับพื้นฐานของ CEFR ชุดอื่น – การใช้สื่อสารโทรคมนาคม – การให้ข้อมูล
การปรับเทียบคำบรรยายระดับใหม่กับระดับของ CEFR	มาตรวัดคำบรรยายระดับใหม่ได้รับการตรวจสอบและทำให้เป็นมาตรฐานด้วยมาตรวัดทางคณิตศาสตร์จากงานวิจัยดั้งเดิมที่เน้นความสำคัญของระดับและมาตรวัดระดับของ CEFR
ภาษามือ	คำบรรยายระดับได้รับการพัฒนาให้รองรับคนทุกกลุ่ม นอกจากนี้มาตรวัดใหม่จำนวนสิบสี่มาตรสำหรับสมรรถนะการใช้ภาษามือโดยเฉพาะรวมอยู่ในคู่มือนี้อันเป็นผลมาจากงานวิจัยที่ทำขึ้นในประเทศสวิตเซอร์แลนด์
โครงการคู่ขนาน	
ผู้เรียนวัยเด็ก	มีผลของการเทียบคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็กจาก ELP จำนวนสองชุดด้วยกันคือ สำหรับกลุ่มอายุ 7 – 10 ปี และ 11 – 15 ปี ในเวลานี้ยังไม่มีคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็กที่เชื่อมโยงคำบรรยายระดับในมาตรวัดใหม่ แต่ได้ระบุว่ามีความเกี่ยวข้องกับผู้เรียนวัยเด็กไว้

นอกจากบทที่ 2 “หลักการสำคัญของ CEFR สำหรับการเรียนการสอน” และคำบรรยายระดับแบบขยายความฉบับเพิ่มเติมที่รวมอยู่ในคู่มือนี้ ผู้ใช้คู่มืออาจจะหาข้อมูลคำอธิบายเพิ่มเติมได้จากเอกสารนโยบายพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษาพหุภาษาหลากวัฒนธรรม และครอบคลุม

> คู่มือการพัฒนาและการดำเนินการสร้างหลักสูตรการศึกษาพหุภาษาและการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรม (Beacco et al. 2016a) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของบทที่ 8 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001ในหัวข้อความหลากหลายของภาษาและหลักสูตร
> กรอบมาตรฐานสมรรถนะสำหรับวัฒนธรรมประชาธิปไตย (สภายุโรป 2018) ซึ่งเป็นแหล่งอ้างอิงของคำบรรยายระดับแบบขยายความใหม่สำหรับการเป็นสื่อกลางในคู่มือฉบับนี้

หากผู้ใช้คู่มือสนใจด้านการศึกษาระดับโรงเรียนอาจจะอ่านเอกสารเพิ่มเติมชื่อ “การศึกษา การโยกย้ายถิ่นฐาน ความเป็นอื่น: หน้าที่สื่อกลางของโรงเรียน”20 ซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างกรอบแนวคิดของการเป็นสื่อกลางในคำบรรยายระดับของโครงการ

20 Coste D. and Cavalli M. (2015) “Education, mobility, otherness – The mediation functions of schools”, Language Policy Unit, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16807367ee.

2 หลักการสำคัญของ CEFR สำหรับการเรียนการสอน

กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล (CEFR) เป็นเกณฑ์วัดระดับภาษาเพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนและประเมินผล ประกอบด้วยระดับต่างๆ (A1 – C2) โดยมีมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความที่ชัดเจน และมีการเสนอแนะการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรม ซึ่งจะมีรายละเอียดในคู่มือการพัฒนาและการนำหลักสูตรการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรมมาใช้ (Beacco et al. 2016a)

หนึ่งในหลักการสำคัญของ CEFR ได้แก่ การส่งเสริมให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนและผลลัพธ์ในทุกระดับการเรียนในเชิงบวก โดยมีคำอธิบายความสามารถทางภาษา “สามารถทำได้”(Can do)ที่ให้แผนกลยุทธ์ในการเรียนที่ชัดเจนและเป็นเครื่องมือประเมินความก้าวหน้าที่ดีกว่าการดูคะแนนการสอบ หลักการของ CEFR ข้อนี้ มีพื้นฐานของการใช้ภาษาเป็นหนทางนำไปสู่โอกาสและความสำเร็จด้านสังคม การศึกษา และวิชาชีพ ซึ่งสภายุโรปถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพของประชาชนอันเป็นสิทธิที่ทุกคนพึงมี ดังนั้นคณะกรรมการคณะรัฐมนตรีของยุโรปจึงแนะนำให้ “ใช้ CEFR เป็นเครื่องมือในการจัดการการศึกษาที่โปร่งใส ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ อันเป็นการส่งเสริมความเป็นพลเมืองในสังคมประชาธิปไตย ความกลมเกลียวในสังคม และสุนทรียสนทนาระหว่างวัฒนธรรม”21

CEFR นอกจากเป็นที่นิยมใช้ในประเทศต่างๆ ในยุโรปเป็นส่วนใหญ่แล้วนั้น CEFR ก็เริ่มเป็นที่แพร่หลายในประเทศต่างๆ นอกทวีปยุโรปอีกด้วย และนี่คือกระบวนการที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ความจริงแล้ว CEFR ไม่ได้แต่เพียงให้ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลที่โปร่งใสและชัดเจนอย่างเดียว แต่ได้เริ่มมีอิทธิพลต่อการปฏิรูปหลักสูตรและครุศาสตร์ด้วย การพัฒนาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า CEFR สนับสนุนแนวคิดนี้อย่างต่อเนื่องและเตรียมทางไปสู่ขั้นตอนการทำงานใหม่ของ CEFR อันนำไปสู่ การขยายเพิ่มคำบรรยายระดับแบบขยายความที่พิมพ์ในคู่มือของ CEFR นี้ แต่ก่อนที่จะนำเสนอคำบรรยายระดับแบบขยายความดังกล่าว จำเป็นต้องกล่าวถึงจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของ CEFR ก่อน โดยมีลำดับต่อไปนี้ วัตถุประสงค์ รูปแบบคำบรรยายระดับ วิธีการสอนแบบเน้นกิจกรรม การจัดระดับทักษะทางภาษาและการสร้างโปรไฟล์ที่เกี่ยวข้อง คำบรรยายระดับแบบขยายความ และสุดท้ายแนวคิดเรื่องพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม รวมทั้งการเป็นสื่อกลางที่ CEFR เสนอแนะสำหรับการสอนภาษา

เบื้องหลังของ CEFR

CEFR พัฒนามาจากการทำงานด้านการเรียนการสอนภาษาอย่างต่อเนื่องของสภายุโรประหว่างปี ค.ศ. 1970 – 1980 แนวการสอนแบบเน้นกิจกรรมของ CEFR เป็นการต่อยอดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับกลาง(The Threshold Level)ซึ่งแพร่หลายในกลางทศวรรษที่ 70 และที่เป็นข้อกำหนดข้อแรกของความจำเป็นทางภาษาในการนำไปใช้เป็นประโยชน์ได้ ในการประชุมวิชาการระหว่างรัฐบาลต่างๆในยุโรป ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เมื่อปี ค.ศ. 1991 ได้มีการเสนอแนะให้ใช้ CEFRและEuropean Language Portfolio ดังที่ทราบจากหัวเรื่องว่า CEFR เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาเป็นหลัก เพราะมีจุดมุ่งหมาย จะช่วยสร้างความต่อเนื่องและความโปร่งใสระหว่างหลักสูตร การสอน และการประเมินผลภายในสถาบันการศึกษาและความโปร่งใสและความต่อเนื่อง ระหว่างสถาบันการศึกษา แผนกการศึกษา ระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศ

CEFR ได้ใช้นำร่องในปี ค.ศ. 1996 และปี ค.ศ. 1998 ก่อนที่จะได้รับการตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ (สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์) และภาษาฝรั่งเศส (Hatier–Didier) ในปี ค.ศ. 2001 และนับแต่นั้นมาได้มีการแปล CEFR เป็นภาษาต่างๆ 40 ภาษา หนึ่งในหลักการสำคัญของ CEFR ได้แก่ การส่งเสริมให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนและผลลัพธ์ในทุกระดับการเรียนในเชิงบวก โดยมีคำอธิบายความสามารถทางภาษา “สามารถทำได้”(Can do)ที่ให้แผนกลยุทธ์ในการเรียนที่ชัดเจนและเป็นเครื่องมือประเมินความก้าวหน้าที่

21 Recommendation CM/Rec(2008)7 of the Committee of Ministers on the use of the Council of Europe’s Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and the promotion of plurilingualism, เข้าถึงได้จาก https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016805d2fb1.

2.1. จุดมุ่งหมายของ CEFR

CEFR มุ่งสานต่อปณิธานของสภายุโรปด้านการปฏิรูปการศึกษาและช่วยผู้ประกอบอาชีพด้านภาษาปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิผลของการเรียนและการสอนภาษา CEFR ไม่ได้เพ่งความสนใจไปที่การวัดผล ดังที่เห็นได้ชัดในการลำดับคำในชื่อรองซึ่งคือ การเรียน การสอน การประเมินผล

CEFR ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาในลักษณะที่เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร CEFR ทำให้เกิดวิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับผู้เรียน CEFR นำเสนอ ผู้ใช้ภาษา/ผู้เรียนในฐานะเป็น “สื่อกลางทางสังคม” ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสังคมและในการปฏิบัติงานของตัวแทนที่ใช้ความพยายามอย่างมากในขบวนการเรียนรู้ ซึ่งแสดงนัยของ การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์อย่างแท้จริงทั้งในการวางแผนวิชาและในการสอนตลอดจนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีอิสระในการควบคุมการเรียนของตนเอง

วิธีการสอนแบบเน้นกิจกรรมของ CEFR แสดงให้เห็นการเปลี่ยนจากการเรียนในหลักสูตรที่ยึดความก้าวหน้าเป็นเส้นตรงของโครงสร้างทางภาษาเป็นหลักหรือชุดความคิดเห็นและหน้าที่ที่ถูกกำหนดมาล่วงหน้า มาเป็นหลักสูตรการเรียนที่เน้นการวิเคราะห์ความต้องการ โดยมุ่งไปที่ภารกิจในสถานการณ์จริง ซึ่งสร้างมาจากความคิดเห็นและหน้าที่ที่คัดสรรมาอย่างมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งสนับสนุน “มุมมองด้านความสามารถ” ตามมาตรวัดระดับ “สามารถทำได้” มากกว่าเน้น “มุมมองด้านข้อบกพร่อง” ที่มุ่งหาว่าผู้เรียนยังไม่ได้รับความรู้อะไร แนวคิดก็คือต้องการจะออกแบบหลักสูตรและรายวิชาที่มีฐานคิดอยู่บนความต้องการสื่อสารในโลกแห่งความเป็นจริง โดยรวบรวมมาจากภารกิจในสถานการณ์จริง ซึ่งควบคู่ไปกับมาตรวัดระดับ“สามารถทำได้” ที่บอกแจ้งจุดมุ่งหมายให้แก่ผู้เรียนรับรู้ ดังนั้นแท้จริงแล้ว CEFR คือ เครื่องมือที่จะช่วยในการวางแผนหลักสูตร และรายวิชาและ การทดสอบโดยวิเคราะห์ย้อนหลังว่าผู้ใช้/ผู้เรียนจำเป็นต้องสามารถทำอะไรได้บ้างในการเรียนภาษา การจัดหารูปแบบคำบรรยายความเข้าใจที่ประกอบด้วยมาตรวัดคำบรรยายแบบขยายความ “สามารถทำได้”ในหลายรูปแบบที่พิสูจน์แล้วว่าเหมาะสม (อยู่ในบทที่ 4 และ 5 ของ CEFR) รวมกับการกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพิมพ์แยกกันเป็นภาษาต่างๆ(คำบรรยายระดับอ้างอิง: RLD)22 นั้นเพื่อต้องการให้เป็นพื้นฐานสำหรับการวางแผนดังกล่าว
CEFR ปี ค.ศ. 2001 ได้ระบุจุดมุ่งหมายไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มีดังนี้

- เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษาในประเทศต่างๆ
- เป็นพื้นฐานในการยอมรับร่วมกันในด้านความสามารถทางภาษา
- ช่วยเหลือผู้เรียน ผู้สอน ผู้ออกแบบหลักสูตร ฝ่ายทดสอบภาษา และผู้บริหารสถาบันการศึกษาในการดำเนินงานและประสานงานเพื่อให้ความอุตสาหะของพวกเขาบรรลุความสำเร็จ (CEFR 2001 หมวด 1.4)

ลำดับความสำคัญของ CEFR

การจัดหามาตรฐานสากลในการวัดระดับความสามารถทางภาษาเป็นเรื่องรองเมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์หลักของ CEFR อันได้แก่ การส่งเสริมการเรียนภาษาอย่างมีคุณภาพ และสนับสนุนให้ยุโรปมีพลเมืองที่เป็นพหุภาษาที่ใจกว้าง ซึ่งเห็นได้จากมติที่ประชุมเรื่องนโยบายภาษาระหว่างรัฐบาลต่างๆ ในปี ค.ศ. 2007 ที่รายงานความก้าวหน้าของการจัดทำCEFR รวมทั้งคำแนะนำจำนวนมากจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งจุดสำคัญดังกล่าวได้เน้นย้ำไว้ในคู่มือการพัฒนาและการนำหลักสูตรการศึกษาพหุภาษา และการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรมมาใช้ (Beacco et al. 2016a) อย่างไรก็ตาม ที่ประชุมเรื่องนโยบายก็ยังเน้นความต้องการที่จะใช้มาตรวัดระดับของ CEFR อย่างรับผิดชอบ การแสวงหาวิธีวิทยาและแหล่งข้อมูลต่างๆเพื่อนำมาพัฒนาการทดสอบให้เกี่ยวเนื่องกับ CEFR

22 www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/reference-level-descriptions

เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกัน CEFR ได้จัดเตรียมระดับอ้างอิงที่ใช้ร่วมกัน ได้แก่ ระดับ A1 – C2 ซึ่งมีคำบรรยายระดับแบบขยายความอธิบายอย่างละเอียด ระดับอ้างอิงที่ใช้ร่วมกันนี้อยู่ใน CEFR23 บทที่ 3 ซึ่งถูกนำมาใช้สำหรับมาตรวัดระดับที่อยู่ใน CEFR บทที่ 4 และบทที่ 5 การจัดเตรียมรูปแบบคำบรรยายร่วมกัน ระดับอ้างอิงที่ใช้ร่วมกัน และคำบรรยายระดับแบบขยายความที่อธิบายประเด็นต่างๆของรูปแบบที่อยู่ในระดับแตกต่างกันนั้นมีจุดประสงค์จะจัดหาอภิภาษาร่วมกันสำหรับวิชาชีพการสอนภาษาเพื่อที่จะส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร การสร้างเครือข่าย การเคลื่อนที่ได้ง่ายและการยอมรับรายวิชาที่เรียนและการทดสอบที่ผ่านมาด้วย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบนั้น โครงการนโยบายภาษาของสภายุโรปได้ตีพิมพ์คู่มือการทดสอบภาษาโดยอิง CEFR อันประกอบด้วยเครื่องมือทดสอบต่างๆ และกรณีศึกษา ซึ่งจัดพิมพ์ที่สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเคมบริดจ์พร้อมกับคู่มือการพัฒนาแบบทดสอบภาษาและการทดสอบความสามารถทางภาษา24 สภายุโรปโดย ECML ได้จัดทำเอกสาร Relating language examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR) – Highlights from the Manual25 และตระเตรียมสร้างความสามารถในการทดสอบให้แก่ประเทศสมาชิกต่างๆ ในโครงการ RELANG26

อย่างไรก็ตาม CEFR ใคร่ขอเรียนย้ำว่า CEFR เป็นเพียงเครื่องมือที่จะช่วยในโครงการปฏิรูปการสอน ไม่ใช่เป็นเครื่องมือมาตรฐานในการทดสอบภาษา และไม่มีองค์กรใดควบคุมหรือประสานงานด้านดังกล่าว CEFR ได้ประกาศชัดเจนตั้งแต่แรกแล้วว่า มีเรื่องหนึ่งที่ต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนตรงนี้ก่อน เราไม่ได้ตั้งตนที่จะบอกผู้ปฏิบัติทั้งหลายว่าพวกเขาควรจะปฏิบัติอะไรหรืออย่างไร เราเป็นผู้ตั้งประเด็นคำถาม ไม่ใช่ตอบคำถาม และไม่ใช่หน้าที่ของ CEFR ที่จะกำหนดวัตถุประสงค์ว่าผู้ใช้คู่มือควรจะปฏิบัติตามหรือควรใช้วิธีใดๆ” (CEFR 2001: บันทึกถึงผู้ใช้คู่มือ)

2.2. การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นกิจกรรม

CEFR พยายามจะมีเนื้อหาครอบคลุม ในความหมายว่า มันเป็นไปได้ที่จะค้นหาแนวคิดหลักสำหรับการสอนภาษา และพยายามจะเป็นกลาง ในความหมายว่า จะตั้งประเด็นคำถามมากกว่าจะตอบ และไม่ได้แนะนำแนวคิดทางการเรียนการสอนอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่นไม่ได้แนะนำให้หยุดการสอนไวยากรณ์หรือวรรณกรรมแต่อย่างใด ไม่มีคำตอบที่ ‘ถูกต้อง’ใดๆ สำหรับคำถามว่าจะประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตาม CEFR มีจุดยืนที่ปรับปรุงใหม่ในการมองผู้เรียนว่าเป็นผู้ใช้ภาษาและเป็นสื่อกลางทางสังคม ฉะนั้นจึงมองว่าภาษาเป็นเครื่องมือ

23 Council of Europe (2009), “Relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR) – A Manual”, Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680667a2d.

24 ALTE (2011), “Manual for language test development and examining – For use with the CEFR”, Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680667a2b.

25 Noijons J., Bérešová J., Breton G. et al. (2011), Relating language examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR) – Highlights from the Manual, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก: www.ecml.at/tabid/277/PublicationID/67/Default.aspx.

26 Relating language curricula, tests and examinations to the Common European Framework of Reference (RELANG): https://relang.ecml.at/

ดังที่เห็นในชื่อรองของโครงการซึ่งคือ การเรียน การสอน การประเมินผล CEFR ไม่ได้เป็นเพียงโครงการเพื่อประเมินผลเท่านั้น แม้ว่าในบทที่ 9 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 จะเสนอแนะแนวทางในการประเมินผลหลายแนวทาง ก็ตาม ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้แทนข้อสอบมาตรฐานได้ มันเป็นการอธิบายวิธีต่างๆของ CEFR โดยเฉพาะคำบรรยายระดับแบบขยายความที่จะช่วยครูในการประเมินผล แต่ไม่ได้เน้นความสำคัญของการทดสอบภาษาและไม่ได้กล่าวถึงข้อสอบแต่อย่างใด
โดยทั่วไปแล้วที่ประชุมนโยบายภาษาเน้นความจำเป็นในการประสานงานระดับนานาชาติและการแลกเปลี่ยนความรู้ความชำนาญกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ CEFR เช่น the Association of Language Testers in Europe (ALTE) (www.alte.org), the European Association for Language Testing and Assessment (EALTA) (www.ealta.eu.org) และ Evaluation and Accreditation of Quality in Language Services (Eaquals) (www.eaquals.org)

การสื่อสารมากกว่าเป็นวิชาที่ต้องเรียน CEFR จึงเสนอการวิเคราะห์ความจำเป็นของผู้เรียน และการใช้คำบรรยายระดับแบบขยายความ “สามารถทำได้” และกิจกรรมในการสื่อสาร ซึ่งจะกล่าวถึงในบทที่ 7 ทั้งหมดของ CEFR 2001

CEFR มีแนวความคิดเรื่องวิธีการเรียนการสอนภาษาว่า ควรมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในชีวิตจริงได้สามารถแสดงออก และทำภารกิจในรูปแบบที่แตกต่างกันได้ลุล่วง ดังนั้น เกณฑ์ที่แนะนำสำหรับการประเมินผลการเรียนคือความสามารถในการสื่อสารในชีวิตจริง โดยความสามารถต่างๆ เชื่อมโยงกับระดับภาษาต่างๆ (ระดับ A1 – C2) นี่คือความหมายดั้งเดิมและพื้นฐานของคำว่า ‘เกณฑ์’ เมื่อพูดถึง ‘การประเมินผลแบบอิงเกณฑ์’ คำบรรยายระดับใน บทที่ 4 และบทที่ 5 ของ CEFR เป็นพื้นฐานสำหรับอธิบายวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมาตรฐาน และเกณฑ์ในการประเมินผลการเรียน โดยบทที่ 4 เน้นกิจกรรม (ทำอะไร) และบทที่ 5 เน้นสมรรถนะต่างๆ (ทำอย่างไร) นี่ไม่ใช่การรักษาความเป็นกลางทางการสอน แต่บ่งบอกเป็นนัยว่ากระบวนการเรียนการสอนถูกขับเคลื่อนโดยกิจกรรม นี่คือแนวการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรม และยังแนะนำให้วางแผนย้อนหลังโดยดูจากความต้องการการสื่อสารในชีวิตจริงของผู้เรียนกับการจัดวางให้เหมาะสมระหว่างหลักสูตร การสอน และการประเมินผลด้วยเช่นกัน

สรุปบทต่างๆ ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001

บทที่ 1 CEFR ในบริบททางการเมืองและการศึกษา
บทที่ 2 แนวคิดที่ใช้
บทที่ 3 ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไป
บทที่ 4 การใช้ภาษา และผู้เรียน/ผู้ใช้ภาษา
บทที่ 5 สมรรถนะของผู้เรียน/ผู้ใช้ภาษา
บทที่ 6 การเรียนการสอนภาษา
บทที่ 7 ภารกิจและบทบาทในการสอนภาษา
บทที่ 8 ความหลากหลายทางภาษาศาสตร์และหลักสูตร
บทที่ 9 การประเมินผล

ในระดับชั้นเรียน การจัดการเรียนแบบเน้นกิจกรรมมีนัยหลากหลาย หากมองผู้เรียนเป็นตัวแทนสังคม ก็แฝงนัยว่า ผู้เรียนเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนที่ใช้คำบรรยายระดับในฐานะเครื่องมือของการสื่อสาร ซึ่งบ่งบอกนัยอีกว่ายอมรับธรรมชาติทางสังคมของการเรียนภาษาและการใช้ภาษา อันได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับปัจเจกบุคคลในกระบวนการเรียนภาษา หากมองว่าผู้เรียนคือผู้ใช้ภาษาอย่างแท้จริง บอกนัยว่าจะนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนไปใช้ในวงกว้าง- นั่นคือการเรียนเพื่อจะนำภาษาไปใช้มากกว่าที่จะเรียนเกี่ยวกับภาษา(ในฐานะเป็นวิชาเรียน) หากมองผู้เรียนในฐานะบุคคลที่มีความสามารถทางพหุภาษาและอยู่ในพหุวัฒนธรรมหมายความว่า ผู้สอนอนุญาตให้พวกเขาใช้ทรัพยากรทางภาษาทั้งหมดของเขาได้ในกรณีที่จำเป็น และต้องช่วยกระตุ้นให้พวกเขาเห็นความเหมือน ความสม่ำเสมอคงที่ เช่นเดียวกันกับมองเห็นความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ทั้งนี้ การเรียนการสอนแบบเน้นกิจกรรมแฝงนัยอย่างจงใจถึงการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน ไม่ได้เน้นตัวภาษา แต่ถ้าหากจุดเน้นหลักของกิจกรรมไม่ใช่ภาษาก็จะต้องมีผลผลิตอย่างอื่นบางอย่างหรือว่าผลลัพธ์ เช่น การวางแผนทัศนาจร การทำโปสเตอร์ การสร้างบล็อก การเตรียมงานเทศกาล หรือการเลือกผู้สมัคร คำบรรยายระดับต่างๆสามารถช่วยพัฒนาภารกิจเหล่านั้นได้ และสามารถ

ออกความเห็น และหากต้องการก็สามารถประเมินผล (ตนเอง) การใช้ภาษาของผู้เรียนได้ในระหว่างการทำภารกิจ

ทั้งรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR และการเรียนการสอนแบบเน้นกิจกรรม ทำให้มีการสร้าง ความหมายร่วมกัน (ผ่านการปฏิสัมพันธ์) ที่เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนและการสอน และนี่คือนัยอันชัดเจนสำหรับชั้นเรียน บางครั้งเป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และในบางครั้งเป็นธรรมชาติของความร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ความสมดุลพอดีระหว่างการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางและการปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างผู้เรียนกลุ่มเล็กๆจะสะท้อนให้เห็นบริบท จารีตการสอนในบริบทนั้นๆ และระดับความสามารถของผู้เรียน เนื่องจากสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้น การสร้างความหมายอาจจะเกิดขึ้นระหว่างภาษาต่างๆ โดยใช้คลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมของผู้ใช้/ผู้เรียนภาษา

2.3. สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม

CEFR แบ่งแยกระหว่างคำว่า สังคมที่มีการใช้หลายๆ ภาษา (multilingualism) (การอยู่ร่วมกันของภาษาต่างๆ ในระดับสังคม/บุคคล) กับคำว่า ความสามารถทางพหุภาษา (plurilingualism) ซึ่งประการหลังนี้ CEFR ถือว่าเป็นสมรรถนะทางภาษาที่เปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้ตลอดเวลาของผู้ใช้ภาษาหรือผู้เรียนแต่ละคน พหุภาษาในความหมายของ CEFR คือสมรรถนะที่ไม่แน่นอนและเปลี่ยนแปลงตลอด และทรัพยากรในภาษาหนึ่งหรือหลายภาษาของผู้ใช้หรือผู้เรียนอาจแตกต่างกันมาก อย่างไรก็ดีประเด็นหลักก็คือ ผู้มีสมรรถนะทางพหุภาษามีคลังความรู้ความสามารถเดียวที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งพวกเขานำสิ่งนี้มารวมกับความสามารถต่างๆโดยทั่วไปและกลยุทธ์อันหลากหลายเพื่อจะทำให้ภารกิจต่างๆสำเร็จลุล่วงได้ (CEFR ปี ค.ศ.2001 หมวดที่ 6.1.3.2)

สมรรถนะทางพหุภาษาที่อธิบายไว้ใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 (หมวด 1.3) เกี่ยวข้องกับความสามารถในการนำคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาศาสตร์ที่ไม่เท่ากันแต่เชื่อมโยงกันมาใช้ในการ

- สลับจากภาษาหนึ่งหรือภาษาท้องถิ่น(หรือภาษาที่มีรูปแบบเจาะจงรูปแบบหนึ่งๆ)ไปอีกภาษาหนึ่ง
- แสดงความคิดหรือความรู้สึกในภาษาหนึ่ง(หรือภาษาท้องถิ่นหรือภาษาที่มี รูปแบบเจาะจงรูปแบบหนึ่งๆ)และเข้าใจคนที่พูดภาษาที่ต่าง
- รวบรวมความรู้ด้านภาษาต่างๆจำนวนหนึ่ง (หรือภาษาท้องถิ่นหรือภาษาที่มีรูปแบบเจาะจงรูปแบบหนึ่งๆ) เพื่อให้เข้าใจตัวบท
- เข้าใจคำที่มีความเป็นสากลซึ่งอยู่ในรูปแบบใหม่
- เป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลต่างๆผู้ไม่มีภาษากลาง(หรือภาษาท้องถิ่นหรือภาษาที่มีรูปแบบเจาะจงรูปแบบหนึ่งๆ) ถึงแม้ตัวเองมีความรู้น้อยมาก
- ทดลองรูปแบบการแสดงออกต่างๆ โดยนำความรู้ทางภาษาที่ตนเองมีทั้งหมดมาใช้
- ใช้ปรลักษณ์ภาษา(ท่าทาง มือไม้ และสีหน้าในการสื่อความหมาย)

แนวคิดในการรวมสมรรถนะการใช้พหุภาษาและพหุวัฒนธรรมกับสมรรถนะบางส่วน เริ่มเข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาครั้งแรกในร่างที่สองของ CEFR เมื่อ ปี ค.ศ. 1996 โดยได้พัฒนาเป็นรูปแบบของกระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างๆที่มีพลวัตและสร้างสรรค์ซึ่งข้ามขอบเขตของความหลากหลายทางภาษา และเป็นวิธีการสอน และวัตถุประสงค์ของนโยบายการเรียนภาษา เบื้องหลังของการพัฒนานี้มาจากการศึกษาผู้เรียนที่ใช้สองภาษา (bilingualism) ในศูนย์วิจัย CREDIF (Centre de recherche et d’étude pour la diffusion du français) ในกรุงปารีสช่วงต้นทศวรรษที่ 80

ตัวอย่างของหลักสูตรซึ่งส่งเสริมแนวคิดของสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมจะอยู่ใน บทที่ 8 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001

รายละเอียดของแนวคิดทั้งสองแนวคิดนี้สามารถหาอ่านได้ในเอกสารชื่อ “สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม” ในปี ค.ศ. 1997 (https://rm.coe.int/168069d29b)

การเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคลที่ไม่มีภาษากลางเป็นกิจกรรมหนึ่งในรายการที่กล่าวถึงข้างบนนั้น เนื่องจากพิจารณาธรรมชาติของพหุภาษาในการเป็นสื่อกลาง จึงจำเป็นต้องพัฒนาคำบรรยายระดับสมรรถนะที่สามารถใช้ได้สำหรับจุดอื่นๆในรายการข้างบนในโครงการระหว่าง ปี ค.ศ. 2014 –2017 ที่พัฒนาคำบรรยายระดับสมรรถนะสำหรับการเป็นสื่อกลาง ซึ่งประสบความสำเร็จยกเว้นข้อสุดท้าย คือการใช้ปรลักษณ์ภาษาในการสื่อความหมาย เป็นที่น่าเสียดาย เพราะไม่ได้รับความสำคัญ หรือการตีความจากผู้ให้ข้อมูลด้านภาษาเท่าที่ควร

ด้วยความบังเอิญคำว่า “การพูดข้ามภาษา” (translanguaging) เป็นคำที่ได้รับการบันทึกในปี ค.ศ. 1996 (ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสอนภาษาสองภาษาในเวลส์) การพูดข้ามภาษาเป็นกิจกรรมที่ผู้พูดซึ่งพูดได้หลายภาษามีโอกาสใช้ภาษามากกว่าหนึ่งภาษา ซึ่งถือว่ารวมอยู่ในความหมายของคำว่าสมรรถนะทางพหุภาษา

สมรรถนะทางพหุภาษาสามารถมองได้ในหลายแง่มุม เช่น ในฐานะเป็นข้อเท็จจริงทางสังคมหรือประวัติศาสตร์ เป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล หรือความตั้งใจมุ่งมั่น เป็นปรัชญาหรือแนวคิดทางการศึกษา หรือเป็นจุดมุ่งหมายทางสังคมและการเมืองในการที่จะรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายทางภาษา ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นปรากฏการณ์ที่พบมากขึ้นเรื่อยๆ ในยุโรป

ในช่วงเวลาที่ CEFR ปี ค.ศ. 2001 ได้รับการตีพิมพ์ แนวคิดที่ถกเถียงกันในหมวดนี้ โดยเฉพาะแนวคิดเรื่องคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาที่สัมพันธ์กันแบบองค์รวมนั้นเป็นแนวคิดใหม่ที่สร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามแนวคิดดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากผลงานวิจัยด้านจิตวิทยาและประสาทวิทยาซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล สองกลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งเรียนภาษาอีกภาษาหนึ่งเพิ่มเติมตั้งแต่วัยเด็ก ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเรียนภาษาเพิ่มเติมในช่วงวัยผู้ใหญ่ทว่ามีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มแรกมากกว่า สมรรถนะทางพหุภาษาแสดงผลว่ามีข้อได้เปรียบทางด้านกระบวนการคิดและการรับรู้ เพราะมีระบบการควบคุมสมองมากขึ้น (ได้แก่ ความสามารถในการเบนความสนใจจากสิ่งที่ทำให้ไขว้เขวมาทำภารกิจให้ลุล่วงได้)

สมรรถนะส่วนใหญ่ของพหุภาษาใน CEFR หมายถึง ‘ สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม’

ทั้งนี้เพราะทั้งสองอย่างมักไปด้วยกันเสมอ แต่สมรรถนะทางพหุวัฒนธรรม อาจจะไม่สม่ำเสมอและมีมากกว่าสมรรถนะทางพหุภาษา (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 6.1.3.1)

เหตุผลข้อหนึ่งในการส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะทางพหุภาษาและและพหุวัฒนธรรม เพราะ

- > ได้ใช้ประโยชน์จากสมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคมและวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่มีอยู่แล้วมาพัฒนาสมรรถนะทั้งสองนั้นอย่างต่อเนื่อง
- > ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีขึ้นในการจัดการภาษาทั่วๆ ไป และภาษาที่เฉพาะเจาะจงที่แตกต่างกัน (การตระหนักรู้รูปแบบของอภิภาษาและภาษาในระหว่างภาษา)
- > ให้ความรู้ว่าควรจะต้องเรียนอย่างไรและความสามารถในการสื่อสารกับผู้อื่น และสถานการณ์ใหม่ๆ จึงอาจจะเป็นแนวทางในการเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ให้เร็วขึ้นทางด้านภาษาศาสตร์และวัฒนธรรม (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 6.1.3.3)

ในคู่มือ CEFR ได้กล่าวถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมหรือความสามารถระหว่างวัฒนธรรม เพียงเล็กน้อย (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 5.1.1.3 และ 5.1.2.2) แต่ได้ปรับปรุงและพัฒนาอย่างมากในหนังสือ CEFR ความเกี่ยวข้องโดยนัยของสมรรถนะทางพหุภาษาและและสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมที่มีต่อการร่างหลักสูตรที่เกี่ยวเนื่องกับ CEFR ได้กล่าวไว้ในคู่มือการพัฒนาและการ

ดำเนินการสร้างหลักสูตรการศึกษาพหุภาษาและการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรม (Beacco et al. 2016a) นอกจากนั้นยังมีอนุกรมวิธานของแง่มุมต่างๆของสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดอันหลากหลายอย่างละเอียดอยู่ในเอกสารของ ECMLชื่อ กรอบอ้างอิงสำหรับแนวคิดอันหลากหลาย ในการสอนภาษาและวัฒนธรรม (FREPA/CARAP)

2.4. รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR

ในหมวดนี้จะสรุปส่วนสำคัญของรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR และองค์ประกอบที่ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในโครงการปี ค.ศ. 2014 – 2017 ดังที่กล่าวไปข้างต้น วัตถุประสงค์หลักของ CEFR คือ การนำเสนอรูปแบบคำบรรยายระดับของอภิภาษา (ภาษาที่อธิบายภาษา) เพื่ออธิบายความเชี่ยวชาญทางภาษา ดังภาพที่ 1 แสดงแผนภาพโครงสร้างรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR

หลังจากบทนำเกี่ยวกับแนวคิดหลัก (CEFR ปี ค.ศ. 2001 บทที่ 1)แล้ว จะเป็นคำอธิบายอย่างสั้นๆเรื่อง แนวคิดของ CEFR ใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 บทที่ 2 ไม่ว่าในสถานการณ์การสื่อสารใดๆ ความสามารถทั่วไป (เช่น ความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปในโลก ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรม ความรู้ด้านการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ประสบการณ์ด้านวิชาชีพ (ถ้ามี) จะอยู่ใน CEFRปี ค.ศ. 2001 หมวด 5.1) จะรวมเข้ากับสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสารเสมอ (ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม และวัจนปฏิบัติศาสตร์ หมวด 5.2) และกลยุทธ์ต่างๆ (กลยุทธ์ทั่วไปและกลยุทธ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร) เพื่อบรรลุภารกิจ (CEFR ปี ค.ศ. 2001 บทที่ 7) การทำภารกิจในบางครั้งต้องร่วมมือกับผู้อื่น จึงจำเป็นต้องมีภาษาเป็นสื่อกลาง ดังตัวอย่างแนวคิดนี้ที่เสนอในบทที่ 2 เรื่องการย้ายตู้เสื้อผ้า ซึ่งการสื่อสารด้วยภาษาเป็นเรื่องบังเอิญ เพราะการย้ายตู้เสื้อผ้านั้นต้องอาศัยการสื่อสารบางอย่าง และการสื่อสารทางภาษาเป็นสิ่งที่ควรกระทำ แต่ทว่าภาษาไม่ใช่จุดสำคัญของภารกิจ ในทำนองเดียวกัน ภารกิจบางอย่างต้องอาศัยการสื่อสารที่ซับซ้อนละเอียดอ่อนมาก เช่น การตกลงหาทางแก้ไขปัญหาทางจริยธรรมร่วมกันหรือการจัดการประชุมโครงการที่มุ่งเน้นผลลัพธ์มากกว่าการใช้ภาษาที่ทำให้ประสบความสำเร็จ

แนวคิดโดยรวมของ CEFRสามารถสรุปได้หนึ่งย่อหน้า ดังนี้

การใช้ภาษาซึ่งรวมทั้งการเรียนภาษาอันประกอบด้วยกิจกรรมที่บุคคลต่างๆประกอบขึ้นทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและในฐานะตัวแทนสังคมนั้นสามารถพัฒนาสมรรถนะให้เพิ่มพูน ทั้งสมรรถนะทั่วไปและสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะ พวกเขาเหล่านี้สามารถใช้สมรรถนะที่มีอยู่มาจัดวางในบริบทต่างๆภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการประมวลผลภาษาในการผลิตและ/หรือรับข้อความที่มีประเด็นหลักในบริบทเนื้อหาที่ต้องใช้คำศัพท์เฉพาะต่างๆ อีกทั้งต้องกำหนดกลยุทธ์ที่ดูเหมือนเหมาะสมที่สุดมาใช้ เพื่อให้ภารกิจสำเร็จลุล่วง การตรวจติดตามการกระทำดังกล่าวของผู้เข้าร่วมทำให้สมรรถนะของพวกเขา เพิ่มขึ้นหรือได้รับการแก้ไขปรับปรุง (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 2.1)

27 http://carap.ecml.at/Accueil/tabid/3577/language/en-GB/Default.aspx.

ดังนั้น ในการประกอบภารกิจ ผู้เข้าร่วมต้องใช้สมรรถนะรวมทั้งกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งได้รับการพัฒนาจากการประกอบภารกิจและด้วยประสบการณ์ของผู้เข้าร่วม ใน “การเรียนแบบเน้นกิจกรรม” ซึ่งได้ถ่ายทอดรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR มาสู่การฝึกปฏิบัติ ทำให้การทำภารกิจร่วมกันบางอย่างในชั้นเรียนภาษาเป็นสิ่งที่จำเป็น CEFR ปี ค.ศ. 2001 จึงมีบทที่ว่าด้วยภารกิจต่างๆ ในบทที่ 7 จะเป็นการอภิปรายภารกิจในชีวิตจริง และภารกิจสำหรับการสอน รวมทั้งความเป็นไปได้ที่ทั้งสองประเภทจะปรับเข้าหากันได้ และปัจจัยต่างๆที่ทำให้ภารกิจง่ายหรือซับซ้อนจากมุมมองของการใช้ภาษา อีกทั้ง เงื่อนไข และข้อจำกัดต่างๆ ฯลฯ ผู้ใช้คู่มือ CEFR เป็นผู้ตัดสินใจเลือกรูปแบบของภารกิจที่กระชับสำหรับใช้ในห้องเรียน และความสำคัญของภารกิจในหลักสูตร ในบทที่ 6 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 เป็นการสำรวจวิธีการสอนภาษาในรูปแบบต่างๆ โดยชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการสอนที่แตกต่างกันอาจจะเหมาะสมกับบริบทที่แตกต่างกันเท่านั้น แต่ตามข้อเท็จจริงแล้ว รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFRสามารถเข้ากันได้กับแนวการเรียนการสอนภาษาที่สองใหม่จำนวนมาก รวมทั้งแนวการสอนที่ยึดภารกิจเป็นฐาน แนวการสอนแบบเน้นระบบนิเวศวิทยา และแนวการสอนอื่นๆทุกแนว ที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีด้านสังคมวัฒนธรรมและแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์เชิงสังคม ในบทที่ 8 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 เริ่มด้วยการอภิปรายเรื่องการนำพหุภาษาไปไว้ในการสอนภาษา และเสนอทางเลือกหลายรูปแบบในการสร้างหลักสูตรที่อธิบายละเอียดไว้ใน คู่มือการพัฒนาและการดำเนินการสร้างหลักสูตรการศึกษาพหุภาษาและการศึกษาเชิงสหวัฒนธรรม (Beacco et al. 2016a) ไม่ว่าผู้สอนมีมุมมองอย่างไรก็ตาม นัยที่แฝงไว้ก็คือ ภารกิจในห้องเรียนต้องประกอบด้วยกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารและกลยุทธ (CEFR หมวด 4.4) ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงตามที่ CEFR รวบรวมไว้ในรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR

ภาพที่ 1 โครงสร้างรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR28

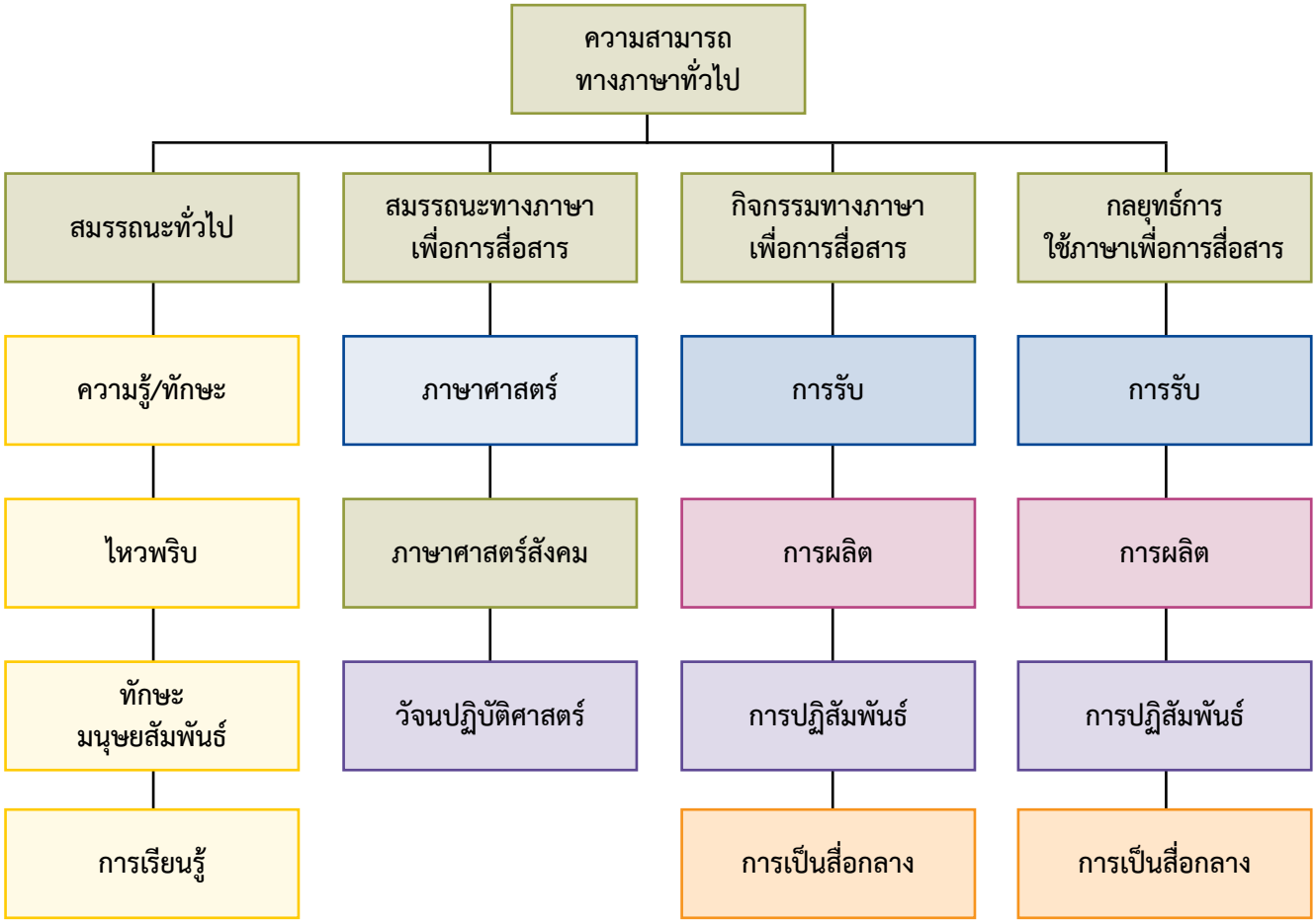

28 นำมาจากหนังสือของโครงการ ECEP หน้า 55: Piccardo,E., Berchoud,M., Cignatta, T., Mentz, O. and Pamula,M.(2011). Pathways Through Assessment, Learning and Teaching in the CEFR. Graz, Austria: European Centre for Modern Languages: ISNBN: 978-92-871-7159-7

2 หลักการสำคัญของ CEFR สำหรับการเรียนการสอน

กิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารและกลยุทธ์ของ CEFR จึงเข้ามาแทนที่การสอนรูปแบบเดิมที่เน้นสี่ ทักษะ (การฟัง พูด อ่าน และเขียน) ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าไม่เพียงพอที่จะสะท้อนให้เห็นความจริงที่ซับซ้อนในการสื่อสาร ยิ่งไปกว่านั้น การจัดความรู้แยกเป็นสี่ทักษะไม่ได้บอกถึงจุดมุ่งหมายของตนเองหรือหน้าที่มหัพภาคแต่อย่างใด การจัดความรู้ที่เสนอโดย CEFR นั้นใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริงมากกว่า ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการปฏิสัมพันธ์ ที่หมายถึงการสร้างร่วมกัน กิจกรรมของ CEFR แสดงให้เห็นในสี่ รูปแบบของการสื่อสาร: การรับ การผลิต การปฏิสัมพันธ์ และการเป็นสื่อกลาง

การพัฒนาประเภทต่างๆ ของกิจกรรมในการสื่อสารได้รับอิทธิพลมาจากข้อแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาในการติดต่อกันและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กับการใช้ภาษาระหว่างบุคคล และข้อแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาระหว่างบุคคล และการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาแนวคิด ซึ่งสามารถดูได้ในตาราง 3

ตารางที่ 3 หน้าที่มหัพภาคของประเภทกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารของCEFR

	การรับ	การผลิต	การปฏิสัมพันธ์	การเป็นสื่อกลาง
การใช้ภาษาระหว่างบุคคลอย่างสร้างสรรค์	เช่น การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน	เช่น พูดเดี่ยว: เล่าประสบการณ์	เช่น การสนทนา	เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร
การใช้ภาษาในการติดต่อและร่วมมือ	เช่น อ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง	เช่น พูดเดี่ยว: ให้ข้อมูล	เช่น ซื้อของ การรับบริการ แลกเปลี่ยนข้อมูล	เป็นสื่อกลางข้อความ
การใช้ภาษาเพื่อประเมินผลลัพธ์และแก้ปัญหา	(รวมกับการอ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง)	เช่น พูดเดี่ยว: การนำเสนอกรณี (เช่นในการโต้วาที)	เช่น การอภิปราย	เป็นสื่อกลางแนวคิด

ข้อดีของแนวคิดเรื่องกิจกรรมทางภาษาในตาราง 3 ซึ่งมีข้อได้เปรียบกว่าการสอนแบบสี่ทักษะนั้นได้มาจากการศึกษาเบื้องต้นที่เขียนไว้อันนำไปสู่การพัฒนา CEFR29

- การแบ่งกิจกรรมออกเป็นประเภทต่างๆ (การรับ การผลิต การปฏิสัมพันธ์ การเป็นสื่อกลาง) นั้นสมเหตุสมผลสำหรับผู้เกี่ยวข้องและผู้ใช้ภาษา เพราะประเภทต่างๆเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นวิธีที่ผู้คนใช้ภาษาอย่างแท้จริงได้ดีกว่าการใช้สี่ทักษะ
- เนื่องจากการแบ่งประเภทต่างๆ ซึ่งใช้ในการฝึกภาษาสำหรับโลกของการทำงาน จึงมีการเพิ่มความเชื่อมโยงกับการเรียนภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายทั่วไปและภาษาเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะทาง (LSP)
- ภารกิจสำหรับการสอนภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มย่อยในห้องเรียน การทำโครงการ การตอบโต้จดหมายระหว่างเพื่อน การสอบสัมภาษณ์ภาษา จะทำได้ง่ายขึ้นในรูปแบบนี้
- การจัดกิจกรรมที่ชัดเจนในบริบทเฉพาะเจาะจงจะช่วยบันทึกและวาดภาพ ‘เสี้ยวชีวิต’ ซึ่งจะช่วยเติมเต็มประสบการณ์ของผู้เรียนภาษา
- แนวคิดที่ใช้ประเภทต่างๆเป็นฐานจะช่วยส่งเสริมรูปแบบสำเร็จของเนื้อหาและพัฒนารูปแบบสำเร็จของการจัดสัมพันธสารให้เหมาะสมกับแต่ละประเภท
- กิจกรรมประเภทที่เน้นการใช้ภาษาระหว่างบุคคล และการแสดงออกอย่างต่อเนื่องเป็นจุดสำคัญของการวัดระดับภาษา ก2 และอาจช่วยถ่วงดุลคำอุปมาเรื่องการส่งต่อ ที่มองว่าภาษาเป็นเพียงการถ่ายทอดข้อมูล
- การออกห่างจากแม่พิมพ์ของสี่ทักษะ และองค์ประกอบสามอย่าง (ไวยากรณ์ ศัพท์ ระบบเสียง วิชาที่เกี่ยวกับลายมือ) จะช่วยส่งเสริมเกณฑ์ด้านการสื่อสารสำหรับคุณภาพของกฤตกรรมภาษา(performance)
- การแยกประเภท ได้แก่ การรับ การปฏิสัมพันธ์และการผลิต ทำให้ยกเลิกการจัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ที่ใช้สำหรับการเรียนภาษาและกลยุทธ์ทางกฤตกรรมภาษา และอาจช่วยส่งเสริมแนวคิดเรื่องสมรรถนะทางกลยุทธ์ให้แพร่หลายมากขึ้น

29 North B. (1994) “Perspectives on language proficiency and aspects of competence: a reference paper defining categories and levels”, CC-LANG Vol. 94, No. 20, Council of Europe Publishing, Strasbourg.

> การแยกประเภท ได้แก่ การรับ การปฏิสัมพันธ์ การผลิต และการเป็นสื่อกลาง แสดงให้เห็นความยากที่เพิ่มมากขึ้น และอาจช่วยพัฒนาแนวคิดของข้อจำกัดบางส่วนได้

> บริบทต่างๆ ในการใช้ภาษาที่เป็นรูปธรรมเช่นนี้ (โดยมุ่งความสามารถไปสู่ประเภทที่สูงขึ้น/ การกล่าวสุนทรพจน์ในงานต่างๆแทนทักษะหรือหน้าที่ที่เป็นนามธรรม) จะทำให้การประเมินภารกิจที่เป็นจริงในการสอบง่ายขึ้น และช่วยส่งเสริมการจัดหาคำบรรยายระดับแบบขยายความที่เป็นรูปธรรมได้มากขึ้น

ในส่วนที่ CEFR มีบทบาทมากที่สุดคือได้รับการยอมรับเรื่องวัตถุประสงค์ของรายวิชาและเรื่องโครงสร้างของการสอบสัมภาษณ์โดยแยกชัดเจนระหว่างการผลิต (พูดเดี่ยว, พูดยาว) และการปฏิสัมพันธ์ (บทสนทนา, พูดสั้นๆ) เมื่อ CEFR

ปี ค.ศ. 2001 ได้รับการตีพิมพ์ และแยกทักษะการเขียนเป็นแบบเดียวกัน คือแยกชัดเจนระหว่างการผลิตงานเขียนกับ และการปฏิสัมพันธ์ด้วยการเขียนนั้นไม่ได้รับความนิยมทั่วไป ในตารางที่ 2 ของ CEFR เดิม(ตารางการประเมินตนเอง)ได้รับการแก้ไขโดยนำการปฏิสัมพันธ์ด้วยการเขียนซึ่งได้รวมการผลิตงานเขียนไว้ด้วยนั้นกลับไปอยู่ในประเภท ‘งานเขียน’ ทำให้เกิดความคิดที่ผิดๆแพร่หลายออกไปในวงกว้างว่า CEFR ส่งเสริมรูปแบบการสอนห้าทักษะ

การพัฒนาของโลกโซเชียลมีเดีย การใช้อีเมล และ การส่งข้อความ แสดงให้เห็นวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของ CEFR โดยการสื่อสารแบบที่สี่ คือ การเป็นสื่อกลางนั้นได้รับการพัฒนาระหว่างการทำงานของกลุ่มผู้เขียน CEFR ดั้งเดิม30

ภาพที่ 2 ซึ่งปรากฏในฉบับร่างของ CEFR ในปี ค.ศ. 1996 และใน ปี ค.ศ. 1998 นั้น แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารทั้งสี่รูปแบบ การรับ และการผลิตซึ่งแบ่งเป็นการพูดและการเขียนได้รวมทักษะเดิมทั้งสี่ไว้ด้วยกัน การปฏิสัมพันธ์รวมทั้งการรับและการผลิต แต่เป็นมากกว่าจำนวนรวมของทั้งสองส่วนนั้น ส่วนการเป็นสื่อกลางจะรวมทั้งทักษะการรับและการผลิต และบ่อยครั้งมีการปฏิสัมพันธ์ด้วย

CEFR แนะนำแนวคิดเรื่องการเป็นสื่อกลางดังต่อไปนี้

> “ทั้งรูปแบบการรับและรูปแบบการผลิตและกิจกรรมในการเป็นสื่อกลางทั้งเขียนและ/หรือพูดสามารถทำให้เกิดการสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งไม่สามารถสื่อสารกันโดยตรงได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ฉะนั้นการแปลหรือการล่าม การถอดความ การสรุปข้อความหรือบันทึกสารนั้นสามารถทำให้บุคคลที่สามได้เข้าถึงตัวบทต้นทางที่บุคคลที่สามไม่อาจเข้าถึงได้โดยตรง กิจกรรมการเป็นสื่อกลางทางภาษา การนำข้อความที่มีอยู่มาย่อยและนำเสนอใหม่นั้นมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมทางภาษาตามปกติในสังคมของเรา (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 2.1.3)

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับ การผลิต การปฏิสัมพันธ์ และการเป็นสื่อกลาง

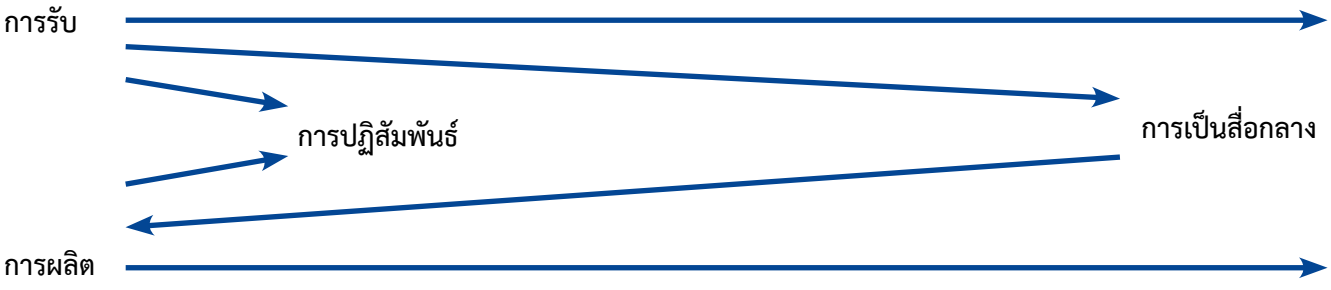

30 คณะผู้เขียนดั้งเดิมของ CEFR ได้แก่ John Trim, Daniel Coste, Brian North and Joseph Sheils

2 หลักการสำคัญของ CEFR สำหรับการเรียนการสอน

เหมือนดังเช่นแนวคิดอื่นๆที่กล่าวมาข้างต้น แนวคิดด้านปฏิสัมพันธ์และการเป็นสื่อกลางไม่ได้ถูกพัฒนามากนักในกรอบ CEFR ซึ่งนับเป็นข้อเสียของการใส่เนื้อความให้มากที่สุดในคู่มือที่มีถึง 250 หน้า ผลที่ตามมาก็คือ การตีความการเป็นสื่อกลางในกรอบ CEFR ถูกลดระดับให้เป็นเพียงการล่ามและการแปล ดังนั้นในโครงการ ปี ค.ศ. 2014 – 2017 จึงได้พัฒนาคำบรรยายระดับของการเป็นสื่อกลาง โครงการดังกล่าวเน้นมุมมองที่กว้างขึ้นของการเป็นสื่อกลาง ดังที่สรุปไว้ในภาคผนวก 6 ส่วนรายละเอียดพบได้ในคู่มือ “การพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความของแง่มุมการเป็นสื่อกลางสำหรับกรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษาของยุโรป(CEFR)” (North and Piccardo 2016)

CEFR แสดงให้เห็นแนวคิดที่แยกออกไปจากแนวคิดเดิมของชอมสกี้ในวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ที่เน้นความแตกต่างระหว่าง ‘สมรรถนะ’ (ซ่อนเร้น) และ ‘กฤตกรรมภาษา’ (ที่มองเห็น) ด้วยคำว่า ‘ประสิทธิภาพ’ ซึ่งหมายความว่า มองแวบเดียวก็เห็นสมรรถนะของบุคคลที่ซ่อนอยู่ซึ่งได้มาจากการกระทำที่เฉพาะเจาะจง คำว่า‘ประสิทธิภาพ’ใน CEFR หมายถึงความสามารถที่จะปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ (สามารถทำได้ Can do) โดยอาศัยสมรรถนะทั่วไปและสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (ภาษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์สังคม และวัจนปฏิบัติศาสตร์) รวมทั้งใช้กลยุทธ์ในการสื่อสารที่เหมาะสม

คำบรรยายระดับ (สามารถทำได้ Can do) ที่จัดว่าเป็นสมรรถนะ

แนวคิดของการแสดงเครื่องหมายการวัดระดับ “สามารถทำได้ (Can do)” ไปสู่มาตรวัดระดับต่างๆได้พัฒนาจากการอบรมวิชาชีพพยาบาล การใช้บททดสอบเพื่อประเมินสมรรถนะของผู้ฝึกเป็นพยาบาลนั้นไม่เกิดประโยชน์อันใด สิ่งที่ดีที่สุดคือการสังเกตการณ์อย่างมีระบบโดยพยาบาลที่เชี่ยวชาญ โดยมีคำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับสมรรถนะของพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ในระดับต่างๆ

แนวคิด “สามารถทำได้ (Can do)” ถูกนำมาใช้กับการเรียนการสอนภาษาของสภายุโรปในปลาย ปี ค.ศ. 1970 ซึ่งเกิดมาจากสาม ช่องทาง (ก) การอบรมภาษาโดยดูความจำเป็นสำหรับโลกของการทำงาน (ข) ความสนใจในการประเมินผู้สอนที่อยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์มาตรฐานซึ่งระบุไว้ชัดเจนและสื่อสารได้ (ค) การทดลองประเมินผลตนเองโดยใช้คำบรรยายระดับ “สามารถทำได้ (Can do)” เพื่อเป็นวิธีการให้ผู้เรียนมองการเรียนของตนเอง และสร้างแรงจูงใจในการเรียน

ปัจจุบันคำบรรยายระดับ“สามารถทำได้ (Can do)” ได้ถูกนำไปประยุกต์ใช้กับแขนงอื่นๆอย่างแพร่หลายในหลายประเทศ ซึ่งมักจะเรียกกันว่าเป็น “การสอนโดยยึดสมรรถนะเป็นหลัก”

การได้มาซึ่งประสิทธิภาพมองได้ว่าเป็นขบวนการในลักษณะวงจร โดยการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้ใช้/ผู้เรียนพัฒนาสมรรถนะต่างๆ และนำกลยุทธ์มาใช้ แนวคิดนี้มองว่าสมรรถนะทางภาษาจะเกิดขึ้นได้เฉพาะเมื่อมีการใช้ภาษา อัน สะท้อนให้เห็น (ก) มุมมองที่กว้างขึ้นของสมรรถนะที่ได้จากการกระทำนั้นมาจากด้านจิตวิทยาประยุกต์โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับโลกของการทำงาน และการอบรมวิชาชีพ และ(ข) มุมมองปัจจุบัน ที่แนวคิดของการเรียนเกี่ยวข้องกับสังคมวัฒนธรรม คำบรรยายระดับ “สามารถทำได้ Can do” เป็นตัวอย่างของปรัชญาการเรียนแบบนี้อย่างชัดเจน

กลยุทธ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ใน CEFR ถูกมองว่าเป็นการเชื่อมระหว่างสมรรถนะในการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร และกลยุทธ์ดังกล่าวอยู่ใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 4.4 การพัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะการใช้กลยุทธ์นั้นได้รับอิทธิพลมาจากต้นแบบดังนี้ : การวางแผน การดำเนินการ การควบคุม ตรวจสอบ และการแก้ไข อย่างไรก็ตามจากตารางที่ 4 มาตรวัดของคำบรรยายระดับไม่ได้พัฒนามาสำหรับกิจกรรมทุกประเภท ในช่วงเวลาที่กำลังพัฒนานั้นประเภทกิจกรรมที่พิมพ์ตัวเอนเป็นคำบรรยายระดับดั้งเดิมใน CEFR ที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 แต่ไม่ได้ผลิตคำบรรยายระดับออกมา แต่สำหรับการเป็นสื่อกลาง ในโครงการเมื่อปี ค.ศ. 2014 - 2017 ได้มีการตัดสินใจกันว่าจะพัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับกลยุทธ์ในการดำเนินการเท่านั้น

ตารางที่ 4 กลยุทธ์การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารใน CEFR

	การรับ	การผลิต	การปฏิสัมพันธ์	การเป็นสื่อกลาง
วางแผน	วางกรอบ	วางแผน	–	–
การดำเนินการ	อนุมาน	ชดเชย	ผลัดกัน ร่วมมือกัน	เชื่อมโยงความรู้เดิม ปรับภาษา แบ่งย่อยข้อมูลซับซ้อน ขยายข้อความที่แน่น ย่อข้อความ
การประเมิน และ การแก้ไข	ควบคุม	ควบคุมและ แก้ไขงานตนเอง	ถามเพื่อความกระจ่าง แก้ไขการสื่อสาร	

2.5. การเป็นสื่อกลาง

ตามที่ได้กล่าวเรื่องรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR ในข้างต้นมาแล้วว่า การเป็นสื่อกลางได้เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนภาษาใน CEFR ด้วยเหตุผลที่ต้องการแยกออกจากการสอนทักษะทั้งสี่ โดยการเป็นสื่อกลางเป็นรูปแบบของการสื่อสารอย่างหนึ่งซึ่งได้แก่ การรับ การปฏิสัมพันธ์ การผลิต และการเป็นสื่อกลาง (ภาพที่ 2) บ่อยครั้งเวลาเราใช้ภาษา จะมีกิจกรรมหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น การเป็นสื่อกลางรวมการรับ การผลิตรวมกับการปฏิสัมพันธ์ เรามักจะใช้ภาษาไม่เพียงเฉพาะสื่อข้อความเท่านั้น แต่ต้องการเสนอแนวคิด ซึ่งมักจะเรียกว่า Languaging ที่หมายถึง การอธิบายแนวคิดออกมาและการแสดงออกซึ่งความคิดต่างๆ หรือเป็นความพยายามที่จะทำความเข้าใจและสื่อสารออกมา

การใช้การเป็นสื่อกลางใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 ไม่ได้จำกัดเฉพาะการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาเท่านั้น (การสื่อข้อมูลไปยังอีกภาษาหนึ่ง) แต่เป็นการรวมกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

> หมวด 2.1.3 “ทำให้การสื่อสารเป็นไปได้ระหว่างบุคคลซึ่งไม่สามารถสื่อสารกันได้โดยตรง ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม”
> หมวด 4.4.4 “เป็นสื่อกลางระหว่างคู่สนทนาซึ่งไม่สามารถเข้าใจกันโดยตรง ซึ่งตามปกติ (แต่ไม่ใช่ทุกกรณีไป) เป็นคู่สนทนาที่ใช้ต่างภาษา”
> หมวด 4.6.4 “ข้อความที่ให้ข้อมูลและแสดงผลข้อมูลอาจจะเป็นข้อความพูดหรือเขียนในภาษาที่ 1 หรือภาษาที่ 2” (หมายเหตุ: ไม่ได้หมายความว่า คู่สนทนาคนหนึ่งใช้ภาษาที่ 1 และอีกคนใช้ภาษาที่ 2 แต่ทั้งคู่อาจจะใช้ภาษาที่ 1 เหมือนกัน)

ถึงแม้ว่า CEFR ของปี ค.ศ. 2001 ไม่ได้พัฒนาแนวคิดการเป็นสื่อกลางอย่างเต็มที่ก็ตาม แต่ได้เน้นข้อคิดที่สำคัญสองประการได้แก่ การสร้างความหมายร่วมกันในการปฏิสัมพันธ์และการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องระหว่างแต่ละบุคคลกับระดับสังคมในการเรียนภาษา ซึ่งส่วนใหญ่ผ่านการมองว่าผู้ใช้ภาษา/ผู้เรียนเป็นตัวแทนสังคม นอกจากนี้การเน้นความสำคัญของผู้เป็นสื่อกลางในฐานะคนกลางระหว่างคู่สนทนาแสดงออกซึ่งวิสัยทัศน์ทางสังคมของ CEFR ถึงแม้ใน CEFR ของปี ค.ศ. 2001 ไม่ได้กล่าวถึงอย่างชัดเจน แต่รูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR เดิมนั้นแท้จริงแล้วให้บทบาทสำคัญแก่การเป็นสื่อกลางในการเรียนการสอนแบบเน้นกิจกรรมเช่นเดียวกับนักวิชาการที่ให้ความสำคัญผู้เป็นสื่อกลางเวลานักวิชาการอภิปรายถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษา แนวคิดที่นำการเป็นสื่อกลางเข้ามาในโครงการในปี ค.ศ. 2015 ถึง 2017 ที่จะขยายคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR มีมิติที่กว้างกว่าการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาเพียงอย่างเดียว เพราะการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาได้รวมทักษะการสื่อสารและการเรียนประกอบการเป็นสื่อกลางในสังคมและวัฒนธรรมต่างๆ ด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะชั้นเรียนมีความหลากหลายมากขึ้นเมื่อเทียบกับวิธีการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหาซึ่งขยายวงกว้างขึ้นเช่นกัน (CLIL, Content and Language Integrated Learning) นอกจากนี้ยังเป็นเพราะการเป็นสื่อกลางถูกมองว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ทั้งหมดโดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษา

ทั้งหมดเพิ่มมากขึ้นด้วย
คำบรรยายระดับการเป็นสื่อกลางเหมาะกับการเรียนในห้องที่เป็นกลุ่มเล็กและมีภารกิจในกลุ่มที่ทำร่วมกัน แต่ละภารกิจอาจจัดให้ผู้เรียนแต่ละคนแบ่งปันข้อมูลที่ได้รับมาแตกต่างกัน อธิบายข้อมูลของกันและกันและทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะมีความสำคัญมากขึ้นเมื่อใช้ในบริบทของการเรียนแบบ CLIL

2.6. ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปของ CEFR

CEFR มี สองแกนด้วยกัน แกนแนวราบของหมวดหมู่ในการบรรยายกิจกรรมต่างๆ และแนวคิดด้านสมรรถนะ ซึ่งได้กล่าวถึงข้างต้นไปแล้ว และแกนตั้งฉากซึ่งเป็นตัวแทนความก้าวหน้าทางประสิทธิภาพในแต่ละประเภท และเพื่อให้การจัดวางรายวิชาต่างๆ ได้ง่ายขึ้นและเพื่อบรรยายความก้าวหน้าในการเรียน CEFR จึงนำเสนอระดับสมรรถนะทางภาษาที่ใช้ร่วมกันเป็นหกระดับ ดังที่แสดงในภาพที่ 3 การจัดเช่นนี้เป็นแนวทางให้ผู้ใช้/ผู้เรียนภาษาเข้าถึงมิติของรูปแบบคำบรรยายระดับในลักษณะที่พัฒนาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามระดับทั้งหกไม่ใช่เป็นการสิ้นสุด ประการแรก ระดับทั้งหกสามารถแบ่งเป็นกลุ่มกว้างๆ 3 ประเภทดังนี้ ผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน (A1 และ A2) ผู้ใช้ภาษาอิสระ (B1 และ B2) และผู้ใช้ภาษาคล่องแคล่ว (C1 และ C2) ประการที่สอง ระดับทั้งหก ซึ่งเป็นตัวแทนประสิทธิภาพทางภาษาอย่างกว้างๆ มักมีการแบ่งย่อยลงไปอีก

ภาพที่ 3 ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปของ CEFR

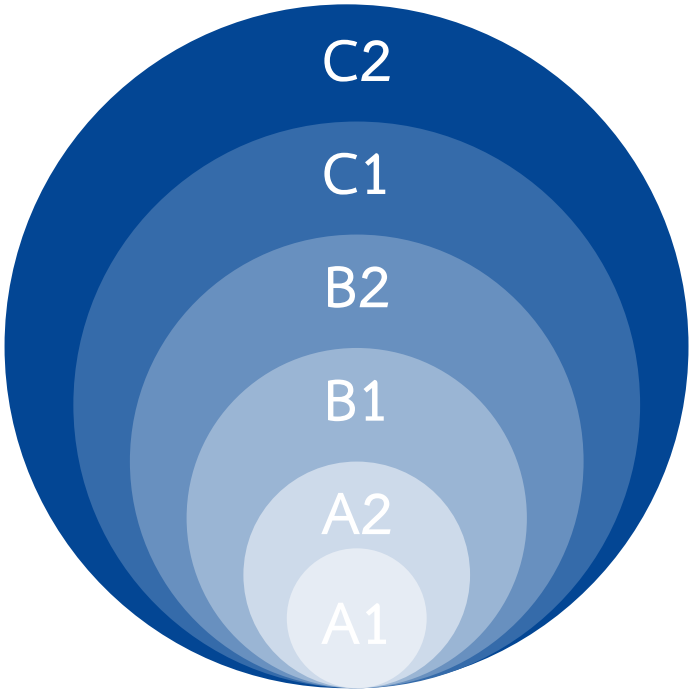

ในสายวิชามนุษยศาสตร์และศิลปศาสตร์การแบ่งประเภทต่างๆไม่ว่ากรณีใดล้วน เป็นแนวคิดดั้งเดิมและถูกสังคมกำหนด เฉกเช่นสีต่างๆของสายรุ้ง ประสิทธิภาพทางภาษาเป็นขบวนการที่ต่อเนื่องเช่นเดียวกับสายรุ้ง ถึงแม้แต่ละสีมีขอบกั้นแบบคลุมเครือ แต่เราสามารถมองเห็นบางสีชัดเจนกว่าสีอื่น ดังภาพที่ 4 แต่ทว่าในการสื่อสาร เรามักทำให้ชัดเจนและมุ่งเน้นสีพื้นทั้ง 6 ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 4 สายรุ้ง ภาพที่ 5 แม่สีทั้ง 6

ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปของCEFR ได้รับการอธิบายอย่างละเอียดโดยคำบรรยายระดับแบบขยายความในบทที่ 4 และ 5 แต่คุณลักษณะสำคัญได้สรุปไว้ในหมวด 3.6 (ภาคผนวก 1) และในตารางสามตาราง ซึ่งใช้ในการแนะนำระดับต่างๆ ในบทที่ 3 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001

- CEFR ตารางที่ 1 :มาตรวัดสมรรถนะโดยรวม มีหนึ่งย่อหน้าสรุปสั้นๆต่อระดับ ซึ่งอยู่ในภาคผนวก 1
- CEFR ตารางที่ 2 : ตารางประเมินตนเอง ซึ่งสรุปคำบรรยายระดับต่างๆ ของกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในบทที่ 4 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 ตารางที่ 2 ก็จะ ใช้ในสมุดประเมินภาษา (Language Passport) ซึ่งมีหลายรูปแบบในเอกสารประกอบการจัดระดับสมรรถนะทางภาษาของยุโรป(European Language Portfolio) และใน Europass ของสหภาพยุโรป ส่วนในภาคผนวกที่ 2 จะเป็นฉบับขยายความซึ่งรวมการเขียน การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และการเป็นสื่อกลาง
- CEFR ตารางที่ 3: เป็นการเลือกสรุปคำบรรยายระดับของ CEFR ที่เกี่ยวกับสมรรถนะการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในบทที่ 5 ส่วนฉบับขยายความรวมทั้ง “ระบบเสียง” อยู่ในภาคผนวกที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้

ในที่นี้ต้องขอเน้นย้ำว่าระดับสูงสุดในรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR ได้แก่ ระดับ C2 นั้นไม่ได้เกี่ยวข้องไม่ว่าอะไรก็ตามกับสิ่งที่เอ่ยกันบ่อยครั้งว่าเป็นสมรรถนะของ“เจ้าของภาษา” ในอุดมคติ หรือเหมือน “เจ้าของภาษาที่มีการศึกษา” หรือ “เกือบเท่าเจ้าของภาษา” CEFR ไม่ได้ใช้แนวคิดดังกล่าวมาอ้างอิงระหว่างที่พัฒนาระดับต่างๆหรือคำบรรยายระดับต่างๆ ระดับ C2 ที่เป็นระดับสูงสุดในรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR เป็นดังนี้

ระดับ C2 หมายถึง ผู้ที่มี “ความสามารถใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม” ไม่ได้หมายความว่ามีสมรรถนะทางภาษาเหมือนเจ้าของภาษาหรือใกล้เคียงเจ้าของภาษา แต่จุดประสงค์หมายถึง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแม่นยำ เหมาะสม และคล่องแคล่ว ซึ่งเป็นแบบฉบับการพูดของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง (CEFR หมวด 3.6)

การใช้ภาษาได้อย่างดีเยี่ยม (Trim: ‘Comprehensive mastery’, Wilkins: ‘Comprehensive Operational Proficiency’) ตรงกับเป้าประสงค์ในการสอบสูงสุดในรูปแบบคำบรรยายระดับที่ถูกนำไปปรับใช้กับข้อสอบของ ALTE (สมาคมผู้ทดสอบภาษาของยุโรป) ซึ่งอาจจะขยายรวมถึงสมรรถนะเชิงสหวัฒนธรรมที่พัฒนาเพิ่มขึ้นเหนือกว่าระดับที่ผู้เชี่ยวชาญภาษาหลายคนสามารถทำได้ (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.2)

เบื้องหลังของระดับต่างๆ ของ CEFR

กรอบ CEFR แบ่งเป็นหกระดับ จาก A ไปถึง C เพราะ C2 ไม่ใช่ระดับที่สูงสุดที่พึงประสงค์สำหรับประสิทธิภาพในการใช้ภาษาที่สอง David Wilkins ได้เสนอระดับที่เจ็ด ในงานประชุมสัมมนาระหว่างรัฐบาลต่างๆ เมื่อปี ค.ศ. 1977 เพื่ออภิปรายการใช้กรอบเดียวกันในยุโรปที่ว่าด้วยระบบหน่วยกิต คณะกรรมการทำงานของ CEFR ได้นำระดับต่างๆ หกระดับของ Wilkins มาใช้ เพราะระดับที่เจ็ดนั้น เกินความสามารถของผู้เรียนในระบบการศึกษาทั่วไป

โครงการของหน่วยงานวิจัยระดับชาติของสวิสได้ยืนยันระดับต่างๆ และได้พัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความดั้งเดิม และได้ยืนยันระดับที่เจ็ดด้วย ที่มหาวิทยาลัยโลซานน์ผู้ใช้/ผู้เรียน ซึ่งศึกษาการล่าม และการแปลนั้นมีความสามารถเหนือระดับ C2 แท้จริงแล้ว ล่ามพูดพร้อมที่ทำงานในองค์กรต่างๆ ของยุโรป และนักแปลวิชาชีพล้วนใช้ภาษาเกินระดับ C2 ตัวอย่างเช่น C2 เป็นระดับที่ สาม ของทั้งห้าระดับสำหรับการแปลวรรณกรรม ซึ่งปรากฏในโครงการ PETRA นักเขียนซึ่งใช้พหุภาษามีความสามารถในระดับที่เจ็ดของ Wilkins เป็นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาสองภาษาด้วยกัน โดยไม่ได้เกิดมาเป็นผู้ใช้สองภาษา

ระดับ A1 ซึ่งเป็นระดับล่างสุดของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 ก็ไม่ถือว่าเป็นสมรรถนะทางภาษาที่ต่ำสุด ในCEFR ได้อธิบายระดับ A1 ดังต่อไปนี้

ระดับ A1 (ระดับเริ่มต้น) ถือว่าเป็นระดับต่ำสุดของการใช้ภาษา ซึ่งผู้เรียนสามารถพูดคุยง่ายๆ ได้แก่ การถาม/ตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง เช่น เขาอยู่ที่ไหน ผู้คนที่รู้จัก และสิ่งของที่มี ริเริ่มและตอบโต้การสนทนาง่ายๆ ในเรื่องความจำเป็นเร่งด่วน หรือหัวข้อที่คุ้นเคย แทนการท่องจำวลีที่ซักซ้อมและจัดเตรียมคำศัพท์มาอย่างดีสำหรับสถานการณ์เฉพาะเจาะจง (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.6)

ระดับ A1 (ระดับเริ่มต้น) เป็นระดับที่ถือว่า“ระดับ”ต่ำสุดของประสิทธิภาพทางภาษา ก่อนที่จะถึงระดับนี้อาจจะมีภารกิจทางภาษาบางอย่างที่ผู้เรียนสามารถทำได้อย่างดีด้วยขอบข่ายภาษาที่จำกัด และอาจจะเป็นความจำเป็นของผู้เรียน การสำรวจของสภาวิจัยวิทยาศาสตร์แห่งชาติของสวิส ระหว่างปี ค.ศ.1994 – 1995 ที่ได้พัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความได้ระบุขอบข่ายการใช้ภาษาและจำกัดเฉพาะภารกิจเดี่ยวๆ ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในคำนิยามของระดับ A1 เช่น ในบางบริบทที่ผู้เรียนวัยเด็กสามารถบรรลุ “วัตถุประสงค์” ในการใช้ภาษาแบบเริ่มต้นได้

คำบรรยายระดับต่อไปนี้เชื่อมโยงกับภารกิจง่ายๆ ทั่วไป ซึ่งตามมาตรวัดต่ำกว่าระดับ A1 แต่สามารถเป็นเป้าหมายของผู้เรียนเริ่มต้นได้

- จับจ่ายซื้อของง่ายๆ ได้ โดยใช้การชี้หรือแสดงกิริยาท่าทางประกอบคำพูด
- ถาม/บอก วัน เวลา วันที่ได้
- กล่าวทักทายพื้นฐานได้
- ตอบใช่ ไม่ใช่ ขอโทษ ขอร้อง ขอบคุณ แสดงความเสียใจง่ายๆได้
- กรอกแบบฟอร์มง่ายๆที่ใส่ข้อมูลส่วนตัว ชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ สถานะสมรส
- เขียนโปสการ์ดง่ายๆ สั้นๆได้ (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.5)

ชุดคำบรรยายระดับที่ได้ปรับปรุงและขยายเพิ่มเติมในเอกสารเล่มนี้ ระดับเริ่มต้นที่ใช้อ้างถึงระดับที่เหนือขึ้นไปเรียกว่า Pre – A1(ผู้ใช้ภาษาก่อนระดับ A1) และระดับได้รับการพัฒนาต่อเนื่องโดยใช้คำบรรยายระดับของโครงการ Lingualevel ของสวิส และโครงการ CEFR – J ของญี่ปุ่นเป็นพื้นฐาน โครงการทั้งสองมุ่งเน้นโรงเรียนประถมและมัธยมต้น

CEFR เน้นว่าระดับต่างๆเป็นระดับที่ ใช้อ้างอิงสำหรับทุกบริบทที่กำหนดไว้ ผู้ใช้อาจจะแบ่งระดับย่อยออกไป โดยอธิบายวิธีการต่างๆ ที่อาจจะทำได้ในบริบทที่แตกต่างกัน (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.5) ในหมวดเดียวกันนั้น CEFR ได้แนะนำความคิดที่ให้ระดับบวก ไว้ด้วย

คำบรรยายระดับแบบขยายความได้แบ่งชัดเจนระหว่าง ‘ระดับอิงเกณฑ์’ (เช่น A2 หรือ A2.1) และ ‘ระดับบวก’ (เช่น A2+ หรือ A2.2) โดยระดับหลังต่างกับระดับแรก โดยใช้เส้นแนวราบแบ่งแยก เช่น ในตัวอย่างของ “การฟังพูดเข้าใจโดยรวม”

A2	สามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดดีพอที่จะตอบสนองความต้องการได้ทันทีในกรณีที่ผู้พูดพูดอย่างช้าๆ และชัดเจน
	สามารถเข้าใจวลีและสำนวนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ได้รับความสนใจมากที่สุด (เช่น ข้อมูลส่วนตัว/ครอบครัว, การซื้อของ, ภูมิลำเนา, การจ้างงาน) ในกรณีที่ผู้พูดพูดช้าๆ และออกเสียงชัดเจน

ระดับบวกแสดงความสามารถมากพิเศษแต่ ไม่ใช่ในระดับที่ถึงขั้นต่ำของระดับอิงเกณฑ์ต่อไป โดยทั่วไปแล้วรายละเอียดของระดับข้างต้นเพิ่งจะปรากฏให้เห็น คำบรรยายของระดับของ ‘ระดับบวก’ไม่ได้รวมอยู่ในตารางทั้งสามที่แนะนำระดับต่างๆของ CEFR ปี ค.ศ.2001 บทที่ 3 (ตาราง 1, 2, 3)

2.7. องค์ประกอบสมรรถนะทางภาษาของ CEFR

ระดับต่างๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นที่ทำให้เห็นสมรรถนะทางภาษาได้ง่าย เราจำเป็นต้องมีระดับเพื่อจัดการกับกระบวนการเรียนรู้เพื่อติดตามความก้าวหน้าและตอบคำถาม เช่น “ภาษาฝรั่งเศสของคุณดีแค่ไหน” หรือ “เราควรคาดหวังประสิทธิภาพอะไรของผู้สมัคร” อย่างไรก็ตาม คำตอบง่ายๆ เช่นระดับ B2 หรือแม้กระทั่งการรับระดับ B2 การผลิตระดับ B1 นั้นไม่เพียงพอ เพราะแอบแฝงสมรรถนะทางภาษาอันซับซ้อน ด้วยเหตุนี้ CEFR จึงได้รวมมาตรวัดคำบรรยายสมรรถนะไว้หลายมาตรด้วยกัน เพื่อกระตุ้นให้ผู้ใช้พัฒนาความสามารถที่แตกต่างกันออกไป ประการแรกมาตรวัดคำบรรยายสมรรถนะต่างๆสามารถระบุกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะกับกลุ่มผู้เรียนบางกลุ่ม ประการที่สองจะกำหนดว่าผู้เรียนต้องอยู่ระดับอะไรที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน ซึ่งจะเห็นได้ดังตัวอย่างที่สมมติขึ้นดังต่อไปนี้ ผู้เรียนสมมติที่มีองค์ประกอบสมรรถนะทาง ภาษาในภาพที่ 6 และ 7 ในแต่ละกรณี รูปแบบ 4 รูปแบบในภาพที่ 6 และ 7 แสดงให้เห็นองค์ประกอบสมรรถนะที่พึงประสงค์ของการรับ การปฏิสัมพันธ์ การผลิต และการเป็นสื่อกลาง ส่วนข้อความต่างๆที่อยู่รายล้อมตรงมุมของวงกลมคือมาตรวัดสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกัน ส่วนระดับประสิทธิภาพทางภาษาที่พึงประสงค์ของแต่ละมาตรวัดระดับสมรรถนะนั้นอยู่ในสีเทา (แรเงา) จะสังเกตเห็นว่า มาตรวัดระดับสมรรถนะของทั้งสองภาพจะแตกต่างกัน กิจกรรมที่เกี่ยวข้องเท่านั้นจึงจะได้รับการกล่าวถึง โปรไฟล์ดังปรากฏในภาพที่ 6 และ 7 อาจสร้างขึ้นสำหรับบุคคลผู้เรียน “ภาษาสำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะ” (LSP) ที่ฝึกปฏิบัติอย่างเข้มข้น แต่ว่าวิธีการนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้เรียนบางกลุ่ม

ภาพที่ 6 โปรไฟล์ความจำเป็นสมมติในภาษาที่สอง - ระดับมัธยมต้น
(CLIL การเรียนแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา)

โปรไฟล์ที่แสดงในภาพที่ 6 มี ‘ระดับบวก’ อยู่ระหว่างระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไป โดยเน้นความสำคัญอย่างมาก (B1) ในการรับ – รวมทั้งการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน – การร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมาย การช่วยเหลือการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันและการพูด(การผลิต) อย่างไรก็ตามความสำคัญสูงสุด คือ ความเข้าใจผู้สนทนา (B2) ซึ่งในกรณีนี้ (CLIL) คือ ผู้สอน โปรไฟล์ในภาพที่ 7 (นักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ระดับปริญญาโท) ก็เน้นการรับ (C1) เช่นกัน และบางแง่มุมของการเป็นสื่อกลาง: การให้ความร่วมมือในการสร้างความหมาย การอธิบายข้อมูล และการเขียนบทความ โปรไฟล์ดังกล่าวสามารถสร้างขึ้นมาสำหรับผู้เรียนกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะสายวิชาชีพ หรือในการศึกษาเฉพาะทาง ผู้ที่ใช้องค์ประกอบสมรรถนะทางภาษาของ CEFRสามารถทำได้ สองขั้นตอน คือ อันดับแรกหามาตรวัดคำบรรยายระดับที่เกี่ยวข้องและอันดับต่อไปกำหนดวัตถุประสงค์ซึ่งปฏิบัติได้จริงของแต่ละมาตรดังกล่าว

ภาพกราฟฟิกโปรไฟล์ ดังที่แสดงในภาพที่ 6 และ 7 อาจจะนำไปใช้บรรยายประสิทธิภาพทางภาษาของผู้ใช้/ผู้เรียนในปัจจุบันได้ ในภาพเราสามารถเห็นพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคนว่าเหมือนกับได้รับพื้นที่เหนือกาลเวลา: เป็นการได้รับผืนดินที่เกี่ยวข้องกัน31 โปรไฟล์ทางกราฟฟิกของประสิทธิภาพแต่ละคนที่เป็นจริง ควรเป็นภาพที่ 6 และ 7 มากกว่าภาพที่ 3 ซึ่งแสดงระดับความสามารถสูงสุดที่สมมติขึ้นมา

ภาพ 7 โปรไฟล์ความจำเป็นในภาษาที่สอง - นักศึกษาปริญญาโท ด้านวิทยาศาสตร์ (สมมติ)

อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริง โปรไฟล์ด้านประสิทธิภาพส่วนตัวของผู้เรียนนั้นสามารถใช้กิจกรรมประเภทต่างๆในสถานการณ์ส่วนใหญ่ได้น้อยกว่านี้ ในภาพที่ 6 และ 7 ใช้มาตรวัดระดับคำบรรยายสำหรับกิจกรรมประเภทต่างๆที่ละเอียด ทางเลือกที่ง่ายกว่านี้คือใช้มาตรวัดทั่วไปจำนวนเจ็ดมาตร (เช่น “ความเข้าใจการฟังพูดโดยรวม”32 ฯลฯ) ในขณะเดียวกันก็ไม่มีเหตุผลว่าทำไมต้องจำกัดโปรไฟล์ไว้สำหรับภาษาเดียว

เราสามารถพัฒนาให้ขึ้นอีกระดับหนึ่งโดยแสดงภาพกราฟฟิกโปรไฟล์ของพหุภาษาสำหรับผู้ใช้/ผู้เรียนแต่ละคน ดังภาพที่ 8 ซึ่งแสดงโปรไฟล์ของพหุภาษาที่ได้รับแรงบันดาลใจจากต้นแบบ ในโครงการแคนาดา33 โปรไฟล์สำหรับภาษาที่แตกต่างกันจะซ้อนกันอยู่ในกราฟฟิกเดียวกัน ภาพนี้ แสดงโปรไฟล์ที่มี “สมรรถนะเพียงบางส่วน” ซึ่งเป็นลักษณะปกติของผู้ใช้/ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ได้แก่ ความสามารถสูงในการอ่านทุกภาษา

โปรไฟล์ลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นวิธีที่ประสิทธิภาพภาษาของผู้ใช้/ผู้เรียนทุกคนที่ส่วนใหญ่แล้วจะไม่เท่ากันหรือมีเฉพาะบางส่วน เพราะมีภูมิหลังทางบ้านที่ต่างกัน หรือขึ้นอยู่กับความจำเป็นของสถานการณ์ที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ และ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์รวมทั้งสมรรถนะทักษะแห่งศตวรรษที่ได้รับมาจากการศึกษาทั่วไปในการใช้ภาษาอื่นๆ และในชีวิตการทำงาน ดังนั้นโปรไฟล์ของผู้ใช้/ผู้เรียนสองคนที่อยู่ระดับเดียวกันย่อมแตกต่างกัน เพราะมันสะท้อนประสบการณ์ชีวิตของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน รวมทั้งความสามารถที่ติดตัวมา ซึ่ง CEFR ปี ค.ศ. 2001 (หมวด 5.2) ได้นิยามว่าเป็น “สมรรถนะทั่วไป” ของพวกเขา

32 Oral comprehension, oral production and oral interaction are each taken to include both spoken and signed modalities, as appropriate in the context.

33 LINCDIRE: LINguistic & Cultural DIversity REinvented, เข้าถึงได้จาก www.lincdireproject.org/

ภาพที่ 8 โปรไฟล์ประสิทธิภาพทางพหุภาษาที่แบ่งประเภทน้อยลง

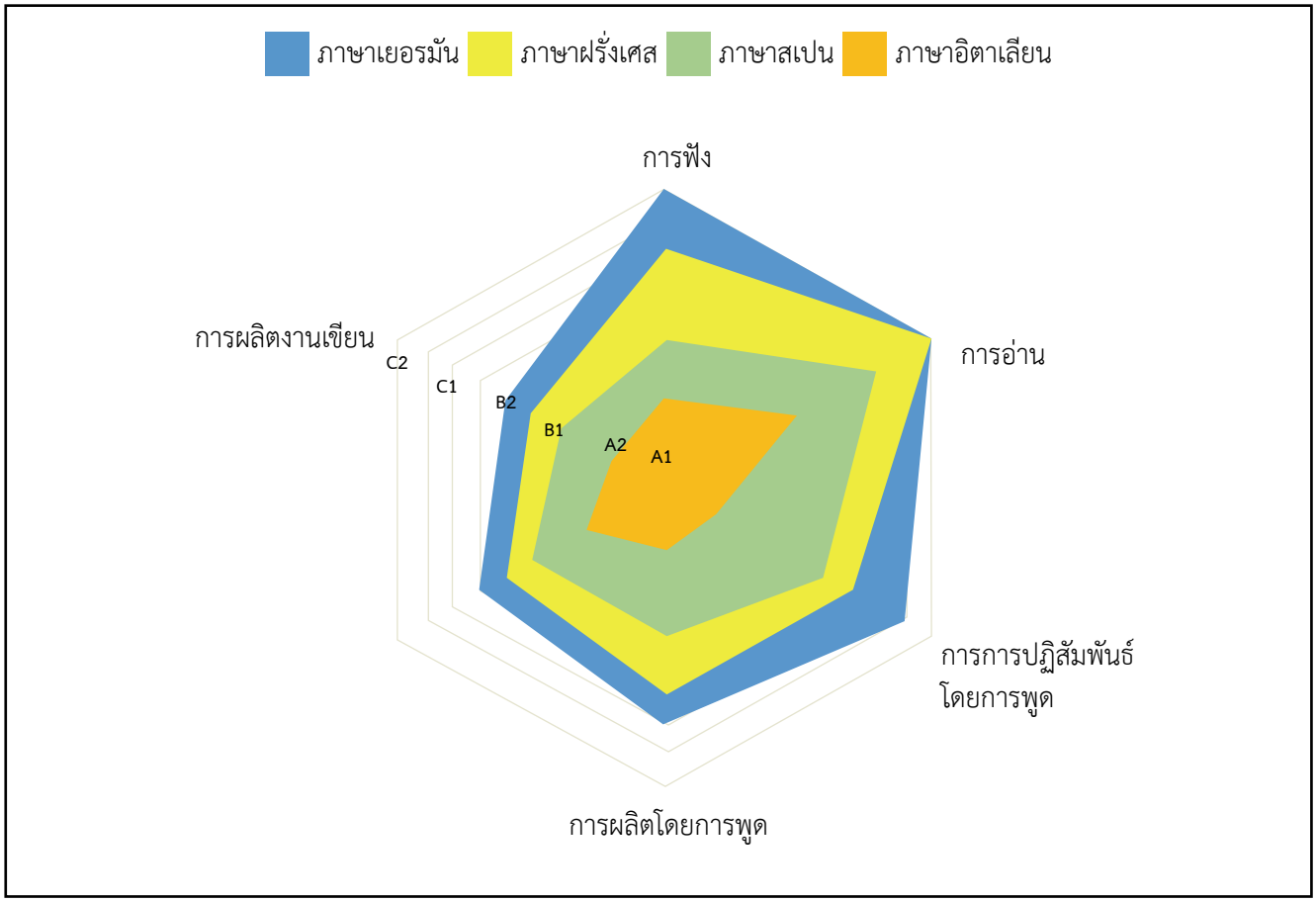

ในทางปฏิบัติแผนภาพที่เป็นตารางแนวราบมุ่งใช้เพื่อกำหนดโปรไฟล์ประสิทธิภาพทางภาษาของแต่ละคนใน CEFR ส่วนภาพที่ 9 แสดงประสิทธิภาพในภาษาใดภาษาหนึ่งโดยอิงมาตรวัดระดับคำบรรยายทั่วไปของ CEFR และ ภาพที่ 10 แสดงโปรไฟล์ข้ามภาษาสำหรับความเข้าใจทางการฟังพูด ภาพกราฟฟิกที่คล้ายคลึงกันนี้ปรากฏอยู่ใน European Language Portfolio หลายฉบับ ส่วนฉบับเดิมกำหนดความสามารถแต่ละภาษาแยกเรียงลำดับกันลงมา(ดังตัวอย่างในภาพที่ 9) ทว่าในฉบับหลังๆจะแสดงโปรไฟล์พหุภาษาสำหรับประสิทธิภาพโดยรวมในแต่ละกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (ภาพที่ 10)

ภาพที่ 9 โปรไฟล์ประสิทธิภาพ -ประสิทธิภาพโดยรวมในภาษาใดภาษาหนึ่ง

ภาษาสเปน	Pre-A1	A1	A2	A2+	B1	B1+	B2	B2+	C1
ความเข้าใจในการฟังพูด	■	■	■	■	■	■			
ความเข้าใจในการอ่าน	■	■	■	■	■	■	■	■	
การปฏิสัมพันธ์โดยการฟังพูด	■	■	■	■	■	■			
การปฏิสัมพันธ์โดยการเขียน	■	■	■	■	■	■			
การผลิตโดยการฟังพูด	■	■	■	■	■	■	■		
การผลิตโดยการเขียน	■	■	■	■	■				
การเป็นสื่อกลาง	■	■	■	■	■				

โปรไฟล์กราฟฟิกเหล่านี้บรรจุไว้ใน CEFR และ Portfolio อื่นๆ ตั้งแต่ฉบับแรกสุดในช่วงท้ายทศวรรษที่ 90 ปัจจุบันการทำตารางง่ายกว่าเดิมโดยการใช้ Spread Sheet (เช่นในโปรแกรม Excel) หรือเครื่องมือตามเว็บไซต์ต่างๆ อย่างไรก็ตามโปรไฟล์กราฟฟิกจะมีความหมายต่อเมื่อเราคุ้นเคยกับระดับสมรรถนะและหมวดหมู่ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่าน ซึ่งคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ช่วยให้เราคุ้นเคยกับมันได้

ภาพที่ 10 โปรไฟล์ประสิทธิภาพทางพหุภาษา– ทักษะการฟังข้ามภาษา

การฟัง	Pre-A1	A1	A2	A2+	B1	B1+	B2	B2+	C1	C2	เหนือ C2
อังกฤษ											
เยอรมัน											
ฝรั่งเศส											
สเปน											
อิตาเลียน											

2.8. คำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR

คำบรรยายระดับแบบขยายความอยู่ในมาตรวัดคำบรรยายระดับซึ่งอยู่ในสารบัญหน้า 2 มาตรวัดคำบรรยายแต่ละมาตร (ทั้งของดั้งเดิมและของใหม่) ให้ตัวอย่างการใช้ภาษาแบบฉบับในสถานการณ์จำเพาะซึ่งแบ่งเป็นระดับต่างๆ คำบรรยายแต่ละระดับได้ถูกพัฒนาและตั้งค่าแยกจากคำบรรยายระดับอื่นๆในมาตรวัด ทำให้คำบรรยายแต่ละระดับมีคำบรรยายเกณฑ์ที่เป็นอิสระ ซึ่งสามารถนำไปใช้อย่างเอกเทศจากบริบทของมาตรวัด แท้จริงแล้วคำบรรยายระดับถูกนำไปใช้แบบอิสระเช่นนั้น นั่นคือเป็นอิสระนอกมาตรวัดที่นำเสนอมัน วัตถุประสงค์ของคำบรรยายระดับมีไว้เพื่อช่วยพัฒนาหลักสูตร

คำบรรยายระดับแบ่งเป็นระดับต่างๆ เพื่อให้ใช้ได้ง่าย คำบรรยายระดับซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันจากมาตรวัดหลายมาตร จะถูกนำมาใช้ในรูปแบบที่ดัดแปลงเป็นรายชื่อคำบรรยายสำหรับหลักสูตรหรือวัตถุประสงค์ของบทเรียน หรือการประเมินผลการเรียนของตนเอง (เช่นใน European Language Portfolios) อย่างไรก็ตาม การนำคำบรรยายระดับไปเชื่อมโยงกับระดับใดระดับหนึ่งโดยเฉพาะนั้นไม่ควรมองว่าเป็นเรื่องผูกขาดหรือจำเป็น คำบรรยายระดับที่อยู่ในระดับต้นมุ่งให้ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาทำภารกิจที่ระบุไว้ได้ ซึ่งเป็นระดับที่ตรงกับวัตถุประสงค์หลักสูตร นั่นคือ เป็นระดับที่สมเหตุสมผลที่จะพัฒนาความสามารถที่จะทำในสิ่งที่บรรยายไว้ได้ คำบรรยายระดับอาจจะเป็นการท้าทาย แต่ไม่ได้เป็นเป้าหมายที่เป็นไปไม่ได้ สำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับต่ำกว่านั้น แท้จริงแล้วผู้เรียนบางประเภทที่มีพรสวรรค์พิเศษ มีประสบการณ์ หรือแรงจูงใจในสถานการณ์ที่บรรยาย น่าจะเป็นเป้าหมายการเรียนที่ดีและเหมาะสม สิ่งนี้เน้นให้เห็นความสำคัญในการคิดเรื่องของโปรไฟล์ (ภาพที่ 6 – 10) รวมทั้งระดับต่างๆ ผู้อ่านอาจจะหาข้อมูลเพิ่มเติมใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.7 “จะอ่านมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความอย่างไร” (หน้า 36) และหมวด 3.8 (หน้า 37) “จะใช้คำบรรยายระดับของประสิทธิภาพทางภาษาอย่างไร”

มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความประกอบด้วยคำบรรยายระดับที่เป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับคำบรรยายระดับอื่นๆ และไม่ได้มีไว้เพื่อการประเมินผลเป็นสำคัญ เพราะมาตรวัดเหล่านี้ไม่ใช่เป็นมาตรวัดสำหรับประเมินผลในความหมายที่ใช้ทั่วไปในการประเมินผลการเรียนภาษา คำบรรยายระดับแบบขยายความนี้ไม่ได้ครอบคลุมทุกแง่ทุกมุมของทุกระดับแบบมาตรวัดที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานทั่วๆ ไป มาตรวัดเหล่านี้ให้คำอธิบายขยายความ แต่ไม่ใช่ในลักษณะที่ถูกนำเสนอว่าเป็นตัวอย่างที่ไม่ใช่ภาคบังคับ หากแต่เป็นการนำเสนอเฉพาะคำอธิบายขยายความสมรรถนะในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในระดับที่แตกต่างกัน คำบรรยายระดับแบบขยายความเน้นมุมมองที่แปลกใหม่และโดดเด่น แต่ไม่พยายามจะอธิบายครอบคลุมทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง คำบรรยายระดับนี้มีลักษณะเปิดกว้างและไม่สมบูรณ์แบบ

โครงการวิจัยคำบรรยายระดับของ CEFR

คำบรรยายระดับแบบขยายความซึ่งตีพิมพ์ใน CEFRเมื่อปีค.ศ. 2001 ได้พัฒนามาจากผลงานของโครงการของสภาวิจัยระดับชาติของสวิส ซึ่งตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาและตรวจสอบคำบรรยายระดับสำหรับ CEFR และ ELP และเพื่อเสนอภาพการพัฒนาประสิทธิภาพทางภาษาเมื่อนักเรียนแต่ละปีจบการศึกษาในระบบการศึกษาของสวิส โครงการนี้อธิบายการพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความให้กว้างขวางขึ้นโดยเลียนแบบแนวทางของโครงการสวิสระหว่างปี ค.ศ. 1993 – 1997 วิธีการ 3 ขั้นตอนที่ใช้ในโครงการดั้งเดิมได้รับการอธิบายสั้นๆ ในภาคผนวก B ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001

ขั้นตอนริเริ่ม วิเคราะห์มาตรวัดคำบรรยายระดับที่มีอยู่อย่างละเอียดและพัฒนาคำบรรยายระดับใหม่ๆ

ขั้นตอนเชิงคุณภาพ สัมมนาเชิงปฏิบัติการแบบสนทนา 32 ครั้ง กับกลุ่มครู 4 – 12 คน (ก) จัดหมวดหมู่คำบรรยายระดับตามที่ครูตั้งใจจะอธิบาย (ข) ประเมินความชัดเจน ความแม่นยำ และความเกี่ยวข้องของคำบรรยายระดับ (ค) แยกคำบรรยายตามประสิทธิภาพทางภาษา

ขั้นตอนเชิงปริมาณ การใช้ราสช์โมเดลวิเคราะห์ วิธีที่ครู 250 คน ตีความยากของคำบรรยายระดับ โดยครูแต่ละคนประเมินนักเรียน 10 คน จากชั้นเรียนที่ถูกเลือกเป็นตัวอย่างของสองห้องเรียนจากชั้นเรียนของพวกเขาทั้งหมดตอนปลายปีการศึกษา การประเมินด้วยคำบรรยายระดับเกิดขึ้น (ประมาณ 80% เป็นโรงเรียนมัธยม) เมื่อครูให้เกรดประจำปี

คำบรรยายระดับแบบขยายความเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งในการพัฒนามาตรฐานอันเหมาะสมสำหรับบริบทที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่ใช่เป็นมาตรฐานในตัวของคำบรรยายระดับเอง คำบรรยายระดับนั้นเป็นพื้นฐานเพื่อสะท้อนภาพ เพื่อการอภิปราย และกิจกรรมต่อๆไป เป้าหมายของตัวอย่างทั้งหมดคือเพื่อเปิดความเป็นไปได้ใหม่ๆ ไม่ใช่เป็นการตัดสินใจที่เตรียมไว้ล่วงหน้า CEFR ได้อธิบายเรื่องนี้อย่างชัดเจนไว้ว่า คำบรรยายระดับได้รับการนำเสนออย่างเป็นคำแนะนำ และไม่ใช่เป็นข้อบังคับใดๆ
ในฐานะที่คุณเป็นผู้ใช้ เราขอเชิญชวนให้ใช้ระบบมาตรวัดและคำบรรยายระดับที่เกี่ยวข้องอย่างพินิจพิเคราะห์ แผนกภาษาสมัยใหม่ของสภายุโรปยินดีที่จะได้รับรายงานประสบการณ์ที่คุณนำมาตรวัดต่างๆ ไปใช้ โปรดคำนึงด้วยว่ามาตรวัดเหล่านั้นไม่ได้มีไว้สำหรับเพื่อประสิทธิภาพทางภาษาทั่วโลกเท่านั้น แต่มีไว้สำหรับมิติต่างๆ ของประสิทธิภาพทางภาษา (รายละเอียดอยู่ในบทที่ 4 และ 5) สิ่งนี้ทำให้สามารถกำหนดโปรไฟล์ที่แตกต่างกันของผู้เรียนที่เจาะจงหรือกลุ่มผู้เรียนต่างๆ (CEFR 2001: หมายเหตุสำหรับผู้ใช้ xii – xiv)

ดังนั้นมาตรวัดคำบรรยายระดับจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการอ้างอิง ไม่ใช่เป็นเครื่องมือประเมินผล แม้ว่าอาจใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับพัฒนาเครื่องมือประเมินผลได้ก็ตาม หรืออาจนำรูปแบบตารางรายการไปใช้ในระดับหนึ่ง หรือตารางอธิบายหมวดหมู่ต่างๆ ของระดับที่แตกต่างกัน ผู้ใช้คู่มือนี้อาจจะเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่จะไปศึกษาต่อใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 9.2.2: “หลักเกณฑ์สำหรับวัตถุประสงค์ในการเรียน”
มาตรวัดคำบรรยายระดับแต่ละมาตรมีคำอธิบายสั้นๆ ซึ่งเน้นแนวคิดสำคัญของคำบรรยายระดับต่างๆ เมื่อผู้เรียนก้าวหน้าสู่มาตรวัดที่สูงขึ้น มาตรวัดทั้งหมดไม่ได้ให้คำบรรยายระดับของแต่ละระดับ การขาดหายไปไม่ใช่เป็นเพราะว่าไม่สามารถเขียนขึ้นมาได้ เช่น บางครั้งข้อความเริ่มต้นที่เขียนไว้ ในระดับ C2 อาจจะเป็น “ไม่มีคำบรรยายระดับ: ให้ดู C1” ในกรณีเช่นนี้ผู้ใช้คู่มืออาจพิจารณาว่า ตนเองสามารถสร้างคำบรรยายระดับสำหรับบริบทที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นคำบรรยายระดับที่เหมาะสมและตรงกับความต้องการกว่าคำนิยามที่ให้ในระดับ C1
ใน CEFR หมวด 3.4 ข้ออ้างสำหรับความสมบูรณ์ถูกต้องของคำบรรยายระดับแบบขยายความ ได้แก่

> ในขั้นตอนการพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความได้อาศัยประสบการณ์ของสถาบันต่างๆ ที่ทำงานอยู่ในสายงานที่กำหนดระดับประสิทธิภาพทางภาษา

- มีกลุ่มคนทำงานร่วมกันพัฒนาไปพร้อมกับรูปแบบคำบรรยายระดับที่นำเสนอใน CEFR ปี ค.ศ.2001 บทที่ 4 และ 5 โดยประสานงานใกล้ชิดระหว่าง (ก) กลุ่มคณะกรรมการเขียนด้านทฤษฎี (ข) กลุ่มวิเคราะห์มาตรวัดระดับประสิทธิภาพที่มีอยู่ (ค) กลุ่มครูที่เข้าร่วมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ
- ได้เทียบกับชุดระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไป: A1, A2, B1, B2, C1 และ C2
- ตรงกับหลักเกณฑ์ที่มีในภาคผนวก A ของ CEFR ปี ค.ศ.2001 สำหรับคำบรรยายระดับที่ใช้ได้ผลซึ่งมีการสรุปไว้ (ไม่เกิน 25 คำ) อย่างชัดเจน กระจ่าง และเรียบเรียงในทางที่ดี อธิบายทุกอย่างแน่ชัด เป็นลักษณะอิสระ มีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง- ไม่พึ่งกับคำบรรยายระดับอื่นๆ ในการตีความ
- ได้รับการยอมรับว่า เป็นคำบรรยายที่กระจ่าง มีประโยชน์ และเกี่ยวข้องกับการสอนจากครูที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาและครูเจ้าของภาษาในวงการศึกษาต่างๆ ซึ่งมีโปรไฟล์ที่แตกต่างกันในแง่ของประสบการณ์การอบรม และการสอนภาษา
- ตรงกับการบรรยายผลสำเร็จของผู้เรียนจริงในระดับมัธยมต้นและปลาย ระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาผู้ใหญ่ จึงเป็นการสะท้อนวัตถุประสงค์การเรียนที่แท้จริง
- ได้ทดสอบเทียบคำบรรยายระดับให้เป็นมาตรวัดที่ใช้ทั่วไป ซึ่งหมายความว่า คำบรรยายระดับส่วนใหญ่ของมาตรวัดเป็นผลผลิตจากการที่ได้รับการตีความจากการประเมินความสำเร็จของผู้เรียน ไม่ใช่เพียงแต่อาศัยความคิดเห็นของคณะผู้แต่ง
- ได้จัดรวบรวมหลักเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับความต่อเนื่องทางประสิทธิภาพในการเรียนภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจจะนำไปใช้ในการพัฒนาการประเมินผลการเรียนที่อิงเกณฑ์ได้อย่างสะดวก คำบรรยายระดับแบบขยายความนี้สามารถเข้ากับระบบท้องถิ่นที่มีอยู่หรือขยายความ โดยอาศัยประสบการณ์ท้องถิ่น และ/หรือใช้เพื่อพัฒนาวัตถุประสงค์ชุดใหม่ขึ้นมา

จึงยังผลให้ชุดคำบรรยายระดับแบบขยายความของ ปี ค.ศ. 2001 ได้รับการยอมรับแพร่หลาย และได้มีการแปลเป็น 40 ภาษา อย่างไรก็ตาม คำบรรยายระดับแบบขยายความใน CEFR ปี ค.ศ.2001 ได้รับการกล่าวถึงว่าเป็น “คลังคำบรรยายระดับ” เนื่องจากมีแนวคิดที่เหมือนคลังข้อสอบว่า อาจจะนำมาขยายความออกไปอีกได้เมื่อผู้ใช้คู่มือ CEFR ได้พัฒนาและทดสอบคำบรรยายระดับมากขึ้น- ซึ่งเกิดขึ้นแล้วเวลานี้กับฉบับที่ทำให้ทันสมัยฉบับนี้
คำบรรยายระดับมุ่งเป็นอภิภาษาที่ช่วยสร้างเครือข่ายและเพื่อพัฒนากลุ่มนักปฏิบัติในบรรดาครูสอนภาษาทั้งหลาย ผู้ใช้ CEFRสามารถเลือกระดับและคำบรรยายระดับแบบขยายความตามที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสมสำหรับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสามารถนำไปปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับบริบทของตนเองได้มากขึ้น และ อาจจะเพิ่มเติมคำบรรยายระดับของตนเองเมื่อเห็นความจำเป็น ซึ่งเป็นวิธีเดียวกันที่คำบรรยายระดับถูกดัดแปลงสำหรับ ELP

2.9. การใช้คำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR

จุดประสงค์หลักของคำบรรยายระดับคือเพื่อช่วยให้เกิดความสอดคล้องระหว่างหลักสูตร การสอนและการประเมินผล นักวิชาการการศึกษาสามารถเลือกใช้คำบรรยายระดับของ CEFR ได้ตามบริบทของตนเอง และดัดแปลงได้หากจำเป็น คำบรรยายระดับจึงเป็นแหล่งข้อมูลที่ละเอียด และยืดหยุ่นสำหรับ

- เชื่อมโยงวัตถุประสงค์การเรียนกับการใช้ภาษาในโลกแห่งความเป็นจริง และนั่นคือขอบข่ายของการเรียนแบบเน้นกิจกรรม
- ให้ ‘เครื่องหมายบอกทาง’ที่ชัดเจนสำหรับผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้อุปการะคุณ
- มี “คู่มือ” สำหรับเรียงลำดับความสำคัญของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ในกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการแบบต่อเนื่อง
- เสนอแนะภารกิจในห้องเรียนสำหรับครู ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่อธิบายไว้ในคำบรรยายระดับ
- นำเสนอการประเมินผลแบบอิงเกณฑ์ โดยเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวข้องกับแผนงานภายนอก (หมายถึง CEFR)

กำหนดวัตถุประสงค์หลักสูตรจากโปรไฟล์ความต้องการ

ขั้นตอนที่ 1 เลือกมาตรวัดคำบรรยายระดับที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้เรียน (ดูสารบัญประกอบ และภาพที่ 6 และ 7) ทางที่ดีที่สุดควรปรึกษากับผู้ที่เกี่ยวข้องรวมทั้งครูและในกรณีนักศึกษาผู้ใหญ่ ควรขอคำปรึกษาจากพวกเขาด้วย ควรจะถามผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดว่า กิจกรรมสื่อสารอื่นใดอีกที่ตรงกับความต้องการ
ขั้นตอนที่ 2 ตัดสินใจร่วมกับผู้เกี่ยวข้องว่าสำหรับมาตรวัดคำบรรยายระดับทุกมาตรที่เกี่ยวข้องนั้น ผู้เรียนควรจะเรียนได้ถึงระดับไหน
ขั้นตอนที่ 3 รวบรวมคำบรรยายระดับสำหรับระดับที่ต้องการจากมาตรวัดระดับที่เกี่ยวข้องทั้งหมดโดยทำเป็นตารางรายการ นี่คือร่างฉบับแรกของชุดวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร
ขั้นตอนที่ 4 นำตารางรายการคำบรรยายระดับมาแก้ไขปรับปรุง โดยอภิปรายร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางเลือกอีกหนึ่งแนวทาง คือ

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดระดับที่พึงประสงค์แบบองค์รวมสำหรับวิชา
ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมคำบรรยายระดับทั้งหมดสำหรับระดับนั้นๆ
ขั้นตอนที่ 3 หาคำบรรยายระดับที่เกี่ยวข้องโดยปรึกษาผู้เกี่ยวข้อง และตัดทิ้งสิ่งที่ไม่ต้องการออก

บ่อยครั้งที่คำบรรยายระดับของ CEFR ได้รับการอ้างอิงว่าเป็นแรงบันดาลใจในการปรับปรุงหรือสร้างความกระจ่างให้แก่วัตถุประสงค์ของวิชาที่มีอยู่ ในกรณีเช่นนี้จะมีการเลือกคำบรรยายระดับตามมาตรวัดใดมาตรหนึ่ง และนำไปปรับใช้กับบริบทท้องถิ่น และเสริมในเอกสารหลักสูตรที่มีอยู่

อย่างไรก็ตาม คำบรรยายระดับของ CEFR อาจจะนำมาใช้พัฒนาวัตถุประสงค์การเรียนโดยเริ่มต้นจากศูนย์ได้ ในการทำดังกล่าวเราควรเริ่มโดยการสร้างโปรไฟล์ความต้องการก่อน เช่นที่แสดงเป็นกราฟฟิกในภาพที่ 6 และ 7 ส่วนในทางปฏิบัติ อาจใช้ทางลัดซึ่งเริ่มจากตารางรายการของคำบรรยายระดับที่ CEFR ได้ปรับปรุงแล้วสำหรับระดับต่างๆ ซึ่งอยู่ในหมวด Language Biography ของ European Language Portfolio ฉบับต่างๆ

ไม่ว่าจะใช้วิธีการสอนวิธีใดก็ตาม ตารางรายการของคำบรรยายระดับจะต้องปรับให้สั้นลงเพื่อให้ได้ความยาวที่สมเหตุสมผล โดยตัดที่ซ้ำซ้อน และประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริบทบางอย่างออก ในขั้นตอนนี้คำบรรยายระดับจะถูกดัดแปลง ทำให้สั้นลง ทำให้ง่ายขึ้น หรือรวมกับวัตถุประสงค์การสื่อสารที่มีอยู่ และอาจเพิ่มเติมวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอื่นๆ เข้าไป ความยาวที่ “สมเหตุสมผล” ของตารางรายการขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่แม่นยำ อาจจะยาว (เช่น มีคำบรรยายระดับถึง 60 – 80 คำ) ในการออกแบบหลักสูตรสำหรับระดับหนึ่งทั้งระดับ แต่ตามประสบการณ์แล้ว ตารางรายการที่ใช้เป็น เครื่องมือในการประเมินผลครู หรือประเมินผลตนเองจะมีประสิทธิภาพสูงกว่า ถ้าตารางรายการคำบรรยายระดับสั้นกว่า (10 – 20 คำ) โดยเน้นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องในหมวดหรือบทเรียนของวิชานั้นๆ

การใช้คำบรรยายระดับเพื่อสร้างจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ควรจะพึงคำนึงว่าคำบรรยายระดับในมาตรวัดที่ต่างกันสามารถประกอบกันให้สมบูรณ์ ผู้ใช้อาจขยายขอบเขตของคำบรรยายระดับใดๆ ด้วยการนำเสนอคำบรรยายนั้นในลักษณะเชื่อมโยงกับคำบรรยายระดับที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการจากมาตรวัดที่ประกอบกันหนึ่งหรือสองมาตร ตัวอย่างเช่น ในระดับ B1 ผู้ใช้อาจสร้างจุดประสงค์ในการเรียนรู้ที่กว้างขึ้นเพื่อเกี่ยวโยงกับข้อเขียนโดยการอ้างถึงคำบรรยายระดับจากมาตรวัดสามมาตรที่ต่างกันดังต่อไปนี้

- สามารถติดตามเค้าโครงเรื่องของเรื่องเล่าต่างๆ นิยายง่ายๆ หนังสือการ์ตูน ซึ่งมีโครงเรื่องเป็นแนวตรงและชัดเจน และใช้ภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน โดยใช้พจนานุกรมสม่ำเสมอ (การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน)
- สามารถบรรยายความรู้สึกที่ตนเองได้รับจากบางตอนในเรื่อง (การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความเชิงสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)
- สามารถอภิปรายด้วยคำพูดง่ายๆ ว่า ทำไมบางสิ่งบางอย่างดู “แปลก” สำหรับตนเองแต่ในบริบทของสังคมวัฒนธรรมอื่นอาจดูเป็น “ปกติ” สำหรับผู้คนในสังคมนั้นๆ (การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม)

คำบรรยายระดับถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการหาหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสในการประเมินผล บทที่ 9 ของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 นำเสนอรูปแบบการประเมินผลต่างๆ และเสนอวิธีการที่จะนำคำบรรยายระดับไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประเมิน ในการอภิปรายเรื่องการนำคำบรรยายระดับไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการประเมินผลนั้น CEFR ชี้ให้เห็นประเด็นดังนี้

ในการอภิปรายเรื่องการนำคำบรรยายระดับไปใช้นั้น สิ่งที่จำเป็นที่สุดคือต้องแยกแยะข้อแตกต่างระหว่าง

1. คำบรรยายระดับสำหรับกิจกรรมเพื่อการสื่อสารซึ่งอยู่ในบทที่ 4
2. คำบรรยายระดับในแง่มุมของประสิทธิภาพทางภาษาซึ่งเชื่อมโยงกับสมรรถนะที่เจาะจง ซึ่งอยู่ในบทที่ 5 ข้อแรกเหมาะกับการประเมินผลครูหรือประเมินตนเองโดยคำนึงถึงภารกิจที่เป็นจริงในชีวิต การประเมินครูหรือประเมินตนเองเช่นนี้จะทำได้โดยศึกษาพื้นฐานความสามารถทางภาษาของผู้เรียนอย่างละเอียด ซึ่งสิ่งนี้เกิดขึ้นระหว่างที่เรียนวิชานั้นๆ การประเมินดังกล่าวดึงดูดความสนใจเพราะช่วยมุ่งเน้นทั้งผู้เรียน และผู้สอนในการเรียนแบบเน้นกิจกรรม (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 9.2.2)

ข้อที่สอง คำบรรยายระดับที่เกี่ยวกับสมรรถนะต่างๆ (CEFR ปี ค.ศ. 2001 บทที่ 5)สามารถเป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับพัฒนาเกณฑ์การประเมินผลว่าผู้ใช้/ ผู้เรียนสามารถประกอบภารกิจเฉพาะอย่างได้ดีเพียงไร อันได้แก่ การประเมินคุณภาพของการผลิตของพวกเขา ซึ่งตรงกันข้ามกับว่าผู้เรียน “สามารถทำ” อะไรบ้าง ในกิจกรรมการสื่อสาร (CEFR ปี ค.ศ. 2001 บทที่ 4) ความสัมพันธ์ระหว่างคำบรรยายระดับแบบขยายความสองประเภทที่แสดงในตารางที่ 5 แต่ละประเภท (อะไร และอย่างไร) อาจปรากฏใน สองรูปแบบ กล่าวคือ รูปแบบที่ง่ายกว่าสำหรับ “บุคคลภายนอก” และรูปแบบที่ละเอียดกว่าสำหรับ “บุคคลวงใน” (ปกติเป็นพวกครู) รูปแบบของคำบรรยายระดับประเภทง่ายมักเกี่ยวกับเรื่องที่ว่า ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง ส่วนมากจะใช้รายงานผลให้ผู้ใช้/ผู้เรียน และผู้เกี่ยวข้องอื่นๆทราบ (เน้นผู้ใช้) รูปแบบที่ละเอียดกว่า เป็นรูปแบบของ “บุคคลวงใน” ที่ช่วยให้ครูหรือผู้ทดสอบสามารถสร้างแผนงานหรือภารกิจเฉพาะได้ (เน้นผู้สร้าง) คำบรรยายระดับที่อยู่ในรูปแบบที่ง่ายกว่านั้นสำหรับประเมินว่า ผู้เรียนแสดงออกอย่างไรในภาษา ที่ใช้ในตารางการประเมินผล ซึ่งมักจะจำกัดตนเองอยู่กับเกณฑ์การประเมินสี่หรือห้าเกณฑ์ และ เพื่อความโปร่งใสควรจะให้ผู้ใช้/ผู้เรียนได้รับรู้เกณฑ์เหล่านั้นด้วย (เน้นผู้ประเมิน) ส่วนคำบรรยายระดับแบบละเอียดขึ้นซึ่งเป็นรูปแบบของ “บุคคลวงใน” ที่เน้นตารางรายการแสดงแง่มุมของคุณภาพการเรียนในลักษณะที่ยาวกว่าสามารถนำไปใช้เป็นตารางรายการในการวินิจฉัยจุดแข็งและจุดอ่อน (เน้นการวินิจฉัย) ผู้ใช้คู่มืออาจจะติดตามประเด็นนี้ได้” ใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 3.8 และ 9.2.2 ซึ่งอธิบายแนวคิดหลายประเภทดังกล่าว

ตารางที่ 5 จุดประสงค์ต่างๆ ของคำบรรยายระดับ

	อะไรที่ผู้ใช้/ผู้เรียนทำได้ (CEFR 2001 บทที่ 4)	ผู้ใช้/ผู้เรียนทำได้ดีอย่างไร (CEFR 2001 บทที่ 5)	เกี่ยวข้องกับ
คำบรรยายระดับแบบซับซ้อนมากขึ้น	คำบรรยายระดับของหลักสูตรแบบเน้นผู้สร้าง	คำบรรยายระดับของการประเมินผลแบบเน้นการวินิจฉัย	ผู้ออกแบบหลักสูตร ครู
คำบรรยายระดับแบบง่าย	วัตถุประสงค์การเรียนเน้นผู้ใช้ และผลการเรียนที่ “สามารถทำได้”	คำบรรยายระดับการประเมินผลที่เน้นการประเมินตนเอง	ผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ฯลฯ

ดังที่กล่าวไปแล้ว หน้าที่หลักของคำบรรยายระดับคือ ช่วยจัดเตรียมให้มีการประสานงานอย่างชัดเจนและต่อเนื่องระหว่างหลักสูตร การสอน และการประเมินผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลครู และที่สำคัญที่สุด คือ การเชื่อมโยง “โลกภายในห้องเรียนภาษา” กับโลกแห่งความเป็นจริง ความต้องการในโลกแห่งความเป็นจริงจะสัมพันธ์กับบริบทหลักของการใช้ภาษา ได้แก่ บริบทสาธารณะ บริบทส่วนตัว บริบทวิชาชีพ และบริบททางการศึกษา (CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 4.1.1 และตาราง CEFR ปี ค.ศ. 2001 ที่ 5) บริบทต่างๆ เหล่านี้แสดงไว้ในภาคผนวก 5 พร้อมตัวอย่างสำหรับมาตรวัดใหม่ของกิจกรรมทางออนไลน์และการเป็นสื่อกลาง

บริบททางการศึกษาก็เป็นบริบทของโลกความจริงเหมือนสามบริบทอื่น แท้จริงแล้วทั้งสองบริบทจำเป็นต้องมีโปรไฟล์ที่เกี่ยวข้องกับบริบททางการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นก่อนหน้านี้ (ภาพที่ 6 สำหรับ CLIL และภาพที่ 7 สำหรับการเรียนระดับอุดมศึกษา) ที่เห็นเด่นชัดคือในกรณีการเรียนการสอนเด็กที่มีภูมิหลังเป็นผู้ลี้ภัย และการสอนภาษาแบบบูรณาการภาษาและเนื้อหา(CLIL) ซึ่งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน และการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกันนั้น มีบทบาทของการเป็นสื่อกลางด้วย ดังนี้

> บทบาทในจัดการการทำงานเป็นกลุ่ม และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้มีส่วนร่วม
> ช่วยให้มีการเข้าถึง – และการสร้าง – องค์ความรู้

เนื่องจากความหลากหลายทั้งระดับสังคมและการศึกษาได้เพิ่มมากขึ้นตั้งแต่มีการตีพิมพ์คู่มือ CEFR จึงมีความสำคัญที่ต้องให้พื้นที่แก่ความหลากหลายมากขึ้น ทำให้มุมมองของการเป็นสื่อกลางถูกขยายกว้างขึ้น ดังเช่นที่ทำในโครงการ ปีค.ศ. 2014 – 2017 ควบคู่ไปกับการมุ่งเน้นด้านคลังความรู้ที่หลากหลายทางภาษาศาสตร์และวัฒนธรรมของผู้ใช้/ผู้เรียน ห้องเรียนได้กลายเป็นสถานที่ซึ่งสร้างความตระหนักในการพัฒนาโปรไฟล์ของผู้เรียนที่มีภูมิหลังทั้งพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม คณะผู้แต่งจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดให้มีคำบรรยายระดับของ CEFR สำหรับการเป็นสื่อกลางตัวบท การเป็นสื่อกลางแนวคิด การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร และสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมจะช่วยขยายประเภทของภารกิจที่ปฏิบัติในห้องเรียนภาษา และช่วยให้เห็นคุณค่าการพัฒนาแหล่งข้อมูลทางภาษาทั้งหมด ที่ผู้ใช้/ผู้เรียนนำเข้ามาในห้องเรียน

2.10 แหล่งข้อมูลอ้างอิงที่เป็นประโยชน์สำหรับการนำ CEFR มาใช้

เว็บไซต์ของสภายุโรปมีลิงก์เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลและบทความที่เกี่ยวกับ CEFR รวมทั้งคลังของคำบรรยายระดับเพิ่มเติม ตัวอย่างของกิจกรรม (วิดีโอและสคริปต์) และภารกิจการประเมินผลที่มีมาตรฐาน นอกเหนือจากนี้ วัสดุและข้อมูลจากโครงการต่างๆที่เกี่ยวข้องของ CEFRสามารถหาได้ที่เว็บไซต์ของ ECML รายชื่อแหล่งข้อมูลอ้างอิงบนเว็บไซต์และหนังสือด้านล่างเป็นเอกสารที่สามารถนำไปเป็นคู่มือที่ดีที่สุดที่จะนำ CEFR มาใช้ในการเรียนการสอนภาษา

2.10.1 แหล่งข้อมูลอ้างอิงบนเว็บไซต์

> “Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – A Guide for Users”34 มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส
> “From Communicative to Action-Oriented: A Research Pathway”35 มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส
> A quality assurance matrix for CEFR use36 (CEFR QualiMatrix) มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส

34 Trim J. (ed.) (2001), “Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment – A Guide for Users”, Langauge Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680697848

35 Piccardo E. (2014), “From communicative to action-oriented: a research pathway”, เข้าถึงได้จาก https://transformingfsl.ca/wp-content/uploads/2015/12/TAGGED_DOCUMENT_CSC605_Research_Guide_English_01.pdf

- CEFTrain (Common European Framework of Reference for Languages in Teacher Training)37
- Council of Europe Tools for Language Teaching: Common European Framework and Portfolios38 มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส
- Eaquals “Practical resources for language teaching”39
- Guide for the Development and Implementation of Curricula for Plurilingual and Intercultural Education (Beacco et al. 2016a) มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส
- Pathways through assessment, learning and teaching in the CEFR. (Piccardo et al. 2011) มีในภาษาอังกฤษและฝรั่งเศส
- PRO-Sign: Promoting Excellence in Sign Language Instruction40

2.10.2 หนังสือ

- Bourguignon C. (2010), Pour enseigner les langues avec les CERCL- clés et conseils, Delagrave, Paris.
- Lions-Olivier M-L. and Liria P. (eds) (2009), L’approche actionnelle dans l’enseignement des langues. Douze articles pour mieux comprendre et faire le point, Difusión-Maison des langues, Paris.
- North B. (2014), The CEFR in practice, Cambridge University Press, Cambridge.
- North B., Angelova M. and Rossner R. (2018) Language course planning, Oxford University Press, Oxford
- Piccardo E. and North B. (2019), The action-oriented approach: A dynamic vision of language education, Multilingual Matters, Bristol.
- Rosen É. and Reinhardt C. (eds) (2010), Le point sur le Cadre Européen commun de référence pour les langues, Clé International, Paris.

36 เข้าถึงได้จาก www.ecml.at/CEFRqualitymatrix

37 www.helsinki.fi/project/ceftrain/index.php.35.html

38 Goullier F. (2007), Council of Europe tools for language teaching – Common European framework and portfolios, Les Editions Didier/Council of Europe, Paris/Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168069ce6e

39 Equals “Practical resources for language teaching”, เข้าถึงได้จาก www.eaquals.org/our-expertise/cefr/our-work-practical-resources-for-language-teaching/.

40 www.ecml.at/ECML-Programme/Programme2016-2019/SignLanguageInstruction/tabid/1856/Default.aspx

3 มาตรคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: กิจกรรมและกลยุทธทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

รูป 11 กิจกรรมและกลยุทธการรับ

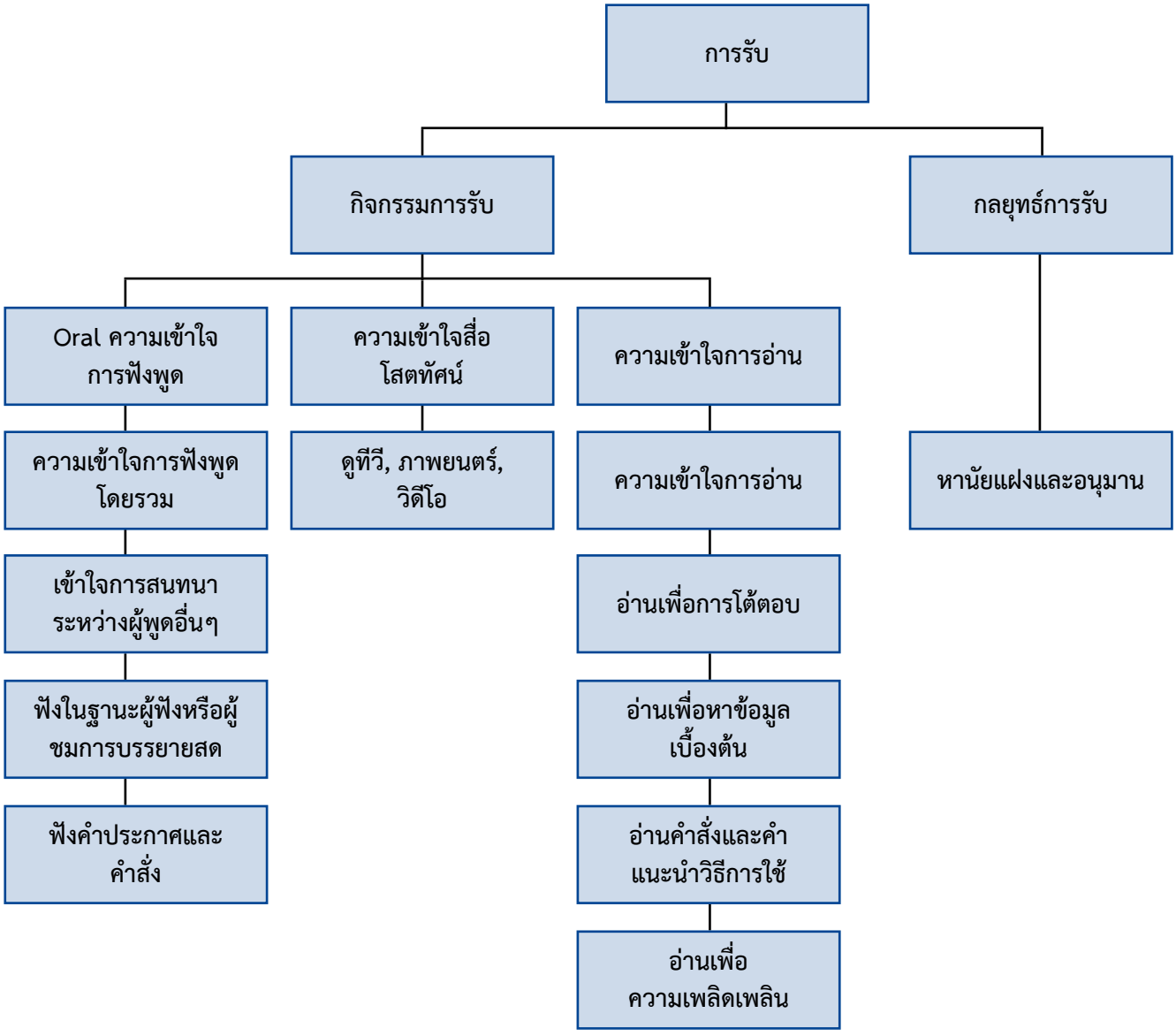

3.1 การรับ

การรับ หมายถึง กระบวนการรับและการประมวลข้อมูล ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบที่เหมาะสม เพื่อสร้างตัวแทนความหมายที่สื่อออกมา ซึ่งซ่อนข้อสมมติฐานความตั้งใจของการสื่อสารไว้ สิ่งที่บ่งบอกนัยของบริบทและข้อความภายนอกบริบทได้ถูกตรวจสอบเพื่อดูว่า สิ่งเหล่านี้ “เหมาะสม” กับรูปแบบภาษาที่เกิดขึ้นหรือไม่ – หรืออาจแนะนำข้อสมมติฐานอื่นหากจำเป็น ใน “การรับแบบการฟัง” ผู้ใช้ภาษารับข้อมูลและประมวลคำพูดของผู้อื่นคนหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งคน ในกิจกรรม “การรับแบบการมองเห็น” (การอ่านและการรับชม) ผู้ใช้ภาษารับข้อมูลและประมวลข้อเขียนซึ่งแต่งโดยผู้เขียนหนึ่งคนหรือมากกว่า ใน “การรับแบบโสตทัศน์”

ซึ่งมีมาตรวัดให้หนึ่งมาตร (การดูทีวีและภาพยนตร์) ผู้ใช้ภาษาดูทีวี วิดีโอ หรือภาพยนตร์ และใช้สื่อหลายสื่อโดยมีหรือไม่มีคำบรรยายข้างใต้ภาพยนตร์ เสียงพากย์หรือการใช้ภาษามือ

3.1.1 กิจกรรมการรับ

3.1.1.1 ความเข้าใจในการฟังพูด

คำว่า “ความเข้าใจในการฟังพูด” ครอบคลุมถึงความเข้าใจในการสื่อสารแบบต่อหน้าและการสื่อสารแบบทางไกล และ/หรือแบบอัดล่วงหน้า ดังนั้น จึงรวมไปถึงการสื่อสารแบบใช้ท่าทางและแบบใช้เฉพาะเสียงด้วย ประเด็นที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการฟังพูดซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการรับนั้น เป็นการฟังแบบทางเดียวในหลายรูปแบบ โดยไม่รวมถึง “การเข้าใจคู่สนทนา” (ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์) ซึ่งอยู่ภายใต้หัวข้อการปฏิสัมพันธ์ แนวคิดนี้ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากคำอุปมาวงกลมร่วมศูนย์กลางเดียวกันในที่ซึ่งคนๆ หนึ่งออกจากบทบาทของการเป็นผู้มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์ ไปสวมบทบาทของผู้ฟังแบบแอบได้ยิน หรือเป็นเพียงผู้อยู่ในเหตุการณ์ ไปเป็นสมาชิกของการบรรยายสด และเป็นสมาชิกของผู้ชมหรือผู้ฟังในระยะไกล– โดยผ่านสื่อ มีการกำหนดมาตรวัดสำหรับ “การเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดอื่นๆ” (ในฐานะผู้แอบได้ยิน) และ “การฟังในฐานะผู้ฟังหรือผู้ชมการบรรยายสด” ในมาตรวัดดังกล่าวโดยเฉพาะที่มีสื่อต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เช่น “การฟังคำประกาศและคำสั่ง” และ “การฟังสื่อโสตและสื่อบันทึกสาร” นอกจากนั้นยังมีมาตรวัดแยกออกไปสำหรับ “การดูทีวี ภาพยนตร์ และวิดีโอ” ภายใต้หัวข้อความเข้าใจจากสื่อโสตทัศน์

ความเข้าใจข้อความฟังพูดโดยรวม

ความเข้าใจข้อความฟังพูดโดยรวม	
C2	สามารถเข้าใจภาษาพูดทุกลักษณะได้อย่างง่ายดาย ไม่ว่าจะพูดสดหรือที่ถ่ายทอดซึ่งภาษาพูดนั้นอยู่ในระดับเร็วปกติ
C1	สามารถเข้าใจและติดตามการพูดในหัวข้อที่เป็นนามธรรมและซับซ้อนที่อยู่นอกเหนือสาขาของตนเอง ถึงแม้บางครั้งต้องยืนยันรายละเอียดบางอย่าง โดยเฉพาะในกรณีที่สำเนียงไม่คุ้นเคย สามารถจำแนกสำนวนและภาษาพูดได้มาก และ ฟังเข้าใจเมื่อเปลี่ยนทำเนียบภาษา สามารถติดตามคำพูดยาวๆได้ ถึงแม้โครงสร้างประโยคไม่ชัดเจนและความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาเป็นเพียงบอกนัยและไม่ได้พูดออกมาชัดเจน
B2	สามารถเข้าใจภาษาพูดที่เป็นภาษามาตรฐาน การพูดสด หรือที่ถ่ายทอดในหัวข้อคุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ซึ่งปกติมักจะพบในชีวิตส่วนตัว ในสังคม ในวงวิชาการ หรือในวิชาชีพ หากมีเสียงดังรบกวนมาก และโครงสร้างของการสนทนาไม่ชัดเจนและ/หรือการใช้สำนวนโวหารมีผลต่อความเข้าใจ
	สามารถเข้าใจแนวคิดหลักของคำพูดที่ซับซ้อนทั้งตามสัดส่วนและการใช้ภาษาในคำพูดแบบมาตรฐานทั้งในหัวข้อรูปธรรมและนามธรรม รวมทั้งการอภิปรายเฉพาะเรื่องในสาขาที่ผู้ฟังมีความเชี่ยวชาญ สามารถติดตามคำพูดยาวๆ และข้อโต้แย้งหลายประเด็นในสาขาที่คุ้ยเคย และทิศทางการพูดมีตัวชี้นำที่ชัดเจน
B1	สามารถเข้าใจอย่างตรงไปตรงมา ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับชีวิตประจำวันธรรมดาหรือเกี่ยวกับงาน สามารถเข้าใจทั้งข้อความทั่วๆ ไป และรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจง ในการพูดที่ออกเสียงชัดเจนด้วยสำเนียงที่คุ้นเคยโดยทั่วไป
	สามารถเข้าใจประเด็นหลักของการพูดที่ชัดเจนแบบมาตรฐานในเรื่องที่คุ้นเคย และพบเห็นเป็นประจำในที่ทำงาน ในโรงเรียน และในเวลาว่าง ฯลฯ รวมทั้งเข้าใจเรื่องเล่าสั้นๆ

A2	สามารถเข้าใจเพียงพอเพื่อสนองความต้องการที่ชัดเจนบางอย่างในกรณีที่พูดอย่างชัดเจนและช้าๆ
	เข้าใจวลีและ สำนวนต่างๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งสำคัญลำดับแรกที่เร่งด่วน (เช่น ข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ครอบครัว การซื้อของ ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น การจ้างงาน) ในกรณีที่พูดอย่างชัดเจนและช้าๆ
A1	สามารถเข้าใจคำพูดที่ช้ามากและพูดอย่างระมัดระวัง โดยหยุดเป็นช่วงยาวๆหลายช่วงเพื่อให้ผู้ฟังซึมซับความหมาย สามารถเข้าใจข้อมูลที่แน่ชัด (เช่น สถานที่ เวลา) เกี่ยวกับหัวข้อคุ้นเคยที่พบปะในชีวิตประจำวันในกรณีที่พูดช้าและชัดเจน
Pre – A1	สามารถเข้าใจประโยค/คำถามที่สั้นๆและ ง่ายมาก ในกรณีที่การพูดนั้นช้าและชัดเจน โดยแสดงท่าทางใช้มือและภาพประกอบเพื่อช่วยความเข้าใจ และพูดซ้ำอีกหากจำเป็น สามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ในกรณีที่พูดชัดเจนและช้า ในบริบทที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจตัวเลข ราคา วันที่ วันต่างๆ ในสัปดาห์ ในกรณีที่พูดช้าและชัดเจนในบริบทที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน

การเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดอื่นๆ

การเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดอื่นๆ จะอยู่ในสองสถานการณ์ด้วยกัน สถานการณ์แรกเป็นกรณีที่ผู้พูดอื่นซึ่งอยู่ในกลุ่มกำลังพูดคุย/ใช้ภาษามือคุยกันเองโดยข้ามผู้ใช้/ผู้เรียนไป ทำให้ผู้ใช้/ผู้เรียนอยู่นอกวงสนทนา สถานการณ์ที่สองเป็นกรณีที่ผู้เรียนแอบฟังและได้ยินการสนทนาของผู้อื่นที่อยู่ในบริเวณใกล้ๆ ทั้งสองสถานการณ์ทำให้การฟังยากขึ้น เพราะไม่มีการพูดกับผู้ใช้/ผู้เรียนโดยตรง ประการแรกที่ทำให้การฟังยากขึ้นเป็นเพราะไม่มีการอำนวยความสะดวกให้ผู้ใช้/ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในวงสนทนา นอกจากนี้ผู้สนทนาทั้งหลายอาจจะมีข้อสมมติฐานร่วมกัน มีประสบการณ์ที่อ้างถึงหรือแม้แต่ใช้ภาษาที่ต่างจากปกติ ประการที่สองเป็นเพราะผู้ใช้/ผู้เรียนอยู่นอกวงสนทนา จึงไม่มี “สิทธิ” ที่จะขอคำชี้แจง หรือขอให้พูดซ้ำ ฯลฯ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- เลือกคำขึ้นมา และเชื่อมคำ วลี ฯลฯ
- เข้าใจเพียงพอที่จะจับหัวข้อหรือการเปลี่ยนหัวข้อได้
- ระบุลำดับเหตุการณ์ได้ เช่น เรื่องเล่า
- ระบุได้ว่าเมื่อไหร่ที่คนพูดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย และชี้ประเด็นที่สนับสนุนหรือค้านบางเรื่อง
- ระบุทัศนคติและนัยแฝงทางสังคม และวัฒนธรรม (ระดับ C)

การเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดคนอื่นๆ	
C2	สามารถระบุนัยแฝงทางสังคมวัฒนธรรมของภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่ในการอภิปรายแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งจังหวะการพูดอยู่ในระดับปกติ
C1	สามารถติดตามการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลที่สามในการอภิปรายและการโต้แย้ง ถึงแม้ในหัวข้อที่เป็นนามธรรม ซับซ้อน และไม่คุ้นเคย สามารถระบุทัศนคติของผู้พูดแต่ละคนได้ในการอภิปรายที่สนุกสนานมีชีวิตชีวา ซึ่งผลัดกันพูดแบบคาบเกี่ยวกันพูดนอกเรื่อง และใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการด้วยความเร็วปกติ และสำเนียงที่คุ้นเคยสำหรับผู้ฟัง

B2	สามารถตามทันการสนทนาที่สนุกสนานมีชีวิตชีวาระหว่างผู้พูดในภาษาเป้าหมาย
	สามารถตามทันการสนทนาได้ค่อนข้างมากว่าผู้พูดกำลังพูดอะไรโดยใช้ความพยายามเล็กน้อย แต่ก็รู้สึกลำบากที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการอภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพกับคู่สนทนาหลายคนในภาษาเป้าหมาย ซึ่งไม่มีการปรับการพูดของพวกเขาแต่อย่างใด สามารถระบุเหตุผลหลักที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อโต้แย้งหรือความคิดในการอภิปรายซึ่งใช้ภาษาที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐาน สามารถติดตามการลำดับเหตุการณ์ในการพูดแบบไม่เป็นทางการที่ยาวๆ เช่น การเล่าเรื่องหรือเกร็ดเล็กเกร็ดน้อย
B1	สามารถติดตามการสนทนาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและการอภิปรายที่พูดแบบมาตรฐานและออกเสียงชัดเจนด้วยสำเนียงที่คุ้นเคย
	สามารถติดตามประเด็นหลักของการอภิปรายที่ยาวๆซึ่งอยู่รอบตัวผู้เรียน ในกรณีที่การพูดเป็นแบบมาตรฐาน
A2	สามารถเข้าใจหัวข้อการอภิปรายทั่วๆ ไปรอบตัวได้ ซึ่งเป็นการพูดที่ช้าและชัดเจน สามารถบอกได้ว่าเมื่อไหร่ผู้พูดเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในการสนทนาที่ช้าและชัดเจน
	สามารถติดตามการสนทนาที่สั้นๆ ง่ายๆ เป็นข้อๆ ได้ ซึ่งการสนทนานั้นช้าและชัดเจน
A1	สามารถเข้าใจบางคำและสำนวนได้ ถ้าผู้พูดกำลังพูดเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง ครอบครัว โรงเรียน งานอดิเรก หรือสิ่งแวดล้อม หากผู้พูดพูดอย่างช้าๆและชัดเจน สามารถเข้าใจคำและประโยคสั้นๆในขณะที่ฟังการสนทนาง่ายๆ (เช่น ระหว่างลูกค้ากับพนักงานขายของในร้านค้า) ในกรณีที่พวกเขาพูดอย่างช้าๆและชัดเจน
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การเข้าใจในฐานะผู้ฟังหรือผู้ชมรายการสด

การเข้าใจในฐานะผู้ฟังหรือผู้ชมรายการสด เกี่ยวกับการฟังผู้พูดซึ่งบรรยายให้กับคณะผู้ฟัง เช่น ในการประชุมย่อย หรือสัมมนาในการประชุมใหญ่ หรือการบรรยาย การฟังมัคคุเทศก์นำเที่ยว งานมงคลสมรส หรืองานฉลองอื่นๆ การฟังผู้พูดในฐานะที่เป็นหนึ่งในผู้ชมโดยแท้จริงแล้วง่ายกว่า “ความเข้าใจการสนทนาระหว่างผู้พูดอื่นๆ” ถึงแม้ผู้ใช้/ผู้เรียนอยู่ห่างไกลจากเป็นผู้ร่วมพูดคุยในบทสนทนา เพราะประการแรก ด้วยลักษณะโครงสร้างของการพูดเดี่ยวที่เรียบเรียงมาดี ทำให้ผู้ฟังสามารถข้ามข้อความที่ไม่เข้าใจได้ง่ายกว่า และกลับมาจับประเด็นได้อีกประการที่สอง ผู้พูดมักจะใช้ทำเนียบภาษาที่เป็นกลางและเปล่งเสียงให้ดังออกมาเพื่อให้ผู้ชมสามารถติดตามได้มากที่สุด แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ติดตามการบรรยายโดยเห็นของจริง (เช่น เดินตามฟังมัคคุเทศก์) หรือใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ (เช่น PowerPoint)
- ระดับการอำนวยความสะดวกให้ผู้ฟัง (ความเร็วในการนำเสนอ ระดับความยากง่ายของภาษา)
- ความคุ้นเคยของสถานการณ์และหัวข้อ
- ติดตามข้อโต้แย้งต่างๆ และการจับประเด็นหลัก ฯลฯ

การเข้าใจในฐานะผู้ฟังหรือผู้ชมการบรรยายสด	
C2	สามารถติดตามการบรรยายในหัวข้อเฉพาะเจาะจง และการนำเสนอซึ่งใช้ภาษาพูด ภาษาท้องถิ่น และคำศัพท์เฉพาะทางที่ไม่คุ้นเคย สามารถอนุมานได้เหมาะสมในกรณีที่ไม่มีการเชื่อมโยงที่ชัดเจนและความหมายโดยนัยไม่กระจ่าง สามารถเข้าใจมุกตลกและการพาดพิงถึงในการนำเสนอ
C1	สามารถติดตามการบรรยาย การอภิปราย และการโต้แย้งส่วนใหญ่ได้อย่างค่อนข้างง่าย
B2	สามารถติดตามเนื้อหาสำคัญของการบรรยาย ปาฐกถา และการรายงาน หรือการนำเสนอทางวิชาการ/วิชาชีพรูปแบบอื่นๆ ซึ่งมีความซับซ้อนทางโครงสร้างประโยคและทางภาษาศาสตร์สามารถเข้าใจมุมมองของผู้พูดในหัวข้อที่อยู่ในความสนใจปัจจุบันหรือเกี่ยวข้องกับสาขาเฉพาะของผู้พูดในกรณีที่ผู้พูดใช้ภาษาพูดแบบมาตรฐาน
	สามารถเข้าใจข้อโต้แย้งที่ซับซ้อนในการบรรยายที่พูดชัดเจนเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถแยกประเด็นหลักได้ในกรณีที่ภาษาพูดที่ใช้บรรยายหรือปาฐกถาเป็นภาษาพูดมาตรฐาน สามารถเข้าใจมุมมองของผู้พูด และแยกแยะจากข้อเท็จจริงที่นำเสนอได้ สามารถติดตามการบรรยายหรือปาฐกถาในสาขาของผู้เรียนได้ ในกรณีที่หัวข้อนั้นคุ้นเคย และการนำเสนอตรงไปตรงมา และเรียบเรียงชัดเจน สามารถแยกประเด็นหลักและรายละเอียดเสริมในการบรรยายแบบมาตรฐานในหัวข้อที่คุ้นเคย ในกรณีที่การพูดชัดเจนและมีมาตรฐาน
B1	สามารถติดตามเค้าโครงของการบรรยายสั้นๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยในกรณีที่การพูดชัดเจนและมีมาตรฐาน สามารถติดตามการนำเสนอที่ตรงไปตรงมาในการประชุม หรือการสาธิตโดยมีสื่อประกอบ (เช่น สไลด์ หรือเอกสารประกอบ) ในหัวข้อหรือผลิตภัณฑ์ในสาขาของผู้เรียนและสามารถ เข้าใจคำอธิบายต่างๆ สามารถเข้าใจประเด็นหลักซึ่งนำเสนอในการพูดเดี่ยว เช่น มัคคุเทศก์นำเที่ยว ในกรณีที่การพูดนั้นชัดเจนและค่อนข้างช้า
	สามารถติดตามประเด็นหลักของการอภิปรายที่ยาวๆซึ่งอยู่รอบตัวผู้เรียน ในกรณีที่การพูดเป็นแบบมาตรฐาน
A2	สามารถติดตามเค้าโครงกว้างๆของการสาธิตหรือการนำเสนอในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสามารถคาดเดาได้จากข้อความที่พูดออกมาอย่างช้าๆและชัดเจนด้วยภาษาง่ายๆ และใช้สื่อประกอบ (เช่น สไลด์ และเอกสารประกอบ)
	สามารถติดตามการนำเสนอหรือการสาธิตที่เรียบง่ายมากและเรียงลำดับมาอย่างดี ในกรณีที่มีสไลด์ ตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม และแผนภาพประกอบ โดยพูดช้าๆและชัดเจน และพูดซ้ำ อีกทั้งหัวข้อเป็นที่คุ้นเคย สามารถเข้าใจเค้าโครงของข้อมูลง่ายๆ ในสถานการณ์ที่คาดเดาได้ เช่น การฟังมัคคุเทศก์นำเที่ยวพูดว่า “นี่คือสถานที่ที่ประธานาธิบดีอาศัยอยู่”
A1	สามารถเข้าใจเค้าโครงของข้อมูลง่ายๆ ที่อธิบายในสถานการณ์ที่คาดเดาได้ เช่น ฟังการบรรยายของมัคคุเทศก์ในกรณีที่การพูดนั้นช้ามากและชัดเจน และเว้นช่วงห่าง เป็นระยะๆ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การเข้าใจคำประกาศและคำสั่ง

การเข้าใจคำประกาศและคำสั่ง เกี่ยวข้องกับการฟังที่ต้องตั้งใจฟังมากเป็นพิเศษประเภทหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์จะเข้าใจข้อมูลเฉพาะเจาะจง สถานการณ์ดังกล่าวยุ่งยากขึ้น เพราะในความเป็นจริงการประกาศหรือการสั่ง อาจเป็นการพูดผ่านเครื่องขยายเสียงสำหรับผู้ฟังมากๆ (ซึ่งอาจจะมีข้อบกพร่อง) หรือการพูดมาจากระยะที่ห่างไกลพอสมควร แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเข้าใจคำสั่งและคำแนะนำที่ละเอียด
> จับประเด็นหลักของการประกาศ
> ระดับความชัดเจน จากระดับความเร็วช้าและชัดเจนมาสู่ระดับปกติโดยมีเสียงรบกวน

การเข้าใจคำประกาศและคำสั่ง	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถดึงข้อมูลจำเพาะจากการประกาศในที่สาธารณะซึ่งมีคุณภาพต่ำ อ้อมแอ้มและบิดเบือน เช่น ในสถานีสนามกีฬา ฯลฯ สามารถเข้าใจข้อมูลทางเทคนิคที่ซับซ้อน เช่น การปฏิบัติตามคำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ คุณสมบัติจำเพาะของผลิตภัณฑ์ที่คุ้นเคยและการบริการต่างๆ
B2	สามารถเข้าใจคำประกาศและข้อความในหัวข้อที่เป็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมโดยใช้ภาษามาตรฐานและพูดความเร็วปกติ สามารถเข้าใจรายละเอียดของคำสั่งดีพอที่จะปฏิบัติตามได้สำเร็จ
B1	สามารถเข้าใจข้อมูลเทคนิคง่ายๆ เช่น คำแนะนำในการใช้อุปกรณ์ในชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจรายละเอียดของคำสั่งได้ สามารถเข้าใจคำประกาศในที่สาธารณะตามสนามบิน สถานี และบนเครื่องบิน รถประจำทาง และรถไฟได้ ในกรณีที่คำพูดที่ประกาศนั้นชัดเจน ใช้ภาษามาตรฐาน และมีเสียงรบกวนน้อย
A2	สามารถเข้าใจและทำตามคำแนะนำต่างๆ สำหรับประกอบกิจวัตรประจำวัน เช่น เล่นกีฬา ปรุงอาหาร ฯลฯ ในกรณีที่การพูดนั้นช้าและชัดเจน สามารถเข้าใจคำประกาศที่ตรงไปตรงมา (เช่น เสียงบันทึกในโทรศัพท์ การประกาศทางวิทยุเกี่ยวกับรายการภาพยนตร์หรืองานแข่งกีฬา การประกาศว่ารถไฟมีความล่าช้า หรือการประกาศจากเครื่องกระจายเสียงในห้างสรรพสินค้าในกรณีที่การประกาศนั้นช้าและชัดเจน
	สามารถจับประเด็นหลักของข้อความหรือคำประกาศที่สั้นๆ ชัดเจน และง่าย สามารถเข้าใจการบอกทิศทางจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่งด้วยการเดินหรือใช้ระบบขนส่งสาธารณะ สามารถเข้าใจคำสั่งพื้นฐานเกี่ยวกับเวลา วันที่ ตัวเลข ฯลฯ และงานที่ทำเป็นกิจวัตรรวมทั้งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ทำ
A1	สามารถเข้าใจคำสั่งที่พูดออกมาอย่างช้าๆและสุขุม และเข้าใจการบอกทิศทางที่สั้นๆ และง่าย สามารถเข้าใจถ้ามีใครบอกอย่างช้าๆ และชัดเจนว่าสิ่งของอยู่ที่ไหน โดยสิ่งนั้นต้องอยู่ในบริเวณใกล้ๆ สามารถเข้าใจตัวเลข ราคา และเวลาในคำประกาศจากระบบกระจายเสียงที่พูดช้าๆและชัดเจน เช่น ที่สถานีรถไฟ หรือในร้านค้า
Pre – A1	สามารถเข้าใจคำสั่งที่สั้นและง่ายสำหรับการกระทำบางอย่าง เช่น “หยุด” “ปิดประตู” ฯลฯ ในกรณีที่เป็นการพูดต่อหน้าอย่างช้าๆ อาจใช้รูปภาพหรือทำมือประกอบ และพูดทวนซ้ำหากจำเป็น

การเข้าใจสื่อโสต (หรือสื่อภาษามือ) และสื่อบันทึกสาร

การเข้าใจสื่อโสต (หรือสื่อภาษามือ) และสื่อบันทึกสาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับสื่อการกระจายเสียงและแพร่ภาพและสื่อบันทึกสารรวมทั้งข้อความต่างๆ คำพยากรณ์อากาศ เรื่องเล่า ข่าวสาร คำสัมภาษณ์ หรือสารคดี แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การดึงข้อมูลที่เป็นรูปธรรม
> เข้าใจประเด็กหลัก ข้อมูลที่จำเป็น

> เข้าใจข้อมูลที่สำคัญ
> จับอารมณ์ของผู้พูดได้ รวมทั้งทัศนคติและมุมมอง

การเข้าใจสื่อโสต (หรือสื่อภาษามือ) และสื่อบันทึกสาร	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถติดตามการบรรยาย การอภิปราย และการโต้แย้งส่วนใหญ่ได้อย่างค่อนข้างง่าย
B2	สามารถเข้าใจสื่อบันทึกสารในภาษามาตรฐาน ซึ่งมักจะพบเห็นในชีวิตสังคม วิชาชีพ และวิชาการ และสามารถเข้าใจมุมมองและทัศนคติของผู้พูด รวมทั้งเนื้อหาของข้อมูล
	สามารถเข้าใจสารคดีทางวิทยุส่วนใหญ่ หรือสื่อโสตที่ได้รับการบันทึกหรือกระจายเสียงที่ใช้ภาษามาตรฐาน และสามารถจับอารมณ์และน้ำเสียงของผู้พูดได้ ฯลฯ
B1	สามารถเข้าใจเนื้อหาของข้อมูลส่วนใหญ่ในสื่อโสตที่ได้รับการบันทึกหรือกระจายเสียงในหัวข้อที่สนใจส่วนตัวในภาษามาตรฐานอันชัดเจน สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญของรายงานข่าวทางวิทยุและจากสื่อบันทึกสารที่ง่ายๆเกี่ยวกับหัวข้อคุ้นเคยที่พูดช้าและชัดเจน สามารถเข้าใจประเด็นหลัก และรายละเอียดสำคัญในเรื่องราวหรือเรื่องเล่าอื่นๆ (เช่น การเล่าเรื่องไปเที่ยวพักผ่อน) ในกรณีที่ผู้พูดพูดช้าและชัดเจน
A2	สามารถเข้าใจข้อมูลส่วนใหญ่ที่สำคัญๆ ของการโฆษณาสินค้าสั้นๆทางวิทยุและการให้บริการที่สนใจ (เช่น แผ่นซีดี เกมส์วิดีโอ การท่องเที่ยว ฯลฯ) สามารถเข้าใจการสัมภาษณ์ทางวิทยุที่พวกเขาพูดถึงว่าทำอะไรบ้างในเวลาว่าง หรือชอบทำอะไรเป็นพิเศษ และไม่ชอบทำอะไรบ้าง ในกรณีที่พวกเขาพูดช้าและชัดเจน
	สามารถเข้าใจและดึงข้อมูลสำคัญจากข้อความสั้นๆที่บันทึกไว้เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันที่พอจะคาดเดาได้ที่บอกให้ทราบอย่างช้าๆและชัดเจน สามารถดึงข้อมูลสำคัญจากการกระจายเสียงสั้นๆทางวิทยุ เช่น คำพยากรณ์อากาศ การประกาศงานคอนเสิร์ต หรือผลการแข่งขันกีฬาในกรณีที่ผู้อ่านพูดชัดเจน สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่องราวและสามารถติดตามเค้าโครงเรื่องได้ถ้าเล่าเรื่องอย่างช้าและชัดเจน
A1	สามารถดึงข้อมูลที่เป็นรูปธรรมได้ (เช่น สถานที่ เวลา) จากเครื่องบันทึกเสียงสั้นๆ ในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ถ้าหากการพูดช้าและชัดเจน
Pre – A1	สามารถเข้าใจคำ ชื่อ ตัวเลข ซึ่งผู้ฟังรู้จักแล้วจากเครื่องบันทึกเสียงที่ง่ายๆ และสั้น ถ้าการพูดช้าและชัดเจน

3.1.1.2 ความเข้าใจทางสื่อโสตทัศน์

การชมทีวี ภาพยนตร์ หรือวิดีโอ

มาตรวัดนี้ รวมถึงการชมรายการสด และผ่านสื่อบันทึกสาร หรือการชมภาพยนตร์ ซึ่งเป็นสื่อบันทึกสารที่ระดับสูงขึ้น แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การติดตามการเปลี่ยนแปลงของหัวข้อและการหาประเด็นหลัก
> การหารายละเอียด นวง (nuance) ของภาษาและความหมายแฝงนัย (ระดับ C)
> การพูด: จากการพูดช้า และใช้ภาษามาตรฐานที่ชัดเจน ไปจนถึงความสามารถที่จะใช้ภาษาสแลงและสำนวนโวหาร

การชมทีวี ภาพยนตร์ และวิดีโอ	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถติดตามภาพยนตร์ที่ใช้สแลงและสำนวนโวหารได้ค่อนข้างมาก สามารถเข้าใจรายละเอียดของการอภิปรายที่นำเสนอเนื้อหาที่ยากในการเผยแพร่ออกอากาศทางทีวี เช่น รายงานข่าวประเด็นปัจจุบัน การสัมภาษณ์ รายการอภิปราย และรายการทอล์คโชว์ สามารถเข้าใจนวงของภาษาและความหมายแฝงนัยในภาพยนตร์ส่วนใหญ่ ละคร รายการทีวี ซึ่งพูดภาษามาตรฐาน
B2	สามารถดึงประเด็นหลักของข้อโต้แย้ง และการอภิปรายในข่าวและรายการประเด็นปัจจุบัน
	สามารถเข้าใจข่าวทางทีวีส่วนใหญ่และรายการประเด็นปัจจุบัน สามารถเข้าใจสารคดี การสัมภาษณ์สด ทอล์คโชว์ ละคร และภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษามาตรฐาน สามารถเข้าใจรายการทีวีส่วนใหญ่ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว เช่น รายการสัมภาษณ์ การบรรยายสั้นๆ และรายงานข่าว หากพูดค่อนข้างช้าและชัดเจน
B1	สามารถติดตามภาพยนตร์ซึ่งมีภาพและเหตุการณ์ในเรื่องเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งใช้ภาษาง่ายๆและชัดเจน สามารถจับประเด็นหลักของรายการทีวีในหัวข้อที่คุ้นเคย หากพูดค่อนข้างช้าและชัดเจน
A2	สามารถจับประเด็นของข่าวสารในทีวีที่รายงานเหตุการณ์ และอุบัติเหตุ ฯลฯ ซึ่งมีภาพประกอบคำบรรยาย สามารถติดตามการโฆษณาทางทีวี หรือภาพยนตร์ตัวอย่างหรือฉากหนึ่งจากภาพยนตร์ โดยสามารถเข้าใจว่านักแสดงกำลังพูดถึงอะไร ในกรณีที่มีภาพช่วยได้อย่างมากให้เข้าใจ อีกทั้งการพูดชัดเจนและค่อนข้างช้า
	สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงหัวข้อข่าวสารในทีวีและสามารถได้ความคิดจากเนื้อหาหลัก
A1	สามารถเข้าใจคำและวลีที่คุ้นเคยสามารถบอกชื่อหัวข้อของสรุปข่าวพาดหัวได้ และเข้าใจการโฆษณาผลิตภัณฑ์ต่างๆได้มาก โดยอาศัยข้อมูลที่เป็นภาพและความรู้ทั่วไป
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.1.1.3 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านรวมถึงทั้งข้อความเขียนและข้อความภาษามือ ประเภทของการอ่านเป็นการผสมผสานระหว่างวัตถุประสงค์ของการอ่านและการอ่านงานประเภทใดประเภทหนึ่งโดยเฉพาะที่มีหน้าที่เฉพาะเจาะจง ทางด้านวัตถุประสงค์การอ่านมีความแตกต่างพื้นฐานระหว่าง “การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น” และ “การอ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง” การอ่านประเภทแรกบางครั้งจะเรียกว่า การอ่านเพื่อค้นหาและมี สองรูปแบบ รูปแบบแรก คือการอ่านข้อความแบบ “ทแยงมุม” ด้วยความเร็วเพื่อตัดสินใจว่าจะอ่าน (บางส่วน) อย่างดีหรือไม่ (เรียกว่า เทคนิค “สกิมมิ่ง”) และรูปแบบที่สอง คือการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาบางอย่างโดยเฉพาะ ซึ่งปกติเป็นข้อมูลจำเพาะ (เรียกว่า เทคนิค “สแกนนิ่ง”) การอ่านประการหลังเป็นวิธีการอ่านสิ่งพิมพ์ เช่น ตารางรถประจำทางหรือรถไฟ แต่บางครั้งก็เป็นการอ่านเรื่องร้อยแก้วที่ยาวเพื่อหาอะไรบางอย่างเฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ยังมีข้อแตกต่างพื้นฐานระหว่าง “การอ่านเพื่อหาหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง” กับ “การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน” ซึ่งการอ่านแบบหลังนี้อาจจะเป็นการอ่านเรื่องสารคดี บทความ แต่ไม่ใช่วรรณกรรม การอ่านประเภทนี้รวมนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วล็อก/บล็อก และชีวประวัติ ฯลฯ และอาจจะรวมเอกสารซึ่งอาจจะอ่านเพื่อการทำงานหรือการเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว และสุดท้าย ยังมีข้อความบางเรื่องที่ต้องอ่านด้วยวิธีเฉพาะ เช่น “การอ่านคำสั่ง” ซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะของการอ่านเพื่อหาข้อมูล “การอ่านเอกสารโต้ตอบ” ก็แตกต่างออกไปเช่นกัน และได้ถูกนำเข้ามาแต่แรกตั้งแต่เริ่มมีมาตรวัดสำหรับทุกกลุ่มที่มีการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเข้ามาในมาตรวัดเป็นลำดับสุดท้าย เพราะเพิ่งจะเพิ่มเติมเข้ามาในปี ค.ศ. 2018

ความเข้าใจในการอ่านโดยรวม

ความเข้าใจการอ่านโดยรวม	
C2	สามารถเข้าใจข้อเขียนทุกรูปแบบเกือบทั้งหมด รวมทั้งบทคัดย่อ การเขียนที่มีโครงสร้างซับซ้อน หรือวรรณกรรมที่ใช้ภาษาพูดจำนวนมาก และการเขียนที่ไม่ใช่วรรณกรรม สามารถเข้าใจบทความประเภทต่างๆ ซึ่งมีความยาวและซับซ้อน อีกทั้งสามารถอ่านและเห็นความแตกต่างของสไตล์การเขียนที่ละเอียดอ่อน รวมทั้งเข้าใจความหมายที่แอบแฝงและที่ชัดเจน
C1	สามารถเข้าใจข้อเขียนที่ยาวและซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาขาเฉพาะของผู้เรียนหรือไม่ โดยสามารถกลับไปอ่านตอนที่ยากๆ ได้ สามารถเข้าใจข้อเขียนประเภทต่างๆ รวมทั้งวรรณกรรม หนังสือพิมพ์ บทความในนิตยสาร และสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพเฉพาะ โดยมีโอกาสกลับไปอ่านใหม่ได้ และมีเครื่องมืออ้างอิงที่เข้าถึงได้
B2	สามารถอ่านข้อเขียนหลายประเภทและหลายระดับที่มีรูปแบบการเขียนอิสระโดยปรับวิธีการเขียนและความเร็วในการอ่านให้เข้ากับข้อเขียนและวัตถุประสงค์ และสามารถเลือกเฟ้นข้อมูลอ้างอิงที่เหมาะสม มีขอบข่ายของคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านกว้าง แต่อาจจะประสบปัญหาบ้างในการอ่านสำนวนที่ไม่ค่อยมีผู้ใช้บ่อยนัก
B1	สามารถอ่านข้อเขียนที่เป็นข้อเท็จจริงซึ่งเกี่ยวข้องกับสาขาของตนเองหรือที่สนใจอย่างตรงไปตรงมา โดยเข้าใจในระดับที่น่าพึงพอใจ
A2	สามารถเข้าใจข้อเขียนที่สั้นและง่ายๆ ในหัวข้อคุ้นเคยที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเขียนในภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันหรือภาษาที่เกี่ยวกับงานที่ทำ
	สามารถเข้าใจข้อเขียนที่สั้นและง่ายๆ ที่มีศัพท์ที่พบบ่อยมาก รวมทั้งศัพท์สากลบางตัว
A1	สามารถเข้าใจข้อเขียนที่สั้นมากและง่ายๆ วลีเดี่ยวทีละวลี และสามารถอ่านชื่อที่คุ้นเคย คำศัพท์ และวลีพื้นฐาน และสามารถกลับไปอ่านได้หากต้องการ
Pre – A1	สามารถจำคำคุ้นเคยที่มีภาพประกอบได้ เช่น รายการอาหารของภัตตาคารเร่งด่วน ซึ่งมีภาพถ่ายประกอบ หรือหนังสือภาพที่ใช้คำศัพท์ที่คุ้นเคย

การอ่านเอกสารโต้ตอบ

การอ่านเอกสารโต้ตอบ หมายถึง การอ่านเอกสารโต้ตอบทั้งส่วนตัวและเป็นทางการ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความยาวและความยาก/ง่ายของข้อความ
- รูปธรรมของข้อมูลตรงกับรูปแบบตามปกติหรือไม่
- ระดับของภาษา เป็นภาษามาตรฐาน ภาษาพูดหรือภาษาที่เต็มไปด้วยสำนวน
- เนื้อหาของข้อความเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ความสนใจส่วนตัว หรือเป็นเนื้อหาเฉพาะเจาะจง

การอ่านเอกสารโต้ตอบ	
C2	สามารถเข้าใจเอกสารโต้ตอบที่เป็นทางการที่มีลักษณะเฉพาะทาง และหัวข้อซับซ้อน
C1	สามารถเข้าใจเอกสารโต้ตอบทุกชนิดโดยใช้พจนานุกรมบางครั้ง สามารถเข้าใจทั้งทัศนคติที่ซ่อนไว้และที่ชัดเจน ความรู้สึก และความคิดเห็นที่แสดงออกในอีเมล ข้อความถกเถียงอภิปราย บล็อกต่างๆ ในกรณีที่สามารถอ่านซ้ำและเข้าถึงเครื่องมืออ้างอิงได้ สามารถเข้าใจคำสแลง สำนวน และเรื่องตลกขบขันในเอกสารโต้ตอบส่วนตัว

B2	สามารถอ่านเอกสารโต้ตอบในสาขาที่สนใจและสามารถเข้าใจความหมายที่สำคัญได้ สามารถเข้าใจสิ่งที่กล่าวถึงในอีเมลส่วนตัวหรือการโพสต์ข้อความ ถึงแม้ใช้ภาษาพูดก็ตาม
	สามารถเข้าใจเอกสารตอบโต้ที่เป็นทางการในหัวข้อที่ไม่ค่อยคุ้นเคย แต่สามารถส่งต่อข้อความให้คนอื่นได้
B1	สามารถเข้าใจการบรรยายเหตุการณ์ ความรู้สึก ความปรารถนาในจดหมายส่วนตัวดีพอที่จะโต้ตอบเป็นประจำกับเพื่อนที่รู้จักกันผ่านจดหมาย สามารถเข้าใจจดหมายส่วนตัวแบบตรงไปตรงมา อีเมล และข้อความที่โพสต์ซึ่งบรรยายเหตุการณ์และประสบการณ์ค่อนข้างละเอียด สามารถเข้าใจการโต้ตอบที่เป็นมาตรฐานและเป็นทางการ และข้อความที่โพสต์ออนไลน์ในหัวข้อวิชาชีพที่สนใจ
A2	สามารถเข้าใจจดหมายส่วนตัวง่ายๆ อีเมล ข้อความที่โพสต์ ที่ผู้เขียนเล่าเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น เพื่อนฝูง หรือครอบครัว) หรือถามคำถามเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าว สามารถเข้าใจจดหมายมาตรฐานตามปกติที่ง่ายๆ และโทรสาร (การสอบถาม การสั่งของ หนังสือรับรอง ฯลฯ) ในหัวข้อที่คุ้นเคย
	สามารถเข้าใจจดหมายส่วนตัวสั้นๆและง่ายๆ สามารถเข้าใจอีเมลทางการที่ง่ายมาก และจดหมาย (เช่น การยืนยันการจอง หรือซื้อสินค้าออนไลน์)
A1	สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆ ง่ายๆบนไปรษณียบัตรได้ สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆง่ายๆ ที่ส่งมาทางโซเชียลมีเดีย หรืออีเมล (เช่น เสนอแนะว่าจะต้องทำอะไร จะพบกันเมื่อใด และที่ใด)
Pre – A1	สามารถเข้าใจจากจดหมาย บัตร หรืออีเมลว่า ได้รับเชิญให้ไปร่วมงาน และเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา และสถานที่ให้มา สามารถรับรู้เวลาและสถานที่ในบันทึกที่ง่ายมาก และข้อความที่ส่งมาจากเพื่อน หรือเพื่อนร่วมงาน เช่น “กลับมาเวลา 4โมง” หรือ “อยู่ในที่ประชุม” ในกรณีที่ไม่มีการใช้ตัวย่อ

การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น

การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น – การอ่านแบบค้นหา- รวมทั้งการอ่านแบบ “สกิมมิ่ง” ซึ่งได้แก่ การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อประเมินเนื้อหาว่าเกี่ยวข้องกับอะไร และเทคนิค “สแกนนิ่ง” คือ การอ่านเพื่อหาข้อมูลจำเพาะ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ประเภทของข้อความ (จากคำประกาศ ใบปลิว ฯลฯไปจนถึงบทความ และหนังสือ)
- ดึงข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น เวลา ราคา จากข้อความที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ซึ่งมีรูปภาพมากกว่าเป็นบทความร้อยแก้ว และมีการออกแบบช่วย
- หาข้อมูลสำคัญ
- อ่านแบบสแกนนิ่งข้อความร้อยแก้วเพื่อดูความเกี่ยวข้องของเนื้อหา
- ความเร็วในการอ่าน – ตามที่ระบุไว้ใน B2

การอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถอ่านแหล่งข้อมูลต่างๆ พร้อมกันอย่างรวดเร็ว (บทความ รายงาน เว็บไซต์ หนังสือ ฯลฯ) ทั้งในสาขาของตนเอง หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และสามารถระบุความเชื่อมโยง และประโยชน์ของบางตอนที่อ่านสำหรับภาระงานที่ทำงาน
	สามารถอ่านข้อความที่ยาวและซับซ้อนซึ่งมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว สามารถแจกแจงเนื้อหาและความสัมพันธ์ของรายงานข่าว บทความและรายงานในหัวข้อวิชาชีพต่างๆที่หลากหลาย เพื่อตัดสินใจว่าจะศึกษาต่ออย่างลึกซึ้งกว่านี้หรือไม่
B1	สามารถอ่านข้อความขนาดยาวได้อย่างรวดเร็ว เพื่อหาข้อมูลที่ต้องการ และรวบรวมข้อมูลจากส่วนต่างๆ ของข้อความ หรือจากข้อความอื่นๆ เพื่อบรรลุภารกิจจำเพาะ สามารถอ่านข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงในนิตยสาร แผ่นพับ หรือบนเว็บไซต์ได้โดยตลอด และสามารถระบุได้ว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับอะไร ตลอดจนตัดสินข้อความดังกล่าวว่ามีข้อมูลที่อาจจะนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์หรือไม่
	สามารถหาและเข้าใจข้อมูลที่เกี่ยวข้องในเรื่องชีวิตประจำวัน เช่น จดหมาย แผ่นพับ หรือเอกสารทางราชการสั้นๆ สามารถดึงข้อมูลสำคัญในการเตรียมการและวิธีใช้บนฉลากอาหารและฉลากยา สามารถประเมินได้ว่าบทความ รายงาน หรือบทวิจารณ์ ตรงกับหัวข้อที่ต้องการหรือไม่ สามารถเข้าใจข้อมูลสำคัญของโฆษณาง่ายๆ และชัดเจนในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร หากไม่มีการใช้ตัวอักษรย่อ
A2	สามารถหาข้อมูลจำเพาะในตัวบทที่เป็นรูปธรรมที่เดาได้ และนำไปปฏิบัติได้ (เช่น คู่มือการท่องเที่ยว ตำราอาหาร) ถ้าเขียนด้วยภาษาง่ายๆ สามารถเข้าใจข้อมูลหลักในคำอธิบายสินค้าที่สั้นและง่ายๆในแผ่นพับและเว็บไซต์ (เช่น อุปกรณ์ดิจิตอลที่พกพาได้ กล้อง ฯลฯ)
	สามารถหาข้อมูลจำเพาะที่คาดเดาได้ในเอกสารง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น ใบโฆษณา แผ่นพับ เมนูอาหาร รายชื่อหนังสืออ้างอิง และตารางเวลา สามารถหาข้อมูลจำเพาะในรายการและแยกข้อมูลที่ต้องการออกได้ (เช่น การใช้สมุดหน้าเหลือง (Yellow Pages) เพื่อหาบริการหรือนักธุรกิจ) สามารถเข้าใจป้ายและคำประกาศที่พบประจำวัน ฯลฯ ในที่สาธารณะเช่นตามท้องถนน ร้านอาหาร สถานีรถไฟ ในที่ทำงาน อย่างเช่น การบอกทิศทาง คำแนะนำ และคำเตือนเกี่ยวกับภัยอันตราย
A1	สามารถอ่านชื่อที่คุ้นเคย คำ และวลีพื้นฐานบนประกาศง่ายๆ ในสถานการณ์ประจำวันที่ปกติที่สุด สามารถเข้าใจป้ายบอกทางของห้างร้าน (ข้อมูลว่า แผนกใดอยู่ชั้นไหน) และการบอกทิศทาง (เช่น ลิฟท์อยู่ที่ไหน) สามารถเข้าใจข้อมูลง่ายๆของโรงแรม เช่น อาหารเสิร์ฟเวลาไหน สามารถหาและเข้าใจข้อมูลสำคัญง่ายๆ ในใบโฆษณา ในกำหนดการสำหรับงานพิเศษ ในใบปลิวและแผ่นพับ (เช่น สิ่งของที่นำเสนอ ราคา วันที่และสถานที่ของงาน เวลาออกเดินทาง ฯลฯ)
Pre – A1	สามารถเข้าใจป้ายง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น “ที่จอดรถ” “สถานี” “ห้องอาหาร” “ห้ามสูบบุหรี่” ฯลฯ สามารถหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ เวลา และราคาบนโปสเตอร์ ใบปลิว และใบประกาศ

การอ่านเพื่อหาข้อมูล/ข้อโต้แย้ง

การอ่านเพื่อหาข้อมูล/ข้อโต้แย้ง – เป็นการอ่านที่ละเอียด ต้องศึกษาข้อความอย่างถี่ถ้วนว่าตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ ส่วนใหญ่การอ่านแบบนี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาและชีวิตการทำงาน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ประเภทของตัวบท จากสื่อที่ให้ข้อมูลสั้นๆ ง่าย มีรูปภาพประกอบ ไปจนถึงรายงานและบทความที่ซับซ้อน
> หัวข้อของตัวบท จากหัวข้อที่อยู่ในความสนใจส่วนตัวที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันไปจนถึงหัวข้อที่อยู่นอกเหนือขอบข่ายความสนใจ
> ความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จากการอ่านเพื่อให้ได้แนวคิดของเนื้อหา ไปจนถึงการเข้าใจประเด็นที่ละเอียดอ่อนและนัยแฝง

การอ่านเพื่อหาข้อมูล/ข้อโต้แย้ง	
C2	สามารถเข้าใจประเด็นที่ละเอียดอ่อนและนัยแฝงของรายงานหรือบทความที่ซับซ้อน ถึงแม้อยู่นอกสาขาความเชี่ยวชาญของตนเอง
C1	สามารถเข้าใจตัวบทที่ซับซ้อนและมีความยาวหลากหลายที่พบในชีวิตสังคม วิชาชีพ และวิชาการได้อย่างละเอียดสามารถระบุประเด็นที่ละเอียดอ่อนได้ รวมทั้งชี้ให้เห็นทัศนคติ และความเห็นที่เขียนบอกตรงๆ กับความเห็นที่แฝงนัย สามารถเข้าใจตัวบทที่ยาวๆและซับซ้อนอย่างละเอียดว่าเกี่ยวข้องกับสาขาความเชี่ยวชาญของตนหรือไม่ ถ้าหากสามารถกลับไปอ่านซ้ำบางตอนที่ยากๆ ได้
B2	สามารถได้รับข้อมูล แนวคิด และความเห็นจากแหล่งข้อมูลเฉพาะเจาะจงในสาขาของตน สามารถเข้าใจบทความเฉพาะเจาะจงที่อยู่นอกเหนือสาขาของตน หากสามารถใช้พจนานุกรมในบางครั้งเพื่อยืนยันการแปลคำศัพท์เฉพาะทางของตนได้
	สามารถเข้าใจบทความและรายงานเกี่ยวกับประเด็นปัญหาร่วมสมัยซึ่งผู้เขียนรับเอาทัศนคติหรือความคิดเห็นมา สามารถสังเกตได้ว่าเมื่อใดที่ข้อความให้ข้อมูลซึ่งเป็นข้อเท็จจริงและเมื่อใดที่ผู้เขียนพยายามชักจูงผู้อ่านให้คล้อยตามอะไรบางอย่าง สามารถจำแนกข้อความเกี่ยวกับวาทกรรมที่มีโครงสร้างแตกต่างกัน เช่น ข้อโต้แย้งที่ตรงกันข้ามกัน การนำเสนอการแก้ไขปัญหาและทางออก และความสัมพันธ์ของเหตุและผล
B1	สามารถเข้าใจข้อความที่เป็นข้อเท็จจริง ตรงไปตรงมาในหัวข้อที่เกี่ยวกับความสนใจหรือสาขาที่เรียน สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆในหัวข้อที่คุ้นเคย หรืออยู่ในความสนใจปัจจุบัน ซึ่งผู้เขียนแสดงความคิดเห็น (เช่น วิพากษ์วิจารณ์การถกเถียงทางออนไลน์ หรือจดหมายของผู้อ่านเขียนถึงบรรณาธิการ) สามารถระบุผลสรุปสำคัญในข้อความที่เขียนแบบโต้แย้งชัดเจน สามารถจำประเด็นการถกเถียงที่นำเสนอได้ ถึงแม้ไม่ได้ในรายละเอียด
	สามารถจำแนกประเด็นสำคัญๆ ในบทความหนังสือพิมพ์ที่ตรงไปตรงมาในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถเข้าใจข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงส่วนใหญ่ ซึ่งอาจเป็นไปได้ที่จะพบเรื่องราวที่ตนเองสนใจและคุ้นเคยโดยบังเอิญ หากสามารถมีเวลากลับไปอ่านทบทวนได้ สามารถเข้าใจเป็นประเด็นหลักของข้อความที่เขียนบรรยาย เช่น คำบรรยายสิ่งของที่แสดงในพิพิธภัณฑ์ หรือป้ายประกาศคำอธิบายในงานนิทรรศการ

A2	สามารถหาข้อมูลเฉพาะเจาะจงในข้อเขียนง่ายๆ เช่น ในจดหมาย แผ่นพับ หรือบทความสั้นๆ ในหนังสือพิมพ์ซึ่งบรรยายเหตุการณ์ สามารถติดตามเค้าโครงทั่วไปของรายงานข่าวเกี่ยวกับลักษณะเหตุการณ์ที่คุ้นเคย หากเนื้อหาคุ้นเคยและคาดเดาได้ สามารถดึงข้อมูลสำคัญๆ ในรายงานสั้นๆทางหนังสือพิมพ์ หรือบทความง่ายๆ ซึ่งตัวเลข ชื่อ ภาพ และหัวข้อเรื่องมีบทบาทสำคัญและช่วยสื่อความหมายของเรื่อง สามารถเข้าใจประเด็นหลักของข้อความสั้นๆที่เกี่ยวกับเรื่องในชีวิตประจำวัน (เช่น วิถีชีวิต งานอดิเรก กีฬา อากาศ)
	สามารถเข้าใจข้อความที่บรรยายผู้คน สถานที่ ชีวิตประจำวัน และวัฒนธรรม ฯลฯ หากเขียนด้วยภาษาง่ายๆ สามารถเข้าใจข้อมูลในแผ่นพับที่มีรูปภาพประกอบและแผนที่ เช่น สิ่งดึงดูดความสนใจที่สำคัญของเมืองหรือเขต สามารถเข้าใจประเด็นหลักในข่าวสารสั้นๆ ที่อยู่ในความสนใจส่วนตัว (เช่น กีฬา คนดังในแวดวง) สามารถเข้าใจการบรรยายข้อเท็จจริงสั้นๆ หรือรายงานในสาขาของตน หากเขียนด้วยภาษาที่ง่าย และมีรายละเอียดที่คาดเดาได้ สามารถเข้าใจได้เกือบทั้งหมดว่าผู้คนพูดถึงตนเองอย่างไรบ้างในใบโฆษณาส่วนตัวหรือโพสต์ข้อความ และเข้าใจว่าพวกเขาพูดว่าชอบอะไรในตัวผู้อื่น
A1	สามารถเข้าใจแนวคิดของเนื้อหาในสื่อที่บอกข้อมูลและในการบรรยายที่ง่ายและสั้นๆโดยเฉพาะถ้ามีสื่อทัศน์ประกอบ สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆที่เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัว (เช่น ข่าวกีฬาสั้นๆ ที่คั่นรายการ ดนตรี การท่องเที่ยว หรือเรื่องเล่า ฯลฯ) หากเขียนด้วยศัพท์ง่ายๆ และมีสื่อภาพและภาพถ่ายประกอบ
Pre – A1	สามารถเข้าใจสื่อที่บอกข้อมูลที่ง่ายที่สุด อันประกอบไปด้วยคำคุ้นเคยและภาพ เช่น รายการอาหารของร้านอาหารเร่งด่วน ซึ่งมีภาพถ่ายประกอบ หรือเรื่องที่มีภาพประกอบและเรียบเรียง โดยใช้ศัพท์ในชีวิตประจำวันที่ง่ายมาก

การอ่านเพื่อหาข้อมูล/ข้อโต้แย้ง

การอ่านคำสั่ง/คำแนะนำวิธีการใช้ เป็นรูปแบบเฉพาะของการอ่านหาข้อมูลจากข้อความเขียนและข้อความภาษามือ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> หัวข้อคำสั่ง/คำแนะนำวิธีการใช้ เริ่มจากข้อห้ามปกติในประกาศง่ายๆ และคำสั่งง่ายๆ ไปจนถึงเงื่อนไขที่ละเอียด และคำสั่ง/วิธีการใช้ ที่ซับซ้อนของบางอย่างที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งอาจอยู่นอกเหนือขอบเขตความชำนาญ
> ระดับของบริบทและความคุ้นเคย
> ความยาวจากเพียงไม่กี่คำ/ท่าทางไปจนถึงคำสั่ง/คำแนะนำวิธีการใช้ที่ละเอียด ยาว และซับซ้อนในข้อความที่ต่อเนื่อง

การอ่านคำสั่ง/คำแนะนำวิธีการใช้	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้เครื่องจักรใหม่ หรือกระบวนการใหม่ที่ละเอียด ยาว และซับซ้อน ไม่ว่าคำแนะนำวิธีการใช้นั้นจะเกี่ยวข้องกับสาขาที่ตนเชี่ยวชาญหรือไม่ หากว่าสามารถอ่านทบทวนตอนที่ยากๆ ได้
B2	สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้ที่ยาวและซับซ้อนในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญ รวมทั้งเข้าใจรายละเอียด เงื่อนไข และคำเตือน หากสามารถอ่านทบทวนตอนที่ยากๆ ได้
B1	สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้และกระบวนการที่อยู่ในรูปแบบของข้อความฝที่ต่อเนื่อง เช่น คู่มือการใช้ ในกรณีที่คุ้นเคยกับกระบวนการปฏิบัติหรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
	สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้ชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่เขียนชัดเจนตรงไปตรงมา สามารถทำตามคำแนะนำวิธีการใช้ที่อยู่บนกล่อง เช่น คำแนะนำวิธีการปรุงอาหาร สามารถเข้าใจคำแนะนำสั้นๆเกี่ยวกับความปลอดภัย (เช่น ในระบบขนส่งสาธารณะ หรือคู่มือการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า)
A2	สามารถเข้าใจกฎระเบียบ เช่น เกี่ยวกับความปลอดภัย ที่เขียนด้วยภาษาง่ายๆ สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้สั้นๆ ที่อธิบายทีละขั้นตอน (เช่น ติดตั้งเทคโนโลยีใหม่)
	สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้เครื่องใช้ในชีวิตประจำวันที่ง่ายๆ สั้นๆ ดังเช่น โทรศัพท์สาธารณะ สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้สั้นๆที่มีรูปประกอบ และไม่ได้เขียนต่อเนื่อง สามารถเข้าใจคำแนะนำวิธีการใช้บนฉลากยาที่เขียนเป็นคำสั่งง่าย เช่น “ให้รับประทานก่อนอาหาร” หรือ “ห้ามรับประทานขณะขับรถ” สามารถทำตามขั้นตอนของตำราอาหารที่ง่ายๆโดยเฉพาะถ้ามีรูปภาพประกอบขั้นตอนสำคัญ
A1	สามารถติดตามคำอธิบายทิศทางที่เขียนสั้นและง่ายๆ (เช่น เดินจาก ก. ไป ข.)
Pre – A1	สามารถเข้าใจคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ ที่ใช้ ในบริบทชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย เช่น “ห้ามจอด” “ห้ามนำอาหารและเครื่องดื่มเข้ามา” ฯลฯ โดยเฉพาะถ้ามีภาพประกอบ

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการอ่านทั้งบันเทิงคดีและสารคดี รวมทั้งงานเขียนสร้างสรรค์ วรรณกรรมหลากหลายรูปแบบ นิตยสาร บทความในหนังสือพิมพ์ บล็อก ชีวประวัติ ฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความยาว ความหลากหลายของตัวบท และมีรูปภาพประกอบหรือไม่
- ประเภทของตัวบทจากการบรรยายผู้คนและสถานที่อย่างง่ายๆ เรื่องเล่าประเภทต่างๆ ไปจนถึงงานเขียนร่วมสมัย และงานคลาสสิกในประเภทต่างๆ
- หัวข้อ จากหัวข้อชีวิตประจำวัน (เช่น งานอดิเรก กีฬา กิจกรรมสันทนาการ สัตว์) สถานการณ์ที่เป็นรูปธรรม ไปจนถึงหัวข้อที่เป็นนามธรรม และเกี่ยวกับวรรณกรรมอย่างเต็มรูปแบบ
- ประเภทของภาษา: จากภาษาที่ง่ายไปจนถึงภาษาที่มีลีลาซับซ้อน
- ความง่ายในการอ่าน: จากการเดาโดยมีภาพช่วย ผ่านการอ่านแบบอิสระอย่างมาก ไปจนถึงการอ่านแบบชื่นชมความหลากหลายของตัวบท
- ระดับความเข้าใจ: จากความเข้าใจเค้าโครงเรื่อง/ประเด็นหลัก ไปจนถึงความเข้าใจความหมายที่มีนัยแฝงและความหมายที่กระจ่างชัด

การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน	
C2	สามารถอ่านงานเขียนทุกรูปแบบ รวมทั้งวรรณกรรมคลาสสิก หรือวรรณกรรมที่ใช้ภาษาพูด และงานเขียนสารคดีประเภทต่างๆ ชื่นชมลีลาการเขียนที่แตกต่างกัน และความหมายที่มีนัยแฝงและความหมายที่กระจ่างชัด
C1	สามารถอ่านและชื่นชมงานวรรณกรรมที่หลากหลาย และสามารถอ่านทบทวนบางตอนได้ และเข้าถึงแหล่งอ้างอิงได้หากต้องการ สามารถอ่านงานวรรณกรรมร่วมสมัย และงานเขียนสารคดีที่ใช้ภาษามาตรฐาน ด้วยความยากลำบากเล็กน้อย แต่สามารถชื่นชมความหมายที่มีนัยแฝงและความคิดต่างๆได้
B2	สามารถอ่านแบบเพลิดเพลินและมีอิสระอย่างมาก โดยปรับวิธีการอ่านและความเร็วในการอ่านตัวบทต่างๆ (เช่น นิตยสาร นวนิยายที่เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน หนังสือประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ หนังสือท่องเที่ยว คู่มือแนะนำ เนื้อเพลง กวีนิพนธ์) โดยเลือกใช้แหล่งอ้างอิงที่เหมาะสม สามารถอ่านนวนิยายที่มีเค้าโครงเรื่องเข้มข้นและเขียนด้วยภาษาง่ายๆ ไม่เยิ่นเย้อ หากสามารถใช้เวลาในการอ่านและใช้พจนานุกรมได้
B1	สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ และข้อความในนิตยสารเกี่ยวกับภาพยนตร์ หนังสือ คอนเสิร์ต ฯลฯ ซึ่งเขียนสำหรับผู้อ่านในวงกว้าง และสามารถเข้าใจประเด็นหลักได้ สามารถเข้าใจกวีนิพนธ์ง่ายๆและเนื้อเพลงที่เขียนด้วยภาษาและลีลาที่ไม่ซับซ้อน
	สามารถเข้าใจการบรรยายสถานที่ เหตุการณ์ ความรู้สึกที่แสดงออกอย่างชัดเจน และมุมมองใน เรื่องเล่า คู่มือแนะนำ และบทความในนิตยสารซึ่งใช้ภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจบันทึกการท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่บรรยายเหตุการณ์ในระหว่างการท่องเที่ยว และประสบการณ์ รวมทั้งการค้นพบสิ่งใหม่ๆ สามารถติดตามเค้าโครงเรื่องของเรื่องเล่าต่างๆ นิยายง่ายๆ หนังสือการ์ตูน ซึ่งมีโครงเรื่องเป็นแนวตรงและชัดเจน และใช้ภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน โดยใช้พจนานุกรมสม่ำเสมอ
A2	สามารถเข้าใจเพียงพอที่จะอ่านเรื่องเล่าสั้นๆง่ายๆ และการ์ตูนเป็นตอนๆที่เกี่ยวกับเหตุการณ์จริงที่คุ้นเคยโดยใช้ภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวัน สามารถเข้าใจประเด็นหลักของรายงานสั้นๆ ในนิตยสารหรือคู่มือแนะนำ ซึ่งเกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นรูปธรรมในชีวิตประจำวัน (เช่น งานอดิเรก กีฬา กิจกรรมสันทนาการ และสัตว์)
	สามารถเข้าใจข้อมูลที่ให้ไว้ในคำบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับบุคคลได้มาก (เช่น คนดังในสังคม) สามารถเข้าใจประเด็นหลักของบทความสั้นๆ ที่รายงานเหตุการณ์ซึ่งมีแบบฉบับที่คาดเดาได้ (เช่น งานแจกรางวัลออสการ์) หากเขียนด้วยภาษาง่ายๆและชัดเจน
A1	สามารถเข้าใจเรื่องเล่าสั้นๆ ที่มีภาพประกอบเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันที่เขียนด้วยคำศัพท์ง่ายๆ สามารถเข้าใจเค้าโครงของข้อความสั้นๆที่อยู่ในเรื่องเล่าที่มีภาพประกอบ ในกรณีที่ภาพเหล่านั้นช่วยให้เดาเนื้อเรื่องได้
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.1.2. กลยุทธ์การรับ

ในการรับข้อมูล ความเข้าใจจะคืบหน้าผ่านการผสมผสานระหว่างกระบวนการจากล่างขึ้นบน/ จากบนลงล่างกับการใช้เนื้อหาและโครงสร้างความรู้เดิมแบบรูปนัยในการอนุมาน มาตรวัดหนึ่งได้จัดไว้สำหรับกลยุทธ์ในการอนุมาน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้นี้

> การใช้รูปภาพ การจัดรูปแบบและขนาด หัวเรื่อง หัวข้อย่อย ตำแหน่งในตัวบท ฯลฯ

> ความสามารถในการอนุมานความหมายจากข้อความข้างเคียงและบริบททางภาษาศาสตร์
> ใช้ประโยชน์จากตัวชี้แนะทางภาษาศาสตร์: จากตัวเลขและคำนามเฉพาะ จากคำเติมหน้าและคำเสริมท้ายรากศัพท์ คำเชื่อมเกี่ยวกับเวลา คำเชื่อมข้อความที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ไปจนถึงการใช้กลยุทธ์หลากหลายอย่างชำนาญ

การหาตัวชี้แนะและการอนุมาน (ภาษาพูด ภาษามือ และภาษาเขียน)

การหาตัวชี้แนะและการอนุมาน (ภาษาพูด ภาษามือ และภาษาเขียน)	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	มีความชำนาญในการใช้ตัวชี้แนะทางบริบท ไวยากรณ์ และคำศัพท์เพื่ออนุมานทัศนคติ อารมณ์และความตั้งใจ รวมทั้งคาดการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป
B2	สามารถใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้เข้าใจ รวมทั้งฟังเพื่อจับประเด็นหลัก ตรวจสอบความเข้าใจ โดยใช้ตัวชี้แนะทางบริบท
B1	สามารถใช้ประโยชน์จากตัวเชื่อมประเภทต่างๆ (ตัวเลข เกี่ยวกับเวลา เกี่ยวกับเหตุและผล) และบทบาทของย่อหน้าสำคัญต่างๆ ในเรื่องเพื่อเข้าใจข้อโต้แย้งในข้อความได้ดีขึ้น สามารถอนุมานความหมายของตอนหนึ่งในตัวบทโดยพิจารณาจากตัวบททั้งหมด สามารถหาคำที่ไม่คุ้นเคยจากบริบทในหัวข้อที่ตรงกับสาขาตนหรือความสนใจส่วนตัว สามารถอนุมานความหมายของคำที่บางครั้งไม่รู้จักจากบริบทและอนุมานความหมายของประโยคได้ในกรณีที่หัวข้ออภิปรายนั้นเป็นที่คุ้นเคย
	สามารถติดตามลำดับข้อโต้แย้งหรือลำดับเหตุการณ์ในเรื่องโดยมุ่งเน้นที่ตัวเชื่อมที่เป็นเหตุเป็นผล (เช่น แม้กระนั้น เพราะว่า) และตัวเชื่อมเกี่ยวกับเวลา (เช่น หลังจากนั้น ล่วงหน้า) สามารถอนุมานความหมายซึ่งอาจเป็นไปได้ของคำที่ไม่รู้จักจากตัวบทโดยแยกแยะส่วนประกอบของคำ (เช่น หารากศัพท์ องค์ประกอบศัพท์ คำเสริมท้ายศัพท์ และคำอุปสรรค)
A2	สามารถใช้แนวคิดของความหมายทั่วๆ ไปของข้อความสั้นๆ และการพูดในหัวข้อชีวิตประจำวันที่เป็นรูปธรรม เพื่อหาความหมายของคำที่ไม่รู้จักจากบริบท สามารถใช้ความรู้ของคำศัพท์ที่รู้จักเพื่ออนุมานความหมายของคำที่ไม่คุ้นเคยในวลีสั้นๆ ที่ใช้ในบริบทชีวิตประจำวัน
	สามารถใช้ประโยชน์จาก รูปแบบ รูปลักษณ์และ ลักษณะการพิมพ์ข้อความ เพื่อจำแนกประเภทของข้อความ เช่น ข่าวสาร ข้อความส่งเสริมการขาย บทความ ตำราเรียน พูดคุย หรือประชุมอภิปราย ฯลฯ สามารถใช้ประโยชน์จากตัวเลข วันที่ ชื่อ ชื่อเฉพาะ ฯลฯ เพื่อหาหัวข้อของข้อความได้ สามารถอนุมานความหมายและหน้าที่ของวลีที่เป็นสูตรในสถานการณ์ต่างๆที่ไม่คุ้นเคย จากตำแหน่งในตัวบท (เช่น อยู่ตอนต้นหรือท้ายจดหมาย)
A1	สามารถอนุมานความหมายของคำที่ไม่รู้จักสำหรับการกระทำที่เป็นรูปธรรมหรือเป็นสิ่งของ หากข้อความรอบๆ เป็นข้อความที่ง่ายมาก และเป็นหัวข้อในชีวิตประจำวันที่คุ้นเคย
Pre – A1	สามารถสรุปหาความหมายของคำจากภาพประกอบหรือจากสัญรูป

3.2. การผลิต

การผลิตรวมทั้งกิจกรรมพูดและการเขียน การผลิตการพูดเป็น ‘กระบวนการที่ยาวนาน’ ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับการบรรยายสั้นๆ หรือเล่าเกร็ดประวัติ หรืออาจจะหมายถึงการนำเสนอที่เป็นทางการกว่าและยาวกว่า กิจกรรมการผลิตมีบทบาทสำคัญทางด้านวิชาการและวิชาชีพ (ตัวอย่างเช่น การนำเสนอปากเปล่า การเขียนบทความและรายงาน) และกิจกรรมเหล่านี้มีคุณค่าทางสังคมเป็นพิเศษ เพราะจะมีการตัดสินคุณภาพทางภาษาของสิ่งที่นำเสนอเป็นการเขียนหรือการใช้ภาษามือและความคล่องแคล่วในการพูดและการพูดเสียงดังชัดเจน โดยเฉพาะการพูดต่อหน้าชุมชน ความสามารถในการผลิตที่เป็นทางการมากกว่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แต่เป็นผลของการรู้หนังสือที่มาจากการศึกษาและประสบการณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ความคาดหวังและระเบียบแบบแผนของอรรถลักษณะของภาษาที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์การผลิตถูกนำมาใช้เพื่อปรับปรุงคุณภาพการผลิตทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการ “การวางแผน” เห็นได้ชัดว่าจำเป็นกับอรรถลักษณะของภาษาที่เป็นทางการ แต่ “การตรวจสอบและแก้ไข” สำหรับความแตกต่างกันด้านคำศัพท์หรือศัพท์เฉพาะนั้นเป็นกระบวนการกึ่งอัตโนมัติในการพูดตามธรรมชาติเช่นกัน

ภาพที่ 12 - กิจกรรมและกลยุทธการผลิต

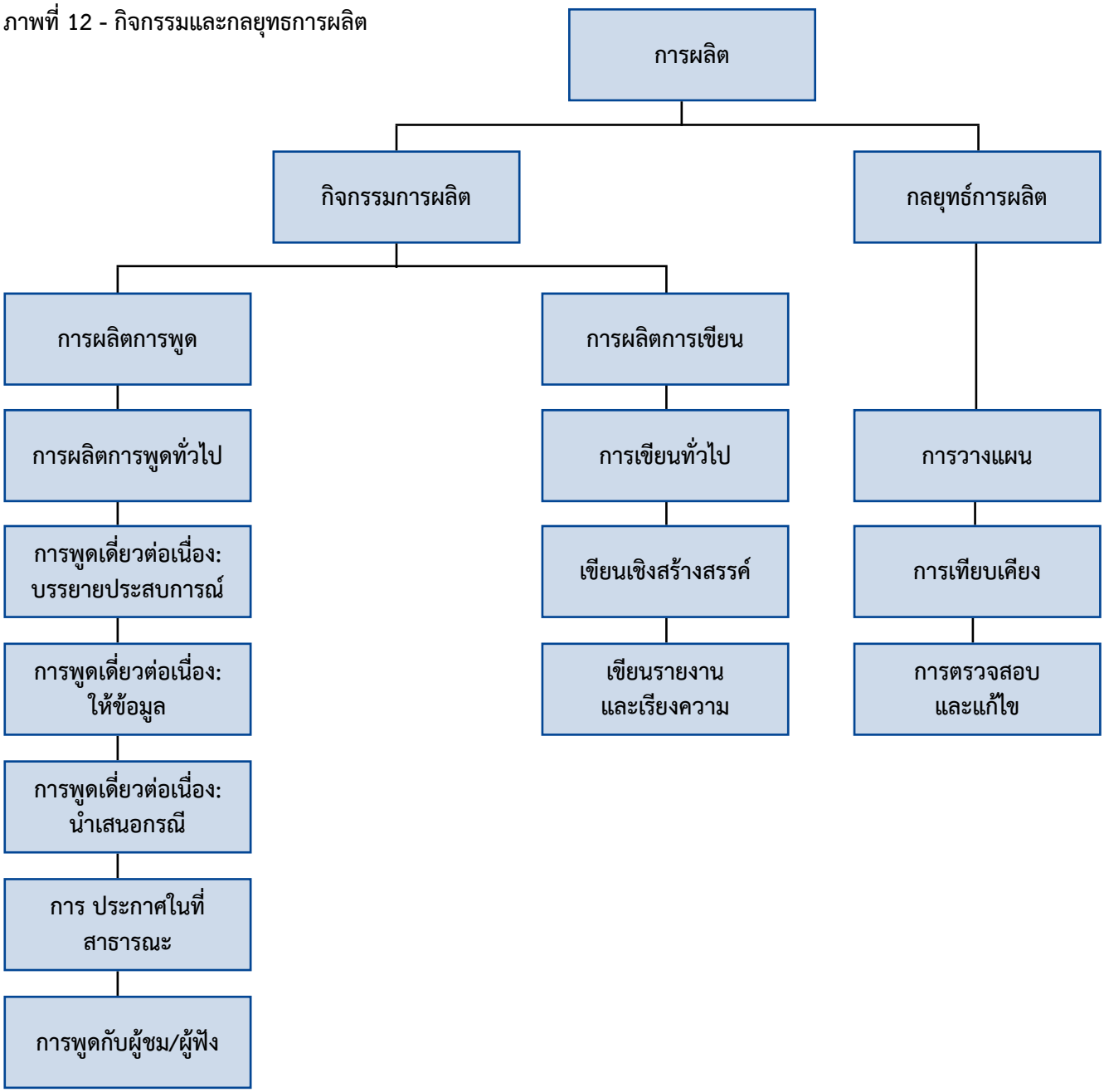

3.2.1. กิจกรรมการผลิต

3.2.1.1. การผลิตการพูด

ประเภทของการผลิตการพูดแบ่งตามลักษณะหน้าที่มหัพภาคสามประเภท (ระหว่างบุคคล การติดต่อกัน การประเมินค่า) กับอรรถลักษณะของภาษาที่เฉพาะเฉพาะเจาะจงอีกสองประเภท คือ “การพูดกับผู้ชม/ผู้ฟัง” และ “การประกาศในที่สาธารณะ” “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง:บรรยายประสบการณ์” เน้นการบรรยายและการเล่าเรื่องเป็นหลัก ในขณะที่ “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง:นำเสนอกรณี (เช่น ในการโต้วาที)” จะบรรยายความสามารถในการโต้แย้งได้ต่อเนื่อง ซึ่งอาจจะมาในบริบทการสนทนาที่ยาวนานและการอภิปรายโต้เถียง และ “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง:แบบให้ข้อมูล” เป็นมาตรวัดใหม่ซึ่งสร้างขึ้นมาในปี ค.ศ. 2018 โดยย้ายคำบรรยายระดับมาจากมาตรวัดสำหรับ “การแลกเปลี่ยนข้อมูล” ซึ่งบอกนัยเป็นการพูดเดี่ยวมากกว่าการสนทนา

การผลิตการพูดทั่วไป

การพูดทั่วไป	
C2	สามารถปราศรัยได้ชัดเจนและราบรื่นโดยเรียบเรียงมาอย่างดี อีกทั้งมีโครงสร้างทางเหตุและผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งทำให้ผู้ฟังสังเกตได้ และจำประเด็นสำคัญๆ ได้
C1	สามารถบรรยายและนำเสนอหัวข้อที่ซับซ้อนได้ละเอียดชัดเจน มีการผสมผสานกับแก่นเรื่องรอง และพัฒนาประเด็นเฉพาะแล้วจบอย่างดีด้วยบทสรุปที่เหมาะสม
B2	สามารถบรรยายและนำเสนออย่างชัดเจนและมีระบบ โดยเน้นประเด็นสำคัญๆที่เหมาะสม พร้อมกับรายละเอียดที่เกี่ยวข้องประกอบ
	สามารถบรรยายและนำเสนอหัวข้อหลากหลายเกี่ยวกับสาขาที่สนใจอย่างละเอียดชัดเจน มีการขยายและสนับสนุนแนวคิดด้วยประเด็นย่อยและตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง
B1	สามารถบรรยายหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งจากหัวข้อที่หลากหลายในสาขาที่สนใจอย่างคล่องแคล่ว มีเหตุและผลและต่อเนื่องตลอด โดยนำเสนอประเด็นต่างๆเรียงลำดับกันไป
A2	สามารถบรรยายหรือนำเสนออย่างง่ายๆ เกี่ยวกับผู้คน สภาพความเป็นอยู่ หรือสภาพการทำงาน กิจวัตรประจำวัน ความชอบ/ไม่ชอบ ฯลฯ โดยใช้ชุดวลีสั้นๆและประโยคง่ายๆเชื่อมกันอยู่ในตาราง
A1	สามารถพูดวลีเดี่ยวง่ายๆ เกี่ยวกับผู้คนและสถานที่ได้
Pre – A1	สามารถพูดวลีสั้นๆเกี่ยวกับตนเอง ให้ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว (เช่น ชื่อ ที่อยู่ ครอบครัว สัญชาติ เชื้อชาติ)

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: บรรยายประสบการณ์

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: บรรยายประสบการณ์ เกี่ยวข้องกับเรื่องเล่า และการบรรยาย ซึ่งมีคำบรรยายระดับสั้นๆในระดับ A1 – B1 ที่สะท้อนให้เห็นการเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างหน้าที่ในการสื่อสารต่างๆ และภาษาที่ใช้ในการแสดงออก มีข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพของภาษาอยู่น้อยมากหรือไม่มีเลย จึงต้องอาศัยข้อมูลจากมาตรวัดสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เกี่ยวข้องกับการพูด การใช้ภาษามือ และการเขียน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- แง่มุมที่บรรยาย เริ่มตั้งแต่ข้อมูลเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (บรรยายเกี่ยวกับตัวเอง ทำงานอะไร หรืออาศัยอยู่ที่ไหน) ตามด้วยหน้าที่หลักๆ (เช่น อธิบายแผนการและการจัดการ อุปนิสัยและ สิ่งที่ทำเป็นกิจวัตร กิจกรรมในอดีต และประสบการณ์ส่วนตัว) และหัวข้อหลากหลายที่เกี่ยวกับสาขาที่สนใจ ไปจนถึงการบรรยายหัวข้อที่ซับซ้อน
- ความซับซ้อนของคำพูด: เริ่มจากคำ/ภาษามือง่ายๆ และคำที่เป็นสูตรสำเร็จ และประโยคง่ายๆ จากนั้นเป็นการพูดเชื่อมโยงประเด็นต่างๆเรียงลำดับกันไป ไปจนถึงการผสมผสานกับแก่นเรื่องรองและการพัฒนาประเด็นเฉพาะในการบรรยายที่ลื่นไหลและราบรื่น

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: บรรยายประสบการณ์	
C2	สามารถบรรยายได้ชัดเจน ลื่นไหลและราบรื่น บรรยายอย่างละเอียดและบ่อยครั้งเป็นการบรรยายที่น่าจดจำ
C1	สามารถบรรยายหัวข้อที่ซับซ้อนได้ละเอียดและชัดเจน สามารถบรรยายหรือเล่าเรื่องอย่างละเอียดโดยผสมผสานกับแก่นเรื่องรองและพัฒนาประเด็นเฉพาะและสรุปได้อย่างเหมาะสมแล้วจบอย่างดีด้วยบทสรุปที่เหมาะสม
B2	สามารถบรรยายหัวข้อที่หลากหลายในสาขาที่สนใจได้อย่างละเอียดและชัดเจน สามารถบรรยายความสำคัญของเหตุการณ์ส่วนตัวและประสบการณ์ได้อย่างละเอียด
B1	สามารถพูดแสดงความรู้สึกออกมาเกี่ยวกับสิ่งที่ประสบและให้เหตุผลได้ว่าทำไมรู้สึกเช่นนั้น
	สามารถบรรยายหัวข้อหลากหลายที่คุ้นเคยในสาขาที่สนใจได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเล่าเรื่องที่ไม่ซับซ้อนอย่างคล่องแคล่วหรือบรรยายประเด็นต่างๆเรียงลำดับกันไปได้ สามารถบรรยายประสบการณ์อย่างละเอียด และบรรยายความรู้สึกและปฏิกิริยาของตน ได้ สามารถเล่าเรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝันได้ละเอียด เช่น อุบัติเหตุ สามารถเล่าเค้าโครงเรื่องของหนังสือหรือภาพยนตร์ และบรรยายปฏิกิริยาของตนได้ สามารถบรรยายความฝัน ความหวัง และความทะเยอทะยานได้ สามารถบรรยายเหตุการณ์ทั้งจริงหรือสมมติได้ สามารถเล่าเนื้อหาเรื่องราวได้
A2	สามารถเล่าเรื่องราวหรือบรรยายบางสิ่งบางอย่างตามที่ปรากฏอยู่ในตารางประเด็นง่ายๆได้ สามารถบรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวันในแวดวงของตัวเองได้ เช่น ผู้คน สถานที่ งาน หรือประสบการณ์การเรียน สามารถบรรยายเหตุการณ์และกิจกรรมสั้นๆและง่ายๆได้ สามารถอธิบายแผนการและการจัดการ อุปนิสัย กิจวัตรประจำวัน กิจกรรมในอดีต และประสบการณ์ส่วนตัว สามารถใช้ภาษาง่ายๆเพื่ออธิบายสั้นๆว่าเกี่ยวข้องกับอะไร และเปรียบเทียบสิ่งของและสิ่งที่ครอบครองได้ สามารถอธิบายว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งใด
	สามารถบรรยายเกี่ยวกับครอบครัวตนเอง สภาพความเป็นอยู่ ภูมิหลังการศึกษา งานปัจจุบันหรืองานที่ทำเมื่อเร็วๆ นี้ สามารถบรรยายผู้คน สถานที่ และสิ่งที่ครอบครองโดยใช้ศัพท์ง่ายๆได้ สามารถบอกได้ว่าตนเองเก่งหรือไม่เก่งด้านใดบ้าง (เช่น กีฬา เกมส์ ทักษะต่างๆ วิชาต่างๆ) สามารถเล่าสั้นๆว่า ตนมีแผนการจะทำอะไรตอนสุดสัปดาห์หรือระหว่างวันหยุด
A1	สามารถบรรยายได้ว่า ตนเองทำอะไร และอาศัยอยู่ไหน สามารถบรรยายสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้ โดยใช้ชุดประโยคง่ายๆ คำง่ายๆ และวลีพื้นๆ หากสามารถตระเตรียมล่วงหน้าได้
Pre – A1	สำเร็จ หากสามารถตระเตรียมล่วงหน้าได้ สามารถบอกความรู้สึกด้วยคำง่ายๆ เช่น “มีความสุข” “เหนื่อย” โดยใช้ภาษาท่าทางประกอบ

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: ให้ข้อมูล

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: ให้ข้อมูล เป็นมาตรวัดใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายข้อมูลแบบยาวนานกับผู้ฟัง ถึงแม้ผู้ฟังอาจจะขัดจังหวะด้วยการขอให้พูดซ้ำ หรือให้อธิบายเพื่อความกระจ่างก็ตาม แต่การให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวอย่างชัดเจน ไม่ใช่การแลกเปลี่ยนการสนทนา แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ประเภทของข้อมูล: เริ่มจากการอธิบายสิ่งของง่ายๆ หรือคำแนะนำ การให้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ไม่ซับซ้อนในหัวข้อคุ้นเคย ไปจนถึงกระบวนการด้านวิชาชีพหรือวิชาการที่ซับซ้อน
> ระดับความแม่นยำ: เริ่มจากการอธิบายง่ายๆ ไปจนถึงการอธิบายประเด็นหลักด้วยความแม่นยำพอสมควรในการสื่อสารข้อมูลที่ละเอียดที่เชื่อถือได้เพื่อแยกแยะความแตกต่างระหว่างความคิด แนวคิด และสิ่งของซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันมากได้

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง – ให้ข้อมูล	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถสื่อสารข้อแตกต่างระหว่างความคิด แนวคิดกับสิ่งของที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมากได้อย่างชัดเจน
B2	สามารถสื่อสารข้อมูลที่ซับซ้อน และให้คำแนะนำเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่การงานของตนได้
	สามารถสื่อข้อมูลที่ละเอียดน่าเชื่อถือได้ สามารถอธิบายอย่างละเอียดชัดเจนว่าจะต้องดำเนินการกระบวนการให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างไร
B1	สามารถอธิบายประเด็นหลักของแนวคิดหรือปัญหาอย่างแม่นยำพอสมควร สามารถอธิบายว่าควรจะต้องทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร โดยให้คำแนะนำอย่างละเอียด
	สามารถรายงานข้อเท็จจริงที่ไม่ซับซ้อนในหัวข้อที่คุ้นเคย เช่น บอกลักษณะของปัญหา หรือให้คำแนะนำอย่างละเอียด หากมีเวลาเตรียมตัวมาก่อนล่วงหน้า
A2	สามารถบอกทิศทางจากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่งอย่างง่ายๆ โดยใช้คำพูดง่ายๆ เช่น “เลี้ยวขวา” และ “เดินตรงไป” โดยใช้คำเชื่อมเกี่ยวกับลำดับเหตุการณ์ เช่น “อันดับแรก” “ต่อจากนั้น” และ “อันดับต่อไป”
A1	สามารถให้คำอธิบายง่ายๆ เกี่ยวกับสิ่งของหรือรูปภาพขณะแสดงสิ่งเหล่านั้นให้ผู้อื่น โดยใช้คำศัพท์พื้นฐาน วลี และคำพูดที่เป็นสูตรสำเร็จ หากมีเวลาเตรียมตัวมาก่อนล่วงหน้า
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: นำเสนอกรณี (เช่น โต้วาที)

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: นำเสนอกรณี (เช่น โต้วาที) บรรยายความสามารถที่จะดำรงข้อโต้แย้งไว้อย่างต่อเนื่อง ในมาตรวัดเดิมที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 ได้จัดกลุ่มไว้ที่ระดับ B2 เพราะความสามารถนี้เป็นแนวคิดที่สำคัญ ดังนั้นจึงได้เพิ่มคำบรรยายระดับมากขึ้นสำหรับหลายระดับ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> หัวข้อ: เริ่มตั้งแต่สิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับอะไรบางอย่าง ไปจนถึงความคิดเห็นในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ประเด็นเฉพาะและประเด็นที่ซับซ้อน
> ลักษณะการโต้แย้ง: เริ่มตั้งแต่การเปรียบเทียบง่ายๆ ตรงๆ ไปจนถึงการขยายและหาเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นในระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันก็พัฒนาข้อโต้แย้งอย่างมีระบบ รวมทั้งมีการพิจารณามุมมองของคู่สนทนา และการใช้วิธีการเน้นย้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
> ลักษณะการนำเสนอ: เริ่มตั้งแต่นำเสนอแนวคิดโดยใช้ศัพท์ง่ายๆ ไปจนถึงการเน้นประเด็นที่สำคัญอย่างเหมาะสม และนำเสนอประเด็นอย่างแม่นยำในคำพูดที่เรียบเรียงมาอย่างดี

การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: นำเสนอกรณี (เช่น โต้วาที)	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถโต้แย้งในกรณีที่มีประเด็นซับซ้อน นำเสนอประเด็นได้แม่นยำ และใช้การเน้นย้ำอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งในคำพูดที่เรียบเรียงมาอย่างดีได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงมุมมองของคู่สนทนา เน้นประเด็นสำคัญโดยยกตัวอย่างสนับสนุน และสรุปได้อย่างเหมาะสม
B2	สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งได้อย่างชัดเจนสามารถขยายและหาเหตุผลสนับสนุนประเด็นตนเองได้ในระดับหนึ่ง โดยมีประเด็นรองและตัวอย่างที่เกี่ยวข้องประกอบ สามารถสร้างข้อโต้แย้งที่สมเหตุสมผลอย่างต่อเนื่อง สามารถอธิบายข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นหัวข้อได้ โดยให้ตัวเลือกทั้งข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบอย่างหลากหลาย
B1	สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งได้อย่างดี ซึ่งผู้ฟังสามารถติดตามได้อย่างง่ายดายเกือบตลอดเวลา สามารถให้เหตุผลง่ายๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นในหัวข้อที่คุ้นเคย
	สามารถแสดงความคิดเห็นในหัวข้อเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน โดยใช้สำนวนง่ายๆ สามารถให้เหตุผลสั้นๆ และคำอธิบายเกี่ยวกับความคิดเห็น แผนการ และการกระทำ สามารถบอกได้ว่าเห็นชอบหรือไม่ ในสิ่งที่บางคนกระทำ และให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นดังกล่าว
A2	สามารถอธิบายได้ว่าชอบหรือไม่ชอบบางสิ่งบางอย่าง ให้เหตุผลว่าทำไมชอบอีกสิ่งหนึ่งมากกว่า และสามารถเปรียบเทียบง่ายๆอย่างตรงไปตรงมา
	สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยใช้ศัพท์ง่ายๆ ในกรณีผู้ฟังมีความอดทน
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การประกาศในที่สาธารณะ

การประกาศในที่สาธารณะเป็นการส่งผ่านข้อมูลที่สำคัญไปให้กลุ่มคนแบบวิธีพิเศษ เช่น ในเรื่องส่วนตัว (เช่น ที่งานมงคลสมรส) หรือบางทีอยู่ระหว่างการจัดงานหรือการเดินทางท่องเที่ยวระยะสั้น หรือในลักษณะที่พนักงานบนสายการบินประกาศ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ประเภทของเนื้อหา: เริ่ม จากข้อความที่คาดเดาได้ หรือเรียนรู้มาแล้ว ไปจนถึงการประกาศในหัวข้อที่หลากหลาย
> ความเข้าใจง่าย: เริ่มจากการพูดชนิดที่ผู้ฟังต้องตั้งใจฟังมากเพื่อที่จะติดตามได้ ไปจนถึงการใช้การเน้นเสียงหรือท่วงทำนองเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ41 ทำให้สามารถสื่อความหมายหลายระดับได้อย่างลึกซึ้งและแม่นยำ
> ความจำเป็นในการเตรียมการพูด: เริ่มจากการประกาศสั้นๆ ที่ได้รับการซักซ้อมมาแล้ว ไปจนถึงการประกาศแบบฉับพลันและคล่องแคล่วโดยไม่ต้องใช้ความพยายาม

41 การเน้นเสียงหรือท่วงทำนองเสียงได้แก่ การเน้นเสียงและใช้ลำดับเสียงสำหรับภาษาพูด และองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือสำหรับภาษามือ

การประกาศในที่สาธารณะ	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถประกาศได้อย่างคล่องแคล่ว เกือบไม่ต้องใช้ความพยายาม ใช้การเน้นเสียงและท่วงทำนองเสียงเพื่อสื่อความหมายหลายระดับได้อย่างลึกซึ้งและแม่นยำ
B2	สามารถประกาศหัวข้อทั่วๆ ไปได้เกือบส่วนใหญ่อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน และฉับพลัน โดยไม่ทำให้ผู้ฟังเครียดหรืออึดอัด
B1	สามารถประกาศสั้นๆ แบบซักซ้อมมาแล้วในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่เกิดในชีวิตประจำวันในสาขาของตน ถึงแม้จะใช้การเน้นเสียงและท่วงทำนองที่ไม่คุ้นเคยมาก แต่ก็ฟังเข้าใจได้ดี
A2	สามารถประกาศสั้นๆ แบบซักซ้อมมาแล้วในเนื้อหาที่คาดเดาได้ และเรียนรู้มาแล้ว โดยผู้ฟังเข้าใจได้ดี เพราะเตรียมตัวตั้งใจฟัง
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การพูดกับผู้ฟัง/ผู้ชม

การพูดกับผู้ฟัง/ผู้ชม เกี่ยวข้องกับการนำเสนอหรือพูดในงานสาธารณะในที่ประชุม สัมมนา หรือห้องเรียน ถึงแม้การพูดจะมีการเตรียมการมาอย่างดี แต่ก็ไม่ใช่เป็นการอ่าน/แสดงภาษามือคำต่อคำ ปัจจุบันนิยมใช้สื่อโสตทัศนูปกรณ์ เช่น PowerPoint แต่ก็ไม่เป็นเช่นนี้เสมอไป หลังการนำเสนอ เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่จะตอบข้อซักถามทันที โดยตอบแบบพูดเดี่ยวสั้นๆ ซึ่งทักษะนี้จะรวมอยู่ในคำบรรยายระดับเช่นกัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ประเภทของการพูด: เริ่มจากคำแถลงสั้นๆ ที่ได้รับการซักซ้อมมาดี ไปจนถึงการนำเสนอที่ไม่ซับซ้อน และได้เตรียมการมาอย่างดีในหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาตนเอง และการนำเสนอที่เรียบเรียงมาอย่างดีในหัวข้อที่ซับซ้อน โดยพูดกับผู้ชม/ผู้ฟัง ที่ไม่คุ้นเคยกับหัวข้อดังกล่าว
- การคำนึงถึงผู้ชม/ผู้ฟัง: ในระดับ A ไม่มีข้อคิดเห็น แต่จากระดับ B1 มีการพัฒนาขึ้นอย่างชัดเจนเพียงพอที่ผู้ชม/ผู้ฟังจะสามารถติดตามได้อย่างง่ายดายเสียส่วนใหญ่ ไปจนถึงการเรียบเรียงและปรับการพูดให้ยืดหยุ่นเพื่อสนองความต้องการของผู้ฟัง/ผู้ชม
- ความสามารถในการตอบคำถาม: เริ่มจากการตอบคำถามที่ไม่ซับซ้อน โดยมีการช่วยเหลือเล็กน้อย เรื่อยไปถึงการตอบคำถามเป็นชุดๆอย่างคล่องแคล่วและทันทีทันใด ไปจนถึงการรับมือกับคำถามที่ยากและไม่เป็นมิตร

การพูดกับผู้ฟัง/ผู้ชม	
C2	สามารถนำเสนอหัวข้อที่ซับซ้อนอย่างมั่นใจและคล่องแคล่วต่อหน้าผู้ชม/ผู้ฟัง ซึ่งไม่คุ้นเคยกับหัวข้อดังกล่าว และสามารถเรียบเรียงและปรับการพูดให้ยืดหยุ่นเพื่อสนองความต้องการของผู้ชม/ผู้ฟัง สามารถรับมือกับคำถามที่ยาก แม้กระทั่งคำถามที่ไม่เป็นมิตร
C1	สามารถนำเสนอหัวข้อที่ซับซ้อนและเรียบเรียงมาอย่างดีได้ชัดเจน โดยขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นในท้ายที่สุด ด้วยการยกประเด็นรอง เหตุผลและตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง สามารถปรับโครงสร้างการนำเสนอที่ยาวๆให้เหมาะสมเพื่อให้ผู้ชม/ผู้ฟังสามารถติดตามแนวคิดที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจการพูดโต้แย้งโดยรวมได้ สามารถคาดเดาหรือตั้งสมมติฐานในการนำเสนอหัวข้อที่ซับซ้อน โดยการเปรียบเทียบและประเมินค่าข้อเสนอทางเลือก และข้อโต้แย้งอื่นๆ สามารถรับมือกับการพูดสอดขึ้นมาได้อย่างดี และตอบได้ฉับพลันโดยเกือบไม่ต้องใช้ความพยายาม

การพูดกับผู้ฟัง/ผู้ชม	
B2	สามารถนำเสนอได้อย่างชัดเจนและเรียบเรียงมาอย่างเป็นระบบ โดยเน้นประเด็นสำคัญๆ และมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องสนับสนุน สามารถหยุดการนำเสนอที่เตรียมการมาได้อย่างฉับพลัน เพื่อติดตามประเด็นที่น่าสนใจ ซึ่งผู้ชม/ผู้ฟัง ยกขึ้นมา และแสดงให้เห็นความคล่องแคล่วอย่างมากด้วยการพูดที่สบายๆ
	สามารถนำเสนออย่างชัดเจนโดยเตรียมการอย่างดีมาแล้วสามารถให้เหตุผลเพื่อสนับสนุน หรือแย้งแนวคิด และเสนอข้อได้เปรียบเสียเปรียบสำหรับทางเลือกต่างๆ สามารถตอบคำถามที่ตามมาเป็นชุดๆด้วยความคล่องแคล่วและรวดเร็ว โดยไม่ทำให้ตนเองหรือผู้ชมอึดอัดและเครียด
B1	สามารถนำเสนอสิ่งที่เตรียมการมาในหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาของตน และสรุปความสำคัญของความเหมือนและความแตกต่างได้ (เช่น ระหว่างผลิตภัณฑ์ ระหว่างประเทศ/ภูมิภาค หรือแผนการต่างๆ)
	สามารถนำเสนอสิ่งที่เตรียมการมาในหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาตนเองได้ตลอด ซึ่งสามารถฟัง ติดตามได้ง่ายเป็นส่วนใหญ่ และอธิบายประเด็นสำคัญด้วยความแม่นยำพอสมควร สามารถตอบคำถามที่ตามมา แต่อาจจะให้ทวนคำถามซ้ำ ในกรณีที่พูดเร็ว
A2	สามารถนำเสนอ สิ่งที่เตรียมการมาแล้วสั้นๆในหัวข้อที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันสามารถให้เหตุผลสั้นๆ และคำอธิบายสำหรับความคิดเห็น แผนการ และการกระทำ สามารถรับมือกับคำถามจำนวนจำกัดที่ตามมาโดยตลอด
	สามารถนำเสนอสิ่งที่ซักซ้อมมาแล้วอย่างธรรมดาและสั้นๆในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถตอบคำถามที่ตามมาโดยตลอด ถ้าหากขอร้องให้ถามซ้ำ และ เป็นไปได้ที่จะมีการช่วยเหลือในการเรียบเรียงคำตอบ
A1	สามารถอ่านคำแถลงสั้นๆ ที่ได้รับการซักซ้อมมาแล้ว เช่น แนะนำผู้พูด หรือกล่าวคำอวยพร
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.2.1.2. การผลิตการเขียน

ในประเภทการผลิตการเขียนนั้น หน้าที่มหัพภาค “การใช้ภาษาเพื่อการติดต่อ” และ “การใช้ภาษาเพื่อทำการประเมิน” ไม่ได้แบ่งแยกออกจากกัน เพราะตามธรรมดาแล้วการใช้ภาษาทั้งสองประเภทจะผสมผสานกัน (เช่นเดียวกับ “การอ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง” ซึ่งรวมสองแง่มุมไว้ด้วยกัน) “การเขียนเชิงสร้างสรรค์” เหมือนกับ “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: บรรยายประสบการณ์” และมุ่งเน้นการบรรยายและการเล่าเรื่อง สำหรับผู้ใช้ภาษามือนั้น นิยมผลิตและส่งวิดีโอแทนที่การเขียน42

42 การผลิตข้อความภาษามือที่เป็นทางการในรูปแบบวิดีโอกำลังเป็นที่นิยมขึ้นเรื่อยๆ จำนวนผู้เรียนในการศึกษาระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษาที่ส่งงานด้วยวิดีโอการใช้ภาษามือกำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันนี้ มีวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกอีกทั้งสิ่งตีพิมพ์ในประเภทต่างๆ (เช่น นิยาย หนังสือเรียน) ที่ผลิตขึ้นเป็นภาษามือ อีกทั้ง คำแถลง การแถลงข่าว และการประกาศสาธารณะที่ถ่ายทำเป็นวิดีโอภาษามือก็กำลังเป็นที่นิยมเพิ่มขึ้นเช่นกัน

การผลิตการเขียนทั่วไป

การผลิตการเขียนทั่วไป	
C2	สามารถผลิตตัวบทในหัวข้อที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและลื่นไหล โดยใช้ลีลาการเขียนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ อีกทั้งมีเค้าโครงที่เป็นเหตุเป็นผลซึ่งช่วยให้ผู้อ่านหาประเด็นสำคัญๆ ได้
C1	สามารถผลิตตัวบทที่ซับซ้อนและเรียบเรียงมาอย่างดีได้ชัดเจนโดยเน้นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นในท้ายที่สุดด้วยการยกประเด็นรอง เหตุผลและตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง และจบอย่างสวยงามด้วยบทสรุปที่เหมาะสม สามารถใช้เค้าโครงและระเบียบแบบแผนในการเขียนงานประเภทต่างๆ โดยมีการสลับท่วงทำนอง ลีลาการเขียนและทำเนียบภาษาตามผู้อ่าน ประเภทของตัวบทและแก่นเรื่อง
B2	สามารถผลิตตัวบทที่ชัดเจนและละเอียดในหัวข้อที่หลากหลายซึ่งเกี่ยวข้องกับสาขาที่สนใจ มีการสังเคราะห์และประเมินข้อมูลและข้อโต้แย้งจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ
B1	สามารถผลิตตัวบทที่เชื่อมต่อกันอย่างไม่ซับซ้อนในหัวข้อคุ้นเคยในสาขาที่สนใจ โดยเชื่อมโยงชุดข้อมูลสั้นๆ ที่ไม่ปะติดปะต่อกันเข้ามาอยู่ด้วยกันโดยเรียงตามลำดับต่อเนื่องกัน
A2	สามารถผลิตวลีง่ายๆ หรือประโยคง่ายๆเป็นชุดๆแล้วเชื่อมโยงเข้าด้วยกันโดยใช้สันธานง่ายๆ เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า”
A1	สามารถเขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว (เช่น ความชอบและไม่ชอบ ครอบครัว สัตว์เลี้ยง) โดยใช้คำศัพท์และสำนวนง่ายๆ สามารถผลิตวลีและประโยคเดี่ยวง่ายๆได้
Pre – A1	สามารถเขียนให้ข้อมูลพื้นฐานในเรื่องส่วนตัวได้ (เช่น ชื่อ ที่อยู่ เชื้อชาติ สัญชาติ) ซึ่งบางทีใช้พจนานุกรมช่วย

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเขียนเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวข้องกับการแสดงออกเรื่องราวส่วนตัวโดยใช้จินตนาการในตัวบทประเภทต่างๆ โดยใช้การเขียนและภาษามือ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- เนื้อหาที่บรรยาย เริ่มจากข้อมูลง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน หัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับสาขาที่สนใจ ไปจนถึงเรื่องราวที่ดึงดูดความสนใจและการบรรยายประสบการณ์
- ประเภทของตัวบท: เริ่มจากการเขียนบันทึกประจำวันและชีวประวัติที่แต่งขึ้นเองอย่างสั้นๆ กวีนิพนธ์ง่ายๆ ไปจนถึงการบรรยายตัวบทที่มาจากจินตนาการที่มีเค้าโครงเรื่องดีและพัฒนามาอย่างดี
- ความซับซ้อนของการบรรยาย: เริ่มจากคำศัพท์และวลีง่ายๆ จากนั้นเป็นตัวบทที่มีการเชื่อมโยงกันชัดเจน ไปจนถึงตัวบทที่เขียนตามแบบแผนปฏิบัติของประเภทที่เกี่ยวข้อง และได้เรียบเรียงมาอย่างดี ชัดเจนและลื่นไหล
- การใช้ภาษา: เริ่มจากการใช้ศัพท์พื้นๆ และประโยคง่ายๆ ไปจนถึงลีลาการเขียนที่มีลักษณะมั่นใจ มีความเป็นกันเอง และเป็นธรรมชาติ ที่เหมาะสมกับประเภทของตัวบทที่นำมาใช้และผู้อ่าน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์	
C2	สามารถเล่าเรื่องราวที่ชัดเจน ลื่นไหล และน่าสนใจติดตาม และการบรรยายประสบการณ์ด้วยลีลาการเขียนที่เหมาะกับประเภทของตัวบทที่นำมาใช้ สามารถใช้สำนวน และอารมณ์ขันอย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มผลกระทบของตัวบท
C1	สามารถผลิตคำบรรยายที่ได้พัฒนามาอย่างดี ชัดเจน ละเอียด และเรียบเรียงมาเป็นระบบ และตัวบทที่จินตนาการขึ้นมาซึ่งมีลีลาการเขียนที่มีลักษณะมั่นใจ มีความเป็นกันเอง และเป็นธรรมชาติเหมาะสมสำหรับผู้อ่านเป้าหมาย สามารถผลิตรวมสำนวนและอารมณ์ขันเข้าด้วยกันได้ ซึ่งการใช้อารมณ์ขันอาจไม่เหมาะสมเสมอไป สามารถผลิตบทวิพากษ์วิจารณ์งานด้านวัฒนธรรมอย่างละเอียด (เช่น ละคร ภาพยนตร์ คอนเสิร์ต) หรืองานวรรณกรรม
B2	สามารถบรรยายเหตุการณ์จริงหรือสมมติได้อย่างชัดเจนและละเอียด รวมทั้งประสบการณ์ต่างๆ โดยชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดในตัวบทที่เชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนและใช้แบบแผนการปฏิบัติของประเภทตัวบทที่เกี่ยวข้อง
	สามารถบรรยายหัวข้อที่หลากหลายซึ่งเกี่ยวกับสาขาที่สนใจได้อย่างชัดเจน และละเอียด สามารถผลิตบทวิจารณ์ ภาพยนตร์ หนังสือ และละครได้
B1	สามารถบอกลำดับของเหตุการณ์ในเรื่องเล่าได้ชัดเจน สามารถวิจารณ์ ภาพยนตร์ หนังสือ หรือรายการทีวีอย่างง่ายๆ โดยใช้ภาษาในวงจำกัด
	สามารถบรรยายอย่างละเอียดและไม่ซับซ้อนในแวดวงหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาที่สนใจ สามารถบรรยายประสบการณ์ บรรยายความรู้สึก และปฏิกิริยาในตัวบทที่เชื่อมต่อกันอย่างง่ายๆ สามารถบรรยายเหตุการณ์ เช่น การเดินทางครั้งล่าสุด- ไม่ว่าเกิดขึ้นจริงหรือแต่งขึ้น สามารถเล่าเรื่องได้
A2	สามารถอธิบายแง่มุมต่างๆ ในชีวิตประจำวันในสภาพแวดล้อมของตนได้ เช่น ผู้คน สถานที่ งาน หรือประสบการณ์การเรียน โดยใช้ประโยคที่เชื่อมโยงกัน สามารถบรรยายเหตุการณ์ หรือกิจกรรมในอดีตและประสบการณ์ส่วนตัวอย่างสั้นมากและง่ายๆได้ สามารถเล่าเรื่องราวง่ายๆ (เช่น เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันหยุด หรือเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตข้างหน้า)
	สามารถเล่าเกี่ยวกับครอบครัว สภาพความเป็นอยู่ ภูมิหลังทางการศึกษา งานปัจจุบันหรืองานล่าสุดด้วยวลีและประโยคง่ายๆ เป็นชุดๆ สามารถผลิตชีวประวัติสมมติสั้นๆ ง่ายๆ และกวีนิพนธ์ง่ายๆ เกี่ยวกับผู้คน สามารถผลิตบันทึกประจำวันบรรยายกิจกรรมต่างๆ (เช่น กิจวัตรประจำวัน การเดินทางท่องเที่ยวระยะสั้น กีฬา งานอดิเรก) ผู้คนและสถานที่โดยใช้ศัพท์พื้นๆ ที่เป็นรูปธรรม และวลี และประโยคง่ายๆ โดยใช้คำสันธานง่ายๆ เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า” สามารถแต่งบทนำของเรื่องได้ หรือเขียนเรื่องราวต่อได้ หากสามารถใช้พจนานุกรม และแหล่งอ้างอิงต่างๆได้ (เช่น ตารางการเปลี่ยนแปลงรูปกริยาตามกาลในหนังสือเรียน)
A1	สามารถผลิตวลีและประโยคง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองหรือบุคคลสมมติว่าพวกเขาใช้ชีวิตที่ไหนและทำอะไรบ้าง สามารถบรรยายด้วยภาษาง่ายๆว่าห้องมีลักษณะเช่นไร สามารถใช้คำและวลีง่ายๆ ในการบรรยายสิ่งของในชีวิตประจำวัน (เช่น สีของรถยนต์ ไม่ว่ามันจะใหญ่หรือเล็ก)
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

รายงานและเรียงความ

มาตรวัดนี้ครอบคลุม ประเภทการเขียนที่เป็นทางการของการเขียนเพื่อการติดต่อหรือการประเมินผล และการใช้ภาษามือเพื่อผลิตสารชนิดเดียวกัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> เนื้อหา: เริ่มจากหัวข้อที่คุ้นเคยที่อยู่ในความสนใจและข้อมูลข้อเท็จจริงในกิจวัตรประจำวัน ไปจนถึงหัวข้อทางวิชาการและวิชาชีพที่ซับซ้อน โดยสามารถแยกแยะความคิดเห็นส่วนตัวออกจากความคิดเห็นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ
> ประเภทของตัวบท: เริ่มจากรายงานสั้นๆ หรือข้อความบนโปสเตอร์ ไปจนถึงตัวบทที่ซับซ้อน ซึ่งนำเสนอกรณี หรือการวิจารณ์ข้อเสนอโครงการ หรืองานวรรณกรรม
> ความยากง่ายของการเขียน: เริ่มจากการใช้คำสันธานง่ายๆ เชื่อมประโยค ไปจนถึงการเขียนบรรยายที่ลื่นไหลและมีการใช้เหตุและผล อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนรายงานและเรียงความ	
C2	สามารถผลิตรายงาน บทความหรือเรียงความซึ่งเป็นการนำเสนอกรณี หรือการเขียนวิจารณ์ข้อเสนอโครงการหรืองานวรรณกรรมที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและลื่นไหล สามารถแสดงโครงสร้างของงานที่มีเหตุและผลอย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านหาประเด็นสำคัญได้ สามารถจัดเรียงแง่มุมต่างๆ ในหัวข้อทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อน โดยแยกแยะความคิดตนเองออกจากความคิดจากแหล่งอ้างอิง
C1	สามารถอธิบายหัวข้อที่ซับซ้อนได้ชัดเจนและเรียบเรียงมาอย่างดี โดยเน้นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง สามารถขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นได้ในท้ายที่สุด โดยใช้ประเด็นรอง เหตุผล และตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง สามารถเขียนบทนำและบทสรุปของรายงานที่ยาวๆ บทความหรือวิทยานิพนธ์ในหัวข้อทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนได้อย่างเหมาะสม หากว่าเป็นสาขาที่ตนสนใจ และมีโอกาสที่จะเขียนใหม่ และแก้ไขปรับปรุงได้
B2	สามารถผลิตเรียงความและรายงาน ซึ่งพัฒนาข้อโต้แย้งอย่างมีระบบ โดยเน้น ประเด็นที่สำคัญอย่างเหมาะสม และมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องสนับสนุน สามารถบรรยายกระบวนการที่ซับซ้อนได้ละเอียด สามารถประเมินแนวคิดต่างๆหรือวิธีแก้ไขปัญหาได้
	สามารถผลิตเรียงความหรือรายงานซึ่งพัฒนาข้อโต้แย้ง ให้เหตุผลสนับสนุน หรือคัดค้านความคิดเห็นบางเรื่อง และอธิบายข้อได้เปรียบและเสียเปรียบของทางเลือกต่างๆ สามารถสังเคราะห์ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ
B1	สามารถผลิตเรียงความสั้นๆ ง่ายๆ ในหัวข้อที่สนใจ สามารถผลิตตัวบทในหัวข้อที่สนใจ โดยใช้ภาษาง่ายๆ เพื่อเสนอข้อได้เปรียบและเสียเปรียบ พร้อมเสนอความคิดเห็นและให้เหตุผลสนับสนุนความคิดนั้นๆ สามารถสรุป รายงาน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในชีวิตประจำวันและที่ไม่ใช่ในชีวิตประจำวันในสาขาตนที่รวบรวมไว้ด้วยความมั่นใจระดับหนึ่ง
	สามารถผลิตรายงานที่สั้นมากในรูปแบบมาตรฐาน ซึ่งเป็นการรายงานข้อเท็จจริงประจำวัน และบอกกล่าวเหตุผลของการกระทำดังกล่าว สามารถนำเสนอหัวข้อในรายงานสั้นๆ หรือในโปสเตอร์ โดยใช้รูปภาพ และข้อความสั้นๆประกอบ

การเขียนรายงานและเรียงความ	
A2	สามารถผลิตตัวบทง่ายๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยที่อยู่ในความสนใจ โดยใช้คำสันธานเชื่อมโยงประโยค เช่น “และ” “เพราะว่า” หรือ “หลังจากนั้น” สามารถแสดงความประทับใจและความคิดเห็นในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว (เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิตและวัฒนธรรม เรื่องราวต่างๆ) โดยใช้ศัพท์และสำนวนพื้นฐานในชีวิตประจำวัน
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.2.2. กลยุทธ์การผลิต

กลยุทธ์เพื่อการสื่อสารที่นำเสนอใน CEFR นั้นเชื่อมโยงกับแนวคิดดั้งเดิมของกลยุทธ์การสื่อสารระหว่างภาษา อันได้แก่ การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบ และการแก้ไข สำหรับกลยุทธ์การผลิตนั้น มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับกลยุทธ์การนำไปปฏิบัติได้แก่ “การเทียบเคียง” ก่อนที่จะมีกรอบ CEFR ถือได้ว่ากลยุทธ์นี้เป็นกลยุทธ์เพื่อการสื่อสารหลักที่ได้รับการพิจารณา ส่วนการตรวจสอบและการแก้ไข ได้รับการผนวกเข้าอยู่ในมาตรวัดเดียวกัน

การวางแผน

การวางแผนเกี่ยวข้องกับการเตรียมจิตใจก่อนที่จะพูดหรือเขียน อันอาจจะเกี่ยวกับการคิดอย่างมีสติว่าจะพูดอะไรและจะสร้างสรรค์คำพูดอย่างไร อาจจะมีการซักซ้อม หรือเตรียมร่างไว้ก่อน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเตรียมการเพื่อแสดงประเด็นที่ต้องการจะสื่อออกมา และอาจจะมีการซักซ้อมการพูด
> การคำนึงถึงผู้รับว่าจะมีปฏิกิริยาอย่างไรกับสิ่งที่พูด

การวางแผน	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถปรับแบบแผนปฏิบัติสำหรับประเภทของตัวบทเพื่อให้เหมาะสมกับประเภทของตัวบทที่เกี่ยวข้องอย่างตั้งใจ ขณะที่กำลังเตรียมบทสำหรับพูดหรือเขียนที่เป็นทางการมากกว่า (โครงเรื่อง ระดับความเป็นทางการ และแบบแผนปฏิบัติอื่นๆ)
B2	สามารถวางแผนว่าจะพูดอะไรในเหตุการณ์ที่มีปฏิกิริยาหลากหลาย โดยสามารถเลือกว่าการแสดงออกอย่างไรจึงจะเหมาะสม ในระหว่างที่กำลังเตรียมการสำหรับสถานการณ์ที่มีความเป็นไปได้ว่าจะยุ่งยากหรือกระอักกระอ่วนใจ
	สามารถวางแผนว่าจะสื่ออะไรและใช้วิธีใดที่จะพูดออกมา โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับ
B1	สามารถซักซ้อมและทดลองผสมผสานข้อความหรือสำนวนใหม่ๆ โดยตอบรับคำติชม
	สามารถหาทางจัดการได้ว่าจะสื่อสารประเด็นหลักๆ ที่ต้องการจะสื่อออกมาอย่างไร โดยใช้แหล่งข้อมูลที่มีและจำกัดข้อความที่ตนเองสามารถจำได้ หรือหาหนทางที่จะกล่าวออกมาได้
A2	สามารถจำและซักซ้อมวลีที่เหมาะสมเป็นชุดๆจากคลังความรู้ของตนเอง
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การเทียบเคียง

การเทียบเคียงเป็นกลยุทธ์ที่ต้องการรักษาการสื่อสารไว้ ในกรณีที่นึกคำพูดที่เหมาะสมไม่ได้ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> อากัปกิริยาที่สื่อออกมาจากความรู้สึก เพื่อสนับสนุนภาษา
> จงใจใช้คำที่ “ผิด” และแก้ไขดัดแปลง
> อธิบายแนวคิดที่ขาดไป
> การถอดความถ้อยคำของผู้อื่นมาเป็นแบบของตน (การพูดอ้อม) และดูว่าการถอดความนั้นชัดเจน

เทียบเคียง	
C2	สามารถหาคำศัพท์ที่เหมือนกันเข้ามาแทนที่คำที่จำไม่ได้ได้อย่างแนบเนียน จนแทบไม่สามารถสังเกตเห็น
C1	สามารถใช้ขอบข่ายของคำศัพท์ทางเลือกของตนอย่างสร้างสรรค์ จนสามารถพูดอ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพในเกือบทุกสถานการณ์
B2	สามารถพูดอ้อมหรือถอดความเพื่อปิดช่องว่างเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์
	สามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในการสื่อสารได้โดยพูดอ้อม หรือหลีกเลี่ยงใช้สำนวนที่ยาก
B1	สามารถอธิบายลักษณะบางสิ่งที่เป็นรูปธรรมได้ในกรณีที่จำคำนั้นไม่ได้ สามารถสื่อความหมายโดยดัดแปลงแก้ไขความหมายของคำ โดยใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียง (เช่น รถบรรทุกคน = รถประจำทาง)
	สามารถใช้คำง่ายๆ สื่อความหมายบางอย่างใกล้เคียงกับแนวคิดที่ตนต้องการสื่อและเชิญชวนให้ “แก้ไข” สามารถออกเสียงคำในภาษาแม่ให้ “เป็นภาษาต่างประเทศ” และขอร้องการยืนยัน
A2	สามารถใช้คำที่ไม่ถูกต้องจากคลังความรู้ของตน และใช้อากัปกิริยาอธิบายสิ่งที่ต้องการจะพูด
	สามารถระบุว่าตนหมายถึงอะไรโดยชี้ไปที่สิ่งนั้น (เช่น “อยากได้สิ่งนี้ ได้โปรดเถิด”)
A1	สามารถใช้อากัปกิริยาสนับสนุนคำพูดง่ายๆ เวลาแสดงความต้องการ
Pre – A1	สามารถชี้ไปที่สิ่งของและถามว่านั่นคืออะไรได้

การตรวจสอบและการแก้ไข

การตรวจสอบและการแก้ไข ครอบคลุมทั้งสองกรณี อันได้แก่ (ก) การที่ตนเองรู้ตัวทันทีว่าได้ผิดพลาดไปแล้ว หรือกำลังเผชิญกับปัญหา และ (ข) การที่ตนเองตั้งใจมากขึ้นและอาจจะวางแผนกระบวนการกลับไปย้อนดูสิ่งที่พูดหรือเขียนไปแล้ว เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเปลี่ยนแนวทางและใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างออกไป – เห็นได้ชัดเจนมากในระดับ A และ ราบรื่นมากในระดับ C
> การแก้ไขข้อผิดพลาด ข้อบกพร่อง และ “คำผิดยอดนิยม”ด้วยตนเอง
> ปัญหาในการสื่อสารค่อนข้างจะชัดเจน ก่อนที่จะแก้ไขข้อผิดพลาด

การตรวจสอบและการแก้ไข	
C2	สามารถเปลี่ยนท่าทีและปรับแก้ปัญหาได้อย่างแนบเนียนชนิดที่คู่สนทนาไม่รู้สึก
C1	สามารถเปลี่ยนท่าทีเมื่อเจอปัญหาและเรียบเรียงคำพูดที่ต้องการสื่อใหม่ โดยไม่ทำให้การพูดสะดุด สามารถแก้ไขตัวเองได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง
B2	สามารถหวนกลับไปแก้ไข ‘การพูดหลุด’เป็นครั้งคราว หรือความผิดพลาดที่ไม่เป็นระบบ หรือข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ ในโครงสร้างประโยคได้บ่อยครั้ง
	สามารถแก้ไขการพูดหลุดและความผิดพลาดได้เมื่อรู้ตัวหรือเมื่อสิ่งนั้นทำให้เกิดการเข้าใจผิด สามารถจดจำ “คำผิดยอดนิยม” และมีสติในการควบคุมคำพูด
B1	สามารถแก้ไขเรื่องที่สับสนเกี่ยวกับการเปลี่ยนรูปกริยาตามกาลเวลา หรือคำพูดซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ในกรณีที่คู่สนทนาชี้ให้เห็นปัญหา
	สามารถถามขอคำยืนยันว่า รูปแบบที่ใช้นั้นถูกต้อง สามารถเริ่มพูดใหม่โดยใช้กลยุทธ์ที่แตกต่างออกไป เมื่อการสื่อสารล้มเหลว
A2	ไม่มีคำบรรยายระดับ
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.3. การปฏิสัมพันธ์

การปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลสองฝ่าย หรือมากกว่านั้นที่มาสร้างวาทกรรมร่วมกัน จัดได้ว่า เป็นสิ่งสำคัญในรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR ในเรื่องของการใช้ภาษา ซึ่งได้สรุปไว้แล้วในตอนต้นของคู่มือนี้ การปฏิสัมพันธ์ในการพูดถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดภาษา เพราะด้วยบทบาทหน้าที่ที่มีระหว่างบุคคลในการร่วมมือหรือติดต่อกัน การผลิตในรูปแบบการเล่าเรื่อง นับว่าเป็นการพัฒนาขยายออกไปอีกในด้านการพูด และท้ายที่สุดนำไปสู่การอ่านออกเขียนได้

การปฏิสัมพันธ์เป็นพื้นฐานในการเรียนเช่นกัน มาตรวัดต่างๆสำหรับกลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์ ของ CEFR สะท้อนให้เห็นความสำคัญของประเด็นนี้ ด้วยการมีมาตรวัดสำหรับการผลัดกันแสดงออก การให้ความร่วมมือ (= กลยุทธ์ความร่วมมือ) และการถามเพื่อความกระจ่าง กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์แบบพื้นฐาน เหล่านี้ มีความสำคัญต่อการเรียนแบบให้ความร่วมมือ เช่นเดียวกับการสื่อสารในโลกแห่งความเป็นจริง มาตรวัดส่วนใหญ่สำหรับการปฏิสัมพันธ์จะเกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ในการพูด ในช่วงที่กำลังพัฒนา กรอบ CEFRนั้น แนวคิดของการปฏิสัมพันธ์ในการเขียนยังไม่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ผลก็คือแนวคิดนี้จึงไม่ได้ถูกพัฒนามากมายนัก เมื่อมองย้อนกลับไปจะเห็นได้ว่า การปฏิสัมพันธ์ในการเขียน (= เขียนให้มากเท่ากับที่อยากจะพูด ในลักษณะการสนทนาที่ช้าลง) ได้มีบทบาทขึ้นเรื่อยๆในยี่สิบปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม แทนที่จะพัฒนาหมวดดังกล่าวต่อไปอีก กลับมีการขยายความคำบรรยายระดับในหมวดใหม่ อันได้แก่ การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์

ภาพที่ 13 กิจกรรมและกลยุทธการปฏิสัมพันธ์

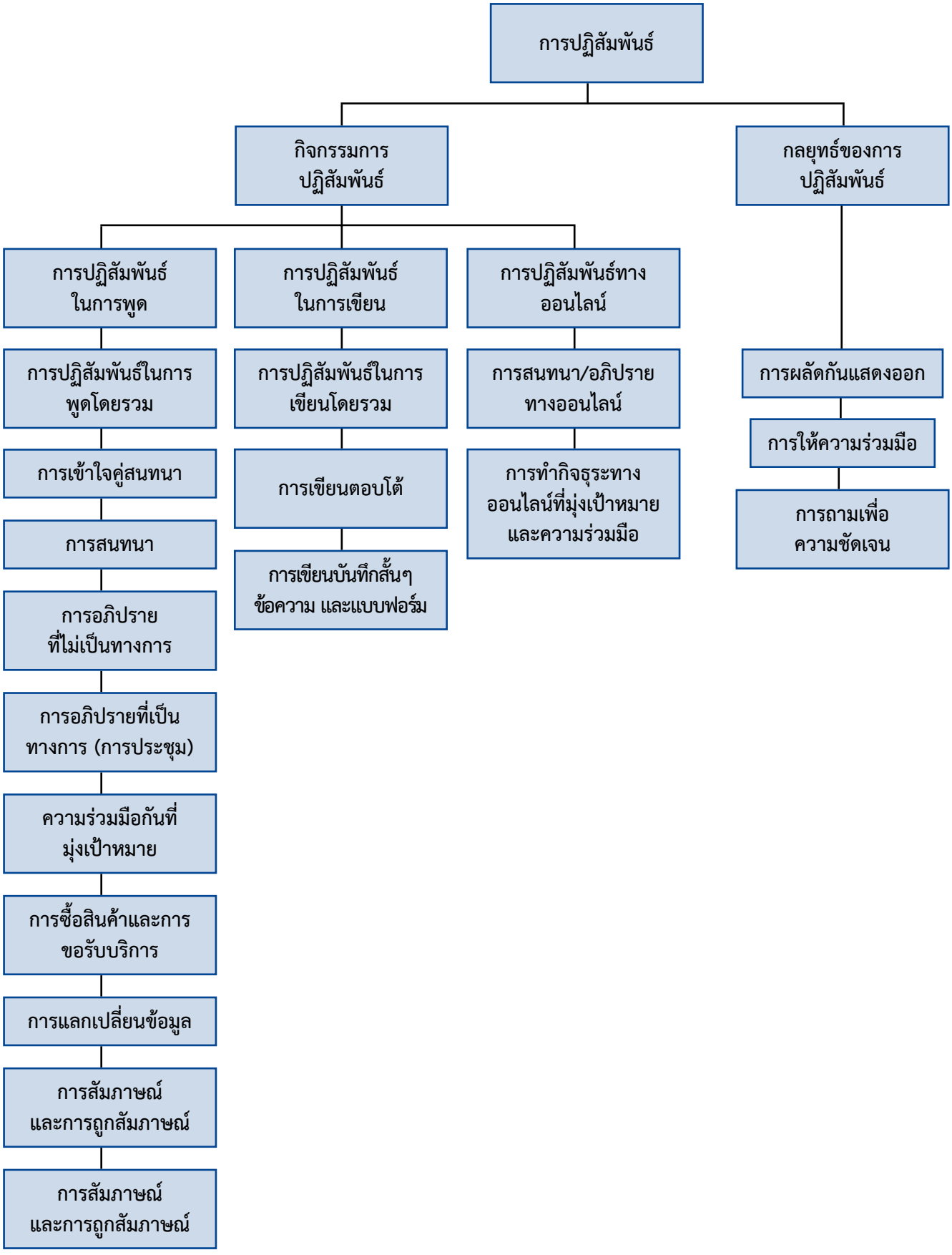

3.3.1. กิจกรรมการปฏิสัมพันธ์

3.3.1.1. การปฏิสัมพันธ์ในการฟังพูด

การปฏิสัมพันธ์ในการฟังพูดรวมไปถึงการปฏิสัมพันธ์โดยการพูดและการใช้ภาษามือสดแบบต่อหน้า มาตรวัดสำหรับการปฏิสัมพันธ์ในการพูดได้ถูกจัดเรียงใหม่อีกครั้งตามหน้าที่มหัพภาคสามอย่าง อันได้แก่ “ระหว่างบุคคล” “การทำกิจธุระกัน” และ “การประเมินค่า” พร้อมกับเพิ่มเติมลักษณะพิเศษของประเภทตัวบทเข้าไปด้วย มาตรวัด เริ่มด้วย การเข้าใจคู่สนทนา คำว่า “คู่สนทนา” เป็นศัพท์เฉพาะทางที่หมายถึงบุคคลที่กำลังสนทนาอยู่ด้วยกันโดยตรง – ไม่ใช่คนพูดคนใดคนหนึ่ง ดังที่กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ว่า มีการพูดเปรียบเทียบมาตรวัดสำหรับการฟังว่าเป็นเหมือนวงกลมร่วมศูนย์กลางเดียวกันหลายชุด และที่ตรงนี้เราอยู่ตรงศูนย์กลางของวงกลมดังกล่าว: ผู้ใช้/ผู้เรียนกำลังมีปฏิสัมพันธ์อย่างจริงจังกับคู่สนทนา
มาตรวัดอื่นๆที่ตามมา ได้แก่:

- ระหว่างบุคคล: การสนทนา
- การประเมินค่า : การอภิปรายไม่เป็นทางการ (ระหว่างเพื่อนๆ) การอภิปรายเป็นทางการ (การประชุม) ความร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมาย
- การทำกิจธุระกัน: การแลกเปลี่ยนข้อมูล การซื้อสินค้า และการขอรับบริการต่างๆ การสัมภาษณ์ และการถูกสัมภาษณ์ และการใช้สื่อสารโทรคมนาคม

การปฏิสัมพันธ์ในการฟังพูดโดยรวม

การวางแผน	
C2	มีความรู้เรื่องศัพท์สำนวนและภาษาพูดอย่างแตกฉาน โดยตระหนักถึงความหมายแฝงในระดับต่างๆสามารถสื่อความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้อย่างเหมาะสมและแม่นยำ โดยใช้กลวิธีการดัดแปลงที่หลากหลายสามารถกลับคำพูดที่ยากและพูดใหม่ได้อย่างราบรื่น โดยที่คู่สนทนาแทบไม่สังเกตเห็น
C1	สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่วและทันควันแบบไม่ต้องใช้ความพยายาม มีความรู้ด้านคลังคำศัพท์อย่างแตกฉานและสามารถพูดอ้อมไปอ้อมมาเพื่อขจัดช่องว่างได้ มีการคิดหาคำพูดให้เห็นบ้างเล็กน้อยหรือใช้กลยุทธ์การหลบเลี่ยง มีแต่หัวข้อที่มีแนวคิดยากๆเท่านั้นที่ทำให้การพูดไม่เป็นธรรมชาติและไม่ลื่นไหล
B2	สามารถใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว แม่นยำ และมีประสิทธิภาพในหัวข้อที่หลากหลาย ทั้งหัวข้อทั่วไป หัวข้อด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ หรือเกี่ยวกับการสันทนาการโดยสามารถเชื่อมโยงแนวคิดได้อย่างชัดเจนสามารถสื่อสารได้อย่างฉับพลันและใช้ความรู้ทางไวยากรณ์ได้อย่างดี โดยไม่แสดงว่าจะต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูดสามารถปรับระดับความเป็นทางการของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้
	สามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้อย่างคล่องแคล่วและทันท่วงที และรักษาความสัมพันธ์กับผู้พูดในภาษาเป้าหมายได้ค่อนข้างดี โดยไม่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกอึดอัดสามารถเน้นความสำคัญเฉพาะของเหตุการณ์และประสบการณ์ต่างๆได้โดยให้เหตุผลและสนับสนุนความคิดเห็นได้ชัดเจนโดยอธิบายและโต้แย้งที่ตรงประเด็น

B1	สามารถสื่อสารด้วยความมั่นใจระดับหนึ่งในหัวข้อเรื่องกิจวัตรประจำวันที่คุ้นเคย และไม่คุ้นเคยแต่เกี่ยวข้องกับความสนใจส่วนตัวและวิชาชีพสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล ตรวจสอบ และยืนยันข้อมูลได้ และสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ค่อยคุ้นเคย และสามารถอธิบายได้ว่าทำไมสิ่งนั้นเป็นปัญหาสามารถแสดงความคิดในหัวข้อที่เป็นนามธรรมและหัวข้อด้านวัฒนธรรม เช่น ภาพยนตร์ หนังสือ และดนตรี ฯลฯ
	สามารถใช้ภาษาง่ายๆ ได้อย่างหลากหลาย เพื่อรับมือกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นขณะเดินทางสามารถเข้าร่วมสนทนาแบบที่ไม่ได้เตรียมมาก่อนในหัวข้อที่คุ้นเคยสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวและแลกเปลี่ยนข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคย หรืออยู่ในความสนใจส่วนตัว หรือเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน (เช่น ครอบครัว งานอดิเรก การงาน การท่องเที่ยว และเหตุการณ์ปัจจุบัน)
A2	สามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างสบายๆในสถานการณ์ที่จัดทำขึ้น และในการสนทนาสั้นๆ หากมีผู้อื่นช่วยเหลือเมื่อจำเป็นสามารถพูดโต้ตอบประจำวันอย่างง่ายๆโดยไม่เกินความพยายามสามารถถามและตอบคำถาม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคยซึ่งอยู่ในสถานการณ์ชีวิตประจำวันที่คาดเดาได้
	สามารถสื่อสารในภารกิจง่ายๆ ประจำวันซึ่งต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลธรรมดาและตรงไปตรงมาเกี่ยวกับเรื่องที่คุ้นเคยและเป็นกิจวัตรประจำวันที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำและเวลาว่างสามารถพูดคุยสั้นๆ ในวงสังคมได้ แต่ไม่เข้าใจเพียงพอที่จะดำเนินการสนทนาต่อไปได้ด้วยตนเอง
A1	สามารถมีปฏิสัมพันธ์โดยวิธีง่ายๆ แต่การสื่อสารขึ้นอยู่กับการพูดซ้ำอย่างช้าๆ ทั้ง พูดซ้ำและแก้ไขสามารถถามและตอบคำถามง่ายๆ ได้สามารถริเริ่มพูดและตอบสนองการพูดง่ายๆ ในเรื่องความจำเป็นรีบด่วนหรือในหัวข้อคุ้นเคยมากๆ
Pre – A1	สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองและกิจวัตรประจำวันได้โดยใช้คำพูดสั้นๆ เป็นสูตรสำเร็จ และใช้อากัปกิริยาสนับสนุนข้อมูล

การเข้าใจคู่สนทนา

การเข้าใจคู่สนทนา เกี่ยวข้องกับ การเข้าใจบุคคลที่คุณสนทนาด้วยโดยตรงในการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเจรจาสื่อความหมาย แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> หัวข้อและสถานการณ์: เริ่มจากข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวและความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ไปจนถึงหัวข้อเฉพาะเจาะจงที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม
> ลักษณะการพูดของคู่สนทนา: เริ่มตั้งแต่การพูดช้าๆ อย่างระมัดระวัง ไปจนถึงการพูดแบบมาตรฐานด้วยสำเนียงที่ไม่ค่อยคุ้นเคย
> ระดับการประนีประนอมของคู่สนทนา: เริ่มจากการพูดซ้ำด้วยความเห็นอกเห็นใจ และยินดีช่วยเหลือ ไปจนถึงเพียงแค่ยืนยันรายละเอียดในกรณีที่สำเนียงไม่ค่อยคุ้นเคย

การเข้าใจคู่สนทนา	
C2	สามารถเข้าใจคู่สนทนาทุกคน แม้กระทั่งในหัวข้อที่เป็นนามธรรมและซับซ้อน และมีลักษณะพิเศษเฉพาะนอกเหนือสาขาของตน หากมีโอกาสได้ปรับตัวให้เข้ากับสำเนียงที่ไม่ค่อยคุ้นเคย
C1	สามารถเข้าใจรายละเอียดของการพูดในหัวข้อที่เป็นนามธรรมและซับซ้อนที่มีลักษณะเฉพาะนอกเหนือสาขาของตน ถึงแม้อาจจะต้องขอยืนยันรายละเอียดในบางครั้ง โดยเฉพาะในกรณีที่สำเนียงไม่คุ้นเคย
B2	สามารถเข้าใจรายละเอียดสิ่งที่พูดกับคู่สนทนาในภาษาพูดมาตรฐาน แม้กระทั่งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดัง
B1	สามารถเข้าใจคำพูดที่พูดอย่างชัดเจนและพูดกับคู่สนทนาโดยตรงในการสนทนาประจำวันได้อย่างดี ถึงแม้บางครั้งต้องขอให้พูดซ้ำบางคำหรือบางวลี
A2	สามารถเข้าใจเพียงพอที่จะสนทนาประจำวันอย่างง่ายๆโดยไม่เกินความพยายาม สามารถเข้าใจการพูดที่ชัดเจนและเป็นมาตรฐานในหัวข้อที่คุ้นเคยที่พูดโดยตรงต่อหน้า หากสามารถขอให้พูดซ้ำหรือเปลี่ยนคำพูดใหม่บางครั้ง
	สามารถเข้าใจสิ่งที่พูดกับคู่สนทนาโดยตรงอย่างช้าๆและชัดเจนในการสนทนาธรรมดาประจำวันได้ หากผู้พูดพยายามช่วยเหลือ
A1	สามารถเข้าใจสำนวนที่ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อตอบสนองความจำเป็นง่ายๆ ที่เป็นรูปธรรม ที่ผู้พูดพูดโดยตรงแบบชัดเจน ช้าๆ และพูดซ้ำอย่างเห็นอกเห็นใจ สามารถเข้าใจคำถามและคำสั่งที่พูดโดยตรงแบบระมัดระวัง และช้าๆ และสามารถทำตามคำสั่งที่สั้นๆ และง่ายๆ ได้
Pre – A1	สามารถเข้าใจคำถามง่ายๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตนเอง เช่น ชื่อ อายุ ที่อยู่อาศัย หรือสิ่งที่คล้ายคลึงกัน หากผู้พูดถามอย่างช้าๆ และชัดเจน สามารถเข้าใจข้อมูลส่วนตัวง่ายๆ (เช่น ชื่อ อายุ บ้านที่อยู่ แหล่งกำเนิด) เมื่อบุคคลอื่นแนะนำตัวเอง หากพวกเขาพูดช้าๆ และชัดเจนต่อหน้าโดยตรง และสามารถเข้าใจคำถามเกี่ยวกับหัวข้อดังกล่าวที่มุ่งมาที่ตนเอง อย่างไรก็ดีคำถามนั้นอาจจะต้องถามซ้ำอีก สามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยและคำทักทายได้จำนวนหนึ่ง และสามารถเข้าใจข้อมูลสำคัญๆ ได้ เช่น ตัวเลข ราคา วันที่ วันในสัปดาห์ หากการพูดนั้นช้ามาก และพูดซ้ำถ้าจำเป็น

การสนทนา

การสนทนา เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ที่มีบทบาทหลักในสังคม: การสร้างและการรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> สถานการณ์ : เริ่มจากการแลกเปลี่ยนคำพูดสั้นๆ การรักษาการสนทนา และการประคับประคองความสัมพันธ์ ไปจนถึงการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์ทางสังคม
> หัวข้อ: เริ่มจากข่าวสารส่วนตัว หัวข้อที่คุ้นเคยในความสนใจส่วนตัว ไปจนถึงหัวข้อทั่วไปมากที่สุด
> หน้าที่ของภาษา: เริ่มจากการทักทาย ฯลฯ การเสนอความช่วยเหลือ การเชื้อเชิญและ การขออนุญาต ไปจนถึงการแสดงความรู้สึกระดับต่างๆ และการพูดเป็นนัย และการพูดตลก

การสนทนา	
C2	สามารถสนทนาได้อย่างสบายและเหมาะสม โดยไม่มีข้อจำกัดทางภาษาศาสตร์มาขัดขวางในการดำเนินชีวิตส่วนตัวและทางสังคมได้
C1	สามารถใช้ภาษาได้อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆทางสังคม รวมทั้งการแสดงความรู้สึก การพูดเป็นนัย และการพูดตลก
B2	สามารถสร้างความสัมพันธ์กับคู่สนทนา โดยการถามแบบเห็นอกเห็นใจ และการแสดงความเห็นด้วย รวมทั้งหากเหมาะสมสามารถออกความคิดเห็นเกี่ยวกับบุคคลที่สามหรือสถานะการณ์ที่มีร่วมกัน สามารถชี้บอกข้อจำกัดและความรู้สึกไม่เต็มใจสามารถบอกเงื่อนไขเมื่อเห็นชอบกับคำขอร้องหรือให้ความยินยอม และขอความเห็นใจต่อสถานะของตนเอง
	สามารถร่วมสนทนาได้ยาวนาน เกี่ยวกับหัวข้อทั่วๆ ไปเป็นส่วนใหญ่ในลักษณะที่มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน แม้กระทั่ง ในสภาพแวดล้อมที่มีเสียงดัง สามารถรักษาความสัมพันธ์กับคู่สนทนาในภาษาเป้าหมายได้โดยไม่จงใจล้อเลียนหรือรบกวนคู่สนทนา หรือเรียกร้องให้คู่สนทนาประพฤติเป็นอย่างอื่นที่แตกต่างไปจากการพูดกับผู้พูดคนอื่นที่ชำนาญภาษา สามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้ในระดับต่างๆ และเน้นความสำคัญของเหตุการณ์และประสบการณ์ส่วนตัวได้
B1	สามารถเริ่มการสนทนาและช่วยดำเนินการสนทนาต่อได้โดยตั้งคำถามที่ค่อนข้างทันท่วงที เกี่ยวกับประสบการณ์พิเศษหรือเหตุการณ์สามารถแสดงปฏิกิริยาและความคิดเห็นในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถสนทนาได้ค่อนข้างยาวนานในหัวข้อความสนใจทั่วไป ในกรณีที่คู่สนทนาพยายามจะช่วยให้เข้าใจได้
	สามารถเข้าร่วมสนทนาโดยไม่ได้ตระเตรียมมาก่อนในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถติดตามการพูดที่ออกเสียงชัดเจนและพูดโดยตรงต่อหน้าในการสนทนาประจำวัน ถึงแม้บางครั้งอาจจะขอให้พูดซ้ำบางคำหรือบางวลี สามารถประคับประคองการสนทนาหรือการอภิปรายได้ แต่บางครั้งอาจจะติดตามได้ยากเมื่อ พยายามจะพูดให้แม่นยำในสิ่งที่อยากจะพูด สามารถแสดงความรู้สึกและตอบสนองต่อความรู้สึกได้ อย่างเช่น ความประหลาดใจ ความสุข ความทุกข์ ความสนใจ หรือความเมินเฉย
A2	สามารถสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมได้ เช่น การทักทายและการกล่าวลา การแนะนำ และการขอบคุณ สามารถเข้าใจคำพูดที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานในภาพรวมเกี่ยวกับเรื่องราวที่คุ้นเคยซึ่งพูดด้วยโดยตรง หากสามารถขอให้พูดซ้ำหรือเรียบเรียงคำพูดใหม่ได้ในบางครั้ง สามารถเข้าร่วมสนทนาสั้นๆในบริบทชีวิตประจำวันเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ สามารถแสดงความรู้สึกของตนได้โดยใช้ศัพท์ง่ายๆ และกล่าวแสดงการขอบคุณได้ สามารถขอความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆได้(เช่นให้ยืมสิ่งของ)สามารถเสนอความช่วยเหลือและตอบสนองได้ถ้ามีคนมาขอร้องให้ช่วยเหลือ
	สามารถรับมือกับการพูดคุยเชิงสังคมที่สั้นมากได้ แต่แทบจะไม่เข้าใจเพียงพอที่จะดำเนินการสนทนาต่อด้วยตนเอง แม้ว่าจะทำให้เข้าใจได้หากผู้พูดยอมลำบาก สามารถใช้รูปแบบคำสุภาพง่ายๆในการกล่าวสวัสดีและทักทายในชีวิตประจำวัน สามารถพูดคุยเป็นภาษาง่ายๆกับเพื่อนฝูง หรือกับเพื่อนร่วมงาน และสมาชิกในครอบครัวเจ้าบ้านสามารถถามและเข้าใจคำตอบที่เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวันมากที่สุดได้ สามารถเชื้อเชิญหรือตอบรับคำเชื้อเชิญ การเสนอแนะ และการกล่าวคำขอโทษได้ สามารถบอกได้ว่าตนเองชอบหรือไม่ชอบอะไร

A1	สามารถเข้าใจสำนวนในชีวิตประจำวันที่มุ่งความพึงพอใจในเรื่องความจำเป็นง่ายๆ แบบรูปธรรม หากพูดต่อหน้าโดยตรง โดยผู้พูดเห็นอกเห็นใจและพูดอย่างชัดเจน ช้าๆ และซ้ำๆ สามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาง่ายๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงพื้นฐาน ในหัวข้อที่คาดเดาได้ เช่น ประเทศของตนเอง ครอบครัว และโรงเรียน สามารถแนะนำตัวเองและใช้คำทักทายและการลาแบบง่ายๆ ได้ สามารถถามผู้อื่นว่าสบายดีหรือไม่และแสดงปฏิกิริยาต่อข่าวสารได้
Pre – A1	สามารถเข้าใจและใช้คำพูดที่เป็นสูตรสำเร็จง่ายๆ เช่น “ใช่” “ไม่ใช่” “ขอโทษ” “กรุณา” “ขอบคุณ” “ไม่ขอบคุณ” และ “ขออภัย” สามารถเข้าใจคำทักทายง่ายๆ สามารถทักทายผู้คน บอกชื่อของเขา และกล่าวลาได้

การอภิปรายที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ)

การอภิปรายที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ) รวมแง่มุมการใช้ภาษาระหว่างบุคคลและการใช้ภาษาเพื่อการประเมิน เพราะทั้งสองจะผสมผสานกันอยู่ในการปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> หัวข้อ: เริ่มจากทำอะไรและไปไหน ไปจนถึงหัวข้อที่เป็นนามธรรม ซับซ้อน และแม้กระทั่งหัวข้อที่ไม่คุ้นเคย และประเด็นอ่อนไหว
> ความสามารถในการติดตามการอภิปราย: เริ่มจากการจับประเด็นหัวข้อได้ โดยติดตามประเด็นหลักๆ ไปจนถึงการตามทันการอภิปรายที่ออกรสชาติ และเข้าใจการอ้างอิงที่ใช้ภาษาพูด
> หน้าที่ของภาษา: เริ่มจากการอภิปรายและแสดงความเห็นด้วย (หรือไม่เห็นด้วย)ในวงจำกัด ไปจนถึงการแสดงความคิดเห็นอย่างแม่นยำ และการจัดการกับข้อความที่ไม่เห็นด้วยและคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีชั้นเชิง

การอภิปรายที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ)	
C2	สามารถให้คำแนะนำและพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นที่อ่อนไหวโดยไม่รู้สึกประหม่า และสามารถเข้าใจการอ้างอิงที่ใช้ภาษาพูด และจัดการกับเรื่องที่ไม่เห็นด้วยและคำวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีชั้นเชิง
C1	สามารถติดตามอย่างง่ายดายและมีส่วนช่วยเหลือในการปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างบุคคลที่สามในการอภิปรายกลุ่ม แม้เกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นนามธรรม ซับซ้อน และไม่คุ้นเคย
B2	สามารถตามทันการอภิปรายที่ออกรสชาติระหว่างผู้พูดในภาษาเป้าหมาย สามารถแสดงแนวคิดและข้อคิดเห็นอย่างแม่นยำสามารถนำเสนอและโต้ตอบข้อคิดเห็นที่ซับซ้อนได้อย่างน่าเชื่อถือ สามารถเข้าร่วมอภิปรายในบริบทที่ไม่เป็นทางการอย่างเข้มแข็งสามารถเสนอความเห็น แสดงจุดยืนอย่างชัดเจน ประเมินข้อเสนอทางเลือก และสามารถเสนอและโต้ตอบข้อสมมุติฐานต่างๆได้ สามารถติดตามสิ่งที่พูดกันอยู่รอบตัวในวงอภิปรายได้มากและต้องใช้ความพยายามเล็กน้อย แต่อาจจะรู้สึกยากที่จะเข้าร่วมอภิปรายอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้พูดในภาษาปลายทางจำนวนหลายคนซึ่งไม่ปรับคำพูดของพวกเขาให้ง่ายลงแต่อย่างใด สามารถให้เหตุผลและยืนหยัดความคิดเห็นส่วนตัวในการอภิปรายได้ โดยให้คำอธิบายที่เกี่ยวข้อง ข้อโต้แย้ง และแสดงความเห็น

B1	สามารถติดตามการสนทนารอบตัวในหัวข้อทั่วๆ ไปได้มาก หากคู่สนทนาหลีกเลี่ยงไม่ใช้สำนวน และพูดออกเสียงชัดเจน สามารถแสดงความคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นนามธรรม หรือเชิงวัฒนธรรม เช่น ดนตรี ภาพยนตร์ สามารถอธิบายว่าทำไมสิ่งนั้นจึงเป็นปัญหา สามารถแสดงความเห็นสั้นๆเกี่ยวกับแนวคิดของคนอื่นได้
	สามารถเปรียบเทียบและเปรียบต่างทางเลือกต่างๆ อภิปรายว่าจะทำอะไร ไปที่ไหน ใคร หรือเลือกอะไร ฯลฯ สามารถติดตามภาพรวมประเด็นหลักของการอภิปรายที่ไม่เป็นทางการระหว่างเพื่อนๆ ถ้าคำพูดออกเสียงชัดเจนและใช้ภาษามาตรฐาน สามารถให้ความคิดเห็นและสอบถามความคิดเห็นส่วนตัวและแนวคิดในการอภิปรายหัวข้อที่สนใจ สามารถทำให้คนอื่นเข้าใจความคิดเห็นและปฏิกิริยาของตนเองในเรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาหรือคำถามเชิงปฏิบัติว่าไปที่ไหน ทำอะไร จะจัดงานอย่างไร (เช่น การเดินทางท่องเที่ยวระยะสั้น) สามารถพูดเกี่ยวกับความเชื่อ ความคิดเห็น การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างสุภาพ
A2	สามารถจับประเด็นภาพรวมหัวข้อการอภิปรายรอบตัวซึ่งพูดแบบช้าๆ และชัดเจนได้ สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเปรียบเทียบสิ่งของและบุคคลโดยใช้ภาษาง่ายๆได้ สามารถอภิปรายว่าจะทำอะไรในตอนค่ำหรือสุดสัปดาห์ สามารถแนะนำและตอบโต้คำแนะนำได้ สามารถแสดงความเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับผู้อื่นได้
	สามารถอภิปรายแบบง่ายๆ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่ปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เมื่อถูกถามโดยตรงอย่างช้าๆและชัดเจน สามารถอภิปรายว่าจะทำอะไร ไปไหน และจัดการนัดหมายได้ สามารถแสดงความคิดเห็นในวงจำกัดได้
A1	สามารถโต้เถียงเรื่องความชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับกีฬา อาหาร ฯลฯ โดยมีคลังคำพูดที่จำกัด เมื่อถูกถามโดยตรงอย่างช้าๆและชัดเจน
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การอภิปรายที่เป็นทางการ (การประชุม)

การอภิปรายที่เป็นทางการ (การประชุม) เกี่ยวข้องการพูดคุยที่เป็นทางการมากกว่า ส่วนใหญ่อยู่ในบริบทเชิงวิชาชีพหรือวิชาการ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ลักษณะการประชุมและหัวข้อ: เริ่มจากการแลกเปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับปัญหาเชิงปฏิบัติ ไปจนถึงการอภิปรายในประเด็นที่เป็นรูปธรรม ซับซ้อน และไม่คุ้นเคย
> ความสามารถในการติดตามการอภิปราย: เริ่มจากการขอร้องให้พูดซ้ำและขอความกระจ่าง ไปจนถึงการเข้าใจประเด็นที่สำคัญๆ และสามารถตามการอภิปรายที่ออกรสชาติได้ทัน
> ความสามารถในการมีส่วนช่วย: เริ่มจากการขอเวลาซักซ้อมและขอความช่วยเหลือในการเรียบเรียงคำพูด ไปจนถึงการตรวจสอบ การประเมินผล และการกระตุ้นการมีส่วนช่วยของบุคคลอื่น และสามารถโต้แย้งจุดยืนของตนเองได้อย่างน่าเชื่อถือ

การอภิปรายที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ)	
C2	สามารถดำเนินการอภิปรายเป็นทางการในหัวข้อที่ซับซ้อนด้วยตนเองสามารถโต้แย้งได้ชัดเจนและโน้มน้าวใจโดยไม่เสียเปรียบผู้พูดคนอื่น สามารถให้คำแนะนำ/จัดการประเด็นที่ซับซ้อน อ่อนไหว หรือเป็นที่ถกเถียงกัน หากมีความรู้เฉพาะทางที่จำเป็น สามารถรับมือกับคำถามที่ไม่เป็นมิตรอย่างมั่นใจ และยืนหยัดจนถึงช่วงเวลาผลัดการพูดได้ ในขณะเดียวกันก็ สามารถพูดโต้กลับข้อโต้แย้งได้อย่างมีชั้นเชิง
C1	สามารถยืนหยัดการโต้วาทีได้ แม้จะเป็นหัวข้อที่เป็นนามธรรม ซับซ้อน และไม่คุ้นเคย สามารถอภิปรายจุดยืนที่เป็นทางการได้อย่างน่าเชื่อถือ โต้ตอบคำถามและคำวิจารณ์รวมทั้งตอบข้อโต้แย้งที่ซับซ้อนได้อย่างคล่องแคล่ว ฉับพลัน และเหมาะสม สามารถกล่าวซ้ำ ประเมินผล และและแสดงข้อคิดเห็นขัดแย้งการสนับสนุนจากผู้เข้าร่วมอภิปรายอื่นๆเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่อยู่ภายใต้ความสามารถทางวิชาการหรือทางวิชาชีพของตน สามารถวิพากษ์วิจารณ์หรือแสดงความไม่เห็นด้วยอย่างมีชั้นเชิง สามารถติดตามคำถามโดยค้นหารายละเอียดเพิ่มเติม และสามารถเรียบเรียงคำถามใหม่ได้ หากเกิดการเข้าใจผิด
B2	สามารถตามทันการอภิปรายที่ออกรสชาติสามารถระบุข้อโต้แย้ง เพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้ศัพท์เฉพาะทางได้อย่างเหมาะสมเมื่ออภิปรายเกี่ยวกับความชำนาญเฉพาะด้านของตนกับผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ สามารถแสดงความคิดเห็นและความเห็นได้อย่างแม่นยำสามารถนำเสนอและโต้ตอบข้อโต้แย้งที่ซับซ้อนได้อย่างน่าเชื่อถือ
B1	สามารถติดตามเรื่องที่พูดซึ่งเกี่ยวข้องกับสาขาของตนได้ หากคู่สนทนาหลีกเลี่ยงการใช้สำนวนมากๆและพูดเสียงดังชัดเจน สามารถแสดงแนวคิดได้ชัดเจน แต่มีความยากลำบากที่จะเข้าร่วมโต้วาที
	สามารถมีส่วนร่วมในการอภิปรายที่เป็นทางการและกิจวัตรประจำในหัวข้อคุ้นเคย ที่พูดออกเสียงดังชัดเจนและใช้ภาษามาตรฐาน และเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงสามารถรับคำแนะนำหรืออภิปรายหาทางแก้ไขปัญหาเชิงปฏิบัติได้ สามารถติดตามการโต้แย้งและการอภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือคาดเดาได้ หากประเด็นต่างๆนั้น ใช้ภาษาง่ายและ/หรือมีการพูดซ้ำ และเปิดโอกาสให้อธิบายเพื่อความกระจ่าง
A2	สามารถติดตามการเปลี่ยนหัวข้อโดยรวมๆในการอภิปรายที่เป็นทางการที่เกี่ยวข้องกับสาขาตน ซึ่งพูดช้าและชัดเจนได้ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องและแสดงความคิดเห็นในปัญหาเชิงปฏิบัติเมื่อถูกถามโดยตรง หากมีการช่วยเหลือในการเรียบเรียงคำพูด และสามารถขอให้พูดซ้ำประเด็นหลักได้หากจำเป็น
	สามารถแสดงว่าตัวเองคิดอะไรเกี่ยวกับสิ่งต่างๆเมื่อถูกถามโดยตรงในการประชุมที่เป็นทางการได้ หากสามารถขอให้พูดซ้ำประเด็นหลักได้ถ้าจำเป็น
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ความร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมาย

ความร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมายเกี่ยวข้องกับการทำงานร่วมกันโดยมุ่งที่ภารกิจ ซึ่งเป็นกิจกรรมประจำวันที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงโดยเฉพาะในบริบทวิชาชีพ เช่นเดียวกับมาตรวัดการสนทนาและการอภิปราย มาตรวัดนี้จะรวมคำบรรยายระดับที่คล้ายๆ กัน ในเรื่องของความสามารถในการติดตามการอภิปราย แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมถึงประเด็นต่อไปนี้

> การติดตามการอภิปราย: เริ่มจากการฟังคำสั่งง่ายๆ ซึ่งอธิบายโดยตรงต่อหน้า ไปจนถึงการเข้าใจคำสั่งที่ละเอียดอย่างเชื่อถือได้
> การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในงาน: เริ่มจากการถามหาสิ่งของและการให้สิ่งของ ไปจนถึงการสงสัยเกี่ยวกับสาเหตุและผลที่ตามมา ตลอดจนการจัดการภารกิจทั้งหมด

ความร่วมมือกันที่มุ่งเป้าหมาย (เช่น การทำอาหารร่วมกัน การอภิปรายเอกสาร และการจัดงาน ฯลฯ)	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถวางกรอบการอภิปรายเพื่อตัดสินใจแนวทางการดำเนินกิจกรรมกับผู้ร่วมงานหรือกลุ่มสามารถรายงานคำพูดคนอื่นๆ สรุปความ ขยายความ และพินิจพิเคราะห์ความคิดเห็นที่หลากหลายก่อนตัดสินใจได้
B2	สามารถเข้าใจคำสั่งที่ละเอียดอย่างเชื่อถือได้ สามารถช่วยเหลือให้การงานก้าวหน้าได้โดยเชิญผู้อื่นมาเข้าร่วม และสามารถพูดได้ว่าพวกเขาคิดเช่นไร ฯลฯ สามารถยกประเด็นหรือปัญหาได้ชัดเจนสามารถคาดการณ์เกี่ยวกับสาเหตุและผลที่ตามมา และคิดพิจารณาข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของแนวทางต่างๆได้
B1	สามารถติดตามสิ่งที่คนอื่นพูดอยู่ได้ แม้บางครั้งต้องขอให้พูดซ้ำ หรือขอความกระจ่างหากคนอื่นพูดเร็วหรือพูดยาวๆ สามารถอธิบายว่าทำไมบางสิ่งบางอย่างจึงเป็นปัญหา ถกเถียงว่าจะทำอะไรในขั้นตอนต่อไป เปรียบเทียบ และเปรียบต่างทางเลือกต่างๆ สามารถแสดงความคิดเห็นสั้นๆ เกี่ยวกับแนวคิดของคนอื่นได้
	สามารถติดตามโดยทั่วไปว่าคนอื่นพูดอะไร และหากจำเป็นสามารถทวนคำพูดบางส่วนที่คนอื่นพูดไปแล้ว เพื่อยืนยันความเข้าใจร่วมกัน สามารถทำให้คนอื่นเข้าใจความคิดและปฏิกิริยาของตน ซึ่งเห็นว่าเป็นวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ หรือคำถามที่ว่าจะทำอะไรในขั้นตอนต่อไป โดยให้เหตุผลและคำอธิบายสั้นๆ สามารถเชื้อเชิญผู้อื่นให้แสดงความเห็นว่าควรจะดำเนินการอย่างไรได้
A2	สามารถเข้าใจเพียงพอที่จะจัดการภารกิจประจำง่ายๆ ได้โดยไม่ลำบากสามารถขอร้องอย่างง่ายๆ เพื่อให้พูดซ้ำเมื่อตนเองไม่เข้าใจ สามารถแลกเปลี่ยนความเห็นได้ว่าจะดำเนินการต่อไปอย่างไรสามารถเสนอและตอบสนองการเสนอแนะ ขอคำแนะนำและให้คำแนะนำได้
	สามารถแสดงให้เห็นได้ว่าเมื่อใดตนกำลังติดตามการพูดอยู่ และสามารถทำให้เข้าใจได้ว่าสิ่งใดจำเป็น หากผู้พูดพยายามช่วยเหลือ สามารถสื่อสารในภารกิจประจำที่ง่ายๆได้ โดยใช้วลีง่ายๆ เพื่อขอร้องและให้สิ่งของ และเพื่อให้ได้ข้อมูลธรรมดา รวมทั้งแลกเปลี่ยนความเห็นว่าจะทำอะไรต่อไปได้

A1	สามารถเข้าใจคำถามและคำสั่งที่พูดกับเขาโดยตรงอย่างระมัดระวัง และช้าๆได้ และสามารถทำตามคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ ได้ สามารถปฏิบัติตามคำสั่งพื้นๆ ที่เกี่ยวกับเวลา สถานที่ ตัวเลขได้ ฯลฯ สามารถขอสิ่งของจากผู้คน และให้สิ่งของแก่ผู้คนได้
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การซื้อสินค้าและการขอรับบริการ

การซื้อสินค้าและการขอรับบริการ เกี่ยวข้องกับการบริการต่างๆ เช่น ในภัตตาคาร ร้านค้า ธนาคาร ฯลฯ การต่อว่าต่อขานอย่างมีประสิทธิภาพจะปรากฏในระดับ B1 หรือสูงกว่านั้น มาตรวัดนี้เน้นการติดตามผลการต่อว่า หรือปัญหา และการเจรจาหาทางแก้ไข แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ลักษณะของสถานการณ์: เริ่มจากการติดต่อง่ายๆ ประจำวัน ไปจนถึงการโต้เถียงเรื่องความรับผิดชอบ และการทำกิจธุระที่อ่อนไหวในที่สาธารณะ ในแวดวงวิชาชีพ และแวดวงวิชาการ
> การขอรับบริการ: เริ่มจากการถามถึงอาหารและเครื่องดื่ม ไปจนถึงการถามคำถามที่ละเอียดเกี่ยวกับการบริการที่ซับซ้อนกว่านั้น
> การเรียกร้องความพึงพอใจ: เริ่มจากการต่อว่าต่อขาน(ระดับ B1) ไปจนถึงการเจรจาเพื่อหาทางแก้ไข ไปจนถึงข้อโต้เถียงหรือการทำกิจธุระที่อ่อนไหว

การซื้อสินค้าและการขอรับบริการ	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถเจรจาต่อรองการทำกิจธุระที่ซับซ้อนหรืออ่อนไหวในที่สาธารณะในแวดวงวิชาชีพและแวดวงวิชาการ
B2	สามารถรับมือทางด้านภาษาเพื่อเจรจาแก้ปัญหาในการโต้เถียงได้ เช่น ได้รับใบสั่งโดยมิชอบ การรับผิดชอบทางการเงินเมื่อเกิดความเสียหายในห้องชุด หรือเมื่อถูกติเตียนกรณีเกิดอุบัติเหตุ สามารถสรุปกรณีเรียกร้องการชดเชย โดยใช้ภาษาที่โน้มน้าวใจเพื่อได้รับความพึงพอใจ และกล่าวอย่างชัดเจนว่าจะยินยอมได้มากน้อยแค่ไหน
	สามารถบอกความต้องการและตั้งคำถามอย่างละเอียดในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริการที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น สัญญาเช่า สามารถอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นและพูดชัดเจนว่า ผู้ให้บริการ/ลูกค้าต้องยินยอม
B1	สามารถรับมือกับการทำกิจธุระส่วนใหญ่ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะระหว่างการเดินทาง การจัดการเรื่องการเดินทาง หรือเรื่องที่พัก หรือรับมือกับเจ้าหน้าที่ขณะเดินทางไปต่างประเทศ สามารถถามในร้านค้าเพื่อขอคำอธิบายได้ว่า สินค้าสองชนิดหรือมากกว่าที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันนั้นแตกต่างกันอย่างไร เพื่อจะตัดสินใจได้ และติดตามผลของคำถามเท่าที่จำเป็น สามารถรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ค่อยเกิดขึ้นเป็นประจำในร้านค้า ที่ทำการไปรษณีย์ ธนาคาร ฯลฯ การคืนสินค้าที่ไม่พึงพอใจ สามารถต่อว่าต่อขานได้ สามารถจัดการกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ซึ่งมักเกิดขึ้นเมื่อเตรียมการเดินทางผ่านเอเยนต์ หรือขณะกำลังเดินทางจริงๆ อยู่ เช่น ถามผู้โดยสารว่าจะลงที่ไหน สำหรับจุดหมายปลายทางที่ไม่คุ้นเคย

A2	A2สามารถจัดการเรื่องทั่วๆ ไปในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเดินทาง ที่พักอาศัย การรับประทานอาหาร และการซื้อของ สามารถมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์ประจำวันที่คาดเดาได้ (เช่น ที่ทำการไปรษณีย์ สถานี ร้านค้า) โดยใช้คำพูดและวลีที่ง่ายๆ สามารถเก็บข้อมูลง่ายๆที่ต้องการได้ทั้งหมดจากสำนักงานการท่องเที่ยว ในกรณีที่ข้อมูลดังกล่าวไม่ซับซ้อนและไม่เป็นเรื่องเฉพาะด้าน สามารถถามหาและจัดหาสินค้าและการบริการทุกๆวันได้ สามารถหาข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับการเดินทางได้ การใช้ขนส่งมวลชน เช่น รถเมล์ รถไฟ และรถแท็กซี่ ถามและบอกทิศทางได้และซื้อบัตรโดยสารได้
	สามารถถามหาสิ่งของและทำกิจธุระง่ายๆ ในร้านค้า ที่ทำการไปรษณีย์ หรือธนาคารได้ สามารถให้และรับข้อมูลเกี่ยวกับจำนวน ตัวเลข ราคา ฯลฯ สามารถซื้อของธรรมดาโดยแจ้งความต้องการและถามราคาได้ สามารถสั่งอาหารได้ สามารถบอกเมื่อบางสิ่งผิดพลาดได้ เช่น “อาหารนี้เย็นแล้ว” หรือ “ไม่มีไฟฟ้าในห้องของฉัน” สามารถถาม (ต่อหน้า) เพื่อนัดหมายหมอ และเข้าใจคำตอบสามารถบอกลักษณะของปัญหากับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขได้ โดยที่บางทีใช้อากัปกิริยาหรือภาษากาย
A1	สามารถขอสิ่งของจากคนอื่นและให้สิ่งของแก่คนอื่นได้ สามารถสั่งอาหารและเครื่องดื่มได้โดยใช้สำนวนธรรมดา สามารถเข้าใจตัวเลข จำนวน ราคา และเวลาได้
Pre – A1	สามารถซื้อของง่ายๆ และ/หรือสั่งอาหารหรือเครื่องดื่ม เมื่อชี้หรือใช้อากัปกิริยา เพื่อสนับสนุนคำพูด

การแลกเปลี่ยนข้อมูล

การแลกเปลี่ยนข้อมูล ไม่มีคำบรรยายระดับในระดับ C ทั้งนี้เพราะเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อเท็จจริงไม่ใช่จุดเน้นหลักในเป้าหมายของการเรียนสำหรับผู้ใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพอีกต่อไป แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ลักษณะของการติดต่อ: เริ่มจากคำถามง่ายๆ คำสั่ง และการถามทิศทางโดยผ่านการพูดคุยแบบง่ายๆ ไปจนถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญ
> ลักษณะของข้อมูล: เริ่มจากรายละเอียดส่วนตัว วันที่ ราคา ฯลฯ สิ่งที่ทำเป็นนิสัย กิจวัตรประจำวัน งานอดิเรก และข้อมูลข้อเท็จจริงที่ไม่ซับซ้อน ไปจนถึงข้อมูลที่ละเอียดซับซ้อน หรือการให้คำแนะนำ

การแลกเปลี่ยนข้อมูล	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถเข้าใจและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ซับซ้อน และให้คำแนะนำในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการงานของตนได้อย่างเต็มที่ สามารถใช้ศัพท์เฉพาะทางได้อย่างเหมาะสม ขณะที่แลกเปลี่ยนข้อมูล หรืออภิปรายเกี่ยวกับสาขาเฉพาะของตนกับผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ
	สามารถส่งต่อข้อมูลที่ละเอียดได้อย่างน่าเชื่อถือ

B1	สามารถแลกเปลี่ยน ตรวจสอบ และยืนยันข้อมูลข้อเท็จจริงที่รวบรวมมาในเรื่องกิจวัตรประจำที่คุ้นเคย และเรื่องราวต่างๆที่ไม่ใช่กิจวัตรประจำแต่อยู่ในขอบข่ายความเชี่ยวชาญของตนได้ อย่างมั่นใจในระดับหนึ่ง สามารถสรุปและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องสั้น บทความ การบรรยาย การสัมภาษณ์โต้เถียง หรือสารคดี และตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดที่ตามมาได้
	สามารถค้นหาและส่งต่อข้อมูลข้อเท็จจริงที่ไม่ซับซ้อนได้ สามารถร้องขอคำแนะนำและทำตามคำแนะนำที่ละเอียดได้ สามารถรับข้อมูลที่มีรายละเอียดมากขึ้นไปอีกได้ สามารถให้คำแนะนำเรื่องง่ายๆ ในสาขาที่มีประสบการณ์
A2	สามารถเข้าใจเพียงพอที่จะพูดคุยแลกเปลี่ยนเป็นประจำอย่างง่ายๆ โดยไม่ต้องพยายามมาก สามารถรับมือกับการเรียกร้องในทางปฏิบัติที่เกิดในชีวิตประจำวันได้ เช่น การตรวจสอบและส่งต่อข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับอุปนิสัยและกิจวัตรประจำวันได้ สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับงานอดิเรกและกิจกรรมในอดีตได้ สามารถถามและตอบเกี่ยวกับแผนการและความตั้งใจได้ สามารถให้และทำตามการบอกทิศทางหรือคำแนะนำง่ายๆได้ เช่น อธิบายว่าจะไปที่ใดที่หนึ่งได้อย่างไร
	สามารถสื่อสารในขณะที่ทำงานประจำง่ายๆ ซึ่งต้องการการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่ายๆ ตรงไปตรงมาได้ สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัดเกี่ยวกับเรื่องที่คุ้นเคย และสิ่งที่ปฏิบัติเป็นประจำได้ สามารถถามและตอบคำถามว่าทำอะไรบ้างที่ทำงานและในเวลาว่าง สามารถร้องขอและบอกทิศทางโดยอ้างอิงแผนที่หรือแผนงานได้ สามารถร้องขอและให้ข้อมูลส่วนตัวได้ สามารถถามและตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับงานที่จัดขึ้น เช่น ถามว่าจัดที่ใด เมื่อไหร่ มีใครไปบ้าง และเป็นอย่างไร
A1	สามารถเข้าใจคำถามและคำแนะนำที่พูดต่อหน้าอย่างระมัดระวังและช้าๆ และสามารถทำตามคำแนะนำที่สั้นๆ ง่ายๆได้ สามารถถามและตอบคำถามง่ายๆสามารถริเริ่ม และตอบโต้ประโยคง่ายๆ ในเรื่องที่จำเป็นเร่งด่วน หรือในหัวข้อที่คุ้นเคยมาก สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองและบุคคลอื่นๆ ว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ใด ผู้คนที่รู้จัก และสิ่งของที่พวกเขามี สามารถบอกเวลาด้วยวลี เช่น สัปดาห์หน้า ศุกร์ที่แล้ว ในเดือนพฤศจิกายน เวลาบ่ายสาม สามารถบอกตัวเลข จำนวน และราคาได้ในขอบเขตจำกัด สามารถระบุสีของเสื้อผ้าหรือสิ่งของที่คุ้นเคย และสามารถถามถึงสีของสิ่งของนั้นๆได้
Pre – A1	สามารถบอกชื่อตนเองและถามชื่อคนอื่นได้ สามารถใช้และเข้าใจตัวเลขง่ายๆ ในการสนทนาประจำวัน สามารถถามและบอกวัน เวลา และวันที่ได้ สามารถถามและบอกวันเดือนปีเกิดได้ สามารถถามและให้เบอร์โทรศัพท์ได้ สามารถบอกและถามอายุผู้อื่นได้ สามารถใช้คำถามที่ง่ายมากเพื่อต้องการข้อมูล เช่น “นี่คืออะไร” หรือเข้าใจคำตอบที่ประกอบด้วยหนึ่งหรือสองคำ

การสัมภาษณ์และการถูกสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์และการถูกสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสวมบทบาทเฉพาะวิชาชีพซึ่งเชื่อมโยงกับการมีนัดหมายกับแพทย์ การสมัครงาน รวมทั้งการสอบรูปแบบอื่นๆ อีกทั้งการสำรวจและโครงการต่างๆในบริบทที่เกี่ยวกับการสอน สำหรับการใช้ภาษามือ มีสมมติฐานว่าคู่สนทนาสามารถใช้ภาษามือได้เช่นกัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ความเป็นอิสระจากคู่สนทนา: เริ่มจากความต้องการคำพูดที่พูดต่อหน้าอย่างช้าๆและชัดเจน ด้วยภาษามาตรฐาน ไปจนถึงการปฏิบัติตนที่ไม่มีสิ่งใดช่วย โดยไม่เสียเปรียบผู้พูดอื่น
> การเป็นผู้ริเริ่ม: เริ่มจากการเสนอหัวข้อใหม่ (ระดับ B1) ไปจนถึงการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ การพัฒนาประเด็นอย่างคล่องแคล่วและการรับมือการพูดสอดขึ้นมาได้อย่างดี
> การดำเนินการสัมภาษณ์ที่แท้จริง: เริ่มจากการใช้คำถามที่ตระเตรียมไว้ (ระดับ B1) การผละออกจากคำถามที่ตระเตรียมไว้ได้ฉับพลัน การติดตามและตรวจสอบคำตอบที่น่าสนใจ ไปจนถึงการวางแผนการสนทนาและการปฏิสัมพันธ์อย่างเชื่อถือได้

การสัมภาษณ์และการถูกสัมภาษณ์	
C2	สามารถดำเนินการสนทนาฝั่งตนเองได้ดีเยี่ยมสามารถวางแผนการพูดคุยและมีปฏิสัมพันธ์ที่เชื่อถือได้อย่างคล่องแคล่วทั้งในฐานะผู้สัมภาษณ์ หรือผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยไม่เสียเปรียบผู้พูดอื่น
C1	สามารถมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการสัมภาษณ์ทั้งในฐานะผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถขยายและพัฒนาประเด็นที่อภิปรายได้คล่องแคล่วโดยที่ไม่มีสิ่งใดช่วย และสามารถรับมือการพูดสอดแทรกขึ้นมาได้อย่างดี
B2	สามารถดำเนินการสัมภาษณ์ได้อย่างคล่องแคล่ว มีประสิทธิภาพสามารถผละออกจากคำถามที่เตรียมไว้ได้ฉับพลันสามารถติดตามและตรวจสอบคำตอบที่น่าสนใจ
	สามารถริเริ่มประเด็นในการสัมภาษณ์สามารถขยายความและพัฒนาความคิดโดยได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อยหรือได้รับกำลังใจจากผู้สัมภาษณ์
B1	สามารถให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมที่ต้องการในการสัมภาษณ์หรือในการปรึกษาหารือ (เช่น อธิบายอาการให้แพทย์ฟัง) แต่มีความแม่นยำที่จำกัด สามารถดำเนินการสัมภาษณ์ที่ตระเตรียมมาสามารถตรวจสอบและยืนยันข้อมูล ถึงแม้ว่าบางครั้งต้องขอให้พูดซ้ำ หากผู้อื่นโต้ตอบอย่างเร็วๆหรือยืดยาว
	สามารถริเริ่มประเด็นในการสัมภาษณ์หรือการปรึกษาหารือ (เช่น นำเสนอหัวข้อใหม่) แต่จะพึ่งพาผู้สัมภาษณ์มากในการปฏิสัมพันธ์ สามารถบรรยายอาการที่เป็นได้อย่างง่ายๆ และขอคำแนะนำ เมื่อใช้บริการทางสาธารณสุขสามารถเข้าใจคำตอบ หากใช้ภาษาชัดเจนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถใช้แบบสอบถามที่เตรียมมาเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ที่เตรียมคำถามไว้ล่วงหน้า และสามารถตั้งคำถามตามหลังได้ทันที
A2	สามารถทำให้คนอื่นเข้าใจได้ระหว่างการสัมภาษณ์ และสามารถสื่อความคิดและข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคย หากมีโอกาสถามความชัดเจนในบางครั้ง และได้รับการช่วยเหลือบ้างในการกล่าวถึงสิ่งที่ตนต้องการ สามารถบรรยายอาการขั้นต้นและความเจ็บป่วย เช่น หวัดหรือไข้หวัดใหญ่ให้แพทย์ฟังได้
	สามารถตอบคำถามง่ายๆ และโต้ตอบข้อความง่ายๆ ในการสัมภาษณ์ได้ สามารถระบุอาการของปัญหากับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์โดยใช้ภาษาง่ายๆได้ หรือบางทีอาจจะใช้อากัปกิริยาหรือภาษากายประกอบ

A1	สามารถตอบคำถามง่ายๆ ตรงๆเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวในการสัมภาษณ์ได้ หากผู้ถามพูดช้ามาก ชัดเจนและไม่ใช้สำนวน สามารถระบุอาการของปัญหากับเจ้าหน้าที่ทางการแพทย์โดยใช้ภาษาง่ายๆได้ และตอบคำถามง่ายๆ เช่น “เจ็บไหม” แม้จะต้องใช้อากัปกิริยาและภาษากายเสริมคำพูดก็ตาม
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การใช้สื่อสารโทรคมนาคม

มาตรวัดใหม่ในฉบับปีค.ศ. 2018 เกี่ยวข้องการใช้โทรศัพท์และโปรแกรมที่เข้าใช้งานผ่านเว็บไซต์ในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อการสื่อสารทางการฟังและทางภาพ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ขอบเขตของข้อมูลและการทำกิจธุระที่เกี่ยวข้อง: เริ่มจากข้อความง่ายๆ และการสนทนาในหัวข้อที่คาดเดาได้ เช่น เวลาที่เดินทางมาถึง ข้อความประจำวันและการบริการขั้นพื้นฐาน ไปจนถึงการใช้สื่อเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวและวิชาชีพที่หลากหลาย
> คู่สนทนา: เริ่มจากคนรู้จัก ไปจนถึงคนไม่รู้จักที่พูดสำเนียงไม่ค่อยคุ้นเคย
> ความยาวของการแลกเปลี่ยนคำพูด: เริ่มจากการพูดคุยสั้นๆ ง่ายๆ ไปจนถึงการสนทนายาวๆแบบไม่เป็นทางการ

การใช้สื่อสารโทรคมนาคม	
C2	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมอย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวและวิชาชีพ ถึงแม้จะมีเสียงรบกวนหรือผู้ประกาศที่พูดสำเนียงไม่ค่อยคุ้นเคย
C1	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวหรือวิชาชีพ
B2	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลายทั้งส่วนตัวและวิชาชีพ หากสามารถขอคำอธิบายเพื่อความกระจ่างได้ ถ้าสำเนียงที่พูดหรือคำศัพท์เฉพาะทางนั้นไม่คุ้นเคย สามารถร่วมสนทนาที่ยาวๆและไม่เป็นทางการทางโทรศัพท์กับคนที่รู้จักในหัวข้อที่หลากหลายได้
B1	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมเพื่อวัตถุประสงค์ส่วนตัวในกิจวัตรประจำวันหรือวิชาชีพ หากสามารถขอคำอธิบายเพื่อความกระจ่างได้เป็นครั้งคราว สามารถให้รายละเอียดสำคัญทางโทรศัพท์เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงได้ (เช่น ปัญหาในโรงแรมที่เกี่ยวกับการจัดการเดินทาง การเช่ารถ)
	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมเพื่อสนทนายาวๆที่ค่อนข้างง่ายกับคนที่รู้จักส่วนตัวได้ สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมสำหรับข้อความประจำวัน (เช่น การจัดประชุม) และการขอรับบริการพื้นฐานได้ (เช่น จองห้องโรงแรมหรือขอนัดหมายแพทย์)
A2	สามารถใช้สื่อสารโทรคมนาคมกับเพื่อนฝูงเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารง่ายๆ วางแผน และนัดหมายพบปะกัน
	สามารถร่วมสนทนาสั้นๆง่ายๆทางโทรศัพท์กับคนที่รู้จักได้ในหัวข้อที่คาดเดาได้ เช่น เวลาที่เดินทางมาถึง การนัดพบปะกัน หากมีการพูดซ้ำและอธิบายอย่างชัดเจน สามารถเข้าใจข้อความทางโทรศัพท์ที่ง่ายๆได้ (เช่น “เที่ยวบินของฉันล่าช้า” “ฉันจะมาถึงตอนสิบโมง”)สามารถยืนยันรายละเอียดของข้อความผ่านทางโทรศัพท์ไปให้คนอื่นที่เกี่ยวข้องได้
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.3.1.2. การปฏิสัมพันธ์ทางการเขียน

การปฏิสัมพันธ์ทางการเขียนเกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์เพื่อการสื่อสารผ่านสื่อตัวอักษรหรือภาษามือ43 มาตรวัดสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางการเขียนมีสองมาตรวัด ได้แก่ การเขียนโต้ตอบและการเขียนบันทึกสั้นๆ ข้อความ และแบบฟอร์ม ประเภทแรกเน้นการแลกเปลี่ยนในรูปแบบการเขียน โดยมากมีลักษณะระหว่างบุคคล ในขณะที่ประเภทหลังเกี่ยวข้องกับการถ่ายโอนข้อมูลในการปฏิสัมพันธ์ทางการเขียน ภาษาที่ใช้มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษาพูด นอกจากนี้สถานการณ์การเขียนที่สื่อสารระหว่างกันส่วนใหญ่อนุโลมให้มีข้อผิดพลาดและความสับสนได้บ้าง แต่ก็มีบริบทช่วยในระดับหนึ่ง โดยปกติจะมีโอกาสใช้กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์ เช่น ขอคำอธิบายที่ชัดเจน ขอให้ช่วยเรียบเรียงคำพูดเพื่อแก้ไขการเข้าใจผิด และสุดท้ายการผลิตตัวบทที่เรียบเรียงอย่างรอบคอบและแม่นยำนั้นไม่ใช่ความสำคัญหลักของการเขียนประเภทนี้
การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์จะได้รับการนำเสนอแยกต่างหาก เพราะมีหลายรูปแบบ (ดูหมวดต่อไป)

การปฏิสัมพันธ์ทางการเขียนโดยรวม

การปฏิสัมพันธ์ทางการเขียนโดยรวม	
C2	สามารถแสดงออกด้วยน้ำเสียงและสำนวนโวหารที่เหมาะสมอย่างแท้จริงในการปฏิสัมพันธ์ทางการเขียนทั้งแบบทางการและไม่เป็นทางการทุกประเภท
C1	สามารถแสดงออกอย่างชัดเจนและแม่นยำโดยเขียนถึงผู้รับได้อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ
B2	สามารถเขียนข่าวสารและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกับของบุคคลอื่นได้
B1	สามารถสื่อสารข้อมูลและแนวคิดในหัวข้อที่เป็นทั้งนามธรรมและรูปธรรม ตรวจสอบข้อมูลและถามถึงหรืออธิบายปัญหาได้แม่นยำพอสมควร
	สามารถเขียนจดหมายและข้อความส่วนตัวถามถึงหรือสื่อสารข้อมูลธรรมดาที่ต้องการด่วน และสามารถสื่อประเด็นที่รู้สึกว่าสำคัญให้เข้าใจได้
A2	สามารถเขียนข้อความสูตรสำเร็จง่ายๆสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ต้องการรีบด่วนได้
A1	สามารถถามหรือส่งต่อรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวได้
Pre – A1	สามารถให้ข้อมูลพื้นฐาน (เช่น ชื่อ ที่อยู่ ครอบครัว) ในแบบฟอร์มหรือในบันทึกสั้นๆ โดยใช้พจนานุกรม

43 จำนวนการสนทนาและการแลกเปลี่ยนข้อความโดยการอัดวิดีโอทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะผ่านทางแอพพลิเคชัน WhatsApp ผู้ใช้ภาษามือสามารถโต้ตอบด้วยการเขียนข้อความหรือใช้ภาษามือ หรือแม้แต่การสลับไปมาระหว่างทั้งสองวิธี ในบางประเทศ ผู้ใช้ภาษามือสามารถส่งข้อซักถาม ข้อคิดเห็น และข้อร้องเรียนไปยังผู้ให้บริการผ่านช่องทางเฉพาะบนเว็บไซต์ นอกจากนี้ ยังมีการสำรวจข้อมูลออนไลน์ที่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้ภาษามือเลือกว่าจะตอบคำถามด้วยการเขียนข้อความหรือด้วยภาษามือเพิ่มขึ้นอีกด้วย ดังนั้น คำกริยา “เขียน” ในส่วนนี้ของคู่มือจึงมีความหมายรวมถึงความเป็นไปได้ในการใช้ภาษามือด้วยเช่นกัน

การเขียนโต้ตอบ

ในมาตรวัดปี ค.ศ. 2001 เกี่ยวข้องกับการเขียนโต้ตอบส่วนตัวเท่านั้น ดังนั้นการปรับปรุงให้ทันสมัยขึ้นนี้จึงเพิ่มคำบรรยายระดับสำหรับการเขียนโต้ตอบเป็นทางการด้วย เพราะเป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้/ผู้เรียนบางคนจำเป็นต้องทำให้สำเร็จลุล่วง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ลักษณะของข้อความ: เริ่มจากข้อความส่วนตัวธรรมดา ไปจนถึงการโต้ตอบส่วนตัวและเกี่ยวกับวิชาชีพในเชิงลึก
> ประเภทของภาษา: เริ่มจากสำนวนที่ใช้กันบ่อยๆไปจนถึงการใช้สำนวนที่สะเทือนอารมณ์ อุปมาอุปไมย และตลกขบขัน และการเขียนที่ดีซึ่งแสดงออกด้วยน้ำเสียงและสำนวนโวหารที่เหมาะสม

การเขียนโต้ตอบ	
C2	สามารถเขียนโต้ตอบได้ทุกประเภทที่จำเป็นในชีวิตการทำงานด้วยน้ำเสียงและสำนวนโวหารที่เหมาะสมอย่างแท้จริง
C1	สามารถแสดงออกได้ชัดเจนและแม่นยำในการเขียนโต้ตอบส่วนตัวโดยใช้ภาษาได้ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งใช้สำนวนที่สะเทือนอารมณ์ อุปมาอุปไมย และตลกขบขันได้ สามารถเขียนโต้ตอบที่เป็นทางการด้วยสำนวนที่ดีและถูกต้อง เช่น จดหมายชี้แจง จดหมายสมัครงาน จดหมายแนะนำ จดหมายอ้างอิง การเขียนต่อว่า การเขียนแสดงความเห็นใจและแสดงความเสียใจ
B2	สามารถรักษาสัมพันธภาพโดยเขียนจดหมายส่วนตัวที่ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ บรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับประสบการณ์ ตั้งคำถามที่แสดงความเห็นอกเห็นใจและติดตามปัญหาที่สนใจร่วมกัน สามารถเข้าใจสำนวนต่างๆ และภาษาพูดในการโต้ตอบและในการเขียนสื่อสารรูปแบบอื่นๆเป็นส่วนใหญ่ และสามารถใช้สำนวนธรรมดามากที่สุดได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถเขียนโต้ตอบเป็นทางการได้ เช่น จดหมายสอบถาม จดหมายขอร้อง จดหมายสมัครงาน และการเขียนต่อว่าต่อขานโดยใช้ทำเนียบภาษาที่เหมาะสม รวมทั้งไวยากรณ์และธรรมเนียมปฏิบัติ สามารถเขียนจดหมายต่อว่าต่อขานที่หนักแน่นแต่สุภาพ พร้อมกับรายละเอียดสนับสนุนการต่อว่าต่อขาน และระบุผลลัพธ์ที่ต้องการ
	สามารถเขียนจดหมายแสดงอารมณ์ระดับต่างๆ และสามารถเน้นความสำคัญส่วนตัวของเหตุการณ์และประสบการณ์ และสามารถให้ความคิดเห็นต่อข่าวและแนวคิดของคู่โต้ตอบ สามารถใช้ภาษาเป็นทางการและธรรมเนียมปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทเมื่อเขียนจดหมายทั้งส่วนตัวและเกี่ยวกับวิชาชีพ รวมทั้งอีเมล สามารถเขียนอีเมล/จดหมายเชิญแบบทางการ เขียนขอบคุณหรือเขียนขอโทษ โดยใช้ทำเนียบภาษาและธรรมเนียมปฏิบัติที่เหมาะสม สามารถเขียนจดหมายเกี่ยวกับวิชาชีพที่ไม่ใช่กิจวัตรประจำ โดยใช้ไวยากรณ์และธรรมเนียมปฏิบัติที่เหมาะสมได้กรณีที่ข้อความนั้นเป็นข้อเท็จจริงล้วนๆ สามารถรับข้อมูลผ่านอีเมลหรือจดหมายที่มีจุดประสงค์โดยเฉพาะสามารถรวบรวมข้อมูลและส่งต่อข้อมูลผ่านอีเมลไปยังผู้อื่นได้

B1	สามารถเขียนจดหมายส่วนตัวส่งข่าวสารและแสดงความคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นนามธรรมหรือเกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น ดนตรี ภาพยนตร์ สามารถเขียนจดหมายแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างและสามารถบรรยายความรู้สึกส่วนตัวและประสบการณ์อย่างละเอียดได้ สามารถเขียนตอบกลับคำโฆษณา และขอข้อมูลเพิ่มเติมในสิ่งที่สนใจได้ สามารถเขียนอีเมล/จดหมายที่เป็นทางการแบบพื้นฐาน เช่น เขียนต่อว่าต่อขานและเรียกร้องให้ดำเนินการบางอย่าง
	สามารถเขียนจดหมายส่วนตัวบรรยายประสบการณ์ ความรู้สึก และเหตุการณ์ที่ละเอียดในระดับหนึ่ง สามารถเขียนอีเมล/จดหมายแบบง่ายๆเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เช่น ขอข้อมูลหรือขอและให้คำยืนยัน สามารถเขียนจดหมายสมัครงานแบบง่ายๆโดยมีรายละเอียดประกอบในวงจำกัด
A2	สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยการส่งข้อความ อีเมล หรือจดหมายสั้นๆ ตอบคำถามของผู้อื่นได้ (เช่น ถามถึงผลิตภัณฑ์ใหม่หรือกิจกรรม)
	สามารถสื่อสารข้อมูลส่วนตัวที่เป็นกิจวัตรประจำได้ เช่น เขียนอีเมลหรือจดหมายสั้นๆ แนะนำตัวเอง สามารถเขียนจดหมายส่วนตัวที่ง่ายมากเพื่อขอบคุณและขอโทษได้ สามารถเขียนบันทึกสั้นๆ ง่ายๆ อีเมล หรือข้อความ (เช่น ส่งหรือตอบคำเชิญ ยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงการจัดงาน) สามารถเขียนข้อความสั้นๆในบัตรอวยพร(เช่นในโอกาสวันครบรอบวันเกิด หรืออวยพรปีใหม่)
A1	สามารถเขียนข้อความและโพสต์ออนไลน์ด้วยประโยคสั้นมากๆ เกี่ยวกับงานอดิเรก ความชอบ/ไม่ชอบ โดยใช้คำง่ายๆและสำนวนที่ใช้กันบ่อยๆโดยใช้พจนานุกรม สามารถเขียนไปรษณียบัตรสั้นๆ ง่ายๆได้ สามารถเขียนข้อความสั้นและง่ายมาก (เช่น ส่งข้อความ) ถึงเพื่อนๆ เพื่อให้ข้อมูลบางอย่างหรือเพื่อถามคำถามพวกเขาได้
Pre – A1	สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวธรรมดาโดยใช้พจนานุกรมได้

การเขียนบันทึกสั้นๆ ข้อความ และแบบฟอร์ม

การเขียนบันทึกสั้นๆ ข้อความ และแบบฟอร์มรวมการเขียนแบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อติดต่อกันหลายรูปแบบ ในระดับ A ได้รวมการกรอกแบบฟอร์มข้อมูลส่วนตัว ตั้งแต่ระดับ A2 มุ่งเน้นการรับหรือฝากข้อความไว้ และการเขียนบันทึกสั้นๆ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การกรอกแบบฟอร์มข้อมูลส่วนตัว (Pre-A1 ถึง A2)
- การฝาก/รับฝากข้อความ เริ่มจากข้อความง่ายๆ เกี่ยวกับเวลา ข้อความที่มีประเด็นหลากหลาย ไปจนถึงข้อความที่ซับซ้อนทั้งเรื่องส่วนตัวและเกี่ยวกับวิชาชีพ
- การเขียนบันทึก: เริ่มจากบันทึกง่ายๆ สั้นๆ ไปจนถึงบันทึกที่ขยายความมากที่เขียนถึงเพื่อนๆ ผู้ให้บริการ ครู ฯลฯ

การเขียนบันทึกสั้นๆ ข้อความ และแบบฟอร์ม	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถฝากหรือรับฝากข้อความส่วนตัวหรือทางวิชาชีพที่ซับซ้อน หากสามารถขอความชัดเจนหรือรายละเอียดเพิ่มเติมได้หากจำเป็น
B1	สามารถรับฝากข้อความประจำวันซึ่งมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในบริบทส่วนตัว วิชาชีพหรือทางวิชาการ สามารถรับฝากข้อความที่ติดต่อสอบถามและอธิบายปัญหาได้
	สามารถเขียนข้อความให้ข้อมูลง่ายๆ ที่เร่งด่วนให้เพื่อนฝูง ผู้ให้บริการ ครู และบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวัน และสามารถสื่อสารประเด็นที่รู้สึกสำคัญให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถจดข้อความทางโทรศัพท์เกี่ยวกับประเด็นที่หลากหลาย หากผู้ที่โทรมาบอกให้จดอย่างชัดเจนและอย่างเห็นอกเห็นใจ
A2	สามารถจดข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ได้ หากสามารถขอให้พูดซ้ำหรือเปลี่ยนคำพูดใหม่ได้
	สามารถเขียนบันทึกสั้นๆ ง่ายๆ และข้อความที่เป็นเรื่องความจำเป็นเร่งด่วนได้ สามารถกรอกข้อมูลส่วนตัวและรายละเอียดอื่นๆ ในแบบฟอร์มประจำวันได้ เช่น ขอวีซ่าหรือขอยกเว้นวีซ่า เปิดบัญชีธนาคาร ส่งจดหมายลงทะเบียน ฯลฯ
A1	สามารถเขียนตัวเลขและวันที่ ชื่อตัวเอง สัญชาติ ที่อยู่ อายุ วันเดือนปีเกิด หรือการเดินทางเข้าประเทศ ฯลฯ ดังเช่น แบบฟอร์มลงทะเบียนการเข้าพักในโรงแรม สามารถฝากข้อความง่ายๆที่ให้ข้อมูล เช่น ไปที่ไหน กลับกี่โมง (เช่น “ไปซื้อของ จะกลับ 5 โมงเย็น”)
Pre – A1	สามารถกรอกรายละเอียดข้อมูลส่วนตัวพื้นฐานในแบบฟอร์มลงทะเบียนที่ง่ายมากได้ เช่น ชื่อ ที่อยู่ สัญชาติ สถานภาพ

3.3.1.3. การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์

การสื่อสารทางออนไลน์มีสื่อกลางเป็นเครื่องจักรกลเสมอ ซึ่งหมายความว่าจะไม่เหมือนการปฏิสัมพันธ์โดยตรงต่อหน้าอย่างแน่นอน คุณลักษณะที่อุบัติใหม่ของการปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มคนทางออนไลน์นั้นไม่สามารถจะจัดลงในมาตรวัดสมรรถนะดั้งเดิมที่มุ่งเน้นพฤติกรรมในการพูด การใช้ภาษามือและการเขียนของแต่ละบุคคลได้ ดังเช่น การใช้ทรัพยากรร่วมกันได้ในเวลาจริง อีกประการหนึ่งบางทีอาจจะเกิดความเข้าใจผิดซึ่งไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องได้ทันที เหมือนเช่นที่บ่อยครั้งทำได้ง่ายกว่าหากเป็นการสื่อสารโดยตรงต่อหน้า การสื่อสารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งสำคัญดังนี้

- ความจำเป็นที่ข้อความจะมีความซ้ำซ้อน
- ความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบว่าข้อความนั้นเข้าใจถูกต้อง
- ความสามารถที่จะเรียบเรียงคำพูดใหม่เพื่อช่วยให้เข้าใจ และจัดการกับการเข้าใจผิด
- ความสามารถที่จะรับมือกับปฏิกิริยาทางอารมณ์

การสนทนาและอภิปรายทางออนไลน์

การสนทนาและอภิปรายทางออนไลน์มุ่งเน้นการสนทนาและการอภิปรายทางออนไลน์ที่เป็นปรากฏการณ์หลายช่องทาง โดยเน้นวิธีการที่คู่สนทนาสื่อสารกันทางออนไลน์จัดการกับทั้งประเด็นปัญหาที่สำคัญ และการแลกเปลี่ยนทางสังคมที่ไม่ได้จำกัดหรือกำหนดล่วงหน้า แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- กรณีของการปฏิสัมพันธ์แบบพูดพร้อมกัน (เวลาจริง) และแบบพูดตาม ประการหลังให้เวลาในการเตรียมร่างและ/หรือปรึกษาขอความช่วยเหลือ
- การมีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์แบบต่อเนื่องโดยมีคู่สนทนาคนเดียวหรือมากกว่า
- การเรียบเรียงโพสต์ข้อความ และมีส่วนช่วยเขียนให้ผู้อื่นโต้ตอบ
- การแสดงความเห็น (เช่น ประเมิน) ต่อการโพสต์ข้อความ ข้อคิดเห็นและการมีส่วนช่วยเขียนให้ผู้อื่น
- ปฏิกิริยาที่มีต่อสื่อกลางแบบฝังตัว
- ความสามารถในการรวมสัญลักษณ์ รูปภาพ และรหัสอื่นๆในการทำให้ข้อความสื่อสารท่วงทำนอง การเน้นเสียงและสัทสัมพันธ์ แต่ก็รวมถึงด้านอารมณ์/ความรู้สึก การประชดประชัน ฯลฯ

การไต่ขึ้นอันดับในมาตรวัดมีลักษณะดังต่อไปนี้ การเลื่อนขึ้นจากระดับที่ต่ำกว่าไปยังระดับที่สูงกว่า จะต้องมีการเคลื่อนย้ายจากการแลกเปลี่ยนทางสังคมแบบง่ายๆและข่าวสารส่วนตัวไปสู่ขอบข่ายความสามารถที่กว้างกว่าที่รวมการปฏิสัมพันธ์แบบวาทกรรมด้านวิชาชีพและด้านการศึกษาในระดับC ควบคู่ไปกับการแนะนำการปฏิสัมพันธ์แบบในเวลาจริงและการปฏิสัมพันธ์แบบกลุ่มตั้งแต่ระดับ B1+ ส่วนในระดับ B2 ต้องแสดงความสามารถในการมีส่วนร่วมในการอภิปรายและโต้แย้งอย่างแข็งขัน โดยมีส่วนช่วยผู้อื่นในด้านความต่อเนื่องของข้อความกระทู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ไขการเข้าใจผิดอย่างเหมาะสม ในระดับ C1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถปรับเปลี่ยนทำเนียบภาษาและประเมินผลเชิงวิจารณ์ได้อย่างมีชั้นเชิง ในระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถคาดการณ์และจัดการการเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งการเข้าใจผิดทางวัฒนธรรม) และประเด็นต่างๆ ในการสื่อสาร และปฏิกิริยาด้านความรู้สึก การไต่ขึ้นอันดับสามารถมองได้ว่าเป็นกระบวนการเพิ่ม “พื้นที่เสมือนจริง” ที่ซึ่งผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์ได้ เช่น “ร้านกาแฟ” “ห้องเรียน” “ห้องประชุม” ในระดับ A ผู้ใช้/ผู้เรียนจะพบความยากลำบากในการปฏิสัมพันธ์อย่างได้ผลในการประชุมทางออนไลน์ จนผู้ใช้/ผู้เรียนไต่ขึ้นมาถึงระดับ B ได้ จึงจะสามารถมีการปฏิสัมพันธ์ใน “ห้องเรียนเสมือนจริง” ในระดับ A2ได้ แต่ก็ต่อเมื่อได้รับการแนะแนวเท่านั้น และบางทีผู้ใช้/ผู้เรียนอาจสามารถสื่อสารได้เพียงผิวเผินเท่านั้นในระดับ A1 เมื่อโพสต์หรือพูดคุยเล่นใน “ร้านกาแฟ” ในทางตรงกันข้าม ผู้ใช้/ผู้เรียนในระดับ Cสามารถปรับทำเนียบภาษาและวิธีการปฏิสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับ “พื้นที่เสมือนจริง” ที่ตนเองอยู่และสามารปรับเปลี่ยนภาษาให้เหมาะสมเพื่อเอื้อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การสนทนาและการอภิปรายทางออนไลน์	
C2	สามารถแสดงออกอย่างชัดเจนและแม่นยำในการอภิปรายออนไลน์ตามเวลาจริง ปรับภาษาได้ยืดหยุ่นและเหมาะกับอารมณ์ของบริบท รวมทั้งการแสดงความรู้สึก การพูดเป็นนัย และการพูดตลก สามารถคาดการณ์และจัดการกับความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งด้านวัฒนธรรม) ประเด็นการสื่อสารและปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากการอภิปรายออนไลน์ สามารถปรับทำเนียบภาษารวมทั้งวิธีการพูดได้อย่างรวดเร็ว ง่ายดาย เพื่อให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทางออนไลน์ และเพื่อวัตถุประสงค์การสื่อสารและวัจนกรรม

C1	สามารถเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์กับผู้เข้าร่วมหลายคนได้สามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสื่อสารและความนัยเชิงวัฒนธรรมของถ้อยคำต่างๆ ได้ สามารถเข้าร่วมอภิปรายเชิงวิชาชีพหรือวิชาการซึ่งเป็นรายการสดออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพสามารถถามและให้ความกระจ่างในประเด็นต่างๆ ที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม เท่าที่จำเป็น สามารถปรับทำเนียบภาษาตามบริบทของการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ โดยสามารถเปลี่ยนจากทำเนียบภาษาหนึ่งไปสู่อีกทำเนียบภาษาหนึ่งในการสนทนาแลกเปลี่ยนเดียวกันได้หากจำเป็น สามารถประเมินค่า กล่าวคำใหม่ที่มีความหมายเหมือนกัน และคัดค้านข้อโต้แย้งเชิงวิชาชีพและวิชาการในการคุยและอภิปรายรายการสดทางออนไลน์ได้
B2	สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์ โดยสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนกับความคิดเห็นเดิมที่เสวนาต่อเนื่องกันมา เข้าใจความหมายแฝงนัยทางวัฒนธรรม และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างเหมาะสม
	สามารถเข้าร่วมอภิปรายทางออนไลน์ได้อย่างแข็งขัน แสดงความคิดเห็นและโต้ตอบในเรื่องที่สนใจได้อย่างละเอียดลออ หากผู้ร่วมสนทนาไม่ใช้ภาษาที่ผิดปกติหรือซับซ้อน และให้เวลาในการโต้ตอบ สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์กับผู้เข้าร่วมจำนวนหลายคนได้ โดยสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนกับความคิดเห็นเดิมที่เสวนาต่อเนื่องกันมา หากมีพิธีกรช่วยในการดำเนินการอภิปราย สามารถจำความเข้าใจผิดและการไม่เห็นด้วยซึ่งเกิดขึ้นในการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ได้ และสามารถจัดการกับเรื่องเหล่านี้ได้ หากคู่สนทนายินดีให้ความร่วมมือ
B1	สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์กับผู้เข้าร่วมสนทนามากกว่าหนึ่งคนและสามารถจำจุดมุ่งหมายในการสื่อสารของแต่ละคนได้ แต่ไม่อาจเข้าใจรายละเอียดและความหมายแฝงนัยหากไม่มีการอธิบายเพิ่มเติม สามารถโพสต์ทางออนไลน์อธิบายเกี่ยวกับงานสังคม ประสบการณ์ และกิจกรรม โดยอ้างถึงลิงก์และสื่อแบบฝังตัวและสามารถแบ่งปันความรู้สึกส่วนตัวได้
	สามารถโพสต์ข้อความที่เข้าใจได้ในการอภิปรายทางออนไลน์เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ หากสามารถเตรียมข้อความไว้ล่วงหน้า และใช้เครื่องมือทางออนไลน์เพื่อเติมช่องว่างทางภาษา และตรวจสอบความถูกต้องได้ สามารถโพสต์ทางออนไลน์เกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้สึก และเหตุการณ์ และโต้ตอบความเห็นของแต่ละคนได้ด้วยรายละเอียดระดับหนึ่ง แม้ว่ามีข้อจำกัดทางคำศัพท์ ที่อาจจะทำให้บางครั้งมีการเขียนซ้ำหรือเรียบเรียงข้อความที่ไม่เหมาะสม
A2	สามารถแนะนำตนเอง และแลกเปลี่ยนความเห็นง่ายๆ ทางออนไลน์ได้สามารถถามและตอบคำถาม อีกทั้งแลกเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่คาดการณ์ได้ในชีวิตประจำวัน หากให้เวลาเพียงพอเพื่อเรียบเรียงคำตอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนาทีละคนต่อครั้งได้ สามารถโพสต์บรรยายสั้นๆ ทางออนไลน์เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน กิจกรรมทางสังคมและความรู้สึกโดยให้รายละเอียดสำคัญที่ง่ายๆ สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้อื่นโพสต์ทางออนไลน์ได้ หากเขียนด้วยภาษาง่ายๆสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบต่อสื่อแบบฝังตัวโดยแสดงความรู้สึกประหลาดใจ สนใจ และไม่สนใจด้วยวิธีง่ายๆ
	สามารถเข้าร่วมการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ง่ายๆ ได้ (เช่น เขียนข้อความง่ายๆ ในการ์ดเสมือนจริงในวาระพิเศษ แบ่งปันข่าวสาร การนัดหมาย/ยืนยันการนัดหมาย) สามารถวิจารณ์สั้นๆใน เชิงบวกหรือลบทางออนไลน์ เกี่ยวกับลิงก์หรือสื่อแบบฝังตัวโดยใช้คลังความรู้ภาษาง่ายๆ ถึงแม้โดยทั่วไปจะต้องพึ่งเครื่องมือแปลภาษาทางออนไลน์หรือแหล่งอ้างอิงอื่นๆ

A1	สามารถเขียนข้อความที่ง่ายมาก และโพสต์ข้อมูลส่วนตัวทางออนไลน์เป็นประโยคสั้นมากๆ ที่ต่อเนื่องกันเกี่ยวกับงานอดิเรก ความชอบ/ไม่ชอบ ฯลฯ โดยอาศัยเครื่องมือแปลภาษาช่วย สามารถใช้สำนวนสูตรสำเร็จหรือการรวมคำง่ายๆ เพื่อโพสต์ปฏิกิริยาเชิงบวกและลบต่อข้อความที่โพสต์ทางออนไลน์ง่ายๆ รวมทั้งลิงก์และสื่อแบบฝังตัว และสามารถโต้ตอบความคิดเห็นที่ต่อเนื่องด้วยสำนวนมาตรฐานในการขอบคุณและขอโทษ
Pre – A1	สามารถโพสต์คำทักทายง่ายๆ ทางออนไลน์ โดยใช้สำนวนที่เป็นสูตรสำเร็จมาตรฐานและสัญรูปอารมณ์ (emoticon) สามารถโพสต์ข้อความสั้นๆ ง่ายๆทางออนไลน์เกี่ยวกับตนเอง (เช่น สถานะความสัมพันธ์ เชื้อชาติ/สัญชาติ วิชาชีพ) หากสามารถมีคำให้เลือกจากรายการ และ/หรือมีเครื่องมือแปลภาษาทางออนไลน์

การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมาย และความร่วมมือ

มาตรวัดนี้เน้นการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มีแนวโน้มออกมาในรูปลักษณะการทำงานร่วมกันที่มีเป้าหมายเฉพาะ อันเป็นเรื่องปกติของชีวิตสมัยใหม่ การแบ่งแยกอย่างเข้มงวดระหว่างการเขียนและการพูดนั้นไม่สามารถใช้ได้กับการติดต่อกันทางออนไลน์ ที่การสื่อสารหลายช่องทางเป็นลักษณะสำคัญและเป็นแหล่งอ้างอิงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นคำบรรยายระดับจึงบรรจุการใช้สื่อและเครื่องมือทางออนไลน์ที่แตกต่างกันตามบริบทไว้ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ทางออนไลน์
> การเข้าร่วมในการทำกิจธุระที่มีการเจรจาต่อรองเงื่อนไขทั้งในการให้บริการและในฐานะลูกค้า
> การเข้าร่วมในงานโครงการที่ต้องร่วมมือกัน
> การจัดการกับปัญหาในการสื่อสาร

การไต่ขึ้นระดับของมาตรวัดต่างๆจะเป็นดังนี้ การไต่สู่ระดับที่สูงขึ้นเริ่มจากการทำกิจธุระแบบพื้นฐาน และการแลกเปลี่ยนข้อมูลในระดับ A ไปสู่การทำงานโครงการที่มุ่งเป้าหมายซึ่งต้องการความร่วมมืออย่างมีประสบการณ์ ความก้าวหน้าดังกล่าวจะเห็นได้ตั้งแต่ในระดับ Pre-A1 ที่มีการกรอกแบบฟอร์มออนไลน์ที่คาดเดาได้ ไปจนถึงการแก้ไขปัญหาหลากหลายเพื่อให้การทำกิจธุระเกิดขึ้นได้ในระดับ B จนในที่สุดสามารถเข้าร่วมกลุ่มและประสานงานกลุ่มทำงานโครงการทางออนไลน์ได้ในระดับ C เราอาจมองความสามารถเหล่านี้ว่าเป็นความก้าวหน้าจากการเข้าร่วมกลุ่มแบบรออะไรสักอย่างแล้วจึงลงมือทำไปสู่การเข้าร่วมกลุ่มที่เริ่มทำอะไรสักอย่าง และจากสิ่งที่ง่ายไปสู่สิ่งที่ซับซ้อน การทำงานกลุ่มง่ายๆปรากฏในระดับ A2+ โดยมีคู่สนทนาให้ความช่วยเหลือ งานโครงการกลุ่มเล็กเริ่มตั้งแต่ระดับ B1 และในระดับ B2+ แสดงความสามารถในการสวมบทบาทผู้นำในการทำงานร่วมกัน เมื่อถึงระดับ C1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถทำหน้าที่ประสานงานกลุ่มซึ่งทำงานโครงการร่วมกันทางออนไลน์ ด้วยการเรียบเรียงและทบทวนคำสั่งอย่างละเอียด ประเมินข้อเสนอจากสมาชิกในกลุ่ม และให้ความชัดเจนเพื่อทำงานร่วมกันให้สำเร็จลุล่วง

การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมาย และความร่วมมือ	
C2	สามารถแก้ไขความเข้าใจผิดและจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถให้คำแนะนำและเพิ่มความแม่นยำชัดเจนให้งานกลุ่มในขั้นตอนการร่างใหม่และตรวจทานแก้ไขงานที่ทำร่วมกัน
C1	สามารถประสานงานกลุ่มที่กำลังทำงานโครงการทางออนไลน์ได้สามารถเรียบเรียงและแก้ไขคำสั่งที่ละเอียด ประเมินข้อเสนอของสมาชิกกลุ่ม และให้ความชัดเจนเพื่อทำให้งานที่ทำร่วมกันบรรลุเป้าหมาย สามารถจัดการกับการทำกิจธุระทางออนไลน์ที่ซับซ้อนในฐานะผู้ให้บริการได้ (เช่น เอกสารการสมัครที่มีข้อเรียกร้องยุ่งยาก)สามารถปรับภาษาได้ยืดหยุ่นเพื่อดำเนินการอภิปรายและการเจรจาได้ สามารถเข้าร่วมงานโครงการที่ซับซ้อนซึ่งต้องการการเขียนร่วมกันและเขียนร่างใหม่ รวมทั้งแบบฟอร์มอื่นๆของการทำงานร่วมกันทางออนไลน์สามารถติดตาม และส่งต่อคำสั่งอย่างแม่นยำเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย สามารถรับมือกับปัญหาการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งประเด็นทางวัฒนธรรมซึ่งเกิดขึ้นระหว่างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันหรือการทำกิจธุระทางออนไลน์ได้ โดย เรียบเรียงความคิดเห็นใหม่ ให้ความชัดเจนและยกตัวอย่างผ่านสื่อต่างๆ (สื่อทัศน์ สื่อโสต ภาพ)
B2	สามารถเป็นผู้นำในการทำงานร่วมกันทางออนไลน์ในสาขาที่เชี่ยวชาญได้ คอยดูแลให้กลุ่มทำงานโดยเตือนให้คำนึงถึงบทบาทของแต่ละคน หน้าที่รับผิดชอบและกำหนดเวลาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สามารถเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดระหว่างกลุ่มที่ทำงานร่วมกันหรือการทำกิจธุระ ทางออนไลน์ในสาขาที่เชี่ยวชาญที่ต้องอาศัยการเจรจาต่อรองเงื่อนไขและการอธิบายรายละเอียดที่ยุ่งยากรวมทั้งข้อเรียกร้องพิเศษได้ สามารถจัดการกับการเข้าใจผิดและปัญหาที่ไม่คาดคิดซึ่งเกิดขึ้นในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกลุ่มที่ทำงานร่วมกันหรือการทำกิจธุระทางออนไลน์ โดยตอบโต้อย่างสุภาพและเหมาะสมเพื่อหาทางช่วยแก้ไขปัญหา
	สามารถให้ความร่วมมือกับกลุ่มที่ทำงานโครงการทางออนไลน์ สนับสนุนความถูกต้องของข้อเสนอ หาความชัดเจนและแสดงบทบาทสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้งานที่ทำร่วมกันประสบความสำเร็จ
B1	สามารถเข้าร่วมการทำกิจธุระทางออนไลน์ซึ่งต้องการการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยืดยาว หากคู่สนทนา (หลายๆ คน) ไม่ใช้ภาษาที่ซับซ้อนและยินดีที่จะกล่าวซ้ำหรือเปลี่ยนคำพูดใหม่หากจำเป็น สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มที่ทำงานโครงการร่วมกันทางออนไลน์ได้สามารถทำตามคำสั่งที่ตรงไปตรงมาได้ แสวงหาความชัดเจน และช่วยให้การทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จได้
	สามารถเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มที่ทำงานร่วมกันหรือการทำกิจธุระทางออนไลน์ซึ่งต้องการความชัดเจนที่ง่ายๆ หรือการอธิบายรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เช่น การลงทะเบียนวิชา การสมัครทัวร์ การจัดงานอีเว้นท์ หรือการสมัครสมาชิก สามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์กับคู่สนทนาหรือกลุ่มเล็กซึ่งกำลังทำงานโครงการ หากมีสื่อทัศน์ต่างๆ ช่วย เช่น รูปภาพ สถิติหรือเส้นกราฟเพื่อให้แนวคิดที่ซับซ้อนกระจ่างขึ้น สามารถตอบสนองต่อคำสั่ง ตั้งคำถามหรือขอความกระจ่างเพื่อทำให้งานที่ทำร่วมกันทางออนไลน์ประสบความสำเร็จ

A2	สามารถใช้ภาษาสูตรสำเร็จโต้ตอบปัญหาประจำวันที่เกิดขึ้นระหว่างการทำกิจธุระทางออนไลน์ได้ (เช่น ของตัวอย่างนี้มีจำหน่ายหรือไม่ และข้อเสนอพิเศษต่างๆ กำหนดวันส่งของ ที่อยู่ ฯลฯ) สามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์กับคู่สนทนาที่ช่วยเหลือในการทำงานแบบง่ายๆ ร่วมกันสามารถโต้ตอบคำสั่งพื้นฐาน และค้นหาความกระจ่างได้ หากมีสื่อทัศน์บางอย่างช่วย เช่น รูปภาพ สถิติหรือเส้นกราฟเพื่อทำให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกระจ่างขึ้น
	สามารถทำกิจธุระทางออนไลน์แบบง่ายๆได้ (เช่น สั่งซื้อสินค้าหรือลงทะเบียนวิชา) โดยการกรอกแบบฟอร์มออนไลน์หรือแบบสอบถาม การให้รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว และการยืนยันยอมรับระยะเวลาที่กำหนดและเงื่อนไข การปฏิเสธการบริการเพิ่มเติม ฯลฯ สามารถถามคำถามง่ายๆ ว่าสินค้ามีวางจำหน่ายหรือไม่ หรือถามคุณลักษณะ สามารถทำตามคำสั่งง่ายๆ ได้ และถามคำถามง่ายๆ เพื่อให้งานที่ทำร่วมกันทางออนไลน์ประสบความสำเร็จด้วยความช่วยเหลือของคู่สนทนา
A1	สามารถสั่งซื้อของง่ายๆหรือสมัครทางออนไลน์ได้สำเร็จ โดยให้ข้อมูลส่วนตัวพื้นฐาน (เช่น ชื่อ ที่อยู่อีเมล หรือเบอร์โทรศัพท์)
Pre – A1	สามารถเลือกซื้อสินค้าทางออนไลน์(เช่น เลือกผลิตภัณฑ์ ขนาด สี) หรือกรอกใบสมัครได้ หากมีสื่อทัศน์ประกอบ

3.3.2. กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์

มาตรวัดคำบรรยายระดับทั้งสามมาตรที่ได้นำเสนอไว้ ได้แก่มาตรวัดสำหรับ “การผลัดกันแสดงออก” (“การผลัดกันพูด”) มาตรวัดสำหรับ “การให้ความร่วมมือ” และ “การถามเพื่อความชัดเจน” อันที่จริงมาตรวัด “การผลัดกันแสดงออก” นั้นจะถูกกล่าวซ้ำในหมวด “สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ” เพราะเป็นส่วนสำคัญของสมรรถนะทางวาทกรรม และนี่เป็นกรณีเดียวที่มาตรวัดของ CEFR ซ้ำกัน ในมาตรวัดของ “การให้ความร่วมมือ” มีสองแง่มุมด้วยกันได้แก่ กลยุทธ์การเรียนรู้จากความคิดความเข้าใจ(ปริชาน) อันได้แก่ การวางกรอบ การวางแผน และการจัดระบบเนื้อหาระดับความคิดของการพูด และกลยุทธ์การให้ความร่วมมือ อันได้แก่ การจัดการด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความคิดเห็น ในหมวดการเป็นสื่อกลางนั้นแนวคิดทั้งสองแนวดังกล่าวได้ถูกพัฒนาต่อไปอีกในมาตรวัดใหม่สำหรับกลยุทธ์การเรียนรู้จากความคิดความเข้าใจ (“การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย”) และกลยุทธ์การให้ความร่วมมือ (“การช่วยเหลือการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ”) มาตรวัดทั้งสองได้แสดงให้เห็นว่ามีการพัฒนาต่อจากมาตรวัดปี ค.ศ. 2001 ของ “การให้ความร่วมมือ”ในหลายๆเรื่อง อย่างไรก็ตามเนื่องจากมาตรวัดทั้งสองออกไปนอกเหนือแนวคิดที่มุ่งเน้นวาทกรรมของมาตรวัด “การให้ความร่วมมือ” ดังนั้นจึงถูกจัดให้อยู่ภายใต้การเป็นสื่อกลางแนวคิด

การผลัดกันพูด

การผลัดกันพูดเกี่ยวข้องกับความสามารถที่จะริเริ่มการพูด ดังที่กล่าวมาข้างต้น ความสามารถนี้ถูกมองว่าเป็นทั้งกลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์(ผลัดเปลี่ยนกับผู้อื่น) หรือเป็นส่วนสำคัญของสมรรถนะทางวาทกรรม แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การริเริ่ม การดำรงความต่อเนื่อง และการจบการสนทนา
> การเข้าไปแทรกแซงการสนทนาหรือการอภิปรายที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งบ่อยครั้งใช้สำนวนที่คิดขึ้นมาก่อนหรือเพื่อถ่วงเวลาสำหรับคิด

การผลัดกันพูด	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถเลือกวลีที่เหมาะสมจากขอบข่ายวาทกรรมที่ใช้ตามสถานการณ์ต่างๆที่มีอยู่ได้อย่างรวดเร็วเพื่อเกริ่นนำการพูดได้อย่างเหมาะสมเมื่อยืนขึ้นพูด หรือเพื่อถ่วงเวลา หรือเพื่อคงรักษาการพูดไว้ขณะที่กำลังคิดอยู่
B2	สามารถเข้าแทรกแซงการอภิปรายได้อย่างเหมาะสม โดยใช้ภาษาที่เหมาะสมเพื่อกระทำดังกล่าว สามารถริเริ่ม ดำรงความต่อเนื่อง และจบการพูดอย่างเหมาะสม ด้วยการผลัดกันพูดอย่างมีประสิทธิภาพ
	สามารถริเริ่มการสนทนา ผลัดกันพูดอย่างเหมาะสม และจบการสนทนาเมื่อจำเป็น แม้ไม่ได้ทำอย่างสง่างามทุกครั้งไป สามารถใช้วลีที่ติดปาก (เช่น “นั่นเป็นคำถามที่ตอบยาก”) เพื่อประวิงเวลา และเพื่อรักษาการพูดไว้ในขณะที่เรียบเรียงคำพูด
B1	สามารถแทรกแซงการสนทนาในหัวข้อที่คุ้นเคย โดยใช้วลีที่เหมาะสมเพื่อจะยืนขึ้นพูด
	สามารถริเริ่ม ดำรงความต่อเนื่อง และปิดการสนทนาธรรมดาแบบสองต่อสอง ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัว
A2	สามารถใช้เทคนิคง่ายๆ ในการเริ่มต้น ดำรงความต่อเนื่อง หรือจบการสนทนาสั้นๆ สามารถริเริ่ม ดำรงความต่อเนื่อง และจบการสนทนาง่ายๆแบบสองต่อสองได้
	สามารถเรียกร้องความสนใจได้
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การให้ความร่วมมือ

การให้ความร่วมมือหมายถึงการร่วมมือในการสร้างวาทกรรมเพื่อช่วยพัฒนาการอภิปราย แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การยืนยันความเข้าใจ (ในระดับล่างๆ)
- ความสามารถในการให้ข้อเสนอแนะและเชื่อมโยงถ้อยคำของตนเองกับผู้พูดก่อนหน้านี้ (ในระดับสูงๆ)
- สรุปประเด็นที่ได้จากการอภิปรายเพื่อประเมินผล (ในระดับ B ต่างๆ)
- เชิญผู้อื่นพูด

หมายเหตุ มาตรวัดนี้ได้รับการพัฒนาต่อในมาตรวัด “การช่วยเหลือการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ” และ “ความร่วมมือกันในการสร้างความหมาย”

การให้ความร่วมมือ	
C2	สามารถเชื่อมโยงถ้อยคำของตนเองอย่างเชี่ยวชาญกับคำพูดของผู้อื่น ขยายขอบเขตการปฏิสัมพันธ์ และช่วยขับเคลื่อนการสนทนาไปสู่ผลลัพธ์
C1	สามารถเกี่ยวโยงคำพูดตัวเองกับถ้อยคำของผู้อื่นได้อย่างเชี่ยวชาญ
B2	สามารถให้คำติชมและติดตามข้อความในประโยคต่างๆ และข้อวินิจฉัยซึ่งจะช่วยพัฒนาการของการอภิปรายได้ สามารถสรุปและประเมินประเด็นสำคัญๆ ของการอภิปรายในหัวข้อที่อยู่ในขอบข่ายความสามารถทางวิชาการหรือวิชาชีพของตน
	สามารถช่วยพยุงการดำเนินการอภิปรายในเรื่องที่คุ้นเคย ยืนยันความเข้าใจ และเชิญผู้อื่นพูด ฯลฯ สามารถสรุปประเด็นเมื่อถึงช่วงหนึ่งของการอภิปรายและเสนอช่วงต่อไปได้
B1	สามารถใช้คลังภาษาพื้นฐานและกลยุทธ์ เพื่อช่วยให้การสนทนาหรือการอภิปรายดำเนินต่อไปได้ สามารถสรุปประเด็นที่ได้ในการอภิปราย และช่วยเน้นประเด็นสำคัญของการพูดได้
	สามารถทวนคำพูดของคนอื่นที่พูดมาก่อนหน้านี้เพื่อยืนยันความเข้าใจร่วมกัน และช่วยพัฒนาความคิดให้สำเร็จลุล่วงได้ สามารถเชื้อเชิญผู้อื่นให้ร่วมอภิปรายได้
A2	สามารถแสดงให้เห็นได้ว่ากำลังติดตามการสนทนา
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การถามเพื่อความชัดเจน

การถามเพื่อความชัดเจนเกี่ยวข้องกับการเข้าไปแทรกแซงการปฏิสัมพันธ์เพื่อแสดงว่าตนกำลังติดตามการพูดหรือไม่ และถามคำถามต่อเนื่องในประเด็นบางอย่าง เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การแสดงว่าเข้าใจหรือแสดงว่ามีปัญหาในการเข้าใจ (ระดับล่างๆ)
> ขอให้มีการพูดซ้ำ
> ถามคำถามที่ตามมาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจหรือขอรายละเอียดเพิ่มเติม

การถามเพื่อความชัดเจน	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถถามเพื่อขอคำอธิบายหรือเพื่อความชัดเจน เพื่อให้มั่นใจว่าตนเองเข้าใจแนวคิดที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมในบริบททางวิชาชีพหรือวิชาการในรายการสดหรือทางออนไลน์
B2	สามารถตั้งคำถามต่อเพื่อตรวจสอบความเข้าใจสิ่งที่ผู้พูดตั้งใจจะสื่อ และขอความชัดเจนในประเด็นที่คลุมเครือ
	สามารถถามเพื่อขอคำอธิบายหรือความชัดเจน เพื่อให้แน่ใจว่าตนเองเข้าใจแนวคิดที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมในการสนทนาที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนฝูง) สามารถตั้งคำถามต่อเนื่องกับสมาชิกในกลุ่มเพื่อขอความชัดเจนในประเด็นซึ่งมีความหมายแฝงหรือพูดไม่ชัดเจน
B1	สามารถถามรายละเอียดหรือความชัดเจนเพิ่มเติมจากสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่ม เพื่อให้การอภิปรายดำเนินต่อได้
	สามารถถามผู้อื่นเพื่อขอคำอธิบายให้ชัดเจนหรือขยายความสิ่งที่เขาเพิ่งพูดไป
A2	สามารถร้องขอแบบง่ายๆ เพื่อให้พูดซ้ำเมื่อตนเองไม่เข้าใจ สามารถถามหาความชัดเจนเกี่ยวกับคำพูดหรือวลีสำคัญๆ ที่ไม่เข้าใจโดยใช้วลีที่สะสมไว้
	สามารถบอกว่าไม่สามารถติดตามการสนทนาได้ สามารถส่งสัญญาณว่าไม่เข้าใจและขอให้มีการสะกดทีละตัวอักษรได้
A1	สามารถแสดงด้วยคำพูด น้ำเสียง หรืออากัปกิริยาว่าไม่เข้าใจได้ สามารถแสดงออกด้วยวิธีง่ายๆว่าตนเองไม่เข้าใจได้
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4. การเป็นสื่อกลาง

การพัฒนาและการตรวจสอบรับรองความถูกต้องของมาตรวัดต่างๆ สำหรับการเป็นสื่อกลางนั้น ได้มีการบรรยายไว้ในรายงาน “การพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความในแง่มุมการเป็นสื่อกลางสำหรับ CEFR” (North and Piccardo 2016) วัตถุประสงค์ก็คือเพื่อเสริมคำบรรยายระดับของ CEFR ให้มีมุมมองเรื่องการเป็นสื่อกลางที่กว้างกว่าเดิม และนำเสนอไว้ในบทความ “การศึกษา การเคลื่อนย้าย ความเป็นอื่น - หน้าที่การเป็นสื่อกลางของโรงเรียน” (Coste and Cavalli 2015) ในการเป็นสื่อกลาง ผู้ใช้/ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นตัวแทนสังคม ผู้ซึ่งสร้างสะพานเชื่อมและช่วยสร้างหรือสื่อความหมาย บางครั้งในภาษาเดียวกัน บางครั้งจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง (การเป็นสื่อกลางข้ามภาษา) โดยเน้นบทบาทของภาษาในกระบวนการต่างๆ เช่น สร้างพื้นที่และเงื่อนไขในการสื่อสารและ/หรือการเรียนรู้ ร่วมมือกันในการสร้างความหมายใหม่ กระตุ้นให้ผู้อื่นสร้างหรือเข้าใจความหมายใหม่ ตลอดจนส่งต่อข้อมูลใหม่ในรูปแบบที่เหมาะสม บริบทจะเป็นทางด้านสังคม ด้านการสอน วัฒนธรรม ภาษาศาสตร์ หรือเกี่ยวกับวิชาชีพ

รูปที่ 14 กิจกรรมและกลยุทธการเป็นสื่อกลาง

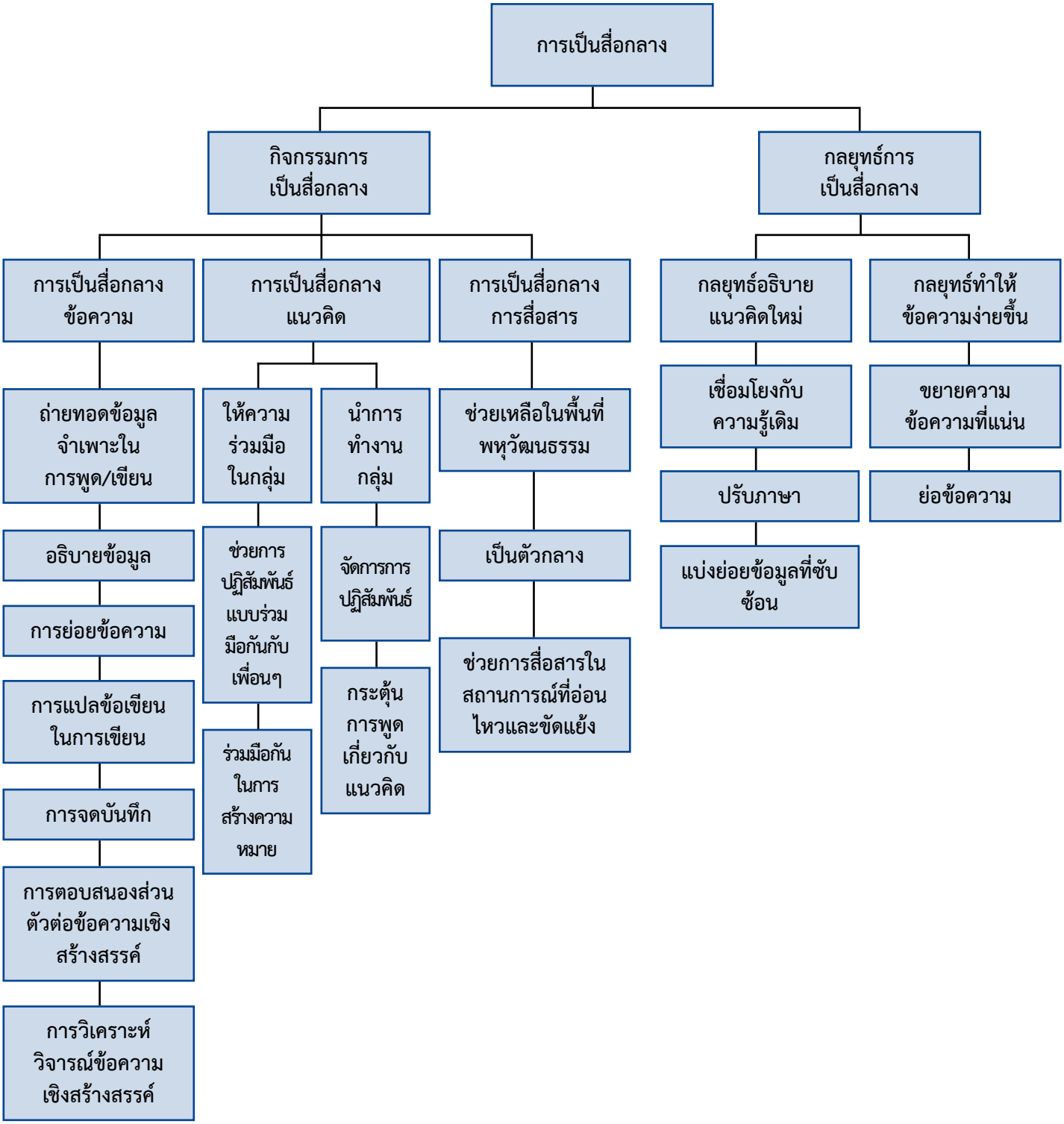

3.4.1. กิจกรรมการเป็นสื่อกลาง

การเป็นสื่อกลางมีหลายแง่มุม แต่ทุกแง่มุมมีลักษณะร่วมกัน เช่น ในการเป็นสื่อกลางนั้นเราจะสนใจความต้องการของตนเอง รวมทั้งความคิดเห็นหรือการแสดงออกของตนเองน้อยกว่าความต้องการ ความคิดเห็นและการแสดงออกของกลุ่มคนซึ่งเรากำลังทำหน้าที่เป็นสื่อกลางให้ คนที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางจะต้องมีความฉลาดทางอารมณ์ที่พัฒนามาอย่างดี หรือมีจิตใจเปิดกว้างที่จะพัฒนาความฉลาดดังกล่าว เพื่อจะแสดงความเห็นอกเห็นใจอย่างเต็มที่ต่อแนวคิดและภาวะอารมณ์ของผู้เข้าร่วมอื่นๆในสถานการณ์การสื่อสาร คำว่า “การเป็นสื่อกลาง” มักใช้อธิบายกระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรมในการสร้างเงื่อนไขสำหรับการสื่อสารและการร่วมมือกันที่จะเผชิญสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อนและความตึงเครียดที่อาจจะเกิดขึ้นโดยหวังจะทำให้ประเด็นดังกล่าวนั้นลดน้อยลง โดยเฉพาะในกรณีการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาที่ผู้ใช้ควรระลึกว่าจะต้องเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางสังคมวัฒนธรรม รวมทั้งสมรรถนะทางพหุภาษาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ด้วย ซึ่งตามข้อเท็จจริงในทางปฏิบัตินั้นไม่มีผู้ใดสามารถแยกประเภทการเป็นสื่อกลางต่างๆออกจากกันได้ ฉะนั้นในการปรับคำบรรยายระดับให้เข้ากับบริบทดังกล่าว ผู้ใช้สามารถนำประเภทต่างๆแบบคละกันไปใช้ เพื่อให้เข้ากับมุมมองของตนเองได้ตามใจชอบ

มาตรวัดของการเป็นสื่อกลางแบ่งเป็นสามกลุ่ม ซึ่งสะท้อนให้เห็นแนวโน้มที่การเป็นสื่อกลางมักเกิดขึ้น
“การเป็นสื่อกลางข้อความ” หมายถึง การส่งต่อเนื้อหาของข้อความไปยังอีกคนหนึ่ง ซึ่งคนๆ นั้นอาจจะเข้าไม่ถึง ซึ่งบ่อยครั้งเป็นเพราะมีอุปสรรคด้านภาษาศาสตร์ วัฒนธรรม ด้านความหมายหรือเชิงเทคนิค และนี่คือความหมายหลักที่คู่มือ CEFR ของปี ค.ศ. 2001 ใช้สำหรับคำว่า การเป็นสื่อกลาง มาตรวัดคำบรรยายระดับชุดแรกใช้ในการแปลข้ามภาษา ซึ่งได้รับการขานรับมากขึ้นในหลักสูตรการสอนภาษา (เช่น ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี ออสเตรีย อิตาลี กรีซ และสเปน) อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมโดยรวมการเป็นสื่อกลางข้อความให้แก่ตนเองด้วย (เช่น ในการจดบันทึกระหว่างฟังการบรรยาย) หรือในการตอบสนองส่วนตัวต่อบทความโดยเฉพาะบทความสร้างสรรค์หรือเป็นวรรณกรรม

“การเป็นสื่อกลางแนวคิด” หมายถึง กระบวนการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นเพื่อให้เข้าถึงความรู้และแนวคิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากกลุ่มคนเหล่านั้นไม่สามารถเข้าถึงสิ่งดังกล่าวโดยตรงด้วยตนเองได้ นี่คือมุมมองสำคัญของการดูแล ให้คำปรึกษา สอนและอบรม การเป็นสื่อกลางแนวคิดเกี่ยวข้องกับแนวคิดเสริมสองแนวคิดด้วยกัน ได้แก่ แนวคิดการสร้างและอธิบายเพิ่มเติมด้านหนึ่ง และอีกด้านหนึ่งเป็นการช่วยเหลือและกระตุ้นให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้เกิดการแลกเปลี่ยนแนวคิดและการพัฒนา

“การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร” จุดประสงค์ของการเป็นสื่อกลางการสื่อสาร ได้แก่ การช่วยเหลือให้เกิดความเข้าใจและปรับการสื่อสารระหว่างผู้ใช้/ผู้เรียนให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งแต่ละคนอาจจะมีจุดยืนแตกต่างกันไม่ว่า จะเป็นเฉพาะตัวบุคคล ด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านภาษาศาสตร์สังคม หรือความแตกต่างทางสติปัญญา ผู้ทำหน้าที่สื่อกลางพยายามจะมีอิทธิพลเชิงบวกต่อทุกแง่มุม ความสัมพันธ์แบบพลวัตระหว่างผู้เข้าร่วมทุกคน รวมทั้งความสัมพันธ์กับตนเองด้วย บ่อยครั้งบริบทของการเป็นสื่อกลางจะเป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารร่วมกัน แต่ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นเสมอไป ทักษะที่เกี่ยวข้องเป็นทักษะเชิงการทูต การเจรจาต่อรอง การสอน และการแก้ไขความขัดแย้ง รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมในชีวิตประจำวัน และ/หรือในสถานที่ทำงาน ดังนั้น การเป็นสื่อกลางการสื่อสารอันดับแรกนั้นเกี่ยวข้องกับการพบปะเฉพาะบุคคล มาตรวัดคำบรรยายระดับจึงมีเฉพาะสำหรับกิจกรรมการสื่อสารด้วยการพูด แต่ก็เปิดกว้างให้ผู้ใช้อาจคิดถึงกิจกรรมประเภทอื่นๆที่เกี่ยวข้องซึ่งไม่ได้รวมไว้ในที่นี้

การเป็นสื่อกลางโดยรวม

การเป็นสื่อกลางโดยรวม	
C2	สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติสามารถสวมได้หลายบทบาทตามความต้องการของผู้คนและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องสามารถจำแนกนวงของภาษาและความรู้สึกไม่พอใจลึกๆ และนำพาการอภิปรายที่อ่อนไหวและละเอียดอ่อนสามารถอธิบายวิธีการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้งด้วยภาษาที่ชัดเจน คล่องแคล่ว และภาษาที่สละสลวยสามารถถ่ายทอดแง่มุมเชิงประเมิน และนวงของภาษาส่วนใหญ่ได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ยังสามารถชี้ความหมายแอบแฝงเชิงสังคมวัฒนธรรม เช่น การใช้ทำเนียบภาษา การพูดที่ทำให้เรื่องใหญ่เป็นเรื่องเล็ก การประชดประชัน และเสียดสี
C1	สามารถเป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยรักษาการปฏิสัมพันธ์เชิงบวกโดยตีความมุมมองต่างๆสามารถจัดการประเด็นที่คลุมเครือ คาดการณ์ความเข้าใจผิดและเข้าไปแทรกแซงอย่างมีชั้นเชิง เพื่อเปลี่ยนทิศทางการสนทนาได้สามารถช่วยเหลือด้วยวิธีการต่างๆเพื่อให้การอภิปรายดำเนินไปได้ ด้วยการตั้งคำถามเป็นชุดๆเพื่อกระตุ้นการแสดงเหตุผลสามารถถ่ายทอดแนวคิดสำคัญในข้อความที่ยาวและซับซ้อนอย่างชัดเจนและคล่องแคล่วด้วยภาษาที่สละสลวย ไม่ว่าจะเกี่ยวกับสาขาของตนหรือไม่ รวมทั้งสื่อประเด็นเชิงประเมินและนวงของภาษาส่วนใหญ่ได้
B2	สามารถสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลในการแบ่งปันความคิด และสามารถช่วยเหลือการอภิปรายประเด็นที่อ่อนไหว แสดงความชื่นชมในแง่มุมต่างๆ กระตุ้นให้ผู้คนพิจารณาประเด็นต่างๆ และปรับตัวให้รับความรู้สึกไวต่อวิธีการแสดงออกเรื่องราวของผู้คนในลักษณะต่างๆสามารถคิดต่อจากความเห็นของผู้อื่น และเสนอแนะวิธีการดำเนินการต่อไปได้สามารถสื่อสารเนื้อความส่วนใหญ่ของข้อความที่เขียนสละสลวยแต่มีความยาวและซับซ้อนในสาขาของตน เช่น ด้านวิชาชีพ ด้านวิชาการ หรือความสนใจส่วนตัวสามารถอธิบายความคิดเห็นและจุดประสงค์ของผู้พูดได้อย่างชัดเจน
	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งมีภูมิหลังแตกต่างกันสามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวก โดยให้การสนับสนุน ถามคำถามเพื่อหาจุดประสงค์ร่วม เปรียบเทียบทางเลือกต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย และอธิบายข้อเสนอแนะว่าควรจะทำอะไรในขั้นต่อไปสามารถพัฒนาความคิดของผู้อื่นต่อไปได้สามารถตั้งคำถามที่เชื้อเชิญให้มีปฏิกิริยาจากมุมมองต่างๆ และเสนอทางออกหรือขั้นตอนต่อไปสามารถถ่ายทอดข้อมูลที่ละเอียดและข้อโต้แย้งได้อย่างน่าเชื่อถือ เช่น ประเด็นสำคัญในข้อความที่ซับซ้อนแต่ภาษาสละสลวยในสาขาของตนทั้งด้านวิชาชีพ วิชาการ หรือความสนใจส่วนตัว
B1	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีภูมิหลังแตกต่างกันได้ แสดงความสนใจและความเห็นใจโดยถามและตอบคำถามง่ายๆสามารถคิดและตอบสนองต่อข้อเสนอแนะ ถามผู้อื่นว่าเห็นด้วยหรือไม่ และเสนอแนวทางเลือกอื่นๆ สามารถสื่อสารประเด็นหลักในข้อความที่ยาวแต่ไม่ใช้ภาษาซับซ้อนในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หากสามารถตรวจสอบความหมายของสำนวนบางสำนวนได้
	สามารถแนะนำผู้อื่นจากภูมิหลังที่แตกต่างได้ แสดงการตระหนักรู้ว่าบางคำถามอาจจะเข้าใจแตกต่างกัน และสามารถ เชื้อเชิญผู้อื่นให้มีส่วนร่วมโดยใช้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และความคิดเห็นของพวกเขาสามารถถ่ายทอดข้อมูลที่ปรากฏในข้อความที่เขียนชัดเจนและสละสลวย ในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจส่วนตัว หรือหัวข้อปัจจุบัน แม้ว่าบางครั้งคำศัพท์ในวงจำกัดทำให้ยากลำบากในการเรียบเรียงคำพูดก็ตาม

A2	สามารถเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือในการปฏิสัมพันธ์ หากผู้เข้าร่วมคนอื่นๆ พูดช้าๆ และมีคนหนึ่งคนหรือมากกว่าช่วยให้เขามีส่วนร่วมและเสนอแนะสามารถสื่อสารข้อมูลสำคัญในตัวบทข้อมูลสั้นๆ ง่ายๆ และเรียบเรียงมาอย่างชัดเจน หากเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่เป็นรูปธรรม คุ้นเคย และใช้ภาษาง่ายๆในชีวิตประจำวัน
	สามารถใช้คำพูดง่ายๆเพื่อขอร้องให้บางคนอธิบายบางสิ่งบางอย่างได้สามารถมองเห็นเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น และระบุลักษณะที่ชัดเจนของปัญหาด้วยภาษาง่ายๆสามารถสื่อสารประเด็นสำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องในการสนทนาที่สั้นๆ ง่ายๆ หรือในข้อความที่เกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวันที่สนใจเร่งด่วน หากแสดงออกชัดเจนด้วยภาษาง่ายๆ
A1	สามารถใช้คำพูดง่ายๆ และส่งสัญญาณที่ไม่ใช่คำพูดเพื่อแสดงความสนใจในความคิดเห็นสามารถสื่อสารข้อมูลง่ายๆที่คาดเดาได้และสนใจเร่งด่วน ที่พบเห็นในป้ายและประกาศที่สั้นๆ ง่ายๆ ป้ายโฆษณา หรือกำหนดการ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4.1.1. การเป็นสื่อกลางข้อความ

สำหรับคำบรรยายระดับทุกมาตรวัดในหมวดนี้ ภาษา ก และ ภาษา ข อาจจะเป็นคนละภาษาที่แตกต่างกัน หรือภาษาเดียวกันแต่มีสองประเภท ทำเนียบภาษาสองทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกันโดยสิ้นเชิงก็ได้ CEFR เข้าใจดีว่า การสื่อสารอาจจะกระทำในภาษาเดียวกัน ฉะนั้นผู้ใช้คู่มืออาจจะระบุภาษา และประเภทของภาษา ที่เกี่ยวข้องเมื่อปรับคำบรรยายระดับให้เข้ากับบริบทของตน สิ่งสำคัญที่จะเน้นให้ทราบว่า คำบรรยายระดับแบบขยายความที่มีในหมวดนี้ไม่ได้เจตนาที่จะบรรยายความสามารถของล่ามและนักแปลวิชาชีพ ประการแรก คำบรรยายระดับเน้นที่สมรรถนะต่างๆ ทางภาษา โดยคำนึง ว่าผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถทำอะไรได้บ้างในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในชีวิตประจำวัน ความสามารถและกลยุทธ์ของการแปลและการล่ามเป็นอีกสาขาหนึ่งที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง

การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ

การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ หมายถึง วิธีการดึงข้อมูลจำเพาะบางส่วนที่มีความจำเป็นเร่งด่วนออกมาจากตัวบทเป้าหมายไปถ่ายทอดให้ผู้อื่น ในที่นี้ต้องเน้นย้ำว่าเนื้อหาจำเพาะที่เกี่ยวข้องนั้นสำคัญมากกว่าแนวคิดหลักหรือประเด็นการโต้แย้งในตัวบท การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะจะเกี่ยวข้องกับการอ่านเพื่อหาข้อมูลเบื้องต้น (แม้ว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องอาจรับทราบแล้วทางวาจาในการประกาศทางสาธารณะหรือคำสั่งที่มาเป็นชุด) ผู้ใช้/ผู้เรียนหาข้อมูลจำเพาะที่จำเป็นจากตัวบทต้นทางและถ่ายทอดไปให้ผู้รับ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทั้งสอง (การถ่ายทอดข้อมูลในการพูดและการเขียน) จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับเวลา สถานที่ ราคา ฯลฯ จากการประกาศหรือเอกสารการเขียน
- การถ่ายทอดคำแนะนำหรือคำสั่งเป็นชุด
- การถ่ายทอดข้อมูลเฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวข้องจากตัวบทที่ให้ข้อมูล เช่น หนังสือนำเที่ยวและ แผ่นพับ จากเอกสารโต้ตอบ หรือจากตัวบทที่ยาวกว่าและซับซ้อน เช่น บทความ รายงาน ฯลฯ

การไต่ขึ้นระดับ มีลักษณะดังนี้ ในระดับ Pre-A1 และ A1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลง่ายๆ เช่น เวลา สถานที่ ตัวเลข ฯลฯ ในขณะที่ระดับ A 2สามารถจัดการกับข้อมูลในข้อความง่ายๆ เช่น คำสั่ง และคำประกาศ เมื่อถึงระดับ B1 ผู้เรียนสามารถเลือกและถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะที่เกี่ยวข้องในการประกาศทางวาจาแบบตรงไปตรงมา และในข้อความ เช่น ใบปลิว โบรชัวร์ จดหมาย และเมื่อถึงระดับ B2 ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลที่ละเอียดจากเอกสารโต้ตอบที่เป็นทางการ หรือบางตอนที่เฉพาะเจาะจงจากตัวบทที่ยาวและซับซ้อนได้อย่างน่าไว้วางใจ สำหรับมาตรวัดสำหรับ “การแลกเปลี่ยนข้อมูล” นั้นไม่มีคำบรรยายระดับสำหรับระดับ C เนื่องจากการทำงานให้ข้อมูลล้วนๆ ไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในระดับ C

ในมาตรวัดทั้งสอง ภาษา ก และภาษา ข อาจจะเป็นสองภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาเดียวกันแต่คนละประเภท ทำเนียบภาษาสองทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกัน

โดยสิ้นเชิงก็ได้ ในกรณีแรกผู้ใช้ควรระบุภาษา/ประเภทของภาษาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีหลังผู้ใช้เพียงเอาคำที่อยู่ในวงเล็บออก

การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ		
	การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการพูด	การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการเขียน
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความสำคัญของข้อมูลจำเพาะที่ปรากฏในบางตอนของตัวบทที่ยาวและซับซ้อน (เขียนในภาษา ก)	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนออันไหนในการประชุม (ในภาษา ก) บทความใดในหนังสือ (เขียนในภาษา ก) ที่สำคัญพิเศษต่อวัตถุประสงค์จำเพาะ	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนอในการประชุม (พูดภาษา ก) อันไหนความสำคัญและระบุการนำเสนอใดที่ควรค่าแก่การพิจารณาอย่างละเอียด สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข)ประเด็นสำคัญในข้อความที่มีข้อเสนอซับซ้อนแต่เรียบเรียงอย่างดี (เขียนในภาษา ก) ในสาขาวิชาชีพ วิชาการและความสนใจส่วนตัว สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในบทความ (ที่เขียนด้วยภาษา ก) จากวารสารทางวิชาการหรือวิชาชีพ
	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆในจดหมายโต้ตอบเป็นทางการ และ/หรือรายงานหัวข้อทั่วๆ ไป และหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่สนใจ (เขียนในภาษา ก)	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนรายงาน(ในภาษา ข) การตัดสินใจสำคัญที่ตกลงกันในที่ประชุม (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนประเด็นสำคัญต่างๆ ที่อยู่ในเอกสารโต้ตอบเป็นทางการ (เขียนในภาษา ก)
B1	ประกาศเป็นทางการและข้อความที่พูดชัดเจนด้วยภาษา (ภาษา ก) แบบมาตรฐานและด้วยความเร็วปกติ สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) เนื้อหาของคำสั่งที่ละเอียดหรือการบอกทิศทาง หากพูดชัดเจน (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะซึ่งเขียนอย่างตรงไปตรงมาในตัวบทให้ข้อมูล (เช่น ใบปลิว แผ่นพับ ประกาศ และจดหมายหรืออีเมล (เขียนในภาษา ก)	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความ (พูดในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น การโทรศัพท์ คำประกาศ และคำสั่ง) สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข่าวสารที่ตรงไปตรงมา (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่บันทึกเสียงไว้อย่างตรงไปตรงมา (บันทึกในภาษา ก) หากเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย และพูดช้าและชัดเจน

A2+	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นที่ประกาศทางวาจาอย่างชัดเจน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน แม้จะต้องทำให้ข้อความง่ายขึ้นและต้องค้นหาศัพท์ สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ฉลาก และประกาศต่างๆ (เขียนในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่สั้นและง่าย (เขียนในภาษา ก) หากข้อความเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยและเป็นรูปธรรมและเขียนด้วยภาษาง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
A2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นในข้อความที่ง่าย สั้นๆ และชัดเจน คำสั่ง คำประกาศ หากพูดช้าชัดเจน และใช้ภาษาง่ายๆ (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอดด้วยวิธีง่ายๆ(ในภาษา ข) ชุดคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ หากคำพูดในภาษาเดิม (ในภาษา ก) ออกเสียงชัดเจนและพูดช้าๆ	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆของข้อความและคำประกาศที่สั้น ง่ายและชัดเจน (พูดในภาษา ก) หากการพูดนั้นช้าและชัดเจน สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความง่ายๆ (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อชีวิตประจำวันที่สนใจเร่งด่วนหรือมีความจำเป็น
A1	สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) ข้อมูลง่ายๆที่คาดการณ์ได้เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งอยู่ในประโยคสั้นๆ ง่ายๆ (พูดในภาษา ก)	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลที่ง่ายมากๆ ในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน (พูดในภาษา ก) หากผู้พูดพูดช้ามากๆและ ชัดเจน และโดยมีการพูดซ้ำ
Pre – A1	สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) คำสั่งง่ายๆ เกี่ยวกับสถานที่และเวลา (ที่บอกไว้ในภาษา ก) หากพูดซ้ำอย่างช้ามากๆ และชัดเจน สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) ข้อมูลพื้นฐานมากๆ (เช่น ตัวเลขและราคา) จากข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ที่มีรูปภาพประกอบ (เขียนในภาษา ก)	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลง่ายมากจากข้อความ (เขียนในภาษา ก) ในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน ซึ่งเขียนด้วยภาษาง่ายมากๆ และมีรูปภาพประกอบ

การอธิบายข้อมูล

การอธิบายข้อมูลหมายถึงการแปลงข้อมูลที่ได้จากกราฟ แผนภูมิ รูปภาพ และภาพอื่นๆ เป็นข้อเขียน ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจจะทำได้ในลักษณะที่เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอ โดยใช้ PowerPoint หรือเมื่ออธิบายให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานฟังเกี่ยวกับข้อมูลสำคัญในรูปกราฟฟิกซึ่งใช้ประกอบบทความ การพยากรณ์อากาศ หรือข้อมูลทางการเงิน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทั้งสองมาตร (การอธิบายข้อมูลในการพูดและการเขียน) จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- อธิบายเนื้อหาที่เป็นรูปกราฟฟิกในหัวข้อคุ้นเคย (เช่น ผังงานการทำงาน หรือแผนที่อากาศ)
- นำเสนอแนวโน้มในกราฟ
- ให้ความคิดเห็นเรื่องแผนภูมิแท่ง
- การคัดเลือกและตีความประเด็นสำคัญที่โดดเด่นของข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งนำเสนอในกราฟ

การไต่ขึ้นระดับของมาตรวัดต่างๆ มีลักษณะดังนี้ ระดับยิ่งสูงเท่าไร ข้อมูลเชิงภาพยิ่งซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น ตั้งแต่ข้อมูลเชิงภาพในชีวิตประจำวัน (เช่น แผนที่อากาศ) ไปจนถึงภาพที่ซับซ้อนซึ่งใช้ประกอบกับตัวบททางวิชาการหรือวิชาชีพขั้นสูง ประการที่สอง ระดับยิ่งสูงเท่าไร กิจกรรมการสื่อสารยิ่งซับซ้อนมากขึ้น เท่านั้น(การตีความข้อมูลเดิม การบรรยายประเด็นที่โดดเด่น การอธิบายแบบละเอียด) สำหรับระดับ A1 และ A 2 นั้นไม่มีคำบรรยายระดับ แต่ที่ระดับ A 2+ ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถบรรยายภาพง่ายๆ ในหัวข้อคุ้นเคยได้ ในขณะที่ระดับ B1สามารถบรรยายแนวโน้มทั่วๆ ไป และข้อมูลละเอียดในกราฟเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สนใจได้

ส่วนที่ระดับ B2 จุดเน้นคือการตีความข้อมูลที่ซับซ้อนอย่างน่าเชื่อถือ ในขณะที่ระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถตีความและบรรยายรูปแบบต่างๆ ของข้อมูลเชิงประจักษ์จากงานวิจัยด้านแนวคิดที่ซับซ้อน

ในมาตรวัดทั้งสอง ภาษา ก และภาษา ข อาจจะเป็นสองภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาเดียวกันแต่คนละประเภท ทำเนียบภาษาสอง ทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกันโดยสิ้นเชิงก็ได้ ในกรณีแรกผู้ใช้ควรระบุภาษา/ประเภทของภาษาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีหลังผู้ใช้เพียงเอาคำที่อยู่ในวงเล็บออก

การอธิบายข้อมูล (ในกราฟ แผนภาพ ฯลฯ)		
	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1	การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการเขียน
C2	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความสำคัญของข้อมูลจำเพาะที่ปรากฏในบางตอนของตัวบทที่ยาวและซับซ้อน (เขียนในภาษา ก)	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนออันไหนในการประชุม (ในภาษา ก) บทความใดในหนังสือ (เขียนในภาษา ก) ที่สำคัญพิเศษต่อวัตถุประสงค์จำเพาะ	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนอในการประชุม (พูดภาษา ก) อันไหนความสำคัญและระบุการนำเสนอใดที่ควรค่าแก่การพิจารณาอย่างละเอียด สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข)ประเด็นสำคัญในข้อความที่มีข้อเสนอซับซ้อนแต่เรียบเรียงอย่างดี (เขียนในภาษา ก) ในสาขาวิชาชีพ วิชาการและความสนใจส่วนตัว สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในบทความ (ที่เขียนด้วยภาษา ก) จากวารสารทางวิชาการหรือวิชาชีพ
	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆในจดหมายโต้ตอบเป็นทางการ และ/หรือรายงานหัวข้อทั่วๆ ไป และหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่สนใจ (เขียนในภาษา ก)	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนรายงาน(ในภาษา ข) การตัดสินใจสำคัญที่ตกลงกันในที่ประชุม (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนประเด็นสำคัญต่างๆ ที่อยู่ในเอกสารโต้ตอบเป็นทางการ (เขียนในภาษา ก)
B1	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) เนื้อหาของการประกาศเป็นทางการและข้อความที่พูดชัดเจนด้วยภาษา (ภาษา ก) แบบมาตรฐานและด้วยความเร็วปกติ สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) เนื้อหาของคำสั่งที่ละเอียดหรือการบอกทิศทาง หากพูดชัดเจน (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะซึ่งเขียนอย่างตรงไปตรงมาในตัวบทให้ข้อมูล (เช่น ใบปลิว แผ่นพับ ประกาศ และจดหมายหรืออีเมล (เขียนในภาษา ก)	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความ (พูดในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น การโทรศัพท์ คำประกาศ และคำสั่ง) สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข่าวสารที่ตรงไปตรงมา (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่บันทึกเสียงไว้อย่างตรงไปตรงมา (บันทึกในภาษา ก) หากเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย และพูดช้าและชัดเจน

A2+	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นที่ประกาศทางวาจาอย่างชัดเจน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน แม้จะต้องทำให้ข้อความง่ายขึ้นและต้องค้นหาศัพท์ สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ฉลาก และประกาศต่างๆ (เขียนในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่สั้นและง่าย (เขียนในภาษา ก) หากข้อความเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยและเป็นรูปธรรมและเขียนด้วยภาษาง่ายๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
A2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นในข้อความที่ง่าย สั้นๆ และชัดเจน คำสั่ง คำประกาศ หากพูดช้าชัดเจน และใช้ภาษาง่ายๆ (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอดด้วยวิธีง่ายๆ(ในภาษา ข) ชุดคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ หากคำพูดในภาษาเดิม (ในภาษา ก) ออกเสียงชัดเจนและพูดช้าๆ	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆของข้อความและคำประกาศที่สั้น ง่ายและชัดเจน (พูดในภาษา ก) หากการพูดนั้นช้าและชัดเจน สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความง่ายๆ (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อชีวิตประจำวันที่สนใจเร่งด่วนหรือมีความจำเป็น
A1	สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) ข้อมูลง่ายๆที่คาดการณ์ได้เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งอยู่ในประโยคสั้นๆ ง่ายๆ (พูดในภาษา ก)	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลที่ง่ายมากๆ ในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน (พูดในภาษา ก) หากผู้พูดพูดช้ามากๆและ ชัดเจน และโดยมีการพูดซ้ำ
Pre – A1	สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) คำสั่งง่ายๆ เกี่ยวกับสถานที่และเวลา (ที่บอกไว้ในภาษา ก) หากพูดซ้ำอย่างช้ามากๆ และชัดเจน สามารถถ่ายทอด(ในภาษา ข) ข้อมูลพื้นฐานมากๆ (เช่น ตัวเลขและราคา) จากข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ที่มีรูปภาพประกอบ (เขียนในภาษา ก)	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลง่ายมากจากข้อความ (เขียนในภาษา ก) ในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน ซึ่งเขียนด้วยภาษาง่ายมากๆ และมีรูปภาพประกอบ

การอธิบายข้อมูล

การอธิบายข้อมูลหมายถึงการแปลงข้อมูลที่ได้จากกราฟ แผนภูมิ รูปภาพ และภาพอื่นๆ เป็นข้อเขียน ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจจะทำได้ในลักษณะที่เป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอ โดยใช้ PowerPoint หรือเมื่ออธิบายให้เพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานฟังเกี่ยวกับข้อมูลสำคัญในรูปกราฟฟิกซึ่งใช้ประกอบบทความ การพยากรณ์อากาศ หรือข้อมูลทางการเงิน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทั้งสองมาตร (การอธิบายข้อมูลในการพูดและการเขียน) จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- อธิบายเนื้อหาที่เป็นรูปกราฟฟิกในหัวข้อคุ้นเคย (เช่น ผังงานการทำงาน หรือแผนที่อากาศ)
- นำเสนอแนวโน้มในกราฟ
- ให้ความคิดเห็นเรื่องแผนภูมิแท่ง
- การคัดเลือกและตีความประเด็นสำคัญที่โดดเด่นของข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งนำเสนอในกราฟ

การไต่ขึ้นระดับของมาตรวัดต่างๆ มีลักษณะดังนี้ ระดับยิ่งสูงเท่าไร ข้อมูลเชิงภาพยิ่งซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น ตั้งแต่ข้อมูลเชิงภาพในชีวิตประจำวัน (เช่น แผนที่อากาศ) ไปจนถึงภาพที่ซับซ้อนซึ่งใช้ประกอบกับตัวบททางวิชาการหรือวิชาชีพขั้นสูง ประการที่สอง ระดับยิ่งสูงเท่าไร กิจกรรมการสื่อสารยิ่งซับซ้อนมากขึ้น เท่านั้น(การตีความข้อมูลเดิม การบรรยายประเด็นที่โดดเด่น การอธิบายแบบละเอียด) สำหรับระดับ A1 และ A 2 นั้นไม่มีคำบรรยายระดับ แต่ที่ระดับ A 2+ ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถบรรยายภาพง่ายๆ ในหัวข้อคุ้นเคยได้ ในขณะที่ระดับ B1สามารถบรรยายแนวโน้มทั่วๆ ไป และข้อมูลละเอียดในกราฟเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สนใจได้

ส่วนที่ระดับ B2 จุดเน้นคือการตีความข้อมูลที่ซับซ้อนอย่างน่าเชื่อถือ ในขณะที่ระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถตีความและบรรยายรูปแบบต่างๆ ของข้อมูลเชิงประจักษ์จากงานวิจัยด้านแนวคิดที่ซับซ้อน

ในมาตรวัดทั้งสอง ภาษา ก และภาษา ข อาจจะเป็นสองภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาเดียวกันแต่คนละประเภท ทำเนียบภาษาสอง ทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกันโดยสิ้นเชิงก็ได้ ในกรณีแรกผู้ใช้ควรระบุภาษา/ประเภทของภาษาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีหลังผู้ใช้เพียงเอาคำที่อยู่ในวงเล็บออก

การอธิบายข้อมูล (ในกราฟ แผนภาพ ฯลฯ)		
	การอธิบายข้อมูลใน การพูดหรือการใช้ภาษามือ	การอธิบายข้อมูลในการเขียน
C2	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) รูปแบบต่างๆ ของข้อมูลเชิงประจักษ์และข้อมูลที่จัดเป็นภาพ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) จากผลงานวิจัยที่มีแนวคิดซับซ้อนเกี่ยวกับหัวข้อเชิงวิชาการหรือวิชาชีพได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) รูปแบบต่างๆ ของข้อมูลวิจัยเชิงประจักษ์ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) จากงานวิจัยที่แนวคิดซับซ้อนในหัวข้อวิชาการหรือวิชาชีพ
C1	สามารถตีความและอธิบาย(ในภาษา ข) ประเด็นที่โดดเด่นและรายละเอียดในแผนภาพที่ซับซ้อนและข้อมูลอื่นๆที่เป็นรูปภาพ (พร้อมข้อความในภาษา ก) ในหัวข้อเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆที่เกี่ยวข้องในแผนภาพที่ซับซ้อนหรือข้อมูลอื่นที่เป็นภาพที่จัดมาอย่างดี (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) ในหัวข้อวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ
B2	สามารถตีความและอธิบาย(ในภาษา ข) ข้อมูลที่ละเอียดในแผนภาพที่ซับซ้อน แผนภูมิ และข้อมูลอื่นๆที่จัดเป็นภาพ(พร้อมกับข้อความในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจได้อย่างน่าเชื่อถือ	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลอย่างละเอียดจากแผนภาพและข้อมูลอื่นที่เป็นภาพที่จัดมาอย่างดีในสาขาที่สนใจ(พร้อมกับข้อความในภาษา ก)ได้อย่างน่าเชื่อถือ
B1	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) ข้อมูลที่ละเอียดในแผนภาพในสาขาที่สนใจ(พร้อมกับข้อความในภาษา ก) แม้อาจทำให้ลังเลหรือเรียบเรียงไม่ค่อยแม่นยำเพราะมีปัญหาด้านศัพท์	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) แนวโน้มทั่วๆ ไปที่แสดงในแผนภาพง่ายๆ (เช่น กราฟ แผนภูมิแท่ง) (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) อธิบายประเด็นสำคัญๆให้ละเอียดยิ่งขึ้นโดยใช้พจนานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงอื่นๆ
	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) แนวโน้มทั่วๆ ไปที่แสดงในแผนภาพง่ายๆ (เช่น กราฟ แผนภูมิแท่ง) แม้จะมีศัพท์ในวงจำกัดซึ่งทำให้บางครั้งลำบากในการเรียบเรียงคำพูด	สามารถอธิบายด้วยประโยคง่ายๆ (ในภาษา ข) ข้อเท็จจริงสำคัญที่แสดงในภาพเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น แผนที่อากาศ แผนผังการทำงานแบบง่ายๆ(พร้อมกับข้อความในภาษา ก)
A2	สามารถตีความและบรรยาย(ในภาษา ข) ภาพง่ายๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น แผนที่อากาศ แผนผังการทำงานแบบง่ายๆ) (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) แม้เวลาพูดจะเห็นได้ชัดมากว่ามีการหยุดพูดเป็นช่วงๆ หรือเริ่มต้นผิดและเรียบเรียงคำพูดใหม่	ไม่มีคำบรรยายระดับ
	ไม่มีคำบรรยายระดับ	

A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การย่อยข้อความ

การย่อยข้อความ เกี่ยวข้องกับ การเข้าใจข้อมูล และ/หรือข้อโต้แย้งที่อยู่ในข้อความเดิม(ต้นฉบับ) แล้วถ่ายทอดไปสู่อีกข้อความหนึ่ง ซึ่งโดยปกติจะอยู่ในรูปแบบที่ย่อให้สั้นกว่าเดิม เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทสถานการณ์ หรืออีกนัยหนึ่ง ผลลัพธ์แสดงให้เห็นการย่อ และ/หรือการเรียบเรียงข้อมูลและข้อโต้แย้งในต้นฉบับ โดยเน้นเฉพาะประเด็นหลักและความคิดในข้อความต้นฉบับ คำหลักในมาตรวัดการย่อยข้อความทั้งในการพูดและการเขียนคือ “การสรุป” ในขณะที่ “การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ” ผู้ใช้/ผู้เรียนแทบจะไม่ได้อ่านข้อความทั้งหมดแน่นอน (นอกจากข้อมูลที่ต้องการถูกซ่อนเร้นอย่างดี) ใน “การย่อยข้อความ” ผู้ใช้/ผู้เรียนต้องเข้าใจประเด็นหลักของข้อความต้นฉบับก่อน ดังนั้น “การย่อยข้อความ” จึงเกี่ยวโยงกับ “การอ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง” (บางครั้งเรียกว่า การอ่านเพื่อหารายละเอียดหรือการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน) แม้ว่าข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้พูดถึงแล้วในการนำเสนอหรือในการบรรยาย ผู้ใช้/ผู้เรียนจึงอาจเลือกนำเสนอข้อมูลไปสู่ผู้รับโดยเรียงลำดับให้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการพบปะสื่อสาร แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทั้งสอง จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- สรุปประเด็นสำคัญในข้อความต้นฉบับ
- รวบรวมข้อมูลและข้อโต้แย้งดังกล่าวจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ
- จำแนกและให้ความกระจ่างแก่ผู้รับสารของตนเรื่องกลุ่มผู้รับสารในเป้าหมาย วัตถุประสงค์และมุมมองของข้อความต้นฉบับ

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดมีลักษณะดังต่อไปนี้ โดยทั่วไปแล้วเมื่อมีการไต่ระดับขึ้นไป คำบรรยายระดับที่อธิบายกระบวนการทางความคิดความเข้าใจและทางภาษาศาสตร์ยิ่งยากขึ้น ยิ่งประเภทของตัวบทหลากหลายมากขึ้น ยิ่งตัวบทมีระดับความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและหัวข้อเป็นนามธรรม คำศัพท์ก็ยิ่งยากซับซ้อนมากขึ้นตาม สำหรับระดับ A1 ไม่มีคำบรรยายระดับ ที่ระดับ A 2 ผู้เรียนอาจจะเสริมคลังความรู้ทางภาษาที่จำกัดด้วยการใช้อากัปกิริยา การเขียนภาพหรือใช้สำนวนที่ฝังตัวอยู่ในภาษาอื่นๆ ส่วนในระดับที่ต่ำกว่า ตัวบทต้นฉบับมีข้อเท็จจริงง่ายๆเกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวัน และหัวข้อที่สนใจเร่งด่วน ที่ระดับ B1 ตัวบทจะรวมรายการทีวี การสนทนา และตัวบทที่เขียนอย่างดีเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ เมื่อถึงระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถสังเคราะห์และรายงานข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงหลายแบบ เช่น บทสัมภาษณ์ สารคดี ภาพยนตร์ และตัวบทที่เขียนอย่างซับซ้อนในสาขาที่สนใจ ที่ระดับ C ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถสรุปตัวบทด้านวิชาชีพหรือวิชาการยาวๆซึ่งเขียนด้วยภาษาที่สละสลวยได้สามารถสรุปทัศนคติและความคิดซึ่งบอกเป็นนัยได้ ตลอดจนอธิบายความแตกต่างที่ละเอียดลึกซึ้งในการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้งได้

ในมาตรวัดทั้งสอง ภาษา ก และภาษา ข อาจจะเป็นสองภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาเดียวกันแต่คนละประเภท ทำเนียบภาษาสองทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกันโดยสิ้นเชิงก็เป็นได้ ในกรณีแรกผู้ใช้ควรระบุภาษา/ประเภทของภาษาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีหลังผู้ใช้ก็เพียงเอาคำที่อยู่ในวงเล็บออก

การย่อยข้อความ		
	การย่อยข้อความในการพูดหรือการใช้ภาษามือ	การย่อยข้อความในการเขียน

C2	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) การอนุมานเมื่อการเชื่อมโยงหรือข้อความที่แฝงนัยไม่อย่างชัดเจน (ภาษา ก) และชี้ให้เห็นนัยแฝงทางสังคมวัฒนธรรมจากรูปแบบการแสดงออกของผู้พูด/ผู้เขียน (เช่น การพูดที่น้อยไปกว่าความจริง การประชดประชัน การเสียดสี)	สามารถอธิบายในการเขียน (ในภาษา ข) วิธีการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้งในข้อความ (ในภาษา ก) โดยเฉพาะเมื่อมีการรายงานจุดยืนของคนบางคน สามารถดึงความสนใจไปที่วิธีที่ผู้เขียนใช้คำกล่าวน้อยไปกว่าความจริง การวิพากษ์วิจารณ์ทางอ้อม การประชดประชันและการเสียดสี สามารถสรุปข้อมูลจากแหล่งต่างๆและ เรียบเรียงข้อโต้แย้งใหม่และเรื่องราวต่างๆในการนำเสนอผลลัพธ์โดยรวมที่เกี่ยวเนื่องกัน
C1	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ข้อความที่ยาวและยาก (ในภาษา ก) สามารถสรุป (ในภาษา ข) การอภิปราย (ในภาษา ก) ในเรื่องที่อยู่ในความสามารถด้านวิชาการหรือวิชาชีพ โดยสามารถอธิบายเพิ่มเติมและพินิจพิเคราะห์ความคิดเห็นต่างๆ และสามารถชี้ให้เห็นประเด็นที่สำคัญที่สุดได้ สามารถสรุปประเด็นหลักๆ ของข้อความที่ซับซ้อนในการพูดและเขียน (ในภาษา ก) ด้วยคำพูดที่เรียบเรียงมาอย่างดีและชัดเจน (ในภาษา ข) ในสาขาเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่ไม่ใช่สาขาความชำนาญของตน แม้บางครั้งต้องตรวจสอบแนวคิดเฉพาะด้านบ้างในบางโอกาส สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความแตกต่างที่ละเอียดในการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้ง (ในภาษา ก) ได้ สามารถใช้ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากข้อความพูด/เขียนที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) เพื่อมาพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่ง (ในภาษา ข) โดยสามารถแสดงความเห็นเชิงประเมินค่าและเสริมความคิดเห็นส่วนตัว ฯลฯ สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ทัศนคติหรือความคิดเห็นที่แสดงออกในข้อความที่พูดหรือเขียน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง และให้การอนุมานของตนโดยอ้างอิงข้อความบางตอนในต้นฉบับได้	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) บทความที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก)สามารถตีความเนื้อหาได้เหมาะสม หากมีโอกาสตรวจสอบความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์เฉพาะทางที่ไม่พบบ่อยๆในบางครั้ง สามารถสรุปในการเขียนเป็นข้อความที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก) (เช่น บทความทางวิชาการหรือบทวิเคราะห์ทางการเมือง เรื่องย่อของนวนิยาย บทบรรณาธิการ การทบทวนวรรณกรรม รายงาน หรือข้อความที่คัดเลือกมาจากหนังสือทางวิทยาศาสตร์) สำหรับผู้อ่านเฉพาะเจาะกลุ่ม โดยรักษาลีลาการเขียนและทำเนียบภาษาของต้นฉบับ

B2+	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆ ในการพูดสดที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่ในความสนใจในปัจจุบัน รวมทั้งสาขาที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษด้วย สามารถสรุป(ในภาษา ข) ประเด็นหลักในการอภิปรายที่ซับซ้อน(ในภาษา ก) และพินิจพิเคราะห์มุมมองต่างๆ ที่นำเสนอได้	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) เนื้อหาสำคัญของข้อความที่พูดและเขียน (ในภาษา ก) ที่เรียบเรียงอย่างดีแต่ค่อนข้างซับซ้อนในหัวข้อที่อยู่ในสาขาของตนทางด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว สามารถเปรียบเทียบ เปรียบให้เห็นต่าง และสังเคราะห์ในการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลและความคิดเห็นในเอกสารวิชาการและวิชาชีพ (ในภาษา ก) ในสาขาของตนที่สนใจเป็นพิเศษ สามารถอธิบายในการเขียน (ในภาษา ข) ความคิดเห็นในข้อความที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) โดยสนับสนุนการอนุมานของตนด้วยการอ้างอิงถึงข้อมูลจำเพาะในต้นฉบับได้
B2	สามารถสังเคราะห์และรายงาน (ในภาษา ข) ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากแหล่งต่างๆ ที่มาจากการพูดและการเขียน (ในภาษา ก) สามารถสรุป (ในภาษา ข) ข้อความที่เป็นทั้งข้อเท็จจริงและจินตนาการหลากหลายรูปแบบ (ในภาษา ก) ให้ความเห็นและอภิปรายประเด็นความคิดเห็นที่แตกต่างและแก่นเรื่องหลัก สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในข้อความที่พูดและเขียนที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจในปัจจุบัน รวมทั้งสาขาที่สนใจเป็นพิเศษ สามารถจำแนกกลุ่มผู้ฟัง/ผู้อ่านในข้อความที่พูดหรือเขียน (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจและอธิบาย (ในภาษา ข) วัตถุประสงค์ ทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้แต่งได้ สามารถสรุป (ในภาษา ข) ข้อความที่คัดลอกมาจากข่าวสาร การสัมภาษณ์ หรือสารคดีที่มีการแสดงความคิดเห็น การโต้แย้ง และแหล่งการอภิปรายต่างๆ (ในภาษา ก) สามารถสรุปและแสดงความคิดเห็น (ในภาษา ข) เกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องและลำดับเหตุการณ์ในภาพยนตร์หรือละคร (ในภาษา ก)	สามารถสรุปในการเขียน(ในภาษา ข) เนื้อหาหลักในข้อความที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรือเชี่ยวชาญ

B1	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความที่พูดยาว (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ หากใช้ภาษามาตรฐาน และสามารถตรวจสอบความหมายของสำนวนบางสำนวนได้ สามารถสรุป (ในภาษา ข) เรื่องสั้นหรือบทความ การพูดคุย การอภิปราย การสัมภาษณ์ หรือสารคดี (ในภาษา ก) และตอบคำถามที่ตามมาเกี่ยวกับรายละเอียดได้ สามารถเปรียบเทียบข้อมูลเล็กๆน้อยๆจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (ในภาษา ก) และสรุปใน (ภาษา ข) สำหรับคนอื่นได้	สามารถสรุปในการเขียน(ในภาษา ข) ข้อมูลและข้อโต้แย้งในข้อความ (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรืออยู่ในความสนใจปัจจุบัน
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักของข้อความที่พูดและเขียนอย่างชัดเจนและเรียบเรียงดี (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัว แม้มีข้อจำกัดด้านศัพท์ซึ่งทำให้บางครั้งมีปัญหาในการเรียบเรียงก็ตาม สามารถสรุป (ในภาษา ข) อย่างง่ายๆ ข้อมูลหลักในเนื้อหาของข้อความที่ตรงไปตรงมา (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น บทสัมภาษณ์ที่เขียนสั้นๆ บทความในนิตยสาร และแผ่นพับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว) สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักระหว่างการสนทนา (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัวหรือความสนใจปัจจุบัน หากผู้พูดออกเสียงชัดเจนด้วยภาษามาตรฐาน สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักที่อยู่ในข้อความที่ยาว (พูดในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ หากใช้ภาษามาตรฐาน และสามารถฟังได้หลายครั้ง สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักหรือเหตุการณ์ในรายการทีวีและคลิปวิดีโอ (ในภาษา ก) หากสามารถดูได้หลายๆรอบ	สามารถสรุปในการเขียน(ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญของการพูดที่ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรืออยู่ในความสนใจปัจจุบัน หากการพูดนั้นชัดเจน และใช้ภาษามาตรฐาน สามารถถ่ายความข้อเขียนสั้นๆ ด้วยวิธีง่ายๆ โดยใช้คำและการเรียงลำดับคำของต้นฉบับ
A2	สามารถรายงานด้วยประโยคง่ายๆ (ในภาษา ข) ข้อมูลที่อยู่ในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ และเรียบเรียงอย่างชัดเจน (เขียนในภาษา ก) โดยมีภาพหรือตารางประกอบ สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความที่บอกข้อมูลง่ายๆสั้นๆ (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	สามารถคัดออกและคิดคำและวลีสำคัญหรือประโยคสั้นๆ จากข้อความสั้นๆได้ ด้วยความสามารถและประสบการณ์ที่มีจำกัดของผู้เรียน
	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความพูดและเขียนง่ายๆ สั้นๆ และเรียบเรียงอย่างชัดเจน (ในภาษา ก) โดยเสริมคลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัดด้วยวิธีอื่นๆ (เช่น กิริยาท่าทาง การวาดภาพ คำจากภาษาอื่นๆ)	สามารถใช้ภาษาง่ายๆเขียน (ในภาษา ข) ข้อความที่สั้นมาก (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยและใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีคำศัพท์ที่พบบ่อยมาก แม้จะมีข้อผิดพลาดแต่สามารถเข้าใจข้อความได้ สามารถลอกข้อความสั้นๆด้วยการพิมพ์หรือเขียนด้วยลายมือที่ชัดเจน

A1	A1 สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ข้อมูลง่ายๆ ที่คาดเดาได้ ที่พบในป้ายและประกาศสั้นๆง่ายๆ โปสเตอร์ และกำหนดการต่างๆ (ที่เขียนในภาษา ก)	สามารถถอดความ (ในภาษา ข) วลีง่ายๆ ที่เขียน(ในภาษา ก)โดยใช้พจนานุกรม แต่อาจจะไม่เลือกความหมายที่ถูกต้องเสมอ สามารถลอกคำโดดๆ และข้อความสั้นๆ ที่นำเสนอในรูปแบบตัวพิมพ์มาตรฐาน
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การแปลข้อความเขียนในการพูด

การแปลข้อความเขียนในการพูด เป็นกิจกรรมที่ส่วนใหญ่ไม่เป็นทางการ และไม่ใช่เป็นเรื่องผิดปกติในชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงาน มันเป็นกระบวนการแปลข้อความเขียนด้วยปากเปล่าอย่างฉับพลัน บ่อยครั้งจะเป็นคำประกาศ จดหมาย อีเมล หรือรูปแบบการสื่อสารอื่นๆ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การแปลคร่าวๆ ไม่ละเอียด
> การจับประเด็นข้อมูลที่สำคัญ
> การจำแนกแยกแยะนวงของภาษา (ในระดับสูง)

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังนี้ มาตรวัดจะเริ่มจากการแปลข้อมูลกิจวัตรประจำในชีวิตประจำวันในข้อความง่ายๆอย่างคร่าวๆในระดับต่ำ ไปจนถึงการแปลตัวบทที่ต้องการความเชี่ยวชาญและแม่นยำมากขึ้น ซึ่งจะเพิ่มความซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ข้อแตกต่างระหว่างระดับ A1 ถึง B2 ส่วนใหญ่ เกี่ยวข้องกับประเภทของตัวบทเพียงอย่างเดียว เมื่อถึงระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถแปลด้วยปากเปล่า ข้อความที่ซับซ้อนซึ่ง มีข้อมูลและข้อโต้แย้งในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว ส่วนในระดับ Cสามารถแปลข้อความซับซ้อนในหัวข้อทั่วไปที่หลากหลาย และหัวข้อเฉพาะทางได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถดักจับนวงของภาษา ตลอดจนความหมายแฝงนัย

“การแปลข้อความในการเขียน” โดยธรรมชาติแล้วเป็นกระบวนการที่เป็นทางการมากกว่าการแปลด้วยการพูด อย่างไรก็ตาม มาตรวัดคำบรรยายระดับของ CEFR ไม่ได้มีจุดประสงค์ให้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของนักแปลอาชีพ หรือการฝึกเป็นนักแปลอาชีพแต่อย่างใด แท้จริงแล้วสมรรถนะในการแปลไม่ได้รับการกล่าวถึงในมาตรวัดแต่ประการใด นอกจากนี้นักแปลอาชีพนั้นมีความสามารถในการปฏิบัติงานในระดับที่สูงกว่า C2 เช่นเดียวกับล่ามมืออาชีพ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วขณะที่พูดถึงระดับต่างๆ ของ CEFR ในหมวดแนวคิดหลักของ CEFR ว่า ระดับ C2 ไม่ใช่ระดับความสามารถสูงสุดในภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ ในความจริงแล้วถือว่าอยู่ในระดับกลางของมาตรวัดห้าระดับสำหรับการแปลวรรณกรรมในโครงการ PETRA44 อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้/ผู้เรียนพหุภาษาซึ่งมีความสามารถในระดับปานกลาง บางครั้งจะอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกขอร้องให้แปลตัวบทที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาชีพ หรือส่วนตัว ในการนี้พวกเขาถูกขอร้องให้ถอดความสาระสำคัญของตัวบทต้นฉบับมากกว่าจะต้องแปลลีลาและน้ำเสียงของต้นฉบับให้ได้ลีลาและน้ำเสียงแบบเดียวกันในงานแปล เหมือนเช่นที่นักแปลอาชีพพึงกระทำ

ในการใช้คำบรรยายระดับของมาตรวัดนี้ มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องระบุภาษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพราะมาตรวัดนี้เจาะจงไม่กล่าวถึงประเด็นการแปลเป็นภาษาแม่ หรือจากภาษาแม่ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าจำนวนคนที่เป็นพหุภาษา “ภาษาแม่” และ “ภาษาที่ดีที่สุด” อาจจะไม่ใช่ภาษาเดียวกัน มาตรวัดจะให้คำบรรยายระดับที่ระบุความสามารถทางภาษาที่จำเป็นในการถอดความต้นฉบับไปสู่อีกภาษาหนึ่ง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การแปลที่เข้าใจได้ง่าย
> ภาษาและโครงสร้างของต้นฉบับมีอิทธิพล (มากไป) ต่อการแปลมากน้อยเพียงใดเมื่อเทียบกับข้อความที่เขียนตามขนบการเขียนที่ถูกต้องในภาษาเป้าหมาย

> การจำแนกแยกแยะนวงของภาษาในต้นฉบับ

การไต่ขึ้นระดับจะเป็นวิธีที่คล้ายคลึงกับการขึ้นระดับในมาตรวัดก่อนหน้า ในระดับต่ำลงไป การแปลจะเกี่ยวข้องกับการแปลข้อความสั้นๆ ที่มีข้อมูลตรงไปตรงมา และคุ้นเคยอย่างคร่าวๆ ในขณะที่ระดับสูงขึ้น ตัวบทต้นฉบับจะยากและซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ และการแปลจะเพิ่มความแม่นยำมากขึ้นและตรงกับต้นฉบับ
ในมาตรวัดทั้งสอง ภาษา ก และภาษา ข อาจจะเป็นสองภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาเดียวกันแต่คนละประเภท ทำเนียบภาษาสอง ทำเนียบในประเภทเดียวกัน หรือการผสมผสานลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่กล่าวมาข้างต้น อย่างไรก็ตามทั้งหมดนี้อาจจะเหมือนกันโดยสิ้นเชิงก็เป็นได้ ในกรณีแรกผู้ใช้ควรระบุภาษา/ประเภทของภาษาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีหลังผู้ใช้ก็เพียงเอาคำที่อยู่ในวงเล็บออก

หมายเหตุ ไม่ว่ากรณีใดๆที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสื่อกลางข้ามภาษา ผู้ใช้ควรทำให้คำบรรยายระดับสมบูรณ์ด้วยการระบุภาษาต่างๆที่เกี่ยวข้อ

การแปลข้อความเขียน		
	การแปลข้อความเขียนในการพูด	การแปลข้อความเขียนในการเขียน
C2	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียนที่เป็นนามธรรม (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว ด้านวิชาการ หรือวิชาชีพได้อย่างคล่องแคล่วสามารถสื่อแง่มุมการประเมินและข้อโต้แย้งอย่างประสบความสำเร็จ รวมทั้งนวงของภาษา และความหมายโดยนัยที่เกี่ยวข้อง	สามารถแปล (เป็นภาษา ข) เอกสารเฉพาะด้านที่อยู่นอกเหนือสาขาเฉพาะของตนที่เขียน (ในภาษา ก) ถ้าหากมีผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆตรวจสอบคความถูกต้องของเนื้อหา
C1	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียนที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) ในหัวข้อทั่วไปที่หลากหลาย ทั้งหัวข้อทั่วๆไปและหัวข้อเฉพาะเจาะจงได้อย่างคล่องแคล่วโดยสามารถจำแนก นวงของภาษาส่วนใหญ่ได้	สามารถแปล (เป็นภาษา ข) บทคัดย่อในหัวข้อทางสังคม วิชาการ และวิชาชีพในสาขาของตนที่ เขียน(ในภาษา ก)สามารถสื่อแง่มุมการประเมินค่าและข้อโต้แย้งอย่างประสบความสำเร็จ รวมทั้งความหมายโดยนัยที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้บางสำนวนอาจจะได้รับอิทธิพลมากเกินจากต้นฉบับ
B2	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียนที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับข้อมูลและข้อโต้แย้งในหัวข้อด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว	สามารถผลิตงานแปลที่ชัดเจนและเรียบเรียงดีจาก(ภาษา ก) ไป (ภาษา ข) ซึ่งสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาที่ปกติ แต่อาจได้รับอิทธิพลมากเกินจากภาษาต้นฉบับ ทั้งด้านการเรียงลำดับ การย่อหน้า การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียบเรียงคำพูด
		สามารถผลิตงานแปล (เป็นภาษา ข) โดยยึดโครงสร้างประโยคและการแบ่งย่อหน้าตามต้นฉบับอย่างเคร่งครัดสามารถสื่อประเด็นหลักของต้นฉบับอย่างถูกต้อง ถึงแม้เวลาอ่านงานแปลจะรู้สึกขัดๆก็ตาม

B1	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียน (ในภาษา ก) ซึ่งมีข้อมูลและข้อโต้แย้งในหัวข้อด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว หากเขียนด้วยภาษามาตรฐานที่ไม่ซับซ้อน	สามารถแปลคร่าวๆจาก (ภาษา ก ไปภาษา ข) ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและตรงไปตรงมา ที่เขียนในภาษามาตรฐานที่ไม่ซับซ้อน โดยยึดโครงสร้างของต้นฉบับ แม้จะมีข้อผิดพลาดทางภาษาบ้างก็ตาม แต่อ่านเข้าใจได้
	สามารถแปลด้วยการพูดคร่าวๆ (ในภาษา ข) ข้อเขียนที่ให้ข้อมูลชัดเจนและเรียบเรียงมาอย่างดี (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัว แม้จะมีข้อจำกัดด้านศัพท์ ทำให้เกิดความยากลำบากในการเรียบเรียงคำพูดในบางครั้ง	สามารถแปลอย่างคร่าวๆจาก(ภาษา ก ไปภาษา ข) ข้อความที่อยู่ในข้อเขียนที่เป็นข้อเท็จจริงสั้นๆโดยใช้ภาษามาตรฐานแบบง่ายๆ ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาดแต่อ่านเข้าใจได้
A2	สามารถแปลด้วยการพูดแบบคร่าวๆ (ในภาษา ข) ข้อเขียนสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (เช่น ข้อความในแผ่นพับ ประกาศ คำสั่ง จดหมายหรืออีเมล)ที่เขียน(ในภาษา ก)	
	สามารถแปลด้วยการพูดแบบคร่าวๆง่ายๆ (ในภาษา ข) ข้อความง่ายๆและสั้นๆ ได้ (เช่น ประกาศในหัวข้อคุ้นเคยที่เขียน(ในภาษา ก) โดยสามารถจับประเด็นที่สำคัญที่สุดได้ สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข)อย่างง่ายๆ คร่าวๆ ข้อมูลในชีวิตประจำวันซึ่งเขียนเป็นประโยคง่ายๆ (ในภาษา ก) (เช่น ข่าวส่วนตัว เรื่องเล่าสั้นๆการบอกทิศทาง ประกาศหรือคำสั่ง	สามารถใช้ภาษาง่ายๆแปลคร่าวๆจาก (ภาษา ก ไปภาษา ข) ข้อความที่สั้นมากๆในหัวข้อที่คุ้นเคยและเกี่ยวกับชีวิตประจำวันซึ่งมีศัพท์ที่ใช้บ่อยที่สุด แม้มีข้อผิดพลาด แต่อ่านเข้าใจได้
A1	สามารถแปลด้วยการพูดง่ายๆคร่าวๆ (ในภาษา ข) คำและวลีง่ายๆที่ใช้ ในชีวิตประจำวันที่เขียน (ในภาษา ก) ที่พบเห็นในป้ายประกาศ โปสเตอร์ กำหนดการ ใบปลิว ฯลฯ	สามารถใช้พจนานุกรม แปลคำและวลีง่ายๆจาก (ภาษาก ไปภาษา ข) แต่ไม่อาจเลือกความหมายที่เหมาะสมเสมอไป
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การจดบันทึก (การบรรยาย สัมมนา ประชุม ฯลฯ)

มาตรวัดนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟังและจดบันทึกที่เชื่อมโยงกัน ซึ่งมีประโยชน์มากในชีวิตด้านวิชาการและวิชาชีพ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ประเภทของตัวบทต้นฉบับ: ตั้งแต่การสาธิต การให้คำสั่ง การบรรยายแบบตรงไปตรงมา และการประชุมเกี่ยวกับหัวข้อในสาขาของตน ไปจนถึงการประชุม สัมมนาในหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยและซับซ้อน
- การคำนึงถึงในส่วนของผู้พูด (ในระดับต่ำ) : การพูดที่ช้าและชัดเจน รวมทั้งการหยุดพูดเพื่อจดบันทึก การบรรยายที่บรรยายชัดเจนและมีโครงสร้างที่ดี ไปจนถึงแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
- ประเภทของการจดบันทึก: ตั้งแต่การเรียงประเด็นต่างๆ เป็นชุด (สำหรับระดับต่ำๆ) การจดบันทึกที่เห็นว่าสำคัญ ไปจนถึงการเลือกที่เหมาะสมว่าอะไรจะจด หรือไม่จดบ้าง

> ความถูกต้องของบันทึก (ในระดับสูง) : ตั้งแต่บันทึกที่แม่นยำพอสำหรับเก็บไว้ใช้ส่วนตัว (B1) การจดบันทึกที่ถูกต้องระหว่างการประชุมในสาขาของตน (B2) ไปจนถึงการจำแนกแยะแยะแนวคิดที่เป็นนามธรรมได้อย่างถูกต้อง ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิด ความหมายแฝง และคำอุปมาของสิ่งที่พูด

การจดบันทึก (การบรรยาย สัมมนา ประชุม ฯลฯ)	
C2	สามารถจดบันทึกที่เชื่อถือได้ (หรือบันทึกการประชุม) ในขณะที่เข้าร่วมการประชุมหรือสัมมนาสำหรับคนที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุม ถึงแม้หัวข้อซับซ้อน และ/หรือไม่คุ้นเคย ตระหนักในความหมายแฝงและคำอุปมาของสิ่งที่พูด และจดบันทึกได้ รวมทั้งจดคำพูดตามความเป็นจริงของผู้พูดด้วยเช่นกัน สามารถเลือกจดบันทึกได้ เรียบเรียงคำพูดใหม่และ เขียนตัวย่อได้อย่างดี โดยสามารถจับแนวคิดที่เป็นนามธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆได้
C1	สามารถจดบันทึกหัวข้อในสาขาที่สนใจได้อย่างละเอียด จดบันทึกข้อมูลได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงต้นฉบับมากทำให้ผู้อื่นนำไปใช้ได้เช่นกัน สามารถตัดสินใจได้ว่าควรจะบันทึกอะไรและไม่บันทึกอะไร ในขณะที่การบรรยายหรือการสัมมนาดำเนินอยู่ แม้กระทั่งในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย สามารถเลือกข้อมูลที่ละเอียดและเกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อโต้แย้งในหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมจากการพูดหลายๆแหล่ง (เช่น การบรรยาย พอดแคสต์ (Podcast) การอภิปรายเป็นทางการ การโต้วาที การสัมภาษณ์ ฯลฯ) ถ้าใช้ภาษามาตรฐาน และความเร็วปกติ ด้วยสำเนียงที่ผู้ฟังคุ้นเคย
B2	สามารถเข้าใจการบรรยายที่เรียบเรียงอย่างชัดเจนในหัวข้อที่คุ้นเคยสามารถจดบันทึกประเด็นที่เห็นว่าสำคัญแม้ว่ามีแนวโน้มฟังเฉพาะคำ ซึ่งทำให้พลาดข้อมูลบางอย่าง สามารถจดบันทึกในการประชุมและสัมมนาอย่างถูกต้อง ในแทบทุกหัวข้อที่อาจจะมีขึ้นภายในสาขาที่สนใจ
B1	สามารถจดบันทึกระหว่างการบรรยายได้แม่นยำเพื่อจะนำไปใช้เองได้ในภายหลัง หากหัวข้ออยู่ในสาขาที่สนใจและการพูดชัดเจนและเรียบเรียงอย่างดี
	สามารถจดบันทึกโดยเรียงเป็นข้อๆ ระหว่างการบรรยายที่ตรงไปตรงมา หากหัวข้อคุ้นเคย และใช้ภาษาง่ายๆ และการพูดแบบมาตรฐานที่ชัดเจน สามารถจดคำสั่งประจำวันในการประชุมหัวข้อที่คุ้นเคย หากใช้ภาษาง่ายๆ และมีเวลาเพียงพอให้จด
A2	สามารถจดบันทึกง่ายๆในการสาธิตที่หัวข้อคุ้นเคย และคาดเดาได้ และผู้สาธิตให้ถามเพื่อความชัดเจนได้และให้จดบันทึก
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ข้อความสร้างสรรค์

ข้อความสร้างสรรค์เป็นแหล่งสำคัญแหล่งหนึ่งสำหรับ “การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน” และมีคำบรรยายระดับหลายคำด้วยกันที่เกี่ยวข้องกับการอ่านวรรณกรรมในมาตรวัดที่ใช้ชื่อเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อความสร้างสรรค์ไม่ได้จำกัดอยู่แค่เพียงวรรณกรรมหรือบทพูดเท่านั้น ตัวอย่างข้อความสร้างสรรค์ชนิดอื่นได้แก่ ภาพยนตร์ ละคร การอ่านออกเสียง และการแสดงผลงานสื่อผสมผสาน ซึ่งถือเป็นผลงานที่มีความสำคัญเชิงจินตนาการและวัฒนธรรม ดังนั้น ขณะที่คำบรรยายระดับบางตัวในส่วนนี้ไม่ได้อ้างถึงข้อความเขียนและ/หรือวรรณกรรมอย่างชัดเจน แต่คำบรรยายจำนวนมากกล่าวถึง ‘ผลงาน’ ตามที่อธิบายไว้นี้

อย่างไรก็ดี วรรณกรรมมีแนวโน้มจะปลุกให้เกิดปฏิกิริยา ซึ่งได้รับการส่งเสริมในการเรียนการสอนภาษา การแสดงปฏิกิริยาตอบสนองแบบนี้มักจะมีในห้องเรียนหรือในกลุ่มผู้รู้หนังสือสมัครเล่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเรียนภาษาต่างประเทศ
การมีปฏิกิริยาตอบสนองที่เป็นแบบฉบับแบ่งเป็นสี่ประเภทหลักๆดังนี้

> การมีส่วนร่วม: แสดงการตอบสนองส่วนตัวต่อภาษา ลีลาการเขียนหรือเนื้อหา รู้สึกผูกพันกับงานวรรณกรรมหรือตัวละครหรือคุณลักษณะของตัวละครในแง่มุมใดแง่มุมหนึ่ง
> การตีความ: การให้ความหมายหรือความสำคัญต่อแง่มุมต่างๆ ของงานเขียน รวมทั้งเนื้อหา อนุภาคซึ่งมีลักษณะเด่นเป็นพิเศษ แรงจูงใจของตัวละคร และคำอุปลักษณ์ ฯลฯ
> การวิเคราะห์บางแง่มุมของงานวรรณกรรม รวมทั้งภาษา กลวิธีทางวรรณศิลป์ บริบท ตัวละคร ความสัมพันธ์ ฯลฯ
> การประเมินคุณค่า: การวิพากษ์วิจารณ์กลวิธีการเขียน โครงสร้าง วิสัยทัศน์ของศิลปิน ความสำคัญของงาน ฯลฯ

ข้อแตกต่างที่สำคัญระหว่างการมีปฏิกิริยาสองประเภทแรก (การมีส่วนร่วมและการตีความ) และสองประเภทหลัง (การวิเคราะห์และการประเมินคุณค่า) การบรรยายปฏิกิริยาตอบสนองส่วนตัวและการตีความนั้นง่ายกว่าการวิเคราะห์และ/หรือการประเมินคุณค่าทางความคิดที่ต้องใช้สติปัญญามากกว่า ดังนั้นจึงมีสองมาตรวัดที่แตกต่างกัน

การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)

มาตรวัดแรกสะท้อนให้เห็นแนวคิดที่นิยมใช้กันในระดับโรงเรียนและกลุ่มนักอ่านระดับผู้ใหญ่ มาตรวัดจึงเน้นการแสดงความรู้สึกส่วนตัวของผู้ใช้/ ผู้เรียนที่มีต่องานวรรณกรรม แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> อธิบายว่าชอบอะไรและสนใจอะไรในงาน
> บรรยายตัวละคร บอกว่าตัวละครนั้นๆเหมือนกับอะไร
> เชื่อมโยงแง่มุมของงานกับประสบการณ์ส่วนตัว
> เชื่อมโยงความรู้สึกและอารมณ์
> การตีความส่วนตัวต่องานโดยภาพรวมหรือแง่มุมต่างๆ

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังต่อไปนี้ ในระดับต่ำๆ ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าชอบผลงานหรือไม่ บอกได้ว่ารู้สึกอย่างไรกับผลงาน พูดเกี่ยวกับตัวละคร และเชื่อมโยงบางแง่มุมของงานกับประสบการณ์ตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในระดับ B1 ที่ระดับ B2สามารถอธิบายแบบขยายความ ให้ความเห็นต่อลักษณะการแสดงออกและลีลาการเขียน รวมทั้งตีความการพัฒนาของพล็อตเรื่อง ตัวละคร และแก่นเรื่องในเรื่องเล่า นวนิยาย ภาพยนตร์หรือละคร ส่วนในระดับ C ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถตีความได้กว้างกว่าและลึกซึ้งมากขึ้นโดยมีรายละเอียดและตัวอย่างประกอบ

การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความเชิงสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ
C1	สามารถอธิบายในการตีความส่วนตัวต่องานอย่างละเอียด โดยเรียงปฏิกิริยาต่อลักษณะเด่นบางอย่าง และอธิบายความสำคัญของลักษณะเหล่านั้น สามารถเรียงการตีความตัวละครในผลงาน เช่น สภาพจิตใจ/อารมณ์ เหตุจูงใจในการกระทำและผลของการกระทำ สามารถตีความส่วนตัวเกี่ยวกับการพัฒนาของพล็อตเรื่อง ตัวละคร และแก่นเรื่องในเรื่องเล่า นิยาย ภาพยนตร์หรือละคร

B2	สามารถนำเสนอปฏิกิริยาตอบสนองของตนเองต่อผลงานได้อย่างชัดเจน พัฒนาความคิดและให้ตัวอย่างและข้อโต้แย้งประกอบได้ สามารถบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่อผลงานและขยายความว่าเหตุใดจึงมีปฏิกิริยาตอบสนองเช่นนั้น สามารถแสดงปฏิกิริยาด้วยรายละเอียดระดับหนึ่งที่มีต่อลักษณะการแสดงออก ลีลาการเขียน และเนื้อหาของผลงานสามารถอธิบายว่าชื่นชมอะไร และเพราะเหตุใด
B1	สามารถอธิบายว่าเหตุใดบางตอนหรือแง่มุมบางแง่มุมของผลงานทำให้สนใจเป็นพิเศษ สามารถอธิบายด้วยรายละเอียดระดับหนึ่งว่าถูกใจตัวละครใดมากที่สุด และเพราะเหตุใด สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องเล่า ภาพยนตร์ หรือละคร กับเหตุการณ์คล้ายคลึงกันที่ตนเองเคยประสบหรือเคยได้ยินมา สามารถเชื่อมโยงอารมณ์ที่ตัวละครถ่ายทอดในผลงานกับความรู้สึกที่ตนเองเคยประสบ สามารถบรรยายความรู้สึกที่ตนเองได้รับจากบางตอนในเรื่อง เช่น ตอนที่รู้สึกกลัวแทนตัวละครและอธิบายเหตุผล สามารถอธิบายความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างสั้นๆ ที่ได้รับการกระตุ้นจากผลงาน สามารถบรรยายบุคลิกลักษณะของตัวละครได้
A2	สามารถแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อผลงาน รายงานความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองด้วยภาษาง่ายๆ สามารถบรรยายความรู้สึกของตัวละครและอธิบายเหตุผลได้ สามารถใช้ภาษาง่ายๆ บอกว่าแง่มุมใดของผลงานที่ทำให้สนใจเป็นพิเศษ สามารถบอกได้ว่าชอบผลงานหรือไม่ และอธิบายว่าทำไมด้วยภาษาง่ายๆ สามารถเลือกบางตอนที่ง่ายๆจากงานวรรณกรรมที่ชอบเป็นพิเศษและนำมาใช้อ้างคำพูดได้
A1	สามารถใช้คำและวลีง่ายๆ บอกว่ารู้สึกอย่างไรกับผลงาน
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)

แนวคิดนี้เป็นเรื่องปกติมากในระดับมัธยมปลายและมหาวิทยาลัย เพราะเกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาตอบสนองทางปัญญาและมีรูปแบบเป็นทางการมากกว่า แง่มุมที่นำมาวิเคราะห์รวมทั้งความสำคัญของเหตุการณ์ต่างๆ ในนวนิยาย การนำเสนอแก่นเรื่องดียวกันในผลงานที่แตกต่างกัน และสิ่งที่เชื่อมโยงอื่นๆ ระหว่างผลงานทั้งสอง การวิเคราะห์ว่าผลงานเป็นไปตามขนบนิยมมากน้อยเพียงใด และการประเมินคุณค่าทั้งหมดของผลงานในภาพรวม แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การเปรียบเทียบผลงานต่างๆ
- การให้ความคิดที่มีเหตุผลเกี่ยวกับผลงาน
- การประเมินคุณค่าลักษณะเด่นของผลงาน รวมทั้งการใช้กลวิธีทางวรรณศิลป์ที่มีประสิทธิผล

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังต่อไปนี้ ไม่มีคำบรรยายระดับสำหรับระดับ A1 และ A2 จนถึงระดับ B2 จุดเน้นอยู่ที่การอธิบายมากกว่าการประเมินค่า ที่ระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างผลงานต่างๆ ให้ความคิดเห็นที่มีเหตุผลและอ้างอิงความคิดเห็นของคนอื่นๆ ในระดับ C1 การวิเคราะห์จะละเอียดขึ้น จะเกี่ยวข้องกับวิธีที่ผู้อ่านเข้ามามีส่วนร่วมกับผลงาน และวิเคราะห์ว่าการเขียนเป็นไปตามขนบนิยมมากน้อยเพียงใด และมีการเสียดสีหรือไม่ ในระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถเห็นความละเอียดอ่อนด้านภาษาและลีลาการเขียน เข้าใจความหมายแฝงและวิเคราะห์วิจารณ์โครงสร้าง ภาษาและกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่ใช้เพื่อจุดหมายบางอย่างโดยเฉพาะในผลงานวรรณกรรม

การวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความเชิงสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)	
C2	สามารถวิจารณ์ผลงานของยุคต่างๆ และประเภทต่างๆ (นิยาย กวีนิพนธ์ และละคร) ชื่นชมความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนของลีลาการเขียน รวมทั้งความหมายแฝงและไม่แฝง สามารถเห็นความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนของนวงภาษา ผลของวาทศิลป์ และลีลาการใช้ภาษา (เช่น คำอุปมา ไวยากรณ์ที่ผิดปกติ ความคลุมเครือ)สามารถตีความและ ‘ถ่ายทอด’ ความหมายและความหมายแฝงได้ สามารถประเมินอย่างวิเคราะห์วิจารณ์วิธีการใช้โครงสร้างภาษาและกลวิธีทางวรรณศิลป์สำหรับจุดประสงค์บางอย่างในผลงาน และให้ข้อคิดเห็นที่มีเหตุผลในด้านความเหมาะสมและผลลัพธ์ สามารถแสดงความชื่นชมเชิงวิจารณ์ผลงานชิ้นหนึ่งที่จงใจแหวกธรรมเนียมปฏิบัติทางภาษาศาสตร์
C1	สามารถชื่นชมเชิงวิจารณ์ผลงานเขียนที่หลากหลายรวมทั้งผลงานวรรณกรรมในยุคต่างๆและประเภทต่างๆ สามารถประเมินได้ว่าผลงานเขียนดังกล่าวทำตามขนบของงานเขียนประเภทนั้นหรือไม่ สามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นวิธีการที่ ผลงานดึงผู้อ่าน/ผู้ชมให้มีส่วนร่วมได้มากน้อยเพียงไร (เช่น การสร้างหรือเบี่ยงเบนความคาดหวัง)
B2	สามารถเปรียบเทียบผลงานสองเล่ม โดยพิจารณาแก่นเรื่อง ตัวละคร และฉากต่างๆ สำรวจสิ่งที่เหมือนและสิ่งที่ต่างและอธิบายความสำคัญของการเกี่ยวเนื่องกันของทั้งสองเล่ม สามารถให้ความคิดเห็นที่มีเหตุและผลเกี่ยวกับผลงาน แสดงให้เห็นว่าตระหนักในลักษณะเด่นของหัวข้อหลัก โครงสร้าง และรูปแบบ รวมทั้งอ้างถึงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น สามารถประเมินวิธีการที่ผลงานกระตุ้นให้รู้สึกเหมือนตัวละครโดยยกตัวอย่าง สามารถอธิบายวิธีการที่ผลงานที่แตกต่างกันนั้นแตกต่างในการนำเสนอประเด็นหลักเดียวกันอย่างไร
B1	สามารถชี้ให้เห็นตอนที่สำคัญที่สุดและเหตุการณ์ต่างๆโดยเขียนเล่าเรื่องที่เรียบเรียงดีและใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และสามารถอธิบายความสำคัญของเหตุการณ์และความเกี่ยวข้องกัน สามารถอธิบายแก่นเรื่องสำคัญและตัวละครในการเขียนเล่าเรื่องสั้นๆเกี่ยวกับสถานการณ์ที่คุ้นเคย ซึ่งเขียนด้วยภาษาในชีวิตประจำวันที่พบบ่อยมาก
A2	สามารถระบุและอธิบายสั้นๆโดยใช้ภาษาสูตรสำเร็จพื้นฐาน เกี่ยวกับหัวข้อหลักและตัวละครโดยเขียนเรื่องเล่าสั้นๆง่ายๆเกี่ยวกับสถานการณ์ที่คุ้นเคย และใช้ภาษาในชีวิตประจำวันที่พบบ่อยมาก
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4.1.2. การเป็นสื่อกลางแนวคิด

ในวงการศึกษาเป็นที่ประจักษ์ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการคิดเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และไว้พูดคุยเกี่ยวกับความนึกคิดดังกล่าว ในกระบวนการที่ร่วมกันสร้างอย่างมีพลวัต ส่วนประกอบสำคัญของการพัฒนามาตรวัดของการเป็นสื่อกลางจึงต้องมุ่งไปที่หน้าที่ดังกล่าว ผู้ใช้/ผู้เรียนจะช่วยให้เข้าถึงองค์ความรู้และแนวคิดต่างๆผ่านทางภาษาได้อย่างไร มีสองวิธีหลักที่จะทำให้เกิดขึ้นได้ นั่นคือ บริบทของการทำงานร่วมกัน และอีกวิธีหนึ่งคือ เมื่อคนใดคนหนึ่งมีบทบาทเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการในฐานะผู้ช่วยเหลือ เป็นครูหรือผู้ฝึก ไม่ว่าบริบทใดก็ตาม การพัฒนาแนวคิดต่างๆจะ เป็นไปไม่ได้เลย หากไม่มีการเตรียมพื้นฐานด้วยการจัดการเกี่ยวกับประเด็นต่างๆที่สัมพันธ์กัน ด้วยเหตุนี้มาตรวัดทั้งสองจึงเป็นการนำเสนอ การทำงานในกลุ่มและการนำการทำงานกลุ่ม ในทุกกรณี มาตรวัดแรกซึ่งอยู่ด้านซ้ายของแผนภูมิ จะเกี่ยวข้องกับการตั้งเงื่อนไขเพื่อทำงานให้มีประสิทธิภาพ (= การเป็นสื่อกลางเชิงสัมพันธ์)

มาตรวัดที่สองซึ่งอยู่ด้านขวาของแผนภูมิจะเป็นเรื่องของการพัฒนาและขยายความคิดให้ละเอียดลออ (= การเป็นสื่อกลางทางกระบวนการรู้คิด) เช่นเดียวกับกรณีที่มีแง่มุมแตกต่างกันในเรื่องสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร หรือสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม การสร้างข้อแตกต่างมีไว้เพื่อเป็นภาพสะท้อน แต่การสื่อสารที่แท้จริงต้องเป็นการบูรณาการแง่มุมต่างๆแบบองค์รวม ดังนั้น มาตรวัดคำบรรยายระดับทั้งสี่ในหมวดนี้ จึงได้จัดเป็นคู่ๆ ดังต่อไปนี้

	การตั้งเงื่อนไข	**การพัฒนาแนวคิด**
การให้ความร่วมมือในกลุ่ม	การช่วยการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ	การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย
การนำการทำงานกลุ่ม	การจัดการการปฏิสัมพันธ์	การกระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด

มาตรวัดทั้งสองที่อยู่ภายใต้ “การตั้งเงื่อนไข” เน้นการสร้างและรักษาการปฏิสัมพันธ์เชิงบวก และไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการเข้าถึงความรู้และแนวคิดใหม่ๆ อย่างไรก็ตาม การเป็นสื่อกลางเช่นนี้ อาจจะเป็นสิ่งที่ต้องมาเป็นอันดับแรก หรือแท้จริงแล้วอาจจะเป็นกิจกรรมคู่ขนาน เพื่อช่วยพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ผู้คนควรจะต้องละเอียดอ่อนต่อความคิดผู้อื่น ดังนั้นบรรยากาศเชิงบวกจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีเพื่อการมีส่วนร่วมแบบเกื้อกูลกัน ซึ่งอาจจะนำไปสู่ความรู้ใหม่ ถึงแม้มาตรวัดทั้งสี่เหล่านี้เกี่ยวข้องทางด้านการศึกษาโดยตรง แต่ไม่จำเป็นต้องจำกัดเฉพาะในห้องเรียน เพราะมาตรวัดทั้งสี่สามารถนำไปใช้ได้ในทุกขอบเขตของความรู้ ในที่ซึ่งต้องการขับเคลื่อนการคิดไปข้างหน้า

การช่วยการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมกันกับเพื่อนๆ

ผู้ใช้/ผู้เรียนมีส่วนช่วยให้มีการทำงานร่วมกันในกลุ่มซึ่งเขาก็เป็นสมาชิกกลุ่มด้วยนั้นให้ประสบความสำเร็จ โดยปกติจะมีเป้าหมายที่เจาะจงร่วมกัน หรือมีภารกิจด้านการสื่อสารในใจ ผู้ใช้/ผู้เรียนจะทำหน้าที่เข้าไปแทรกแซงอย่างเหมาะสม เพื่อปรับทิศทางการอภิปราย สร้างความสมดุลของการนำเสนอของแต่ละคน และช่วยขจัดปัญหาการสื่อสารภายในกลุ่ม ผู้ใช้/ผู้เรียนไม่ได้มีบทบาทเป็นผู้นำในกลุ่ม และไม่ต้องการสร้างบทผู้นำให้ตนเอง เพียงมุ่งหวังอย่างเดียวให้การทำงานร่วมกันนั้นประสบความสำเร็จ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การเข้าร่วมเพื่อทำงานกลุ่ม โดยจัดการบทบาทตัวเองอย่างตระหนักรู้และมีส่วนช่วยการสื่อสารในกลุ่ม
- การขับเคลื่อนการทำงานเป็นกลุ่มอย่างแข็งขันโดยช่วยทบทวนประเด็นหลักและพิจารณาหรือกำหนดขั้นตอนการทำงานต่อไป
- ใช้คำถามและการมีส่วนช่วยเพื่อขับเคลื่อนการอภิปรายให้ไปข้างหน้าในเชิงสร้างสรรค์
- ใช้คำถามและการผลัดกันพูดเพื่อให้เกิดสมดุลระหว่างการมีส่วนช่วยของตนเองกับของสมาชิกคนอื่นๆในกลุ่ม

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังนี้ ในระดับ A2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถทำงานง่ายๆ ร่วมกันอย่างแข็งขัน หากมีใครช่วยให้ผู้ใช้/ผู้เรียนพูดเสนอแนะได้ ในระดับ B1 จะเน้นการตั้งคำถามและเชิญให้คนอื่นพูด เมื่อถึงระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถกลับมาเน้นการอภิปรายใหม่ ช่วยกำหนดเป้าหมายและเปรียบเทียบวิธีที่จะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ในระดับ C1สามารถช่วยนำพาการอภิปรายไปจนจบได้อย่างเชี่ยวชาญ

การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย

เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นและพัฒนาความคิดต่างๆ ในฐานะสมาชิกกลุ่ม ซึ่งมีความสำคัญเป็นพิเศษในการทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหา การระดมความคิด การพัฒนาแนวคิด และการทำโครงงาน
แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> งานที่ต้องทำร่วมกันโดยใช้กระบวนการรู้คิดในการชี้ขาดจุดมุ่งหมาย กระบวนการ และขั้นตอน
> ร่วมกันสร้างแนวคิด/ทางแก้ไข
> ถามผู้อื่นให้อธิบายความคิดของเขา และบ่งชี้ให้เห็นความไม่ต่อเนื่องของกระบวนการคิดของเขา
> สรุปการอภิปรายและกำหนดขั้นตอนต่อไป

การไต่ขึ้นระดับ มีลักษณะดังต่อไปนี้ มาตรวัดจะเริ่มจากวิธีการตั้งคำถามง่ายๆ และการจัดการงานต่างๆ ในระดับ B1 ไปจนถึงการพัฒนาแนวคิดและความคิดเห็นของผู้อื่น หรือร่วมกันพัฒนาความคิดในระดับB2/B2+ ที่ระดับ C1สามารถประเมินปัญหา สิ่งท้าทาย และข้อเสนอต่างๆ และเน้นความไม่ต่อเนื่องของการคิด และในระดับ C2 การนำพาการอภิปรายไปสู่ความเห็นพ้องต้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การให้ความร่วมมือในกลุ่ม		
	การช่วยการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ	การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ	การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย
C1	สามารถแสดงความรู้สึกไวต่อมุมมองที่แตกต่างกันในการนำพากลุ่ม เห็นคุณค่าของการมีส่วนช่วยและสามารถปรับการสงวนท่าที หรือการวิจารณ์โดยหลีกเลี่ยงหรือลดทอนสิ่งการไม่พอใจ สามารถพัฒนาการปฏิสัมพันธ์และ ช่วยนำพาไปสู่การสรุปได้อย่างมีกาลเทศะ	สามารถวางแนวทางการอภิปรายเพื่อตัดสินใจการลงมือปฏิบัติการกับผู้ร่วมอภิปรายหรือกลุ่ม รายงานสิ่งที่ผู้อื่นกล่าว สรุป ขยายความและชั่งน้ำหนักความคิดเห็นที่หลากหลาย สามารถประเมินปัญหา ความท้าทาย และข้อเสนอต่างๆ ในการอภิปรายร่วมกันเพื่อตัดสินใจการดำเนินการต่อ สามารถเน้นความไม่ต่อเนื่องของการคิด และท้าทายความคิดของผู้อื่น ในช่วงกระบวนการพยายามหาการเห็นพ้องต้องกัน
B2	สามารถปรับวิธีการตั้งคำถาม และ/หรือเข้าแทรกแซงในการปฏิสัมพันธ์กลุ่มโดยดูจากปฏิกิริยาของผู้คน สามารถทำตัวเป็นผู้เขียนรายงานในการอภิปรายกลุ่ม จดบันทึกความคิดและการตัดสินใจต่างๆสามารถอภิปรายสิ่งเหล่านี้กับกลุ่ม และสรุปความคิดเห็นต่างๆของกลุ่มในที่ประชุมใหญ่	สามารถเน้นประเด็นสำคัญที่จะต้องแก้ไขในงานที่ซับซ้อนและแง่มุมสำคัญที่จะต้องคำนึง สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาร่วมกัน แสดงออกและร่วมพัฒนาแนวคิด อธิบายรายละเอียดและเสนอแนะการปฏิบัติการในอนาคต สามารถช่วยจัดการการอภิปรายกลุ่มโดยรายงานว่าคนอื่นพูดอะไรบ้าง สรุป ขยายความ และชั่งน้ำหนักความคิดเห็นต่างๆ
	สามารถตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการพูดคุยเกี่ยวกับวิธีการจัดงานร่วมกัน สามารถช่วยกำหนดเป้าหมายของงานกลุ่มและเปรียบเทียบทางเลือกต่างๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย สามารถนำการอภิปรายเข้าประเด็นใหม่ โดยเสนอว่าควรจะพิจารณาสิ่งใดต่อไปและจะดำเนินการต่ออย่างไร	สามารถพัฒนาแนวคิดและความคิดเห็นของคนอื่นต่อไปได้ สามารถนำเสนอความคิดของตนในกลุ่มและตั้งคำถามที่ขอให้มีปฏิกิริยาจากมุมมองของสมาชิกอื่นๆในกลุ่ม สามารถมองปัญหาสองด้านได้ ให้ข้อโต้แย้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยและเสนอแนวทางแก้ปัญหาหรือการประนีประนอม

B1	สามารถร่วมงานที่แบ่งกันทำ เช่น การเรียบเรียงคำพูดและการตอบข้อเสนอแนะ ถามผู้คนว่าเห็นด้วยหรือไม่และเสนอทางเลือกอื่นๆ สามารถร่วมงานที่ง่ายๆ และแบ่งกันทำและดำเนินงานมุ่งสู่เป้าหมายรวมในกลุ่ม โดยการถามและตอบคำถามตรงไปตรงมา สามารถกำหนดงานโดยใช้คำพูดอย่างง่ายๆ ในการอภิปราย และขอให้คนอื่นแบ่งปันความเชี่ยวชาญและประสบการณ์	สามารถจัดการการทำงานในกลุ่มที่ทำร่วมกันแบบตรงไปตรงมา โดยระบุเป้าหมาย และอธิบายประเด็นหลักที่ต้องได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการง่ายๆ สามารถใช้คำถาม ความคิดเห็น และการเรียบเรียงคำพูดใหม่แบบง่ายๆเพื่อรักษาจุดที่เน้นในการอภิปราย
	สามารถเชิญผู้อื่นในกลุ่มให้พูด	สามารถถามสมาชิกในกลุ่มให้เหตุผลของความคิดเห็นของเขา สามารถทวนสิ่งที่บางคนพูดออกมาได้ เพื่อยืนยันความเข้าใจตรงกัน และช่วยให้การพัฒนาแนวคิดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
A2	สามารถร่วมงานที่ง่ายๆ และแบ่งกันทำ หากผู้เข้าร่วมงานพูดช้า และมีคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นช่วยให้พูดและแสดงข้อเสนอแนะ	สามารถทำให้แน่ใจว่าคนที่สนทนาด้วยนั้นเข้าใจสิ่งที่เขาสื่อ โดยการถามคำถามที่เหมาะสม
	สามารถร่วมงานในงานเชิงปฏิบัติการที่ง่ายๆ ถามว่าผู้อื่นคิดเช่นไร ทำการเสนอแนะและเข้าใจคำตอบ หากสามารถขอให้พูดซ้ำหรือเรียบเรียงคำพูดใหม่ในบางโอกาส	สามารถใช้คำพูดง่ายๆ และตั้งคำถามในบางครั้งเพื่อแสดงว่าตามทัน สามารถเสนอแนะด้วยวิธีง่ายๆ เพื่อให้การอภิปรายดำเนินการต่อได้
A1	สามารถเชิญผู้อื่นให้มีส่วนช่วยงานที่ง่ายมากๆ โดยใช้วลีสั้นๆ ง่ายๆสามารถบอกได้ว่าเข้าใจและถามคนอื่นว่าเข้าใจหรือไม่	สามารถแสดงความคิดเห็นด้วยคำพูดที่ง่ายมาก และถามว่าผู้อื่นคิดเช่นไร
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การจัดการการปฏิสัมพันธ์

ผู้ใช้/ผู้เรียนได้รับบทบาทให้เป็นผู้นำในการจัดการกิจกรรมด้านการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่มหรือหลายๆ กลุ่ม เช่น ในฐานะเป็นครู ผู้ช่วยเหลือในการประชุมเชิงปฏิบัติการ ผู้ฝึกหรือประธานที่ประชุม ผู้ใช้/ผู้เรียนมีแนวทางที่มุ่งมั่นในการจัดการขั้นตอนต่างๆ ของการสื่อสาร ซึ่งอาจจะเป็นทั้งการสื่อสารกับคนทั้งกลุ่มในการประชุมใหญ่ และ/หรือการจัดการการสื่อสารภายในและระหว่างกลุ่มย่อยต่างๆ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- นำกิจกรรมการประชุมใหญ่
- ให้คำสั่งและตรวจสอบความเข้าใจของวัตถุประสงค์ของงานการสื่อสาร
- ควบคุมและช่วยเหลือการสื่อสารภายในกลุ่มหรือกลุ่มย่อย โดยไม่ขัดขวางการสื่อสารระหว่างสมาชิกกลุ่ม
- ปรับเปลี่ยนการสื่อสารในกลุ่มหรือกลุ่มย่อย เข้าไปแทรกแซงเพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่การทำงาน
- ปรับบทบาทการปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของตนเองให้เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการสื่อสารของกลุ่มตามความจำเป็น

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังนี้ ในระดับ B1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถให้คำสั่งที่ชัดเจน จัดแบ่งการผลัดกันพูด และนำสมาชิกกลุ่มกลับเข้าสู่การทำงาน ประเด็นเหล่านี้ถูกขยายเพิ่มในระดับ B2 โดยอธิบายบทบาทต่างๆ กฎระเบียบเบื้องต้น และความสามารถในการนำกลุ่มให้กลับมาทำงานโดยออกคำสั่งใหม่ๆ หรือกระตุ้นให้มีส่วนร่วมที่สมดุล คำบรรยายระดับจำนวนมากที่เกี่ยวกับการควบคุมการสื่อสารจะอยู่ในระดับ B2+ เมื่อถึงระดับ C1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถจัดการลำดับการประชุมใหญ่ที่หลากหลายและมีความสมดุล การทำงานเป็นกลุ่มและเดี่ยว และทำให้มั่นใจว่าการเปลี่ยนขั้นตอนจะราบรื่น เข้าไปแทรกแซงอย่างอย่างมีชั้นเชิงเพื่อปรับทิศทางการพูดคุยให้เข้าสู่ระบบ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ใดผูกขาดการสนทนา หรือเพื่อเผชิญหน้ากับผู้มีพฤติกรรมที่ชอบก่อกวน ในระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจจะรับบทบาทต่างๆ ได้ตามความเหมาะสมสามารถตระหนักรู้ว่ามีคลื่นใต้น้ำอยู่ และให้คำแนะนำที่เหมาะสมได้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคลได้

การกระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด

เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือเสริมต่อการเรียนรู้ที่สามารถทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบุคคลอื่นๆสามารถสร้างแนวคิดใหม่ๆ ด้วยตนเองแทนที่จะทำตามผู้นำกลุ่ม ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจจะกระทำได้ในฐานะสมาชิกกลุ่ม โดยสวมบทบาทผู้ให้ความช่วยเหลือชั่วคราว หรืออาจจะมีบทบาทในฐานะผู้เชี่ยวชาญ (เช่น นักสร้างภาพเคลื่อนไหว/ครู/ผู้ฝึก/ผู้จัดการ) ซึ่งเป็นผู้นำกลุ่ม เพื่อช่วยเหลือให้พวกเขาเข้าใจแนวคิด แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

> ถามคำถามเพื่อกระตุ้นการคิดอย่างมีเหตุผล (การพูดจาโต้ตอบ)
> ทำให้การมีส่วนร่วมไปสู่วาทกรรมที่มีตรรกะสอดคล้องกัน

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังต่อไปนี้ มาตรวัดเริ่มจากการแสดงความสนใจในระดับ A1 โดยถามคำถามง่ายๆ เพื่อดึงคนมาเข้าร่วมการอภิปราย หรือถามความคิดเห็นคนอื่นที่ระดับ A2 ไปจนถึงการควบคุมการอภิปรายและตั้งคำถามในระดับสูงขึ้นที่ระดับ B2+ และที่ระดับสูงกว่านั้น เพื่อกระตุ้นการคิดอย่างเหตุผล การให้เหตุผลสนับสนุนความคิดเห็น และการสร้างกระบวนการคิดที่สอดคล้องกัน

การนำการทำงานกลุ่ม		
	การจัดการการปฏิสัมพันธ์	การกระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด
C2	สามารถสวมได้หลายบทบาทตามความจำเป็นของผู้เข้าร่วมและข้อกำหนดของกิจกรรม (วิทยากร ผู้เป็นสื่อกลาง ผู้ควบคุม ฯลฯ) และให้ความช่วยเหลือแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม สามารถรับรู้กระแสคลื่นใต้น้ำในการปฏิสัมพันธ์และสามารถทำตามขั้นตอนต่างๆเพื่อนำทิศทางการพูดคุยได้อย่างเหมาะสม	สามารถนำการพัฒนาความคิดต่างๆในการอภิปรายหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำพาทิศทางการสนทนาโดยมุ่งคำถามที่ตรงเป้า และกระตุ้นให้ผู้อื่นขยายความเหตุผลของพวกเขา
C1	สามารถจัดการการประชุมใหญ่ที่มีความหลากหลายและมีการจัดลำดับการพูดที่พอเหมาะ รวมทั้งการทำงานกลุ่มและเดี่ยว ทำให้แน่ใจว่าการเปลี่ยนช่วงต่างๆเป็นไปอย่างราบรื่น สามารถเข้าแทรกแซงการพูดได้อย่างมีชั้นเชิงเพื่อเปลี่ยนทิศทางการพูดสู่ระบบและป้องกันไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งผูกขาดการสนทนาหรือสามารถเผชิญกับพฤติกรรมก่อกวนได้	สามารถตั้งคำถามเปิดเป็นชุดๆซึ่งมาจากการมีส่วนร่วมของคนอื่นๆ เพื่อกระตุ้นการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ (เช่น การตั้งสมมุติฐาน การอนุมาน การวิเคราะห์ การให้เหตุผลว่ามีความถูกต้อง และการคาดการณ์)

B2	สามารถจัดและบริหารงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถควบคุมการทำงานเดี่ยวและงานกลุ่มโดยไม่เข้าไปแทรกแซง เข้าแทรกแซงเพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่งานหรือทำให้แน่ใจว่าทุกคนมีส่วนร่วมเท่าๆกัน สามารถเข้าแทรกแซงเชิงสนับสนุนเพื่อให้คนมุ่งสนใจแง่มุมต่างๆ ของงาน โดยถามคำถามตรงเป้าและเชิญให้คนเสนอแนะ	สามารถกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มอธิบายและขยายความความคิดของเขา สามารถกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มใช้ข้อมูลของคนอื่นๆ รวมทั้งความคิดในการสร้างแนวคิดและทางแก้ไข
	สามารถอธิบายบทบาทต่างๆ ของผู้เข้าร่วมงานในกระบวนการทำงานร่วมกัน โดยให้คำสั่งที่ชัดเจนสำหรับงานกลุ่ม สำหรับอธิบายกฎเบื้องต้นในการอภิปรายร่วมกันในกลุ่มเล็ก ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาหรือการประเมินข้อเสนอทางเลือกต่างๆ สามารถเข้าแทรกแซงหากจำเป็น เพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่งานโดยให้คำสั่งใหม่หรือกระตุ้นให้คนมีส่วนร่วมเท่ากันมากขึ้น	สามารถเรียบเรียงคำถามและข้อมูลป้อนกลับเพื่อกระตุ้นผู้คนให้ขยายความคิดและให้เหตุผลหรือความชัดเจนในความคิดเห็นของพวกเขา สามารถใช้ความคิดของผู้อื่นพัฒนาต่อและเชื่อมโยงเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกัน สามารถถามให้อธิบายว่าความคิดเข้ากับหัวข้อหลักที่กำลังอภิปรายอยู่อย่างไร
B1	สามารถจัดคิวการอภิปราย โดยเชิญให้ผู้เข้าร่วมพูด	สามารถถามให้ขยายความประเด็นเฉพาะที่เขายกขึ้นมาในการอธิบายในตอนแรก สามารถถามคำถามที่เหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจแนวคิดที่อธิบายไปแล้ว สามารถถามคำถามเพื่อเชิญให้ผู้คนอธิบายเหตุผลของตนเอง
	สามารถให้คำสั่งง่ายๆ ชัดเจนในการจัดกิจกรรม	สามารถถามว่าบางคนคิดอะไร หรือถามว่าทำไมคิดว่าบางอย่างจะใช้การได้
A2	สามารถให้คำสั่งง่ายมากๆ แก่กลุ่มที่ร่วมมือทำงาน ซึ่งช่วยเรียบเรียงคำพูดหากจำเป็น	สามารถถามว่าคิดเห็นเช่นไรกับความคิดบางอย่าง
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	สามารถใช้คำง่ายๆ โดดๆ และอวัจนภาษา เพื่อแสดงความสนใจความคิด
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4.1.3. การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร

แม้ว่าการนำเสนอการเป็นสื่อกลางในคู่มือ CEFR ปี ค.ศ. 2001 จะสั้นรวบรัด แต่ทว่าได้เน้นประเด็นด้านสังคม การเป็นสื่อกลางเกี่ยวข้องกับผู้ใช้ภาษาซึ่งมีบทบาทเป็นตัวกลางระหว่างคู่สนทนาต่างๆ โดยเข้ามามีบทบาทในกิจกรรม ‘ซึ่งมายึดครองตำแหน่งสำคัญในด้านการใช้ภาษาตามปกติในสังคมของเรา’ (CEFR หมวด 2.1.3) แน่นอนภาษาไม่ใช่เหตุผลเดียวที่ทำให้บางครั้งคนเราเข้าใจกันได้ยากลำบาก แม้ว่าบางคนคิดว่า การเป็นสื่อกลางคือการแปลข้อความให้เข้าใจ แต่ความยากลำบากในการเข้าใจอาจจะเป็นเพราะไม่คุ้นเคยกับด้านหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง การที่จะเข้าใจผู้อื่นจำเป็นต้องพยายามที่จะแปลจากมุมมองของตัวเองไปสู่มุมมองของผู้อื่น โดยต้องคำนึงถึงมุมมองของทั้งสองฝ่ายอยู่เสมอ บางครั้งคนเราต้องการบุคคลที่สาม หรือพื้นที่ที่สามเพื่อจะบรรลุเป้าหมาย บางครั้งอาจเกิดสถานการณ์อ่อนไหว ความตึงเครียด หรือแม้กระทั่งการไม่ลงรอยกัน ซึ่งจำเป็นต้องประสบสิ่งเหล่านี้เพื่อสร้างปัจจัยแวดล้อม ที่ทำให้เกิดความเข้าใจอันนำไปสู่การสื่อสาร

คำบรรยายระดับสำหรับการเป็นสื่อกลางการสื่อสารจึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับครู ผู้ฝึก นักศึกษา และมืออาชีพทั้งหลายที่ปรารถนาจะพัฒนาความตระหนักรู้ และความรู้ความสามารถในด้านนี้ เพื่อบรรลุผลลัพธ์ที่ดีในกิจกรรมการสื่อสารในภาษาใดภาษาหนึ่งเฉพาะหรือภาษาต่างๆ โดยเฉพาะเมื่อมีปัจจัยระหว่างวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

การช่วยเหลือในพื้นที่พหุวัฒนธรรม

มาตรวัดนี้สะท้อนให้เห็นความคิดที่จะสร้างพื้นที่ร่วมระหว่างและในหมู่ผู้สนทนาที่ใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างกัน นั่นหมายถึงความสามารถในการรับมือกับ ‘ความเป็นอื่น’ เพื่อหาข้อเหมือนและข้อแตกต่าง เพื่อสร้างลักษณะทางวัฒนธรรมที่รู้จักและไม่รู้จัก ฯลฯ เพื่อจะสามารถสื่อสารและร่วมมือกันได้ ผู้ใช้/ผู้เรียนมุ่งหมายจะช่วยเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีสำหรับการทำงานร่วมกันเพื่อให้การสื่อสารระหว่างผู้เข้าร่วมที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันรวมทั้งบริบททางวัฒนธรรมที่หลากหลายด้วยนั้นประสบความสำเร็จ มากกว่าแค่เพียงใช้คลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรมของพวกเขาเป็นพื้นฐานเพื่อได้รับการยอมรับและเพื่อปรับปรุงภารกิจหรือสารของตนเอง (ดู “การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา”) ผู้ใช้/ผู้เรียนได้รับมอบให้เป็นผู้เป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรม ซึ่งมีหน้าที่สร้าง ‘พื้นที่’ที่เป็นกลางที่ใช้ร่วมกันและเชื่อใจกันได้ เพื่อเสริมการสื่อสารระหว่างกัน ผู้ใช้/ผู้เรียน จึงมุ่งหมายจะขยายและลงลึกในด้านความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างผู้เข้าร่วม เพื่อหลีกเลี่ยงและ/หรือก้าวพ้นปัญหาทางการสื่อสารที่อาจจะเกิดขึ้นจากความคิดเห็นทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน แน่นอนผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางต้องพัฒนาความตระหนักรู้ด้านความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคมที่มีผลกระทบต่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมนั้นอย่างต่อเนื่อง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การใช้คำถามและการแสดงความสนใจเพื่อกระตุ้นความเข้าใจบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม และมุมมองระหว่างผู้พูด
- แสดงความรู้สึกละเอียดอ่อน และเคารพมุมมองและบรรทัดฐานทางสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคม
- คาดการณ์ รับมือกับ และ/หรือ แก้ไขความเข้าใจผิดซึ่งเกิดจากความแตกต่างด้านสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคม

การไต่ขึ้นระดับมีลักษณะดังนี้ ในระดับ B1 จะเน้นการแนะนำบุคคลและการแสดงความสนใจและเห็นอกเห็นใจ โดยการถามและตอบคำถาม เมื่อถึงระดับ B+ จุดเน้นคือการแสดงความชื่นชมมุมมองที่แตกต่างกัน และความยืดหยุ่น ซึ่งได้แก่ ความสามารถที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่ในขณะเดียวกันก็รักษาความสมดุลและระยะห่าง แสดงความรู้สึกละเอียดอ่อน ให้ความกระจ่างหากมีการเข้าใจผิด และอธิบายว่าสิ่งนั้นหมายความว่าอะไร แง่มุมนี้ได้พัฒนาต่อในระดับ C ที่ซึ่งผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถควบคุมการกระทำของตนเองและการแสดงออกได้ตามบริบท ปรับเปลี่ยนแก้ไขได้เฉียบแหลมเพื่อป้องกัน และ/หรือแก้ไขความเข้าใจผิด หรือเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ทางวัฒนธรรม เมื่อถึงระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถเป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติ โดยคำนึงถึงข้อแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคม

การช่วยเหลือในพื้นที่พหุวัฒนธรรม	
C2	สามารถเป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพและดูเป็นธรรมชาติระหว่างสมาชิกในชุมชนของตนเองและชุมชนอื่นๆ โดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคม สามารถนำการอภิปรายที่ละเอียดอ่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถจำแนกนวงของภาษา และรู้สึกถึงกระแสคลื่นใต้น้ำ
C1	สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการพบปะระหว่างวัฒนธรรมต่างๆสามารถมีส่วนร่วมในการสื่อร่วมกันทางวัฒนธรรม โดยจัดการกับความคลุมเครือ ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ และขจัดความเข้าใจผิดกัน สามารถคาดการณ์ว่าผู้คนอาจเข้าใจผิดในสิ่งที่ตนพูดไปหรือเขียนไว้ได้อย่างไร และช่วยรักษาการปฏิสัมพันธ์เชิงบวกโดยแสดงความคิดเห็นและตีความมุมมองด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
B2	สามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติด้านสังคมวัฒนธรรมในการตกลงว่าจะดำเนินการต่ออย่างไรในสถานการณ์บางอย่างที่ไม่คุ้นเคยสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงความชื่นชมมุมมองของผู้อื่นที่ต่างกับโลกทัศน์ปกติของตนเองในการพบปะระหว่างวัฒนธรรม และสามารถแสดงออกอย่างเหมาะสมกับบริบท สามารถชี้แจงความเข้าใจผิดและการตีความผิดระหว่างการพบปะข้ามวัฒนธรรม เสนอแนะว่าความหมายที่แท้จริงคืออะไร เพื่อคลี่คลายบรรยากาศ และสามารถดำเนินการอภิปรายต่อไปได้
	สามารถกระตุ้นวัฒนธรรมการสื่อสารแบบแบ่งปันกันโดยแสดงความเข้าใจและชื่นชมความคิดเห็น ความรู้สึกและมุมมองต่างๆ และเชิญให้ผู้เข้าร่วมแสดงออกและตอบสนองความคิดของคนอื่นๆ สามารถร่วมงานกับผู้คนต่างวัฒนธรรม อภิปรายความเหมือนหรือความต่างในความคิดและมุมมองต่างๆ สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานที่ทำเพื่อสร้างวิธีดำเนินการร่วมกัน เมื่อทำงานกับคนต่างวัฒนธรรม
B1	สามารถสนับสนุนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโดยริเริ่มการสนทนา แสดงความสนใจและความเห็นใจโดยถามและตอบคำถามง่ายๆ และแสดงการเห็นด้วย ตลอดจนความเข้าใจ สามารถปฏิบัติตนด้วยท่าทีเอื้อเฟื้อในการพบปะข้ามวัฒนธรรม รับรู้ความรู้สึกและโลกทัศน์ที่แตกต่างของสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่ม
	สามารถสนับสนุนการสนทนาข้ามวัฒนธรรม โดยใช้คลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัดในการแนะนำผู้คนจากต่างวัฒนธรรม และสามารถถามและตอบคำถามโดยตระหนักรู้ว่าคำถามบางคำถามอาจจะรับรู้แตกต่างกันในวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถช่วยพัฒนาวัฒนธรรมการสื่อสารร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบวิธีง่ายๆ เกี่ยวกับค่านิยมและทัศนคติต่อภาษาและวัฒนธรรม
A2	สามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรม โดยใช้คำง่ายๆ เพื่อขอให้ผู้คนอธิบายสิ่งของและขอคำชี้แจงในสิ่งที่พวกเขาพูด ในขณะที่ใช้คลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัดของตนเพื่อแสดงการเห็นด้วย เชื้อเชิญ ขอบคุณ ฯลฯ
A1	สามารถสนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างวัฒนธรรม โดยแสดงความยินดีต้อนรับและความสนใจด้วยคำพูดง่ายๆ และอวัจนภาษาโดยเชิญให้ผู้อื่นพูด และแสดงว่าตนเข้าใจหรือไม่เมื่อถูกเรียกโดยตรง
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การเป็นตัวกลางในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆและเพื่อนร่วมงาน)

มาตรวัดนี้ใช้สำหรับสถานการณ์ที่ซึ่งผู้ใช้/ผู้เรียนในฐานะเป็นบุคคลพหุภาษา ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางข้ามภาษาและวัฒนธรรมอย่าง

สุดความสามารถของตนในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการในที่สาธารณะ ส่วนตัว อาชีพ หรือด้านการศึกษา ดังนั้นมาตรวัดนี้จึงไม่เกี่ยวกับกิจกรรมของล่ามอาชีพ การเป็นสื่อกลางอาจจะไปในทิศทางเดียว (เช่น ระหว่างการกล่าวต้อนรับ) หรือในสองทิศทาง (เช่น ระหว่างการสนทนา) แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การสื่อความหมายของสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูดในการสนทนาแบบไม่เป็นทางการ
> การถ่ายทอดข้อมูลสำคัญ (เช่น สถานการณ์ในที่ทำงาน)
> การทวนความหมายที่แสดงออกในการพูดและการนำเสนอ

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดมีลักษณะต่างต่อไปนี้ ในระดับ A ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถช่วยด้วยวิธีการง่ายๆ แต่เมื่อถึงระดับ A2+ และ B1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในสถานการณ์ชีวิตประจำวันที่คาดเดาได้ อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือเช่นนั้นขึ้นอยู่กับคู่สนทนาว่ากำลังได้รับการช่วยเหลือด้วยการเปลี่ยนคำพูด หรือพูดข้อมูลซ้ำหากจำเป็น ในระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถเป็นสื่อกลางอย่างมีความสามารถในสาขาที่สนใจโดยให้หยุดพักเพื่อทำเช่นนั้น และเมื่อถึงระดับ C1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถทำหน้าที่นี้ในหัวข้อที่หลากหลายได้อย่างคล่องแคล่ว ในระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถสื่อความหมายของผู้พูดได้อย่างซื่อตรง สะท้อนให้เห็นลีลา ทำเนียบภาษา และบริบททางสังคม

การเป็นตัวกลางในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆและเพื่อนร่วมงาน)	
C2	สามารถสื่อสาร(ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลาย ทั้งแบบทั่วๆไป และหัวข้อเฉพาะเจาะจงได้ชัดเจนและคล่องแคล่ว โดยรักษาลีลาและทำเนียบภาษาที่เหมาะสม สื่อความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อย และขยายความหมายแฝงนัยทางสังคมวัฒนธรรมได้อย่างดี
C1	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลายทางด้านส่วนตัว วิชาการ และวิชาชีพที่หลากหลายอย่างคล่องแคล่ว โดยสื่อข้อมูลที่สำคัญอย่างชัดเจนและกระชับ รวมทั้งอธิบายการอ้างอิงทางวัฒนธรรม
B2	สามารถเป็นสื่อกลาง (ระหว่างภาษา ก และ ข.) สื่อข้อมูลอย่างละเอียด ดึงความสนใจทั้งสองฝ่ายไปที่ข้อมูลภูมิหลัง และสัญญาณทางสังคมวัฒนธรรม และให้ความกระจ่าง และตั้งคำถามที่ตามมาหรือการแถลงตามความจำเป็น
	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายที่พูดในการกล่าวต้อนรับ การเล่า เกร็ดเล็กๆน้อยๆ หรือการนำเสนอในสาขาของตนที่(ใช้ภาษา ก) ตีความสัญญาณทางวัฒนธรรมได้เหมาะสม และอธิบายเพิ่มเติมถ้าจำเป็น หากผู้พูดหยุดพูดบ่อยครั้งเพื่อให้มีเวลาอธิบาย สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่ตนสนใจ สื่อสารและอธิบายความสำคัญของคำกล่าวที่สำคัญๆและมุมมองหากว่าจำเป็น ในกรณีที่ผู้พูดหยุดบ่อยเพื่อให้ความกระจ่างได้ถ้าต้องการ
B1	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายส่วนหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่ตนสนใจ สื่อสารข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการอ้างอิงเชิงวัฒนธรรมที่ชัดเจน ถ้าสามารถเตรียมการล่วงหน้า และผู้พูดพูดชัดเจนในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว ในขณะที่ปฏิบัติตามธรรมเนียมของความสุภาพ หากผู้พูดพูดชัดเจนในภาษามาตรฐาน และสามารถถามความชัดเจนได้และหยุดเพื่อวางแผนว่าจะแสดงออกด้วยคำพูดอย่างไร

A2	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายทั่วไปของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในเรื่องชีวิตประจำวัน ตามธรรมเนียมปฏิบัติพื้นฐานทางวัฒนธรรมและสื่อข้อมูลที่จำเป็น หากผู้พูดออกเสียงชัดเจนในภาษามาตรฐาน และสามารถขอให้พูดซ้ำและชี้แจงได้
	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ประเด็นหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในเรื่องสถานการณ์ประจำวันที่คาดเดาได้ สื่อสารไปมาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นส่วนตัวได้ หากผู้พูดช่วยเรียบเรียงภาษา
A1	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) รายละเอียดส่วนตัวของผู้อื่นและข้อมูลง่ายๆ ที่คาดเดาได้ (ในภาษา ก) หากผู้อื่นช่วยเรียบเรียงคำพูด
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การช่วยการสื่อสารในสถานการณ์ที่อ่อนไหวและขัดแย้ง

ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจต้องมีบทบาทเป็นทางการในการเป็นคนกลางไกล่เกลี่ยความเห็นไม่ลงรอยกันระหว่างสามฝ่าย หรืออาจจะพยายามแก้ไขความเข้าใจผิดอย่างไม่เป็นทางการ หรือสถานการณ์ที่ละเอียดอ่อน หรือความขัดแย้งระหว่างคนพูด โดยหลักแล้ว ผู้ใช้ /ผู้เรียน เกี่ยวข้องกับการสร้างความชัดเจนว่าปัญหาคืออะไร และอะไรที่แต่ละฝ่ายต้องการ ช่วยเหลือให้แต่ละฝ่ายเข้าใจจุดยืนของแต่ละฝ่าย ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจพยายามชักจูงให้ทั้งสามฝ่ายขยับเข้ามาใกล้กันมากขึ้นเพื่อหาทางแก้ไขประเด็นปัญหาโดยไม่สนใจความเห็นของตนเอง แต่พยายามหาความสมดุลในการเป็นตัวแทนความคิดของฝ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- สำรวจความคิดเห็นที่แตกต่างของผู้เข้าร่วมสนทนาด้วยวิธีการที่ละเอียดอ่อนและสมดุล
- อธิบายความคิดเห็นที่แสดงออกมาเพื่อเสริมความเข้าใจประเด็นที่ถกกันของผู้เข้าร่วมสนทนาให้ลึกซึ้งมากขึ้น
- สร้างข้อตกลงร่วมกัน
- กำหนดพื้นที่ที่ยอมผ่อนปรนกันได้ระหว่างผู้เข้าร่วมสนทนา
- เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมหนึ่งคนหรือมากกว่านั้น เพื่อขยับให้เข้ามาใกล้กันเพื่อตกลงหรือหาทางแก้ไขร่วมกัน

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดมีลักษณะดังนี้ ในระดับ A ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถรู้ได้เมื่อเกิดความเห็นไม่ลงรอยกัน ในระดับ B1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถรับฟังคำอธิบาย แสดงความเข้าใจประเด็นต่างๆ และหาความกระจ่างในกรณีจำเป็น ในระดับ B2สามารถร่างเค้าโครงประเด็นหลักได้ และจุดยืนของแต่ละฝ่าย หาข้อตกลงร่วมกัน เน้นทางแก้ไขที่เป็นไปได้ และสรุปสิ่งที่ตกลงร่วมกัน ทักษะเหล่านี้จะลงลึกในระดับ B2+ โดยที่ผู้ใช้/ผู้เรียนแสดงความตระหนักรู้ว่าสามารถเข้าใจประเด็นต่างๆได้อย่างละเอียด และดึงหนทางแก้ไขที่เป็นไปได้ออกมา ในระดับ C ผู้ใช้/ผู้เรียนต้องใช้ภาษาแบบมีชั้นเชิงและโน้มน้าวใจเพื่อให้การกระทำมีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำพาการอภิปรายที่ละเอียดอ่อนอย่างมีไหวพริบ

การช่วยการสื่อสารในสถานการณ์ที่อ่อนไหวและขัดแย้ง	
C2	สามารถจัดการกับผู้เข้าร่วมที่ก่อกวนได้อย่างแนบเนียน โดยให้ข้อคิดเห็นอย่างมีชั้นเชิง โดยคำนึงถึงสถานการณ์และการรับรู้ด้านวัฒนธรรม สามารถมีทีท่าที่หนักแน่นและเชื่อมั่นแต่มีชั้นเชิงในเรื่องของหลักการ ในขณะเดียวกันก็เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

C1	สามารถแสดงความละเอียดอ่อนต่อความเห็นที่แตกต่างกัน โดยการพูดซ้ำหรือถอดความเพื่อแสดงว่าเข้าใจความต้องการของแต่ละฝ่ายที่จะตกลงร่วมกันได้อย่างลึกซึ้ง สามารถเรียบเรียงคำขอร้องให้แต่ละฝ่ายในกรณีที่ความเห็นไม่ลงรอยกันได้อย่างมีชั้นเชิง เพื่อตัดสินใจว่าอะไรคือความสำคัญของจุดยืน และแต่ละฝ่ายอาจจะยินยอมอะไรได้บ้างภายใต้สถานการณ์บางอย่าง สามารถใช้ภาษาโน้มน้าวใจให้ฝ่ายที่มีความเห็นไม่ลงรอยกันเปลี่ยนจุดยืนใหม่ได้
B2	สามารถดึงหนทางแก้ไขที่เป็นไปได้จากฝ่ายที่มีความเห็นไม่ลงรอยกันออกมาได้เพื่อช่วยให้ลงมติได้สามารถตั้งคำถามเปิดและเป็นกลางเพื่อลดทอนความอึดอัดใจและความรู้สึกขุ่นเคือง สามารถช่วยฝ่ายที่มีความเห็นไม่ลงรอยกันให้เข้าใจกันและกันดียิ่งขึ้น โดยให้แต่ละฝ่ายปรับเปลี่ยนและแถลงจุดยืนใหม่ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการและเป้าหมาย สามารถสรุปสิ่งที่ตกลงร่วมกันและความคาดหวังจากแต่ละฝ่ายได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง
	สามารถระบุขอบข่ายของข้อตกลงร่วมกันโดยการถามและเชิญให้แต่ละฝ่ายเน้นหนทางแก้ไขที่เป็นไปได้ สามารถวางเค้าโครงประเด็นหลักๆ ของสิ่งที่เห็นไม่ตรงกันอย่างแม่นยำ และอธิบายจุดยืนของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปข้อความที่ทั้งสองฝ่ายพูดออกมาโดยเน้นขอบข่ายของข้อตกลงร่วมกันและอุปสรรคต่อการตกลงร่วมกัน
B1	สามารถถามฝ่ายที่มีความเห็นไม่ตรงกันให้อธิบายจุดยืน และสามารถตอบสนองสั้นๆ ต่อคำอธิบายของพวกเขาหากหัวข้อนั้นคุ้นเคยและแต่ละฝ่ายพูดชัดเจน
	สามารถแสดงว่าตนเข้าใจประเด็นหลักของสิ่งที่เห็นไม่ตรงกันในหัวข้อที่คุ้นเคย และขอร้องอย่างง่ายๆ เพื่อให้ได้รับคำยืนยัน และ/หรือความกระจ่าง
A2	สามารถรับรู้เมื่อผู้พูดไม่เห็นด้วย หรือเมื่อปัญหาเกิดขึ้นในการปฏิสัมพันธ์ และปรับวลีง่ายๆที่ท่องจำเพื่อหาทางประนีประนอมและความเห็นพ้อง
	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ประเด็นหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในเรื่องสถานการณ์ประจำวันที่คาดเดาได้ สื่อสารไปมาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นส่วนตัวได้ หากผู้พูดช่วยเรียบเรียงภาษา
A1	สามารถรับรู้เมื่อผู้พูดไม่เห็นด้วย หรือเมื่อบางคนมีปัญหา และสามารถใช้คำพูดและวลีง่ายๆ ที่ท่องจำไว้ (เช่น “ฉันเข้าใจ” “คุณโอเคไหม” เพื่อแสดงความเห็นใจ)
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4.2. กลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง

ความสามารถของผู้ใช้/ผู้เรียนในการเป็นสื่อกลางไม่เพียงแต่ต้องมีความสามารถทางภาษาหรือภาษาต่างๆที่เกี่ยวข้องเท่านั้น แต่ต้องใช้กลยุทธ์การเป็นสื่อกลางที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงธรรมเนียมปฏิบัติ เงื่อนไข และข้อจำกัดของบริบทการสื่อสารด้วย กลยุทธ์การเป็นสื่อกลางเป็นกลวิธีที่ใช้ในการทำให้ความหมายชัดเจนและช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ ผู้ใช้/ผู้เรียนซึ่งอยู่ในฐานะเป็นสื่อกลาง อาจจะต้องเคลื่อนไหวไปมาระหว่างผู้คน ระหว่างตัวบทชนิดต่างๆ ระหว่างวาทกรรมประเภทต่างๆ และระหว่างภาษาต่างๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทการเป็นสื่อกลาง กลยุทธ์ที่นำเสนอในที่นี้คือ กลยุทธ์การสื่อสาร ซึ่งหมายถึงวิธีต่างๆ ที่จะช่วยให้คนเข้าใจระหว่างกระบวนการเป็นสื่อกลางจริงๆ กลยุทธ์ดังกล่าวเกี่ยวกับกลวิธีในการนำเนื้อหาต้นฉบับมาส่งต่อให้ผู้รับ เช่น จำเป็นหรือไม่ที่จะต้องขยายความ สรุปความ หรือถอดความ หรือทำให้ข้อความง่ายขึ้น หรือใช้อุปมาอุปไมยหรือรูปภาพประกอบ กลยุทธ์ต่างๆ ถูกนำเสนอแยกกัน เพราะสามารถปรับใช้กับกิจกรรมมากมาย

3.4.2.1. กลยุทธ์อธิบายแนวคิดใหม่

การเชื่อมโยงกับความรู้เดิม

การเชื่อมโยงกับความรู้เดิมเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการการเป็นสื่อกลาง เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นของกระบวนการเรียนรู้ ผู้เป็นสื่อกลางอาจจะอธิบายข้อมูลใหม่ๆโดยเปรียบเทียบ บรรยายว่าเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้รับรู้ดีแล้ว หรือโดยการช่วยเหลือให้ผู้รับนำความรู้เดิมกลับมาใช้ ฯลฯ การเชื่อมโยงอาจจะทำกับตัวบทอื่นๆ การเชื่อมข้อมูลใหม่และแนวคิดกับเอกสารเดิม และกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโลก แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- ตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้คนนำความรู้เดิมมาใช้
- เปรียบเทียบ และ/หรือเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม
- ให้ตัวอย่างและคำนิยาม

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัด มีลักษณะต่อไปนี้ การพัฒนาขึ้นนั้นเริ่มจากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันที่ระดับ B1 เรื่อยไปถึงการตระหนักรู้ซึ่งเกิดมาจากการอธิบายอย่างชัดเจนจากการเชื่อมโยงต่างๆที่ระดับ B2 ไปจนถึงคำนิยามแนวคิดที่ซับซ้อนและขยายกว้างอย่างฉับพลันซึ่งดึงมาจากความรู้ดั้งเดิมที่ระดับ C2

การปรับภาษา

ผู้ใช้/ผู้เรียนอาจจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษา ลีลาหรือทำเนียบภาษา เพื่อรวมเนื้อหาของข้อความเข้าไปในข้อความใหม่ที่มีประเภทและทำเนียบภาษาแตกต่างออกไป ซึ่งอาจจะกระทำได้โดยการรวมคำที่เหมือนกัน คำอุปมาอุปไมย การทำให้ภาษาง่ายขึ้น หรือการถอดความ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- การถอดความ
- การปรับ/การนำเสนอ
- การอธิบายศัพท์เฉพาะทาง

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัด มีลักษณะดังต่อไปนี้ จากระดับ A2 ถึง B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถใช้การถอดความและการทำภาษาให้ง่ายขึ้น เพื่อเข้าถึงเนื้อหาของข้อความพูดและข้อความเขียนได้ง่ายขึ้น ในระดับ B2 คำบรรยายระดับจะกล่าวถึงการถอดความแนวคิดที่ยากและหัวข้อเฉพาะทาง ซึ่งจะเข้าใจได้โดยการถอดความและการปรับการพูดอย่างตั้งใจ ในระดับ C แนวคิดจะเป็นเฉพาะทางและซับซ้อน และผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถนำเสนอเนื้อหาในตัวบทประเภทอื่นหรือทำเนียบภาษาที่แตกต่างออกไปเพื่อให้เหมาะสมกับผู้ชม/ผู้ฟังและวัตถุประสงค์

การแบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อน

บ่อยครั้งเราอาจเข้าใจเพิ่มขึ้นได้โดยการแบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อนให้เป็นส่วนย่อยๆ และแสดงว่าส่วนย่อยๆเหล่านี้เข้ากับภาพรวมได้อย่างไร แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- แบ่งกระบวนการออกเป็นขั้นตอนต่างๆ
- นำเสนอความคิดหรือคำสั่งเป็นข้อๆ
- นำเสนอประเด็นหลักแยกออกมาเรียงกันเป็นข้อโต้แย้งชุดต่างๆ

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดมีลักษณะดังต่อไปนี้ ในระดับ B1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถนำเสนอคำสั่งหรือตัวบทที่ให้ข้อมูลครั้งละหนึ่งประเด็น ในระดับ B2สามารถแบ่งย่อยกระบวนการหรือข้อโต้แย้งที่ซับซ้อน และนำเสนอส่วนประกอบต่างๆแบบแยกส่วน ในระดับ C1 จะเพิ่มจุดเน้นที่การสนับสนุนและการกระทำซ้ำ ในระดับ C2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถใช้คำอุปมาอุปไมยอธิบายความสัมพันธ์ของส่วนประกอบต่างๆ กับองค์รวม และกระตุ้นให้วิเคราะห์ประเด็นด้วยวิธีต่างๆ

กลยุทธ์อธิบายแนวคิดใหม่			
	เชื่อมโยงกับความรู้เดิม	ปรับภาษา	แบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อน
C2	สามารถแนะนำแนวคิดที่ซับซ้อนได้ (เช่น ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์) โดยให้คำนิยามที่กว้างและคำอธิบายซึ่งสันนิษฐานว่าได้มาจากความรู้เดิม	สามารถปรับภาษาในตัวบทที่หลากหลายเพื่อนำเสนอเนื้อหาหลักโดยใช้ทำเนียบภาษา และระดับความซับซ้อน และรายละเอียดที่เหมาะสมกับผู้ฟัง	สามารถช่วยให้เข้าใจประเด็นที่ซับซ้อนได้โดยอธิบายความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนที่มีต่อองค์รวม และกระตุ้นให้ใช้วิธีต่างๆ เพื่อเข้าถึงข้อมูล
C1	สามารถตั้งคำถามเป็นชุดๆอย่างทันควันเพื่อกระตุ้นให้ผู้คนนึกถึงความรู้เดิมเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นนามธรรมและเพื่อช่วยให้เชื่อมโยงกับสิ่งที่จะอธิบายได้	สามารถอธิบายศัพท์เฉพาะทางและแนวคิดยากๆได้เมื่อสื่อสารกับผู้ที่ไม่เชี่ยวชาญเรื่องต่างๆในสาขาของตน สามารถปรับภาษา (เช่น ไวยากรณ์ สำนวน ภาษาเฉพาะวงการ) เพื่อทำให้ผู้ฟังที่ไม่คุ้นเคยเข้าใจหัวข้อเฉพาะทางที่ซับซ้อน สามารถถอดความและตีความตัวบทเฉพาะทางที่ซับซ้อนได้โดยใช้ภาษาธรรมดาที่เหมาะสมสำหรับผู้ฟังซึ่งไม่มีความรู้เฉพาะทาง	สามารถช่วยให้เข้าใจประเด็นที่ซับซ้อน โดยเน้นและแบ่งประเด็นหลักเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบที่เชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล และเสริมข้อความด้วยการย้ำประเด็นหลักๆ ในรูปแบบต่างๆ
B2	สามารถอธิบายความเกี่ยวข้องระหว่างเป้าหมายของการประชุมกับความสนใจส่วนตัวหรือด้านวิชาชีพ รวมทั้งประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมการประชุมได้อย่างชัดเจน	สามารถอธิบายหัวข้อเฉพาะทางในสาขาของตนได้โดยใช้ภาษาธรรมดาที่เหมาะสมสำหรับผู้ฟังซึ่งไม่มีความรู้เฉพาะทาง สามารถทำให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงและซับซ้อนในสาขาของตนชัดเจนยิ่งขึ้นและกระจ่างขึ้นสำหรับผู้อื่นโดยถอดความเป็นภาษาที่ง่ายๆ	สามารถทำให้ประเด็นที่ซับซ้อนเข้าใจง่ายขึ้นโดยนำเสนอองค์ประกอบของข้อโต้แย้งแบบแยกจากกัน
	สามารถตั้งคำถามและข้อติชมเพื่อกระตุ้นให้ผู้คนเชื่อมโยงกับความรู้เดิมและประสบการณ์ สามารถอธิบายแนวคิดใหม่หรือกระบวนการด้วยการเปรียบเทียบและเปรียบต่างกับแนวคิดที่ทุกคนรู้จักกันดีแล้ว	สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าถึงเนื้อหาสำคัญของข้อความที่พูดหรือตัวบทเขียนในหัวข้อที่สนใจ (เช่น เรียงความ การอภิปรายในที่ประชุม การนำเสนอ) โดยถอดความเป็นภาษาที่ง่ายๆ	สามารถทำให้เข้าใจกระบวนการที่ซับซ้อนได้ง่ายขึ้น โดยการแบ่งเป็นชุดขั้นตอนย่อยๆ

B1	สามารถอธิบายว่าสิ่งของบางอย่างใช้การได้อย่างไรโดยยกตัวอย่างที่นำมาจากประสบการณ์ต่างๆของผู้คนในชีวิตประจำวัน	สามารถถอดความประเด็นสำคัญในข้อความพูด หรือตัวบทเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยอย่างง่ายๆ (บทความสั้นๆ ในนิตยสาร บทสัมภาษณ์) ซึ่งทำให้ผู้คนเข้าถึงเนื้อหาได้	สามารถทำให้คำสั่งที่เป็นชุดเข้าใจง่ายขึ้นโดยการพูดช้าๆ ใช้คำน้อยๆ ในแต่ละครั้ง ใช้ทั้งภาษาและอวัจนภาษาเพื่อช่วยความเข้าใจ
	สามารถแสดงให้เห็นว่าข้อมูลใหม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ผู้คนคุ้นเคยแล้วโดยตั้งคำถามง่ายๆ	สามารถพูดซ้ำประเด็นสำคัญของข้อความง่ายๆ เกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวัน โดยใช้คำพูดที่แตกต่างกันเพื่อช่วยให้คนอื่นเข้าใจ	ไม่มีคำบรรยายระดับ
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

3.4.2.2. กลยุทธ์การทำให้ข้อความง่ายขึ้น

การขยายความข้อความที่แน่น

ข้อมูลที่แน่นมาก มักเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจ มาตรวัดนี้จึงเกี่ยวกับการขยายต้นฉบับโดยการรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ตัวอย่าง รายละเอียด ข้อมูลภูมิหลัง การให้เหตุผล และความคิดเห็นเชิงอธิบาย แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- การใช้การพูดซ้ำและการย้ำ เช่น การถอดความด้วยวิธีต่างๆ
- การเปลี่ยนแปลงลีลาการเขียนเพื่ออธิบายให้กระจ่างขึ้น
- การยกตัวอย่าง

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดมีลักษณะดังนี้ ในระดับ B1 และ B2 จะเน้นการให้พูดซ้ำและการยกตัวอย่าง ในขณะที่ระดับ C เน้นการขยายความและการอธิบายโดยเพิ่มรายละเอียดที่มีประโยชน์

การย่อข้อความ

มาตรวัดนี้ตรงกันข้ามกับกลยุทธ์ “การขยายความ” ในมาตรวัดข้างต้น โดยตัดต่อตัวบทเขียนให้เหลือแต่ข้อความที่สำคัญ ซึ่งอาจจะเป็นการแสดงข้อมูลเดียวกันแต่ใช้คำน้อยกว่า โดยขจัดการเขียนซ้ำหรือเขียนแบบวกวนนอกประเด็น และการตัดส่วนต่างๆ ของต้นฉบับที่ไม่มีข้อมูลใหม่ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม อาจจะมีการจัดกลุ่มแนวคิดของต้นฉบับเพื่อเน้นประเด็นที่สำคัญ เพื่อสรุป หรือเปรียบเทียบและเปรียบต่าง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดนี้จึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- การเน้นข้อมูลที่สำคัญ
- ขจัดข้อเขียนที่ซ้ำและวกวนนอกประเด็น
- ตัดข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องสำหรับผู้อ่าน

การไต่ขึ้นระดับในมาตรนี้จึงมีลักษณะดังต่อไปนี้ ในระดับ A2+/B1 อาจจะเน้นโดยเพียงขีดเส้นใต้หรือแทรกสัญลักษณ์ในขอบข้างๆ แต่จะเขียนข้อความของต้นฉบับใหม่หมดในระดับ C2 ส่วนในระดับ B2 ผู้เรียนสามารถแก้ไขตัดต่อต้นฉบับเพื่อกำจัดข้อความที่ไม่สำคัญและซ้ำซ้อน ในระดับ C จุดเน้นจะเปลี่ยนมาที่การปรับแต่งต้นฉบับให้เหมาะสมกับผู้อ่านที่เฉพาะเจาะจง

กลยุทธ์ทำให้ตัวบทง่ายขึ้น		
	ขยายความตัวบทที่แน่น	การย่อข้อความ
C2	สามารถอธิบายข้อมูลในตัวบทซึ่งมีหัวข้อซับซ้อนด้านวิชาการหรือวิชาชีพ โดยขยายความและยกตัวอย่าง	สามารถเขียนตัวบทต้นฉบับที่ซับซ้อนขึ้นใหม่ โดยปรับปรุงให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกันและข้อโต้แย้งลื่นไหล ในขณะเดียวกันก็ขจัดบางตอนที่ไม่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ออก
C1	สามารถทำให้เนื้อหาที่ซับซ้อนและท้าทายเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยอธิบายแง่มุมที่ยากให้กระจ่างขึ้น และเพิ่มรายละเอียดที่เป็นประโยชน์ สามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงประเด็นหลักในตัวบทที่ซับซ้อนได้มากขึ้นโดยใช้คำซ้ำๆ การอธิบาย และเปลี่ยนแปลงลีลาการเขียนและทำเนียบภาษา	สามารถปรับปรุงตัวบทต้นฉบับที่ซับซ้อนเพื่อเน้นประเด็นที่สำคัญมากที่สุดสำหรับกลุ่มเป้าหมาย
B2	สามารถทำให้กลุ่มเป้าหมายเข้าถึงเนื้อหาของตัวบทที่เกี่ยวกับสาขาที่สนใจได้ง่ายขึ้น โดยเพิ่มตัวอย่าง ให้เหตุผล และความคิดเห็นที่อธิบายเพิ่มเติม	สามารถทำให้ตัวบทต้นฉบับง่ายขึ้นโดยตัดข้อมูลที่ไม่สำคัญและซ้ำๆ ออกโดยคำนึงถึงกลุ่มเป้าหมาย
	สามารถทำให้เข้าถึงแนวคิดในหัวข้อของสาขาที่ตนสนใจได้ง่ายขึ้น โดยยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรม การสรุปความเป็นขั้นเป็นตอน และพูดประเด็นสำคัญซ้ำๆ สามารถทำให้เข้าถึงข้อมูลใหม่ได้ง่ายขึ้น โดยการพูดซ้ำและเพิ่มรูปภาพ	สามารถแก้ไขตัวบทต้นฉบับโดยตัดส่วนที่ไม่ให้ข้อมูลใหม่ที่สำคัญสำหรับกลุ่มเป้าหมายออก เพื่อให้เข้าถึงเนื้อหาที่สำคัญได้ง่ายขึ้น สามารถระบุข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือที่ซ้ำซ้อนในแต่ละส่วนของตัวบทได้ และนำมารวมกันเพื่อให้ข้อมูลที่สำคัญชัดเจนขึ้น
B1	สามารถทำให้แง่มุมหัวข้อในชีวิตประจำวันชัดเจนและกระจ่างขึ้นโดยถ่ายทอดข้อมูลหลักในรูปแบบอื่นๆ	สามารถระบุและทำเครื่องหมาย (เช่น ขีดเส้นใต้และเน้นให้เด่น ฯลฯ) ข้อมูลที่สำคัญในตัวบทที่มีข้อมูลตรงไปตรงมา เพื่อจะส่งต่อข้อมูลนั้นไปให้ผู้อื่นได้
	สามารถทำให้แง่มุมหัวข้อในชีวิตประจำวันกระจ่างขึ้นโดยยกตัวอย่างง่ายๆ	
A2	ไม่มีคำบรรยายระดับ	สามารถระบุและทำเครื่องหมาย (เช่น ขีดเส้นใต้และเน้นให้เด่น ฯลฯ) ประโยคที่สำคัญๆ ในตัวบทสั้นๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

4. มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความ CEFR: สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม

แนวคิดในด้านพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมที่นำเสนอใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 1.3, 1.4 และ 6.1.3 เป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาคำบรรยายระดับในสาขานี้ แนวคิดด้านพหุภาษาที่เกี่ยวข้องกับ CEFR ได้ให้คุณค่าแก่ความหลากหลายด้านวัฒนธรรมและภาษาในระดับบุคคล เป็นการกระตุ้นความจำเป็นของผู้เรียนในฐานะ “เป็นตัวแทนสังคม” ที่จะต้องดึงทรัพยากรทางความรู้และประสบการณ์ด้านภาษาและวัฒนธรรมมามีส่วนร่วมในบริบททางสังคมและการศึกษาอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อประสบผลสำเร็จในการเข้าใจซึ่งกันและกัน และให้เข้าถึงแหล่งความรู้ และหลังจากนั้นเพื่อพัฒนาคลังความรู้ความสามารถด้านภาษาและวัฒนธรรมต่อไป ดังที่ CEFR 2001 เขียนไว้ว่า แนวคิดด้านพหุภาษาเน้นข้อเท็จจริงที่ว่า ในขณะที่แต่ละคนเพิ่มพูนประสบการณ์ด้านภาษาในบริบททางสังคมของตนเอง จากภาษาที่ใช้ในบ้านไปสู่ภาษาของสังคมขนาดใหญ่ และไปสู่ภาษาของคนอื่นๆ (ไม่ว่าจะเรียนในโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือเรียนรู้เองโดยตรง) แต่ละคนไม่ได้แยกภาษาและวัฒนธรรมเหล่านี้ออกจากกันแล้วเก็บไว้ในส่วนต่างๆ ของสมอง แต่เป็นการสร้างสมรรถนะในการสื่อสารซึ่งความรู้ทุกอย่างและประสบการณ์ของภาษาจะเป็นตัวช่วย และที่ซึ่งภาษาต่างๆจะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีปฏิสัมพันธ์กัน (CEFR 2001 หมวด 1.3)

รูปที่ 15 สมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม

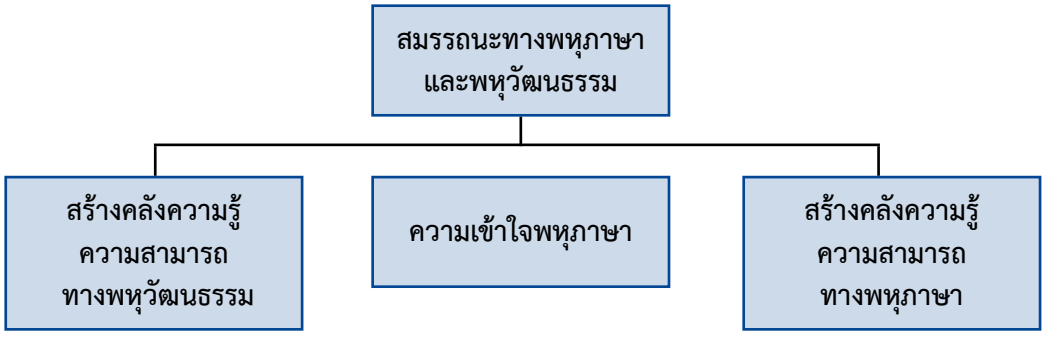

การมองผู้เรียนในฐานะ “ตัวแทนสังคม” ในแนวคิดที่มุ่งเน้นกิจกรรมที่มีเป้าหมายนั้น ได้ทำให้แนวคิดดังกล่าวขยายไปสู่การเรียนการสอนภาษา ซึ่งคำนึงว่า จุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง เพราะไม่ได้ถูกมองว่าจะต้อง “มีความเชี่ยวชาญ” ในภาษาใดภาษาหนึ่ง หรือสองภาษา หรือแม้กระทั่งสามภาษา โดยแยกแต่ละภาษาออกจากกัน และมี “เจ้าของภาษาซึ่งอยู่ในอุดมคติ” เป็นต้นแบบในท้ายที่สุด แต่ทว่าจุดประสงค์ใหม่ คือ จะพัฒนาคลังความรู้ภาษาศาสตร์ ซึ่งรวมความสามารถทางภาษาศาสตร์ทั้งหมดมาไว้ที่เดียวกัน (CEFR 2001 หมวด 1.3)

ในการพัฒนาคำบรรยายระดับ ประเด็นที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ได้รับความสนใจใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 เป็นพิเศษ

- ภาษาต่างๆมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเชื่อมโยงซึ่งกันและกันโดยเฉพาะในระดับบุคคล
- ภาษาและวัฒนธรรมต่างๆไม่ได้ถูกเก็บไว้ในช่องต่างๆของสมองและจิตใจที่แยกจากกัน
- ความรู้ทั้งหมดรวมทั้งประสบการณ์ทางภาษามีส่วนช่วยในการสร้างสมรรถนะในการสื่อสาร
- การที่จะเชี่ยวชาญภาษาต่างๆเท่ากันไม่ใช่เป้าหมาย แต่ความสามารถ (และความเต็มใจ) ที่จะปรับเปลี่ยนการใช้ภาษาให้เข้ากับสถานการณ์ทางสังคมและการสื่อสาร
- อุปสรรคระหว่างภาษาต่างๆสามารถเอาชนะได้ในการสื่อสารและภาษาต่างๆสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อถ่ายทอดข้อความในสถานการณ์เดียวกันหลังจากวิเคราะห์งานวิจัยล่าสุด ได้มีการนำแนวคิดอื่นๆมาพิจารณาด้วยเช่นเดียวกัน
- ความสามารถในการจัดการกับ “ความเป็นอื่น” เพื่อหาความเหมือนและความต่าง เพื่อสร้างคุณลักษณะทางวัฒนธรรมที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย ฯลฯ เพื่อทำให้เกิดการสื่อสารและความร่วมมือระหว่างกันขึ้น
- ความเต็มอกเต็มใจในการเป็นสื่อกลางระหว่างวัฒนธรรม

- ความสามารถเชิงรุกที่จะใช้ความรู้ในภาษาที่คุ้นเคยเพื่อเข้าใจภาษาใหม่ๆ มองหาสิ่งที่มีแหล่งกำเนิดเดียวกันและความเป็นสากลเพื่อเข้าใจความหมายของข้อความในภาษาที่ไม่รู้จักในขณะที่ตระหนักถึงภัยของ “มิตรเทียม”
- ความสามารถที่จะตอบสนองด้วยวิธีการทางภาษาศาสตร์สังคมที่เหมาะสมโดยรวมองค์ประกอบของภาษาอื่นๆ และ/หรือความหลากหลายของภาษาต่างๆ ไว้ในวาทกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารของตน
- ความสามารถที่จะใช้คลังความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์ของตนโดยการผสมผสาน การซึมลึกและการสลับเปลี่ยนภาษาต่างๆในระดับถ้อยคำและระดับวาทกรรม
- ความพร้อมและความสามารถที่จะเพิ่มความตระหนักรู้ทางภาษาศาสตร์/พหุภาษา และทางวัฒนธรรม/พหุวัฒนธรรมผ่านทัศนคติของความตรงไปตรงมาและความอยากรู้

เหตุผลหลักที่นำคำบรรยายระดับในด้านนี้มาโยงกับระดับของ CEFR ก็เพื่อสนับสนุนผู้พัฒนาหลักสูตรและครูที่พยายามจะ (ก) ขยายมุมมองของการเรียนการสอนภาษาภายในบริบทของพวกเขา และ (ข) เพื่อยอมรับและให้คุณค่าแก่ ความหลากหลายด้านภาษาและวัฒนธรรมของผู้เรียน การจัดหาคำบรรยายระดับมุ่งหวังจะช่วยในการคัดเลือกจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมด้านพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม ซึ่งในความเป็นจริงสัมพันธ์กับระดับภาษาของผู้เรียน/ผู้ใช้ที่เกี่ยวข้อง

มาตรวัด “การช่วยเหลือในพื้นที่พหุวัฒนธรรม” ได้ถูกจัดรวมไว้ในหมวด “การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร” ซึ่งค่อนข้างเหมาะสมกว่าจะอยู่ที่นี่ ทั้งนี้เพราะจุดเน้นอยู่ที่บทบาทการควบคุมสถานการณ์ในฐานะเป็นผู้สื่อกลางระหว่างวัฒนธรรม มาตรวัดทั้งสามมาตรในหมวดนี้จะบรรยายแง่มุมของขอบข่ายวิชาที่มีแนวคิดกว้างขวางกว่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการศึกษาพหุภาษาและระหว่างวัฒนธรรม ขอบข่ายวิชานี้เป็นหัวข้อของ FREPA (Framework of Reference for Pluralistic Approaches กรอบมาตรฐานสำหรับอ้างอิงแนวคิดเรื่องพหุนิยม) FREPA ได้จัดเรียงแง่มุมต่างๆ ของสมรรถนะทางพหุภาษาและระหว่างวัฒนธรรม ในรูปแบบหลายมิติโดยแยกจากระดับภาษา โดยแบ่งเป็นสามขอบข่ายกว้างๆ ได้แก่ ความรู้ ทัศนคติ และทักษะ ผู้ใช้อาจขอคำปรึกษา CARAP เพื่อตริตรองต่อไปหรือเพื่อเข้าถึงเนื้อหาฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับด้านนี้

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม

แนวคิดที่ปรากฏในงานวิจัยและคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะระหว่างวัฒนธรรมได้รวมประเด็นต่อไปนี้ไว้ เช่น

> ความจำเป็นที่ต้องจัดการกับความคลุมเครือ เมื่อเผชิญกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การปรับปฏิกิริยา การเปลี่ยนแปลงภาษา ฯลฯ

- ความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจว่าวัฒนธรรมต่างๆ มีธรรมเนียมปฏิบัติและบรรทัดฐานที่แตกต่างกัน และการกระทำบางครั้งอาจจะได้รับการตีความแตกต่างไปโดยผู้คนจากต่างวัฒนธรรม
- ความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างด้านพฤติกรรม (รวมทั้งกิริยาท่าทาง น้ำเสียง และทัศนคติ) เมื่อมีการถกเถียง สรุปความเห็นเหมารวมหมด และการพูดถึงทัศนคติตายตัวของกลุ่มสังคม
- ความจำเป็นที่จะต้องยอมรับความคล้ายคลึงกันและใช้เป็นพื้นฐานในการปรับปรุงการสื่อสารให้ดีขึ้น
- ความเต็มอกเต็มใจที่จะแสดงว่าอ่อนไหวต่อความแตกต่าง
- ความพร้อมที่จะเสนอหรือถามหาความชัดเจน คาดเดาได้ว่าอาจจะเกิดความเสี่ยงในการเข้าใจผิด

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ยอมรับและปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติหรือการบอกเป็นนัยทางวัฒนธรรม วัจนปฏิบัติเชิงสังคม และภาษาศาสตร์สังคม
- ยอมรับและตีความความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันในทัศนคติ การปฏิบัติและ เหตุการณ์ต่างๆ
- ประเมินค่าอย่างเป็นกลางและมีวิจารณญาณ

การไต่ขึ้นระดับเป็นดังนี้ : ในระดับ A ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถตระหนักถึงสาเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้จากความยุ่งยากทางวัฒนธรรมที่มีต่อการสื่อสารและการปฏิบัติตัวอย่างเหมาะสมในการสนทนาง่ายๆ ประจำวัน ในระดับ B1 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อการบอกเป็นนัยทางวัฒนธรรมที่ใช้ทั่วไปสามารถปฏิบัติตัวตามธรรมเนียมทางวัจนปฏิบัติเชิงสังคม และอธิบาย หรืออภิปรายลักษณะของวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆได้ ในระดับ B2 ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

รับมือกับปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งโดยปกติ

สามารถยอมรับและแก้ไขความเข้าใจผิดต่างๆ ได้ ในระดับ C จะพัฒนาไปสู่ความสามารถในการอธิบายภูมิหลังของความเชื่อทางวัฒนธรรม ค่านิยมและธรรมเนียมปฏิบัติได้อย่างละเอียดอ่อนสามารถตีความและอภิปรายแง่มุมต่างๆของสิ่งดังกล่าวสามารถจัดการความคลุมเครือทางภาษาศาสตร์สังคมและวัจนปฏิบัติ และสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์ และเหมาะสมทางวัฒนธรรม

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม	
C2	สามารถริเริ่มและควบคุมการปฏิบัติและรูปแบบการแสดงออกตามบริบทโดยแสดงความตระหนักรู้ในความแตกต่างทางวัฒนธรรม และสามารถปรับเปลี่ยนได้อย่างเฉียบแหลมเพื่อป้องกัน และ/หรือแก้ไขความเข้าใจผิด และเหตุการณ์เรื่องราวทางวัฒนธรรม
C1	สามารถระบุความแตกต่างทางธรรมเนียมปฏิบัติทางภาษาศาสตร์สังคมและวัจนปฏิบัติสามารถใช้วิจารณญาณไตร่ตรอง และปรับการสื่อสารให้สอดคล้อง สามารถอธิบายภูมิหลังอย่างละเอียดอ่อน ตีความ และอภิปรายแง่มุมต่างๆ ของค่านิยมทางวัฒนธรรม และการประพฤติปฏิบัติโดยดึงมาจากการเผชิญหน้ากันระหว่างวัฒนธรรม การอ่าน ภาพยนตร์ ฯลฯ สามารถอธิบายการตีความของตนเกี่ยวกับข้อสันนิษฐานทางสังคม ความคิดอคติ ทัศนคติตายตัวและความรู้สึกไม่ชอบโดยไม่มีเหตุผลของชุมชนตนเอง และชุมชนอื่นที่คุ้นเคย สามารถรับมือกับความคลุมเครือในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมทางวัฒนธรรมเพื่อความชัดเจน
B2	**สามารถอธิบายและประเมินค่ามุมมองและการประพฤติปฏิบัติของตนเอง และกลุ่มในสังคมอื่นๆ แสดงความตระหนักรู้ค่านิยมที่บอกเป็นนัย ซึ่งเป็นพื้นฐานของการตัดสินและอคติอยู่เนืองๆ **สามารถตีความและอธิบายเอกสารหรือเหตุการณ์ในวัฒนธรรมอื่น และเชื่อมโยงกับเอกสารหรือเหตุการณ์ในวัฒนธรรมของตนเอง และ/หรือกับเอกสารหรือเหตุการณ์จากวัฒนธรรมอื่นที่คุ้นเคย สามารถอภิปรายข้อเท็จจริงภายนอกและความสมดุลของข้อมูลและความคิดเห็นที่แสดงในสื่อมวลชนเกี่ยวกับชุมชนตนเองและชุมชนอื่นๆ สามารถระบุและไตร่ตรองความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันต่างในรูปแบบพฤติกรรมที่กำหนดโดยวัฒนธรรม (เช่น กิริยาท่าทางและระดับเสียง) และอภิปรายความสำคัญของสิ่งเหล่านี้เพื่อเจรจาต่อรองความเข้าใจซึ่งกันและกัน สามารถยอมรับในการเผชิญหน้ากันระหว่างวัฒนธรรมว่าสิ่งที่คนหนึ่งมองข้ามคุณค่าไปในสถานการณ์หนึ่งนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเช่นนั้นในสายตาคนอื่น และสามารถมีปฏิกิริยาโต้ตอบและแสดงออกได้อย่างเหมาะสม สามารถตีความการบอกเป็นนัยทางวัฒนธรรมโดยทั่วๆไปในวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม สามารถไตร่ตรองและอธิบายวิธีการเฉพาะในการสื่อสารในวัฒนธรรมตนเองและวัฒนธรรมอื่นๆ และความเสี่ยงที่อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด

B1	สามารถปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติโดยทั่วไปเกี่ยวกับกิริยาท่าทาง การสบสายตา และการเว้นระยะห่างจากบุคคลอื่น สามารถตอบสนองโดยทั่วไปอย่างเหมาะสมต่อการบอกเป็นนัยทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นทุกวันเป็นส่วนใหญ่ สามารถอธิบายลักษณะของวัฒนธรรมของตนเองให้กับสมาชิกของวัฒนธรรมอื่น หรืออธิบายลักษณะของวัฒนธรรมอื่นให้สมาชิกในวัฒนธรรมตนเอง สามารถอธิบายด้วยคำง่ายๆ ว่าค่านิยมของตนเอง และพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อค่านิยมและพฤติกรรมคนอื่นอย่างไร สามารถอภิปรายด้วยคำพูดง่ายๆ ว่า ทำไมบางสิ่งบางอย่างดู “แปลก” สำหรับตนเองแต่ในบริบทของสังคมวัฒนธรรมอื่นอาจดูเป็น “ปกติ” สำหรับผู้คนในสังคมนั้นๆ สามารถอธิบายด้วยคำพูดง่ายๆว่า การกระทำที่กำหนดด้วยวัฒนธรรมของตนอาจจะถูกมอง แตกต่างไปจากคนในวัฒนธรรมอื่น
A2	สามารถยอมรับและนำธรรมเนียมปฏิบัติทางสังคมขั้นพื้นฐานมาใช้ ในการแลกเปลี่ยนทางสังคมในชีวิตประจำวัน (เช่น พิธีการกล่าวทักทายที่แตกต่างกัน) สามารถปฏิบัติอย่างเหมาะสมในการกล่าวทักทายสวัสดีประจำวัน การอำลา การแสดงความขอบคุณและการขอโทษ แม้จะลำบากในการจัดการกับสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในกิจวัตรประจำวัน สามารถยอมรับว่าพฤติกรรมของตนในการติดต่อประจำวันอาจจะสื่อข้อความแตกต่างไปจากสิ่งที่ตั้งใจ และสามารถพยายามอธิบายได้อย่างง่ายดาย สามารถมองเห็นเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างการปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในวัฒนธรรมอื่น แม้ว่าไม่แน่ใจว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรในสถานการณ์นั้นๆ
A1	สามารถตระหนักถึงวิธีการที่แตกต่างออกไปในการนับเลข การวัดระยะทาง การบอกเวลา ฯลฯ แม้ว่าตัวเองอาจจะมีปัญหาในการนำไปใช้แม้แต่กับการติดต่อกันแบบรูปธรรมในชีวิตประจำวันธรรมดา
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

คำบรรยายระดับที่มีดาวกำกับ (**) แสดงระดับสูงสำหรับ B2 แต่อาจจะเหมาะสมสำหรับระดับ C เช่นกัน

ความเข้าใจพหุภาษา

แนวคิดหลักในมาตรวัดนี้ ได้แก่ ความสามารถในการใช้ความรู้และความคล่องแคล่ว (แม้บางส่วน) ในภาษาหนึ่งหรือมากกว่าเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงตัวบทในภาษาอื่นๆ และด้วยเหตุนี้จึงสามารถบรรลุเป้าหมายของการสื่อสาร แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความตรงไปตรงมาและความยืดหยุ่นในการใช้องค์ประกอบต่างๆ ของภาษาต่างๆ
- ใช้การบอกเป็นนัยให้เป็นประโยชน์
- ใช้ความคล้ายคลึงกันให้เป็นประโยชน์ ตระหนักรู้ “มิตรเทียม” (จากระดับ B1)
- ใช้ประโยชน์จากแหล่งอ้างอิงคู่ขนานในภาษาต่างๆ (จากระดับ B1)
- รวบรวมข้อมูลจากแหล่งอ้างอิงทั้งหมดที่มี (ในภาษาต่างๆ)

การไต่ขึ้นระดับในมาตรวัดนี้จึงมีลักษณะดังต่อไปนี้: ในการไต่ขึ้นระดับนั้น จุดเน้นจะย้ายจากระดับคำศัพท์ไปสู่การใช้คำหรือข้อความข้างเคียงและสัญญาณในบริบทหรือการบอกเป็นนัยจากประเภทของข้อความที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการวิเคราะห์มากขึ้นจะอยู่ในระดับ B การใช้ความคล้ายคลึงกัน การตระหนักรู้ “มิตรเทียม” และการใช้แหล่งอ้างอิงคู่ขนานในภาษาต่างๆ ไม่มีคำบรรยายระดับสำหรับระดับ C บางทีอาจเป็นเพราะว่าแหล่งข้อมูลที่ใช้เน้นที่ระดับ A และ B

หมายเหตุ สิ่งที่ได้มาตรฐานในมาตรวัดนี้ คือ ความสามารถทางการปฏิบัติหน้าที่ในการใช้ความเป็นพหุภาษาเพื่อความเข้าใจ ในทุกบริบทที่มีภาษาใดภาษาหนึ่งเกี่ยวข้อง ผู้ใช้อาจต้องการเพิ่มเติมคำบรรยายระดับให้สมบูรณ์โดยระบุภาษาเหล่านั้น และใช้คำอื่นแทนสำนวนที่ขีดเส้นใต้ไว้ และที่เขียนด้วยตัวเอนในคำบรรยายระดับ
ตัวอย่าง คำบรรยายระดับ B1

สามารถสรุปเนื้อความของตัวบทโดยใช้สิ่งที่เข้าใจจากตัวบทในหัวข้อเดียวกันที่เขียนในภาษาต่างๆ (เช่น ข่าวสั้น แผ่นพับของพิพิธภัณฑ์ การวิจารณ์ทางออนไลน์) อาจจะนำเสนอ ดังนี้

สามารถสรุปเนื้อความของตัวบทภาษาเยอรมันโดยใช้สิ่งที่เข้าใจจากตัวบทในหัวข้อเดียวกันที่เขียนในภาษาฝรั่งเศสและอังกฤษ (เช่น ข่าวสั้น แผ่นพับของพิพิธภัณฑ์ การวิจารณ์ทางออนไลน์)

ความเข้าใจพหุภาษา	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2
B2	สามารถใช้ความรู้ในการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างของขนบประเภทของตัวบทและรูปแบบของตัวบทในภาษาต่างๆ ที่อยู่ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตน เพื่อช่วยให้เข้าใจ
B1	สามารถใช้สิ่งที่เข้าใจในภาษาหนึ่ง เพื่อเข้าใจหัวข้อและประเด็นหลักของตัวบทในอีกภาษาหนึ่ง (เช่น เมื่ออ่านบทความสั้นๆ ในหนังสือพิมพ์ที่มีหัวข้อเดียวกันแต่เขียนในภาษาที่แตกต่างกัน) สามารถใช้การแปลคู่ขนานของตัวบท (เช่น บทความในนิตยสาร เรื่องเล่า บางตอนจากนิยาย) เพื่อพัฒนาความเข้าใจในภาษาอื่นๆ สามารถสรุปเนื้อความของตัวบทโดยใช้สิ่งที่เข้าใจจากตัวบทในหัวข้อเดียวกันแต่เขียนในภาษาอื่นๆ (เช่น ข่าวสั้น แผ่นพับของพิพิธภัณฑ์ การวิจารณ์ทางออนไลน์) สามารถสกัดข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เขียนในภาษาต่างๆ ในสาขาตน เช่น นำมารวมเข้าในการนำเสนอ สามารถมองเห็นความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันของวิธีการแสดงออกแนวคิดในภาษาต่างๆ เพื่อจำแนกความแตกต่างระหว่างการใช้รากคำศัพท์เดียวกัน และ “มิตรเทียม” สามารถใช้ความรู้ในการเปรียบเทียบข้อแตกต่างของโครงสร้างไวยากรณ์และสำนวนตายตัวที่ใช้ประจำวัน ของภาษาต่างๆ ที่อยู่ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาเพื่อช่วยให้เข้าใจ
A2	สามารถเข้าใจคำประกาศสั้นๆ ที่พูดออกเสียงชัดเจนโดยปะติดปะต่อจากสิ่งที่เข้าใจจากฉบับต่างๆที่หาได้ในภาษาอื่นๆ สามารถเข้าใจข้อความสั้นๆ ที่เขียนชัดเจน และคำสั่งโดยปะติดปะต่อจากสิ่งที่เข้าใจจากฉบับต่างๆในภาษาอื่นๆ สามารถใช้คำเตือนง่ายๆ คำสั่งและข้อมูลผลิตภัณฑ์ซึ่งมีคู่ขนานในภาษาอื่นๆ เพื่อหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
A1	สามารถมองเห็นความเป็นสากลนิยมและคำที่ใช้ร่วมกันในภาษาอื่นๆ (เช่น Haus/Hus/House) เพื่อ – สรุปความหมายของภาษาท่าทางง่ายๆ และข่าวสาร – ระบุเนื้อความที่อาจจะเป็นไปได้ของข้อความที่เขียนสั้นๆ ง่ายๆ –สามารถติดตามการสนทนาทางสังคมที่สั้นๆ ง่ายๆ ที่พูดอยู่ต่อหน้าอย่างช้ามาก และชัดเจน – สรุปสิ่งที่คนพยายามพูดกับตนโดยตรง หากว่าพวกเขาพูดช้ามากและชัดเจน และพูดซ้ำ เมื่อจำเป็น
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา

ในมาตรวัดนี้เราจะพบแง่มุมซึ่งแสดงคุณลักษณะเฉพาะของมาตรวัดทั้งสองที่กล่าวไปแล้ว ในฐานะเป็นตัวแทนสังคมซึ่งสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุสังคม จึงต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการใช้แหล่งข้อมูลทางภาษาศาสตร์ทั้งหมดที่มีเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของพหุภาษา และ/หรือในสถานการณ์การเป็นสื่อกลางระหว่างผู้ที่ใช้ภาษาต่างกัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การปรับตัวแบบยืดหยุ่นให้เข้ากับสถานการณ์
> การคาดเดาได้ว่าจะใช้ภาษาหลายๆ ภาษาให้เป็นประโยชน์และเหมาะสมได้เมื่อไหร่และมากน้อยเพียงใด
> การปรับภาษาตามความสามารถทางภาษาศาสตร์ของคู่สนทนา
> ผสมผสานและสลับเปลี่ยนระหว่างภาษาหากจำเป็น
> อธิบายและทำให้เข้าใจง่ายในภาษาต่างๆ
> กระตุ้นให้ผู้คนใช้ภาษาต่างๆ โดยให้ตัวอย่าง

การไต่ระดับขึ้นในมาตรวัด มีลักษณะดังนี้: ในระดับ A จุดเน้นอยู่ที่การใช้แหล่งอ้างอิงที่มีทั้งหมดเพื่อจัดการกับการติดต่อกันธรรมดาในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ระดับ B ขึ้นไป การใช้ภาษาจะเป็นไปอย่างสร้างสรรค์ โดยผู้ใช้/ผู้เรียนสลับเปลี่ยนระหว่างภาษาต่างๆอย่างยืดหยุ่นที่ระดับ B2 ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อื่นรู้สึกสุขใจมากขึ้น ให้ความกระจ่างชัด สื่อสารข้อมูลจำเพาะ และเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารโดยทั่วไป ในระดับ C จุดเน้นยังคงต่อเนื่องไปโดยการเพิ่มความสามารถในการให้คำอธิบายความหมายและ แนวคิดที่ลึกซึ้งและเป็นนามธรรมในภาษาต่างๆ ในภาพรวมก็คือมีการพัฒนาจากคำโดดๆ ที่แอบแฝงอยู่จากภาษาอื่นๆ ไปสู่การอธิบายสำนวนที่เหมาะสมและการใช้คำอุปมาอุปไมยเพื่อประสิทธิภาพ

หมายเหตุ สิ่งที่ได้มาตรฐานในมาตรวัดนี้ คือ ความสามารถทางการปฏิบัติหน้าที่ในการใช้ความเป็นพหุ ภาษา ไม่ว่าบริบทไหนก็ตามเมื่อมีภาษาเฉพาะเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้ใช้อาจทำให้คำบรรยายระดับสมบูรณ์โดยระบุภาษาเหล่านั้น ใช้คำอื่นแทนสำนวนที่ขีดเส้นใต้ไว้ และที่เขียนด้วยตัวเอนในคำบรรยายระดับ
ตัวอย่าง คำบรรยายระดับใน B2

สามารถใช้ภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาระหว่างการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกัน เพื่อชี้แจงลักษณะของงานให้ชัดเจน ขั้นตอนสำคัญๆ การตัดสินใจต่างๆ ที่ต้องทำ ผลลัพธ์ที่คาดหวัง
อาจจะนำเสนอดังนี้

สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สเปน และฝรั่งเศส ระหว่างการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกัน เพื่อชี้แจงลักษณะของงานให้ชัดเจน ขั้นตอนสำคัญๆ การตัดสินใจต่างๆ ที่ต้องทำ ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา	
C2	สามารถมีปฏิสัมพันธ์ในบริบทที่ใช้หลายภาษาสำหรับหัวข้อที่เป็นนามธรรมและเฉพาะเจาะจง โดยสามารถสลับเปลี่ยนระหว่างภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาอย่างยืดหยุ่น และหากจำเป็นก็สามารถอธิบายการมีส่วนร่วมต่างๆ ที่ทำไปด้วย สามารถสำรวจความคล้ายคลึงกันและความแตกต่างกันระหว่างการใช้คำอุปมาอุปไมยและภาพพจน์ประเภทอื่นๆในภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา ไม่ว่าเพื่อมีผลทางสำนวนโวหาร หรือเพื่อความเพลิดเพลิน

C1	สามารถสลับเปลี่ยนภาษาได้อย่างยืดหยุ่นเพื่อช่วยสื่อสารในบริบทที่มีหลายๆ ภาษา มีการสรุปและค้นหาศัพท์ในภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา เพื่อช่วยในการอภิปรายและข้อความที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าร่วมสนทนาที่ใช้สองภาษาหรือมากกว่าที่อยู่ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนภาษา และสนองความต้องการและทักษะทางภาษาศาสตร์ของคู่สนทนาได้ สามารถใช้และอธิบายคำศัพท์เฉพาะด้านจากภาษาอื่นๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา ซึ่งคู่สนทนาคุ้นเคยมากกว่า เพื่อให้เข้าใจการอภิปรายบทคัดย่อและหัวข้อเฉพาะมากขึ้น สามารถตอบสนองในภาษาที่เหมาะสมอย่างทันทีและยืดหยุ่นเมื่อมีคนเปลี่ยนไปสู่อีกภาษาหนึ่งในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตน สามารถช่วยให้เข้าใจและอภิปรายข้อความที่พูดหรือเขียนในภาษาหนึ่ง โดยอธิบาย สรุป ชี้แจงให้กระจ่าง และขยายความข้อความนั้นในอีกภาษาหนึ่งในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตน
B2	**สามารถมองเห็นว่าจะใช้ภาษาต่างๆในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนในสถานการณ์เฉพาะอย่างยืดหยุ่นและมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสื่อสาร **สามารถสลับเปลี่ยนระหว่างภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยความเข้าใจกับ/และระหว่างบุคคลที่สามซึ่งขาดภาษาร่วม **สามารถเพิ่มถ้อยคำใหม่ให้แก่สำนวนจากภาษาอื่นในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนซึ่งเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับสถานการณ์หรือแนวคิดที่กำลังอภิปราย และสามารถอธิบายให้คู่สนทนาหากจำเป็น สามารถสลับเปลี่ยนระหว่างภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาเพื่อสื่อข้อมูลจำเพาะและประเด็นหัวข้อในสาขาที่ตนสนใจให้แก่คู่สนทนาต่างๆ สามารถใช้ภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาระหว่างการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกัน เพื่อชี้แจงลักษณะของงานให้ชัดเจน ขั้นตอนสำคัญๆ การตัดสินใจต่างๆ ที่ต้องทำ และผลลัพธ์ที่คาดหวัง สามารถใช้ภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาเพื่อกระตุ้นผู้อื่นให้ใช้ภาษาที่พวกเขารู้สึกสุขใจ
B1	สามารถใช้ความสามารถที่มีจำกัดในภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนในบริบทชีวิตประจำวัน เพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดคิด
A2	สามารถใช้คลังความรู้ความสามารถในภาษาต่างๆ ที่จำกัด เพื่ออธิบายปัญหาหรือขอความช่วยเหลือ หรือคำชี้แจง สามารถใช้คำและวลีจากภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาเพื่อติดต่ออย่างง่ายๆหรือในการแลกเปลี่ยนข้อมูล สามารถใช้คำจากภาษาอื่นในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตนในสถานการณ์ชีวิตประจำวัน เมื่อไม่สามารถคิดสำนวนที่เหมาะสมในภาษาที่กำลังพูดอยู่ได้
A1	สามารถใช้คลังความรู้ความสามารถในภาษาต่างๆ ที่จำกัดในการติดต่อธรรมดาที่เป็นรูปธรรมในชีวิตประจำวันกับคู่สนทนาที่ให้ความร่วมมือ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

คำบรรยายระดับที่มีดาว (**) แสดงระดับสูงของ B2 ซึ่งอาจจะเหมาะสมสำหรับระดับ C ด้วย

5. มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความ CEFR: สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ดังที่กล่าวในหมวดแรกว่า ระหว่างที่ถกเถียงเรื่องรูปแบบคำบรรยายระดับของ CEFR นั้น จะเห็นว่ามุมมองด้านสมรรถนะของ CEFR ไม่ได้มาจากแนวคิดทางภาษาศาสตร์ประยุกต์เพียงอย่างเดียว แต่มาจากแนวคิดทางจิตวิทยาประยุกต์และทางสังคมการเมืองด้วย อย่างไรก็ตาม ต้นแบบของสมรรถนะต่างๆกันซึ่งได้พัฒนามาจากภาษาศาสตร์ประยุกต์ตั้งแต่ต้นปีค.ศ. 1980 นั้นมีอิทธิพลต่อ CEFR ถึงแม้การจัดรูปแบบถูกแยกออกเป็นหลายทาง แต่โดยภาพรวมแล้วต้นแบบดังกล่าวมีแง่มุมที่เหมือนกันสี่แง่มุม ซึ่งได้แก่ สมรรถนะเชิงกลยุทธ์ สมรรถนะทางภาษาศาสตร์ สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ (ซึ่งประกอบไปด้วย วาทกรรมและสมรรถนะทางบทบาทหน้าที่และการแสดงออก) และสมรรถนะทางสังคมวัฒนธรรม (รวมทั้งภาษาศาสตร์สังคม) เนื่องจากสมรรถนะทางกลยุทธ์เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ CEFR จึงนำเสนอมาตรวัดคำบรรยายระดับสำหรับแง่มุมของสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 5.2 ภายใต้สามหัวข้อนี้ ได้แก่ “สมรรถนะทางภาษาศาสตร์” “สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ” และ”สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม” ซึ่งทั้งสามแง่มุมหรือขอบเขตของคำบรรยายจะร้อยเข้าด้วยกันตลอดเวลาเมื่อใช้ภาษา ทั้งสามแง่มุมนี้ไม่ใช่ ‘ส่วนประกอบ’ที่แยกจากกัน และไม่สามารถอยู่โดดเดี่ยวจากกันได้

ภาพ 16 - สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

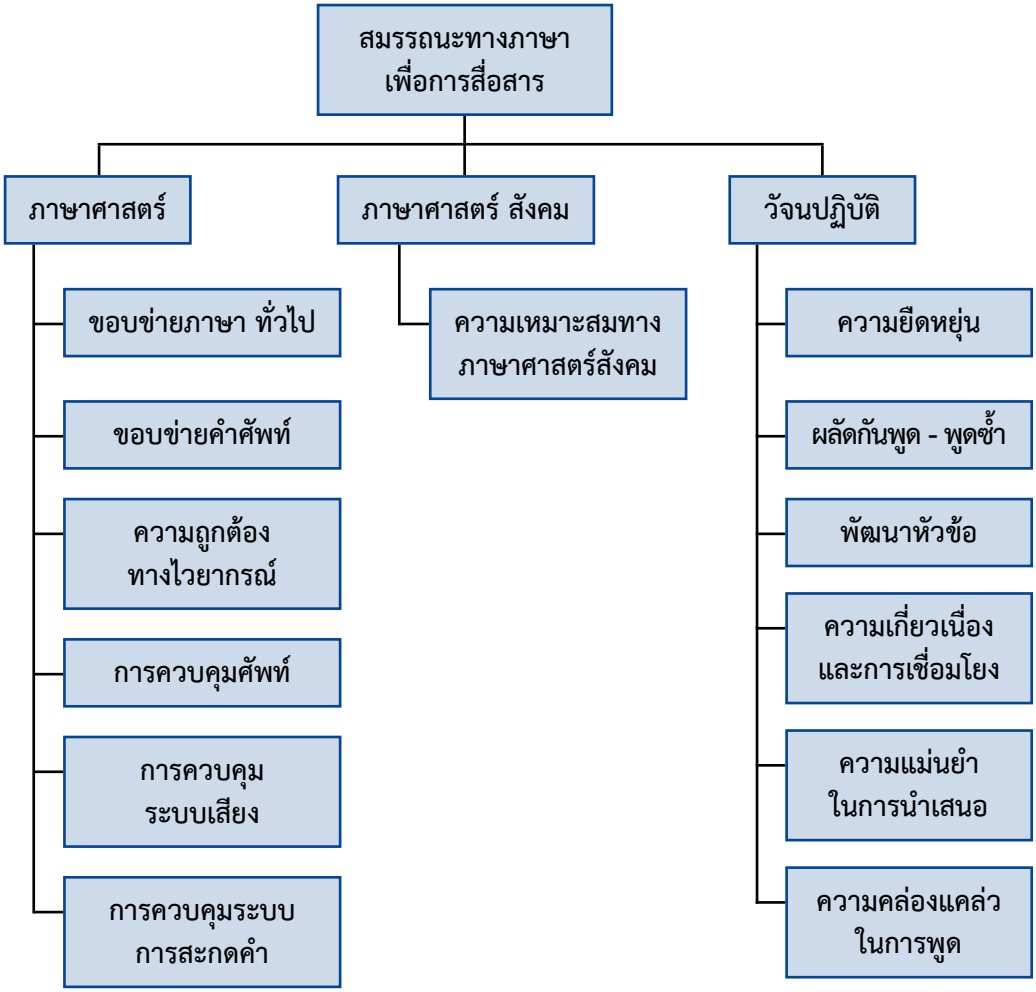

5.1. ด้านภาษาศาสตร์

คำบรรยายระดับมีสำหรับ “ขอบข่าย” (ซึ่งแบ่งย่อยเป็น ขอบข่ายด้านวากยสัมพันธ์ ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น “ขอบข่ายภาษาทั่วไป ขอบข่ายคำศัพท์”) “การควบคุม” (ซึ่งแบ่งย่อยเป็น “ความถูกต้องทางไวยากรณ์”และ “การควบคุมศัพท์”) “การควบคุมระบบเสียง” และ “การควบคุมระบบการสะกดคำ” ความแตกต่างระหว่างขอบข่ายและการควบคุมเป็นความแตกต่างธรรมดาทั่วไป ซึ่งสะท้อนให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของการใช้ภาษามากกว่าการจดจำข้อผิดพลาด การควบคุมระบบการออกเสียงถูกนำเสนอในตารางซึ่งรวมอยู่กับประเภทต่างๆดังนี้ “การควบคุมระบบเสียงโดยรวม” “การออกเสียงและลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์” (การเน้นเสียงและจังหวะทำนอง)

ลักษณะต่างๆ ของภาษาที่นำมาใช้อย่างประสบความสำเร็จในระดับที่ต่างๆ กัน มักมีชื่อเรียกว่า “ลักษณะตามเกณฑ์” แต่ลักษณะเหล่านี้มีความจำเพาะตามแต่ละภาษา งานวิจัยด้านภาษาศาสตร์คลังข้อมูลภาษาได้เริ่มทำให้ธรรมชาติของลักษณะเหล่านี้และความแม่นยำของผู้เรียนภาษาในการใช้ลักษณะดังกล่าวชัดเจนมากขึ้น แต่ผลลัพธ์ที่ได้ยังไม่สามารถกล่าวสรุปเป็นภาพรวมของภาษาที่หลากหลายหรือภูมิหลังทางภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องของผู้เรียนได้

ขอบข่ายภาษาทั่วไป

ตั้งแต่หลักฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาที่สอง (การพัฒนา) คือ การที่รูปแบบใหม่ๆได้ปรากฏออกมา และไม่ใช่ความรอบรู้ ดังนั้น การจัดวาง “ขอบข่าย” ของภาษาที่ผู้ใช้/ผู้เรียนคือสิ่งสำคัญอันดับแรก ประการที่สอง การพยายามจะใช้ภาษาที่ซับซ้อนขึ้น การกล้าเสี่ยงและเคลื่อนตนเองออกจากพื้นที่ที่คุ้นเคยและสะดวกสบายได้เป็นส่วนสำคัญของกระบวนการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนต้องรับมือกับงานที่ซับซ้อนขึ้น แน่นอนที่การควบคุมภาษาของพวกเขาจะได้รับผลกระทบ และนี่คือกระบวนการที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย ผู้เรียนมีแนวโน้มจะควบคุมน้อยลงเมื่อพบกับสิ่งที่ยากขึ้นและเรียนวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์มากขึ้นกว่าเมื่อตอนที่พวกเขาอยู่ในพื้นที่ที่คุ้นเคยและสะดวกสบายทางด้านภาษา สิ่งนี้ต้องนำมาพิจารณาเมื่อมองประเด็น(การขาด)ความถูกต้องแม่นยำ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

- ความหลากหลายของสถานการณ์ - จาก A1 - B2 หลังจากนั้นไม่จำกัด
- ลักษณะของภาษา: ตั้งแต่วลีที่ท่องจำ ไปจนถึงภาษาหลากหลายรูปแบบที่ใช้เรียบเรียงความคิดอย่างแม่นยำ เน้นย้ำ แยกความแตกต่างและกำจัดความคลุมเครือ
- ข้อจำกัด : ตั้งแต่หยุดสื่อสารบ่อยครั้ง/การเข้าใจผิดในสถานการณ์ที่ไม่ใช่ชีวิตประจำวัน ไปจนถึงสถานการณ์ที่ไม่มีสัญญาณว่าต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด

ขอบข่ายภาษาทั่วไป	
C2	สามารถใช้ความรอบรู้ทางภาษาที่หลากหลายที่เข้าใจและเชื่อถือได้ในการเรียบเรียงความคิดเห็นอย่างแม่นยำ เน้นย้ำ แยกความแตกต่างและกำจัดความคลุมเครือ ไม่มีสัญญาณว่าต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด
C1	สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อนได้อย่างกว้างขวางและเหมาะสม และมีความยืดหยุ่นมาก สามารถเลือกข้อความเรียบเรียงที่เหมาะสมจากความรู้ทางภาษาที่หลากหลายเพื่อแสดงออกอย่างชัดเจนโดยไม่จำเป็นต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด
B2	สามารถแสดงออกอย่างชัดเจนและไม่มีทีท่าว่าจะต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด
	มีขอบข่ายทางภาษาเพียงพอที่จะบรรยายได้ชัดเจน แสดงความคิดเห็นและพัฒนาเหตุผลข้อโต้แย้งโดยไม่ต้องค้นหาศัพท์อย่างเห็นเด่นชัด ใช้รูปแบบประโยคที่ซับซ้อนได้

B1	มีขอบข่ายทางภาษาเพียงพอที่จะอธิบายสถานการณ์ที่ไม่ได้คาดเดามาก่อนได้ อธิบายประเด็นหลักในแนวคิดหรือปัญหาได้ค่อนข้างแม่นยำ แสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่เป็นนามธรรมหรือเกี่ยวกับวัฒนธรรม เช่น ด้านดนตรี ภาพยนตร์
	มีความรู้ทางภาษาเพียงพอที่เอาตัวรอดได้ รู้ศัพท์เพียงพอที่จะแสดงออกโดยลังเลและพูดซ้ำๆในหัวข้อเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก ความสนใจ งานที่ทำ การท่องเที่ยว เหตุการณ์ปัจจุบัน แต่เนื่องจากมีวงศัพท์จำกัด ทำให้พูดซ้ำๆและมีปัญหาในการหาคำพูดในบางครั้ง
A2	มีคลังความรู้ทางภาษาง่ายๆ ทำให้สามารถจัดการกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่คาดเดาได้ แม้โดยทั่วไปต้องยอมรับเนื้อหาและหาคำศัพท์
	สามารถพูดวลีสั้นๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อสนองความต้องการที่เป็นรูปธรรมได้ เช่น ข้อมูลส่วนตัว กิจกรรมชีวิตประจำวัน ความต้องการและความจำเป็น การขอข้อมูล สามารถใช้รูปประโยคพื้นฐาน และสื่อสารได้ด้วยวลีที่ท่องจำมา ใช้กลุ่มศัพท์เพียงไม่กี่คำ และพูดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่นว่าทำงานอะไร สถานที่ ทรัพย์สมบัติที่มี ฯลฯ ได้ มีคลังของวลีสั้นๆที่ท่องจำไว้ในวงจำกัด เพื่อสื่อสารในสถานการณ์ที่คาดเดาได้เพื่อการอยู่รอด บ่อยครั้งที่หยุดและสื่อสารไม่ได้ และทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสถานการณ์ที่ไม่ใช่กิจวัตรประจำวัน
A1	มีขอบข่ายพื้นฐานของวลีง่ายๆ ที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและความจำเป็นที่เป็นรูปธรรม ใช้โครงสร้างอนุประโยคง่ายๆ โดยละเว้นหรือตัดทิ้งองค์ประกอบบางส่วน
Pre – A1	ใช้คำโดดๆ และสำนวนพื้นๆ เพื่อให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง

ขอบข่ายคำศัพท์

ขอบข่ายคำศัพท์เกี่ยวกับความกว้างขวางและความหลากหลายของการใช้คำศัพท์และถ้อยคำสำนวน โดยทั่วไปแล้วขอบข่ายคำศัพท์ได้มาจากการอ่านอย่างกว้างขวาง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นดังต่อไปนี้

> ความหลากหลายของสถานการณ์ จาก A1 - B2 หลังจากนั้นไม่จำกัด
> ลักษณะของภาษา: ตั้งแต่คลังความรู้พื้นฐานของคำศัพท์ และสำนวน ไปจนถึงคลังคำศัพท์ที่กว้างมากซึ่งรวมทั้งสำนวนและภาษาพูด

หมายเหตุ ขอบข่ายคำศัพท์เกี่ยวข้องกับทั้งการรับและการผลิต สำหรับภาษามือ คำศัพท์ที่กำหนดไว้และสามารถใช้ได้อย่างเกิดประโยชน์มีแสดงไว้อย่างเป็นนัยตั้งแต่ระดับ A2+ ถึง C2 ในขณะที่คำศัพท์ที่กำหนดไว้อยู่ในระดับ A1 และ A2

ขอบข่ายคำศัพท์	
C2	มีความเชี่ยวชาญการใช้คลังคำศัพท์ที่กว้างมาก รวมทั้งสำนวนและภาษาพูด ตระหนักรู้ความหมายแฝงระดับต่างๆ
C1	มีความเชี่ยวชาญการใช้คลังคำศัพท์ที่กว้าง หากมีช่องว่างสามารถขจัดช่องว่างได้โดยการพูดอ้อมๆ เห็นได้ไม่ชัดเวลาค้นหาสำนวนหรือใช้กลยุทธ์หลีกเลี่ยง สามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้จำนวนมากในเกือบทุกสถานการณ์ โดยใช้คำเหมือนของคำศัพท์ที่ไม่ค่อยพบบ่อยนักได้ มีความเชี่ยวชาญการใช้สำนวนธรรมดาและภาษาพูดสามารถเล่นกับคำศัพท์ได้อย่างดี สามารถเข้าใจและใช้ขอบข่ายคำศัพท์เฉพาะทางได้อย่างเหมาะสม และใช้สำนวนที่คุ้นเคยในสาขาตน
B2	สามารถเข้าใจและใช้ศัพท์เฉพาะทางที่สำคัญๆ ในสาขาตน เมื่ออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่ตนเชี่ยวชาญกับผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ
	มีขอบข่ายคำศัพท์สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสาขาตนและหัวข้อทั่วๆ ไปเป็นอย่างดี สามารถเรียบเรียงคำพูดได้หลากหลาย เพื่อหลีกเลี่ยงการพูดซ้ำบ่อยๆ แต่หากคิดคำศัพท์ไม่ออก ก็ทำให้ลังเลและพูดจาอ้อมค้อมได้บ้าง สามารถหากลุ่มคำที่เหมาะสมกับบริบทส่วนใหญ่ได้อย่างดีและมีระบบ สามารถเข้าใจและใช้คำศัพท์เฉพาะทางในสาขาที่เชี่ยวชาญจำนวนมาก แต่มีปัญหากับศัพท์เฉพาะทางนอกสาขาตน
B1	มีขอบข่ายคำศัพท์ที่ดีซึ่งเกี่ยวข้องกับหัวข้อคุ้นเคยและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน มีคำศัพท์เพียงพอที่จะพูดคุยในหัวข้อที่ส่วนใหญ่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน โดยอาจจะพูดจาอ้อมค้อมบ้าง เช่น เรื่องเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก ความสนใจ งานที่ทำ การท่องเที่ยว และเหตุการณ์ปัจจุบัน
A2	รู้ศัพท์เพียงพอที่จะประกอบกิจธุระประจำวันซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานการณ์และหัวข้อคุ้นเคย
	รู้ศัพท์เพียงพอที่จะแสดงความต้องการในการสื่อสารแบบพื้นฐาน รู้ศัพท์เพียงพอที่จะจัดการกับความจำเป็นง่ายๆ เพื่อความอยู่รอด
A1	มีคลังความรู้คำศัพท์พื้นฐานของคำและวลีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมบางอย่าง
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ความถูกต้องทางไวยากรณ์

ความถูกต้องทางไวยากรณ์ เกี่ยวข้องกับ ความสามารถทั้งของผู้ใช้/ผู้เรียนที่จะจำวลี “สำเร็จรูป” ได้อย่างถูกต้อง และความสามารถที่จะเน้นรูปแบบไวยากรณ์ขณะที่แสดงความคิดออกมาได้ การกระทำดังกล่าวเป็นไปได้ยาก เพราะขณะแสดงความคิดหรือประกอบภารกิจที่เรียกร้องมากกว่านี้นั้น ผู้ใช้/ผู้เรียนต้องอุทิศความสามารถทางกระบวนการคิดส่วนใหญ่เพื่อให้ภารกิจนั้นสำเร็จลุล่วง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ความถูกต้องลดลงระหว่างประกอบภารกิจที่ซับซ้อน นอกจากนี้งานวิจัยด้านภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ได้แนะนำว่า ความไม่ถูกต้องแม่นยำจะเพิ่มขึ้นในระดับ B1 ขณะที่ผู้เรียนเริ่มใช้ภาษาอย่างเป็นอิสระและสร้างสรรค์มากขึ้น ความจริงที่ว่าความถูกต้องแม่นยำไม่ได้เพิ่มขึ้นในลักษณะเป็นแนวตรงได้สะท้อนให้เห็นในคำบรรยายระดับ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมถึงประเด็นต่อไปนี้

- การควบคุมคลังความรู้เฉพาะ (A1 - B2)
- ลักษณะเด่นของข้อผิดพลาด (B1 - B2)
- ระดับการควบคุม (B2 -C2)

ความถูกต้องทางไวยากรณ์	
C2	สามารถควบคุมการใช้ไวยากรณ์ของภาษาที่ซับซ้อนได้อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าความสนใจอยู่ที่จุดอื่น (เช่น การวางแผนล่วงหน้า การควบคุมปฏิกิริยาของผู้อื่น)
C1	สามารถรักษาความถูกต้องทางไวยากรณ์ระดับสูงได้อย่างต่อเนื่อง แทบไม่มีข้อผิดพลาด และจับข้อผิดพลาดได้ยาก
B2	ควบคุมการใช้ไวยากรณ์ได้ดี มีพลาดบ้างบางครั้งหรือทำผิดแบบไม่เป็นระบบ ข้อบกพร่องเล็กน้อยในโครงสร้างประโยคอาจยังคงเกิดขึ้นได้ แต่แทบจะไม่มีเลยและบ่อยครั้งแก้ไขได้เมื่อหวนคิดกลับไป
	แสดงให้เห็นว่าควบคุมการใช้ไวยากรณ์ในระดับค่อนข้างสูงได้อย่างดี ไม่ทำข้อผิดพลาดอันนำไปสู่การเข้าใจผิด มีความเชี่ยวชาญเรื่องโครงสร้างทางภาษาพื้นฐานและรูปแบบทางไวยากรณ์ที่ซับซ้อนบางอย่าง แม้ว่ามีแนวโน้มจะใช้โครงสร้างที่ซับซ้อนอย่างเคร่งครัดและมีข้อผิดพลาดบ้าง
B1	สามารถสื่อสารเนื้อหาที่คุ้นเคยด้วยความถูกต้องพอสมควรสามารถควบคุมได้ดีโดยทั่วไป แม้ว่าภาษาแม่จะมีอิทธิพลอย่างเห็นได้ชัดก็ตาม มีข้อผิดพลาดบ้าง แต่สิ่งที่ต้องการจะแสดงออกนั้นชัดเจน
	สามารถใช้คลังความรู้ของรูปแบบและภาษาที่ใช้ในกิจวัตรประจำวันซึ่งเชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่คาดเดาได้มากขึ้นอย่างถูกต้องพอสมควร
A2	ใช้โครงสร้างง่ายๆ ได้อย่างถูกต้อง แต่ยังทำข้อผิดพลาดพื้นฐานอย่างเป็นระบบ เช่น มีแนวโน้มจะใช้รูปของคำกริยาแสดงเวลาปะปนกัน และลืมหลักเกณฑ์ของไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่พยายามจะพูดนั้นชัดเจน
A1	แสดงให้เห็นว่าควบคุมโครงสร้างไวยากรณ์ง่ายๆจำนวนเล็กน้อย และรูปแบบประโยคในคลังความรู้ที่เรียนมาได้อย่างจำกัด
Pre – A1	สามารถใช้หลักการเรียงคำง่ายๆ ในประโยคสั้นๆได้

การควบคุมศัพท์

การควบคุมศัพท์ เกี่ยวข้องกับความสามารถของผู้ใช้/ผู้เรียนในการเลือกคำศัพท์ที่ถูกต้องจากคลังความรู้ของตน เมื่อสมรรถนะเพิ่มขึ้น ความสามารถดังกล่าวจะถูกขับเคลื่อนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆโดยการเชื่อมโยงกันในรูปแบบของคำปรากฏร่วมและกลุ่มก้อนของคำ โดยคำหนึ่งจุดชนวนอีกคำหนึ่ง แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ความคุ้นเคยของหัวข้อ (A1 - B1)
> ระดับการควบคุม (B2 - C2)

การควบคุมศัพท์	
C2	สามารถแก้ไขคำศัพท์ได้อย่างต่อเนื่องและใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม
C1	ใช้คำศัพท์ที่ไม่ธรรมดาในเชิงสำนวนได้อย่างเหมาะสม ผิดพลาดเล็กน้อยในบางครั้ง แต่ไม่ใช่ความผิดทางคำศัพท์ที่สำคัญ
B2	ใช้คำศัพท์ถูกต้องแม่นยำสูง แม้ว่าบางครั้งจะสับสนและเลือกใช้คำศัพท์ผิดบ้าง แต่ไม่ทำให้การสื่อสารมีปัญหา
B1	แสดงให้เห็นการควบคุมคำศัพท์พื้นฐานได้ดี แต่ความผิดพลาดมากยังเกิดขึ้นเมื่อแสดงความคิดเห็นที่ซับซ้อนมากขึ้น หรือพูดคุยหัวข้อและสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย สามารถใช้ศัพท์ง่ายๆในวงกว้างได้อย่างเหมาะสมเมื่อพูดคุยหัวข้อที่คุ้นเคย

A2	สามารถควบคุมคลังความรู้ที่จำกัดที่เกี่ยวกับความจำเป็นในชีวิตประจำวันที่เป็นรูปธรรมได้
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การควบคุมระบบเสียง

มาตรวัดของปี ค.ศ. 2001 เปลี่ยนไปในคู่มือนี้ การบรรยายเรื่องระบบเสียงใน CEFR ปี ค.ศ. 2001 หมวด 5.2.1.4 นั้นชัดเจน ละเอียด และกว้างพอที่จะรวมภาพสะท้อนมุมมองเกี่ยวกับระบบเสียงในการเรียนภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศไม่นานมานี้ได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามมาตรวัดปี ค.ศ. 2001 ไม่ได้ครอบคลุมกลไกของแนวคิดนี้และการพัฒนาระบบเสียงดูไม่สมจริง โดยเฉพาะการไต่ขึ้นจากระดับ B1 (“การออกเสียงชัดเจนเข้าใจได้ดี แม้จะมีสำเนียงต่างประเทศปนอยู่และมีการออกเสียงผิดบ้างก็ตาม”) ไประดับ B2 (“การออกเสียงและท่วงทำนองเสียงเป็นธรรมชาติและชัดเจน”) แท้จริงแล้วมาตรวัดระบบเสียงประสบความสำเร็จน้อยที่สุดในบรรดามาตรวัดมาตรฐานของงานวิจัยดั้งเดิมที่เกี่ยวกับคำบรรยายระดับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ.2001
ในการสอนภาษานั้นการควบคุมระบบเสียงให้เหมือนเจ้าของภาษาในอุดมคติเป็นเป้าหมายของการสอนแบบดั้งเดิมมาเสมอ โดยเห็นว่าสำเนียงเป็นตัววัดว่าการควบคุมระบบเสียงนั้นไม่ดี การเน้นสำเนียง และความถูกต้องในการออกเสียง แทนที่จะเน้นการพูดให้เข้าใจได้ดี มีผลเสียต่อการพัฒนาการสอนการออกเสียง รูปแบบที่พึงประสงค์ซึ่งไม่ให้ความสำคัญของการพูดติดสำเนียง ทำให้ขาดการเอาใจใส่เนื้อหา มุมมองทางภาษาศาสตร์สังคม และความต้องการของผู้เรียน มาตรวัดปี ค.ศ. 2001 ดูเหมือนจะสนับสนุนแง่คิดดังกล่าว ด้วยเหตุนี้มาตรวัดจึงถูกพัฒนาขึ้นมาใหม่ตั้งแต่เริ่มต้น รายงานความก้าวหน้า เกี่ยวกับโครงการย่อยดังกล่าวสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ในเว็บไซต์ของ CEFR ผลจากการทบทวนข้อมูลอ้างอิงอย่างกว้างขวาง และจากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ หัวข้อหลักๆ ดังต่อไปนี้จึงถูกกำหนดขึ้นเพื่อเขียนคำบรรยายระดับขึ้นมาใหม่

- การเปล่งเสียง รวมทั้งการออกเสียงและหน่วยเสียงต่างๆ
- สัทสัมพันธ์ รวมทั้งท่วงทำนองเสียง จังหวะ การเน้นพยางค์ รวมทั้งการเน้นคำและประโยค อัตราการพูด /กลุ่มคำที่อยู่คู่กัน
- การติดสำเนียง มีสำเนียง และการพูดผิดไปจาก “สำเนียงต้นแบบ”
- การฟังเข้าใจได้ดี: การที่ผู้ฟังเข้าใจความหมาย รวมทั้งความยากลำบากของผู้ฟังในการเข้าใจ (ปกติ หมายถึง “การเข้าใจ”)

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีการซ้ำซ้อนระหว่างหมวดย่อยๆ มาตรวัดจึงได้รวมแนวคิดที่กล่าวไว้ข้างต้นเป็นสามประเภท
- การควบคุมระบบเสียงโดยรวม (แทนมาตรวัดที่มีอยู่)
- การออกเสียง
- ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ (ท่วงทำนองเสียง การเน้นพยางค์ จังหวะ)

การฟังเข้าใจได้ดีเป็นปัจจัยสำคัญในการแบ่งระดับต่างๆ โดยเน้นว่าผู้สนทนาต้องพยายามมากน้อยเพียงใดในการถอดรหัสข้อความของผู้พูด คำบรรยายระดับจากมาตรวัดทั้งสองมาตรที่ละเอียดขึ้นนั้นได้สรุปไว้เป็นถ้อยแถลงกว้างๆ และกล่าวถึงสำเนียงซึ่งมีอยู่ในทุกระดับไว้อย่างชัดเจน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้
- การฟังเข้าใจได้ดี: คู่สนทนาต้องพยายามมากน้อยเพียงใดในการถอดรหัสข้อความของผู้พูด
- อิทธิพลของภาษาอื่นที่พูดมีมากน้อยเพียงใด
- การควบคุมเสียง
- การควบคุมลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์

จุดเน้นอยู่ที่ความคุ้นเคยและความมั่นใจในระบบเสียงของภาษาเป้าหมาย (แนวระดับในการเปล่งเสียงที่ผู้พูดสามารถออกเสียงได้

45 Piccardo E. (2016), “Phonological Scale Revision Process Report”, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168073fff9.

และแม่นยำมากน้อยเพียงใด) โดยแนวคิดหลักในมาตรวัด ได้แก่ ระดับความชัดเจนและแม่นยำในการออกเสียง จุดเน้นอยู่ที่ความสามารถในการใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อสื่อความหมายในลักษณะที่แม่นยำเพิ่มขึ้น แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การควบคุมการเน้นพยางค์ ท่วงทำนองเสียง และ/หรือจังหวะ
> ความสามารถในการใช้ และ/หรือเปลี่ยนแปลงการเน้นพยางค์และท่วงทำนองเสียงเพื่อเน้นข้อความใดข้อความหนึ่งโดยเฉพาะ

การควบคุมระบบสียง			
	การควบคุมระบบเสียงโดยรวม	การออกเสียง	ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์
C2	สามารถใช้ลักษณ์ทางระบบเสียงในภาษาเป้าหมายได้อย่างเต็มที่ และสามารถควบคุมได้ในระดับสูง รวมทั้งลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ เช่น การเน้นคำ เน้นประโยค จังหวะ ท่วงทำนองเสียง จนทำให้ประเด็นที่ละเอียดของข้อความนั้นชัดเจนและแม่นยำ ผู้ฟังเข้าใจข้อความได้ดี การนำเสนอมีประสิทธิภาพ และการเสริมความหมายไม่ได้รับผลกระทบจากลักษณะสำเนียงซึ่งอาจติดมาจากภาษาอื่นๆแต่อย่างใด	สามารถออกเสียงทุกเสียงในภาษาเป้าหมายได้ชัดเจนและแม่นยำอย่างแท้จริง	สามารถใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ (เช่น การเน้นพยางค์ จังหวะ ท่วงทำนองเสียง)อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ เพื่อสื่อความหมายที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยได้ (เช่น บอกความแตกต่างและเน้นเสียงหรือเน้นคำ)
C1	สามารถใช้ลักษณ์ทางระบบเสียงในภาษาเป้าหมายและควบคุมได้พอเพียงเพื่อทำให้ฟังเข้าใจได้ดีโดยตลอด สามารถออกเสียงทุกตัวในภาษาเป้าหมายได้อย่างแท้จริง มีการติดลักษณะสำเนียงภาษาอื่นบ้างจนสังเกตได้ แต่ไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้ฟัง	สามารถออกเสียงทุกเสียงในภาษาเป้าหมายอย่างแม่นยำและด้วยการควบคุมระดับสูงสามารถแก้คำผิดตัวเองได้ โดยทั่วไปถ้าออกเสียงผิดอย่างเห็นได้ชัด	สามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว เข้าใจง่ายโดยบางครั้งอาจผิดพลาดในการควบคุมการเน้นคำ จังหวะ และ/หรือท่วงทำนองเสียง ซึ่งไม่ได้มีผลกระทบต่อความเข้าใจได้ หรือประสิทธิภาพ สามารถเปลี่ยนท่วงทำนองเสียงและเน้นคำอย่างถูกต้องเพื่อแสดงออกสิ่งที่ต้องการจะพูดได้แม่นยำ
B2	สามารใช้ท่วงทำนองเสียงโดยทั่วไปอย่างเหมาะสม เน้นคำถูกต้อง และออกเสียงแต่ละคำชัดเจน เวลาพูดติดสำเนียงของภาษาอื่น แต่มีผลเล็กน้อยหรือไม่มีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้ฟัง	สามารถออกเสียงส่วนใหญ่ในภาษาเป้าหมายเมื่อพูดแบบยาวๆได้อย่างชัดเจนสามารถฟังได้เข้าใจตลอด แม้ว่าจะออกเสียงผิดบ้างอย่างเป็นระบบ สามารถพูดคลุมจากคลังความรู้ของตนเพื่อคาดเดาลักษณะการออกเสียงของคำที่ไม่คุ้นเคย (เช่น การเน้นคำ) อย่างถูกต้องพอควร (เช่น ขณะกำลังอ่าน)	สามารถใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ (เช่น การเน้นพยางค์ ท่วงทำนองเสียง จังหวะ) เพื่อสนับสนุนข้อความที่ต้องการจะสื่อ แม้เวลาพูดจะได้รับอิทธิพลจากภาษาอื่นๆ

B1	การออกเสียงโดยทั่วไปชัดเจน สามารถใช้ท่วงทำนองเสียงและการเน้นคำทั้งในการพูดและในระดับคำได้ใกล้เคียง อย่างไรก็ดี สำเนียงติดมาจากภาษาอื่นๆ ที่ใช้อยู่	โดยทั่วไปแล้วพูดเข้าใจได้ง่ายตลอด แม้ว่าจะออกเสียงบางเสียงและ บางคำที่ไม่ค่อยคุ้นเคยนั้นผิดตลอดเวลา	สามารถสื่อข้อความให้เข้าใจได้ง่าย แม้เวลาพูดจะได้รับอิทธิพลการเน้นคำ ท่วงทำนองเสียง และ/หรือจังหวะจากภาษาอื่น
A2	การออกเสียงโดยทั่วไปชัดเจนพอเข้าใจได้ แต่คู่สนทนาต้องขอให้พูดซ้ำในบางครั้ง ได้รับอิทธิพลมากจากภาษาอื่นๆ ที่พูดอยู่ทั้งในด้านการเน้นคำ จังหวะ และท่วงทำนองเสียง ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้ฟัง อาจจะต้องอาศัยความร่วมมือของคู่สนทนา อย่างไรก็ตามการออกเสียงของคำที่คุ้นเคยนั้นชัดเจน	การออกเสียงส่วนใหญ่เข้าใจได้ดีถ้าสื่อสารเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน หากคู่สนทนาพยายามตั้งใจฟังเสียงเฉพาะบางเสียง การออกเสียงหน่วยเสียงผิดอย่างมีระบบ ไม่ได้ทำให้เข้าใจยาก หากคู่สนทนาพยายามที่จะมองเห็นและปรับให้เข้ากับอิทธิพลของภูมิหลังทางภาษาของผู้พูดที่มีต่อการออกเสียง	สามารถใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ของคำและวลีในชีวิตประจำวันที่เข้าใจได้ แม้เวลาพูดจะได้รับอิทธิพลด้านการเน้นคำ ท่วงทำนองเสียง และ/หรือจังหวะของภาษาอื่นๆ อย่างมากก็ตาม สามารถใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ (เช่น การเน้นคำ) เพียงพอสำหรับคำและการเปล่งเสียงง่ายๆที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน
A1	การออกเสียงของคลังความรู้ทางคำและวลีที่เรียนมานั้นอยู่ในวงจำกัด แต่สามารถเข้าใจได้โดยที่คู่สนทนาต้องใช้ความพยายามจัดการกับผู้พูดในกลุ่มภาษาที่เกี่ยวข้องสามารถออกเสียงซ้ำในแนวระดับการเปล่งเสียงที่จำกัดได้ถูกต้อง รวมทั้งการเน้นคำง่ายๆและวลีที่คุ้นเคย	สามารถออกเสียงซ้ำในภาษาเป้าหมายได้หากได้รับการแนะนำที่ละเอียด สามารถออกเสียงบางเสียงได้ในวงจำกัด ดังนั้นผู้ฟังจะเข้าใจได้ หากคู่สนทนาช่วยเหลือ (เช่น ให้พูดซ้ำอย่างถูกต้อง หรือกระตุ้นให้พูดออกเสียงใหม่ๆซ้ำๆ)	สามารถใช้ลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์ของคลังความรู้ด้านคำและวลีง่ายๆ ที่เข้าใจง่ายที่มีอย่างจำกัด แม้ว่าเวลาพูดจะได้รับอิทธิพลจากการเน้นคำ จังหวะ และ/หรือท่วงทำนองเสียงจากภาษาอื่นๆ อย่างมาก คู่สนทนาจำเป็นต้องช่วยเหลือ

การควบคุมระบบการสะกดคำ

การควบคุมระบบการสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเลียนแบบ การสะกดคำ การใช้แผนงาน และเครื่องหมายวรรคตอน แนวคิดหลักในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเลียนแบบคำและประโยค (ที่ระดับต่ำ)
> การสะกดคำ
> เข้าใจได้ดีโดยการผสมผสานการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และแผนงาน

การควบคุมระบบการสะกดคำ	
C2	การเขียนปราศจากข้อผิดพลาดทางอักขรวิธี
C1	แผนงาน การย่อหน้าและเครื่องหมายวรรคตอนสอดคล้องกัน และมีประโยชน์
B2	สามารถเขียนต่อเนื่องได้ชัดเจน เข้าใจได้ดี ซึ่งทำตามแผนงานมาตรฐานและตามขนบการย่อหน้า การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอนค่อนข้างถูกต้องพอสมควร แต่อาจจะมีอิทธิพลจากภาษาแม่บ้าง
B1	สามารถเขียนได้ต่อเนื่องและโดยทั่วไปสามารถเข้าใจได้ดี การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และแผนงานถูกต้องเพียงพอ ที่จะสามารถติดตามได้เกือบตลอดเวลา
A2	สามารถเลียนแบบประโยคสั้นๆ เกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวันได้ เช่น การบอกทิศทางไปที่ไหนสักแห่ง สามารถเขียนได้ค่อนข้างถูกต้องตามอักขรวิธี (แต่ไม่จำเป็นต้องสะกดคำได้ถูกต้องมาก) เขียนคำศัพท์สั้นๆ ที่ใช้ในการพูดได้
A1	สามารถเลียนแบบคำและวลีสั้นๆที่คุ้นเคย เช่น ป้ายง่ายๆ หรือคำแนะนำ ชื่อของสิ่งของในชีวิตประจำวัน ชื่อร้านค้า และวลีเป็นชุดๆ ที่ใช้ประจำ สามารถสะกดคำที่อยู่อาศัย เชื้อชาติ และรายละเอียดส่วนตัวอื่นๆได้ สามารถใช้เครื่องหมายวรรคตอนพื้นฐานได้ (เช่น เครื่องหมายมหัพภาค เครื่องหมายคำถาม)
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

5.2. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม

สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคมเกี่ยวกับความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องมีเพื่อจัดการกับมิติทางสังคมของการใช้ภาษา เนื่องจากภาษาเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งมีอยู่ในคู่มือ CEFR โดยเฉพาะด้านสังคมวัฒนธรรมที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม ประเด็นที่จะกล่าวถึงในที่นี้เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสิ่งอื่นใด ประเด็นดังกล่าวได้แก่ ตัวบ่งชี้ทางภาษาศาสตร์ของความสัมพันธ์ทางสังคม ธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องความสุภาพ ความแตกต่างของทำเนียบภาษาภาษาถิ่น และสำเนียง

ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม

มีมาตรวัดหนึ่งมาตรที่นำเสนอเกี่ยวกับ “ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม” แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การใช้รูปแบบที่สุภาพ และแสดงความตระหนักรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องความสุภาพ
> ใช้ภาษาตามหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม (ในระดับต่ำใช้ทำเนียบภาษาที่เป็นกลาง)

> การเข้าสังคม ปฏิบัติตามกิจวัตรประจำวันแบบพื้นฐานในระดับต่ำ โดยไม่เรียกร้องให้คู่สนทนาปฏิบัติตนแตกต่างออกไป (จากระดับ B2) และการใช้สำนวน การใช้อุปมาอุปไมย และอารมณ์ขัน (ในระดับ C)
> รู้การบอกเป็นนัยทางสังคมวัฒนธรรม โดยเฉพาะสิ่งที่ชี้ให้เห็นข้อแตกต่างและปฏิบัติตามนั้น
> ใช้ทำเนียบภาษาที่เหมาะสม (ตั้งแต่ B2 ขึ้นไป)

ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม	
C2	สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างผู้พูดภาษาเป้าหมายและของชุมชนตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพและดูเป็นธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านสังคมวัฒนธรรมและภาษาศาสตร์สังคม มีความรู้ความชำนาญทางด้านสำนวนต่างๆและภาษาพูดโดยตระหนักถึงความหมายที่เป็นนัยแต่ละระดับ ชื่นชมนัยประหวัดทางภาษาศาสตร์สังคมและสังคมวัฒนธรรมทุกชนิดของภาษาที่ผู้พูดผู้มีความเชี่ยวชาญภาษาเป้าหมายใช้และสามารถตอบสนองได้ตามนั้น สามารถใช้ภาษาระดับสูงทั้งพูดและเขียนได้หลากหลายและมีประสิทธิภาพเพื่อออกคำสั่ง โต้แย้ง ชักจูงคน ห้ามปราม ต่อรอง และให้คำปรึกษา
C1	สามารถจำแนกสำนวนที่มีหลากหลายรูปแบบและภาษาพูด ชื่นชมการเลื่อนทำเนียบภาษา แต่ในบางครั้งอาจจำเป็นต้องยืนยันรายละเอียด โดยเฉพาะถ้าสำเนียงไม่คุ้นเคย สามารถเข้าใจอารมณ์ขัน การเสียดสี และคำอ้างอิงทางวัฒนธรรมที่แฝงนัย และนำนวงของภาษามาใช้ได้ สามารถติดตามภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาสแลงและสำนวนได้ดีระดับหนึ่ง สามารถใช้ภาษาสำหรับจุดมุ่งหมายทางสังคมได้ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการใช้ภาษาเพื่อแสดงอารมณ์ อุปมาอุปไมย หรือเล่าเรื่องตลก สามารถปรับระดับที่เป็นทางการ (ทำเนียบภาษาและลีลาการพูด) เพื่อให้เข้ากับบริบททางสังคม ไม่ว่าจะเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือภาษาพูดตามความเหมาะสม และรักษาทำเนียบของภาษาที่พูดได้อย่างต่อเนื่อง สามารถกำหนดกรอบคำวิจารณ์ หรือแสดงการไม่เห็นด้วยอย่างแรงแบบมีชั้นเชิง
B2	สามารถติดตามการอภิปรายกลุ่มโดยใช้ความพยายามเล็กน้อย และสามารถออกความคิดเห็นได้ แม้ว่าการพูดจะเร็วและเป็นภาษาพูด สามารถจำแนกและตีความการบอกเป็นนัยทางสังคมวัฒนธรรม/ภาษาศาสตร์สังคม และสามารถปรับรูปแบบภาษาสำหรับการแสดงออกเพื่อจะแสดงความคิดของตนให้หมาะสมกับสถานการณ์ สามารถแสดงความคิดของตนได้อย่างมั่นใจ ชัดเจน และสุภาพ ทั้งในทำเนียบภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคลที่เกี่ยวข้อง
	สามารถปรับคำพูดเพื่อแสดงความแตกต่างระหว่างทำเนียบภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ แต่อาจจะไม่เหมาะสมทุกครั้งไป สามารถแสดงความคิดของตนได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ และสามารถหลีกเลี่ยงการเรียบเรียงผิดพลาดที่โง่เง่า สามารถรักษาสัมพันธภาพกับผู้พูดของภาษาเป้าหมายได้ โดยไม่ได้ทำให้พวกเขารู้สึกขบขันหรือหงุดหงิดอย่างไม่ตั้งใจ หรือเรียกร้องให้เขาประพฤติตนแตกต่างออกไปจากปกติที่พูดคุยกับผู้พูดที่เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่ง
B1	สามารถปฏิบัติและตอบสนองการใช้หน้าที่ของภาษาได้หลากหลาย โดยใช้องค์ประกอบธรรมดาที่สุดของทำเนียบภาษาที่เป็นกลางได้ ตระหนักถึงธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องความสุภาพที่สำคัญที่สุดและปฏิบัติตามอย่างเหมาะสม ตระหนักและมองหาสัญญาณที่แสดงข้อแตกต่างที่สำคัญที่สุดระหว่างธรรมเนียมต่างๆ การใช้ภาษา ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อที่แพร่หลายในชุมชนที่เกี่ยวข้อง และในชุมชนของตนเอง

A2	สามารถปฏิบัติและตอบสนองต่อหน้าที่ของภาษาแบบพื้นฐาน เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล การขอร้อง การแสดงความคิดเห็นและทัศนคติแบบง่ายๆ สามารถเข้าสังคมแบบง่ายๆแต่มีประสิทธิภาพได้ โดยใช้สำนวนธรรมดาที่ง่ายที่สุด และทำตามกิจวัตรประจำวันแบบพื้นฐานได้
	สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนทางสังคมที่สั้นมากได้ โดยใช้รูปแบบการทักทายที่สุภาพในชีวิตประจำวันสามารถเชื้อเชิญหรือตอบรับคำเชิญ คำเสนอแนะ คำขอโทษ ฯลฯได้
A1	มีคลังความรู้คำศัพท์พื้นฐานของคำและวลีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เป็นรูปธรรมบางอย่าง
Pre – A1	สามารถสร้างการติดต่อทางสังคมแบบพื้นฐานได้โดยใช้รูปแบบการทักทายที่สุภาพและง่ายที่สุดในชีวิตประจำวัน เช่น การทักทายและกล่าวลา การแนะนำ การพูดคำว่า ‘ได้โปรด’ ‘กรุณา’ ‘ขอบคุณ’ ‘ขอโทษ’ ฯลฯ

5.3. สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ

วิธีง่ายที่จะเข้าใจความแตกต่างระหว่างสมรรถนะทางภาษาศาสตร์และทางวัจนปฏิบัติ คือ การมองว่าสมรรถนะทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับการใช้ภาษา (“การใช้ที่ถูกต้อง”) ซึ่งเกี่ยวข้องกับแหล่งอ้างอิงทางภาษาต่างๆ และ ความรู้ทางภาษาที่เป็นระบบ ในขณะที่สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้ภาษาที่แท้จริงในการสร้าง (ร่วม)สร้างข้อความ ดังนั้นสมรรถนะทางวัจนปฏิบัติส่วนใหญ่จึงเกี่ยวข้องกับความรู้ของผู้ใช้/ผู้เรียนเรื่องหลักเกณฑ์ต่างๆ ในการใช้ภาษาตามลักษณะของข้อความต่างๆ ดังนี้

- เป็นระเบียบ มีโครงสร้างที่ดี มีลำดับที่ดี ‘สมรรถนะเชิงวาทกรรม’ (discourse competence)
- ใช้เพื่อทำหน้าที่การสื่อสาร ‘สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่’ (functional competence)
- ลำดับตามโครงสร้างการปฏิสัมพันธ์และการทำกิจธุระ ‘สมรรถนะในการออกแบบ’(design competence)

สมรรถนะเชิงวาทกรรม เกี่ยวข้องกับความสามารถในการออกแบบตัวบท รวมทั้งในแง่มุมทั่วๆ ไป เช่น “การพัฒนาหัวข้อ” “ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยง” เช่นเดียวกับในการปฏิสัมพันธ์ และหลักการการให้ความร่วมมือ และ “การผลัดกันพูด” ในขณะที่สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ รวม “ความยืดหยุ่น” ในการใช้คลังภาษาที่ตนมี และการเลือกใช้ภาษาศาสตร์สังคมที่เหมาะสม ทุกมาตรวัดของกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารจะอธิบายการใช้ภาษาตามหน้าที่ประเภทต่างๆ ความรู้ด้านโครงสร้างการปฏิสัมพันธ์ และการทำกิจธุระต่างๆ จะเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางสังคมวัฒนธรรม ซึ่งในบางระดับจะอยู่ภายใต้ “ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม” และบางระดับจะเกี่ยวข้องกับ “ขอบข่ายภาษาทั่วไป” และ “ขอบข่ายคำศัพท์” ซึ่งขึ้นอยู่กับขอบข่ายของสถานการณ์ต่างๆ และคลังภาษาในมาตรวัดที่ระดับต่ำๆ นอกจากนี้สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติเกี่ยวข้องกับ ‘ความหมายของผู้พูด’ในบริบทที่ต่อต้าน ‘ความหมายตามตรงของประโยคหรือความหมายในพจนานุกรม’ ของคำและสำนวน ดังนั้นถ้าต้องการจะแสดงออกอย่างถูกต้องในสิ่งที่คุณพูดนั้น จำเป็นต้องอาศัยสมรรถนะทางวัจนปฏิบัติอีกแง่มุมหนึ่ง ได้แก่ “ความแม่นยำในการนำเสนอ”

ท้ายสุด การพูดอะไรก็ตามต้องอาศัย “ความคล่องแคล่ว” ซึ่งโดยทั่วไปคำนี้มีความหมายสองอย่าง ความหมายแรกแบบองค์รวมหมายถึง ความสามารถของผู้พูดที่จะสื่อสารเนื้อหา (อาจจะซับซ้อน)ได้ดี การใช้คำในความหมายแบบองค์รวมนี้สะท้อนให้เห็นในข้อความเช่น “เธอเป็นคนพูดเก่ง” หรือ “เขาพูดภาษารัสเซียได้คล่องมาก” ซึ่งหมายถึงความสามารถในการพูดสิ่งที่เหมาะสมในบริบทที่หลากหลายเป็นเวลายาวนาน แต่ในการตีความเชิงเทคนิคที่แคบลงมานั้น การพูดเป็นเวลายาวนานแฝงนัยว่า การพูดที่ดำเนินไปอย่างราบรื่นไม่ถูกขัดจังหวะจากการหยุดพักหรือการหยุดช่วงยาวๆ การนำหัวข้อ “ความคล่องแคล่ว” มาใส่อยู่ภายใต้สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติจึงขัดแย้งกับการแบ่งขั้วระหว่างสมรรถนะแบบดั้งเดิมกับการปฏิบัติที่นักภาษาศาสตร์ใช้มาตั้งแต่โนมชอมสกี ดังที่เคยกล่าวมาแล้วในการถกเถียงเรื่องรูปแบบของ CEFR ว่า CEFR ไม่ได้สานต่อแนวคิดดั้งเดิมนั้น มุมมองที่นำมาเสนอได้แก่แนวคิดที่มุ่งเน้นการปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมาย และสมรรถนะจะอยู่ในการทำกิจกรรมเท่านั้น

ความยืดหยุ่น

ความยืดหยุ่นเกี่ยวข้องกับความสามารถในการปรับภาษาที่เรียนมาให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ และการนำเสนอความคิดได้หลากหลายวิธี แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดจึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> นำสิ่งที่เรียนรู้มารวมกลุ่มกันอย่างสร้างสรรค์ (โดยเฉพาะในระดับต่ำ)
> ปรับภาษาให้เข้ากับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงของทิศทางการสนทนา
> เรียบเรียงประเด็นหลายๆวิธีเพื่อเน้นประเด็นสำคัญ แสดงความรับผิดชอบระดับต่างๆ แสดงความมั่นใจ และหลีกเลี่ยงความคลุมเครือ

ความยืดหยุ่น	
C2	แสดงความคิดเห็นที่เรียบเรียงมาด้วยความยืดหยุ่นอย่างสูงโดยใช้รูปแบบภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อเน้นและแยกความแตกต่างไปตามสถานการณ์ คู่สนทนา ฯลฯ และเพื่อขจัดความคลุมเครือ
C1	สามารถสร้างความประทับใจที่ดีให้แก่ผู้ฟังเป้าหมาย โดยเปลี่ยนแปลงลีลาการใช้สำนวนและความยาวของประโยคอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ศัพท์และการลำดับคำระดับสูง สามารถปรับสำนวนสิ่งที่พูดออกมาเพื่อแสดงความรับผิดชอบระดับต่างๆ หรือความลังเลใจ ความมั่นใจ และความไม่แน่ใจ
B2	สามารถปรับคำพูดและวิธีการพูดให้เข้ากับสถานการณ์และผู้ฟัง และสามารถเลือกใช้คำที่เป็นทางการในระดับที่เหมาะสมกับเหตุการณ์
	สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ลีลา และการเน้นคำพูด ซึ่งพบได้ในการสนทนาตามปกติ สามารถเปลี่ยนแปลงการเรียบเรียงคำพูดสิ่งที่ต้องการจะพูดได้ สามารถเรียบเรียงแนวคิดได้ใหม่เพื่อเน้นหรืออธิบายประเด็น
B1	สามารถปรับปรุงสิ่งที่พูดเพื่อจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ค่อยคุ้นเคย หรือในสถานการณ์คับขัน สามารถใช้ภาษาง่ายๆที่หลากหลายได้อย่างยืดหยุ่น เพื่อแสดงสิ่งที่ต้องการได้ดี
A2	สามารถปรับวลีง่ายๆ ที่ท่องจำมาอย่างดีให้เข้ากับสถานการณ์บางอย่าง โดยใช้วิธีการสับเปลี่ยนคำศัพท์ที่มีจำกัด สามารถขยายวลีที่เรียนมาโดยการนำส่วนประกอบต่างๆมารวมกันอย่างง่ายๆ
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การผลัดกันพูด

การผลัดการพูด เกี่ยวกับความสามารถในการริเริ่มการพูด ความสามารถนี้อาจถูกมองว่าเป็นทั้งกลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์ (ยืนขึ้นพูด) หรือเป็นแง่มุมสำคัญของสมรรถนะเชิงวาทกรรม ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาตรวัดนี้จึงปรากฏอยู่ในหมวด “กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์” ด้วยเช่นกัน แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดนี้จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การริเริ่ม การรักษาไว้ และการจบการสนทนา
> การเข้าแทรกแซงการสนทนาหรือการอภิปรายที่กำลังดำเนินอยู่ โดยใช้สำนวนที่เตรียมไว้แล้วบ่อยครั้ง หรือถ่วงเวลาเพื่อใช้ความคิด

หมายเหตุ: มาตรวัดนี้มีซ้ำใน “กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์”

การผลัดกันพูด	
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถเลือกวลีที่เหมาะสมจากขอบข่ายวาทกรรมเฉพาะหน้าที่ต่างๆที่มีอยู่พร้อมแล้ว มาใช้เกริ่นนำคำพูดได้อย่างเหมาะสมเพื่อที่จะยืนขึ้นพูดหรือถ่วงเวลาและรักษาเวทีไว้ขณะที่ใช้ความคิด
B2	สามารถแทรกแซงการอภิปรายอย่างเหมาะสม โดยใช้ภาษาที่เหมาะสม สามารถริเริ่ม รักษาไว้ และจบการพูดอย่างเหมาะสม โดยผลัดกันพูดอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเริ่มการสนทนา ผลัดกันพูด เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม และจบการสนทนาเมื่อต้องการได้ แม้บางครั้งอาจทำได้อย่างไม่งดงามนัก สามารถใช้วลีที่สะสมไว้ (เช่น “นั่นเป็นคำถามที่ตอบยาก”) เพื่อถ่วงเวลาและรักษาการพูดของตนไว้ในขณะที่พยายามเรียบเรียงคำพูด
B1	สามารถแทรกแซงการอภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคย โดยใช้วลีที่เหมาะสมเพื่อขอยืนขึ้นพูด
	สามารถริเริ่ม รักษาไว้ และปิดการสนทนาต่อหน้าแบบง่ายๆในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัวได้
A2	สามารถใช้วิธีง่ายๆ ในการเริ่ม รักษาไว้ หรือจบการสนทนาสั้นๆ ได้ สามารถริเริ่ม รักษาไว้ และจบการสนทนาต่อหน้าแบบง่ายๆได้
	สามารถเรียกร้องความสนใจได้
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การพัฒนาหัวข้อ

การพัฒนาหัวข้อเกี่ยวกับวิธีการนำเสนอความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในตัวบท และเชื่อมโยงกันในโครงสร้างการเขียนที่ชัดเจน ซึ่งเกี่ยวข้องกับแนวปฏิบัติทางวาทกรรมที่สำคัญที่จะกล่าวถึง แนวคิดหลักในมาตรวัดนี้จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเล่าเรื่อง/การบรรยายเรื่องเล่า (ในระดับต่ำ)
> การพัฒนาข้อความ ขยายความ และสนับสนุนประเด็นอย่างเหมาะสม เช่น การยกตัวอย่าง
> การพัฒนาข้อโต้แย้ง (โดยเฉพาะระดับ B2 - C1)

การพัฒนาหัวข้อ	
C2	สามารถใช้แนวปฏิบัติในการเขียนตัวบทประเภทที่เกี่ยวข้องอย่างยืดหยุ่นเพียงพอที่จะสื่อสารแนวคิดที่ซับซ้อนอย่างมีประสิทธิผล โดยสามารถสะกดความสนใจของผู้อ่านเป้าหมายได้อย่างง่ายดาย และสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
C1	สามารถใช้แนวปฏิบัติในการเขียนตัวบทประเภทที่เกี่ยวข้องเพื่อสะกดความสนใจของผู้อ่านเป้าหมายและสื่อสารแนวคิดที่ซับซ้อนได้ สามารถบรรยายอย่างละเอียดและเล่าเรื่อง รวบรวมหัวข้อย่อยเข้าด้วยกัน พัฒนาประเด็นบางอย่าง และจบอย่างสวยงามด้วยบทสรุปที่เหมาะสม สามารถเขียนบทนำได้อย่างเหมาะสม และบทสรุปของตัวบทที่ยาวซับซ้อน สามารถขยายความและสนับสนุนประเด็นหลักอย่างละเอียดลออโดยใส่ประเด็นรอง เหตุผลและตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง

B2	สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งอย่างมีระบบโดยเน้นประเด็นสำคัญได้อย่างเหมาะสมและมีรายละเอียดประกอบที่เกี่ยวข้อง* สามารถนำเสนอและโต้ตอบข้อโต้แย้งที่ซับซ้อนอย่างน่าเชื่อถือ
	สามารถปฏิบัติตามหลักการโครงสร้างของงานด้านการสื่อสารที่เกี่ยวข้องเมื่อสื่อสารแนวคิดของตน สามารถพัฒนาการบรรยายหรือเรื่องเล่าอย่างชัดเจน ขยายความ และสนับสนุนประเด็นสำคัญ โดยมีรายละเอียดสนับสนุนและตัวอย่างประกอบ สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งได้อย่างชัดเจน ขยายความ และสนับสนุนมุมมองของตนอย่างละเอียดละออด้วยประเด็นย่อยและยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง* สามารถประเมินข้อได้เปรียบและ ข้อเสียเปรียบของทางเลือกต่างๆ สามารถส่งสัญญาณให้เห็นข้อแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงและความคิดได้อย่างชัดเจน
B1	สามารถลำดับเวลาของเรื่องเล่าได้อย่างชัดเจน สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งได้ดีพอที่จะติดตามได้อย่างง่าย*
	แสดงความตระหนักรู้เรื่องหลักการโครงสร้างของประเภทตัวบทที่เกี่ยวข้องเมื่อสื่อสารความคิดของตน สามารถบรรยายเรื่องเล่าที่ไม่ซับซ้อนได้คล่องแคล่วพอสมควรหรือคำอธิบายเป็นข้อๆตามลำดับได้
A2	สามารถเล่าเรื่องหรือบรรยายบางอย่างเป็นข้อๆในตาราง ได้ สามารถยกตัวอย่างสิ่งของบางอย่างในข้อความที่ง่ายมาก โดยใช้คำว่า “เช่น” หรือ “ตัวอย่างเช่น”
	ไม่มีคำบรรยายระดับ
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยง

ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยงเกี่ยวกับวิธีการที่ส่วนประกอบแต่ละส่วนของตัวบทสานเข้าด้วยกันเป็นภาพรวมที่มีความเกี่ยวเนื่องกันโดยใช้เครื่องมือทางภาษาศาสตร์ เช่น การอ้างถึง การทดแทน การละคำ ในประโยคและเครื่องเชื่อมโยงข้อความต่างๆ รวมทั้งการใช้คำเชื่อมที่เกี่ยวกับเหตุและผล และเวลา และตัวบ่งชี้วาทกรรมรูปแบบต่างๆ ทั้งความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยงเกิดขึ้นที่ระดับประโยค/ถ้อยคำ และที่ระดับตัวบทที่สมบูรณ์ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดนี้จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> การเชื่อมคำหรือส่วนประกอบโดยใช้คำเชื่อมเกี่ยวกับเหตุและผล และเวลา
> การใช้ย่อหน้าเพื่อเน้นโครงสร้างของตัวบท
> ใช้กลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆและใช้คำเชื่อมที่ ‘ล้าสมัย’น้อยลง(ที่ระดับ C)

ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยง	
C2	สามารถสร้างสรรค์ตัวบทที่เขียนได้อย่างเกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกันอย่างดี โดยใช้รูปแบบโครงสร้างการเขียนวิธีต่างๆที่เหมาะสมและหลากหลาย และใช้กลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆได้อย่างกว้างขวาง
C1	สามารถพูดได้อย่างชัดเจน ราบรื่น มีแบบแผนที่ดี แสดงว่าสามารถควบคุมการใช้รูปแบบโครงสร้างการพูด คำเชื่อม และกลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆได้ดี สามารถผลิตตัวบทที่มีโครงสร้างและข้อความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันดีโดยใช้กลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆและรูปแบบโครงสร้างการเขียนวิธีต่างๆที่หลากหลาย

B2	สามารถใช้คำเชื่อมได้หลากหลายเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของแนวคิดต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
	สามารถใช้กลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆในวงจำกัด เพื่อเชื่อมโยงคำพูดต่างๆ ให้เป็นข้อความที่ชัดเจนและเกี่ยวเนื่องกัน แม้ว่าอาจจะ ‘สะดุด’บ้างเมื่อพูดยาวนาน สามารถเขียนตัวบทที่โดยทั่วไปมีโครงสร้างดีและข้อความเกี่ยวเนื่องกัน โดยใช้คำเชื่อมและกลไกการเชื่อมโยงของข้อความชนิดต่างๆ สามารถวางโครงสร้างตัวบทที่ยาวๆ โดยแบ่งเป็นย่อหน้าต่างๆ ที่ชัดเจนสมเหตุสมผล
B1	สามารถนำเสนอข้อคิดเห็นแย้งในตัวบทที่แสดงการถกเถียงอภิปรายอย่างง่ายๆได้ (ใช้คำว่า “แต่ว่า”)
	สามารถเชื่อมโยงชุดส่วนประกอบง่ายๆสั้นๆที่ไม่ปะติดปะต่อกันให้เป็นประเด็นต่างๆตามลำดับได้ สามารถสร้างประโยคยาวๆ และเชื่อมโยงเข้าด้วยกันโดยใช้กลไกการเชื่อมโยงชนิดต่างๆที่มีจำกัดได้ เช่น ในเรื่องเล่า สามารถรวมย่อหน้าต่างๆที่ง่ายๆและเป็นเหตุเป็นผลให้เป็นตัวบทที่ยาวได้
A2	สามารถใช้คำเชื่อมที่นิยมใช้บ่อยในการเชื่อมประโยคง่ายๆ เพื่อเล่าเรื่องหรืออธิบายบางอย่างเป็นข้อๆง่ายๆในตารางได้
	สามารถเชื่อมกลุ่มคำได้โดยใช้คำเชื่อมง่ายๆ เช่น “ และ แต่ เพราะว่า”
A1	สามารถเชื่อมคำ หรือกลุ่มคำโดยใช้คำเชื่อมพื้นๆแสดงความต่อเนื่อง เช่น “และ” หรือ “ต่อจากนั้น”
Pre – A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ความแม่นยำในการนำเสนอ

ความแม่นยำในการนำเสนอ คือความสามารถที่จะระบุได้ว่าตนจะเรียบเรียงสิ่งที่ต้องการจะแสดงออกนั้นอย่างไร ซึ่งเกี่ยวข้องกับว่าผู้ใช้/ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารรายละเอียดและความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยนั้นได้มากน้อยเพียงใด และสามารถสื่อข้อความที่สมบูรณ์แบบดังที่ตั้งใจไว้ได้ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ประเภทของสถานการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง(ระดับ A1-B1) และไม่มีข้อจำกัดตั้งแต่ระดับ B2 ในกรณีที่ผู้ใช้/ผู้เรียนสามารถสื่อสารรายละเอียดได้อย่างน่าเชื่อถือ ถึงแม้อยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากมากกว่าเดิม
- ระดับการให้รายละเอียดและความแม่นยำในข้อมูล
- ความสามารถที่จะแก้ไข เน้นย้ำ และทำให้ความเป็นไปได้นั้นชัดเจน การมีส่วนร่วมและความเชื่อ

ความแม่นยำในการนำเสนอ	
C2	สามารถถ่ายทอดความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำ โดยใช้เครื่องมือในการขยายความ (เช่น คำกริยาวิเศษณ์บอกระดับความหนักเบาหรืออนุประโยคที่แสดงข้อจำกัด) สามารถเน้นข้อความ แยกแยะความแตกต่าง และขจัดความคลุมเครือได้
C1	สามารถแก้ไขความคิดเห็นและถ้อยแถลงได้แม่นยำและเหมาะสมกับระดับความหนักเบา เช่น ความแน่นอน/ความไม่แน่นอน ความเชื่อ/การสงสัย ความเป็นไปได้ ฯลฯ สามารถใช้ทัศนภาวะทางภาษาศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแสดงความหนักแน่นของข้อกล่าวอ้าง ข้อโต้แย้ง หรือจุดยืน

B2	สามารถส่งต่อข้อมูลละเอียดได้อย่างน่าเชื่อถือ สามารถสื่อสารประเด็นสำคัญๆ แม้ว่าอยู่ในสถานการณ์ที่ลำบากมากกว่าเดิมได้ ทั้งที่ภาษาของตนจะขาดพลังการแสดงออกและการใช้ศัพท์สำนวนที่เหมือนเจ้าของภาษา
B1	สามารถอธิบายประเด็นสำคัญที่อยู่ในแนวคิดหรือปัญหาด้วยความแม่นยำระดับดี
	สามารถถ่ายทอดข้อมูลง่ายๆ ตรงไปตรงมาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสามารถสื่อสารให้กระจ่างได้ว่าอะไรที่รู้สึกสำคัญมากที่สุด สามารถพูดแสดงออกประเด็นสำคัญที่ต้องการให้เป็นที่เข้าใจได้ดี
A2	สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะพูดในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบง่ายๆและอยู่ต่อหน้า โดยข้อมูลนั้นจำกัดเฉพาะเรื่องที่คุ้นเคยและเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่ในสถานการณ์อื่นๆ อาจจะต้องออมชอมกันเรื่องข้อมูล
A1	สามารถสื่อสารข้อมูลธรรมดาเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว และความต้องการที่เป็นรูปธรรมในลักษณะที่ง่ายๆได้
Pre – A1	สามารถสื่อสารข้อมูลที่ธรรมดามากเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวในลักษณะที่ง่ายๆได้

ความคล่องแคล่ว

ความคล่องแคล่ว ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่ามีความหมายที่กว้างและแบบองค์รวม (= ผู้พูดเป็นคนพูดเก่ง) และในความหมายเชิงเทคนิคที่แคบกว่าและเป็นความหมายของภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามากกว่า (= การเข้าถึงคลังความรู้ทางภาษา) สำหรับความหมายที่กว้างจะรวม “ความแม่นยำในการนำเสนอ” “ความยืดหยุ่น” และอย่างน้อยที่สุดในระดับหนึ่งเกี่ยวกับ “การพัฒนาหัวข้อ” “ความเกี่ยวเนื่องและการเชื่อมโยง” ด้วยเหตุนี้มาตรวัดข้างล่างจึงเน้นความคล่องแคล่วในความหมายที่แคบและดั้งเดิมมากกว่า แนวคิดหลักในมาตรวัดนี้ จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ความสามารถในการสร้างคำพูด แม้จะสะดุดและหยุดพูด (ในระดับต่ำ)
> ความสามารถในการพูดหรือสนทนาได้ยาวนาน
> ความง่ายดายและความเป็นธรรมชาติในการแสดงออก

ความคล่องแคล่วในการพูด	
C2	สามารถพูดแสดงออกได้ราบรื่น เป็นธรรมชาติและสบายๆ มีการหยุดพูดเฉพาะเวลาเน้นคำที่ถูกต้องเพื่อถ่ายทอดความคิดของตน หรือเพื่อหาตัวอย่างหรือคำอธิบายที่เหมาะสม
C1	สามารถพูดแสดงออกได้คล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติและเกือบสบายๆ มีเพียงหัวข้อที่แนวคิดยากเท่านั้นที่ทำให้ภาษาที่ราบรื่นเป็นธรรมชาตินั้นสะดุดลง
B2	สามารถสื่อสารได้อย่างเป็นธรรมชาติ แสดงความคล่องแคล่ว และความง่ายดายในการแสดงออกอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้การพูดจะถูกยืดให้ยืดยาวและซับซ้อนมากขึ้น
	สามารถพูดได้ยืดยาวด้วยความเร็วสม่ำเสมอ แม้จะสะดุดบ้างเมื่อพยายามหารูปแบบและคำพูด มีการหยุดพูดนานที่เห็นได้ชัดค่อนข้างน้อย สามารถปฏิสัมพันธ์ด้วยความคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติเวลาที่ปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอกับเจ้าของภาษาโดยไม่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกตึงเครียด

B1	สามารถพูดแสดงออกได้ค่อนข้างสบายๆ ถึงแม้จะมีปัญหากับการเรียบเรียงคำพูดซึ่งทำให้หยุดพูดและเจอ ‘ทางตัน’บ้าง แต่ก็สามารถพูดต่อไปได้โดยไม่ต้องช่วยเหลือ สามารถพูดต่อไปอย่างได้ใจความ แม้จะหยุดพูดบ้างเพื่อหาไวยากรณ์และศัพท์ และมีการแก้ไขคำพูดอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะเมื่อพูดอิสระที่ยืดยาวออกไปนานๆ
A2	สามารถสื่อให้คนอื่นเข้าใจได้ด้วยประโยคสั้นๆ แม้ว่าจะหยุดพูด และเริ่มต้นพูดใหม่แบบผิดๆ และแก้ไขคำพูดอย่างเห็นได้ชัดมาก
	สามารถพูดวลีในหัวข้อที่คุ้นเคยด้วยความง่ายดายในการสนทนาแบบสั้นๆ แม้ว่าจะลังเลอย่างเห็นได้ชัดและเริ่มพูดผิดๆ
A1	สามารถพูดคำพูดโดดๆ สั้นๆ ที่เตรียมมาก่อน มีการหยุดพูดบ่อยครั้งเพื่อหาคำพูด เพื่อออกเสียงคำที่ไม่ค่อยคุ้นเคย และแก้ไขการสื่อสาร
Pre – A1	สามารถพูดคำพูดโดดๆที่สั้นมากและส่วนใหญ่ซ้อมมา โดยใช้กิริยาท่าทางประกอบ และส่งสัญญาณขอร้องให้ช่วยเมื่อจำเป็น

6. มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความ CEFR: สมรรถนะการใช้ภาษามือ

คำบรรยายระดับของ CEFR จำนวนมาก โดยเฉพาะสำหรับกิจกรรมทางภาษาพูดเพื่อการสื่อสารนั้นสามารถนำไปใช้กับภาษามือได้ เนื่องจากภาษามือเป็นภาษาพูดเช่นกัน เพราะภาษามือต้องบรรลุหน้าที่ในการสื่อสารเช่นเดียวกัน ดังนั้น คำบรรยายระดับเหล่านี้จึงได้รับการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้มุ่งเน้นการรองรอบกับการใช้งานทุกรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ก็มีบางมิติที่ภาษามือต่างกับภาษาพูดอย่างมาก โดยพื้นฐานแล้วภาษามือเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางพื้นที่และ “สมรรถนะทางแผนภูมิในการใช้พื้นที่ที่มองเห็นด้วยสายตา” นอกจากนั้นยังเกี่ยวข้องกับคำว่า “ตัวบท”ที่มีความหมายกว้างออกไป ซึ่งหมายถึงว่า เวลาอัดวีดิทัศน์ของการใช้ภาษามือนั้นไม่ได้ใช้ต้นฉบับเขียนเป็นหลัก ความสามารถดังกล่าวอยู่นอกเหนือไปจากการสื่อสารภาษาพูดที่ใช้ลักษณ์ของปรลักษณ์ภาษา พื้นที่ของภาษามือได้ถูกกำหนดขึ้นและต่อมาหมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้อง สถานที่และสิ่งของที่อยู่ในรูปแบบของการฉายภาพวัตถุลงบนพื้นผิวใดพื้นผิวหนึ่งตลอดช่วงระยะที่มีการเก็บข้อมูลเชิงพื้นที่ ภาษามือจึงมีวากยสัมพันธ์ อรรถศาสตร์ วิทยาหน่วยคำและสัทวิทยาเหมือนเช่นภาษาอื่นๆ ภาษามือแต่ละภาษาจะแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ขณะเดียวกันก็จะมีลักษณะพื้นฐานบางอย่างร่วมกัน เช่น การใช้นิ้วชี้ คำสรรพนามและภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ นอกจากนี้การใช้กิริยาอาการที่ไม่ใช้มือ (สีหน้าการขยับร่างกาย ศีรษะ และอื่นๆ) และท่าทางที่กำหนดขึ้นถูกนำมาใช้ประกอบการเคลื่อนไหวของมือและแขนที่ถูกมองว่าเป็นลักษณะดั้งเดิมของภาษามืออย่างกว้างขวาง

เพื่อจุดประสงค์ที่ต้องการจะสื่อสารและติดต่อกับผู้ใช้ภาษาพูด จึงมีการเสริมคลังความรู้ของภาษามือให้สมบูรณ์ด้วยการสะกดคำหรือชื่อตามตัวอักษรโดยใช้นิ้วมือสะกดพยัญชนะ ถ้ากล่าวคร่าวๆก็คือ ตัวอักษรทุกตัวของต้นฉบับภาษาพูดมีลักษณะเช่นเดียวกันกับท่ามือ โดยเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม การสะกดคำเหล่านี้อาจได้รับการแปลงให้เป็นคำศัพท์หรือหน่วยเสียงเฉพาะ อย่างไรก็ตาม ‘การใช้นิ้วมือสะกด’คือวิธีการสื่อสารบางอย่างที่ไม่คุ้นเคย เช่น ชื่อเฉพาะ หรือแนวความคิดที่ไม่ปรากฏในภาษามือที่ใช้ ดังนั้น‘การใช้นิ้วมือสะกด’จึงเป็นส่วนหนึ่งของภาษาสัมผัสที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงความรู้ทางภาษาพูดที่ได้มีการเขียนไว้เป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนั้น การใช้นิ้วมือสะกดได้นำมาใช้เพื่อยืมสำนวนใหม่ๆ จากภาษาพูดซึ่งอาจได้รับการแปลงเป็นคำศัพท์เฉพาะในที่สุด

ประเภทของสมรรถนะการใช้ภาษามือนั้นเกี่ยวข้องกับสมรรถนะทางภาษาศาสตร์ ทางวัจนปฏิบัติ และทางภาษาศาสตร์สังคมซึ่งพบได้ในภาษาพูด โดยได้ระบุมาตรวัดคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะการใช้ภาษามือโดยเฉพาะไว้ภายใต้หัวข้อทั้งสามนี้ มาตรวัดสำหรับสมรรถนะทางการรับและการผลิตแบ่งเป็นเจ็ดคู่ได้แก่ สองมาตรวัดสำหรับสมรรถนะทางภาษาศาสตร์ หนึ่งมาตรวัดสำหรับสมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม และสี่มาตรวัดสำหรับสมรรถนะทางวัจนปฏิบัติด้านต่างๆ

6 มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะการใช้ภาษามือ

คำบรรยายระดับบางตัวได้รับการปรับเพื่อใช้สำหรับสมรรถนะการใช้ภาษามือมีลักษณะอันเป็นสากล คล้ายกับคำบรรยายระดับที่ได้กล่าวถึงไปก่อนหน้า แต่ยังมีการพูดถึงซ้ำในหมวดนี้เนื่องจากคำบรรยายระดับเหล่านี้ช่วยแสดงความต่อเนื่องด้านเนื้อหาระหว่างคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะการใช้ภาษามือและคำบรรยายระดับสำหรับด้านอื่นๆ

ภาพ 17 - สมรรถนะการใช้ภาษามือ

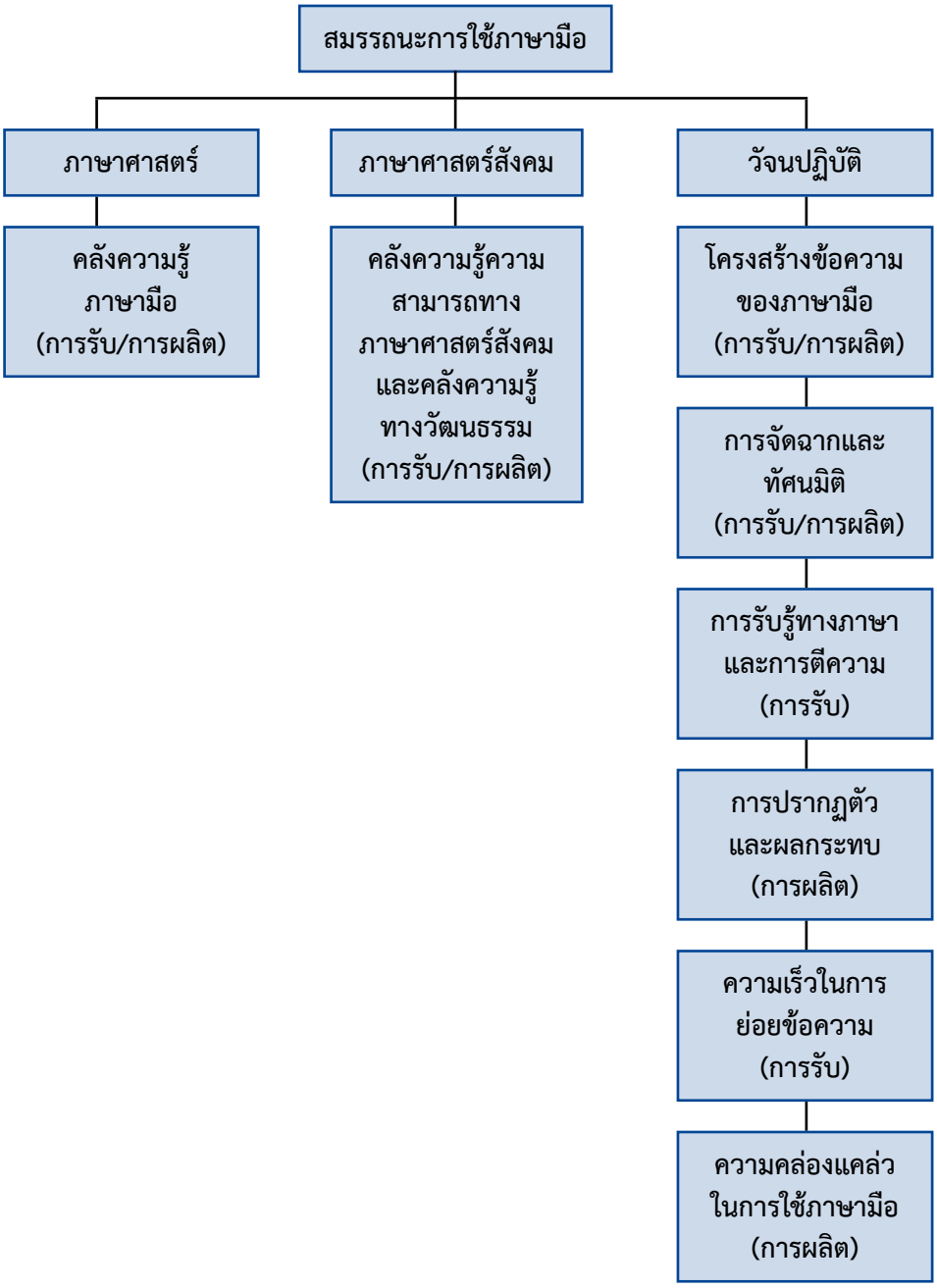

6.1. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์

คำบรรยายระดับมีไว้สำหรับ “คลังความรู้ภาษามือ” และ “ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ” ความแตกต่างนี้สะท้อนให้เห็นการแบ่งขั้วระหว่างความรู้/การควบคุม และส่องให้เห็นการแบ่งขั้วระหว่างขอบข่ายกับการควบคุม/ความแม่นยำของการใช้ไวยากรณ์และศัพท์ในหมวดก่อนๆ

คลังความรู้ภาษามือ

คลังความรู้ภาษามือรวมแหล่งอ้างอิงทางภาษาเช่นนี้สามารถเข้าถึงได้ด้วยการเข้าใจและการคิดภาษามือขึ้นมา ดังเช่น การแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางรวมกับท่ามือในการบ่งชี้คำที่อ้างถึงและอาจจะใช้การเคลื่อนไหวของมือและทิศทางของฝ่ามือเพื่อแสดงแง่มุมอื่นของความหมายที่ตั้งใจ
ภาษามือใช้ประโยชน์จากการคิดภาษามือแบบเพิ่มเติมเป็นอย่างมาก สำหรับภาษาพูดนั้น คลังคำศัพท์ของภาษามือครอบคลุมถึงเนื้อหาสองชุดได้แก่ คำศัพท์ที่กำหนดไว้แล้วและลักษณะเพิ่มเติมที่ใช้ในการสร้างภาษามือหรือรูปแบบภาษามือแบบใหม่ ภาษามือที่กำหนดไว้แล้วมีรูปแบบการอ้างอิงที่ตายตัวซึ่งมักจะอ้างอิงไว้ในดิกชันนารีภาษามือ ลักษณะการสร้างคำศัพท์เพิ่มเติมรวมความสัมพันธ์ในการผลิตระหว่างกลุ่มท่ามือขนาดเล็กที่ใช้ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือเพื่อสร้างการอธิบายเหตุการณ์ต่างๆ ที่ใหม่และเปลี่ยนแปลงง่ายขึ้น ลักษณะที่เป็นสามมิติของสำนวนจำนวนมากเปิดโอกาสให้มีการประดิษฐ์ภาษามือที่เปลี่ยนแปลงได้แต่ยังคงแม่นยำ ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้สมรรถนะเหล่านี้ตามความจำเป็นในการใช้ภาษาที่มีหลายมิติโดยการเรียนรู้ข้อจำกัดการผสมคำและหลักการเพื่อจุดประสงค์ในด้านลักษณะสำนวน/สุนทรียศาสตร์
เนื่องจากภาษามือมีองค์ประกอบที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่เป็นสัดส่วนที่สูง การรับภาษามือจึงต้องใช้การย่อยโครงสร้างย่อยที่ประกอบด้วยสัทวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์หน่วยคำที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กันในปริมาณมาก อีกทั้งการอ้างอิงทางพื้นที่ในบริบทด้วย สรุปคือ การสร้างภาษามือประดิษฐ์ได้รวมองค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความหมายที่หากนับตามลำดับการผสมคำ จะไม่สามารถพบได้ในคลังคำศัพท์ภาษามือ และการเข้าใจภาษามือต้องผ่านการวิเคราะห์ภาษามือดังกล่าวอีกครั้ง เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการในการสื่อสารบางประการ ซึ่งรวมถึงมากกว่าความเข้าใจข้อความในภาพรวม ผู้เรียนต้องนำกฎไวยากรณ์มาประยุกต์ใช้ใหม่ในการใช้ภาษามือประดิษฐ์ ประยุกต์ใช้ข้อจำกัดในการผสมคำ จดจำการจัดแบ่งพื้นที่ และคำนึงถึงการประยุกต์ใช้หลักการต่างๆ เพื่อจุดประสงค์ในด้านลักษณะสำนวน/สุนทรียศาสตร์ ผู้เรียนได้รายงานว่าแหล่งข้อมูลทางคลังคำศัพท์ได้ให้ประโยชน์ต่อขั้นตอนในการเข้าใจภาษามือดังกล่าวน้อยกว่าขั้นตอนการเข้าใจในภาษาพูดหลายๆ ภาษา
แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทั้งสอง จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบง่ายๆ ชนิดคำ และความหมายของภาษามือ รวมถึง ทำเนียบภาษาและรูปที่เปลี่ยนแปลง
- ความรู้ด้านภาษาศาสตร์พื้นฐานขององค์ประกอบต่างๆของภาษามือที่ใช้สำหรับเรียกชื่อและอ้างอิง และเพื่อสร้างภาษามือที่อ้างอิงถึงขั้นตอนทางสัทวิทยาหน่วยคำและวากยสัมพันธ์หน่วยคำ และการแสดงออกในเวลาเดียวกัน
- แง่มุมการใช้มือเช่นรูปแบบคำศัพท์ภาษามือที่ได้รับการยอมรับแล้ว สำนวน และกลุ่มคำ รวมทั้งวิธีการสร้างคำทางสัทวิทยาหน่วยคำ ซึ่งใช้ในการคิดประดิษฐ์ภาษามือใหม่ๆที่เป็นประโยชน์
- ความรู้ด้านรากคำภาษามือและลักษณะสำคัญของโครงสร้างที่ไม่ใช้มือ ดังเช่นการใช้ตา ศีรษะ ร่างกาย และการเคลื่อนไหวของร่างกาย ความเร็วในการใช้ภาษามือ การเปล่งเสียงสูง เช่นเดียวกับข้อจำกัดที่เกี่ยวข้อง รูปแบบเหล่านี้จะได้รับการเข้าถึงและใช้งานเพื่อตีความภาษามือ การเรียกชื่อ และการอ้างอิง
- ความรู้เกี่ยวกับการผสมคำภาษามือที่ใช้มือและไม่ใช้มือ (รูปแบบคำศัพท์ภาษามือที่ได้รับการยอมรับแล้ว สำนวน และกลุ่มคำ) รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับกฎทางสัทวิทยาหน่วยคำ ซึ่งใช้ในการคิดประดิษฐ์ภาษามือใหม่ๆที่เป็นประโยชน์ ซึ่งรวมไปถึงความรู้เกี่ยวกับเซ็ตย่อยของรูปมือของภาษามือบางท่าเป็นต้น
- ความรู้เฉพาะภาษาที่เกี่ยวข้องกับการรวมวิธีการสร้างคำที่ต้องใช้มือและไม่ต้องใช้มือ เพื่อให้ได้สัญลักษณ์ที่เป็นไปได้ของภาษาเฉพาะ เนื่องจากทั้งการสร้างคำแบบใช้มือหรือไม่ใช้มือนั้นไม่ “ปรากฏขึ้น” ที่โดดๆ

6 มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะการใช้ภาษามือ

> ความรู้ทางแนวคิดเรื่องความหมายและความหมายแฝง เช่น การทำการเปรียบเทียบ และความรู้เฉพาะที่เกี่ยวกับโครงสร้างภาษามือ ซึ่งมีทั้งใช้ภาษามือและไม่ใช้มือ

> และแสดงให้เห็นสมรรถนะในการเข้าใจและการ้องค์ประกอบภาษามือที่ใช้มือและไม่ใช้มือได้ในภาพรวม

คลังความรู้ภาษามือ		
	การรับ	การผลิต
C2	สามารถเข้าใจแนวคิดที่เป็นนามธรรม เช่น จากสาขาวิทยาศาสตร์ และนำไปใช้ในบริบทที่เหมาะสมได้ สามารถเข้าใจคำอธิบายปรากฏการณ์ที่สร้างสรรค์หรือคิดขึ้นใหม่ได้ (เช่น จานบินต่างดาว) สามารถเข้าใจข้อความที่ท้าทายเกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลายและอธิบายข้อความดังกล่าวได้	สามารถแสดงออกโดยใช้ภาษามือสื่อบทกวีที่เป็นนามธรรมได้ สามารถสื่อการแสดงออกและแนวคิดที่เป็นนามธรรมได้ เช่น ในด้านวิชาการหรือด้านวิทยาศาสตร์ สามารถใช้มือข้างหนึ่งประดิษฐ์คำศัพท์ภาษามือใหม่ๆ ได้ (เช่น คำกริยาว่า “หา”) ในเวลาเดียวกับที่ใช้มืออีกข้างหนึ่งพร้อมกับท่าทางเลียนแบบเพื่อแสดง ‘การกระทำของผู้อื่นในการเล่าเรื่อง’ ได้ (เช่น เกาศีรษะตามส่วนต่างๆ เหมือนหาอะไรบางอย่าง) สามารถนำเสนอการแสดงที่ซับซ้อนทางภาษาศาสตร์ที่สวยงาม เช่นใช้ท่ามือต่างๆเป็นวิธีการ แสดงอารมณ์ขึ้เล่น สนุกสนานได้
C1	สามารถเข้าใจความหมายจากการอ่านปากในบริบท สามารถเข้าใจข้อความทางเทคนิคในสาขาของตนเองและใช้ประโยชน์จากข้อมูล ความคิด หรือข้อคิดเห็นในข้อความเหล่านั้น สามารถเข้าใจคำสั่ง คำอวยพร คำแนะนำ ฯลฯ ที่จำเพาะและแม่นยำได้	สามารถสื่อการกระทำ สิ่งของ และความสัมพันธ์ระหว่างกันได้ โดยใช้คำศัพท์ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่เหมาะสม(หรือที่มาแทนที่) (โดยใช้มือข้างเดียวหรือสองข้าง) ได้หลากหลายวิธีอย่างง่ายดาย สามารถใช้คำศัพท์ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเน้นความหมายเฉพาะ สามารถใช้เพียงมือเดียวสื่อภาษาได้อย่างเข้าใจ (มือที่ถนัด) สามารถใช้ประโยคเพื่อเจาะจงความหมายที่แม่นยำของคำที่คลุมเครือ (เช่น “ฆาตกรรม” โดยทำท่าเลียนแบบอาวุธที่ใช้) สามารถสื่อประเด็นได้กว้างขวางครอบคลุม โดยเสนอแง่มุมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถสลับระหว่างคำพูดที่คัดมาโดยตรงกับคำพูดของคนอื่นที่นำไปเล่าต่อได้

B2+	สามารถเข้าใจและจับคู่ชื่อภาษามือกับบุคคลและสถาบันที่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป สามารถบอกความแตกต่างเล็กน้อยในความหมายที่แสดงออกโดยภาษามือจำเพาะ สามารถเข้าใจสำนวน (และภาษามือที่จำเพาะเจาะจงต่อชุมชนท้องถิ่น) สามารถเข้าใจความหมายเมื่อผู้ใช้ภาษามือใช้วิธีถอดความโดยไม่ระบุภาษามือสำหรับแนวคิดที่เกี่ยวข้อง	สามารถใช้ภาษามือในหัวข้อที่ซับซ้อนได้เข้าใจและแม่นยำ สามารถปรับวิธีการใช้ภาษามือให้เข้ากับเนื้อหา และ/หรือสิ่งของที่อธิบายได้ สามารถนำเสนอการกระทำที่สร้างสรรค์อย่างง่ายๆด้วยท่าทางและภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่เหมาะสมได้ สามารถเลือกใช้คำที่แตกต่างกันซึ่งตรงกับประเภทของตัวบทที่เกี่ยวข้องได้ สามารถใช้ วิธีการที่“ผู้พูดแสดงการกระทำของผู้อื่นในการเล่าเรื่อง” (การกระทำเลียนแบบ 1:1)
B2	สามารถเข้าใจภาษามือจำนวนมากที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถอนุมานความหมายของภาษามือที่ไม่รู้จักผ่านทางบริบทของประโยค	สามารถแสดงความคิดเห็นของตนได้ตลอดเวลา ถึงแม้คนอื่นกำลังแสดงจุดยืนหรือแสดงความเห็นอยู่ สามารถนำเสนอเนื้อหาในภาษาอื่นได้ สามารถสลับระหว่างการใช้คำศัพท์ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่กับคำศัพท์ภาษามือที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายคำศัพท์ สามารถสื่อสารข้อมูลโดยใช้เพียงคำศัพท์ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ โดยไม่ใช้คำศัพท์ภาษามือที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายคำศัพท์ สามารถใช้คำศัพท์ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่แทนคำศัพท์ภาษามือที่เกี่ยวข้องกับการอธิบายคำศัพท์ตัวอย่างเช่นการใช้ท่ามืออธิบายเพิ่มเติม
B1	สามารถคัดแยกข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากข้อความสั้นๆ หากข้อความดังกล่าวมีลักษณะเรียบง่ายและเป็นระเบียบ สามารถแยกภาษามือที่ดูคล้ายกันได้ สามารถอนุมานวิสัยของวัตถุจากสัญญาณที่ไม่ใช้มือและภาษามือแบบรูปภาพ สามารถสรุปโดยนัยเกี่ยวกับลักษณะของตัวละครในเรื่องจากสีหน้าของผู้ใช้ภาษามือ	สามารถสะกดคำได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำโดยใช้นิ้วมือ สามารถช่วยให้เข้าใจง่ายขึ้นโดยใช้วิธีเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นที่เกี่ยวข้อง/ภาพ/สถานการณ์ที่ผู้รับสารรู้จักดีแล้ว (เช่น เม่นหน้าตาเหมือนเม่นแคระตัวใหญ่) สามารถใช้ภาษามือภาคแสดงแบบต่างๆ ที่ประดิษฐ์ขึ้น (เช่นผู้ควบคุมและผู้มาแทน) เมื่ออธิบายการกระทำ สามารถใช้ปากแสดงท่าทางต่างๆ ที่เหมาะสมกับบริบท สามารถใช้วิธีการต่างๆ (เช่น การเลียนแบบ ท่ามือ ทิศทางของมือ การเคลื่อนไหว) เพื่อบรรยายขนาด รูปร่างของสิ่งของ สามารถนำเสนอคุณลักษณะต่างๆ โดยใช้ปากแสดงกิริยาท่าทางและการเลียนแบบ

B1	สามารถคัดแยกข้อมูลแบบคัดสรรจากข้อความภาษามือ เช่น รายละเอียดของเวลา บุคคลที่เกี่ยวข้อง สถานที่ หรือการนัดหมายและสิ่งที่บ่งบอกถึงวิธีการและเหตุผล สามารถเข้าใจการกระทำและขั้นตอนที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้ สามารถอนุมานลำดับเหตุการณ์จากสัญญาณไม่ใช้มือ (เหตุการณ์ที่ใกล้ หรือ ไกลในด้านเวลา) สามารถเข้าใจชนิดของสิ่งมีชีวิตที่กล่าวถึงเมื่อผู้ใช้ภาษามือเลียนแบบมนุษย์หรือสัตว์	สามารถบรรยายคุณลักษณะสำคัญของคนหรือสิ่งของโดยใช้ท่ามือต่างๆ ที่เหมาะสม สามารถดัดแปลงภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นได้เหมาะสมกับบริบท สามารถมีส่วนร่วมโดยใช้วิธีการที่“ผู้พูดแสดงการกระทำของผู้อื่นในการเล่าเรื่อง” เพื่อนำเสนอการแสดงส่วนบุคคลที่ง่ายๆ สามารถบรรยายบุคลิกลักษณะและคุณสมบัติของบุคคลหรือตัวละครเอกโดยการเลียนแบบ สามารถนำเสนอการแสดงโดยใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้ สามารถปรับขนาดการใช้ภาษามือให้(ใหญ่กว่า/เล็กกว่า)ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สามารถบรรยายบุคคลได้เข้าใจครบถ้วน รวมทั้งสีหน้า สีผิว การแต่งหน้า ทรงผม และวิชาชีพ สามารถใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใช้อ้างถึงแทนคำศัพท์ในภาษามือได้เหมาะสม เช่นอ้างถึง สัตว์ สามารถใช้ปากแสดงกิริยาท่าทางต่างๆ เพื่อแสดงเนื้อหาเฉพาะเจาะจงได้อย่างแม่นยำ (เช่น ความไม่เห็นด้วยหรือรู้สึกรำคาญ)
A2	สามารถเข้าใจเนื้อหาที่ผู้อื่นแสดงออกโดยใช้ภาษามือประดิษฐ์เท่านั้น สามารถเข้าใจคำสำหรับเครื่องมือทางเทคนิคทั่วไปที่ออกแบบมาเพื่อให้คนหูหนวกใช้ สามารถเข้าใจความหมายของกริยาช่วย (เช่นสามารถ = <ความสามารถ> ต้อง = <คำสั่ง> ต้องการ = <ความหวัง> สามารถคัดแยกข้อมูลจำเพาะจากข้อความในชีวิตประจำวัน (เช่น ตัวเลข ชื่อ สถานที่ บุคคล) สามารถเข้าใจภาษามือเมื่อผู้ใช้นำเสนอรูปภาพเพื่อช่วยให้เห็นภาพตามเนื้อหา สามารถระบุรายละเอียดในคำอธิบายบุคคล/วัตถุอย่างกว้างขวาง เช่น รูปร่าง ทรงผม หรืออาชีพ สามารถเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับความใกล้หรือระยะทางของสถานที่หรือวัตถุโดยไม่ใช้มือ สามารถสังเกตเห็นและตีความความหมายที่แสดงออกมาโดยไม่ใช้มือได้อย่างถูกต้อง สามารถสังเกตุเห็นและเข้าใจสัญญาณย้อนกลับอย่างเป็นระบบด้วยภาษามือจากคู่สนทนา สามารถเข้าใจรายงานแบบง่ายเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ใช้ภาษาทำ สามารถเข้าใจคำสั่ง คำอวยพร คำแนะนำ ฯลฯ แบบง่าย	สามารถใช้ภาษามือได้หลากหลายรูปแบบ สามารถนำเสนอแง่มุมต่างๆ ของเนื้อเรื่องหรือเค้าโครงเรื่องได้ (เช่น ระยะเวลา: เหมือน “ทำงานทั้งคืน”) สามารถยกตัวอย่างเพื่ออธิบายบางสิ่งบางอย่าง สามารถแสดงความแตกต่างระหว่างสิ่งของต่างๆได้ชัดเจน สามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างสั้นๆ กะทัดรัด แต่เข้าใจง่าย สามารถใช้ชื่อที่ถูกต้องและคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่สนทนาได้ หากได้เตรียมการมาก่อน สามารถบรรยายลักษณะเฉพาะบุคคลได้ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ สามารถนำเสนอข้อมูลง่ายๆที่มองเห็นภาพ เช่น การกระทำและความสัมพันธ์ (เช่น ในครอบครัว) สามารถใช้ภาษามือสื่อความต้องการโดยตรงได้ สามารถบอกจำนวน/ปริมาณโดยการเลียนแบบได้ สามารถแสดงระยะใกล้หรือระยะไกลโดยใช้วิธีการเลียนแบบที่เหมาะสม หรือใช้วิธีการอื่นๆ ที่ไม่ใช้มือ เช่น ในภาษามือของเยอรมัน(DGS) มีการใช้ลิ้นเพื่อสื่อว่า “อยู่แถวๆนี้ ” สามารถบรรยายลวดลาย สี และเนื้อผ้า

A1	สามารถเข้าใจคำสั่งโดยตรง (เช่น “เปิดประตู”) สามารถเข้าใจจำนวนที่แสดงออกโดยไม่ใช้มือ สามารถเข้าใจคำบรรยายเสื้อผ้า (ลวดลาย สี) สามารถเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับสัดส่วน จำนวน และอัตราส่วนของขนาด สามารถแยกแยะระหว่างภาษามือที่แตกต่างกันแค่รูปปาก สามารถเข้าใจภาษามือถึงแม้ว่าจะได้รับการปรับแต่งโดยผู้ใช้ สามารถเข้าใจความหมายของรูปปาก เช่น แก้มอูมหรือตอบ สามารถอนุมานรูปทรงของวัตถุที่ได้รับการบรรยายด้วยท่าทางที่ไม่ใช้มือ สามารถเข้าใจการปฏิเสธแบบง่ายด้วย <ไม่> <ไม่ใช่> หรือท่าทางที่ไม่ใช้มือ สามารถเข้าใจท่าทางจากการสะกดคำด้วยนิ้วมือในกรณีที่ไม่เข้าใจคำศัพท์ภาษามือ สามารถสังเกตเห็นและเข้าใจสัญญาณตอบรับทางสีหน้าของคู่สนทนา (เห็นด้วย/ปฏิเสธ)	สามารถใช้ปากแสดงท่าทางที่ถูกต้องเพื่อสื่อความแตกต่างกับภาษามือที่เหมือนกัน สามารถสะกดชื่อและคำศัพท์เฉพาะทางรวมทั้งคำอื่นๆ โดยใช้นิ้วมือสะกดได้ สามารถบรรยายรูปทรงทางกายภาพต่างๆ ได้ (ความสูง ความกว้าง ความยาว) สามารถใช้ภาษามือขอร้องโดยตรงได้ สามารถใช้ภาษามือทักทายสวัสดีและลาจากได้ สามารถบรรยายบุคคลจากสีหน้า ผม และลักษณะทางร่างกาย หรือจากสิ่งของที่เขาสวมใส่บ่อยๆ สามารถใช้ท่ามือได้อย่างชัดเจน และไม่คลุมเครือ สามารถระบุภาษามือที่แสดงคำศัพท์ของเดือน วันในสัปดาห์ และเวลาในหนึ่งวัน สามารถสื่อความคิดเห็นของตนเองได้ (เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย)

ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ

ความแม่นยำในการใช้ภาษามือเป็นการอธิบายความถูกต้อง ความแม่นยำ และความซับซ้อนของโครงสร้างไวยากรณ์ที่อยู่ในท่าทางแสดงออก ซึ่งจากนี้ไปจะหมายถึง ความเข้าใจความหมายที่ต้องการของการแสดงออกโดยภาษามือ สมรรถนะดังกล่าวมีทั้งประเภทที่ใช้มือและไม่ใช้มือซึ่งรวมความรู้ และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์และหลักเกณฑ์ต่างๆ การใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ การแสดงออกโดยใช้ร่างกายหากจำเป็น การเคลื่อนไหวของศีรษะ ฯลฯ สมรรถนะทางการรับรวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ชนิดของคำ ความเชื่อมโยงเชิงพื้นที่ของข้อความที่กำหนดไว้แล้ว ประโยชน์จำเพาะของหน้าที่ในระดับวลีและระดับอนุประโยค และการบ่งชี้แบบไม่ใช้มือ (เช่น เพื่อระบุขอบเขต การอ้างอิงเชิงพื้นที่ วลีที่แสดงหัวเรื่องได้อย่างถูกต้อง) สมรรถนะต่างๆ เหล่านี้ เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของความเป็นข้อความต่อเนื่อง(ดู “โครงสร้างข้อความของภาษามือ”)ที่ใช้สร้างข้อความภาษามือ โดยนำกลยุทธ์จำนวนหนึ่งมาใช้ ซึ่งอาจจะรวมการใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ หรือคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบเพื่อนำประเด็นใหม่ ฯลฯ มาตรวัดนี้จะใช้ค่าความร่วมกันกับมาตรวัด “คลังความรู้ภาษามือ” เนื่องจากต้องอาศัยความรู้ด้านศัพท์ในการจับคู่รูปแบบการสื่อความหมายต่างๆโดยการใช้มือและไม่ใช้มือ “ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ” จึงต้องอาศัยการไม่ใช้มือในการสื่อสารด้วย เช่น การยกคิ้ว เพื่อสื่อโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจงและระบุขอบเขตของคำวิเศษณ์ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทางการรับ จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การจดจำสิ่งอ้างอิงทางวาทกรรมและความสัมพันธ์ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือที่แม่นยำ
- การตีความการอ้างอิงถึงสิ่งต่างๆ (เช่น องค์ประกอบที่กำหนดไว้แล้วในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ การใช้นิ้วชี้สรรพนาม คำระบุกลุ่มคำ ความสอดคล้องกัน เป็นต้น)
- การตีความเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นณ เวลาใด ความสัมพันธ์เชิงเวลาและการอ้างอิงถึงเวลาและระยะเวลา
- การตีความองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือ (เช่น การใช้และขอบเขตของร่างกายส่วนบน สีหน้า สายตา)
- ความเข้าใจลำดับภาษามือและอนุประโยคที่เชื่อมกัน
- ความเข้าใจรูปแบบคำที่มีการผัน เช่น กริยาหรือคำภาคแสดงอื่นๆ

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้อย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ปฏิบัติที่มีอยู่
- การสื่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทันเวลาหรือ สัมพันธ์กับเวลาโดยตั้งการอ้างอิงเวลาที่เหมาะสม
- ความสม่ำเสมอและความถูกต้องในการอ้างอิง (เช่น กำหนดการใช้โครงสร้างภาษามือในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ (การใช้นิ้วชี้ การใช้สรรพนาม ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ฯลฯ)
- ความถูกต้องการเคลื่อนไหวที่ไม่ได้ใช้มือ (เช่น การใช้และกำหนดขอบเขตร่างกายส่วนบน การแสดงออกด้วยการเลียนแบบ)
- ความถูกต้องของการลำดับการใช้ภาษามือที่จำเป็นเพื่อสื่อแนวคิดบางอย่าง (เช่น เหตุและผล)
- การใช้คำเชื่อมเฉพาะ หรือการจัดเรียงลำดับเป็นชุดๆ
- การนำโครงสร้างบางอย่างมาใช้ ความสามารถในการผันคำกริยา
- วิธีการสร้างข้อความภาษามือที่เหมาะสมกับประเภทตัวบทแต่ละตัวบท

ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ		
	การรับ	การผลิต
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+
B2	สามารถแยกแยะความสัมพันธ์ทางเวลาระหว่างการกระทำและเหตุการณ์ได้ (เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมกัน เหตุการณ์ก่อนหน้า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามมา) สามารถแยกแยะระหว่างการกระทำที่เกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก (กรรม) หรือการกระทำจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับคนหนึ่งคน (ประธาน) สามารถเข้าใจประโยคบอกเล่าที่มีภาคแสดงที่ไม่มีผู้กระทำ เช่น “น้ำกำลังไหล” สารถสังเกตเห็นคำถามเชิงโวหารแม้แสดงออกเชิงภาษาศาสตร์แบบจำกัด เช่น ด้วยการเลิกคิ้ว สามารถจับคู่คำระบุกลุ่มคำกับคำอ้างอิง (เช่น สัตว์) ผ่านบริบท สามารถเข้าใจการขยายเชิงการณ์ลักษณะ (เช่น การเคลื่อนไหวที่สะดุด รวดเร็ว เชื่องช้า หรือต่อเนื่อง)	สามารถจัดวางเนื้อหา และการกระทำที่แตกต่างกันลงในข้อความได้อย่างสมเหตุสมผลในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือเพื่อจัดโครงสร้างข้อความ สามารถรักษาความต่อเนื่องของการใช้คำอ้างอิงสิ่งของหรือบุคคลที่เอ่ยถึงมาก่อนหน้า (ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ การใช้นิ้วชี้) ในข้อความสั้นๆได้ครบถ้วน

B2	สามารถแยกแยะระหว่างประโยคบอกเล่าเกี่ยวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและเหตุการณ์สมมติโดยดูจากสัญญาณเชิงไวยากรณ์ สามารถแยกตัวละครและการกระทำออกจากกันแม้แต่ในข้อความขนาดยาว สามารถจำแนกประโยคออกเป็นหน่วยได้และนับจำนวนประโยคในข้อความขนาดสั้นได้ สามารถเข้าใจการณ์ลักษณะของกริยา (เช่น สำเร็จแล้ว เกิดขึ้นซ้ำๆ ต่อเนื่อง เป็นผลจากการกระทำ)	สามารถใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้อย่างมีสติ เช่น ด้านขวาสำหรับ “เห็นด้วย” และด้านซ้าย “ไม่เห็นด้วย” สามารถใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้ไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ สามารถเชื่อมการใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ กับภาษาท่าทางที่บ่งบอกเวลา (เส้นเวลา) สามารถใช้เส้นเวลาที่เหมาะสม เพื่อระบุเวลาหรือระยะเวลาของเหตุการณ์ (ความสัมพันธ์ทางเวลา : เกิดขึ้นพร้อมกัน ก่อน/หลัง ต่อเนื่องกัน) สามารถสื่อได้ว่าใครทำสิ่งใดบางอย่างได้อย่างไร (ทำกับ X โดยไม่มี Y) สามารถสื่อความสัมพันธ์ของเวลาที่แตกต่างกันได้ (ความสัมพันธ์ 3 รูปแบบ : เกิดขึ้นพร้อมกัน ก่อน/หลัง ต่อเนื่องกัน) สามารถใช้การแสดงท่าทางร่างกายส่วนบนระบุเส้นเวลาได้ สามารถใช้เส้นเวลาที่เหมาะสมเพื่อจัดลำดับเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตโดยมีความสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ สามารถสลับลำดับคำของภาษามือในประโยค เพื่อเน้นความสำคัญของบางอย่าง (เช่น ประธาน กริยา กรรม, ประธาน กรรม กริยา, กรรม ประธาน กริยา)
B1	สามารถอนุมานเวลา ระยะเวลา หรือลำดับของเหตุการณ์จากเส้นเวลา สามารถเข้าใจคำศัพท์ภาษามือที่ได้รับการปรับเปลี่ยน	สามารถสื่อคำถามเชิงโวหารได้อย่างง่ายๆ เช่น แค่เพียงใช้คิ้ว สามารถแสดงเหตุผลว่าทำไมคนจึงทำสิ่งนั้น (จุดประสงค์, เพื่อที่จะ...) สามารถเชื่อมสองวลีเข้าด้วยกัน โดยใช้คำว่า “ถึง แม้ว่า” และ “ทั้งๆที่” สามารถระบุคำถามเชิงโวหารได้ถูกต้อง โดยเว้นหยุดพักเล็กน้อยระหว่างคำถามและคำตอบ สามารถสร้างความสัมพันธ์ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือและนำมาใช้ได้อีกในภายหลัง สามารถกำหนดจุดหนึ่งในเส้นเวลา เพื่อจะจัดลำดับของเหตุการณ์ในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตที่ถูกต้องได้ สามารถใช้การเปรียบเทียบได้เหมาะสมโดยใช้คำคุณศัพท์ รวมทั้งในรูปแบบเปรียบเทียบขั้นสูงสุด เช่น การใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ที่ถูกต้อง การเปลี่ยนขนาด หรือความเร็วของการเคลื่อนไหว

B1	สามารถตีความเหตุการณ์บนเส้นเวลา (อดีต ปัจจุบัน หรืออนาคต) ได้อย่างถูกต้อง สามารถเข้าใจประโยคบอกเล่าที่แสดงเจตนา (จุดประสงค์ <เพื่อที่จะ...>) สามารถใช้สัญญาณที่ไม่ใช้มือเพื่อแยกแยะระหว่างคำถามปลายเปิด (wh-questions) และคำถามปลายปิด (yes/no questions) หรือคำตอบจากคำถามปลายปิด เป็นต้น สามารถตีความการอ้างอิงถึงบุคคลอื่นได้ถูกต้อง หากได้รับการแนะนำและจัดวางอย่างถูกต้อง สามารถระบุกลยุทธ์ต่างๆ ในการแสดงการเปรียบเทียบโดยคำคุณศัพท์ขั้นกว่าและขั้นสูงสุดและเข้าใจความหมายของคำดังกล่าว (เช่น ผ่านการเปลี่ยนขนาดหรือความเร็วของภาษามือ หรือผ่านการใช้คำระบุกลุ่มคำที่ถูกต้อง)	สามารถจัดวางสิ่งของ/ผู้คนในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ โดยใช้นิ้วชี้และต่อมาอ้างถึงสิ่งของหรือผู้คนดังกล่าวโดยใช้คำสรรพนามได้ สามารถใช้วิธีการมองที่ถูกต้องในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ เพื่อจะอ้างอิงถึงสิ่งของและผู้คนที่เคยพูดถึงก่อนหน้านี้แล้ว สามารถใช้ประโยครูปแบบต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง (ประโยคบอกเล่า คำถาม คำสั่ง) สามารถใช้วิธีการสื่อภาษาที่ไม่ใช้มือที่ถูกต้องสำหรับคำถามต่างๆ (ใช้การแสดงท่าทางของร่างกายส่วนบนรวมกับการเลียนแบบ และการใช้คิ้ว) สามารถใช้ท่าทางการเลียนแบบที่ตรงประเด็น เพื่อบรรยายรูปร่างลักษณะ สามารถใช้โครงสร้างท่าทางการเลียนแบบต่างๆ เพื่อสื่อความหมาย สามารถใช้ท่ามือเป็นกลไกในการเปลี่ยนแปลงความหมาย สามารถนำเสนอการลำดับเวลาง่ายๆ โดยใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ สามารถใช้ท่าทางเลียนแบบสนับสนุนการแสดงออกเกี่ยวกับเวลาที่ผ่านไปได้ (เหตุการณ์ที่เกิดใกล้เวลา ซึ่งตรงข้ามกับเหตุการณ์ที่ยังห่างไกลออกไป) สามารถสื่อสาเหตุและผลกระทบได้ (ให้เหตุผลสำหรับบางอย่าง)
A2	สามารถสังเกตเห็นและเข้าใจเงื่อนไขและลำดับเหตุการณ์ในประโยคถ้า...ก็... สามารถเข้าใจคำเชื่อมอนุประโยคที่แสดงความสัมพันธ์แบบ <ถึงแม้ว่า>/<อย่างไรก็ตาม> สามารถเข้าใจประโยคเงื่อนไข กล่าวคือ ผล (<ก็>) จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไข (<ถ้า>) สามารถเข้าใจวิธีการแสดงออกความเหมือน <เหมือนกับ> และความแตกต่าง <ต่างจาก> สามารถเข้าใจความแตกต่างทางความหมายที่ชี้ให้เห็นว่าการกระทำนั้นกระทำโดยบุคคลหนึ่งคนหรือหลายคน เช่น คนหนึ่งคนไป กับ คนหลายคนไป	สามารถสื่อข้อจำกัดต่างๆ ที่ทำให้คนบางคนต้องกระทำสิ่งนั้นๆ (ถ้า...ก็...) สามารถผันกริยาต่างๆ ได้อย่างดี โดยรักษาความสอดคล้อง สามารถสื่อลำดับเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวกับเหตุและผล (และแล้ว... และแล้ว... ต่อจากนี้... หลังจากนั้น...)

A2	สามารถระบุชนิดของประโยคที่ต่างกันและความหมายของประโยคผ่านทางลำดับคำ (ประโยคบอกเล่า คำถาม คำสั่ง) สามารถตีความโครงสร้างเชิงลักษณะในประโยคความเดียวได้ถูกต้องหากแสดงไว้อย่างชัดเจน สามารถตีความความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยาได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจความหมายของความสัมพันธุแบบเป็นเหตุเป็นผลอย่างง่าย (เช่น “ฉันมาสายเพราะรถติด”) สามารถสังเกตเห็นและเข้าใจรูปมือที่ได้รับการปรับเปลี่ยน สามารถเข้าใจสารทางอ้อม (คำถาม คำขอร้อง ความต้องการ การปฏิเสธ ฯลฯ) สามารถแยกแยะระหว่างและเข้าใจวิธีแสดงการปฏิเสธที่ต่างๆ กัน	สามารถบรรยายสิ่งแวดล้อม (เช่น ทิวทัศน์) โดยบรรยายรูปแบบต่างๆที่เกี่ยวข้อง สามารถเน้นองค์ประกอบที่สำคัญโดยนำมาวางตรงศูนย์กลางของพื้นที่ สามารถแสดงท่ามือเป็นท่าต่างๆตามลำดับได้ชัดเจนและถูกต้อง ไม่เพียงเป็นท่าเดี่ยวๆเท่านั้นแต่ยังเชื่อมโยงกันเป็นประโยคได้ สามารถใช้ประโยค “ถ้า...ก็...” และสามารถสื่อเป็นข้อๆ และเป็นไปตามลำดับได้ (...และ..., ยิ่งไปกว่านั้น...) สามารถใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ในประโยคง่ายๆ ได้อย่างถูกต้อง
A1	สามารถเข้าใจการแสดงคำขอร้อง คำถาม หรือคำสั่งโดยตรงและตอบสนองได้อย่างถูกต้อง สามารถเข้าใจรูปทรงและขนาดของวัตถุ (เช่น รูปทรงปีรามิด) และระบุวัตถุดังกล่าวได้ สามารถเข้าใจรูปพหูพจน์ต่างๆ กันด้วยภาษามือง่ายๆ (เช่น พหูพจน์โดยใช้ตัวเลข หรือโดยทำท่าซ้ำๆ) สามารถเข้าใจรายการและลำดับ (ความหมายของ <และ>/<ทั้ง-และ>/<แล้วก็>) สามารถเข้าใจเวลาที่แสดงออกโดยใช้ภาษามือประดิษฐ์ (<วันก่อนเมื่อวาน> <สามปีที่แล้ว> ฯลฯ) เมื่อการอ้างอิงถึงเวลานั้นระบุไว้ชัดเจน สามารถเข้าใจลักษณะที่ผู้ใช้ภาษามือวางวัตถุเมื่อพิจารณาจากคำบรรยายวัตถุที่ได้รับการโยกย้าย	สามารถใช้สรรพนามบุรุษได้อย่างถูกต้อง สามารถสร้างประโยคที่มีรูปแบบโครงสร้างง่ายๆ เช่น ประธาน กริยา กรรม และ ประธาน กรรม กริยา สามารถบรรยายความหนาของวัตถุโดยแสดงท่าทางเลียนแบบ สามารถสร้างประโยคง่ายๆ ด้วยคำศัพท์ภาษามือ สามารถใช้ภาษามือง่ายๆแสดงจำนวนพหูพจน์ได้ (โดยใช้ตัวเลข,และทำท่าซ้ำๆ)

6.2. สมรรถนะทางภาษาศาสตร์สังคม

ในมาตรวัดนี้ ที่ได้มีการรวมองค์ประกอบของความรู้ทางภาษาศาสตร์สังคมเข้าไปด้วย ทั้งนี้เพราะเป็นการยากลำบากที่จะแยกแนวคิดทั้งสองออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ในโครงการวิจัย SNSF คำบรรยายระดับสำหรับความรู้เฉพาะในแง่มุมที่เกี่ยวกับชุมชนคนหูหนวกจำนวนหนึ่งได้รับการรับรองให้เป็นมาตรฐาน ถึงแม้หัวข้อเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นบางหัวข้อจะสำคัญต่อการเข้าใจวัฒนธรรมท้องถิ่น ความรู้และค่านิยมร่วม และความหมายของภาษามือบางท่า แต่หัวข้อดังกล่าวก็ได้รับการรวมไว้ในภาคผนวก 9 ซึ่งมีคำบรรยายระดับเพิ่มเติม และควรมีการตีความและให้ตัวอย่างประกอบจากค่านิยมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตามที่จำเป็น

ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคมและคลังความรู้ทางวัฒนธรรม

มาตรวัดนี้เสมอเหมือนกับมาตรวัดสำหรับความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคมในหมวดสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกเหนือจากความเหมาะสมด้านภาษาศาสตร์สังคม (ทำเนียบภาษา ธรรมเนียมปฏิบัติเรื่องความสุภาพ ฯลฯ) แล้ว องค์ประกอบทาง

ความรู้ด้านวัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้ถูกรวบรวมเข้าไปด้วย

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทางการรับ จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความสามารถในการรับรู้ทำเนียบภาษาต่างๆและการสลับไปมาระหว่างทำเนียบภาษาดังกล่าว
- ความสามารถในการประเมินความเหมาะสมของการทักทายต้อนรับ การแนะนำตัว และการกล่าวอำลา
- ความสามารถในการรับรู้ว่าผู้ใช้ภาษามือได้คำนึงถึงสถานะทางสังคมของผู้อ้างอิง และ/หรือคู่สนทนาหรือไม่
- ความสามารถในการประเมินความเหมาะสมของการใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ (โดยคำนึงถึงบริบทและผู้รับ)
- ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับบรรทัดฐานทางภาษาศาสตร์สังคม ข้อห้าม รูปลักษณ์เฉพาะตัวที่เหมาะสม ฯลฯ
- การสบสายตาและรักษาการสบสายตาไว้
- ความสามารถในการเข้าใจและประยุกต์ใช้วิธีเรียกความสนใจหรือวิธีการให้ผลสะท้อนกลับ
- ความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมท้องถิ่น เช่น ผู้คน ข้อเท็จจริง และประเด็นสำคัญๆ ของชุมชน
- ความสามารถในการอนุมานภูมิหลังทางสังคม แหล่งกำเนิดทางภูมิภาค ความสัมพันธ์กับท้องถิ่นจากการใช้ภาษามือของคู่สนทนา
- ความสามารถในการคำนึงถึงความรู้เกี่ยวโลกที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร (เช่น อักษรย่อ ความช่วยเหลือทางเทคนิค)

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดทางการผลิต จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การใช้ทำเนียบภาษาต่างๆและการสลับไปมาระหว่างทำเนียบภาษาดังกล่าว
- ความสามารถในการทักทายต้อนรับ การแนะนำตัว และการกล่าวอำลา
- ความสามารถในการใช้ภาษามือได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงสถานะทางสังคมของผู้อ้างอิง และ/หรือคู่สนทนา
- ดัดแปลงพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือให้เข้ากับบริบทและผู้รับโดยคำนึงถึงสภาพท้องถิ่น
- เคารพบรรทัดฐานทางสังคมวัฒนธรรม ข้อห้ามทางสังคม ฯลฯ
- สบสายตาและรักษาการสบสายตาไว้
- วิธีการเรียกความสนใจ และวิธีการให้ผลสะท้อนกลับ
- ความรู้เกี่ยวกับลักษณะสำคัญของวัฒนธรรมคนหูหนวก ผู้คน ข้อเท็จจริง และประเด็นสำคัญๆ ของชุมชน
- สามารถในการตระเตรียมและวิจารณ์ภูมิหลังทางสังคม แหล่งกำเนิดในภูมิภาค ความสัมพันธ์กับท้องถิ่นจากการใช้ภาษามือของคู่สนทนา
- ประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวโลกที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร (เช่น อักษรย่อ ความช่วยเหลือทางเทคนิค ฯลฯ)

ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคม และคลังความรู้ด้านวัฒนธรรม		
	การรับ	การผลิต
C2	สามารถรับรู้ขนบทางภาษาศาสตร์สังคมในข้อความที่ไม่คุ้นเคย (เช่น ทำเนียบภาษาที่เหมาะสม รูปแบบที่สุภาพ สถานะทางสังคม หัวข้อต้องห้าม) สามารถรับรู้เมื่อผู้ใช้ภาษามือสร้างลักษณะเฉพาะทางภาษาศาสตร์ให้กับตัวละครในเรื่องและสามารถอธิบายลักษณะเฉพาะเหล่านี้ได้	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1

C1	สามารถสังเกตเห็นทำเนียบภาษาที่ผู้ใช้ภาษามือเลือกใช้โดยดูจากท่าภาษามือที่ใช้ สามารถสังเกตเห็นเมื่อผู้ใช้ภาษามือสลับทำเนียบภาษาจากไม่เป็นทางการมาเป็นทางการหรือในทางกลับกัน สามารถตัดสินว่าทำเนียบภาษาที่ใช้มีระยะห่างที่เหมาะสมจากข้อความ สามารถอนุมานความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างคู่สนทนา (ความใกล้ ลำดับชั้น ฯลฯ) จากคำพูด สามารถระบุสถานะทางสังคมของบุคคลเมื่อได้เห็นวิธีที่ผู้อื่นทักทายบุคคลดังกล่าว (โดยการตีความการใช้ภาษามือ) สามารถเข้าใจการอ้างอิงอย่างระมัดระวังถึงบุคคลที่ปรากฏอยู่เมื่อผู้ใช้ภาษามือใช้พื้นที่สามมิติในการใช้ภาษามือขนาดเล็กหรือยกมือขึ้นบังด้านหน้าของนิ้วชี้เพื่อให้เห็นชัดเจนว่ากำลังชี้ไปที่ใครเป็นต้น	สามารถเคารพบรรทัดฐานทางสังคมวัฒนธรรมในการผลิตข้อความ เช่น ใช้ทำเนียบภาษาที่เหมาะสม ความสุภาพในรูปแบบต่างๆ สถานะ ข้อห้ามทางสังคม สามารถดัดแปลงทำเนียบภาษาให้เข้ากับผู้ฟังที่เกี่ยวข้อง สามารถสลับทำเนียบภาษาระหว่างที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้อย่างง่ายดาย สามารถแสดงความแตกต่างของทำเนียบภาษาที่ไม่ใช่คำศัพท์โดยการใช้ภาษามือและไม่ใช้ภาษามือ สามารถเล่าเรื่องตลกที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของคนหูหนวกได้
B2	สามารถคะเนพื้นเพของบุคคล (ที่มา อายุ อาชีพ) จากทำเนียบภาษา สามารถสังเกตเห็นว่าทำเนียบภาษาของข้อความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ สามารถสังเกตเห็นว่าข้อความมีข้อมูลที่จำเป็นในการช่วยให้กลุ่มเป้าหมายที่มีความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องอยู่แล้วเข้าใจได้หรือไม่ สามารถสังเกตเห็นสถานะทางสังคมของบุคคลหรือตัวละครโดยดูจากการอ้างอิงที่ใช้มือและไม่ใช้มือในข้อความ สามารถเข้าใจตัวย่อที่ใช้กันโดยทั่วไปในชุมชนคนหูหนวก	สามารถคะเนได้ว่าผู้คนในที่สาธารณะคุ้นเคยกับอาการหูหนวกหรือไม่ และสามารถอธิบายสิ่งต่างๆ ได้อย่างชัดเจนหากจำเป็น สามารถประดิษฐ์ภาษามือของคำศัพท์ที่อยู่ในทำเนียบภาษาที่แตกต่างกันได้ สามารถอธิบายข้อเท็จจริงและเหตุการณ์สำคัญในวัฒนธรรมของคนหูหนวก
B2	สามารถจับคู่ข้อความกับกลุ่มเป้าหมายได้โดยดูจากขนาดของภาษามือ เช่น ฉากที่ใหญ่/เป็นทางการ หรือเล็ก/ใกล้ชิด สามารถจัดข้อความเข้าในบริบทที่เป็นทางหรือไม่เป็นทางการโดยดูจากลักษณะการใช้มือหรือไม่ใช้มือในช่วงแนะนำข้อความ สามารถตัดสินว่าบุคคลแนะนำตนเองให้กับคนหูหนวกคนอื่นๆ ในลักษณะที่เหมาะสมเชิงวัฒนธรรมหรือไม่ สามารถสังเกตเห็นและเข้าใจการอ้างอิงเชิงวัฒนธรรมในข้อความ สามารถใช้การอ้างอิงทางอ้อมถึงเหตุการณ์ ผู้คน หรือสถาบันที่สำคัญในประเทศของตนเพื่อให้เข้าใจข้อความ	สามารถเลือกใช้ทำเนียบภาษาที่เป็นทางการได้อย่างเหมาะสมเพื่อรักษาระยะห่างจากประเด็นที่รายงาน สามารถระบุสถานะทางสังคมของคนบางคนได้โดยแสดงภาษามือต่างๆ

B1	สามารถเข้าใจและติดตามคำอธิบายเกี่ยวกับที่มาของภาษามือที่เฉพาะสำหรับวัฒนธรรม เช่น ชื่อบุคคล สถาบัน หรือ สถานที่ที่มีชื่อเสียง	สามารถให้หรือไม่ให้ข้อสังเกตการกล่าวคำทักทาย/การกล่าวอำลาที่เหมาะสมกับประเภทของข้อความและสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง สามารถนำเสนอตนเองอย่างถูกกาลเทศะ เหมาะกับประเภทข้อความที่นำเสนอและสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง (เครื่องแต่งกาย ความมีเสน่ห์ อนามัยส่วนตัว) สามารถกระตุ้นให้ผู้คนใส่ใจกับประเด็นทางวัฒนธรรม สามารถกล่าวถึงประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมและลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศที่เกี่ยวข้องในขณะบรรยายการเดินทาง
	สามารถตัดสินว่าคำทักทาย/กล่าวลาเหมาะสมสำหรับชนิดของข้อความหรือไม่	สามารถแนะนำตนกับคนหูหนวกได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้ความรู้ด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษามือเพื่ออธิบายแหล่งที่มาของภาษามือที่ถูกสร้างขึ้นโดยได้รับอทธิพลจากวัฒนธรรมบางอย่าง (เช่น ชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง สถาบัน และชื่อสถานที่) สามารถระบุสถานะทางสังคมของบางคนโดยใช้วิธีการไม่ใช้มือ เช่น ทิศทางการมอง สามารถใช้ตัวย่อภาษามือที่เป็นประเพณีนิยมในหมู่คนหูหนวกได้
A2	สามารถสังเกตได้ว่าคนแปลกหน้ากำลังกล่าวกับตนอย่างเหมาะสมหรือไม่โดยดูจากสรรพนามภาษามือ สามารถสังเตเห็นเมื่อมีคนต้องการพูด (เช่น ยกมือแตะแขนของบุคคล)	สามารถคงการสบตากับคู่สนทนาขณะที่ใช้ภาษามือได้ตลอด สามารถรับหรือปฏิเสธการขอร้องโดยตรงหรือคำสั่งได้ คุ้นเคยกับเครื่องช่วยทางเทคนิคธรรมดาของคนหูหนวกและสามารถเรียกชื่อแต่ละอย่างได้
	สามารถสังเกตเห็นความแตกต่างในทำเนียบภาษาที่ผู้ใช้ภาษามือแสดงเวลาใช้มือและไม่ใช้มือ สามารถสังเกตเห็นว่าคู่สนทนาตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อ <คำขอบคุณ> ฯลฯ หรือไม่	สามารถใช้วิธีทักทายคนได้เหมาะสมเมื่อพบคนหูหนวกที่ไม่รู้จักมาก่อน สามารถดัดแปลงพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือให้เข้ากับบริบทและผู้ชม สามารถคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่สำคัญในการสื่อสารโดยใช้ภาษามือ (แสงไฟ สิ่งของบนโต๊ะ)

A1	สามารถคงการสบตากับผู้ใช้ภาษามือในบทสนทนาได้อย่างเหมาะสม	สามารถทักทายคนหูหนวกได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อสบสายตาที่จำเป็นในการสื่อสาร(การสัมผัส ขยิบตา แตะโต๊ะ เปิด/ปิดไฟ) สามารถเรียกร้องความสนใจได้หากต้องการจะสื่อสาร (เช่น โดยการยกมือ การสัมผัส) สามารถสบตากับคู่สนทนาได้อย่างต่อเนื่อง สามารถใช้นิ้วสะกดคำเพื่อช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาการสื่อสารเกิดขึ้น สามารถให้ผลสะท้อนกลับแก่คู่สนทนาชนิดที่มองเห็นโดยใช้รหัสภาษามือ (เช่น ‘แสดงอาการไม่เห็นด้วย ’ ‘เพื่อนหญิง’) สามารถให้ผลสะท้อนกลับแก่คู่สนทนาชนิดที่มองเห็นได้ (แบบเชิงบวกและเชิงลบ) ด้วยท่าทางเลียนแบบ สามารถตอบการ “ขอบคุณ” ได้อย่างเหมาะสม (เช่น “ด้วยความยินดี”)

6.3. สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ

สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติครอบคลุมสมรรถนะทางวาทกรรมในสื่อที่หลากหลาย เช่น ความสามารถในการสร้างความหมายส่วนตัวในบริบทของวาทกรรมแบบะต่อหน้าหรือแบบเขียน และความสามารถในการเก็บจุดประสงค์ของการแสดงทางภาษา (เช่น การใช้ภาษาพูดในทางอ้อม) เช่นเดียวกับความสามารถตามบทบาทหน้าที่ เช่นการประมวลผลและการเข้าใจแม้แต่ความหมายโดยนัย สมรรถนะดังกล่าวยังเกี่ยวข้องกับการรับรู้ทางภาษา (อภิภาษา) คำบรรยายระดับแบบคู่มีไว้สำหรับหัวข้อ “โครงสร้างข้อความของภาษามือ” และ “การจัดฉากและทัศนมิติ” นอกไปจากนี้ ยังมีมาตรวัดทางการรับอีกสองมาตร ได้แก่ “การรับรู้และตีความภาษา” และ “ความเร็วในการประมวลผล” เช่นเดียวกับมาตรวัดทางการผลิตอีกสองมาตร คือ “การปรากฏตัวและผลกระทบ” และ “ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามือ”

โครงสร้างข้อความของภาษามือ

ความสามารถของผู้ใช้/ผู้เรียนในการเข้าใจโครงสร้างของข้อควาประเภทต่างๆ อีกทั้งการร่างและสร้างผลงานของพวกเขาคือจุดสำคัญในมาตรวัดนี้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับมาตรวัดที่ว่าด้วย “ความเกี่ยวเนื่อง” และ “การพัฒนาหัวข้อ” ภายใต้ “สมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร”

มาตรวัดแบบคู่กล่าวรวมถึงความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของข้อความที่มีการอัดเป็นวิดีทัศน์ไว้ เช่น สำหรับรายงาน เรื่องราว หรือคำอธิบาย และความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างและเชื่อมโยงข้อความ อีกทั้งยังรวมถึงความรู้และการใช้คำเชื่อมบางตัวในการตีความข้อความหรือร่างและและสร้างข้อความวิดีทัศน์ คำว่า “ข้อความ” ที่ใช้ในที่นี้ไม่ได้หมายถึงต้นร่างแบบดั้งเดิมที่รู้จักกันดีในภาษาพูดจำนวนมาก แต่หมายถึงกลุ่มของวลีที่หลากหลายของภาษามือที่สื่อแนวคิด ความคิด และความหมายต่างๆ ที่ทำหน้าที่บางชนิด คำว่า “ข้อความของภาษามือ” เน้นความจริงที่ว่า ข้อความในภาษามือมีช่วงอายุที่จำกัดก่อนที่จะมีการบันทึกเทปไว้ (การพูดเดี่ยว) นอกเหนือจากเรื่องตลก หรือเรื่องเล่าบางประเภท บทสวดมนต์ และตัวบทประเภทอื่นจำนวนน้อยที่ส่งต่อกันมาโดย “ธรรมเนียมการถ่ายทอดโดยปากเปล่า” และแพร่หลายในชุมชนแล้วนั้น ข้อความมีลักษณะของของการสนทนาโดยธรรมชาติ ข้อความดังกล่าวไม่สามารถเก็บรักษาไว้และไม่สามารถถูกนำมาใช้ในการสอบแบบแสดงความคิดผ่านทางการพูดหรือการเขียนได้ และไม่สามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา หรือเพื่อพัฒนาข้อโต้แย้งได้ ทั้งหมดนี้เปลี่ยนไปเมื่อมีการอัดวีดิทัศน์

ตรงกันข้ามกับข้อความเขียน ผู้ใช้ไม่สามารถใช้เทคนิคสกิมมิ่งกับข้อความภาษามือเพื่อหาข้อมูลจำเพาะและไม่สามารถอ่านหัวเรื่องเพื่อดูโครงเรื่องคร่าวๆ ได้แม้ว่าจะเป็นข้อความภาษามือที่อัดวิดีทัศน์ไว้ก็ตาม อย่างไรก็ตาม ความรู้จำเพาะเกี่ยวกับชนิดข้อความต่างๆสามารถช่วยให้พื้นที่ในการค้นหาแคบลงได้ โดยบทนำตามหัวข้อสามารถพบได้ในตอนต้นและบทสรุปในตอนจบของวิดีทัศน์ ข้อบ่งบอกเวลาและสถานที่ของเหตุการณ์ใดๆสามารถพบได้ใกล้เคียงกัน บทย่อมักจะอยู่ในตอนต้น บทสรุปอยู่ถัดจากข้อโต้แย้ง และอื่นๆ

ผู้ใช้ภาษาที่มีสมรรถนะทางข้อความจะสามารถสังเกตเห็นและประเมินทั้งข้อความที่ได้รับการออกแบบอย่างดีและข้อความที่แบ่งออกเป็นส่วนๆ และสามารถเข้าใจความหมายที่โจ่งแจ้งและที่บอกเป็นนัย ความสามารถในการสร้างข้อความต้องการความสามารถในมาตรวัดอื่นๆที่นำเสนอไว้ที่นี้ด้วย เช่น “ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ” และ “คลังความรู้ภาษามือ” มาตรวัดนี้เน้นความเกี่ยวเนื่องและการพัฒนาโครงสร้างของข้อความที่ใช้ภาษามือ ในขณะที่ ดังเช่น คำบรรยายระดับของ “ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ” เน้นที่การใช้รูปแทนในตำแหน่งที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ (รูปทรงของมือที่ใช้แทนภาษามือที่เคยใช้ก่อนหน้า)

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดการรับ จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความสามารถในการสังเกตเห็นการพัฒนาเหตุและผล แลฟื้นฟูความเกี่ยวเนื่องกันของข้อความ
- ความสามารถในการเข้าใจข้อความโดยการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับชนิด รูปแบบ ประเภทของข้อความ และโครงสร้างของข้อความที่เกี่ยวข้องและเนื้อหาที่คาดการณ์ได้
- ความสามารถในการตอบสนองต่อช่องว่างในการพัฒนาเหตุและผลและความผิดปกติของความเกี่ยวเนื่องกันในข้อความ
- ความสามารถในการระบุโครงสร้างรองของข้อความ (เช่น ข้อมูลหรือข้อโต้แย้งที่ต่อเนื่อง
- ความสามารถในการจัดลำดับความสำคัญข้อมูลต่างๆ โดยดูจากการเน้นยำของข้อมูล
- ความสามารถในการตีความและประเมินการอ้างอิงแบบโจ่งแจ้งและแบบแฝงในข้อความ
- ความสามารถในการสร้างความคาดหวังจากเนื้อหาของข้อความและนำความคาดหวังดังกล่าวไปใช้ในกลยุทธ์ที่เหมาะสม (เช่น เวลาค้นหาเนื้อหาเฉพาะส่วน)

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดการผลิต รวมประเด็นต่อไปนี้

- การพัฒนาเหตุและผล และความเกี่ยวเนื่องกันของข้อความ โดยสามารถนำเสนอและให้เหตุผลของข้อโต้แย้งได้
- การจัดโครงสร้างข้อมูลและข้อโต้แย้งอย่างเป็นลำดับโดยมีคำนำและสรุป
- ใช้คำหรือวลีที่ใช้เชื่อมส่วนต่างๆของประโยคได้เหมาะสม การเน้นข้อความ
- การใช้เครื่องมือที่สร้างความเกี่ยวเนื่องอย่างเหมาะสม (ทั้งใช้มือและไม่ใช้มือ คำถามเชิงโวหาร ฯลฯ) ตามแต่ละประเภทของข้อความ
- สามารถอ้างอิงกลับไปหรืออ้างอิงล่วงหน้าได้

โครงสร้างข้อความของภาษามือ		
	การรับ	การผลิต
C2	สามารถเข้าใจความสัมพันธ์เชิงตรรกะ เหตุผล เวลา หรือความหมายโดยมีจุดประสงค์เพื่อเชื่อมโยงชิ้นส่วนของข้อความภาษามือเข้าด้วยกัน สามารถแยกแยะข้อความเชิงประเมินชนิดต่างๆ ออกจากกัน (เช่น ข้อความโต้แย้งที่มีข้อโต้แย้งสนับสนุนและคัดค้าน การให้เหตุผลสนับสนุนข้อโต้แย้ง หรือข้อความปรัชญา) สามารถระบุและเข้าใจโครงสร้างที่มีลำดับขั้นแบบซับซ้อน (เช่น ในการเมืองและองค์กร) สามารถระบุชิ้นส่วนที่ขาดหายไปของข้อความที่ซับซ้อนหรือข้อความชนิดที่ไม่คุ้นเคยและคะเนเนื้อหาที่ขาดหายไปได้	สามารถเอ่ยถึงสถานที่อื่นๆและผู้คนจำนวนมากขึ้นมาสั้นๆโดยบังเอิญโดยไม่ลืมเรื่องที่ต่อเนื่อง สามารถให้เหตุผลว่าความคิดเห็นของตนมีความถูกต้องอย่างเป็นระบบ เช่น ทางด้านเหตุผล ทางศีลธรรม และทางปฏิบัติ สามารถใช้วิธีการทางลีลาและวาทศิลป์อย่างง่ายดายเพื่อพัฒนาผลงานของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
C1	สามารถทำซ้ำเนื้อหาในข้อความภาษามือที่ยาวและมีรายละเอียดหลากหลาย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้โดยละเอียดหลังชมข้อความภาษามือ สามารถสังเกตเห็นวิธีการวางโครงสร้างข้อความภาษามือที่หลากหลายและตีความหน้าที่ภายในบริบท (เช่น คำถามเชิงโวหาร การแจงนับ การขยับตัว) สามารถใช้ความรู้ของตนเองเรื่องชนิดข้อความเพื่อสร้างความคาดหวังเกี่ยวกับเนื้อหาและโครงสร้างของข้อความและประเมินคุณภาพของข้อความอย่างสอดคล้องกัน สามารถแยกแยะองค์ประกอบต่างๆ ของข้อโต้แย้ง (ข้อเสนอ เหตุผล ตัวอย่าง ข้อสรุป) ในข้อความภาษามือ สามารถคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาจากลำดับที่องค์ประกอบปรากฏในข้อความและการเน้นย้ำขององค์ประกอบดังกล่าว	สามารถพัฒนาข้อโต้แย้งที่มีเหตุและผลได้อย่างน่าเชื่อถือ (ข้อวินิจฉัย การแสดงเหตุผล การยกตัวอย่าง ข้อสรุป) สามารถเน้นบางประเด็นในหัวข้อที่ซับซ้อน สามารถสร้างโครงสร้างเนื้อหาที่ซับซ้อนอย่างสมเหตุสมผล สามารถใช้ข้อความโต้แย้งประเภทต่างๆ ได้ (เช่น ข้อความอธิบายว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือข้อความที่ให้ภูมิหลังอย่างละเอียดและอธิบายประเด็นอย่างถี่ถ้วน) สามารถจัดการหัวข้อต่างๆที่หลากหลายได้ โดยมีคำนำและข้อสรุปของแต่ละหัวข้อได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้มือและไม่ใช้มือตลอดจนเครื่องมือในการเชื่อมโยงทั้งด้านคำศัพท์และภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่เพื่อสร้างข้อความ สามารถดัดแปลงเครื่องมือในการเชื่อมโยงทางภาษาศาสตร์มาใช้ ในโครงสร้างภายในของข้อความได้อย่างเหมาะสม สามารถสร้างเนื้อหาของข้อความจากคำบอกเล่าทั่วไปไปสู่รายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงได้

B2+	สามารถสังเกตเห็นแก่นสำคัญที่ปรากฏขึ้นซ้ำๆ ในข้อความ สามารถรู้ได้ว่าข้อโต้แย้งเกี่ยวข้องกับข้อคิดเห็นข้อใด โดยดูจากตำแหน่งของข้อโต้แย้งดังกล่าวในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ สามารถระบุองค์ประกอบเชิงโครงสร้างของข้อความ และใช้หน้าที่ขององค์ประกอบดังกล่าวในการเข้าใจข้อความโดยรวม สามารถระบุช่องว่างในข้อความชนิดที่คุ้นเคยและเติมเต็มช่องว่างดังกล่าวได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลด้วยการอนุมานหรือการซักถาม สามารถสังเกตเห็นว่าผู้ใช้ภาษามือกำลังตอบคำถามสำคัญในข้อความหรือไม่	สามารถกำหนดคำนำและข้อสรุปของข้อความได้อย่างเหมาะสม สามารถแสดงการอ้างอิงประเด็นหลักกลับไปที่คำนำขณะที่กำลังสรุปผลได้ สามารถจัดการและกำหนดเนื้อหาที่ได้รับตามหลักการชี้นำของตนเอง สามารถให้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับบริบทแก่ผู้รับที่ไม่อยู่ในเหตุการณ์เพื่อจะได้ติดตามเรื่องราวที่เขาพูดได้ สามารถจัดกลุ่มข้อมูลต่างๆ ตามประเด็นหัวข้อได้ สามารถใช้รูปภาพต่างๆแสดงวิธีการที่เหตุการณ์/องค์กรถูกสร้างขึ้น สามารถใช้การหยุดพักเพื่อสร้างโครงสร้างข้อความ เช่น หยุดพักระหว่างข้อโต้แย้งต่างๆ
B2	สามารถเข้าใจเนื้อหาของข้อความภาษามือที่ยาวแต่มีโครงสร้างชัดเจนได้ดี สามารถเข้าใจแก่นสำคัญในข้อความที่ปรากฏซ้ำๆ และติดตามได้อย่างง่ายดาย สามารถสังเกตเห็นตัวเชื่อมระหว่างบทนำ เนื้อหาหลัก และบทสรุปในข้อความภาษามือ สามารถประเมินว่าบทนำและบทสรุปในข้อความไปในทางเดียวกันหรือไม่ สามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนหัวข้อในข้อความภาษามือ	สามารถจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่/หัวข้อต่างๆ และจัดวางในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือและอ้างอิงได้โดยใช้นิ้วชี้ สามารถจัดโครงสร้างข้อความตามเหตุและผล โดยคงรักษาการพัฒนาการที่ชัดเจน สามารถนำเสนอเนื้อหาและส่วนประกอบต่างๆทั้งหมดที่คาดหวังจากประเภทของข้อความที่เกี่ยวข้องได้ สามารถใช้อภิภาษา (เช่น ให้คำแนะนำผู้อ่านโดยอธิบายลำดับของสิ่งที่เขากำลังทำอยู่อย่างชัดเจน) สามารถสร้างคำหรือวลีที่ใช้เชื่อมส่วนต่างๆของประโยครวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างข้อความในหมวดต่างๆได้อย่างเหมาะสม สามารถเน้นแง่มุมที่สำคัญที่สุดของหัวข้อสามารถใช้คำถามเชิงโวหารเพื่อสร้างข้อความได้ สามารถใช้กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการทำข้อความทั่วๆไปสู่ข้อความที่มีรายละเอียดต่างๆ สามารถระบุความสัมพันธ์เชิงเวลาระหว่างสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในรายงาน สามารถอธิบายแนะนำคำศัพท์อย่างสั้นๆ ที่ปรากฏในข้อความ เมื่อมีความจำเป็น

	สามารถสังเกตเห็นความสำคัญของประโยคที่อยู่ใจกลางพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ สามารถเข้าใจการอ้างอิงถึงข้อมูลที่กล่าวไปก่อนหน้า สามารถระบุความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาหากมีการอ้างอิงถึงอย่างชัดเจนในข้อความภาษามือ สามารถเข้าใจพัฒนาการของข้อความภาษามือที่มีโครงสร้างชัดเจน สามารถสังเกตเห็นวิธีการวางโครงสร้างเชิงพื้นที่และการใช้วิธีดังกล่าวเพื่อเข้าใจข้อความภาษามือ สามารถอนุมานเนื้อหาของข้อความขนาดสั้นจากบริบทถึงแม้จะไม่มีคำเชื่อมเฉพาะจุด	สามารถแบ่งเนื้อหาเป็นคำนำ ส่วนกลาง และการจบเรื่องหรือข้อสรุป สามารถนำเสนอเนื้อหาได้สมเหตุสมผลสามารถแบ่งข้อความเป็นส่วนต่างๆ ตามหัวข้อได้ สามารถนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งของได้ชัดเจนโดยทำการอ้างถึงอย่างเด่นชัด สามารถมุ่งไปที่รายละเอียดที่เกี่ยวข้องและน่าสนใจอย่างสั้นๆและได้ใจความ สามารถอ้างอิงกลับไปในสิ่งที่กล่าวถึงก่อนหน้าได้กระจ่างชัด สามารถเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้อื่นและของตนเอง และสามารถแสดงจุดยืนในเรื่องดังกล่าว สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ส่วนตัวกับบางสิ่งในข้อความ
B1	สามารถสังเกตเห็นวิธีง่ายๆ ในการวางโครงสร้างข้อความภาษามือ (เช่น หัวข้อและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อ)	สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของข้อความในคำนำได้ สามารถจัดลำดับองค์ประกอบของข้อความที่ต่อเนื่องกันได้อย่างสมเหตุสมผล สามารถแนะนำหัวข้อได้อย่างเหมาะสม และให้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องได้ สามารถระบุแง่มุมที่สำคัญที่สุดของหัวข้อตามลำดับความสำคัญ สามารถใช้กลยุทธ์ง่ายๆ เพื่อสร้างข้อมูล (เช่น เสริมความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อ) สามารถใช้สัญญาณ “หงายมือเหยียดนิ้วออก” เพื่อบอกการหยุดพัก สามารถสรุปถ้อยคำที่สำคัญที่สุดในข้อความเพื่อตอบคำถาม “เมื่อไหร่” “ที่ไหน” “ใคร” “อะไร” “อย่างไร” และ “ทำไม” ได้ สามารถให้เหตุผลสำหรับความคิดเห็นของตนเองได้ สามารถสรุปผลงานตนเองได้ถูกต้อง (ประกบมือเข้าด้วยกัน)
	สามารถคัดแยกข้อมูลแบบคัดสรรจากข้อความภาษามือ เช่น รายละเอียดของเวลา บุคคลที่เกี่ยวข้อง สถานที่ หรือการนัดหมายและสิ่งที่บ่งบอกถึงวิธีการและเหตุผล สามารถเข้าใจการกระทำและขั้นตอนที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ได้ สามารถอนุมานลำดับเหตุการณ์จากสัญญาณไม่ใช้มือ (เหตุการณ์ที่ใกล้ หรือ ไกลในด้านเวลา) สามารถเข้าใจชนิดของสิ่งมีชีวิตที่กล่าวถึงเมื่อผู้ใช้ภาษามือเลียนแบบมนุษย์หรือสัตว์	สามารถแนะนำตนกับคนหูหนวกได้อย่างเหมาะสม สามารถใช้ความรู้ด้านวัฒนธรรมการใช้ภาษามือเพื่ออธิบายแหล่งที่มาของภาษามือที่ถูกสร้างขึ้นโดยได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมบางอย่าง (เช่น ชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียง สถาบัน และชื่อสถานที่) สามารถระบุสถานะทางสังคมของบางคนโดยใช้วิธีการไม่ใช้มือ เช่น ทิศทางการมอง สามารถใช้ตัวย่อภาษามือที่เป็นประเพณีนิยมในหมู่คนหูหนวกได้

A2	สามารถหาประเด็นหลักในข้อความสั้นๆ ในชีวิตประจำวันพบ สามารถระบุและเข้าใจโครงสร้างเชิงลำดับขั้นง่ายๆ (เช่น ครอบครัว งาน) โดยใช้หลักในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ	สามารถแนะนำหัวข้อได้พอประมาณ สามารถแยกแยะประเด็นต่างๆ ในตารางได้ สามารถแสดงข้อโต้แย้งเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยอย่างง่ายๆโดยการตั้งคำถาม สามารถสรุปประเด็นง่ายๆ ได้
	สามารถเข้าใจลำดับเวลาง่ายๆ ที่แสดงผ่านพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ สามารถอนุมานจุดประสงค์/เจตนาของข้อความภาษามือได้จากบทนำ	สามารถให้รายละเอียดที่จำเป็นในตอนต้นของข้อความเพื่อกำหนดกรอบการอธิบาย โดยให้คำตอบของคำถามเกี่ยวกับ “อะไร” “ที่ไหน” “ใคร”
A1	สามารถเข้าใจจุดแต่ละจุดในการแจงนับ สังเหตสามารถเห็นจุดจบของข้อความภาษามือ เช่น การประสานมือ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การจัดฉากและทัศนมิติ

แง่มุมที่สำคัญมากของภาษามือ คือ การใช้การอ้างอิงเชิงพื้นที่ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดบริบทที่ชัดเจนเพื่อการตีความโดยการจัดฉาก เพื่อจุดประสงค์นี้ พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือจึงถูกแบ่งออกอย่างเป็นระบบ ต้องมีการจัดวางการอ้างอิงทางวาทกรรมและความสัมพันธ์บางประการภายในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือในลักษณะที่ไม่กำกวม การจัดตั้งจุดอ้างอิงนี้มีประโยชน์สองประการ ได้แก่ เป็นวิธีจัดตั้งความสัมพันธ์ในการอ้างอิงภายในประโยค (อนุประโยค) และมอบบริบทในการตีความข้อความ ภาษามือมักจะแนะนำบริบทและฉากของข้อความอย่างชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นการปฏิสัมพันธ์หรือการผลิตเพื่อจัดตั้งจุดอ้างอิงภายในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ เมื่อจัดตั้งขึ้นแล้ว จุดอ้างอิงจะยังคงอยู่ที่เดิมจนกว่าจะมีการจัดตั้งฉากใหม่ หรือเมื่อสิ่งที่กำลังพูดถึงที่มีชีวิตเคลื่อนที่ภายในพื้นที่สามมิตินั้น ความต่อเนื่องของความสัมพันธ์ด้านพื้นที่จึงมีความสำคัญในการผลิตผลงานที่ไม่คลุมเครือและเชื่อมโยงกัน

ระหว่างการเสนอผลงาน เช่น ในบทสนทนาที่สร้างขึ้น (การนำคำพูดของคนอื่นมาเล่าต่อ) ผู้ใช้ภาษามืออาจจำเป็นต้องเลือกใช้ทัศนมิติของสิ่งที่กำลังพูดถึงบางอย่างบ้าง ผู้ใช้ภาษามือสามารถเคลื่อนย้ายไปมาระหว่างทัศนมิติที่ต่างกันโดยใช้ประโยชน์จากศักยภาพในการเคลื่อนย้ายระหว่างตำแหน่งของสิ่งอ้างอิง (ผ่านการขยับร่างกายหรือไหล่) หรือในลักษณะที่ย่นย่อกว่านั้น (เช่น ด้วยการเคลื่อนย้ายสายตาเพื่อแสดงการเปลี่ยนแปลงในทัศนมิติ ในกรณีทั้งหมด มุมมองหลักมักจะเป็นมุมมองของผู้ใช้ภาษามือ ดังนั้น ภาษามือและภาษาพูดจึงใช้มุมมองหลักเดียวกันอันได้แก่มุมมองของผู้ใช้ภาษาหรือผู้พูดนั่นเอง

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดการรับ จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความสามารถในการจินตนาการพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ และจดจำความสัมพันธ์เพื่อใช้ในข้อความที่ตามมา
- ความสามารถในการสังเกตเห็นฉากใหม่ การเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ หัวข้อ ฯลฯ
- ความเข้าใจการกระทำ เหตุการณ์ หรือประเด็นที่นำเสนอจากทัศนมิติของบุคคลที่แตกต่างกันหรือที่มีความเห็นแตกต่างกัน
- ความสามารถในการตามการกระทำที่สร้างขึ้น (การเปลี่ยนบทบาท การเปลี่ยนทัศนมิติ) บทสนทนาที่สร้างขึ้น (การนำคำพูดของคนอื่นมาเล่าต่อ) และสังเกตเห็นเทคนิคที่แตกต่างกันในการกระทำดังกล่าว เช่น ด้วยการเปลี่ยนท่าทางของร่างกาย การมองเห็น หรือท่าทางที่ไม่ใช้มืออื่นๆ
- การตีความสัญญาณที่ใช้มือและไม่ใช้มือ และความเข้าใจการอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับฉาก

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัดการผลิต จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ความสามารถในการจินตนาการและวางแผนการใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ
> ความสามารถในการจัดตั้งฉากใหม่หรือระบุการเปลี่ยนแปลงเหตุการณ์ หัวข้อ ฯลฯ
> ความสามารถในการแสดงการกระทำ เหตุการณ์ หรือประเด็น จากทัศนมิติของบุคคลที่แตกต่างกันหรือที่มีความเห็นแตกต่างกัน
> ความสามารถในการสวมหรือเปลี่ยนบทบาท (เช่น เปลี่ยนท่าทางของร่างกาย การมองเห็น ท่าทางการเลียนแบบ)
> การใช้วิธีการที่ไม่ใช้มือ เช่น สีหน้า ท่าทางของร่างกาย หรือสายตา เพื่อระบุบุคคลต่างๆ

การจัดฉากและทัศนมิติ		
	การรับ	การผลิต
C2	สามารถติดตามบทสนทนาแบบมีโครงสร้างระหว่างตัวละครหลายตัวได้อย่างง่ายดาย ถึงแม้การระบุการเปลี่ยนแปลงบทบาทจะมีจำกัด เช่น การเปลี่ยนแปลงทิศทางการมองเห็น สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงฉาก ตำแหน่ง หรือบุคคลระหว่างการกระทำ สามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงทัศนมิติและบทบาทหลายครั้งได้โดยง่าย	สามารถนำเสนอการกระทำที่ซับซ้อนหรือเหตุการณ์โดยสวมบทบาทต่างๆ และแสดงจากทัศนมิติที่แตกต่างกัน
C1	สามารถจดจำการจัดฉากเชิงพื้นที่ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ (เช่น ภูมิทัศน์ ครอบครัว สถานการณ์) และติดตามการอ้างอิงภายในฉากได้อย่างง่ายดาย สามารถเข้าใจฉากที่กำหนดขึ้นภายในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้อย่างชัดเจน (เช่น ภูมิทัศน์ ความสัมพันธ์ในครอบครัว สถานการณ์) ถึงแม้ว่าได้รับการชี้ให้เห็นแค่ผ่านคำระบุกลุ่มคำ สามารถสังเกตเห็นเมื่อผู้ใช้ภาษามือกำลังจัดฉากใหม่เพื่อการอ้างอิง (ฉาก) ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือ สามารถแยกแยะระหว่างทัศนมิติที่หลากหลาย (ผู้สังเกตการ/ผู้เล่าเรื่อง) หากมีการให้สัญญาณอย่างชัดเจน สามารถสังเกตเห็นสิ่งที่ผู้ใช้ภาษามือกล่าวจากทัศนมิติของตนเองและจากทัศนมิติของผู้อื่น สามารถคำนึงถึงทัศนมิติของผู้มีส่วนร่วมในการกระทำเวลาตีความข้อความ (เช่น ตัวละครไม่ได้เห็นทุกสิ่ง)	สามารถสับเปลี่ยนระหว่างทัศนมิติที่แตกต่างกัน ได้ สามารถสร้างภาพสามมิติที่ซับซ้อน รวมทั้งวัตถุที่เคลื่อนไหวได้

B2	สามารถเข้าใจการเล่าเรื่องที่มีตัวละครหลายตัวเวลามีการระบุการเปลี่ยนบทบาทอย่างชัดเจนและช้าๆ (เช่น ผ่านตำแหน่งของลำตัวท่อนบนและสายตา)	สามารถใช้พื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามืออย่างถูกต้องในขณะที่นำเสนอการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจำนวนมากกว่าสองคน (เช่น การรับประทานอาหารค่ำของครอบครัว)ในฐานะเป็นการแสดงบทบาทสมมุติ สามารถแนะนำได้ถูกต้องและเล่นได้หลายบทบาท สามารถนำเสนอการกระทำง่ายๆ หรือเหตุการณ์จากทัศนมิติของผู้ร่วมงาน สามารถนำเสนอหรือการกระทำง่ายๆ หรือเหตุการณ์จากทัศนมิติของผู้สังเกตการณ์และผู้เล่าเรื่อง
	สามารถเข้าใจการอ้างอิงเชิงพื้นที่ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือและใช้การอ้างอิงดังกล่าวเพื่อความเข้าใจ สามารถสังเกตเห็นสิ่งที่ผู้ใช้ภาษามือกล่าวด้วยตัวเองและสิ่งที่กล่าวจากทัศนมิติของผู้อื่น	สามารถจัดฉากใหม่ได้ถูกต้องเชิงภาษาศาสตร์ เมื่อมีหัวข้อใหม่หรือสถานการณ์ ฯลฯ เกิดขึ้นในข้อความ สามารถจัดฉากใหม่โดยเพียงทำท่าล้อเลียนและเป็นตัวแทนรูปร่างต่างๆ สามารถนำเสนอการเปลี่ยนเหตุการณ์ สถานที่ หรือบุคคล ที่เข้าใจได้ดี สามารถสวมบทบาทของตัวละคร เช่น เพื่อแสดงความรู้สึก สามารถบ่งบอกการเปลี่ยนบทบาทด้วยการแสดงท่าทางทางร่างกาย และ/หรือทิศทางการมอง
B1	สามารถระบุวัตถุและบุคคลที่ได้รับการแนะนำไปแล้วอย่างถูกต้องโดยดูจากทิศทางการมองของผู้ใช้ภาษามือ สามารถใช้ตัวบอกตำแหน่งที่กำหนดไว้ตั้งแต่ตอนต้นข้อความและเข้าใจการอ้างอิงที่ตามมาถึงตำแหน่งดังกล่าว หากการอ้างอิงนั้นชัดเจน สามารถระบุและจดจำตำแหน่งเชิงสัมพันธ์ของบุคคล/วัตถุและความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ระหว่างกัน สามารถเข้าใจว่าวัตถุจัดวางอยู่ที่ไหนและอย่างไร ในคำบรรยายด้านพื้นที่	สามารถจัดฉากในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือสำหรับข้อความ (ทิวทัศน์ ครอบครัว สถานการณ์)ได้ถูกต้องทางภาษาศาสตร์ สามารถบรรยายสถานะความสัมพันธ์ที่ถูกต้องระหว่างบุคคลได้ สามารถแสดงการเปลี่ยนบทบาทโดยการเปลี่ยนท่าทางของร่างกายส่วนบน

	สามารถจินตนาการสภาพแวดล้อม เช่น ภูมิทัศน์ หรือของตกแต่งในห้อง จากคำบรรยายรูปร่าง สามารถระบุวัตถุและบุคคลที่ได้รับการจัดวางตำแหน่งในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือแล้วได้อีกครั้ง โดยใช้วิธีการอ้างอิง	สามารถจินตนาการสภาพแวดล้อม เช่น ภูมิทัศน์ หรือของตกแต่งในห้อง จากคำบรรยายรูปร่าง สามารถระบุวัตถุและบุคคลที่ได้รับการจัดวางตำแหน่งในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือแล้วได้อีกครั้ง โดยใช้วิธีการอ้างอิง สามารถสร้างอัตราส่วนเชิงสัมพันธ์และความสัมพันธ์ระหว่างกันของ เช่น ภาพทิวทัศน์ ในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้ สามารถจินตนาการสิ่งของที่เหมาะกับตำแหน่งในพื้นที่ได้ สามารถพัฒนาการบอกเล่าในลักษณะจากใกล้ไปไกลและจากขนาดใหญ่ไปขนาดเล็กได้ สามารถสร้างภาพที่ชัดเจนในพื้นที่สามมิติของการใช้ภาษามือได้ สามารถทำท่าล้อเลียนตัวละครในเรื่องเล่าได้อย่างเหมาะสม สามารถอ้างอิงถึงตัวละครในเรื่องเล่าโดยทำท่าทางเลียนแบบ
A2	ไม่มีคำบรรยายระดับ	สามารถใช้ท่าทางทางร่างกายแสดงความคิดที่แตกต่างในประเด็นที่เกี่ยวข้อง (เช่น ในข้อโต้แย้งที่เห็นตรงกันข้ามกัน จะแสดงท่าทางเอียงขวาถ้าเห็นด้วย และเอียงซ้ายถ้าไม่เห็นด้วย) สามารถแสดงสีหน้าให้เหมาะสมกับตัวละคร บุคคล หรือสิ่งของที่กำลังบรรยายอยู่ สามารถบรรยายบุคคลโดยใช้วิธีการเล่นบทบาทสมมุติได้
	สามารถเข้าใจการกระทำง่ายๆ ที่กำหนดแล้วเมื่อผู้ใช้ภาษามือรับบทบาทของบุคคลอื่น	สามารถรักษาขนาดและสัดส่วนของสิ่งของได้ขณะที่ใช้ภาษามืออย่างต่อเนื่อง (เช่น ขณะปอกกล้วย)
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การรับรู้ภาษาและการตีความ

มาตรวัดนี้รวมถึงคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะที่ช่วยให้ตีความการกระทำเพื่อการสื่อสารและหน้าที่ของการกระทำดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง สมรรถนะเหล่านี้เปิดโอกาสให้หน้าที่ของข้อความแต่ละแบบ (น่าเชื่อถือ ตลก โน้มน้าว เร้าอารมณ์ ฯลฯ) กำหนดความคาดหวังต่อข้อความ เข้าใจและประเมินการปรากฏตัวของผู้ใช้ภาษามือและแยกแยะระดับการสื่อสารที่แตกต่างกัน สมรรถนะนี้ยังรวมถึงการเข้าใจและการประเมินวิธีการเชิงศิลป์ ความหมายโดนนัย และสัญญาณทางฉันทลักษณ์แบบจงใจ สมรรถนะทางอภิภาษาเปิดโอกาสให้กับสิ่งบ่งชี้เชิงประเมินของท่าภาษามือจำเพาะและสำนวน เช่น ในฐานะองค์ประกอบเชิงสุนทรียภาพหรือการตอบรับเชิงโวหาร การตีความการแสดงออกของผู้ใช้ภาษามือต้องประยุกต์ใช้สิ่งเหล่านี้เช่นในข้อความที่แสดงวิงวอนหรือเรียกร้อง หรือในข้อความที่เป็นทางการ และยังประยุกต์ใช้ในการตอบสนองกลับการใช้ภาษามือนอกเหนือไปจากการเข้าถึงคลังภาษามือที่กำหนดไว้แล้วและภาษามือประดิษฐ์ สมรรถนะเหล่านี้ยังรวมถึงความสามารถในการ

6 มาตรวัดของคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR: สมรรถนะการใช้ภาษามือ

เข้าใจข้อความภาษามือชนิดต่างๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงจังหวะและสไตล์ที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคลังคำ อีกทั้ง ตรงข้ามกับผู้แต่งข้อความเขียน เรามักจะยังมองเห็นผู้แต่งข้อความภาษามือ ข้อความภาษามือที่ได้รับการถ่ายวิดีโอไว้ไม่ได้ถูกแยกออกจากผู้แต่งและความหมายที่สื่อออกมาก็ไม่ได้แยกออกจากผู้แต่งนอกเสียจากว่าจะใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย (เช่น การใช้อวาทาร์) ดังนั้น รูปลักษณ์ของผู้ใช้ภาษามือจึงอาจมีนัยยะสำคัญต่อการตีความข้อความภาษามือ โดยนี่ถือเป็นลักษณะที่ข้อความที่อัดวิดีโอมีเหมือนกับการปฏิสัมพันธ์แบบต่อหน้า

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- การตีความสัญญาณทางฉันทลักษณ์แบบจงใจอย่างถูกต้อง รวมทั้งสัญญาณที่ไม่ใช่ทางภาษาศาสตร์ (ไม่ใช้คำพูด) ที่ผู้ใช้ภาษามือสื่อออกมา
- การระบุการกระทำที่มีจุดประสงค์เพื่อการสื่อสารในภาพรวมและการประเมินการนำเสนอรูปลักษณ์ของผู้ใช้ภาษามือ
- ความสามารถในการแยกแยะระหว่างพฤติกรรมที่จงใจและไม่จงใจ และที่ทำเพื่อการสื่อสารและไม่ใช่เพื่อการสื่อสาร ของผู้ใช้ภาษามือ รวมทั้งการตีความและการสะท้อนกลับพฤติกรรมดังกล่าวอย่างถูกต้อง
- การตีความคำระบุกลุ่มคำใหม่ การหยุด รูปทรงมือ ภาษามือสำเร็จรูป ฯลฯ อย่างถูกต้อง
- การตีความวิธีสื่อสารที่ไม่ใช้มือ เช่น สีหน้า สายตา รูปปาก รวมทั้งการใช้ท่าทางด้วยปาก (หรือไม่) ในฐานะองค์ประกอบของการกระทำทีและบทสนทนาที่กำหนดไว้ได้ถูกต้อง
- การแยกแยะความหมายโดยนัยถึงแม้จะสื่อสารออกมาด้วยวิธีที่ไม่ชัดเจน
- การตีความหน้าที่ของการหยุด อุปมา การแฝงนัย ฯลฯ เชิงโวหารหรือเชิงโครงสร้างได้ถูกต้อง

การรับรู้ทางภาษาและการตีความ	
C2	สามารถรับรู้ประเด็นสำคัญที่ได้รับการเน้นย้ำในข้อความที่ซับซ้อน สามารถเข้าใจการใช้ภาษามือเชิงศิลป์ในบริบท ถึงแม้จะไม่คุ้นเคย สามารถตีความภาษามือเชิงกวีที่เป็นนามธรรมได้ สามารถสังเกตเห็นเครื่องมือเชิงโวหารและเชิงศิลป์ในข้อความภาษามือและเข้าใจหน้าที่ของเครื่องมือดังกล่าว (เช่น การซ้ำคำ การคล้องจอง อุปมา การแฝงนัย) สามารถเข้าใจการใช้ภาษามือในลักษณะที่ผู้ใช้ภาษามือผสมเครื่องมือเชิงศิลป์ที่แตกต่างกันเข้าด้วยกันในเวลาเดียวกัน (เช่น การใช้มือข้างที่ไม่ถนัดเพื่อระบุบริบทและมือข้างที่ถนัดการกระทำจากทัศนมิติที่ต่างกัน โดยอาจรวมกับท่าทางที่ไม่ใช้มือด้วยหรือไม่ก็ได้) สามารถสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงในการเรียงลำดับคำและบรรยายผลเชิงโวหาร (เช่น การเน้นย้ำ) สามารถ สามารถสังเกตเห็นเมื่อผู้ใช้ภาษามือค้างท่าภาษามือไว้ต่อเนื่องเพื่อเป็นเครื่องมือทางฉันทลักษณ์หรือทางโวหาร
C1	สามารถคัดแยกข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับหัวข้อที่ไม่คุ้นเคยออกจากข้อความภาษามือที่ยาว สามารถตัดสินใจว่าคำกล่าวเกี่ยวกับข้อความได้คำนึงถึงความหมายโดยนัยหรือไม่ สามารถตีความการอ้างอิงถึงอภิภาษาภายในข้อความภาษามือได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจแนวคิดที่ไม่เคยรู้มาก่อนโดยใช้การเปรียบเทียบที่อธิบายไว้ในข้อความ สามารถแยกแยะระหว่างการใช้ท่าทางของร่างกายเพื่อวางโครงสร้างของข้อความ (เช่น เพื่อแบ่งแยกระหว่างข้อโต้แย้งที่นับสนุนและต่อต้าน) หรือเพื่อเป็นเครื่องมือเชิงไวยากรณ์ (เช่น เพื่ออนุประโยคที่ใช้ขยาย) สามารถระบุและให้โครงร่างของเนื้อหาที่อยู่ในภาพเชิงสร้างสรรค์ได้ สามารถอธิบายเกมส์ทางภาษาเชิงสร้างสรรค์ที่ผู้ใช้ภาษามือใช้ เช่น รูปทรงของมือ เพื่อเป็นองค์ประกอบเชิงศิลป์

B2	สามารถเข้าใจข้อมูลที่บอกเป็นนัยแต่ไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนในข้อความ (เช่น เขาไปเล่นสกี และฉันจะไปเยี่ยมเขาในโรงพยาบาล) สามารถติดตามประเด็นสำคัญของข้อความถึงแม้ผู้ใช้ภาษามือมีการออกนอกประเด็น สามารถสังเกตเห็นว่าผู้ใช้ภาษามือกำลังนำเสนอข้อความที่ซับซ้อนในลักษณะที่ผ่อนคลายหรือเคร่งเครียด สามารถสังเกตเห็นว่าผู้ใช้ภาษามือผลิตข้อความด้วยจังหวะจำเพาะหรือไม่และบรรยายผลกระทบของจังหวะต่างๆ ได้ สามารถให้เหตุผลที่ผู้ใช้ภาษามือแทรกการหยุดในข้อความ เช่น เพราะเป็นจังหวะที่เหมาะสมด้านโครงสร้างหรือเพราะผู้ใช้ภาษามือต้องครุ่นคิด สามารถเข้าใจว่าใครมีความคิดเห็นใดและความคิดเห็นเหล่านี้เกี่ยวข้องกันอย่างไร สามารถสังเกตเห็นเวลาที่ประสบการณ์ส่วนตัวของผู้ใช้ภาษามือส่งผลต่อการโต้แย้งและเวลาที่ไม่มีผลดังกล่าว
	สามารถระบุว่าสไตล์การใช้ภาษามือที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือไม่ สามารถตัดสินใจว่าผู้ใช้ภาษามือแน่ใจเพียงใดเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังพูดอยู่ (เช่น <ยังไม่ตัดสินใจ> / <ไม่แน่ใจ> / <น่าจะ>) โดยดูจากภาษามือและสัญญาณที่ไม่ใช้มือของคู่สนทนา สามารถแยกแยะโครงสร้างหน่วยคำภาษามือประดิษฐ์ออกจากท่าภาษามือเลียนความหมาย สามารถติดตามภาษามือที่แสดงโดยคู่สนทนาแม้จะมีการใช้องค์ประกอบที่ไม่ใช้มือน้อยกว่า สามารถบรรยายผลกระทบจากความเร็วในการใช้ภาษามือแสดงข้อความ สามารถตัดสินว่าบุคคลแสดงตนในลักษณะที่เหมาะสมกับบริบทและชนิดของข้อความที่เกี่ยวข้อง (เสื้อผ้า การวางตัว รูปลักษณ์ที่เรียบร้อย) หรือไม่ สามารถอนุมานความของภาษามือที่ไม่คุ้นเคยโดยการใช้การเปรียบเทียบ
B1	สามารถเข้าใจลำดับเหตุการณ์จากลำดับของข้อความที่กล่าวถึง สามารถเข้าใจข้อโต้แย้ง “สนับสนุน” และ “ต่อต้าน” ง่ายๆ เกี่ยวกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง สามารถเข้าใจข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบที่ข้อความกล่าวเกี่ยวกับหัวข้อ สามารถเข้าใจแง่มุมสำคัญในบทสรุป สามารถสังเกตเห็นและตีความองค์ประกอบสำคัญได้ถูกต้องโดยดูจากองค์ประกอบที่ไม่ใช้มือเพื่อการเน้นย้ำ (เช่น สีหน้า ขนาดของการเคลื่อนไหว) สามารถอนุมานจากคำระบุกลุ่มคำที่ใช้ว่าคำศัพท์ทั่วไปคำใดที่กำลังกล่าวถึง (เช่น “ฆาตกรรม” จากการจับอาวุธฆาตกรรม) สามารถแยกแยะระหว่างเนื้อหาที่สำคัญและไม่สำคัญในข้อความ
	สามารถถ่ายทอดข้อมูลง่ายๆ ตรงไปตรงมาที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสามารถสื่อสารให้กระจ่างได้ว่าอะไรที่รู้สึกสำคัญมากที่สุด สามารถพูดแสดงออกประเด็นสำคัญที่ต้องการให้เป็นที่เข้าใจได้ดี
A2	สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะพูดในการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบง่ายๆและอยู่ต่อหน้า โดยข้อมูลนั้นจำกัดเฉพาะเรื่องที่คุ้นเคยและเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่ในสถานการณ์อื่นๆ อาจจะต้องออมชอมกันเรื่องข้อมูล
A1	สามารถสื่อสารข้อมูลธรรมดาเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว และความต้องการที่เป็นรูปธรรมในลักษณะที่ง่ายๆได้
Pre – A1	สามารถสื่อสารข้อมูลที่ธรรมดามากเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวในลักษณะที่ง่ายๆได้

การปรากฏตัวและผลกระทบ

มาตรวัดนี้มีจุดเน้นหลักอยู่ที่ผลกระทบของการใช้ภาษามือของบุคคลหนึ่งที่มีต่อผู้รับสาร (ผล วัจนกรรมของการจูงใจ การทำให้เกิดอารมณ์ขัน การหว่านล้อม และการกระทบกระเทือนอารมณ์) รวมทั้งภาษามือเฉพาะเจาะจงที่ผู้ใช้/ผู้เรียนนำมาใช้ได้ตามสะดวก นอกจากนั้นยังเน้นศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ต่างๆ รวมทั้งวิธีการไม่ใช้มือ และวิธีที่ผู้ใช้นำสิ่งเหล่านั้นมาใช้อย่างมีลีลาท่าทางเพื่อผลิตข้อความที่จับใจ ไม่ว่าจะแสดงสติปัญญาความรู้ เพื่อโอ้อวด หรืออธิบาย ผู้ใช้ภาษามือต้องตระหนักในการปรากฏตัวของตน

มาตรวัดนี้ยังรวมวิธีการนำเสนอข้อความเป็นภาษาท่าทาง เช่น การใช้จังหวะและลีลาที่แตกต่างกัน ซึ่งจะตรงข้ามกับข้อความที่เขียน ตรงที่ว่า ผู้แต่งยังคงเห็นได้เด่นชัดในข้อความภาษามือ เพราะข้อความภาษามือที่บันทึกวีดิทัศน์ไว้ไม่ได้แยกผู้แต่งออกไปเช่นเดียวกับความหมายที่สื่อสารก็ไม่ได้แยกออกจากผู้แต่งเช่นกัน ดังนั้นจึงมีความสามารถเพิ่มเติมในการผลิตข้อความภาษามือ อันได้แก่ “ความสามารถในการปรากฏตัว” ซึ่งจะต้องเรียนรู้ รวมทั้งแง่มุมต่างๆของวิธีการจะผลิตข้อความภาษามือที่เหมาะสมสำหรับจุดประสงค์โดยเฉพาะให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความเชี่ยวชาญและความแม่นยำในความหมายของข้อความโดยรวม (จนถึงการใช้สุนทรียะในระดับ C2)
- การใช้ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ ผู้แทน การเว้นจังหวะ การใช้ท่ามือต่างๆ รวมทั้งการใช้ภาษามือที่มีอยู่และรู้จักกันดีแล้ว ฯลฯ
- การใช้ และ/หรือภาษามือประเภทต่างๆรวมกัน (เช่น ภาษามือที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ คำศัพท์ของภาษามือ)
- การใช้ท่าทางเลียนแบบ การใช้ปาก(หรือไม่) “การที่ผู้พูดแสดงการกระทำของผู้อื่นในการเล่าเรื่อง” ฯลฯ ในกรณีที่เหมาะสมและได้ผล
- การแสดงหน้าที่เฉพาะเจาะจงและศัพท์ (ในระดับ A)
- พฤติกรรมและลักษณะท่าทางของผู้ใช้ภาษามือ (เครื่องประดับ)

การปรากฏตัวและผลกระทบ	
C2	มีความสร้างสรรค์โดยไม่ลืมสิ่งที่พูดถึง สามารถใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อสร้างความกระหายใคร่รู้และความตื่นเต้น (เช่น การทำท่าเลียนแบบ คำถามเชิงโวหาร การเปลี่ยนจังหวะ และการเล่นบทบาทสมมุติ) การใช้ท่ามือต่างๆ อย่างคล่องแคล่วสนุกสนานและสวยงาม จนได้รูปแบบภาษาที่สร้างสรรค์ออกมา สามารถนำเสนอความคิดความรู้สึกได้อย่างมีศิลปะ โดยคัดสรรภาษามือและท่าทางเลียนแบบที่เหมาะสม
C1	สามารถเตรียมตัวล่วงหน้าได้ดี ทำให้ไม่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาขณะที่ใช้ภาษามือ ปรากฏตัวออกมาด้วยท่าทางสงบนิ่งและผ่อนคลายขณะใช้ภาษามือ แม้ว่าจะต้องใช้สมาธิสูงก็ตาม สามารถให้ตัวละครต่างๆ ในเรื่องเล่ามีตัวตนเชิงภาษาศาสตร์ (ลีลา น้ำเสียง ทำเนียบภาษา ฯลฯ) สามารถใช้ภาษาเพื่อพัฒนาเรื่องเล่าในลักษณะที่ทำให้ผู้รับสารจดจ่ออยู่กับเหตุการณ์ในเรื่องได้ สามารถเปลี่ยนจังหวะความเร็วของท่าภาษามือ (จากช้าไปเร็ว) เพื่อสร้างความกระหายใคร่รู้ สามารถทำให้ผู้รับสารรู้สึกกระตือรือร้นไปตลอด สามารถใช้การกล่าวเกินความจริงได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

B2	สามารถคิดภาษามือแสดงภาพสะท้อนทั้งที่ไม่เป็นไปตามขนบและทั้งที่เป็นแบบฉบับที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อในลักษณะชำนาญด้านภาษาศาสตร์ สามารถให้รูปแบบจินตภาพและมโนภาพของตนเองในภาษาอย่างสร้างสรรค์ สามารถคัดสรรจากวิธีการสื่อสารโดยไม่ต้องใช้มือที่มีอยู่หลากหลาย (เช่น ทำท่าทางเลียนแบบ) เพื่อสร้างความกระหายใคร่รู้และความตื่นเต้น สามารถนำผู้ชมไปสัมผัสกับอารมณ์ที่รุนแรงได้ (หัวเราะ ร้องไห้ ...)
	สามารถบรรยายเหตุการณ์ได้น่าตื่นเต้น สามารถแสดงสภาวะอารมณ์ที่ซับซ้อนด้วยท่าทางเลียนแบบและกิริยาท่าทาง สามารถเปรียบเทียบส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งช่วยทำให้ผู้รับเข้าใจข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น สามารถกระตุ้น/ปลุกความอยากรู้อยากเห็นของผู้รับในเรื่องที่เกี่ยวกับจุดจบของข้อความ
B1	สามารถถ่ายทอดมุมมองใหม่ที่ทำให้ผู้รับได้คิด สามารถแสดงความรู้สึกของบุคคลที่ใกล้ชิด สามารถใช้ภาษากายและท่าทางเลียนแบบได้อย่างเชี่ยวชาญ สามารถเน้นแง่มุมบางอย่างโดยไม่ใช้มือ (ท่าทางเลียนแบบ ความเคลื่อนไหว)
	สามารถดึงความสนใจของผู้รับโดยใช้วิธีการต่างๆ (เช่น คำถามเชิงโวหาร) สามารถเล่าเรื่องได้อย่างน่าเชื่อถือ สามารถแสดงบุคลิกลักษณะส่วนตัวได้
A2	สามารถนำเสนอตัวเองให้ดูเป็นมิตรและน่าสนใจได้ สามารถใช้ภาษามือด้วยทีท่าเป็นกลางโดยไม่แสดงอารมณ์ สามารถถ่ายทอดและกระตุ้นความรู้สึก (ดีใจ เสียใจ)ได้ สามารถแสดงอารมณ์โดยใช้ท่าทางเลียนแบบ สามารถใช้ท่าทางเลียนแบบเพื่อแสดงความรู้สึกลบและบวก (คิ้วชิดกัน แสดงอารมณ์ลบ ยกคิ้ว แสดงอารมณ์บวก)
A1	สามารถวางตัวอยู่ในตำแหน่งที่ทำให้ผู้รับเห็นภาษามือได้ชัดเจน สามารถแสดงสภาวะอารมณ์ต่างๆ โดยใช้แค่เพียงท่าทางเลียนแบบ (โดยไม่ใช้ภาษามือ)=

ความเร็วในการย่อยข้อความ

มาตรวัดนี้รวมสมรรถนะที่เกี่ยวกับความง่ายดายหรือความพยายามในการเข้าใจภาษามือ ความเร็วในการย่อยข้อความอาจขึ้นอยู่กับภาษามือที่คุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย ระดับความซับซ้อนทางไวยากรณ์ หรือความคุ้ยเคยกับการสะกดคำด้วยนิ้ว เป็นต้น ดังนั้น มาตรวัดนี้จึงสรุปรวมว่าสมรรถนะต่างๆ ในมาตรวัดตัวอื่นสามารถนำมาใช้ได้อย่างไร สมรรถนะมีความเป็นอัตโนมัติแล้วแค่ใดและต้องมีการจัดแหล่งข้อมูลในการตีความอีกเท่าใดหรือเท่าใดที่มีอยู่แล้วในการย่อยข้อความเพิ่มเติม ประสบการณ์ของบุคคลในการท้าทายการสื่อสาร โดยขึ้นอยู่กับภาษาที่ใช้ ก็เกี่ยวข้องกับมมาตรวัดนี้ ความเร็วในการย่อยข้อความชี้ให้เห็นระดับการฝึกฝนของผู้รับและให้เห็นว่าผู้รับเข้าใจข้อมูลที่สื่อสารออกไปได้ดีเท่าใด

แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

- ความตึงเครียดในการเข้าใจข้อความและสำนวนที่มีความยาว ความชัดเจน และความซับซ้อนต่างๆ กัน
- ความสามารถในการประเมินความเร็วในการใช้ภาษามือ ความสม่ำเสมอ และจังหวะของผู้อื่นและในการตรวจสอบตนเอง
- ความสามารถในการจับภาพการกระทำที่แสดงขึ้นพร้อมกันโดยผู้แสดงต่างกัน
- ความสามารถในการติดตามการกระทำที่มีตัวละครหลายตัวและมีฉากที่ซับซ้อน

> ความสามารถในการติดตามข้อความแม้ว่าจุดเชื่อมโยงระหว่างส่วนต่างๆ ของข้อความได้รับการระบุไว้โดยภาษามืออย่างลื่นไหล
> ความสามารถในการเข้าใจการสะกดคำด้วยนิ้วอย่างคล่องแคล่ว
> ความสามารถในการติดตามเนื้อหาถึงแม้จะมีการผสม การขัด ช่องว่าง การหยุด ความผิดพลาดในการผลิต หรือการใช้ภาษามือที่ไม่ชัดเจน

ความเร็วในการย่อยข้อความ	
C2	สามารถติดตามข้อความจำนวนมากกว่าหนึ่งที่แสดงคู่ขนานกันได้ (เช่น ด้วยผู้ใช้ภาษามือสองคน) สามารถจำได้ว่าถึงคราวใครพูดเมื่อมีผู้ใช้ภาษามือมากกว่าหนึ่งคนในบทสนทนา เช่น ในการอภิปรายหมู่ ด้วยการเฝ้าสังเกตการขอพูด สามารถให้รายการแง่มุมต่างๆ ที่พูดถึงในข้อความแม้ว่าผู้ใช้ภาษามือจะกล่าวถึงรายการทีละข้ออย่างรวดเร็ว สามารถเข้าใจภาษามือที่ใช้นิ้วมือสะกดคำอย่างคล่องแคล่วได้โดยง่าย ถึงแม้ไม่เห็นตัวอักษรทุกตัวแต่อาจดูจากรูปร่างเชิงสรีระของคำ
C1	สามารถติดตามข้อความภาษามือที่ยาวและลื่นไหล สามารถติดตามรายงานที่ซับซ้อนได้อย่างง่ายดาย สามารถเข้าใจการกระทำที่ซับซ้อนและความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุ/บุคคล/สถานที่ที่ได้รับการบรรยายด้วยโครงสร้างหน่วยคำประดิษฐ์ต่างๆ ได้โดยง่าย สามารถติดตามปฏิกิริยาของผู้คนต่อพฤติกรรมทางการสื่อสารของกันและกันแม้เวลามีผู้ใช้ภาษามือหลายคนเกี่ยวข้อง เช่น ในการอภิปรายหมู่ สามารถเข้าใจข้อความภาษามือถึงแม้ผู้ใช้ภาษามือใช้แค่มือเดียว สามารถติดตามข้อความแม้ว่าจะมีท่าภาษามือที่ไม่รู้จักหลายท่า สามารถเข้าใจข้อความแม้มีท่าภาษามือหรือประโยคบางท่าไม่สมบูรณ์หรือมองไม่เห็น สามารถเห็นความผิดพลาดในการใช้ภาษามือและแก้ไขได้เองโดยไม่ต้องถาม=
B2	สามารถเข้าใจคำบรรยายการกระทำได้โดยง่ายถึงแม้ผู้ใช้ภาษามือใช้โครงสร้างหน่วยคำประดิษฐ์ที่ต่างกัน (เช่น การใช้ท่าทางกระวนกระวาย การแทนที่) สามารถติดตามการหักมุมในข้อความ สามารถเข้าใจลำดับการเคลื่อนไหวและการกระทำแบบมีจังหวะและรับรู้ได้ถึงคุณลักษณะเชิงศิลป์=
B1	สามารถติดตามข้อความภาษามือที่ยาวและช้า หากแสดงให้ดูหลายครั้ง สามารถติดตามการเล่าเรื่องที่มีชื่อเสียงได้โดยง่าย สามารถสังเกตเห็นและเลียนแบบท่ามือต่างๆ ถึงแม้ผู้ใช้ภาษามือใช้ติดต่อกันอย่างรวดเร็ว สามารถเห็นความผิดพลาดในการใช้ภาษามือและถามเพื่อความชัดเจนและความแม่นยำ
	สามารถติดตามข้อความภาษามือที่ยาวและลื่นไหล หากมีการแสดงซ้ำ สามารถเข้าใจข้อความที่ค่อนข้างยาวได้ในครั้งเดียว หากแสดงอย่างช้าๆ สามารถเข้าใจคำกำหนด (ชื่อ สิ่งที่สะกดด้วยนิ้ว หน้าที่) สำหรับบุคคลในข้อความและการอ้างอิงที่ตามมา
A2	สามารถติดตามภาษามือของคู่สนทนา หากมองเห็นได้อย่างชัดเจน
	สามารถเข้าใจการใช้นิ้วมือสะกดคำอย่างคล่องแคล่ว หากมีการทำซ้ำถ้าจำเป็น
A1	สามารถเข้าใจข้อความภาษามือที่สั้น ช้า และชัดเจน ได้ในครั้งเดียว

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามือ

มาตรวัดนี้เป็นมาตรวัดคล้ายกันกับมาตรวัดความคล่องแคล่วในการพูดและได้เสริมองค์ประกอบที่ทำให้สมบูรณ์ แนวคิดหลักที่อยู่ในมาตรวัด จึงรวมประเด็นต่อไปนี้

> ความเร็ว ความสม่ำเสมอ และจังหวะในการใช้ภาษามือ
> ความสามารถในการหยุดพักเมื่อเหมาะสม
> ความสามารถในการแสดงท่าทางพร้อมๆ กันกับคู่สนทนาที่ต่างกัน
> ความสามารถในการใช้ภาษามือทีละท่าโดยเปลี่ยนแปลงอย่างราบรื่นและไม่บิดเบือน
> ความสามารถในการใช้นิ้วสะกดคำตามลำดับอย่างไหลลื่นเพื่อแสดงคำภาษามือที่ไม่รู้จัก (ระดับ A) หรือแสดงการเน้นย้ำตามบริบท (ระดับ B และสูงขึ้น) หรือในฐานะเป็นวิธีการของภาษามือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างภาษามือกับภาษาปาก (ทุกระดับ)

ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามือ	
C2	C2 ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1
C1	สามารถใช้ภาษามือได้อย่างรวดเร็วด้วยจังหวะคงที่ สามารถใช้ภาษามือสื่อข้อความยาวๆ อย่างคล่องแคล่วและมีจังหวะ สามารถยืดเวลาการใช้ภาษามือ (หยุดนาน) ในฐานะเป็นลักษณะทางวาทศิลป์หรือเป็นลักษณ์ทางสัทสัมพันธ์
B2	สามารถใช้ภาษามือในความเร็วที่คล่องแคล่ว ถึงแม้ควรเว้นจังหวะที่จำเป็นบ้างสำหรับการวางแผน สามารถใช้ภาษามือเล่าเรื่องที่รู้จักดีได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถใช้ท่ามือข้างหนึ่งค้างไว้เพื่อแสดงบางอย่างที่อยู่กับที่(หยุด)ในขณะเดียวกับที่มืออีกข้างหนึ่งยังคงสื่อสารด้วยภาษามือต่อไป
	สามารถใช้ภาษามือด้วยความเร็วที่เหมาะสม โดยไม่ต้องคำนึงถึงท่าภาษามือแต่ละท่า สามารถใช้การหยุดพักเพื่อประสิทธิผลเมื่อถึงประเด็นที่เหมาะสม สามารถบรรยายขั้นตอนการเคลื่อนไหวหรือกิจกรรมได้อย่างมีจังหวะ (เช่น ใบไม้ร่วงหล่นลงมาหรือลูกเห็บลง) สามารถใช้นิ้วสะกดได้อย่างคล่องแคล่ว สร้างสรรค์การออกแบบที่เหมาะสมกับการใช้งานมากกว่าพยัญชนะเดี่ยวๆ
B1	สามารถใช้ภาษามือสื่อการเปลี่ยนผ่านระหว่างประเด็นที่เกี่ยวข้องกันได้อย่างคล่องแคล่ว
	สามารถใช้ภาษามือสื่อข้อความสั้นๆ อย่างได้จังหวะ สามารถใช้ท่ามือต่างๆต่อๆ กันอย่างคล่องแคล่ว
A2	สามารถใช้ภาษามือสื่อประโยคง่ายๆ อย่างได้จังหวะ
	สามารถชี้บอกการจบประโยคได้ชัดเจนโดยการหยุดพัก
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1 - ลักษณะสำคัญของภาษาพูดในระดับต่างๆ ของ CEFR

ระดับ A1 เป็นระดับที่ต่ำที่สุดของการใช้ภาษาทั่วๆ ไป – เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถ “มีปฏิสัมพันธ์อย่างง่ายๆได้ ตั้งคำถามและตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตนเองว่าอาศัยอยู่ที่ไหน คนที่รู้จัก สิ่งของที่มี ริเริ่มและตอบสนองต่อประโยคง่ายๆ ที่เกี่ยวกับความจำเป็นเร่งด่วน หรือในหัวข้อที่คุ้นเคย” มากกว่าจะพึ่งพาเฉพาะคลังความรู้ด้านวลีที่ใช้สำหรับสถานการณ์ที่เฉพาะเจาะจงที่จัดเรียงคำศัพท์และซักซ้อมมาอย่างดีแล้ว

ระดับ A2 เป็นการสะท้อนระดับที่เรียกว่า ระดับต้น “Waystage” ในระดับนี้คำบรรยายระดับส่วนใหญ่จะระบุการใช้ภาษาในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆทางสังคม เช่น “รูปแบบการทักทายและสวัสดีอย่างง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน” “การกล่าวสวัสดี ถามว่าสบายดีไหม และแสดงปฏิกิริยาต่อข่าวสาร” “สามารถรับมือการสนทนาทางสังคมแบบสั้นๆ” “ถามและตอบคำว่าทำงานอะไรที่สถานที่ทำงาน และทำอะไรในยามว่าง” “เชิญและตอบรับคำเชื้อเชิญ” “พูดคุยว่าจะทำอะไร ไปไหน และการนัดพบปะ” “การนำเสนอและการรับข้อเสนอ” ที่ระดับนี้จะพบคำบรรยายระดับเกี่ยวกับการออกไปทำธุระ แต่เป็นฉบับที่ตัดทอนลงและทำให้ง่ายขึ้นจากคำบรรยายระดับครบชุดเกี่ยวกับการไปติดต่อธุระของ ‘ระดับกลาง’ ซึ่งสำหรับผู้ใหญ่ที่ใช้ชีวิตในเมืองนอก เช่น “การทำธุระง่ายๆ ในร้านค้า ไปรษณีย์ หรือธนาคาร” “ขอข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับการเดินทาง” “การใช้ขนส่งสาธารณะ: รถเมล์ รถไฟ แท็กซี่ การถามขอข้อมูลพื้นฐาน การถามและการบอกทิศทาง และการซื้อตั๋ว” “ถามหาและจัดหาสินค้าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และบริการต่างๆ” ระดับต่อไปเป็นสมรรถนะของ “ระดับต้นขั้นสูง” (A2+) สิ่งที่สังเกตเห็นได้ชัด คือ การมีส่วนร่วมที่เข้มแข็งมากขึ้นในการสนทนาโดยอาจจะได้รับการช่วยเหลือบ้าง และมีข้อจำกัดบางอย่าง เช่น “การริเริ่ม การรักษา และการจบการสนทนาเฉพาะที่อยู่ต่อหน้า” “เข้าใจเพียงพอที่จะรับมือกับการสนทนาง่ายๆ ประจำวันโดยไม่ต้องพยายามมากเกินไป” “ทำให้คนเข้าใจตนเองและแลกเปลี่ยนความคิด และข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคยในสถานการณ์ชีวิตประจำวันที่คาดการณ์ได้ หากมีคนช่วยในกรณีจำเป็น” “ประสบความสำเร็จในการสื่อสารเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องธรรมดา หากขอความช่วยเหลือเพื่อแสดงออกว่าต้องการอะไร” “สามารถจัดการสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่เนื้อหาคาดเดาได้ แม้ว่าโดยทั่วไปอาจจะสื่อไม่ได้เต็มที่และต้องคอยหาคำพูด” “สามารถปฏิสัมพันธ์อย่างค่อนข้างง่ายในสถานการณ์ที่สร้างขึ้น หากได้รับความช่วยเหลือ แต่การมีส่วนร่วมในการอภิปรายที่เปิดกว้างอาจจะมีข้อจำกัด” นอกจากนี้ที่สำคัญที่สุด มีความสามารถมากขึ้นในการรักษาการพูดเดี่ยวได้ เช่น “สามารถบอกความรู้สึกได้โดยใช้คำง่ายๆ” “สามารถบรรยายได้อย่างละเอียดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของตนในชีวิตประจำวัน เช่น ผู้คน สถานที่ การงาน หรือประสบการณ์ในการเรียน” “อธิบายกิจกรรมในอดีตและประสบการณ์ส่วนตัว” “เล่าถึงอุปนิสัยและกิจวัตรประจำวัน” “อธิบายแผนการและการจัดการ” “อธิบายว่าชอบอะไร ไม่ชอบอะไร” “อธิบายเหตุการณ์และกิจกรรมได้อย่างสั้นๆ ง่ายๆ” “เล่าถึงสัตว์เลี้ยงและทรัพย์สมบัติ” “ใช้ภาษาง่ายๆบรรยายเป็นประโยคสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งของและทรัพย์สมบัติและเปรียบเทียบระหว่างสิ่งต่างๆเหล่านั้น”

ระดับ B1 สะท้อนให้เห็นลักษณะพิเศษของ “ระดับกลาง” (Threshold Level)โดยระบุสำหรับผู้ไปเยือนต่างประเทศและส่วนใหญ่แบ่งเป็นสองลักษณะ ลักษณะแรก ได้แก่ ความสามารถในการรักษาการปฏิสัมพันธ์และสามารถสื่อสารให้เข้าใจสิ่งที่ต้องการได้ในบริบทต่างๆ เช่น “โดยทั่วไปสามารถติดตามประเด็นหลักของการอภิปรายยาวๆ รอบตัวเองได้ หากการพูดนั้นออกเสียงชัดเจนและสำเนียงมาตรฐาน” “ให้และขอความคิดเห็นส่วนตัวในการอภิปรายไม่เป็นทางการกับเพื่อนๆ” “สามารถแสดงประเด็นหลักที่ต้องการสื่อให้ได้ใจความ” “สามารถใช้ภาษาง่ายๆ อย่างหลากหลายและยืดหยุ่นเพื่อแสดงว่าต้องการอะไร” “สามารถดำเนินการสนทนาหรือการอภิปราย แต่บางทีอาจจะรู้สึกลำบากในการติดตามเมื่อพยายามจะพูดอย่างแน่ชัดว่าตนเองต้องการอะไร” “สามารถดำเนินการสนทนาได้ใจความ แม้จะหยุดบ้างเพื่อค้นหาไวยากรณ์และคำศัพท์ และเห็นได้ชัดว่ามีการแก้ไขการพูดผิด โดยเฉพาะในการพูดเองยาวๆ แบบต่อเนื่อง” ลักษณะที่สอง คือ ความสามารถที่จะจัดการปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างยืดหยุ่น เช่น “จัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ใช่กิจวัตรระหว่างการเดินทางบนขนส่งสาธารณะ” “จัดการกับเหตุการณ์ที่มักจะเกิดขึ้นเมื่อจองการท่องเที่ยวผ่านตัวแทนหรือเกิดขึ้นขณะเดินทาง” “เข้าร่วมสนทนาแบบไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนในหัวข้อที่คุ้นเคย”

“ทำการต่อว่า” “ริเริ่มการสัมภาษณ์/การปรึกษาหารือ (เช่น ยกหัวข้อใหม่ขึ้นมา) แต่ต้องอาศัยผู้สัมภาษณ์ในการปฏิสัมพันธ์” “ถามผู้คนเพื่อขอคำชี้แจงหรือขยายความสิ่งที่เขาเพิ่งพูดไป”

ระดับถัดไปดูเหมือนจะเป็น “ระดับกลางขั้นสูง” (B1+) ลักษณะสำคัญสองลักษณะยังคงมีอยู่ โดยมีการเพิ่มจำนวนคำบรรยายระดับซึ่งเน้นการแลกเปลี่ยน “จำนวน” ของข้อมูล เช่น “การรับข้อความการติดต่อสอบถาม การอธิบายปัญหา” “ให้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมที่ต้องการในการสัมภาษณ์/การปรึกษาหารือ (เช่น บรรยายอาการต่างๆให้แพทย์ฟัง) แต่ทำด้วยความแม่นยำที่จำกัด” “อธิบายว่าทำไมบางอย่างจึงเป็นปัญหา” “สรุปและลงความเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องสั้น บทความ การบรรยาย การสัมภาษณ์ เชิงอภิปรายหรือสารคดี และการตอบคำถามต่อเนื่องอย่างละเอียด” “ดำเนินการสัมภาษณ์ที่เตรียมการมาก่อน ตรวจสอบและยืนยันข้อมูล แม้ในบางครั้งต้องขอให้พูดซ้ำ ถ้าคำตอบของคนอื่นพูดเร็วหรือยาวไป” “อธิบายวิธีที่จะทำอะไรบางอย่างได้อย่างไร การให้คำแนะนำที่ละเอียด” “แลกเปลี่ยนข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและได้รวบรวมมาในหัวข้อที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันในสาขาของตนอย่างค่อนข้างมั่นใจ”

ระดับ B2 เป็นระดับใหม่ที่อยู่เหนือระดับ B1 (“ระดับกลาง”) ในขณะที่ A 2 (“ระดับต้น”) นั้นอยู่ต่ำกว่า ทั้งนี้เพื่อต้องการจะสะท้อนให้เห็นลักษณะเฉพาะของ “ระดับกลางสูง” (Vantage Level) การเปรียบเทียบก็คือการพัฒนานั้นเป็นไปอย่างช้าๆแต่ทว่าต่อเนื่องผ่านข้ามที่ราบสูงของระดับกลางมา ผู้เรียนพบว่าเขาได้มาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งทุกสิ่งดูแปลกไป ผู้เรียนจึงมีมุมมองใหม่- เขาสามารถมองรอบตัวด้วยวิธีใหม่ แนวคิดนี้ ดูเหมือนได้รับการสนับสนุนอย่างมากจากคำบรรยายระดับที่ได้มาตรฐานสำหรับระดับนี้ ซึ่งทั้งหมดนี้ เป็นการเปลี่ยนเนื้อหาเท่าที่ผ่านมาเลยทีเดียว เช่น ในระดับต่ำของกลุ่มนี้จะเน้นการโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพ: “อธิบายให้เหตุผลและสนับสนุนความคิดของตนในการอภิปรายโดยให้คำอธิบายที่เกี่ยวข้อง การให้ข้อโต้แย้งและความเห็น” “อธิบายมุมมอง เกี่ยวกับประเด็นหัวข้อ โดยให้ทางเลือกต่างๆทั้งข้อได้เปรียบและเสียเปรียบ” “สร้างข้อโต้แย้งที่มีเหตุผลได้อย่างต่อเนื่อง” “พัฒนาข้อโต้แย้งโดยให้เหตุผลสนับสนุนหรือคัดค้านมุมมองบางอย่าง” “อธิบายปัญหาและทำให้ฝ่ายตรงข้ามเข้าใจชัดเจนว่าในการเจรจาต่อรองจะต้องให้การยินยอม” “ใคร่ครวญสาเหตุ ผลลัพธ์ที่ตามมาและสถานการณ์สมมติ” “มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอภิปรายที่ไม่เป็นทางการเกี่ยวกับบริบทที่คุ้นเคย ให้ความเห็น แสดงจุดยืนอย่างชัดเจน ประเมินข้อเสนอทางเลือก และตั้งรวมทั้งตอบสนองข้อสมมติฐาน” ประการที่สอง เมื่อวิ่งผ่านระดับนี้มาจะมีจุดเน้นใหม่สองจุด จุดเน้นแรกคือ มีความสามารถมากกว่าการอดทนอดกลั้นต่อการต่อต้านและการไม่ยอมรับตนในการอภิปรายทางสังคม เช่น “สนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ คล่องแคล่ว และมีประสิทธิภาพ” “เข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดในภาษาพูดมาตรฐานอย่างละเอียด แม้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงดัง/มีความวุ่นวาย” “ ริเริ่มการสนทนา ผลัดกันพูดอย่างเหมาะสม และจบการสนทนาเมื่อต้องการ แม้บางครั้งอาจจะทำได้ไม่ค่อยสง่างามก็ตาม” “ใช้วลีตายตัว (เช่น “เป็นคำถามที่ตอบยาก”) เพื่อถ่วงเวลาและรักษาช่วงการพูดของตนเองในขณะกำลังสรรหาคำพูด” “มีปฏิสัมพันธ์อย่างคล่องแคล่วและฉับพลันที่ทำให้การปฏิสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอกับเจ้าของภาษาเป็นไปได้ดีโดยไม่ทำให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอึดอัด” “ปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ลีลา และการเน้นที่ปกติพบได้ในการสนทนา” “รักษาสัมพันธภาพกับเจ้าของภาษาโดยไม่ตั้งใจทำให้พวกเขาหัวเราะขบขัน หรือหงุดหงิด หรือเรียกร้องให้เขาประพฤติตนแตกต่างไปจากเจ้าของภาษา” จุดเน้นใหม่จุดที่สอง ได้แก่ ความเข้มข้นระดับใหม่ของการตระหนักรู้ทางภาษา อันได้แก่ “การแก้ไขข้อผิดพลาดถ้าหากทำให้เกิดความเข้าใจผิด” “จดจำข้อผิดพลาดที่นิยมและคอยควบคุมการพูดผิดอย่างมีสติ” “โดยทั่วไปมักจะแก้ไขข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องได้ถ้าเริ่มตระหนักรู้” “มีการวางแผนว่าจะพูดอะไรและจะพูดอย่างไรโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้รับสาร” โดยสรุปอาจดูเหมือนว่า นี่คือธรณีประตูใหม่ที่ผู้เรียนภาษาจะต้องข้ามไปให้ได้
กลุ่มต่อไปแสดงสมรรถนะของ “ระดับกลางขั้นสูงสุด” (B2+) (strong Vantage) จุดเน้นที่การโต้แย้ง การสนทนาทางสังคมที่มีประสิทธิภาพ และความตระหนักรู้ทางภาษาซึ่งปรากฏที่ระดับ B2 (“Vantage”) ก็ยังคงเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม จุดเน้นที่การโต้แย้งและการอภิปรายทางสังคมอาจจะตีความเป็นจุดเน้นใหม่ด้านทักษะการสนทนา ความเข้มข้นใหม่ของสมรรถนะเชิงวาทกรรมแสดงให้เห็นในการจัดการการสนทนา (กลยุทธ์การให้ความร่วมมือ) อันได้แก่ “ให้ข้อมูลป้อนกลับและติดตามข้อความและการอนุมานของคนอื่นๆซึ่งช่วยให้การอภิปรายพัฒนาต่อได้” “เชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของตนเองกับของคนอื่นๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว” นอกจากนี้ยังเห็นได้ชัดว่าเกี่ยวโยงกับความต่อเนื่อง/ความเชื่อมโยง: “การใช้กลวิธีการเชื่อมโยงจำนวนจำกัดเพื่อเชื่อมประโยคเข้าด้วยกันอย่างราบรื่นให้เป็นวาทกรรมที่ชัดเจนและต่อเนื่อง” “สามารถใช้คำเชื่อมต่างๆ ได้อย่างมี

ประสิทธิภาพเพื่อเน้นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ ได้อย่างชัดเจน” “พัฒนาข้อโต้แย้งอย่างเป็นระบบ โดยเน้นประเด็นสำคัญๆ อย่างเหมาะสม พร้อมรายละเอียดที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุน” และสุดท้ายกลุ่มระดับนี้มุ่งเน้นประเด็นต่างๆของ “การเจรจาต่อรอง”: “ร่างเค้าโครงกรณีเรียกค่าชดเชย ใช้ภาษาหว่านล้อม และข้อโต้แย้งง่ายๆ เพื่อเรียกร้องความพึงพอใจ” “ระบุข้อจำกัดในการยินยอมอย่างชัดเจน”

ระดับ C1 ดูเหมือนมีลักษณะสำคัญคือ การเข้าถึงความหลากหลายของภาษาซึ่งทำให้สามารถสื่อสารได้คล่องแคล่ว ฉับพลัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้: “สามารถพูดแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วและฉับพลัน โดยไม่ต้องพยายามมาก มีความรู้ความชำนาญทางคลังความรู้ด้านคำศัพท์ที่กว้าง ดังนั้นจึงสามารถใช้วิธีการพูดอ้อมไปอ้อมมาเอาชนะปัญหา เมื่อมีการเว้นวรรคการพูด การค้นหาสำนวนหรือกลยุทธ์ที่จะหลีกเลี่ยงเห็นได้ไม่ค่อยเด่นชัด” “มีเพียงหัวข้อที่มีแนวคิดยากเท่านั้นที่จะทำให้การสื่อสารแบบราบรื่นตามธรรมชาติมีอุปสรรคบ้าง” สมรรถนะเชิงวาทกรรมที่เป็นลักษณะของกลุ่มที่แล้วยังคงต่อเนื่องไปและเห็นได้ชัด ในระดับ C1 ที่เน้นความคล่องแคล่วมากขึ้น เช่น “สามารถเลือกวลีที่เหมาะสมจากคลังความรู้ด้านการใช้ภาษาตามหน้าที่ต่างๆ เพื่อใช้กล่าวเกริ่นนำเวลาลุกขึ้นพูด หรือถ่วงเวลาเพื่อใช้เวลาคิด” “สามารถผลิตคำพูดที่ชัดเจน ไหลราบรื่นและมีโครงสร้างที่ดี แสดงให้เห็นการใช้รูปแบบโครงสร้างการเขียน การใช้คำเชื่อมและกลไกการเชื่อมโยงของข้อความได้อย่างชำนาญ”

ระดับ C2 ไม่ได้ตั้งใจจะบอกนัยว่ามีสมรรถนะเท่ากับเจ้าของภาษาหรือใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สิ่งที่ต้องการคือจะบอกลักษณะระดับความแม่นยำ ความเหมาะสม และความง่ายในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นแบบฉบับของคำพูดของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จสูง คำบรรยายระดับที่เป็นมาตรฐานของระดับนี้ ได้แก่: “สามารถถ่ายทอดความหมายที่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำโดยใช้กลไกการปรับเปลี่ยนที่หลากหลายอย่างถูกต้องเหมาะสม” “มีความเชี่ยวชาญด้านสำนวนและภาษาพูด โดยตระหนักถึงระดับของความหมายที่แอบแฝง” “สามารถกลับคำพูดและแก้ไขข้อความที่เป็นปัญหาอย่างราบรื่น โดยคู่สนทนาแทบไม่รู้สึก” ระดับต่างๆ ของ CEFRสามารถนำเสนอและนำไปใช้ในหลายรูปแบบ และลงรายละเอียดได้อย่างหลากหลาย อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่กำหนดไว้ตายตัวในการอ้างอิงระดับต่างๆ นั้นโปร่งใส และสอดคล้องกัน และสามารถเป็นเครื่องมือสำหรับการวางแผนในอนาคต และเป็นรากฐานในการพัฒนาต่อไป เจตนาของการให้คำบรรยายระดับแบบขยายความที่เป็นรูปธรรมจำนวนหลายชุด รวมทั้งเกณฑ์ต่างๆ และวิธีการเพื่อพัฒนาคำบรรยายระดับต่อไป ก็เพื่อช่วยให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจนำไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เข้ากับบริบทของตน

ระดับสมรรถนะทางภาษาทั่วไปได้สรุปไว้ในตารางต่อไปนี้

	การปรากฏตัวและผลกระทบ	
ผู้ใช้ขั้นสูง	C2	สามารถเข้าใจข้อความเกือบทุกชนิด สามารถย่อข้อมูลจากแหล่งข้อมูลการฟังและการเขียนที่แตกต่างกัน โดยวางโครงสร้างการโต้แย้งและคำอธิบายใหม่ในลักษณะที่เป็นเหตุเป็นผล สามารถแสดงความคิดของตนได้อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำ โดยไม่ต้องเตรียมตัวมาก่อน และแยกแยะความหมายที่แยบยลได้แม้ในสถานการณ์ที่ซับซ้อน
	C1	สามารถเข้าใจข้อความที่ยาวและท้าทายและสังเกตเห็นความหมายแฝงได้ สามารถแสดงความคิดของตนได้อย่างคล่องแคล่ว โดยไม่ต้องเตรียมตัวมาก่อนและไม่ต้องหยุดคิดหาคำพูดแบบชัดเจนมากนัก สามารถใช้ภาษาได้อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพเพื่อจุดประสงค์ทางสังคม วิชาการ และอาชีพ สามารถผลิตข้อความที่ละเอียด ชัดเจน และมีระเบียบเกี่ยวกับหัวข้อที่ซับซ้อน โดยแสดงให้เห็นการใช้งานรูปแบบการจัดระเบียบและคำเชื่อมอย่างรอบคอบ

ผู้ใช้ขั้นสูง	B2	สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญในข้อความที่ซับซ้อนทั้งเกี่ยวกับหัวข้อที่เป็นรูปธรรมและป็นนามธรรม รวมทั้งการอภิปรายทางเทคนิคในสายงานที่เชี่ยวชาญสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ค่อนข้างคล่องแคล่วและไม่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้าเป็นเหตุให้ปฏิสัมพันธ์เป็นประจำกับผู้ใช้ภาษาเป้าหมายเป็นไปได้โดยไม่ลำบากมากสำหรับทั้งสองฝ่ายสามารถผลิตข้อความที่ละเอียดและชัดเจนเกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลายและอธิบายความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อ โดยให้ข้อดีและข้อเสียของตัวเลือกที่หลากหลาย
		สามารถเข้าใจประเด็นสำคัญของข้อความแบบมาตรฐานและชัดเจนที่ได้รับเกี่ยวกับประเด็นคุ้นเคยที่พบเห็นเป็นประจำในการทำงาน โรงเรียน การพักผ่อน ฯลฯสามารถจัดการกับสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่น่าจะเกิดขึ้นในขณะเดินทางในบริเวณที่มีการใช้ภาษานั้นๆสามารถผลิตข้อความที่ต่อเนื่องง่ายๆเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจสามารถบรรยายประสบการณ์และเหตุการณ์ ความฝัน ความหวังและเป้าหมายและให้เหตุผลและคำอธิบายสำหรับความคิดเห็นและแผนการ
ผู้ใช้ขั้นต้น	A2	สามารถเข้าใจประโยคและสำนวนที่ใช้บ่อยที่เกี่ยวกับประเด็นที่ใกล้ตัวที่สุด (เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองและครอบครัวง่ายๆ การช็อปปิง ภูมิศาสตร์ในพื้นที่ การทำงาน)สามารถสื่อสารในงานที่ง่ายและทำเป็นประจำที่ต้องใช้การแปลกเปลี่ยนข้อมูลโดยตรงและเรียบง่ายเกี่ยวกับประเด็นที่คุ้นเคยและเป็นกิจวัตรสามารถบรรยายแง่มุมเกี่ยวกับพื้นหลังของตน สิ่งแวดล้อมรอบตัวและประเด็นที่จำเป็นเร่งด่วนด้วยภาษา
	A1	สามารถเข้าใจและใช้สำนวนที่คุ้นเคยในชีวิตประจำวันและวลีง่ายๆ เพื่อสนองความต้องการที่เป็นรูปธรรมสามารถแนะนำตัวเองและคนอื่น และสามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว เช่น สถานที่อยู่ คนที่รู้จัก และสิ่งที่มีสามารถปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธีง่าย หากบุคคลอื่นพูดอย่างช้าๆและชัดเจน และพร้อมที่จะช่วยเหลือ

ภาคผนวก 2 - ตาราง CEFR 2: การประเมินตนเอง (พร้อมกับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และการเป็นสื่อกลาง)

การรับ	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การฟัง	ฉันสามารถเข้าใจคำที่คุ้นเคยและวลีง่ายๆ เกี่ยวกับตัวฉัน ครอบครัวของฉัน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัวที่เป็นรูปธรรม ถ้าหากผู้คนพูดช้าและชัดเจน	ฉันสามารถเข้าใจวลีและคำศัพท์ที่ใช้บ่อยมากที่สุดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่ (เช่น ข้อมูลพื้นฐาน ส่วนตัว และของครอบครัว การจับจ่ายซื้อของ ภูมิศาสตร์ ท้องถิ่น การจ้างงาน)	ฉันสามารถเข้าใจประเด็นหลักของการพูดแบบมาตรฐานและชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องราวที่คุ้นเคยซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำในที่ทำงาน ในโรงเรียน และในยามว่าง ฯลฯ	ฉันสามารถเข้าใจการพูดที่ยืดยาวและการบรรยายและสามารถติดตามข้อโต้แย้งต่างๆ ที่ซับซ้อนได้ หากเป็นหัวข้อที่ค่อนข้างคุ้นเคย	ฉันสามารถเข้าใจการพูดที่ยืดยาวได้แม้ว่าจะมีโครงสร้างที่ไม่ชัดเจนและบอกความสัมพันธ์เพียงเป็นนัยและไม่ส่งสัญญาณให้เห็นชัดเจน ฉันสามารถเข้าใจรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์ได้อย่างง่ายดาย	ฉันไม่มีปัญหาในการเข้าใจภาษาพูดทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการพูดสดหรือออกกระจายเสียง แม้จะพูดเร็วเกือบใกล้เคียงกับความเร็วของเจ้าของภาษาพูดหากฉันมีเวลาทำความคุ้นเคยกับสำเนียง

		ฉันสามารถจับประเด็นหลักในข้อความที่สั้น ชัดเจน และง่ายๆ ได้ รวมทั้งการประกาศต่างๆ	ฉันสามารถเข้าใจประเด็นหลักของรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ในเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันหรือหัวข้อที่สนใจส่วนตัวหรือด้านวิชาชีพ ถ้าการพูดค่อนข้างช้าและชัดเจน	ฉันสามารถเข้าใจข่าวในโทรทัศน์ส่วนใหญ่ และรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ฉันสามารถเข้าใจภาพยนตร์ส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นแบบมาตรฐาน		

การรับ	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การอ่าน	ฉันสามารถเข้าใจชื่อที่คุ้นเคย คำ และประโยคที่ง่ายมากๆ เช่น คำประกาศ และโปสเตอร์ หรือสมุดแจ้งรายการสินค้า	ฉันสามารถอ่านข้อความที่สั้นมากๆ และง่ายๆ ฉันสามารถหาข้อมูลที่เจาะจงและคาดเดาได้ในเอกสารง่ายๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน เช่น คำโฆษณา หนังสือชี้ชวน เมนู และตารางเวลา และฉันสามารถอ่านจดหมายส่วนตัวสั้นๆ ง่ายๆได้	ฉันสามารถเข้าใจข้อความที่ส่วนใหญ่ใช้ภาษาที่พบบ่อยในชีวิตประจำวันหรือที่เกี่ยวกับการงาน ฉันเข้าใจการบรรยายเหตุการณ์ ความรู้สึก และความปรารถนาในจดหมายส่วนตัว	ฉันสามารถอ่านบทความและรายงานเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ ในปัจจุบัน ซึ่งผู้เขียนแสดงจุดยืนหรือความคิดเห็นบางอย่าง ฉันเข้าใจวรรณกรรมร้อยแก้วร่วมสมัยได้	ฉันเข้าใจตัวบทเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ซับซ้อนและวรรณกรรมต่างๆ โดยชื่นชมความแตกต่างของลีลาการเขียน ฉันเข้าใจบทความเฉพาะด้านและข้อแนะนำทางเทคนิคที่ยาวๆ แม้ว่าจะไม่เกี่ยวกับสาขาฉันก็ตาม	ฉันสามารถอ่านทุกรูปแบบของภาษาเขียนได้อย่างสบายๆ รวมทั้งบทคัดย่อตัวบทที่ซับซ้อนด้านโครงสร้างหรือทางภาษาศาสตร์ เช่น คู่มือ บทความเฉพาะและงานวรรณกรรม

การปฏิสัมพันธ์	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การปฏิสัมพันธ์ในการพูด	ฉันสามารถมีปฏิสัมพันธ์แบบง่ายๆ ได้ หากอีกฝ่ายหนึ่งพร้อมที่จะพูดสิ่งนั้นซ้ำ หรือเปลี่ยนคำพูดใหม่ด้วยการพูดช้าลง และช่วยฉันเรียบเรียงคำพูดที่ฉันต้องการจะสื่อ ฉันสามารถถามและตอบคำถามง่ายๆ ในเรื่องเกี่ยวกับความจำเป็นเร่งด่วน หรือหัวข้อที่คุ้นเคยมาก	ฉันสามารถสื่อสารในภาระหน้าที่ประจำวันที่ง่ายๆ ซึ่งต้องการเพียงการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่ายๆ ตรงไปตรงมา ในหัวข้อและกิจกรรมที่คุ้นเคย ฉันสามารถรับมือกับการสนทนาทางสังคมที่สั้นมากๆ แม้ว่าตามปกติแล้วฉันไม่เข้าใจมากพอที่จะดำเนินการสนทนาได้ต่อเนื่องด้วยตนเอง	ฉันสามารถรับมือกับสถานการณ์แทบทุกอย่างที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางไปยังพื้นที่ที่พูดภาษานั้นๆได้ ฉันสามารถเข้าร่วมการสนทนาโดยไม่ต้องเตรียมการล่วงหน้าในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรือเกี่ยวกับชีวิตประจำวันได้ (เช่น ครอบครัว งานอดิเรก การงาน การท่องเที่ยว และเหตุการณ์ปัจจุบัน)	ฉันสามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างคล่องแคล่วและฉับพลัน ทำให้การปฏิสัมพันธ์กับเจ้าของภาษาเป็นไปอย่างสม่ำเสมอได้ ฉันสามารถมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการอภิปรายเกี่ยวกับบริบทที่คุ้นเคย และสามารถอธิบายให้เหตุผลและยืนยันได้	ฉันสามารถแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วและฉับพลันโดยไม่ต้องหาสำนวนอย่างเห็นได้ชัดเจนมาก ฉันสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพเพื่อจุดประสงค์ทางสังคมและวิชาชีพ ฉันสามารถเรียบเรียงแนวคิดและความคิดได้อย่างแม่นยำ และสามารถเชื่อมโยงการสนทนาของฉันกับผู้พูดอื่นๆ ได้อย่างเชี่ยวชาญ	ฉันสามารถเข้าร่วมทุกการสนทนาของการอภิปรายได้อย่างง่ายดาย และฉันคุ้นเคยกับสำนวนโวหารต่างๆ รวมทั้งภาษาพูดเป็นอย่างดี ฉันสามารถแสดงออกอย่างคล่องแคล่วและถ่ายทอดความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำ ถ้าฉันมีปัญหาฉันสามารถย้อนกลับไปและแก้ไขข้อบกพร่องได้อย่างราบรื่นโดยผู้อื่นแทบไม่ได้สังเกต

การปฏิสัมพันธ์	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การปฏิสัมพันธ์ในการเขียนและทางออนไลน์	ฉันสามารถโพสต์คำทักทายง่ายๆ สั้นๆ เป็นการบอกเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันทำ และชอบสิ่งนั้นอย่างไร และสามารถตอบความคิดเห็นต่างๆ แบบง่ายๆ ได้	ฉันสามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมแบบง่ายๆ โดยแสดงออกว่าฉันรู้สึก อย่างไร กำลังทำอะไรอยู่ หรือฉันต้องการอะไรสามารถโต้ตอบคำวิจารณ์ด้วยการขอบคุณ	ฉันสามารถแสดงปฏิสัมพันธ์เกี่ยวกับประสบการณ์ เหตุการณ์ ความประทับใจ และความรู้สึกต่างๆ ได้ หากมีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้า	ฉันสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนจำนวนมากได้สามารถเชื่อมโยงผลงานของฉันกับผู้อื่น และจัดการกับการเข้าใจผิดหรือความเห็นไม่ลงรอยกันได้	ฉันสามารถเข้าใจความตั้งใจและความนัยของการมีส่วนร่วมของผู้อื่นในประเด็นที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม และสามารถพูดแสดงออกได้อย่างชัดเจนและ	ฉันสามารถแสดงออกด้วยน้ำเสียงที่เหมาะสมและลีลาการเขียนได้ทุกรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ทางการเขียน

	ฉันสามารถแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบแบบง่ายๆต่อข้อความที่ผู้อื่นโพสต์ รูปภาพ และสื่อมวลชน ฉันสามารถซื้อของแบบง่ายๆ ได้สำเร็จสามารถกรอกข้อความส่วนตัวในแบบฟอร์มต่างๆได้	ขอโทษ หรือตอบคำถามได้ ฉันสามารถทำกิจธุระง่ายๆ เช่น สั่งของ ทำตามข้อแนะนำง่ายๆ และร่วมทำงานกับคู่สนทนาที่ช่วยเหลือดีได้	ฉันสามารถถามหรือให้คำชี้แจงง่ายๆ และโต้ตอบคำวิจารณ์และตอบคำถามได้ละเอียดพอควร ฉันสามารถร่วมทำงานโครงการกับกลุ่มได้ หากมีสื่อทัศน์ต่างๆ ช่วย เช่น รูปภาพ สถิติ และกราฟเพื่ออธิบายแนวคิดที่ซับซ้อนมากขึ้น	หากผู้อื่นหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ซับซ้อน ให้เวลาฉัน และให้ความร่วมมือด้วยดี ฉันสามารถเน้นความสำคัญของข้อเท็จจริง เหตุการณ์ และประสบการณ์ อธิบายความถูกต้องของแนวคิด และสนับสนุนความร่วมมือ	แม่นยำ โดยปรับภาษาของฉันและทำเนียบภาษาอย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ ฉันสามารถจัดการกับปัญหาการสื่อสารและประเด็นทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการชี้แจงให้ความกระจ่างและและยกตัวอย่าง	ฉันสามารถคาดเดาและจัดการกับการเข้าใจผิดที่เป็นไปได้ ประเด็นในการสื่อสารและปฏิกิริยาโต้ตอบทางอารมณ์ และสามารถปรับภาษาและน้ำเสียงได้อย่างยืดหยุ่นและละเอียดอ่อนตามความเหมาะสม

การผลิต	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การผลิต การพูด	ฉันสามารถพูดวลีและประโยคง่ายๆเพื่ออธิบายว่าอาศัยอยู่ที่ไหนและคนที่ฉันรู้จักได้	ฉันสามารถพูดวลีเป็นชุดๆ และประโยคต่างๆ เพื่ออธิบายโดยใช้คำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับครอบครัวของฉันและคนอื่นๆ สภาพความเป็นอยู่ ภูมิหลังทางการศึกษาของฉัน และงานปัจจุบันหรืองานล่าสุด	ฉันสามารถเชื่อมวลีต่างๆ อย่างง่ายๆ เพื่อบรรยายประสบการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ ความฝันของฉัน ความหวัง และความทะเยอทะยาน ฉันสามารถให้เหตุผลสั้นๆ และคำอธิบายสำหรับความคิดเห็นและแผนการ ฉันสามารถเล่าเรื่องหรือเล่าพล็อตของหนังสือหรือภาพยนตร์ และบรรยายปฏิกิริยาของฉันได้	ฉันสามารถนำเสนอคำอธิบายที่ชัดเจนและละเอียดในหัวข้อที่หลากหลายที่เกี่ยวกับสาขาที่สนใจ ฉันสามารถอธิบายความคิดเห็นในประเด็นหัวข้อโดยให้ข้อได้เปรียบและข้อเสียเปรียบของทางเลือกต่างๆ	ฉันสามารถนำเสนอคำอธิบายที่ชัดเจนและละเอียดในหัวข้อที่ซับซ้อนซึ่งรวมหัวข้อย่อยเข้ามาไว้ด้วยกัน พัฒนาประเด็นเฉพาะ และจบด้วยการสรุปอย่างเหมาะสม	ฉันสามารถนำเสนอคำอธิบายที่ชัดเจนและไหลราบรื่น หรือข้อโต้แย้งในแบบที่เหมาะสมกับบริบทและมีโครงสร้างที่สมเหตุสมผล ซึ่งช่วยให้ผู้ฟังสามารถสังเกตและจดจำประเด็นที่สำคัญได้

การผลิต	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การผลิตการเขียน	ฉันสามารถเขียนวลีและประโยคง่ายๆ โดดๆ ได้	ฉันสามารถเขียนวลีและประโยคต่างๆ โดยใช้สันธานง่ายๆ เชื่อม เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า”	ฉันสามารถเขียนข้อความที่ตรงไปตรงมาอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่คุ้นเคย หรือสนใจส่วนตัว	ฉันสามารถเขียนข้อความที่ชัดเจนและละเอียดในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับความสนใจของฉัน ฉันสามารถเขียนเรียงความหรือรายงานโดยให้ข้อมูลหรือผลสนับสนุนหรือต่อต้านประเด็นความคิดเห็นบางประเด็น	ฉันสามารถสื่อด้วยข้อความที่ชัดเจนและเรียบเรียงอย่างดี แสดงความคิดเห็นอย่างละเอียดในระดับหนึ่ง ฉันสามารถเขียนข้อความที่ละเอียดในหัวข้อที่ซับซ้อนในเรียงความหรือรายงานโดยขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญๆ ฉันสามารถเขียนข้อความประเภทต่างๆ ด้วยลีลาที่เหมาะสมสำหรับผู้อ่านเป้าหมาย	นสามารถเขียนข้อความได้อย่างชัดเจนและไหลราบรื่นด้วยลีลาที่เหมาะสม ฉันสามารถเขียนจดหมายที่ซับซ้อน รายงาน หรือบทความที่นำเสนอกรณีด้วยโครงสร้างการเขียนที่เป็นเหตุเป็นผลทำให้ผู้อ่านสังเกตและจดจำประเด็นที่สำคัญ ฉันสามารถเขียนบทสรุปหรือบทวิจารณ์ผลงานด้านวิชาชีพ หรือผลงานทางวรรณกรรมได้

การเป็นสื่อกลาง	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การเป็นสื่อกลางข้อความ	ฉันสามารถสื่อข้อมูลง่ายๆ ที่คาดเดาได้ในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ เช่น ป้าย ประกาศ โปสเตอร์ และแผ่นพับ	ฉันสามารถสื่อประเด็นหลักๆ ในข้อความที่สั้นๆ ง่ายๆ ในหัวข้อที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและอยู่ในความสนใจฉับพลันที่แสดงออกชัดเจนด้วยภาษาง่ายๆ	ฉันสามารถถ่ายทอดข้อมูลที่มีในตัวบทที่ชัดเจนและเรียบเรียงดีเกี่ยวกับข้อมูลในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัวหรือสนใจในปัจจุบัน	ฉันสามารถถ่ายทอดข้อมูลละเอียดและข้อโต้แย้งอย่างน่าเชื่อถือ เช่น ประเด็นสำคัญในตัวบทที่ซับซ้อนแต่เรียบเรียงอย่างดีในสาขาฉันที่สนใจในด้านวิชาชีพ วิชาการ หรือสนใจส่วนตัว	ฉันสามารถถ่ายทอด แนวคิดสำคัญในตัวบทที่ซับซ้อนได้ชัดเจนและคล่องแคล่วด้วยภาษาที่เรียบเรียงได้อย่างดีไม่ว่าจะเกี่ยวหรือไม่กับสาขาที่ฉันสนใจ หากฉันมีโอกาสตรวจสอบแนวคิดเฉพาะด้านบางอย่าง	ฉันสามารถอธิบายด้วยภาษาที่ชัดเจนคล่องแคล่ว และเรียบเรียงดี วิธีการนำเสนอข้อเท็จจริง และข้อโต้แย้ง ถ่ายทอดแง่มุมที่ประเมินและนวงของภาษาส่วนใหญ่ได้อย่างแม่นยำและชี้ให้เห็นความหมายแฝง

						ทางสังคม วัฒนธรรม (เช่น ทำเนียบภาษา การพูดถ่อมตน การประชด ประชัน การเสียดสี)

การเป็นสื่อกลาง	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การสื่อกลางแนวคิด	ฉันสามารถเชิญให้คนอื่นมีส่วนร่วมโดยใช้วลีสั้นๆ ง่ายๆ ฉันสามารถใช้คำง่ายๆ และสัญญาณเพื่อแสดงว่าฉันสนใจความคิด และเพื่อยืนยันว่าฉันเข้าใจ ฉันสามารถแสดงความคิดอย่างง่ายๆ และถามคนอื่นว่าเขาเข้าใจฉันไหม และว่าเขาคิดเห็นอย่างไร	ฉันสามารถร่วมมือในงาน เชิงปฏิบัติที่ง่ายๆ ถามความเห็นคนอื่นๆ เสนอแนะ เข้าใจการโต้ตอบ หากฉันสามารถถามให้พูดซ้ำได้ หรือให้เปลี่ยนคำพูดใหม่ในบางโอกาส ฉันสามารถเสนอแนะด้วยวิธีง่ายๆ เพื่อให้การอภิปรายดำเนินต่อไปได้ และสามารถถามว่าคนอื่นคิดเห็นอย่างไรกับแนวคิดบางอย่าง	ฉันสามารถอธิบายงานด้วยคำง่ายๆ และขอให้คนอื่นช่วยงานด้วยความเชี่ยวชาญของพวกเขา ฉันสามารถเชิญให้คนอื่นพูด เพื่ออธิบายเหตุผลของความคิดของเขา หรือให้ขยายความประเด็นที่เขาพูดถึง ฉันสามารถตั้งคำถามที่เหมาะสมได้ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจแนวคิด และสามารถพูดซ้ำสิ่งที่คนอื่นกล่าวไว้แล้ว เพื่อยืนยันว่า เข้าใจตรงกัน	ฉันสามารถกระตุ้นให้คนมีส่วนร่วมและตั้งคำถาม ซึ่งเรียกร้องปฏิกิริยาของสมาชิกในกลุ่ม หรือถามคนให้ขยายความคิด และอธิบายความคิดของเขาให้กระจ่างได้ ฉันสามารถพัฒนาแนวคิดของคนอื่นและเชื่อมโยงทั้งหมดให้เป็นขบวนการคิดที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาประเด็นในแง่มุมต่างๆ	ฉันสามารถรับรู้แง่มุมต่างๆ ในการนำกลุ่มโดยการตั้งคำถามเปิด ซึ่งมาจากการนำเสนอของคนต่างๆ ในกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้นำเสนอรายงานที่คนอื่นนำเสนอ สรุป ขยายความที่มีเหตุผล และตัดสินแง่มุมที่หลากหลาย และช่วยนำพาการอภิปรายให้ไปสู่การจบได้อย่างเชี่ยวชาญ	ฉันสามารถนำพาการพัฒนาแนวคิดในการอภิปรายหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม กระตุ้นให้คนอื่นอธิบายเพิ่มเติม เหตุผล สรุป ประเมิน และเชื่อมโยงข้อเสนอต่างๆ เพื่อสามารถตกลงกันได้เพื่อหาทางแก้ไขหรือการเดินหน้าต่อไป

การเป็นสื่อกลาง	A1	A2	B1	B2	C1	C2
การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร	ฉันสามารถช่วยสื่อสารด้วยการแสดงความยินดีต้อนรับและความสนใจด้วยคำง่ายๆ และสัญญาณที่ไม่ใช้คำพูด โดยเชิญให้คนอื่นพูดและแสดงให้เห็นว่าฉันเข้าใจหรือไม่ ฉันสามารถสื่อสารข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของคนอื่นและข้อมูลง่ายๆ ที่คาดเดาได้ หากมีคนช่วยเรียบเรียงคำพูด	ฉันสามารถช่วยสื่อสารโดยใช้คำง่ายๆ เพื่อเชิญให้คนอธิบายสิ่งของสามารถ แสดงให้คนเห็นเมื่อฉันเข้าใจและ/หรือเห็นด้วย ฉันสามารถสื่อประเด็นหลักของคำพูดที่ใช้ในสถานการณ์ชีวิตประจำวันที่คาดเดาได้เกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นส่วนตัว ฉันสามารถรับรู้ได้เมื่อคนพูดไม่เห็นด้วย หรือเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น และสามารถใช้วลีง่ายๆ เพื่อหาทางประนีประนอมและตกลงกันได้	ฉันสามารถสนับสนุนวัฒนธรรมการสื่อสารที่มีร่วมกัน โดยการแนะนำผู้คนแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญและการร้องของ่ายๆ ให้ยืนยัน และ/หรือการให้ความกระจ่าง ฉันสามารถสื่อสารความรู้สึกส่วนใหญ่ในสิ่งที่พูดกันในหัวข้อที่ฉันสนใจส่วนตัว หากผู้พูดพูดชัดเจน และฉันสามารถหยุดเพื่อวางแผนว่าจะแสดงออกอย่างไร	ฉันสามารถกระตุ้นวัฒนธรรมการสื่อสารที่มีร่วมกันโดยปรับวิธีการดำเนินการสื่อสารด้วยการแสดงความชื่นชมแนวคิดที่แตกต่าง ความรู้สึก และมุมมอง และเชิญให้คนมีปฏิกิริยาต่อความคิดผู้อื่น ฉันสามารถสื่อความสำคัญของถ้อยความที่สำคัญๆ และมุมมองในหัวข้อที่อยู่ในสาขาที่ฉันสนใจ หากผู้พูดให้ความกระจ่างถ้าจำเป็น	ฉันสามารถเป็นสื่อกลางทางวัฒนธรรมในการสื่อสารที่มีร่วมกัน โดยจัดการกับสิ่งที่คลุมเครือ แสดงความรู้สึกอ่อนไหวต่อความคิดที่แตกต่าง และขจัดความเข้าใจผิดต่างๆ ฉันสามารถสื่อสารข้อมูลที่สำคัญได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว และกระชับใจความรวมทั้งอธิบายการอ้างอิงเชิงวัฒนธรรม ฉันสามารถใช้ภาษาแบบหว่านล้อมได้อย่างมีชั้นเชิง	ฉันสามารถเป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมชาติระหว่างคนในชุมชนของฉันและชุมชนอื่นๆ โดยคำนึงถึงข้อแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรมและและภาษาศาสตร์สังคม และสามารถสื่อสารความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้

ภาคผนวก 3 - คุณลักษณะของภาษาพูด (เพิ่มระบบเสียง)

	ขอบข่ายของคำศัพท์	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การปฏิสัมพันธ์	ความเกี่ยวเนื่อง	ระบบเสียง
C2	มีความยืดหยุ่นอย่างสูงในการเรียบเรียงความคิดในรูปแบบภาษาต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อย อย่างแม่นยำ เพื่อเน้นและชี้ให้เห็นความแตกต่าง และเพื่อขจัดความคลุมเครือ มีความรู้ด้านสำนวนและภาษาพูดอย่างดี	สามารถควบคุมไวยากรณ์ของภาษาที่ซับซ้อนได้ต่อเนื่อง แม้ว่าสมาธิไปอยู่ที่อื่น (เช่น ในการวางแผนล่วงหน้าในการควบคุมปฏิกิริยาของผู้อื่น)	สามารถแสดงออกได้อย่างฉับพลันเป็นระยะเวลายาวด้วยภาษาพูดที่เป็นธรรมชาติ โดยหลีกเลี่ยงหรือกลับคำพูดเพื่อพบปัญหาได้อย่างราบรื่น โดยคู่สนทนาแทบไม่รู้สึก	สามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างง่ายดายและอย่างชำนาญโดยใช้สัญลักษณ์ที่ไม่เป็นคำพูดและการบอกนัยที่เป็นทำนองเสียงได้อย่างง่ายดาย สามารถเข้าไปร่วมสนทนาได้อย่างกลมกลืนโดยการผลัดกันพูดอย่างธรรมชาติ การอ้างอิง และคำอุปมา ฯลฯ	สามารถสร้างข้อความที่เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงโดยใช้รูปแบบการพูดที่หลากหลายและเหมาะสมอย่างเต็มที่และมีการใช้สันธานและคำเชื่อมอื่นๆหย่างหลากหลาย	สามารถใช้ลักษณ์ทางระบบเสียงในภาษาเป้าหมายอย่างเต็มที่และสามารถควบคุมได้ดีมาก รวมทั้งลักษณะทางสัทสัมพันธ์ เช่น การเน้นคำและประโยค จังหวะ และทำนองเสียง ทำให้ประเด็นที่ละเอียดที่ต้องการสื่อมีความชัดเจนและแม่นยำ ความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย ไม่ได้รับผลกระทบจากสำเนียงซึ่งอาจจะติดมาจากภาษาอื่น
C1	มีความเชี่ยวชาญทางภาษาที่กว้างขวาง ทำให้สามารถเลือกคำพูดที่จะแสดงออกได้อย่างชัดเจนด้วยวิธีที่เหมาะสมในหัวข้อที่เหมาะสม ไม่ว่าจะหัวข้อทั่วๆ ไป ด้านวิชาการ ด้านวิชาชีพ หรือสันทนาการ โดยไม่ต้องจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด	มีความแม่นยำด้านไวยากรณ์สูง แทบไม่มีที่ผิดแทบจะไม่ได้ และโดยทั่วๆ ไปมักจะแก้ไขถ้าเกิดผิดขึ้นมา	สามารถแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่วและฉับพลัน เกือบไม่ต้องออกแรงมาก มีเพียงหัวข้อที่แนวคิดยากเท่านั้นจะเป็นอุปสรรคสำหรับการพูดแบบธรรมชาติและลื่นไหล	สามารถเลือกวลีที่เหมาะสมได้จากขอบข่ายวาทกรรมตามบทบาทหน้าที่อันหลากหลายเพื่อเกริ่นนำการพูด เพื่อจะได้คิวการพูด หรือเพื่อการพูดที่ต่อเนื่อง และสามารถเชื่อมโยงคำพูดของตนเองให้เข้ากับของ คนอื่นๆ ได้อย่างชำนาญ	สามารถพูดได้ชัดเจน ลื่นไหล และมีการเรียบเรียงคำพูดที่ดี แสดงให้เห็นว่าควบคุมการใช้รูปแบบการพูดต่างๆ ได้ดี การใช้สันธานและคำเชื่อมต่างๆ	สามารถใช้ลักษณะต่างๆ ของระบบเสียงได้ดีในภาษาเป้าหมาย โดยสามารถควบคุมการพูดได้เพียงพอทำให้คนอื่นเข้าใจได้ง่าย สามารถออกเสียงทุกตัวในภาษาเป้าหมาย อาจจะมีติดสำเนียงจากภาษาอื่นบ้าง แต่ไม่มีผลต่อความ

						ชัดเจนด้วยอักขระ น้ำเสียงและความหมาย
B2+						
B2	มีขอบข่ายของภาษาเพียงพอที่จะให้คำอธิบายอย่างชัดเจน แสดงความคิดเห็นในหัวข้อทั่วๆ ไป เกือบทุกหัวข้อโดยไม่ต้องหาคำอย่างเห็นได้ชัด โดยใช้รูปแบบประโยคที่ซับซ้อนบางประโยคได้	แสดงความสามารถในการควบคุมความรู้ด้านไวยากรณ์ค่อนข้างดีมาก ไม่มีข้อผิดพลาดซึ่งอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด และสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดส่วนใหญ่ของตนเองได้	สามารถพูดได้ยาวโดยจังหวะค่อนข้างสม่ำเสมอ แม้บางครั้งจะชะงักบ้าง เมื่อต้องหารูปแบบและสำนวนการพูด มีการเว้นช่วงที่ยาวบ้างและสังเกตได้	สามารถเริ่มต้นการสนทนาได้เมื่อถึงเวลาพูดก็ทำได้อย่างเหมาะสม และสามารถจบการสนทนาได้เมื่อต้องการ แม้บางครั้งอาจจะทำได้ไม่ค่อยสง่างามเท่าไหร่ สามารถช่วยการอภิปรายในหัวข้อที่คุ้นเคยได้ ยืนยันความเข้าใจและเชิญให้คนอื่นพูด ฯลฯ	ใช้เครื่องมือในการเชื่อมคำได้จำกัดเพื่อทำให้ถ้อยแถลงเป็นการพูดที่ชัดเจนและเกี่ยวเนื่อง แม้บางครั้งเป็นการพูด “ที่ก้าวกระโดด” ในการสนทนายาวๆ	โดยทั่วๆ ไป สามารถใช้ทำนองเสียงที่เหมาะสม เน้นคำที่ถูกต้องและออกเสียงแต่ละเสียงได้ชัดเจน แต่ติดสำเนียงภาษาอื่น (ๆ) ที่พูด แต่แทบจะไม่เป็นอุปสรรคต่อความชัดเจนด้วยอักขระน้ำเสียงและความหมาย
B1+						
B1	มีความรู้ทางภาษาพอเพียงที่จะใช้การได้ ด้วยศัพท์ที่มีมากพอจะพูดแสดงออกได้ แต่อาจจะชะงักบ้าง และพูดจาอ้อมค้อมในหัวข้อ เช่น ครอบครัว งาน อดิเรก และความสนใจ การงาน การท่องเที่ยว และเหตุการณ์ปัจจุบัน	ใช้คลังความรู้ทางคำศัพท์ ‘ ประจำวัน’ที่ใช้บ่อยๆ และรูปแบบของคำที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่พอคาดการณ์ได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล	สามารถดำเนินการพูดต่อไปได้อย่างเข้าใจ แม้จะหยุดพักเพื่อวางแผนด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ และมีการแก้คำพูดอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะเมื่อพูดเองยาวๆ	สามารถริเริ่มดำเนินการ แล้วจบการสนทนาต่อหน้าได้ในหลายหัวข้อที่คุ้นเคย หรือที่สนใจส่วนตัว สามารถพูดซ้ำคำพูดของคนอื่นบางตอนเพื่อยืนยันความเข้าใจร่วมกัน	สามารถเชื่อมโยงคำพูดสั้นๆ ง่ายๆ ให้เป็นประเด็นหลายประเด็นที่เชื่อมโยงกัน	การออกเสียงถูกต้องตามอักขระน้ำเสียงโดยทั่วไป สามารถประมาณการใช้ทำนองเสียงและการเน้นในระดับการเปล่งเสียงและระดับคำได้ แต่ติดสำเนียงภาษาอื่น (ๆ) ที่พูดอยู่
A2+						

A2	ใช้รูปแบบประโยคพื้นๆ โดยท่องจำวลี กลุ่มคำ และสูตรสำเร็จต่างๆ เพื่อสื่อข้อมูลจำกัดในเหตุการณ์ง่ายๆ ในชีวิตประจำวัน	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ง่ายๆ อย่างถูกต้อง แต่ก็ทำข้อผิดพลาดพื้นๆ อย่างสม่ำเสมอ	สามารถพูดคำสั้นๆ ให้คนอื่นเข้าใจ แม้จะเว้นวรรคนาน เริ่มต้นผิด และเปลี่ยนคำพูดอย่างเห็นได้ชัด	สามารถถามและตอบคำถาม และตอบโต้ประโยคง่ายๆ ได้ และแสดงให้เห็นได้ว่าสามารถติดตามการสนทนาได้ แต่แทบจะไม่เข้าใจเพียงพอที่จะดำเนินการสนทนาด้วยตนเอง	สามารถเชื่อมกลุ่มคำด้วยสันธานง่ายๆ เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า”	การออกเสียงชัดเจนพอที่จะเข้าใจได้ แต่คู่สนทนาต้องถามให้พูดซ้ำบ่อยครั้ง มีอิทธิพลของภาษาอื่น (ๆ) เวลาพูดในด้านการเน้นคำ จังหวะ ทำนองเสียง ซึ่งกระทบต่อความชัดเจนด้วย อักขระน้ำเสียง และความหมาย ซึ่งต้องอาศัยการช่วยเหลือของคู่สนทนา อย่างไรก็ตาม การออกเสียงของคำที่คุ้นเคยนั้น ชัดเจน
A1	มีความรู้ด้านคำและวลีง่ายๆ แบบพื้นๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวและสถานการณ์บางอย่างที่เป็นรูปธรรม	แสดงให้เห็นว่ามีความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ง่ายๆ อย่างจำกัด รวมทั้งรูปแบบประโยค ในคลังความรู้แบบท่องจำ	สามารถพูดคำสั้นๆ โดดๆ ที่เตรียมมาก่อนโดยเว้นหยุดพักบ่อยเพื่อหาสำนวนและออกเสียงคำที่ไม่ค่อยคุ้นเคย และเพื่อแก้ไขการสื่อสาร	สามารถถามและตอบคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว สามารถปฏิสัมพันธ์แบบง่ายๆ ได้ แต่การสื่อสารจะขึ้นอยู่กับการพูดซ้ำ เปลี่ยนคำ หรือการแก้ไข	สามารถเชื่อมคำหรือกลุ่มคำโดยใช้สันธานง่ายมาก เช่น “และ” หรือ “ต่อจากนี้”	การออกเสียงของคลังคำศัพท์รวมทั้งวลีที่เรียนมานั้นจำกัดมาก ทำให้คู่สนทนาเข้าใจได้ด้วยความพยายามระดับหนึ่ง เพราะคุ้นเคยกับผู้ผู้พูด ของกลุ่มภาษาที่เกี่ยวข้อง สามารถออกเสียงบางเสียงที่จำกัดได้ถูกต้อง รวมทั้งเน้นคำและวลีง่ายๆ ที่คุ้นเคย

ภาคผนวก 4 - ตารางการประเมินผลการเขียน[46]

	โดยรวม	ขอบข่ายของคำศัพท์	ความเกี่ยวเนื่อง	ความถูกต้อง	การบรรยาย	การโต้แย้ง
C2	สามารถเขียนตัวบทที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจน ถูกต้องมาก และราบรื่น ด้วยลีลาการเขียนแบบส่วนตัวที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สื่อสารความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้ชัดเจน สามารถใช้รูปแบบการเขียนที่เป็นเหตุเป็นผล ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านหาประเด็นสำคัญได้	แสดงให้เห็นความยืดหยุ่นอย่างสูงในการเขียนความคิดโดยใช้รูปแบบภาษาต่างๆ เพื่อสื่อสารความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำ มีการเน้นและขจัดความคลุมเครือ มีความรู้ที่ดีด้านสำนวนโวหารต่างๆ และภาษาพูด	สามารถสร้างสรรค์ตัวบทที่เกี่ยวเนื่องและเชื่อมโยงกัน โดยใช้รูปแบบโครงสร้างการเขียนที่หลากหลายอย่างเต็มที่และใช้สันธานได้อย่างกว้างขวาง รวมทั้งเครื่องมือในการเชื่อมคำอื่นๆ ได้ดี	ควบคุมการใช้ไวยากรณ์ได้อย่างสม่ำเสมอและแม่นยำสูง แม้กระทั่งรูปแบบภาษาที่ซับซ้อนมากที่สุด ความผิดพลาดมีน้อยมาก และเฉพาะกับรูปแบบที่ไม่พบบ่อย	สามารถเขียนเรื่องราวที่ชัดเจน ราบรื่น และบรรยายประสบการณ์ต่างๆ ด้วยลีลาการเขียนที่เหมาะสมกับประเภทของตัวบท	สามารถเขียนรายงานที่ซับซ้อนได้ชัดเจน ราบรื่น รวมทั้งบทความและเรียงความที่นำเสนอกรณีหรือการแสดงความชื่นชมข้อเสนอหรืองานวรรณกรรม สามารถใช้โครงสร้างการเขียนที่มีตรรกะเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านเห็นประเด็นที่สำคัญๆ
C1	สามารถเขียนตัวบทที่ชัดเจน เรียบเรียงอย่างดี และถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ในหัวข้อที่ซับซ้อน สามารถเน้นประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้อง ขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นอย่างละเอียด ด้วยประเด็นย่อย เหตุผลและตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง และ	มีความเชี่ยวชาญทางภาษาที่กว้างขวาง ทำให้สามารถเลือกวิธีการแสดงออกได้อย่างชัดเจนและเหมาะสมในหัวข้อที่หลากหลาย เช่น หัวข้อทั่วๆ ไป วิชาการ วิชาชีพ หรือสันทนาการ โดยไม่มีข้อจำกัดสิ่งที่ต้องการจะพูด แต่ความยืดหยุ่นในลีลาการเขียนและน้ำเสียงค่อน	สามารถเขียนตัวบทที่ชัดเจน ราบรื่น และเรียบเรียงอย่างดี แสดงให้เห็นการใช้รูปแบบการเขียนต่างๆได้อย่างมีทักษะรวมทั้งการใช้คำสันธานและเครื่องมือในการเชื่อมคำอื่นๆ	คงความแม่นยำด้านไวยากรณ์ระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ มีผิดพลาดบ้างในไวยากรณ์ กลุ่มคำ และสำนวน	สามารถเขียนคำบรรยายได้ชัดเจนละเอียด และเรียบเรียงดี และเขียนตัวบทที่เกี่ยวกับจินตนาการด้วยลีลาการเขียนที่มั่นใจ เป็นส่วนตัว และเป็นธรรมชาติ เหมาะสมกับผู้อ่านเป้าหมาย	สามารถเขียนคำอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่ซับซ้อนได้ชัดเจน และมีโครงสร้างที่ดี โดยขีดเส้นใต้ประเด็นสำคัญๆ ที่เกี่ยวข้อง สามารถขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นโดยมีประเด็นย่อย เหตุผล และตัวอย่างประกอบ

46 ตารางนี้ปรากฏในชื่อ ตาราง C4 ในคู่มือ Relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment (CEFR).

	สรุปได้อย่างเหมาะสม	ข้างจำกัด				
B2	สามารถเขียนตัวบทที่เป็นทางการและกึ่งทางการได้ชัดเจน และละเอียด ในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับความสนใจ สังเคราะห์และประเมินข้อมูล และข้อโต้แย้งจากแหล่งอ้างอิงหลายแหล่ง สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้สำนวนที่ไม่ค่อยเหมาะสมในบางโอกาส	มีขอบข่ายของภาษากว้างเพียงพอที่จะเขียนบรรยายที่ชัดเจน แสดงความคิดเห็นในหัวข้อทั่วๆ ไปเกือบทุกหัวข้อ โดยใช้รูปแบบประโยคซับซ้อนบางประโยค อย่างไรก็ตาม ภาษาขาดรสชาติและสำนวน นอกจากนี้ยังใช้รูปแบบภาษาที่ซับซ้อนเกินตามแบบเหมารวม	สามารถใช้เครื่องมือที่ใช้เชื่อมคำจำนวนหนึ่งเพื่อเชื่อมประโยคต่างๆ ให้เป็นตัวบทที่ชัดเจนและต่อเนื่อง แม้จะมีการ “ก้าวกระโดด” บ้างในตัวบทยาวๆ	แสดงความสามารถในการควบคุมไวยากรณ์ค่อนข้างแม่นยำ ด้านไวยากรณ์ ไม่ทำข้อผิดพลาดอื่นที่ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด	สามารถเขียนบรรยายเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์จริงหรือสมมติ และประสบการณ์ได้อย่างชัดเจนและละเอียดโดยแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ ในตัวบทที่เชื่อมโยงและเขียนตามระเบียบแบบแผนของประเภทงานเขียนที่เกี่ยวข้อง สามารถเขียนบรรยายได้อย่างชัดเจนและละเอียดในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวข้องกับสาขาที่สนใจ สามารถเขียนวิจารณ์ภาพยนตร์ หนังสือ หรือละครได้	สามารถเขียนเรียงความหรือรายงานที่พัฒนาข้อโต้แย้งอย่างเป็นระบบและเหมาะสม โดยเน้นประเด็นที่สำคัญๆ และมีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องสนับสนุนสามารถประเมินแนวคิดต่างๆ หรือทางแก้ไขปัญหา สามารถเขียนเรียงความหรือรายงานที่พัฒนาข้อโต้แย้งให้เหตุผลบางประการเพื่อสนับสนุนหรือแย้งความคิดบางอย่างและอธิบายข้อได้เปรียบเสียเปรียบของทางเลือกต่างๆ สามารถสังเคราะห์ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ ได้

B1	สามารถเขียนตัวบทที่ต่อเนื่อง ตรงไปตรงมาเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาที่ตนสนใจ โดยเชื่อมองค์ประกอบต่างๆ สั้นๆซึ่งไม่ปะติดปะต่อกัน มาเป็นลำดับเหตุการณ์ที่ต่อเนื่อง ตัวบทสามารถเข้าใจได้ แต่บางครั้งสำนวนไม่ชัดเจน และ/ หรือความไม่ต่อเนื่อง ทำให้การอ่านสะดุด	มีความรู้ภาษาเพียงพอที่จะเอาตัวรอดได้ มีศัพท์พอที่จะแสดงออกโดยอาจจะอ้อมค้อมบ้าง ในหัวข้อเกี่ยวกับครอบครัว งานอดิเรก และความสนใจ การงาน การท่องเที่ยว และเหตุการณ์ปัจจุบัน	สามารถเชื่อมองค์ประกอบสั้นๆที่ไม่ปะติดปะต่อกันจำนวนหนึ่งให้เป็นตัวบทที่เกี่ยวเนื่องกันได้	ใช้คลังความรู้ทางคำศัพท์ ‘ ประจำวัน’ที่ใช้บ่อยๆ และรูปแบบของคำที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ธรรมดาได้อย่างถูกต้องและมีเหตุผล มีข้อผิดพลาดในบางครั้ง แต่ผู้อ่านสามารถตีความได้ถูกต้องโดยดูบริบท	สามารถเขียนบรรยายประสบการณ์ ความรู้สึก และปฏิกิริยาในตัวบทที่ง่ายๆและเกี่ยวเนื่องกัน สามารถเขียนบรรยายเหตุการณ์ การท่องเที่ยวล่าสุด – จริงหรือสมมติ สามารถเล่าเรื่องราวได้ สามารถเขียนบรรยายอย่างละเอียด และตรงไปตรงมาในหัวข้อคุ้นเคยที่อยู่ในความสนใจ	สามารถเขียนเรียงความสั้นๆ ง่ายๆ ในหัวข้อที่สนใจได้ สามารถสรุปรายงานและให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลข้อเท็จจริงที่รวบรวมไว้เกี่ยวกับกิจกรรมที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยในสาขาตนด้วยความมั่นใจ สามารถเขียนรายงานสั้นมากๆ ในรูปแบบมาตรฐานซึ่งส่งต่อข้อมูลกิจวัตรประจำวันและให้เหตุผลสำหรับการกระทำ
A2	สามารถเขียนวลีและประโยคง่ายๆ เป็นชุดๆ โดยใช้คำสันธานง่ายๆ เชื่อม เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า” ตัวบทที่ยาวกว่าอาจจะมีสำนวนบ้าง และแสดงให้เห็นปัญหาการเชื่อมโยงประโยคซึ่งทำให้เข้าใจข้อความได้ยาก	ใช้รูปแบบประโยคง่ายๆ กับวลีที่ท่องจำ กลุ่มคำเพียงไม่กี่คำ และสูตรสำเร็จเพื่อสื่อสารข้อมูลจำกัดซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในเหตุการณ์ชีวิตประจำวัน	สามารถเชื่อมกลุ่มคำด้วยคำสันธานง่ายๆ เช่น “และ” “แต่” และ “เพราะว่า”	ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ถูกต้อง แต่ยังมีข้อผิดพลาดพื้นๆ อย่างสม่ำเสมอ ข้อผิดพลาดบางครั้งอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิด	สามารถเขียนคำบรรยายสั้นมากๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ กิจกรรมที่ผ่านมา และประสบการณ์ส่วนตัว สามารถเขียนชีวประวัติสมมติอย่างสั้นๆ กลอนง่ายๆ เกี่ยวกับผู้คน	

A1	สามารถเขียนวลีและประโยคง่ายๆ โดดๆ ได้สามารถเขียนข้อความที่ยาวกว่าซึ่งมีสำนวนและแสดงให้เห็นปัญหาการเชื่อมโยงประโยค ซึ่ง ทำให้เข้าใจข้อความได้ยากมาก	มีคลังคำศัพท์และวลีแบบพื้นๆง่ายๆ เกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัว และสถานการณ์รูปธรรมบางอย่าง	สามารถเชื่อมคำหรือกลุ่มคำด้วยคำสันธานง่ายๆ เช่น “และ” และ “หลังจากนี้”	แสดงให้เห็นว่ามีทักษะทางโครงสร้างไวยากรณ์ง่ายๆ อย่างจำกัดและรูปแบบประโยคที่อยู่ในคลังความรู้ที่ท่องจำมา ข้อผิดพลาดอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิด	สามารถเขียนวลีง่ายๆ และประโยคเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่สมมติขึ้นว่าพวกเขาอาศัยอยู่ที่ไหนและทำอะไร ฯลฯ	

ภาคผนวก 5 ตัวอย่างการใช้คำบรรยายระดับด้านต่างๆสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์และกิจกรรมการเป็นสื่อกลาง

เพื่อเป็นแหล่งอ้างอิงเพิ่มเติมสำหรับผู้ใช้มาตรวัดระดับ คณะผู้แต่งจึงทำตัวอย่างต่อไปนี้เพื่อขยายความคำบรรยายระดับสำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ และกิจกรรมการเป็นสื่อกลางในสี่ ด้าน ที่กำหนดไว้ใน CEFR ปีค.ศ. 2001 หมวด 4.1.1 ตัวอย่างเหล่านี้จะเอื้อให้นักการศึกษาเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคำบรรยายระดับ
ตัวอย่างเหล่านี้ได้รับการตรวจสอบรับรองความถูกต้องในการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบทางไกลที่ทำขึ้นในขั้นตอนที่ 3 ของการตรวจสอบรับรองความถูกต้องในเดือนพฤศจิกายน – เดือนธันวาคมปี ค.ศ. 2015

การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์					
การสนทนาและอภิปรายทางออนไลน์		**สถานการณ์ (& บทบาท)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถแสดงออกอย่างชัดเจนและแม่นยำในการอภิปรายออนไลน์ตามเวลาจริง ปรับภาษาได้อย่างยืดหยุ่นและเหมาะกับบริบท รวมทั้งการแสดงความรู้สึก การพูดเป็นนัยและการพูดตลก สามารถคาดการณ์และจัดการกับความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (รวมทั้งด้านวัฒนธรรม) ประเด็นการสื่อสารและปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้นในการอภิปรายทางออนไลน์ สามารถปรับทำเนียบภาษารวมทั้งวิธีการพูดได้อย่างรวดเร็วและง่ายดายเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมต่างๆ ทางออนไลน์และเพื่อ วัตถุประสงค์การสื่อสาร และวัจนกรรม	ในการถกเถียงทางออนไลน์เกี่ยวกับการเมืองหรือปรัชญาระหว่างเพื่อนๆ / ผู้สนใจ เช่น ชมรมคนรักหนังสือออนไลน์	ในฐานะพิธีกรหรือผู้มีส่วนร่วมในการเสวนาออนไลน์เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	ในฐานะคนจัดเสวนาของสหภาพทางออนไลน์และ/หรือของเว็บไซต์	ในฐานะผู้บรรยายหลักในการพบปะทางออนไลน์ของผู้ร่วมงานวิจัยที่มหาวิทยาลัย

C1	สามารถเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์ในเวลาจริงออนไลน์กับผู้เข้าร่วมหลายคน สามารถเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสื่อสารและความนัยแฝงเชิงวัฒนธรรมของการสนทนาต่างๆ สามารถเข้าร่วมอภิปรายเชิงวิชาชีพหรือวิชาการซึ่งเป็นรายการสดออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพสามารถถามและให้ความกระจ่างในประเด็นต่างๆที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมเท่าที่จำเป็น	ในการถกเถียงทางออนไลน์เกี่ยวกับการเมืองหรือปรัชญาระหว่างเพื่อนๆ / ผู้สนใจ เช่น ชมรมคนรักหนังสือออนไลน์	เข้าร่วมกระทู้เพื่อติดตามการนำเสนอในที่สาธารณะ	ในการพูดคุยระหว่างแผนกในบริษัทใหญ่ ระหว่างการประชุมออนไลน์ของคณะกรรมการพนักงานเพื่อถกสภาพการทำงานหรือในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มเฉพาะ	ในฐานะนักศึกษาในหลักสูตรออนไลน์การเสวนา (เช่น การเรียนทางออนไลน์)
	สามารถปรับทำเนียบภาษาตามบริบทของการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ โดยสามารถเปลี่ยนทำเนียบภาษาหนึ่งไปสู่อีกทำเนียบหนึ่งในการสนทนาแลกเปลี่ยนเดียวกันได้หากจำเป็น	ในการอภิปรายในเว็บไซต์ด้านเครือข่ายสังคม	ในฐานะผู้ร่วมกลุ่มให้ความช่วยเหลือทางเว็บไซต์ด้านปัญหาสังคมหรือส่วนตัว	ระหว่างการประชุมออนไลน์ของคณะกรรมการพนักงานเพื่อถกสภาพการทำงานหรือในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มเฉพาะ	ในการเสวนาออนไลน์สำหรับนักศึกษาหรืออาจารย์ในสาขาเดียวกัน
	สามารถประเมินค่า กล่าวคำใหม่ที่มีความหมายเหมือนกัน และคัดค้านข้อโต้แย้งเชิงวิชาชีพและวิชาการในการพูดคุยหรืออภิปรายรายการสดทางออนไลน์ได้	ไม่มี	ในการประชุมออนไลน์เรื่องที่สนใจเฉพาะประเมินเนื้อหาและประเด็น	ในฐานะที่ปรึกษาที่ร่วมธุรกิจออนไลน์ หรือการประชุมโครงการ	เข้าร่วมเสวนาออนไลน์สำหรับชมรมโต้วาทีของมหาวิทยาลัย
	สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์โดยสามารถเชื่อมโยงความคิดเห็นของตนได้ให้เข้ากับความคิดเห็นอื่นๆ ในกระทู้ เข้าใจความหมายแฝงนัยทางวัฒนธรรมและแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบอย่างเหมาะสม	ในการอภิปรายบนเว็บไซต์เครือข่ายทางสังคม	ในฐานะผู้เข้าร่วมกลุ่มช่วยเหลือคนในเว็บไซต์สำหรับปัญหาทางสังคมหรือส่วนตัว ในการเสวนาออนไลน์ของกลุ่มที่สนใจพิเศษเพื่อประเมินเนื้อหาและประเด็นต่างๆ	ในการพูดคุยระหว่างแผนกในบริษัทใหญ่ ระหว่างการประชุมออนไลน์ของคณะกรรมการพนักงาน เพื่อถกถึงสภาพการทำงาน หรือในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มเฉพาะทางออนไลน์	ในการเสวนาออนไลน์สำหรับนักศึกษาหรืออาจารย์ในสาขาเดียวกัน

B2	สามารถเข้าร่วมอภิปรายทางออนไลน์ได้อย่างแข็งขัน แสดงความคิดเห็นและโต้ตอบในเรื่องที่สนใจได้อย่างละเอียดลออ หากผู้ร่วมสนทนาไม่ใช้ภาษาที่ผิดปกติหรือซับซ้อนและให้เวลาในการโต้ตอบ	ในการวิพากษ์วิจารณ์ศิลปะหรือดนตรีกับเพื่อนๆทางออนไลน์	ในการประชุมถกเถียงสาธารณะทางออนไลน์/กระทู้ความเห็นจัดโดยสำนักงานกระจายเสียงหรือสำนักข่าว	ระหว่างการประชุมออนไลน์ของคณะกรรมการพนักงาน เพื่อถกสภาพการทำงานหรือในฐานะผู้เข้าร่วมการประชุมกลุ่มเฉพาะ	
	สามารถเห็นการเข้าใจผิดและการไม่ลงรอยซึ่งเกิดขึ้นในการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ และสามารถจัดการกับเรื่องเหล่านี้ได้ หากมีคู่สนทนายินดีให้ความร่วมมือ	ในการถกเถียงบนเว็บไซต์เครือข่ายสังคม	ในกลุ่มผู้สนใจเฉพาะทางออนไลน์ประเมินเนื้อหาและประเด็นต่างๆ	ในการพูดคุยระหว่างแผนกในบริษัทใหญ่	
B1	สามารถเข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางออนไลน์ในเวลาจริงกับผู้เข้าร่วมมากกว่าหนึ่งคน และสามารถเห็นความตั้งใจในการสื่อสารของแต่ละคนได้ แต่ไม่อาจเข้าใจรายละเอียดหรือความหมายแฝงนัย หากไม่มีการอธิบายเพิ่มเติม สามารถโพสต์ทางออนไลน์อธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ทางสังคม ประสบการณ์ และกิจกรรมต่างๆ โดยอ้างถึงลิงก์ และสื่อแบบฝังตัว และสามารถแบ่งปันความรู้สึกส่วนตัวได้	ติดต่อทางออนไลน์กับเพื่อนๆที่อยู่ห่างไกล และ/หรือครอบครัว เพื่อติดตามข่าวสารส่วนตัวและแผนการต่างๆ	ในฐานะผู้มีส่วนร่วมการเสวนาในเว็บไซต์เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหกรรมสาธารณะ/วัฒนธรรม	ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการให้ข่าวสารเหตุการณ์ทางสังคมออนไลน์ของแผนกในบริษัท	ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการให้ข่าวสารเหตุการณ์ทางสังคมของสหภาพนักศึกษา
				ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการเสวนาเพื่อพัฒนาวิชาชีพ	
	สามารถแสดงความคิดเห็นในข้อเขียนของผู้อื่นทางออนไลน์ (รวมทั้งลิงก์และสื่อแบบฝังตัวต่างๆ) และตอบโต้ข้อคิดเห็นต่อไป หากคู่สนทนาหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่ซับซ้อน				
	สามารถโพสต์ข้อความที่เข้าใจได้ในการอภิปรายทางออนไลน์เกี่ยวกับหัวข้อคุ้นเคยที่สนใจ หากสามารถเตรียมข้อความไว้ล่วงหน้า และใช้เครื่องมือทางออนไลน์เพื่อเติมช่องว่างทางภาษาและตรวจสอบความถูกต้องได้		ในฐานะผู้เข้าร่วมในการวิจารณ์และประเด็นที่เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ทางการค้าและเว็บไซต์เกมส์	ในฐานะผู้เข้าร่วมในกลุ่มเฉพาะทางออนไลน์	

B1	สามารถโพสต์ทางออนไลน์เกี่ยวกับประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้สึก และเหตุการณ์ และโต้ตอบความเห็นของแต่ละคนได้ด้วยรายละเอียดระดับหนึ่ง แม้ว่ามีข้อจำกัดทางคำศัพท์ ที่อาจทำให้บางครั้งมีการเขียนซ้ำ และมีความลำบากในการเรียบเรียง		ในฐานะผู้มีส่วนร่วมการเสวนาในเว็บไซต์เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับมหกรรมสาธารณะ/วัฒนธรรม	ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในการเสวนาเพื่อพัฒนาวิชาชีพ	ในการเสวนาออนไลน์ของนักศึกษาสาขาเดียวกัน
A2+	สามารถแนะนำตนเองและรับมือกับการแลกเปลี่ยนความเห็นง่ายๆทางออนไลน์ได้ สามรถถามและตอบคำถาม อีกทั้งแลกเปลี่ยนแนวคิดเกี่ยวกับหัวข้อที่คาดการณ์ได้ในชีวิตประจำวัน หากให้เวลาเพียงพอเพื่อเรียบเรียงคำตอบ และมีการปฏิสัมพันธ์กับคู่สนทนาทีละคนต่อครั้งได้ สามารถโพสต์บรรยายสั้นๆ ทางออนไลน์ เกี่ยวกับเรื่องราวในชีวิตประจำวัน กิจกรรมทางสังคม และความรู้สึก โดยให้รายละเอียดสำคัญที่ง่ายๆได้ สามารถแสดงความคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้อื่นโพสต์ทางออนไลน์ได้ หากเขียนด้วยภาษาง่ายๆ มีปฏิกิริยาโต้ตอบกับสื่อแบบฝังตัวโดยแสดงความรู้สึกประหลาดใจ สนใจ และไม่สนใจด้วยวิธีง่ายๆ		ในฐานะผู้เขียนออนไลน์ให้คำแนะนำด้านการท่องเที่ยว	ในฐานะผู้มีส่วนร่วมการเสวนาออนไลน์ระหว่างแผนกในหัวข้อที่คุ้นเคย	ในแพลตฟอร์มการเสวนาเรื่องการเรียนรู้ในโรงเรียนหมวดถาม/ตอบ
A2	สามารถเข้าร่วมการสื่อสารทางสังคมออนไลน์ง่ายๆ (เช่น เขียนข้อความง่ายๆ ในการ์ดเสมือนจริงในโอกาสพิเศษต่างๆ แบ่งปันข่าวสารและการนัดหมาย และยืนยันการนัดหมาย) สามารถวิจารณ์สั้นๆในเชิงบวกหรือลบทางออนไลน์เกี่ยวกับลิงก์และสื่อแบบฝังตัว โดยใช้คลังความรู้ภาษาง่ายๆ ถึงแม้โดยทั่วไปจะต้องอาศัยเครื่องมือแปลภาษาทางออนไลน์และแหล่งอ้างอิงอื่นๆ		ลงข้อความสาธารณะในเว็บไซต์งานมหกรรม/งานสำคัญๆ		

A2	สามารถเขียนข้อความที่ง่ายมากและโพสต์เกี่ยวกับตัวเอง (เช่น สถานะ เชื้อชาติ วิชาชีพ) หากสามารถเลือกได้จากเมนู และ/หรืออาศัยเครื่องมือการแปลออนไลน์			ไม่มี	
A1	สามารถเขียนข้อความที่ง่ายมาก และข้อความส่วนตัวทางออนไลน์เป็นประโยคสั้นมากๆที่ต่อเนื่องกันเกี่ยวกับงานอดิเรก ความชอบ/ไม่ชอบ ฯลฯ โดยอาศัยเครื่องมือแปลภาษาช่วย	ติดต่อกับเพื่อนที่อยู่ห่างไกลทางออนไลน์ และ/หรือครอบครัว และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง	การโพสต์ข้อความสาธารณะในเว็บไซต์งานมหกรรม/งานสำคัญๆ และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง	ในฐานะผู้ร่วมการพูดคุยเชิงสังคมระหว่างแผนก และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง	ในหมวดตอบ/ถามของแพลตฟอร์มการเสวนาเรื่องการเรียนรู้ในโรงเรียน และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง
	สามารถใช้สำนวนสำเร็จรูปและการรวมคำง่ายๆเพื่อโพสต์ปฏิกิริยาเชิงบวกและลบต่อข้อความที่โพสต์ทางออนไลน์ง่ายๆรวมทั้งลิงก์และสื่อแบบฝังตัว และสามารถโต้ตอบความคิดเห็นที่ต่อเนื่องด้วยสำนวนมาตรฐานในการขอบคุณและการขอโทษ	ติดต่อกับเพื่อนที่อยู่ห่างไกลทางออนไลน์ และ/หรือครอบครัว และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง			ในหมวดตอบ/ถามของแพลตฟอร์มการเสวนาเรื่องการรียนรู้ในโรงเรียน และอาจจะเป็นไปได้เป็นการใช้ภาษาในห้องเรียนจำลอง
Pre-A1	สามารถโพสต์คำทักทายง่ายๆทางออนไลน์ โดยใช้สำนวนสำเร็จรูปและสัญรูปอารมณ์	บนเว็บไซต์เครือข่ายสังคม	บนเว็บไซต์เครือข่ายสังคม	ไม่มี	เป็นการจำลองห้องเรียนภาษา

การปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์					
การทำกิจธุระแบบมีเป้าหมายออนไลน์และความร่วมมือ		**สถานการณ์ (& บทบาท)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถแก้ไขความเข้าใจผิดและจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสามารถให้ความแนะนำและเพิ่มความแม่นยำชัดเจนให้งานกลุ่มในขั้นตอนการร่างใหม่และตรวจทานแก้ไขงานที่ทำร่วมกัน	ไม่มี	เป็นประธานการประชุมในโครงการเยียวยาสังคมที่จัดขึ้นทางออนไลน์ เช่น โดยองค์กรนอกภาครัฐ	ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือโครงการร่วมมือกันทางออนไลน์	ในฐานะหัวหน้านักวิจัยในโครงการวิจัยร่วมซึ่งต้องใช้การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและการประเมิน

C1	สามารถประสานงานกลุ่มซึ่งทำงานโครงการออนไลน์ ได้สามารถเรียบเรียงและแก้ไขคำสิ่งที่ละเอียด ประเมินข้อเสนอของสมาชิกในทีม และให้ความชัดเจนเพื่อทำให้งานที่ทำร่วมกันบรรลุเป้าหมาย			ในฐานะผู้จัดการโครงการใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อแนะนำระบบใหม่ๆ ที่ใช้ในที่ห่างไกลหลายๆ แห่ง	
	สามารถจัดการกับการทำกิจธุระทางออนไลน์ที่ซับซ้อนในฐานะผู้ให้บริการได้ (เช่น การสมัครที่มีข้อกำหนดซับซ้อน)สามารถปรับภาษาได้ยืดหยุ่นเพื่อจัดการการอภิปรายและการเจรจาต่อรอง		ในฐานะพิธีกรอาสาสมัครของหน่วยบริการประชาชนทางออนไลน์ และ/หรือถามและตอบการเสวนา	ในฐานะผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ท่องเที่ยวเลขานุการฝ่ายลงทะเบียนของสถาบันการศึกษา	ไม่มี
	สามารถเข้าร่วมโครงการที่ซับซ้อนซึ่งต้องการการเขียนร่วมกันและเขียนร่างใหม่ รวมทั้งรูปแบบความร่วมมือทางออนไลน์อื่นๆ ทำตามคำสั่งหรือสื่อคำสั่งอย่างแม่นยำเพื่อให้บรรลุวัตถุเป้าหมาย สามารถจัดการกับปัญหาการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรวมทั้งประเด็นทางวัฒนธรรมซึ่งเกิดขึ้นในการทำงานร่วมกันทางออนไลน์ หรือการทำกิจธุระ โดยเรียบเรียงใหม่ ชี้แจง และยกตัวอย่างผ่านสื่อต่างๆ (สื่อทัศน์ สื่อโสต กราฟฟิก)		ในฐานะผู้มีส่วนร่วมในโครงการเยียวยาสังคมที่จัดขึ้นทางออนไลน์ เช่น โดยองค์กรนอกภาครัฐ	ในฐานะสมาชิกของโครงการที่ใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อประสานการแนะนำวิธีการใหม่ๆ ตามสถานที่หลายๆ ที่	ในฐานะผู้เข้าร่วมงานวิจัยกลุ่มซึ่งต้องใช้การรวบรวมข้อมูลออนไลน์และการประเมิน

B2+	สามารถสวมบทบาทผู้นำในการทำงานร่วมกันทางออนไลน์ในสาขาที่เชี่ยวชาญได้ กระตุ้นให้กลุ่มทำงานโดยเตือนให้คำนึงถึงบทบาท ของแต่ละคน หน้าที่รับผิดชอบ และกำหนดเวลาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สามารถเข้าร่วมในการทำงานกลุ่มหรือการแลกเปลี่ยนกิจธุระทางออนไลน์ในสาขาที่เชี่ยวชาญที่ต้องอาศัยการเจรจาต่อรองเงื่อนไข และการอธิบายรายละเอียดที่ซับซ้อนรวมทั้งข้อเรียกร้องพิเศษได้		ในฐานะผู้นำทีมในโครงการเยียวยาสังคมที่จัดทางออนไลน์ เช่น โดยองค์กรนอกภาครัฐ	นำการทำงานกลุ่มในโครงการพัฒนาวิชาชีพ รวมการทำงานกลุ่มที่มีเป้าหมายชัดเจน	ระหว่างกิจกรรมร่วมกันทางออนไลน์ที่มีการจัดที่ดีในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย
	สามารถจัดการกับความเข้าใจผิดและปัญหาที่คาดไม่ถึง ซึ่งเกิดขึ้นในการทำงานร่วมกันทางออนไลน์ และการแลกเปลี่ยนกิจธุระโดยตอบโต้อย่างสุภาพ และเหมาะสมเพื่อหาทางช่วยแก้ไขปัญหา		รายงานในหน่วยงานบริการสาธารณะด้านปัญหาทางออนไลน์ต่อสภาท้องถิ่น เช่น ปัญหาการเก็บขยะ	ในการประชุมพนักงานทางออนไลน์ เกี่ยวกับการจัดเตรียมวิธีการใหม่ๆ	ระหว่างกิจกรรมร่วมอย่างตรงไปตรงมาทางออนไลน์ ในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย
B2	สามารถร่วมมือกับกลุ่มที่ทำงานโครงการทางออนไลน์ ให้เหตุและผลของข้อเสนอ หาความชัดเจนและแสดงบทบาทสนับสนุนช่วยเหลือเพื่อให้งานที่ทำร่วมกันลุล่วงไปด้วยดี		ในฐานะผู้นำกลุ่มในโครงการเยียวยาจัดโดยออนไลน์ เช่น โดยองค์กรนอกภาครัฐ	นำงานกลุ่มในโครงการพัฒนาวิชาชีพทางออนไลน์ รวมการทำงานร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน	ระหว่างกิจกรรมที่มีโครงสร้างที่ดีร่วมกันในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย
B1+	สามารถเข้าร่วมการทำกิจธุระทางออนไลน์ซึ่งต้องการการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยืดยาว หากคู่สนทนา(หลายๆ คน)ไม่ใช้ภาษาที่ซับซ้อน และยินดีที่จะกล่าวซ้ำหรือเรียบเรียงใหม่หากจำเป็น สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มที่กำลังทำงานในโครงการทางออนไลน์ได้ สามารถทำตามคำสั่งที่ตรงไปตรงมาได้ แสวงหาความชัดเจน และช่วยให้การทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จ		รายงานในหน่วยงานบริการสาธารณะด้านปัญหาทางออนไลน์ต่อสภาท้องถิ่น เช่น ปัญหาการเก็บขยะ	เข้าร่วมการสัมมนาทางออนไลน์ที่มีการจัดการที่ดี แนะนำวิธีการใหม่อย่างตรงไปตรงมา	ระหว่างกิจกรรมร่วมที่ตรงไปตรงมาทางออนไลน์ที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย

B1	สามารถเข้าร่วมการแลกเปลี่ยนการทำงานร่วมกันหรือการทำกิจธุระทางออนไลน์ ซึ่งต้องการความชัดเจนธรรมดาหรือคำอธิบายรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง เช่น การลงทะเบียนวิชา รายการเที่ยว งานแข่งขัน หรือการสมัครสมาชิก		จองรายการเที่ยวหรือสมัครสมาชิกในสมาคม หรืองานแข่งขันทางออนไลน์		
	สามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์กับคู่สนทนาหรือกลุ่มเล็กซึ่งกำลังทำงานโครงการได้ หากมี สื่อทัศน์ต่างๆช่วย เช่น รูปภาพ สถิติ หรือ กราฟ เพื่อทำให้แนวคิดที่ซับซ้อนกระจ่างขึ้น สามารถตอบสนองคำสั่งและตั้งคำถามหรือขอความกระจ่างเพื่อทำให้ภารกิจที่ทำร่วมกันทางออนไลน์ประสบความสำเร็จ		ในฐานะสมาชิกของชุมชนที่จัดการปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น		
A2+	สามารถใช้ภาษาสูตรสำเร็จโต้ตอบปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยๆ ระหว่างการทำกิจธุระทางออนไลน์ได้ (เช่น เกี่ยวกับว่าของรุ่นนี้มีหรือไม่ และข้อเสนอพิเศษต่างๆ กำหนดวันส่งของ ที่อยู่ ฯลฯ)		สั่งสินค้าทางออนไลน์โดยใช้หน้าต่างแชท	ทำคำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ระหว่างแผนกสำเร็จเรียบร้อย	สมัครหลักสูตรออนไลน์
	สามารถมีปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์กับคู่สนทนาที่ช่วยเหลือในการทำงานแบบง่ายๆร่วมกันสามารถโต้ตอบคำสั่งพื้นฐาน และถามความชัดเจนได้ หากมีสื่อทัศน์บางอย่างช่วย เช่น รูปภาพ สถิติ หรือกราฟ เพื่อทำให้แนวคิดที่เกี่ยวข้องกระจ่างขึ้น		ช่วยวางแผนง่ายๆ ทางออนไลน์ และการโฆษณางานสาธารณะ เช่น การฉลองบนท้องถนน		ระหว่างกิจกรรมร่วมทางออนไลน์โดยมีครูแนะนำที่โรงเรียน
A2	สามารถทำกิจธุระทางออนไลน์แบบง่ายๆได้ (เช่น สั่งสินค้าหรือลงทะเบียนวิชา) โดยกรอกแบบฟอร์มออนไลน์ หรือแบบสอบถาม การให้รายละเอียดข้อมูลส่วนตัว และการยืนยันยอมรับระเบียบและเงื่อนไข		สั่งสินค้าออนไลน์		สมัครหลักสูตรออนไลน์
	สามารถตอบสนองคำสั่งง่ายๆ และถามคำถามง่ายๆ เพื่อให้งานที่ทำร่วมกันทางออนไลน์ประสบความสำเร็จ โดยมีคู่สนทนาคอยช่วยเหลือ		ไม่มี		ระหว่างกิจกรรมร่วมทางออนไลน์โดยมีครูแนะนำที่โรงเรียน

A1	สามารถสั่งซื้อของ หรือสมัครทางออนไลน์แบบง่ายๆได้สำเร็จ โดยให้ข้อมูลส่วนตัวพื้นฐาน (เช่น ชื่อ อีเมล หรือเบอร์โทรศัพท์)		สั่งสินค้าโดยกรอกใบสั่งซื้อง่ายๆ ที่มีคำที่คุ้นเคยและมีภาพประกอบ	กรอกแบบฟอร์มง่ายๆ ระหว่างแผนกที่มีคำคุ้นเคยและมีภาพประกอบ	ระหว่างกิจกรรมร่วมทางออนไลน์โดยมีครูแนะนำที่โรงเรียน
Pre-A1	สามารถเลือกซื้อสินค้าทางออนไลน์ (เช่น เลือกสินค้า ขนาด สี) ในแบบฟอร์มสั่งซื้อ หรือในใบสมัครง่ายๆ หากมีสื่อทัศน์ประกอบ		สั่งซื้อสินค้าโดยกาเครื่องหมายบนช่องในแบบฟอร์มที่มีคำคุ้นเคยและภาพประกอบ	กาเครื่องหมายบนช่องในแบบฟอร์มง่ายๆ ระหว่างแผนก ที่มีคำคุ้นเคยและภาพประกอบwfh	ลงสมัครวิชาออนไลน์ แต่แนวโน้มเป็นการจำลองห้องเรียนภาษา

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการพูดหรือใช้ภาษามือ		**ข้อความ (&วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	ไม่มี ดู C1				
C1	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความสำคัญของข้อมูลจำเพาะที่ปรากฏในบางตอนของตัวบทที่ยาวและซับซ้อน (เขียนในภาษา ก)	ในบทความเว็บไซต์ หนังสือ หรือการพูดคุยต่อหน้า/ทางออนไลน์ เกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่สนใจส่วนตัวหรือห่วงใย	จากการนำเสนอในการประชุมในที่สาธารณะ จากเอกสารสาธารณะ อธิบายการเปลี่ยนแปลงนโยบาย สุนทรพจน์ทางการเมือง	รายงานธุรกิจ บทความ กฎระเบียบ หรือนโยบายสถานที่ทำงาน	บทความ หนังสือ หนังสืออ้างอิง หรือการบรรยาย/การนำเสนอ
B2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนออันไหน ในการประชุม(ในภาษา ก) บทความใดในหนังสือ (เขียนในภาษา ก) ที่สำคัญพิเศษต่อวัตถุประสงค์จำเพาะ	การพูดในเว็บ/การอธิบายของกลุ่มที่ช่วยเหลือตนเอง (เช่น วิธีซ่อมเครื่องพิมพ์) บทความที่เกี่ยวกับหัวข้อเฉพาะหรือประเด็นปัจจุบันที่สนใจ	การนำเสนอในการประชุมในที่สาธารณะ จากเอกสารสาธารณะ อธิบายการเปลี่ยนแปลงนโยบาย การแถลงต่อสื่อ การพูดคุยบนเว็บต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเฉพาะ	งานแสดงสินค้า การประชุมวิชาชีพ รายงานและบทความหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับโครงการเฉพาะ	การประชุมวิชาการ เว็บไซต์ต่างๆ จากตำราวิชาการและวารสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการเฉพาะ

B2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆ ในจดหมายตอบโต้เป็นทางการ และ/หรือรายงานหัวข้อทั่วๆ ไป และหัวข้อที่เกี่ยวกับสาขาที่สนใจ (เขียนในภาษา ก)	ป้ายประกาศ จดหมาย หรืออีเมล เกี่ยวกับนโยบาย กฎระเบียบ หรือวิธีการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ประกันภัย การเช่า การจำนอง การว่าจ้าง หรือการดูแลสุขภาพ	ป้ายหรือประกาศโดยทางราชการหรือสถานที่ เช่น ห้องสมุด สระว่ายน้ำ ฯลฯเพื่อแจ้งกฎระเบียบหรือวิธีการ	จดหมาย อีเมล หรือประกาศอธิบายว่าทำไมต้องยกเลิกการประชุม หรือมีใครเห็นด้วยหรือต่อต้านแนวคิดและเหตุผลนโยบายสถานที่ทำงานหรือกฎระเบียบ	จดหมาย อีเมล หรือประกาศแจกแจงนโยบายของมหาวิทยาลัย วิธีการหรือกฎระเบียบ
B1	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) เนื้อหาของการประกาศเป็นทางการและข้อความที่พูดชัดเจน ด้วย(ภาษา ก) แบบมาตรฐานด้วยความเร็วปกติ	ในวิทยุหรือทีวี	ในสถานี สนามบิน สนามกีฬา การชุมนุม ทางการเมือง/เหตุการณ์ การเตือนภัย การตักเตือน หรือคำสั่งซึ่งอาจจะใช้ในสถานที่เกิดอุบัติเหตุหรือสถานที่ก่อสร้าง	ที่งานแสดงสินค้าหรือการประชุมที่โรงงาน โกดัง โรงกลั่นน้ำมันบนเรือ ระหว่างการซ้อมด้านความปลอดภัย	ระหว่างงาน/การบรรยายของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะมีขึ้นในหอประชุมใหญ่
	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) เนื้อหาของคำสั่งที่ละเอียด หรือการบอกทิศทางหากพูดอย่างชัดเจน (ภาษา ก)	ในวิทยุหรือทีวี จากคนที่เดินผ่าน เช่น ข้อมูลการเดินทาง/เส้นทาง คำแนะนำของเพื่อนจากมือถือว่าไปงานฉลองได้อย่างไร	ประกาศในสนามบิน สถานี บนเครื่องบิน รถเมล์และรถไฟ หรือวิธีการใช้อุปกรณ์ง่ายๆ เช่น ตู้นิรภัยในโรงแรม ทิศทางจาก ก ไป ข และหมายกำหนดการเดินทาง	คำสั่งในที่ประชุมว่าควรทำงานอย่างไร หรือการใช้อุปกรณ์ง่ายๆ คำสั่งโดยเฉพาะเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัยในงานแสดงสินค้าหรือการประชุม ในโรงงาน โกดัง เรือ	กฎระเบียบทางวิชาการ นโยบาย/วิธีการวิชา/งานที่มอบหมาย ข้อกำหนดโดยอาจารย์/ครู คำแนะนำวิธีการใช้เครื่องมือวิจัยเพื่อทำทำงานของโรงเรียนให้สำเร็จ หรือวิธีการดำเนินการทดลองง่ายๆ

B1	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะซึ่งเขียนอย่างตรงไปตรงมาในตัวบทให้ข้อมูล (เช่น ใบปลิว แผ่นพับ ประกาศและจดหมายหรืออีเมล (เขียนในภาษา ก)	ใบปลิว แผ่นพับ คู่มือ เว็บไซต์ รายละเอียดสัญญาที่อยู่อาศัย	ใบปลิว กระดาน ข้อมูลใน พิพิธภัณฑ์ ห้องแสดงภาพ ประกาศแจ้งภัยสาธารณะก่อน กฎระเบียบของชมรม/สมาคม หมาย กำหนดการเดินทาง เวลา และสถานที่ของการประชุมของชมรม/สมาคม ข้อมูลเกี่ยวกับการลดราคาสินค้าหรือข้อเสนอพิเศษ	สินค้าที่เป็นไปได้ที่เป็นไปตามข้อกำหนด ระยะเวลาของการเสนอราคาทางการค้า คำแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์ วิธีการด้านความปลอดภัย	นโยบายของโรงเรียนและกฎระเบียบ คำบรรยายวิชา ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องในการทำงานที่มอบหมาย/งานของโรงเรียน รายชื่องานที่มอบหมายและหลักเกณฑ์ ประกาศต่างๆ ระเบียบการสอบ เงื่อนไขในการเข้าโครงการแลกเปลี่ยน
A2+	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นที่ประกาศทางวาจาอย่างชัดเจน (พูดในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย ในชีวิตประจำวัน แม้จะต้องทำให้ข้อความง่ายขึ้นและต้องค้นหาศัพท์	ในทีวีหรือวิทยุ ประกาศเกี่ยวกับงานแต่งงาน การเกิด หรือการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์	รายงานอากาศ การเปลี่ยนแปลงชานชลาของรถไฟ วิธีการซื้อตั๋วสำหรับงาน	ประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบในงาน ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการของสถานที่ทำงานใหม่	ข่าวสารเกี่ยวกับการสอบที่จะมาถึงของโรงเรียน เช่นว่าจะมีเมื่อไหร่ และจะต้องทดสอบอะไรบ้าง รายละเอียดเกี่ยวกับการทัศนาจรของโรงเรียนเร็วๆ นี้

	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ฉลากและประกาศต่างๆ (เขียนในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	ข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นของครอบครัวจากจดหมายส่วนตัวและอีเมล	ใบปลิว กระดาน ข้อมูลใน พิพิธภัณฑ์ ห้องแสดงภาพ ประกาศแจ้งภัยสาธารณะก่อน กฎระเบียบของชมรม/สมาคม หมาย กำหนดการเดินทาง เวลา และสถานที่ของการประชุมของชมรม/สมาคม ข้อมูลเกี่ยวกับการลดราคาสินค้าหรือข้อเสนอพิเศษ	สินค้าที่เป็นไปได้ที่ตรงข้อกำหนด วิธีการด้านความปลอดภัย สถานที่ วันเวลาของการประชุมที่ระบุในอีเมล/จดหมาย	ข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมโรงเรียนจากใบปลิวหรือใบแทรก
A2	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ประเด็นในข้อความที่ง่ายสั้นๆ และชัดเจน คำสั่ง คำประกาศ หากพูดช้าและชัดเจนและใช้ภาษาง่ายๆ (ในภาษา ก)	ประกาศเรื่องส่วนตัว เช่น การแต่งงาน การเกิด การเปลี่ยนงาน เพื่อที่อยู่อาศัย ข้อความง่ายๆที่บอกครอบครัวหรือคนในบ้านเกี่ยวกับเวลานัดพบหรือขอร้องให้ทำงาน เช่น เอาขยะไปทิ้งข้างนอก	ที่สนามบิน สถานี และบนเครื่องบิน รถไฟ รถเมล์ เกี่ยวกับเส้นทาง เวลาที่ไปถึงหรือเวลาออก การเปลี่ยนชานชาลาหรือประตูทางเข้า/ออก และการพยากรณ์อากาศ	ข้อความง่ายที่ลูกค้า หรือเพื่อนร่วมงานฝากส่งให้คนอื่นๆ ประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน	ข่าวสารเกี่ยวกับการทัศนาจรของโรงเรียนหรือโครงการแลกเปลี่ยน ข้อความแจ้งเวลาเปิด/ปิดโรงเรียน เมื่อสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ข่าวสารเกี่ยวกับงานในชั้นเรียนหรือการบ้าน
	สามารถถ่ายทอด ด้วยวิธีง่ายๆ (ในภาษา ข) ชุดคำสั่งสั้นๆ ง่ายๆ หากคำพูดในภาษาเดิม (ภาษา ก) ออกเสียงชัดเจนและพูดช้าๆ	สูตรทำกับข้าว วิธีใช้เครื่องใช้ในบ้าน วิธีประกอบเครื่องเรือน	วิธีเดินทางจาก ก ถึง ข การบอกทิศทางโดยเจ้าหน้าที่จราจรหรือเจ้าหน้าที่ลานจอดรถ	วิธีใช้อุปกรณ์สำนักงาน เช่น การเปลี่ยนหมึกพิมพ์ของเครื่องถ่ายเอกสาร หรือการดาวน์โหลดซอฟต์แวร์	คำสั่งเกี่ยวกับการบ้านหรือการทดลองง่ายๆ

A1	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลง่ายๆและคาดการณ์ได้เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ที่พูดด้วยประโยคสั้นๆ ง่ายๆ (พูดในภาษา ก)	การประกาศตารางเวลาในทีวีเกี่ยวกับรายการที่อยู่ในความสนใจที่กำลังจะเกิดขึ้น	สถานที่และเวลาเริ่มของงาน/การแสดง หมายกำหนดการเดินทาง	สถานที่และเวลาเริ่ม/จบการประชุม ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาทำงาน ช่วงหยุดพัก ตำแหน่งของห้องน้ำ ตู้กดเครื่องดื่มหยอดเหรียญ	สถานที่และเวลาของการทัศนาจรของโรงเรียนหรือกิจกรรมภาคบ่าย ตำแหน่งโรงอาหาร ห้องน้ำ ที่กดสำหรับดื่มน้ำ
Pre-A1	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) คำสั่งง่ายๆ เกี่ยวกับสถานที่และเวลา (ที่บอกไว้ในภาษา ก) หากพูดซ้ำๆอย่างช้ามากๆและชัดเจน	การจองร้านอาหาร การเชิญไปรับประทานอาหารค่ำ รวมทั้งวันเวลา	ประกาศบนกระดานข่าว/กำแพง เกี่ยวกับการเปิด/ปิดเวลาของร้านค้า ตำแหน่งของห้องน้ำ	สถานที่และเวลาการประชุมจากอีเมล	ตารางเวลาของโรงเรียน สถานที่นัดพบสำหรับการทัศนาจรของโรงเรียน
	สามารถถ่ายทอด (ในภาษา ข) ข้อมูลพื้นฐานมากๆ (เช่น ตัวเลขและ ราคา) จากข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ที่มีรูปภาพประกอบ (เขียนในภาษา ก)	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ของร้านอาหาร เมนูอาหาร รวมทั้งราคาและเครื่องปรุงหลักของอาหาร	ชื่อ ที่อยู่ของร้านค้า ราคาสินค้า ตารางเวลาหมายกำหนดการเดินทาง ตารางเวลาการแสดง ที่นั่งมีหรือไม่ ราคา ฯลฯ	ไม่มี	ตำแหน่งของโรงเรียน ราคาของเครื่องแบบหรืออุปกรณ์ จุดหมายปลายทางและราคาการทัศนาจรของโรงเรียน ตารางเวลาของโรงเรียน

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการเขียน		**ข้อความ (&การเขียนในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+				
C1	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู B2+				
B2+	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ว่าการนำเสนอในการประชุม (พูดภาษา ก) อันไหนสำคัญและระบุว่าการนำเสนออันไหนควรค่าแก่การพิจารณาอย่างละเอียด	ไม่มี	จากการแถลงข่าวบนเว็บไซต์ พูดคุยต่างๆ เกี่ยวกับประเด็นเฉพาะบางอย่าง	จากงานแสดงสินค้า การประชุมวิชาชีพที่เกี่ยวกับโครงการเฉพาะ	จากการประชุมวิชาการบนเว็บไซต์พูดคุยต่างๆ ที่เกี่ยวกับโครงการเฉพาะ

	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในข้อความที่มีข้อเสนอซับซ้อนแต่เรียบเรียงอย่างดี (เขียนในภาษา ก) ในสาขาวิชาชีพ วิชาการและความสนใจส่วนตัว		ระเบียบทางราชการ เช่น ภาษีบ้าน ภาษีป้ายประกาศ หรือการประกาศโดยหน่วยราชการ	จากรายงานธุรกิจ กฎระเบียบ หรือนโยบายสถานที่ทำงาน	ข้อมูลจากบทความเว็บไซต์ต่างๆ บันทึกจากการบรรยาย หรือการนำเสนอโดยอาจารย์มหาวิทยาลัย
	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในบทความ (ที่เขียนด้วยภาษา ก) จากวารสารวิชาการหรือวิชาชีพ		เกี่ยวกับประเด็นเฉพาะบางอย่าง ซึ่งเป็นหัวข้อของการประชุมในชุมชน	จากรายงานและบทความทางธุรกิจ	ข้อมูลจากบทความ หนังสือ หรือวารสารสำหรับเพื่อนร่วมชั้นหรืออาจารย์
B2	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนรายงาน (ในภาษา ข) การตัดสินใจสำคัญ ๆที่ตกลงกันในที่ประชุม (ในภาษา ก) สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียนประเด็นสำคัญต่างๆ ที่อยู่ในเอกสารโต้ตอบเป็นทางการ (เขียนในภาษา ก)	สัญญาเช่า กรมธรรม์ประกันภัยสำหรับเพื่อนหรือสมาชิกครอบครัว	จากชมรม ระยะเวลาและเงื่อนไขสำหรับการเดินทางหรือการบริการ	จากการประชุมธุรกิจ ในจดหมายเวียนถึงพนักงาน ในจดหมายจากหุ้นส่วนที่เตือนหรือแจ้งเงื่อนไขใหม่ในการร้องเรียน	จากการประชุมของตัวแทนนักศึกษา จดหมายเวียนส่งจากอาจารย์ใหญ่ถึงผู้ปกครอง ในการ ตอบจากองค์กรที่ขอข้อมูลระหว่างโครงการ
	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความ (พูดในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น การโทรศัพท์ การประกาศ และคำสั่ง)	ข้อความสั้นๆ อีเมลถึงเพื่อนว่าทำไมถึงจะไปล่าช้า	ป้ายประกาศหรือการประกาศโดยทางราชการ	การสั่งสินค้าของลูกค้า การสอบถามหรือการต่อว่า การเปลี่ยนแปลงของตารางการทำงานหรือวิธีการที่จะใช้อุปกรณ์สำนักงานได้อย่างไร	การเปลี่ยนแปลงเวลาเปิด/ปิดของโรงเรียน อันเนื่องมาจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย การเปลี่ยนห้องเรียนหรือจุดนัดพบสำหรับการทัศนาจรของชั้น

B2	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่สำคัญในข่าวสารที่ตรงไปตรงมา (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย	คำแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์ในบ้านจากคู่มือ ข้อความสำหรับครอบครัวหรือคนในบ้านส่งทางอีเมล ข้อมูลที่อีเมลเกี่ยวกับเวลาและสถานที่นัดพบกับเพื่อน/สมาชิกครอบครัว	จากอีเมล จดหมายเกี่ยวกับงานหรือตารางเวลา	จำนวนและเวลาจัดส่งของจากการสั่งทางอีเมล ภาระงานและเวลาที่กำหนดสำหรับคนที่เกี่ยวข้อง จากรายงานการประชุม ขั้นตอนที่สำคัญในคู่มือแนะนำการใช้งานง่ายๆ สำหรับอุปกรณ์ชิ้นหนึ่ง	คำแนะนำทางอีเมลเกี่ยวกับการทัศนาจรของโรงเรียน งานที่มอบหมายหรือรายละเอียดข้อกำหนดวิชาจากหลักสูตร
B1	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่บันทึกเสียงไว้อย่างตรงไปตรงมา (บันทึกในภาษา ก) หากเป็นหัวข้อที่คุ้นเคยและพูดช้าและชัดเจน	ข้อความเกี่ยวกับเวลาและสถานที่การนัดพบ การขอให้ทำงานบ้าน เช่น เริ่มเตรียมทำอาหารหรือนำขยะไปข้างนอก	ตอนเข้าแถวที่สถานทูต ถ่ายทอดการประกาศทางวาจาด้วยการส่งข้อความให้เพื่อนผู้ลี้ภัย เครื่องตอบอัตโนมัติขอให้โทรกลับจากเจ้าหน้าที่หรือหน่วยราชการ ธนาคาร	ใบสั่งซื้อง่ายๆ ของลูกค้า การสอบถามหรือการต่อว่า ข้อความทางโทรศัพท์สำหรับเพื่อนร่วมงาน การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน	เกี่ยวกับตารางเวลาของโรงเรียนหรือการเปลี่ยนแปลงตาราง
A2+	สามารถถ่ายทอดด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะในข้อความที่สั้นและง่าย (เขียนในภาษา ก) หากข้อความเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยและเป็นรูปธรรมและเขียนด้วยภาษาง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	จากหนังสือพิมพ์ คำแนะนำการใช้อุปกรณ์หรือยา	แผ่นพับ เว็บไซต์ โฆษณา โปสเตอร์ ตารางเวลา	เกี่ยวกับงาน คำแนะนำการใช้อุปกรณ์ง่ายๆ เกี่ยวกับวิธีการความปลอดภัย ขอบเขตและหน้าที่ความรับชอบของงานที่เขียนในประกาศโฆษณา	เกี่ยวกับงานของโรงเรียน การสอบหรือการมอบหมายการบ้านที่อยู่ในหลักสูตร วิธีการทำการทดลองง่ายๆ ในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์จากใบงาน เกี่ยวกับการเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์ หรือทัศนศึกษาบนใบปลิว

	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆ ของข้อความและคำประกาศที่สั้น ง่ายและชัดเจน (พูดในภาษา ก) หากการพูดนั้นช้าและชัดเจน	ข้อความง่ายๆ ทางโทรศัพท์สำหรับครอบครัวหรือคน ในบ้าน การประกาศความสนใจส่วนตัวสำหรับครอบครัวหรือเพื่อนๆ	ทิศทางจาก ก ไป ข ใช้ชานชลาไหนหรือประตูทางเข้าออกของเครื่องบิน และเวลาใดเกี่ยวกับการล่าช้าของรถไฟ	ข้อความทางโทรศัพท์ถึงเพื่อนร่วมงาน การเปลี่ยนวิธีการทำงาน	ตารางเวลาของโรงเรียน กำหนดการเปิด/ปิด บทบาทของการทำงานที่ได้รับมอบหมาย การบ้านที่ได้รับมอบหมาย
A2	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในข้อความง่ายๆ (เขียนในภาษา ก) ในหัวข้อชีวิตประจำวันที่สนใจเร่งด่วนหรือมีความจำเป็น	คู่มือในครัวเรือน แนะนำการปรุงอาหาร	โฆษณา แผ่นโฆษณา แผ่นพับ ใบปลิว หมาย กำหนดการเดินทาง ตารางเวลาและทิศทาง	คู่มือแนะนำการใช้อุปกรณ์ง่ายๆ เกี่ยวกับวิธีการด้านความปลอดภัย ขอบเขตและหน้าที่ความรับชอบของงานที่เขียนในประกาศโฆษณา	ตำรา บทอ่านในชั้นเรียน เกี่ยวกับงานของโรงเรียน ข้อทดสอบหรือการมอบหมายการบ้าน วิธีทำการทดลองง่ายๆ ในชั้นที่สอนวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับการไปชมพิพิธภัณฑ์หรือการทัศนาจรอื่นๆ ของโรงเรียน
A1	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลที่ง่ายมากๆในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน (พูดในภาษา ก) หากผู้พูดพูดช้ามากๆและชัดเจนโดยมีการพูดซ้ำ	จากรายการทีวีซึ่งสาธิตสินค้าซ้ำๆ	ประกาศเกี่ยวกับเวลาที่ร้านค้าเปิด/ปิด	ข้อความสั้นๆ ง่ายๆ ทางโทรศัพท์สำหรับเพื่อนร่วมงาน	ข้อความง่ายๆ สั้นๆ ทางโทรศัพท์ เกี่ยวกับการเปลี่ยนตารางเวลา กำหนดการหรือสถานที่นัดพบ
Pre-A1	สามารถเขียนเรียงเป็นข้อๆ (ในภาษา ข) ชื่อ ตัวเลข ราคา และข้อมูลง่ายมากจากข้อความ (เขียนในภาษา ก) ในเรื่องที่สนใจเร่งด่วน ซึ่งเขียนด้วยภาษาที่ง่ายมากๆ และมีรูปภาพประกอบ	ชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรของร้านอาหาร เมนูร้านอาหาร รวมทั้งราคาและเครื่องปรุงหลัก	ชื่อและที่อยู่ของร้านค้า ราคาสินค้า ตารางเวลา หมาย กำหนดการเดินทาง ตารางเวลา การแสดง มีที่นั่งหรือไม่ ราคา ฯลฯ	ไม่มี	ตำแหน่งของโรงเรียน ราคาเครื่องแบบหรืออุปกรณ์ จุดหมายปลายทางและราคาการทัศนาจรของโรงเรียน และตารางเวลาของโรงเรียน

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การอธิบายข้อมูลในการพูด (กราฟ แผนภาพ ฯลฯ)		**ข้อความ (&การเขียนในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) รูปแบบต่างๆ ของข้อมูลเชิงประจักษ์และข้อมูลที่จัดเป็นภาพ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) จากผลงานวิจัยที่มีแนวคิดซับซ้อนเกี่ยวกับหัวข้อเชิงวิชาการและวิชาชีพได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ	แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว เช่น งานวิจัยทางการแพทย์หรือข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับครอบครัวหรือเพื่อน ข้อมูลทางเศรษฐกิจที่นำเสนอเป็นรูปกราฟที่ ประกอบบทความทางหนังสือพิมพ์	แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพจากรายงานของบริษัทหรือทางราชการที่สำคัญต่อนโยบายชุมชนหรือการประชุมวางแผนข้อมูลที่นำเสนอต่อการประชุมสาธารณะ	การวิเคราะห์อย่างละเอียดของการสำรวจทางการเงิน การตลาด หรือรัฐบาล แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพที่นำเสนอในการประชุม	แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพจากงานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับตีพิมพ์ หรือที่รวบรวมมาอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่นำเสนอในการบรรยายหรือในการประชุมวิชาการ/งานประชุมโต๊ะกลม
C1	สามารถตีความและอธิบาย(ในภาษา ข) ประเด็นที่โดดเด่น และรายละเอียดในแผนภาพที่ซับซ้อน และข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นรูปภาพ (ในข้อความภาษา ก) ในหัวข้อเชิงวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ				ข้อมูลที่เป็นภาพที่รวมอยู่ในงานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์หรือรวบรวมมาอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่นำเสนอในการบรรยายหรือในการประชุมวิชาการ/งานประชุมโต๊ะกลม

B2	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) ข้อมูลที่ละเอียดในแผนภาพที่ซับซ้อน แผนภูมิ และข้อมูลอื่นๆ ที่จัดเป็นภาพ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจได้อย่างน่าเชื่อถือ	แผนภาพในบทความที่สนใจส่วนตัว แผนภาพขั้นตอนการใช้อุปกรณ์ครัวเรือนหรือซอฟต์แวร์บันเทิงโดยอธิบายให้เพื่อนหรือสมาชิกครอบครัว	แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพจากรายงานของบริษัทหรือทางราชการที่สำคัญต่อนโยบายชุมชนหรือการประชุมวางแผน	กราฟ แผนภูมิ และตารางที่ใช้อ้างอิงในการอบรมพนักงานหรือรายงานบริษัท	กราฟ แผนภูมิแท่ง หรือแผนภาพในการนำเสนอที่เป็นทางการในชั้นเรียน ในโรงเรียนมัธยม/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย
B1+	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) ข้อมูลที่ละเอียดในแผนภาพในสาขาที่สนใจ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) แม้อาจทำให้ลังเลหรือเรียบเรียงไม่ค่อยแม่นยำเพราะมีปัญหาด้านศัพท์				
B1	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) แนวโน้มทั่วๆไปที่แสดงในแผนภาพง่ายๆ (เช่น กราฟ แผนภูมิแท่ง) (ในข้อความในภาษา ก) แม้ว่าจะมีศัพท์ในวงจำกัดซึ่งทำให้บางครั้งลำบากในการเรียบเรียงคำพูด	แนวโน้มที่แสดงในใบเก็บเงินของครัวเรือนหรือการเงินส่วนตัว โดยอธิบายให้เพื่อนหรือสมาชิกครอบครัว	รายงานอากาศ (สถิติและแนวโน้ม) เมื่อตัดสินใจ วันเวลาที่ดีที่สุดสำหรับงานของชุมชน แนวโน้มทางการเงินพื้นฐานที่นำเสนอระหว่างการประชุมของชุมชน/ของชมรม การแสดงแผนภาพในพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์	แนวโน้มที่อยู่ในกราฟ หรือแผนภูมิแท่งระหว่างการประชุมทางธุรกิจหรือความรับผิดชอบต่างๆ ในโครงสร้างองค์กรของบริษัทที่ใช้ในการอบรมพนักงาน	แนวโน้มทั่วๆ ไปที่พบในกราฟ แผนภูมิแท่ง หรือแผนภาพ ที่ใช้ในการทำงานคู่หรืองานกลุ่มในโรงเรียนมัธยม/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย

A2+	สามารถตีความและอธิบาย (ในภาษา ข) ภาพง่ายๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น แผนที่อากาศ แผนผังงานการทำงานแบบง่ายๆ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) แม้เวลาพูดจะเห็นได้ชัดว่ามีการหยุดพูดเป็นช่วงๆ หรือเริ่มต้นผิดและเรียบเรียงคำพูดใหม่	แผนที่รายงานอากาศที่ใช้อ้างอิงเมื่อจะวางแผนกิจกรรมข้างนอก แผนภาพของคุณลักษณะสำคัญของอุปกรณ์ครัวเรือน โดยชี้ให้เพื่อนหรือสมาชิกครอบครัวเห็น	ข้อมูลอากาศที่ผ่านมาเพื่อตัดสินใจว่าวันเวลาไหนดีที่สุดสำหรับงานชุมชน แนวโน้มทางการเงินง่ายๆ ที่นำเสนอในการประชุมของชุมชน/ของชมรม แผนที่เส้นทางเดินรถของรถเมล์หรือรถใต้ดิน หรือแผนผังชั้นต่างๆของตึกหรือศูนย์การค้า	ผังงานแสดงขั้นตอนการทำงานง่ายๆ หรือกิจกรรม เช่น การเปลี่ยนหมึกเครื่องถ่ายเอกสารหรืองานพื้นฐาน หรือความรับผิดชอบต่างๆ ในโครงสร้างองค์กรของบริษัท	ลักษณะของกราฟต่างๆ แผนภูมิแท่ง หรือแผนภาพ เช่น ประชากร/การเปลี่ยนแปลงอากาศในระยะต่างๆ ที่ใช้ในการทำงานคู่หรืองานกลุ่มในโรงเรียนมัธยม/วิทยาลัย/มหาวิทยาลัย
A2	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การอธิบายข้อมูลในการเขียน (กราฟ แผนภาพ ฯลฯ)		**ข้อความ (&วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) รูปแบบต่างๆ ของข้อมูลวิจัยเชิงประจักษ์ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) จากงานวิจัยที่แนวคิดซับซ้อนในหัวข้อวิชาการหรือวิชาชีพ	ไม่มี	ไม่มี	ข้อมูลจากรายงานการเงินสิ้นปีของบริษัทหรืองานวิจัยการตลาด หรือจากกิจกรรมการวิจัยและการพัฒนาสำหรับระดับนักบริหารอาวุโสหรือรายงานของบริษัท	ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกหรือโท ซึ่งมีข้อมูลการวิจัยเชิงประจักษ์

C1	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆที่เกี่ยวข้องในแผนภาพที่ซับซ้อนและข้อมูลอื่นที่เป็นภาพ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) ในหัวข้อวิชาการหรือวิชาชีพที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนและน่าเชื่อถือ	แผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว เช่น การวิจัยทางการแพทย์หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมสำหรับครอบครัวและเพื่อนๆ ข้อมูลเชิงเศรษฐกิจที่นำเสนอเป็นรูปกราฟประกอบบทความทางหนังสือพิมพ์	แผนภาพ/ภาพต่างๆ จากรายงานของบริษัทหรือภาครัฐซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายชุมชนหรือการวางแผนการประชุม ข้อมูลที่อยู่ในการนำเสนอของการประชุมสาธารณะ	การวิเคราะห์ที่ละเอียดของการสำรวจด้านการเงิน การตลาดหรือแผนภาพ/ข้อมูลที่เป็นภาพของรัฐบาลในการประชุม	ข้อมูลที่เป็นภาพในงานวิจัยทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์หรือรวบรวมไว้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่นำเสนอในการบรรยายหรือการประชุมวิชาการ/ประชุมโต๊ะกลม
B2	สามารถตีความได้นำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลอย่างละเอียดจากแผนภาพและข้อมูลอื่นที่เป็นภาพที่จัดมาอย่างดีในสาขาที่สนใจ (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) ได้อย่างน่าเชื่อถือ	คำแนะนำและแผนภาพที่ให้แม่บ้านไว้เพื่อใช้อุปกรณ์ที่ยุ่งยาก	วิธีดำเนินการด้านสุขภาพและความปลอดภัย ตัวอย่างเช่นที่โรงพยาบาล ในโรงงาน ห้องสมุด ฯลฯ	รายงานภายใน (บริษัท) หรือบันทึกประเด็นสำคัญในเอกสารประกอบที่เป็นภาพ เช่น กราฟ แผนภูมิแท่ง หรือตารางตัวเลข	การเขียนมอบหมายงานที่ประกอบด้วยข้อมูลเทคนิคที่เป็นภาพสำหรับโครงการของโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย
B1+	สามารถตีความและนำเสนอด้วยการเขียน (ในภาษา ข) แนวโน้มทั่วๆไปที่แสดงในแผนภาพง่ายๆ (เช่น กราฟ แผนภูมิแท่ง) (พร้อมกับข้อความในภาษา ก) อธิบายประเด็นสำคัญๆ ให้ละเอียดยิ่งขึ้น โดยใช้พจนานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงอื่นๆ	แนวโน้มเห็นได้ในใบเก็บเงินของครัวเรือน หรือการเงินส่วนตัวสำหรับสมาชิกครอบครัว	ข้อมูลทางอากาศง่ายๆ หรือข้อมูลการเงินง่ายๆ ที่โพสต์เป็นส่วนหนึ่งของการอภิปรายทางออนไลน์สำหรับชุมชนหรืองานชมรม	อีเมลอธิบายลักษณะสำคัญของเอกสารประกอบที่เป็นภาพ เช่น กราฟหรือแผนภูมิแท่ง	การมอบหมายงานในชั้นเรียนง่ายๆ สรุปการสำรวจเกี่ยวกับประชากรหรือข้อมูลต่างๆ
B1	สามารถอธิบายด้วยประโยคง่ายๆ (ในภาษา ข) ข้อเท็จจริงสำคัญๆ ที่แสดงในภาพเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น แผนที่อากาศ แผนผังการทำงานแบบง่ายๆ) (พร้อมกับข้อความในภาษา ก)	อีเมลบอกทิศทางง่ายๆ ในท้องถิ่นที่แสดงในแผนที่แนบ	ข้อมูลประชากรง่ายๆ หรือข่าวสาร หรือแนวโน้มที่โพสต์ทางออนไลน์ของชุมชน/การเสวนาของชมรม	คำแนะนำขั้นตอนการทำงานง่ายๆของสำนักงานที่แสดงในผังงาน	การเขียนเล่าเรื่องอย่างง่ายๆ ประกอบด้วยรูปภาพรูปหนึ่งหรือหลายๆรูปอันเป็นส่วนหนึ่งของงานที่มอบหมายในชั้นเรียน

A2	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การย่อยข้อความในการพูดหรือการใช้ภาษามือ		**ข้อความ (&วาทกรรม)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) การอนุมานเมื่อการเชื่อมโยงหรือข้อความที่แฝงนัยไม่ชัดเจน (ในภาษา ก) และชี้ให้เห็นนัยแฝงทางสังคมวัฒนธรรมของรูปแบบการแสดงออกของผู้พูด/ผู้เขียน (เช่น การพูดน้อยไปกว่าความจริง การประชดประชัน การเสียดสี)	การอภิปรายรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน บทความทางหนังสือพิมพ์ คำวิจารณ์ และบทบรรณาธิการ บทความเฉพาะด้าน หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆสำหรับผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	การพูดในที่ประชุมชุมชน การโต้วาทีสาธารณะ/การบรรยาย การประชุมแสดงความคิดเห็นประชุมทางการเมือง เรื่องการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ความคิดเห็นด้านกฎหมาย สุนทรพจน์ด้านการเมือง	การนำเสนอในที่ประชุมสัมมนา หรือการประชุมสิ่งตีพิมพ์ด้านวิชาชีพ รายงานทางวิชาการ การแถลงข่าว หรือการประชุม	การบรรยายในที่ประชุมวิชาการ การเสวนาในเว็บสื่อการสอน ตำราบทความในวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง
C1	สามารถสรุป(ในภาษา ข) บทความที่ยาวและยาก (ในภาษา ก)	รายการเหตุการณ์ปัจจุบัน บทความในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์	การประชุมแสดงความคิดเห็นที่มีผู้เข้าร่วมหลายคน สุนทรพจน์ทางการเมือง การเทศน์ ความคิดเห็นและเอกสาร	การนำเสนอในที่ประชุม สัมมนา หรือการประชุม รายงาน สัญญา กฎระเบียบ	การสนทนาในเว็บ การบรรยายในที่ประชุมวิชาการ หรือการสัมมนา บทความทางวิชาการและหนังสือ
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) การอภิปราย (ในภาษา ก) ในเรื่องที่อยู่ในความสามารถด้านวิชาหรือวิชาชีพ โดยสามารถอธิบายเพิ่มเติมและพินิจพิเคราะห์ความคิดเห็นต่างๆ และสามารถชี้ให้เห็นประเด็นที่สำคัญที่สุดได้	การอภิปรายต่างๆ รายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	การประชุมแสดงความคิดเห็นที่มีผู้เข้าร่วมหลายคน	การประชุมหรือสัมมนา	การประชุมแสดงความคิดเห็น การประชุมโต๊ะกลม หรือการสัมมนาสองสามคน

	สามารถสรุปประเด็นหลักๆของข้อความที่ซับซ้อนในการพูด/เขียน(ในภาษา ก) ด้วยคำพูดที่ชัดเจนและเรียบเรียงมาอย่างดี (ในภาษา ข) ในสาขาเชี่ยวชาญเฉพาะที่ไม่ใช่สาขาความชำนาญของตน แม้บางครั้งต้องตรวจสอบแนวคิดเฉพาะด้านบ้างในบางโอกาส	บทบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์และความคิดเห็นข่าวในทีวี และรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	กฎหมาย เอกสารทางกฎหมายทางการ กฎระเบียบ การนำเสนอ สุนทรพจน์การเทศน์	รายงานเรื่องเฉพาะทางสำหรับผู้ชมเฉพาะ จดหมายธุรกิจ สัญญา กฎระเบียบ การนำเสนอในที่ประชุม	เอกสารการสอน ตำรา ผู้อ่าน พจนานุกรม บทความในวารสารวิชาการ การบรรยาย การนำเสนอในที่ประชุม การอภิปราย การสนทนาในเว็บ
	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความแตกต่างที่ละเอียดในการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้ง (ในภาษา ก)ได้	การอภิปรายรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน หนังสือ บทความทางการแสดงข้อคิดเห็นและบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ บทความเฉพาะหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ สำหรับผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	การพูดในที่ประชุมชุมชน การโต้วาทีสาธารณะ/การบรรยาย การประชุมแสดงความคิดเห็นประชุมทางการเมือง เรื่องการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ความคิดเห็นด้านกฎหมาย สุนทรพจน์ด้านการเมือง	การนำเสนอในที่ประชุมสัมมนาหรือการประชุม สิ่งตีพิมพ์ด้านวิชาชีพ รายงานทางวิชาการ การแถลงข่าว หรือการประชุม	การบรรยายในที่ประชุมวิชาการ การเสวนาในเว็บ สื่อการสอน ตำรา บทความในวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง
	สามารถใช้ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากข้อความพูด/เขียนที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) เพื่อมาพูดคุยเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่ง (ในภาษา ข) โดยสามารถแสดงความเห็นเชิงประเมินค่าและเสริมความคิดเห็นส่วนตัว ฯลฯ	หนังสือ บทความในหนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็นและบทบรรณาธิการ บทความเฉพาะข่าวในทีวี และรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน รายการพูดคุย	เรื่องทางการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ การประชุมแสดงความคิดเห็น การนำเสนอ สุนทรพจน์ทางการเมือง การเทศน์	รายงานทางวิชาการ บทความเชิงวิชาชีพ การระบุรายละเอียดสัญญา	เอกสารคำสอน ตำรา ผู้อ่าน บทความในวารสารวิชาการ การบรรยาย การนำเสนอในที่ประชุม การอภิปราย การสนทนาในเว็บ

	สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ทัศนคติหรือความคิดเห็นที่แสดงออกในข้อความที่เขียน/พูด (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวหัวข้อที่เฉพาะเจาะจง และให้การอนุมานของตนโดยอ้างถึงข้อความบางตอนในต้นฉบับได้	หนังสือ บทความทางหนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็นและบทบรรณาธิการ บทความเฉพาะด้านในข่าวทางโทรทัศน์ และรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และรายการพูดคุย			
B2+	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญๆในการพูดสดที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่อยู่ในความสนใจปัจจุบันรวมทั้งสาขาที่ตนเองสนใจเป็นพิเศษด้วย	การอภิปรายเกี่ยวกับวาระต่างๆ ในครอบครัว ข่าวทีวี และรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน รายการพูดคุย	การนำเสนอ (ทางการเมือง) สุนทรพจน์ การเทศน์	การนำเสนอในที่ประชุม	การบรรยาย การนำเสนอในที่ประชุม และการอภิปราย การสนทนาในเว็บ
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในการอภิปรายที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) โดยพินิจพิเคราะห์มุมมองต่างๆที่นำเสนอได้		การอภิปรายเป็นทางการที่มีผู้เข้าร่วมหลายคน	ในการประชุม การบรรยายสรุป หรือการปฐมนิเทศ	คณะผู้บรรยายในการประชุม วิชาการโดยมีผู้บรรยายหลายคน
B2	สามารถสังเคราะห์และรายงาน (ในภาษา ข) ข้อมูลและข้อโต้แย้งจากแหล่งต่างๆ ที่มาจากการพูดและการเขียน (ในภาษา ก)	เกี่ยวกับรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน การสนทนาในเว็บ หรือการสัมภาษณ์ ข่าวทีวี และการวิเคราะห์ข่าว สารคดี และบทความ	ที่ประชุมชุมชน หรือทางการเมือง ข่าวสาร การสัมภาษณ์ หรือสารคดีเกี่ยวกับประเด็นใกล้ตัว	ในรายงาน ในที่ประชุม : การวัดผลอีเวนท์ของบริษัทจากพีอาร์ตามสื่อต่างๆ การประกาศ/นโยบาย/การประชุม เหตุการณ์	เมื่อดำเนินโครงการ : การสนทนาในเว็บ การบรรยาย การสัมภาษณ์ความคิดเห็นประชาชน การสำรวจ บล็อก สารคดี

	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ข้อความที่เป็นทั้งข้อเท็จจริงและจินตนาการหลากหลายรูปแบบ (ในภาษา ก) ให้ความคิดเห็นและอภิปรายประเด็นความคิดเห็นที่แตกต่างและแก่นเรื่องหลัก	หนังสือ บทความทางหนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็น และบทบรรณาธิการ บทความเฉพาะด้าน หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ สำหรับผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	เรื่องการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ นิยายและเรื่องสั้น	รายงานทางวิชาการบทความวิชาชีพ การระบุรายละเอียดสัญญา	บทความในวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง นวนิยาย เรื่องสั้น
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญ ในข้อความที่พูดและเขียนที่ยาวและซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจในปัจจุบัน รวมทั้งสาขาที่สนใจเป็นพิเศษ		เกี่ยวกับการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	รายงานทางวิชาการ บทความวิชาชีพ การระบุรายละเอียด สัญญา	บทความในวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง
	สามารถจำแนกผู้ฟัง/อ่านเป้าหมายในข้อความที่พูดหรือเขียน (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ และอธิบาย (ในภาษา ข) วัตถุประสงค์ ทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้แต่งได้	จากเว็บไซต์ รายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน สารคดี บทความทางหนังสือพิมพ์ และบทบรรณาธิการ	ในการสัมภาษณ์ การประกาศ การแถลงนโยบาย	การนำเสนอในที่ประชุม รายงาน และบทความเฉพาะด้าน	การบรรยายโดยแขกรับเชิญ เว็บไซต์ หรือการสนทนาในเว็บ สารคดี บทความ
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ข้อความที่คัดลอกมาจากข่าว การสัมภาษณ์ หรือสารคดีที่มีการแสดงข้อคิดเห็น การโต้แย้ง และแหล่งการอภิปรายต่างๆ (ในภาษา ก)	การอภิปรายไม่เป็นทางการกับเพื่อน การพูดคุยทางสื่อโซเชียล	การสนทนาอย่างไม่เป็นทางการในที่สาธารณะ เช่น สนามบินหรือร้านอาหาร	ในการประชุมกลุ่มหรือประชุมกลยุทธ์	เป็นส่วนหนึ่งของโครงการกลุ่ม
	สามารถสรุปและแสดงความคิดเห็น (ในภาษา ข) เกี่ยวกับเค้าโครงเรื่องและลำดับของเหตุการณ์ในภาพยนตร์หรือละคร (ในภาษา ก)	การสนทนาแบบไม่เป็นทางการกับเพื่อน	ไม่มี	ไม่มี	ในบทเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ
B1+	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความที่พูดยาว (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ หากใช้ภาษามาตรฐาน และสามารถตรวจสอบความหมายของสำนวนบางสำนวนได้	การพูดคุยนานๆ ทางโทรศัพท์ รายการทีวีเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน สารคดี การสนทนาในเว็บ	สุนทรพจน์ การพูดในการประชุมสาธารณะ	การนำเสนอหรือการบรรยายสารคดีที่เกี่ยวข้อง หรือรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน	การบรรยายในมหาวิทยาลัย สารคดีที่เกี่ยวข้องหรือรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน การสนทนาในเว็บ

	สามารถสรุป (ในภาษา ข) เรื่องสั้น หรือบทความ การพูดคุย การอภิปราย การสัมภาษณ์หรือสารคดี (ในภาษา ก) และตอบคำถามที่ตามมาเกี่ยวกับรายละเอียดได้	การพูดคุยกับเพื่อนๆ สารคดี เรื่องสั้น บทความในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร	การพูดคุยในที่ประชุมสาธารณะ การสัมภาษณ์ การประกาศของทางการ	การนำเสนอหรือการอภิปรายในที่ประชุม สัมมนา หรือการประชุม - บทความ หนังสือพิมพ์	การสนทนาในเว็บ สารคดีและบทความที่เกี่ยวข้องทางวิชาการ เรื่องเล่าสั้นๆ
	สามารถเปรียบเทียบข้อมูลเล็กๆ น้อยๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย (ในภาษา ก) แล้วสรุป (ในภาษา ข) สำหรับคนอื่นได้	การถกเถียงอย่างไม่เป็นทางการ เอกสารชี้ชวน การโฆษณา รายการในโรงละคร เนื้อเพลง	ป้ายประกาศทางการและการประกาศ บันทึกย่อจากการประชุม รายงานที่เกี่ยวข้องในหนังสือพิมพ์และนิตยสาร	รายงาน การประชุม จดหมายอีเมล บันทึกย่อจากการประชุม การรายงานข่าวของหนังสือพิมพ์	การสนทนาในเว็บ คำแนะนำในการดำเนินงาน บทความในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง
B1	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักของข้อความที่พูดและเขียนอย่างชัดเจนและเรียบเรียงดี (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัว แม้จะมีข้อจำกัดด้านศัพท์ ทำให้บางครั้งมีปัญหาในการเรียบเรียงก็ตาม	จดหมายส่วนตัว บทความสั้น แผ่นพับ การโฆษณา	บทความสั้น จดหมายราชการสั้นๆ การแถลงทางการและประกาศ กฎระเบียบ ใบปลิว รายการงานต่างๆ	การนำเสนอและการสาธิต รายงาน และจดหมายทางธุรกิจ	การพูดคุยโดยแขกรับเชิญ การสนทนาใน เว็บ การอธิบาย การเล่าเรื่อง หัวเรื่องของตำรา เว็บไซต์ สรุปข่าว และบทความสั้น
	สามารถสรุป (ในภาษา ข)อย่างง่ายๆ ข้อมูลหลักในเนื้อหาของข้อความที่ตรงไปตรงมา (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคย (เช่น บทสัมภาษณ์ที่เขียนสั้นๆ บทความในนิตยสาร แผ่นพับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว)	บทสัมภาษณ์ที่เขียนสั้นๆ หรือบทความทางนิตยสาร แผ่นพับท่องเที่ยว อีเมล หนังสือพิมพ์ การสรุปข่าว		รายงาน จดหมายธุรกิจ และอีเมล	การอธิบาย การเล่าเรื่อง หัวเรื่องของตำรา เว็บไซต์ สรุปข่าว บทความสั้น
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักระหว่างการสนทนา (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรือความสนใจปัจจุบัน หากผู้พูดออกเสียงชัดด้วยภาษามาตรฐาน	การสนทนาแลกเปลี่ยนข่าวสารและพูดคุยเกี่ยวกับแผนการ ข่าวสารแลกเปลี่ยนกันในงานแต่งงาน	ประเด็นที่ยกขึ้นในการสนทนาไม่เป็นทางการกับเจ้าหน้าที่ทางการ	ปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ตรวจสอบบัญชี และที่ปรึกษา	สิ่งที่เจ้าหน้าที่พูดเมื่อมีการขอคำปรึกษาในเรื่องการร้องขอ สิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์พูดสำหรับโครงการ

	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญที่อยู่ในข้อความที่ยาว (พูดในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ หากใช้ภาษามาตรฐานและสามารถฟังได้หลายครั้ง	การคุยโทรศัพท์ที่นาน รายการทีวีเกี่ยวกับรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน สารคดี การสนทนาในเว็บ	สุนทรพจน์ การพูดคุยในการประชุมสาธารณะ	การนำเสนอหรือการบรรยายการประชุมโต๊ะกลม สารคดีที่เกี่ยวข้องหรือรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน	การบรรยายในมหาวิทยาลัย สารคดีที่เกี่ยวข้อง หรือรายการเหตุการณ์ปัจจุบัน การสนทนาในเว็บ
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญหรือเหตุการณ์ในรายการทีวีและคลิปวิดีโอ (ในภาษา ก) หากสามารถดูได้หลายๆ รอบ	ฉากในภาพยนตร์นิยายสั้น หรือละครตลก	รายการเหตุการณ์ปัจจุบันในหัวข้อของการประชุมสาธารณะ	ข่าวย่อ การสัมภาษณ์หรือการแถลงการณ์ทางสาธารณะเกี่ยวกับสถาบัน	ฉากในสารคดีการสัมภาษณ์
	สามารถรายงาน (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในข่าวง่ายๆจากทีวีหรือวิทยุ (ในภาษา ก) รายงานเหตุการณ์ กีฬา อุบัติเหตุ ฯลฯ หากเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย และการพูดช้าและชัดเจน	ในการอภิปรายไม่เป็นทางการกับเพื่อนๆ การคุยผ่านโซเชียลมีเดีย	การอภิปรายไม่เป็นทางการในที่สาธารณะ เช่น สนามบินหรือร้านอาหาร	ไม่มี	ส่วนหนึ่งของโครงการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ในสื่อ
A2+	สามารถรายงานด้วยประโยคง่ายๆ (ในภาษา ข) ข้อมูลที่อยู่ในข้อความสั้นๆ ง่ายๆ และเรียบเรียงอย่างชัดเจน (เขียนในภาษา ก) โดยมีภาพหรือตารางประกอบ	“ใคร” “เมื่อไหร่” “ที่ไหน” ข้อมูลในข่าวสาร	ทางเลือกจะไปงานคอนเสิร์ตหรืองานกีฬา ข้อมูลในประกาศและ โพสเตอร์ ตารางเวลา ภาพที่วาดตามกำแพง รายการ ตั๋ว	รายละเอียดของตารางการทำงาน	เรื่องที่มีภาพประกอบ ข่าวสารง่ายๆ เกี่ยวกับประเทศ พร้อมตารางข้อมูล
	สามารถสรุป (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความที่บอกข้อมูลง่ายๆ สั้นๆ (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคย	“ใคร” “เมื่อไหร่” “ที่ไหน” ข้อมูลในข่าวสาร การอธิบายในเว็บไซต์/แผ่นพับ หัวข้อคำแนะนำง่ายๆ	ข้อมูลข่าวสารในพิพิธภัณฑ์ ใบปลิวของสถาบัน – โรงพยาบาล ตำรวจ	รายงานเกี่ยวกับผลประกอบการทางการเงินประจำปี	รายละเอียดเกี่ยวกับงานและการมอบหมาย คำอธิบายวิชาหรือการสอบต่างๆ

A2	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อความพูดและเขียนที่ง่ายๆ สั้นๆและเรียบเรียงอย่างชัดเจน (ในภาษา ก) โดยเสริมคลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัดด้วยวิธีอื่นๆ (เช่น กิริยาท่าทาง การวาดภาพ คำจากภาษาอื่นๆ)	รายงานอากาศ การแนะนำประกอบชิ้นส่วนง่ายๆ	ข้อมูลเกี่ยวกับเวลาและราคา การขนส่ง บริการมีหรือไม่	ไม่มี	รายงานอากาศ คำอธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับสถานที่มีภาพประกอบ เรื่องเล่าด้วยภาพง่ายๆ
A1	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ข้อมูลง่ายๆ และคาดการณ์ได้ในป้ายและประกาศ โปสเตอร์และโปรแกรมแบบสั้นและเรียบง่ายมากๆ (ในภาษา ก)	ข้อความบนประตูห้องวัยรุ่น ข้อมูลที่แปะบนตู้เย็น เช่น ถึงคราวใครทำอาหาร/ทำความสะอาด/ล้างจาน	ป้ายและประกาศบอกเส้นทาง โปสเตอร์และโปรแกรม ประกาศและบอกเวลาของกิจกรรม	ป้ายและประกาศบอกสถานที่และ/หรือคำเตือน ประกาศที่มีตารางเวลา	รายการห้องเรียน ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมในโปรแกรมสังคม
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางข้อความ					
การย่อยข้อความในการเขียน		**ข้อความ (&วาทกรรม)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถอธิบายในการเขียน (ในภาษา ข) วิธีการนำเสนอข้อเท็จจริงและข้อโต้แย้งในข้อความ (ในภาษา ก) โดยเฉพาะเมื่อมีการรายงานจุดยืนของคน บางคนสามารถดึงความสนใจไปที่วิธีที่ผู้เขียนใช้คำกล่าวที่น้อยไปกว่าความจริง การวิพากษ์วิจารณ์ทางอ้อม การประชดประชัน และเสียดสี สามารถสรุปข้อมูลจากแหล่งต่างๆ และเรียบเรียงข้อโต้แย้งใหม่และเรื่องราวต่างๆในการนำเสนอผลลัพธ์โดยรวมที่เกี่ยวเนื่องกันได้	การอภิปรายรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน หนังสือ บทความทางหนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็นและ บทบรรณาธิการ บทความเฉพาะด้าน หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่มุ่งไปที่ผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	การพูดในที่ประชุมชุมชน การโต้วาทีสาธารณะ การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การประชุมทางการเมือง จุลสาร การเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ความคิดเห็นเชิงกฎหมาย	การนำเสนอในที่ประชุม การสัมมนาหรือการประชุม เอกสารตีพิมพ์ด้านวิชาชีพ รายงานทางวิชาการ การประชุมใหญ่	การบรรยายในการประชุมวิชาการ การสนทนาในเว็บ เอกสารคำสอน ตำรา บทความในวารสารวิชาการ หนังสืออ้างอิง

C1	สามารถสรุปในการเขียนบทความที่ยาวและซับซ้อนสามารถตีความเนื้อหาได้เหมาะสม หากมีโอกาสตรวจสอบความหมายที่ถูกต้องของคำศัพท์เฉพาะทางที่ไม่พบบ่อยในบางครั้ง	การอภิปรายรายงานเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน หนังสือ บทความทาง หนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็นและ บทบรรณาธิการ บทความเฉพาะด้าน หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ ที่มุ่งไปที่ผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	การพูดในที่ประชุมชุมชน การโต้วาทีสาธารณะ การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การประชุมทางการเมือง จุลสารการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	การนำเสนอในที่ประชุม การสัมมนาหรือการประชุม เอกสารตีพิมพ์ด้านวิชาชีพ รายงานทาง วิชาการ การประชุมใหญ่ ข้อเสนอทางธุรกิจ	การบรรยายในการประชุมวิชาการ การสนทนาในเว็บ เอกสารคำสอน ตำรา บทความในวารสารวิชาการ
	สามารถสรุปในการเขียนข้อความที่ยาวและซับซ้อน (เช่น บทความทางวิชาการหรือการเมือง เรื่องย่อของนิยาย บทบรรณาธิการ การทบทวนวรรณกรรม รายงาน หรือข้อความที่คัดเลือกมาจากจากหนังสือวิทยาศาสตร์) สำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม โดยรักษาลีลาและทำเนียบภาษาของต้นฉบับ		การพูดในที่ประชุมเมือง การโต้วาทีสาธารณะ การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การประชุมทางการเมือง เรื่องการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบาย สาธารณะ ความคิดเห็นเชิงกฎหมาย	การนำเสนอในที่ประชุม การสัมมนาหรือการประชุม เอกสารตีพิมพ์ด้านวิชาชีพ รายงายทาง วิชาการ การประชุมใหญ่	การบรรยายในการประชุมวิชาการ การสนทนาในเว็บ เอกสารคำสอน ตำรา บทความทางวิชาการ หนังสืออ้างอิง
B2+	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) เนื้อหาหลักของข้อความที่พูดและเขียน(ในภาษา ก) ที่ เรียบเรียงอย่างดี แต่ค่อนข้างซับซ้อนในหัวข้อที่อยู่ในสาขาของตนด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว	การอภิปรายเกี่ยวกับวาระต่างๆ ในครอบครัว ข่าวทีวี และรายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และรายการพูดคุย	การนำเสนอสุนทรพจน์ การเทศน์	การนำเสนอในที่ประชุม	การบรรยาย การนำเสนอในที่ประชุม และการอภิปราย การสนทนาในเว็บ

	สามารถเปรียบเทียบ เปรียบให้เห็นความแตกต่าง และสังเคราะห์ในการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลและความคิดเห็นที่ปรากฏในสิ่งตีพิมพ์ทางวิชาการและวิชาชีพ (ในภาษา ก) ในสาขาที่สนใจ	ไม่มี	เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ	วารสารด้านวิชาชีพและหนังสือพิมพ์ เอกสารเกี่ยวกับนโยบาย รายงานทางวิชาการ	บทความทางวิชาการ การเขียนวิจารณ์หนังสือ
B2	สามารถอธิบายในการเขียน (ในภาษา ข) ความคิดเห็นที่แสดงออกในข้อความที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) โดยอ้างอิงข้อมูลจำเพาะในเพื่อสนับสนุนการอนุมานของตน สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) เนื้อหาสำคัญของข้อความที่พูดและเขียนที่ซับซ้อน(ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัวหรือเชี่ยวชาญ	สารคดี รายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน บทความในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ นิยาย เรื่องสั้น บทละคร	การประชุมแสดงความคิดเห็น โดยมีผู้เข้าร่วมหลายคน บล็อก สุนทรพจน์ การเทศน์ ข้ออ้างทางกฎหมาย ความคิดเห็นและเอกสาร เอกสารเกี่ยวกับนโยบาย	การนำเสนอในที่ประชุม สัมมนา การประชุม การบรรยายสรุปหรือการแถลงข่าว รายงานสัญญา กฎระเบียบ บทความ	การสนทนาในเว็บ การบรรยายในการสัมมนาวิชาการ บทความวิชาการและหนังสือนิยาย เรื่องสั้นและบทละคร
B1+	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) ข้อมูลและข้อโต้แย้งในข้อความ (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อทั่วๆ ไปและที่สนใจส่วนตัว	สารคดี รายการเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบัน บทความในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ นิยาย เรื่องสั้น บทละคร	การประชุมแสดงความคิดเห็นที่มีผู้เข้าร่วมหลายคน บล็อก สุนทรพจน์ การเทศน์ ข้ออ้างทางกฎหมาย ความคิดเห็นและเอกสาร เอกสารเกี่ยวกับนโยบาย	การนำเสนอในที่ประชุม สัมมนา การประชุม การบรรยายสรุปหรือการแถลงข่าว รายงานสัญญา กฎระเบียบ บทความ	การสนทนาในเว็บ การบรรยายในการสัมมนาวิชาการ บทความวิชาการและหนังสือนิยาย เรื่องสั้นและบทละคร
B1	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นสำคัญในการพูดที่ให้ข้อมูลตรงไปตรงมา (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัวหรืออยู่ในความสนใจปัจจุบัน หากการพูดนั้นชัดเจนและใช้ภาษามาตรฐาน	การพูดโทรศัพท์ การสนทนาในเว็บ กระดานข่าวสาร สารคดี จดหมายส่วนตัว แผ่นพับให้ข้อมูล บทความสั้น	การนำเสนอในที่สาธารณะ การแถลงการณ์สาธารณะ หรือคำประกาศ	การนำเสนอที่อัดวิดีโอในการประชุม การบรรยายสรุปงาน รายงานและจดหมายธุรกิจ	การปฐมนิเทศ คำสั่งสำหรับงานที่มอบหมาย การบรรยายโดยวิทยากรรับเชิญ การเล่าเรื่อง และบทความสั้น

	สามารถสรุปในการเขียน (ในภาษา ข) ประเด็นหลักในข้อเขียนเกี่ยวกับข้อมูลที่ตรงไปตรงมา (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรืออยู่ในความสนใจปัจจุบัน สามารถถ่ายความข้อเขียนสั้นๆด้วยวิธีง่ายๆ โดยใช้คำและการลำดับคำของต้นฉบับ	จดหมายส่วนตัว บทความสั้น แผ่นพับ คำโฆษณา ข้อความบนเว็บ	จดหมายทางการสั้นๆ แถลงการณ์ทางการ และคำประกาศ กฎระเบียบ ใบปลิว ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนการให้บริการ รายการงานต่างๆ	รายงาน จดหมาย-ธุรกิจ	การเล่าเรื่อง หัวเรื่องของ ตำราเรียน เว็บไซต์ สรุปข่าว และบทความสั้น
A2+	A2+ สามารถเรียงลำดับเป็นข้อๆ โดยใช้สัญลักษณ์ (ในภาษา ข) ข้อมูลที่สำคัญในข้อความสั้นๆง่ายๆ (ในภาษา ก) หากข้อความเกี่ยวกับหัวข้อที่คุ้นเคยและเป็นรูปธรรม และเขียนด้วยภาษาง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถคัดออกและคิดคำและวลีสำคัญ หรือประโยคสั้นๆ จากข้อความสั้นๆ ได้ด้วยความสามารถและประสบการณ์ที่มีจำกัดของผู้เรียน	“ใคร” “เมื่อไหร่” “ที่ไหน” ข้อมูลในข่าว การบรรยายในเว็บไซต์/แผ่นพับ หัวเรื่องในคู่มือแนะนำง่ายๆ	ข้อมูลข่าวสารในพิพิธภัณฑ์ ใบปลิวของสถาบัน – โรงพยาบาล ตำรวจ	ประกาศต่างๆ กฎระเบียบ คำแนะนำสำหรับงาน	รายละเอียดของงานและสิ่งที่มอบหมายให้ทำ คำบรรยายวิชาต่างๆ หรือการสอบ
A2	สามารถใช้ภาษาง่ายๆ เขียนข้อความที่สั้นมาก (ในภาษา ข) จากข้อความที่เขียน(ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยและใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีศัพท์ที่พบบ่อยมาก แม้จะมีข้อผิดพลาด แต่สามารถเข้าใจข้อความได้ สามารถลอกข้อความสั้นๆด้วยการพิมพ์หรือเขียนด้วยลายมือที่ชัดเจน	จดหมายที่มีข่าวสาร	ประกาศทางการ หัวเรื่องในหนังสือคู่มือ	คำแนะนำในการปฏิบัติง่ายๆ เช่น วิธีเปลี่ยนหมึกในเครื่องพิมพ์	เรื่องเล่าสั้นๆ ง่าย กฎระเบียบทั่วไป ทางวิชาการ เช่น สำหรับการสอบ
A1	A1 สามารถถอดความ (ในภาษา ข) วลีง่ายๆ ที่เขียน(ในภาษา ก)โดยใช้พจนานุกรม แต่อาจจะเลือกความหมายที่ไม่ถูกต้องเสมอ สามารถลอกคำโดดๆ และข้อความสั้นๆ ที่นำเสนอในรูปแบบตัวพิมพ์มาตรฐาน	จดหมายที่มีข่าวสาร	ประกาศทางการ ข้อมูลเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง	คำสั่งง่ายๆ และรายงานเกี่ยวกับหัวข้อในสาขาตน	เรื่องเล่าง่ายๆ กฎระเบียบทางวิชาการ
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การสื่อเป็นสื่อกลางข้อความ					
การแปลข้อเขียนในการพูดหรือการใช้ภาษามือ		**ข้อความ (&วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถแปลด้วยการพูด(ในภาษา ข) ข้อเขียนที่เป็นนามธรรม (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่หลากหลายเกี่ยวกับความสนใจส่วนตัว ด้านวิชาการและวิชาชีพได้อย่างคล่องแคล่ว โดยสามารถสื่อแง่มุมการประเมิน และข้อโต้แย้งอย่างประสบความสำเร็จ รวมทั้งนวงของภาษาและความหมายโดยนัยที่เกี่ยวข้อง	บทความเฉพาะในนิตยสารและรายงานเกี่ยวกับเรื่องที่สนใจส่วนตัว	เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ กฎเกณฑ์หรือกฎระเบียบ	สิ่งตีพิมพ์ทางวิชาชีพ รายงานทางวิชาการ สัญญา การแถลงข่าว	โครงการวิชาการและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
C1	สามารถแปลด้วยการพูด(ในภาษา ข) ข้อเขียนที่ซับซ้อน (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่หลากหลายทั้งหัวข้อทั่วๆ ไปและหัวข้อเฉพาะได้อย่างคล่องแคล่ว โดยสามารถจำแนกนวงของภาษาส่วนใหญ่ได้				
B2	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียนซับซ้อน (ในภาษา ก) เกี่ยวกับข้อมูลและข้อโต้แย้งในหัวข้อด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว	หนังสือพิมพ์หรือบทความในนิตยสารเกี่ยวกับประเด็นปัจจุบันที่สนใจส่วนตัว	ข้อความที่แนบมากับงานศิลปในพิพิธภัณฑ์หรือนิทรรศการ กฎระเบียบของเทศบาล เช่น การรีไซเคิล การจอดรถ ฯลฯ	รายงานทางวิชาการเกี่ยวกับวิชาชีพของตน	ข้อมูลเกี่ยวกับกฎระเบียบทางวิชาการ เช่น แนวปฏิบัติการเขียนบทความ
B1+	สามารถแปลด้วยการพูด (ในภาษา ข) ข้อเขียน (ในภาษา ก) ซึ่งมีข้อมูลและข้อโต้แย้งในหัวข้อด้านวิชาชีพ วิชาการ และความสนใจส่วนตัว หากเขียนด้วยภาษามาตรฐานที่ไม่ซับซ้อน				
B1	สามารถแปลด้วยการพูดแบบคร่าวๆ (ในภาษา ข) ข้อเขียนที่ให้ข้อมูลชัดเจนและเรียบเรียงมาอย่างดี(ในภาษา ก) ในหัวข้อที่คุ้นเคยหรือสนใจส่วนตัว แม้จะมีข้อจำกัดด้านศัพท์ทำให้เกิดความยากลำบากในการเรียบเรียงคำพูดในบางครั้ง	อีเมลหรือจดหมายที่มีข่าวสารจากเพื่อน/ญาติ	รายงานง่ายๆ เช่น คำให้การของพยาน อุบัติเหตุ	ประวัติส่วนตัวและจดหมายแนะนำตัวสำหรับสมัครงานหรือสมัครเป็นพนักงานฝึกงาน	แผ่นพับอธิบายกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มี รวมทั้งเงื่อนไขต่างๆ

A2+	สามารถแปลด้วยการพูดแบบคร่าวๆ (ในภาษา ข) ข้อเขียนสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน (เช่น ข้อความในแผ่นพับ ประกาศ คำสั่ง จดหมาย หรืออีเมล) ที่เขียน (ในภาษา ก)		ประกาศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการให้บริการสาธารณะ เช่น กฎระเบียบการจอดรถหรือการเก็บขยะ	ประวัติส่วนตัวที่ยาวและจดหมายแนะนำตัวสำหรับสมัครงานหรือสมัครเป็นพนักงานฝึกงาน	รายละเอียดของงานและสิ่งที่มอบหมายให้ทำ คำบรรยายวิชาต่างๆ หรือการสอบ
A2	สามารถแปลด้วยการพูดแบบคร่าวๆ ง่ายๆ(ในภาษา ข) ข้อความสั้นๆและง่ายๆได้ (เช่น ประกาศในหัวข้อที่คุ้นเคย) เขียนในภาษา ก โดยสามารถจับประเด็นที่สำคัญที่สุดได้	ฉลากบนสินค้า อาหาร หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า คำแนะนำการใช้ยา	วิธีการซื้อบัตรท่องเที่ยว	กฎระเบียบเบื้องต้นเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัยในที่ทำงาน	ประกาศบนหนังสือหรือการเปลี่ยนวิชา/ชั้นเรียน
	สามารถแปลด้วยการพูด(ในภาษา ข) อย่างง่ายๆ คร่าวๆ ข้อมูลในหัวข้อในชีวิตประจำวัน ซึ่งเขียนเป็นประโยคง่ายๆ (ในภาษา ก) (เช่น ข่าวสารส่วนตัว เรื่องเล่าสั้นๆ การบอกทิศทาง ประกาศหรือคำสั่ง)	ข่าวสารส่วนตัวในอีเมลและจดหมาย	ทิศทาง ประกาศ ข้อมูลบนโปสเตอร์	ประกาศ คำสั่ง และกฎระเบียบเกี่ยวกับสุขภาพและความปลอดภัย	คำสั่งในข้อสอบ
A1	สามารถแปลด้วยการพูดง่ายๆคร่าวๆ (ในภาษา ข) คำและวลีง่ายๆที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่เขียน(ในภาษา ก) ที่พบเห็นในป้ายประกาศ โปสเตอร์ กำหนดการ ใบปลิว ฯลฯ	ไม่มี	ป้ายและประกาศ โปสเตอร์ กำหนดการ ใบปลิว ฯลฯ	ป้ายประกาศ โปสเตอร์ ใบปลิว ฯลฯ	ป้ายและประกาศ โปสเตอร์ ตารางเวลา
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การสื่อเป็นสื่อกลางข้อความ					
การแปลข้อเขียนในการเขียน		**ข้อความ (&วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถแปล (เป็นภาษา ข) เอกสารเฉพาะด้านที่อยู่นอกเหนือสาขาเฉพาะของตนที่เขียน (ในภาษา ก) ถ้าหากมีผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นๆ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา	จดหมาย บทความทางหนังสือพิมพ์ การแสดงข้อคิดเห็นและบทบรรณาธิการ บทความเฉพาะหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ สำหรับผู้อ่านที่มีการศึกษาทั่วไป	เรื่องการเมือง เอกสารเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ความเห็นเชิงกฎหมาย	สิ่งพิมพ์ทางวิชาการชีพ รายงายทางวิชาการ สัญญา การแถลงข่าว	บทความทางวิชาการ

C1	สามารถแปล (เป็นภาษา ข) บทคัดย่อในหัวข้อด้านสังคม วิชาการ และวิชาชีพ ในสาขาของตนที่เขียน (ในภาษา ก)สามารถสื่อแง่มุมการประเมินค่าและข้อโต้แย้งอย่างประสบผลสำเร็จ รวมทั้งความหมายแฝงที่เกี่ยวข้อง ถึง แม้บางสำนวนอาจจะได้รับอิทธิพลมากเกินจากต้นฉบับ	จดหมาย บทความในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ เรื่องสั้น	สุนทรพจน์ การเทศน์ เอกสารเกี่ยวกับนโยบาย	รายงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคนิค การเงิน หรือรายงานโครงการ กฎระเบียบ บทความ และสิ่งพิมพ์อื่นๆ ด้านวิชาชีพ	บทความทางวิชาการและหนังสือ การวิจารณ์วรรณกรรม
B2+	สามารถแปลได้อย่างชัดเจนและเรียบเรียงดีจาก(ภาษา ก)เป็น(ภาษา ข) ซึ่งสะท้อนให้เห็นการใช้ภาษาที่ปกติ แต่อาจจะได้รับอิทธิพลมากจนเกินจากภาษาต้นตอด้านการเรียงลำดับ การย่อหน้า การเว้นวรรค และการเรียบเรียงคำพูดบางอย่าง	จดหมาย บทความในนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ และงานเขียนที่ใช้ภาษาพูด			บทความทางวิชาการและหนังสือ นวนิยาย เรื่องสั้น และบทละคร
B2	สามารถผลิตงานแปลเป็น(ภาษา ข) โดยยึดโครงสร้างประโยคและย่อหน้าตามต้นฉบับ อย่างเคร่งครัด (ในภาษา ก)สามารถสื่อประเด็นหลักของต้นฉบับอย่างถูกต้อง ถึงแม้ว่าเวลาอ่านงานแปลจะรู้สึกขัดๆก็ตาม	จดหมายที่มีข่าวสาร บทความเกี่ยวกับความสนใจทั่วๆ ไป	เอกสารทางการที่อธิบายกฎระเบียบ หัวเรื่องในคู่มือแนะนำ ข้อความแสดงความคิดเห็น	จดหมายตรงไปตรงมา คำแนะนำรายงานในหัวข้อสาขาของตน	การเล่าเรื่องที่ตรงไปตรงมา กฎระเบียบทั่วๆ ไปทางวิชาการ
B1+	สามารถแปลคร่าวๆ จาก(ภาษา ก) ไป(ภาษา ข) ข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงตรงไปตรงมาที่เขียนในภาษามาตรฐานและไม่ซับซ้อน โดยยึดโครงสร้างของต้นฉบับ แม้อาจจะมีข้อผิดพลาดทางภาษาบ้าง แต่อ่านเข้าใจได้			จดหมายตรงไปตรงมา คำแนะนำรายงานในหัวข้อสาขาของตน	
B1	สามารถแปลคร่าวๆ จาก(ภาษา ก) ไป(ภาษา ข) ข้อความที่อยู่ในข้อเขียนที่เป็นข้อเท็จจริงสั้นๆ โดยใช้ภาษามาตรฐานแบบง่ายๆ ถึงแม้จะมีข้อผิดพลาด แต่อ่านเข้าใจได้				กฎระเบียบทั่วๆ ไปด้านวิชาการ

A2	สามารถใช้ภาษาง่ายๆ แปลคร่าวๆ จาก(ภาษา ก) ไป(ภาษา ข)ข้อความสั้นมากๆ ในหัวข้อที่คุ้นเคยและเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ซึ่งมีศัพท์ที่ใช้บ่อยที่สุด แม้จะมีข้อผิดพลาด แต่อ่านเข้าใจได้	จดหมายที่มีข่าวสาร	ประกาศทางสาธารณะ หัวเรื่องในหนังสือคู่มือ	คำแนะนำงานง่ายๆ เช่น วิธีเปลี่ยนหมึกในเครื่องพิมพ์	เรื่องเล่าสั้นๆ ง่ายๆ กฎระเบียบทั่วไปด้านวิชาการ เช่น สำหรับการสอบ
A1	สามารถใช้พจนานุกรมแปลคำและวลีง่ายๆจาก(ภาษา ก)ไป(ภาษา ข) แต่อาจไม่เลือกความหมายที่เหมาะสมเสมอไป		ประกาศทางสาธารณะ ข้อมูลเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง	คำแนะนำง่ายๆ และรายงานในหัวข้อสาขาของตน	เรื่องเล่าง่ายๆ กฎระเบียบทางวิชาการ
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การสื่อเป็นสื่อกลางข้อความ					
การจดบันทึก (การบรรยาย สัมมนา การประชุม ฯลฯ)		**ข้อความ (& วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถจดบันทึกที่น่าเชื่อถือ (หรือบันทึกการประชุม)ในขณะที่เข้าร่วมการประชุมหรือสัมมนา สำหรับคนที่ไม่ได้เข้าร่วม ถึงแม้หัวข้อซับซ้อนและ/หรือไม่คุ้นเคย ตระหนักในความหมายแฝงและคำอุปมาของสิ่งที่พูดและจดบันทึกได้ รวมทั้งจดคำพูดตามความเป็นจริงของผู้พูดด้วยเช่นกัน	ไม่มี	ในการชุมนุมสาธารณะ ที่ประชุมคณะกรรมการ หรือชมรม หรือสมาคม ระหว่างการสัมมนาในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมผู้บริหาร การสัมมนา ฝึกอบรม	ในการสัมมนาหรือการประชุม แสดงความคิดเห็น
	สามารถเลือกจดบันทึกได้ เรียบเรียงคำพูดใหม่ และเขียนตัวย่อได้อย่างดี โดยสามารถจับแนวคิดที่เป็นนามธรรมและความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่างๆ ได้			ในการประชุมผู้บริหาร การประชุมวิชาชีพ หรือการสัมมนา ฝึกอบรม	ในการสัมมนาหรือการประชุม แสดงความคิดเห็น ในขณะที่เข้าฟังการบรรยาย
C1	สามารถจดบันทึกหัวข้อในสาขาที่สนใจได้อย่างละเอียด จดบันทึกข้อมูลได้อย่างถูกต้องและใกล้เคียงต้นฉบับมาก ทำให้ผู้อื่นนำไปใช้ได้เช่นกัน		ระหว่างการบรรยายในที่สาธารณะในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมทางวิชาชีพ หรือการสัมมนา ฝึกอบรม	ระหว่างการเข้าฟังการบรรยาย ดูการสนทนาในเว็บ

	สามารถตัดสินใจได้ว่าจะบันทึกอะไรและไม่บันทึกอะไร ในขณะที่การบรรยายหรือการสัมมนาดำเนินอยู่ แม้กระทั่งในเรื่องที่ไม่คุ้นเคย		ในการชุมนุมสาธารณะ ที่ประชุมคณะกรรมการ หรือชมรม หรือสมาคม ระหว่างการสัมมนาในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมผู้บริหาร การประชุมวิชาชีพ หรือการสัมมนาฝึกอบรม	ในการสัมมนาหรือการประชุมแสดงความคิดเห็นขณะที่ฟังการบรรยาย
	สามารถเลือกข้อมูลที่ละเอียดและเกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อโต้แย้งในหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมจากการพูดหลายๆ แหล่ง (เช่น การบรรยาย พอดแคสต์ การอภิปรายเป็นทางการ การโต้วาที การสัมภาษณ์ ฯลฯ) ถ้าใช้ภาษามาตรฐานและความเร็วปกติด้วยสำเนียงที่ผู้ฟังคุ้นเคย	ในการวิจัยข้อมูลที่สนใจส่วนตัว	ในการวิจัยพื้นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกลุ่มที่มีความสนใจเฉพาะ พรรคการเมือง ฯลฯ	ในการวิจัยพื้นที่สำหรับการรายงานหรือนำเสนอ	ในการวิจัยพื้นที่สำหรับนำเสนอบทความหรือการสัมมนา
B2	สามารถเข้าใจการบรรยายที่เรียบเรียงอย่างชัดเจนในหัวข้อที่คุ้นเคย และสามารถจดบันทึกประเด็นที่เห็นสำคัญ แม้ว่าจะมีแนวโน้มฟังเฉพาะคำ ซึ่งทำให้พลาดข้อมูลบางอย่าง	ไม่มี	ระหว่างการบรรยายในที่สาธารณะในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมทางวิชาชีพ หรือการสัมมนาฝึกอบรม	ระหว่างการฟังบรรยาย การดูการสนทนาในเว็บ
	สามารถจดบันทึกในการประชุมและสัมมนาได้อย่างถูกต้องในแทบทุกหัวข้อที่อาจจะมีขึ้นภายในสาขาที่สนใจ		ในการชุมนุมสาธารณะ ที่ประชุมคณะกรรมการ หรือชมรม หรือสมาคม ระหว่างการสัมมนาในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมผู้บริหาร การสัมมนา ฝึกอบรม	ในการสัมมนาหรือการประชุมแสดงความคิดเห็น
B1+	สามารถจดบันทึกระหว่างการบรรยายได้แม่นยำเพื่อจะนำไปใช้เองได้ในภายหลัง หากหัวข้ออยู่ในสาขาที่สนใจและการพูดชัดเจนและเรียบเรียงอย่างดี		ระหว่างการบรรยายในที่สาธารณะในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมวิชาชีพ หรือการสัมมนา ฝึกอบรม	ในขณะที่ฟังการบรรยายหรือดูการพูดบนเว็บ
B1	สามารถจดบันทึกโดยเรียงเป็นข้อๆ ประเด็นสำคัญระหว่างการบรรยายที่ตรงไปตรงมา หากหัวข้อคุ้นเคยและใช้ภาษาง่ายๆ และการพูดแบบมาตรฐานที่ชัดเจน	ไม่มี	ระหว่างการบรรยายในหัวข้อที่สนใจ	ในการประชุมวิชาชีพหรือการสัมมนาฝึกอบรม	ในขณะฟังการบรรยาย ขณะดูการสนทนาในเว็บ

	สามารถจดคำสั่งประจำในการประชุมในหัวข้อที่คุ้นเคย หากใช้ภาษาง่ายๆ และมีเวลาเพียงพอให้จด		ในการชุมนุมสาธารณะ ที่ประชุมคณะกรรมการ หรือชมรม หรือสมาคม ระหว่างการสัมมนาในหัวข้อที่สนใจ	การประชุมภายในหน่วยงาน การสัมมนาฝึกอบรม	ในการสัมมนาหรือประชุมแสดงความคิดเห็น
A2	สามารถจดบันทึกง่ายๆในการสาธิตที่หัวข้อคุ้นเคยและคาดเดาได้ และผู้สาธิตให้ถามเพื่อความชัดเจนได้และให้จดบันทึก		การสาธิตสินค้าใหม่ที่สนใจในงานแสดงสินค้าหรือศูนย์การค้า	ในการประชุมวิชาชีพ งานแสดงสินค้า หรือสัมมนาฝึกอบรม	ไม่มี
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การสื่อเป็นสื่อกลางข้อความ					
การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความสร้างสรรค์ (รวมวรรณกรรม)		**ข้อความ (& วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1				
C1	สามารถอธิบายในการตีความส่วนตัวต่องานอย่างละเอียด โดยเรียงปฏิกิริยาต่อลักษณะเด่นบางอย่างและอธิบายความสำคัญของลักษณะเหล่านั้น	นิยายหรือเรื่องสั้นที่เพิ่งอ่าน ละคร ภาพยนตร์ ละครเพลง หรือการแสดงอื่นๆ ที่เพิ่งชม ภาพเขียนหรือประติมากรรมในห้องแสดงศิลปะ วัตถุจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ -ในการพูดคุยกับเพื่อนๆ	นิยาย เรื่องสั้น บทละคร กลอนที่อ่านหรือการศึกษาในฐานะสมาชิกของกลุ่มวัฒนธรรม จัดโดยสถาบันทางวัฒนธรรมหรือชมรม ภาพยนตร์หรือวัตถุจัดแสดง/ศิลปะ ในการฉายภาพยนตร์หรือการแสดงนิทรรศการ จัดโดยสถาบันวัฒนธรรมหรือชมรม	ในการเข้าสังคมกับเพื่อนร่วมงานหรือลูกค้าต่างชาติ การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับวรรณกรรม อุตสาหกรรม -ภาพยนตร์ วัตถุจัดแสดงของผู้คนในอีกประเทศหนึ่ง	นิยาย กลอน บทละคร เรื่องสั้น หรือผลงานโบราณหรือร่วมสมัย ที่ศึกษาในวิชาวรรณกรรม

	สามารถเรียงการตีความตัวละครในผลงาน สภาพจิตใจและอารมณ์ เหตุจูงใจในการกระทำ และผลของการกระทำ สามารถตีความส่วนตัวเกี่ยวกับการพัฒนาของพล็อตเรื่อง ตัวละคร และแก่นเรื่องในเรื่องเล่า นิยาย ภาพยนตร์ หรือละคร	นิยายหรือเรื่องสั้นที่เพิ่งอ่าน ละคร ภาพยนตร์ ละครเพลงที่เพิ่งชม- ในการพูดคุยกับเพื่อนๆ		ไม่มี	
B2	สามารถนำเสนอปฏิกิริยาตอบสนองต่อผลงานได้อย่างชัดเจน พัฒนาความคิด และให้ตัวอย่างและข้อโต้แย้งประกอบได้ สามารถบรรยายความรู้สึกของตนเองต่อผลงาน และขยายความว่าเหตุใดจึงมีปฏิกิริยาตอบสนองเช่นนั้น	นิยายหรือเรื่องสั้นที่เพิ่งอ่าน ละคร ภาพยนตร์ ละครเพลง หรือการแสดงอื่นๆ ที่เพิ่งชม ภาพเขียนหรือประติมากรรมในห้องแสดงศิลปะ วัตถุจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ -ในการพูดคุยกับเพื่อนๆ	นิยายที่ตรงไปตรงมากว่า หรือเรื่องสั้นที่ผู้อ่านเป็นสมาชิกของกลุ่มอ่านภาษาต่างประเทศ ซึ่งจัดโดยครูหรือสถาบันวัฒนธรรม	ในการเข้าสังคมกับเพื่อนร่วมงานหรือลูกค้าต่างชาติ การพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับวรรณกรรม อุตสาหกรรม -ภาพยนตร์ วัตถุจัดแสดงของผู้คนในอีกประเทศหนึ่ง	นิยาย กลอน บทละคร เรื่องสั้น หรือวรรณกรรมอื่นๆ ที่ศึกษาในชั้นเรียน
	สามารถแสดงปฏิกิริยาด้วยรายละเอียดระดับหนึ่งที่มีต่อลักษณะการแสดงออก ลีลาการเขียน และเนื้อหาของผลงานสามารถอธิบายว่าชื่นชมอะไรและเพราะเหตุใด			ไม่มี	
B1	สามารถอธิบายว่าทำไมบางตอนหรือแง่มุมบางแง่มุมของผลงานทำให้สนใจเป็นพิเศษ สามารถอธิบายอย่างละเอียดระดับหนึ่งว่าทำไมตัวเองรู้สึกเหมือนตัวละครนั้นๆ มากที่สุด และอธิบายเหตุผล สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในเรื่องเล่า ภาพยนตร์ หรือละครกับเหตุการณ์คล้ายคลึงกันที่ตนเองเคยประสบหรือได้ยินมา สามารถเชื่อมโยงอารมณ์ที่ตัวละครถ่ายทอดในผลงานกับอารมณ์ที่ตนเองเคยประสบ	เรื่องสั้นที่ง่ายกว่าหรือนิยายที่เพิ่งอ่าน ภาพยนตร์ ละครเพลง หรือการแสดงอื่นๆ ที่เพิ่งชมร่วมกับเพื่อนๆ		ในการเข้าสังคมกับเพื่อนร่วมงานต่างประเทศหรือลูกค้า การพูดคุยไม่เป็นทางการ/หรืออ้างถึงงานวรรณกรรมมรดก (เช่น Cervantes, Shakespeare ฯลฯ) ที่เคยเรียนที่โรงเรียน หรือผลงานของดาราหนังที่ดัง	เรื่องสั้นที่ง่ายกว่าเทพนิยาย/นิทานชาวบ้าน หรือบางตอนที่คัดมาจากนิยายที่อ่านในชั้นหรือเป็นการบ้าน วิดีโอชุดที่ดูในชั้นเรียน

	สามารถบรรยายความรู้สึกที่ตนเองได้รับจากบางตอนในเรื่อง เช่น ตอนที่รู้สึกกลัวแทนตัวละคร และอธิบายเหตุผล สามารถอธิบาย ความรู้สึกและความคิดเห็นสั้นๆที่ได้รับการกระตุ้นจากผลงาน สามารถบรรยายบุคลิกลักษณะของตัวละครได้				
A2	สามารถแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อผลงาน รายงานความรู้สึกและความคิดเห็นด้วยภาษาง่ายๆ		การสาธิตสินค้าใหม่ที่สนใจในงานแสดงสินค้าหรือศูนย์การค้า	ในการประชุมวิชาชีพ งานแสดงสินค้า หรือสัมมนาฝึกอบรม	ไม่มี
A1	สามารถใช้คำและวลีต่างๆ บอกว่ารู้สึกอย่างไรกับผลงาน				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การสื่อเป็นสื่อกลางข้อความ					
การวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความสร้างสรรค์(รวมวรรณกรรม)		**ข้อความ (&วาทกรรมในสถานการณ์ต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถวิจารณ์ผลงานของยุคต่างๆ และประเภทต่างๆ (นิยาย กลอน บทละคร) ชื่นชมความแตกต่างที่ละเอียดอ่อนของลีลาการเขียน รวมทั้งความหมายแฝงและไม่แฝง สามารถเห็นความแตกต่างที่ละเอียดของนวงภาษา ผลของวาทศิลป์ และลีลาการใช้ภาษา (เช่น คำอุปมา ไวยากรณ์ที่ผิดปกติ ความคลุมเครือ) ตีความและถ่ายทอดความหมายและความหมายแฝงได้ สามารถประเมินอย่างวิเคราะห์วิจารณ์วิธีการใช้ โครงสร้างภาษาและกลวิธีทางวรรณศิลป์สำหรับจุดประสงค์บางอย่างในผลงาน และให้ข้อคิดเห็นที่มีเหตุผลในด้านความเหมาะสมและผลลัพธ์	ไม่มี	ในการเขียนวิจารณ์นิยาย ภาพยนตร์ ผลงานของนักเขียนหรือศิลปินสำหรับวารสารหรือบล็อกของวงการวัฒนธรรมจัดโดยสถาบันวัฒนธรรมหรือชมรม	ไม่มี	นวนิยาย กลอน บทละคร เรื่องสั้นหรือผลงานคลาสสิกหรือร่วมสมัยที่เรียนในวิชาวรรณกรรม

	สามารถชื่นชมเชิงวิจารณ์ผลงานที่จงใจแหวกธรรมเนียมปฏิบัติทางภาษาศาสตร์				
C1	สามารถชื่นชมเชิงวิจารณ์ผลงานเขียนที่หลากหลาย รวมทั้งผลงานวรรณกรรมในยุคต่างๆและประเภทต่างๆ สามารถประเมินได้ว่าผลงานเขียนดังกล่าวทำตามขนบของงานเขียนประเภทนั้นหรือไม่ สามารถอธิบายและแสดงความคิดเห็นวิธีการที่ผลงานดึงผู้อ่านให้มีส่วนร่วมมากน้อยแค่ไหน (เช่น การสร้างหรือเบี่ยงเบนความคาดหวัง)				
B2	สามารถเปรียบเทียบผลงานสองเล่มโดย พิจารณาแก่นเรื่อง ตัวละครและฉากต่างๆ สำรวจสิ่งที่เหมือนและสิ่งที่ต่าง และอธิบายความสำคัญของการเกี่ยวเนื่องกันของทั้งสองเล่ม สามารถให้ความคิดเห็นที่มีเหตุผลเกี่ยวกับผลงาน แสดงให้เห็นว่าตระหนักในลักษณะเด่นของหัวข้อหลัก โครงสร้างและรูปแบบ รวมทั้งอ้างถึงความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น สามารถประเมินวิธีการที่ผลงานกระตุ้นให้รู้สึกเหมือนตัวละครโดยยกตัวอย่าง สามารถอธิบายวิธีการที่ผลงานที่แตกต่างกันมีความแตกต่างในการนำเสนอประเด็นหลักเดียวกันอย่างไร	นิยายหรือเรื่องสั้นที่เพิ่งอ่าน ละคร ภาพยนตร์ หรือการแสดงอื่นๆ ที่เพิ่งชม ภาพเขียนหรือประติมากรรมในห้องแสดงศิลปะ ศิลปะวัตถุทางวัฒนธรรมที่จัดแสดงใน พิพิธภัณฑ์- ในการสนทนากับเพื่อนๆ	นิยายที่ตรงไปตรงมามากกว่าหรือเรื่องสั้นที่อ่านในฐานะสมาชิกของกลุ่มอ่านภาษาต่างประเทศซึ่ง จัดโดยครูหรือสถาบันทางวัฒนธรรม	ไม่มี	นิยาย กลอน บทละคร เรื่องสั้น หรือผลงานวรรณกรรมอื่นๆ ที่เรียนในชั้น
B1	สามารถชี้ให้เห็นตอนที่สำคัญที่สุด รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆ โดยการเขียนเล่าเรื่องที่เรียบเรียงดีและใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และสามารถอธิบายความสำคัญของเหตุการณ์ต่างๆ และความเกี่ยวข้องกัน				เรื่องสั้นที่ง่ายกว่า เทพนิยาย/นิทานชาวบ้าน หรือบางตอนที่คัดมาจากนิยายที่เรียนในชั้นหรือเป็นการบ้าน

	สามารถอธิบายแก่นเรื่องสำคัญและตัวละครในการเขียนเล่าเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่คุ้นเคย ซึ่งเขียนด้วยภาษาในชีวิตประจำวันที่พบบ่อยมาก	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	
A2	สามารถระบุและอธิบายสั้นๆ โดยใช้ภาษาสูตรสำเร็จพื้นฐาน เกี่ยวกับหัวข้อหลักและตัวละคร โดยเขียนเรื่องเล่าสั้นๆ ง่ายๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ที่คุ้นเคย และใช้ภาษาในชีวิตประจำวันที่พบบ่อยมาก				เรื่องเล่าต่างๆ เทพนิยาย/นิทานพื้นบ้าน หรือกลอนที่อ่านในชั้นเรียน
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางแนวคิด					
การช่วยการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ		**สถานการณ์ (&บทบาท)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	ไม่มีคำบรรยายระดับ ดู C1				
	สามารถชื่นชมเชิงวิจารณ์ผลงานที่จงใจแหวกธรรมเนียมปฏิบัติทางภาษาศาสตร์				
C1	สามารถแสดงความรู้สึกไวต่อมุมมองที่แตกต่างกันในการนำพากลุ่ม เห็นคุณค่าการมีส่วนช่วยและสามารถปรับการสงวนท่าที ความเห็นที่ไม่ลงรอยกันหรือคำวิพากษ์วิจารณ์โดยหลีกเลี่ยงหรือลดทอนการไม่พอใจ สามารถพัฒนาการปฏิสัมพันธ์และช่วยนำไปสู่การสรุปอย่างมีกาลเทศะ	ระหว่างการสนทนากับเพื่อนๆ สมาชิกครอบครัว หรือเพื่อนร่วมงานแบบไม่เป็นทางการ เพื่อพูดคุยประเด็นที่ทราบ	ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกรใน การประชุมของชุมชน การประชุมสมาคมงานระดมทุน การถาม/ตอบในการนำเสนอโครงการในที่สาธารณะ เช่น การสร้างตึกใหม่/สถานที่ใหม่	ในฐานะประธาน/สมาชิกของกลุ่ม ระหว่างการประชุมของการสนทนากลุ่ม ระหว่างการทำกิจธุระทางธุรกิจที่ตรงไปตรงมา ระหว่างการประชุมแผนงานหรือการประชุมคณะกรรมการ	ในฐานะผู้บรรยาย/ผู้สอนในการประชุมช่วงถาม/ตอบ ระหว่างการโต้วาทีที่เคยจัดในชั้นเรียนที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย ในการฝึกงาน ในชุมชน สำหรับการพัฒนาครู

B2+	สามารถปรับวิธีการตั้งคำถาม และ/หรือแทรกแซงในการปฏิสัมพันธ์กลุ่ม โดยดูจากปฏิกิริยาของผู้คน สามารถทำตัวเป็นผู้เขียนรายงานในการอภิปรายกลุ่ม จดบันทึกความคิดและการตัดสินใจต่างๆสามารถอภิปรายสิ่งเหล่านี้กับกลุ่ม และสรุปความคิดเห็น (ต่างๆ) ของกลุ่มในที่ประชุมใหญ่				
B2	สามารถถามคำถามเพื่อกระตุ้นการพูดคุยเกี่ยวกับวิธีการจัดงานร่วมกัน				
	สามารถช่วยกำหนดเป้าหมายของงานกลุ่มและเปรียบเทียบทางเลือกต่างๆเพื่อบรรลุเป้าหมาย สามารถนำการอภิปรายเข้าประเด็นใหม่ โดยเสนอว่าควรจะพิจารณาสิ่งใดต่อไปและจะดำเนินการต่ออย่างไร	ระหว่างการสนทนากับเพื่อนๆ สมาชิกครอบครัว เพื่อนร่วมงานแบบไม่เป็นทางการ เพื่อเลือกทางแก้ไขที่เป็นไปได้ของปัญหา	ในการประชุมของชุมชนเกี่ยวกับปัญหาตรงไปตรงมาโดยมีสื่อภาพประกอบ		ระหว่างงานที่ทำร่วมกันในห้องที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย ในการฝึก งานชุมชน โดยมีครูคนอื่นให้การสนับสนุน
B1+	สามารถร่วมงานที่แบ่งกันทำ เช่น การเรียบเรียงคำพูดและการตอบข้อเสนอแนะ ถามผู้คนว่าเห็นด้วยหรือไม่ และเสนอทางเลือกอื่นๆ			ระหว่างการทำกิจธุระทางธุรกิจที่ตรงไปตรงมา ระหว่างการประชุมคณะกรรมการ ระหว่างเพื่อนร่วมงาน	
B1	สามารถร่วมงานที่ง่ายๆ และแบ่งกันทำ และดำเนินงานมุ่งสู่เป้าหมายร่วมกันในกลุ่ม โดยการถาม/ตอบอย่างตรงไปตรงมา สามารถกำหนดงานโดยใช้คำพูดง่ายๆ ในการอภิปราย และขอให้คนอื่นแบ่งปันความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ สามารถเชิญผู้อื่นในกลุ่มให้พูด	ระหว่างการสนทนาสั้นๆ กับเพื่อนๆ สมาชิกครอบครัว เพื่อนร่วมงานแบบไม่เป็นทางการ เช่น ขอคำแนะนำก่อนเลือกทางแก้ไขที่เป็นไปได้ของปัญหา		ในฐานะประธาน/สมาชิกกลุ่ม ระหว่างการประชุมในการสนทนากลุ่ม ระหว่างการทำกิจธุระทางธุรกิจที่ตรงไปตรงมา ระหว่างการประชุมคณะกรรมการ	

A2+	สามารถร่วมงานที่ง่ายๆ และแบ่งกันทำ หากผู้เข้าร่วมงานพูดช้า และมีคนหนึ่งหรือมากกว่านั้นช่วยให้พูดและแสดงข้อเสนอ แนะ	ระหว่างการสนทนาสั้นๆ กับเพื่อนๆ สมาชิกครอบครัว	ไม่มี	ระหว่างการทำกิจธุระทางธุรกิจที่ตรงไปตรงมา	ระหว่างการทำงานร่วมกันที่ง่ายๆ ในชั้นเรียนที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย
A2	สามารถร่วมงานในงานเชิงปฏิบัติการที่ง่ายๆ ถามว่าคนอื่นคิดเช่นไร ทำการเสนอแนะและเข้าใจคำตอบ หากสามารถขอให้พูดซ้ำได้ หรือเรียบเรียงคำพูดใหม่ในบางโอกาส				
A1	สามารถเชิญให้ผู้อื่นร่วมทำงานง่ายๆ ด้วยวลีสั้นๆ ง่ายๆ ที่เตรียมไว้ล่วงหน้าสามารถระบุได้ว่าเข้าใจและถามว่าผู้อื่นเข้าใจหรือไม่				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางแนวคิด					
การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย		**สถานการณ์ (&บทบาท)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถย่อความ ประเมิน และเชื่อมโยงบทสนทนาที่ต่างกันเพื่อช่วยให้การตกลงเพื่อหาทางแก้ไขหรือดำเนินการต่อเป็นไปโดยง่าย	ระหว่างการสนทนากับเพื่อนๆ สมาชิกครอบครัว เพื่อนร่วมงานที่พบกันแบบไม่เป็นทางการเพื่อถกปัญหาที่ทราบ	ในฐานะประธาน/พิธีกรในการประชุมของชุมชน การประชุมสมาคม งานระดมทุน ช่วงถาม/ตอบในการนำเสนอโครงการในสาธารณะ เช่น การสร้างตึกใหม่/สถานที่	ในฐานะประธาน/พิธีกรของการประชุมของกลุ่ม ระหว่างการสนทนากลุ่ม ระหว่างการทำกิจธุระทางธุรกิจ ระหว่างการประชุมแผนงาน ระหว่างการประชุมคณะกรรมการ	ในฐานะผู้บรรยาย/ผู้สอนในการประชุม ระหว่างช่วงถาม/ตอบ ระหว่างการโต้วาทีที่เคยจัดในชั้นเรียนที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย ในการฝึกงานในชุมชนสำหรับการพัฒนาครู
C1	สามารถวางแนวทางการอภิปรายเพื่อตัดสินใจการลงมือปฏิบัติการกับผู้ร่วมการอภิปรายหรือกลุ่ม รายงานสิ่งที่ผู้อื่นกล่าวมา สรุป ขยายความ และชั่งน้ำหนักความคิดที่หลากหลาย				

	สามารถประเมินปัญหา ความท้าทาย และข้อเสนอต่างๆในการอภิปรายร่วมกันเพื่อตัดสินใจการดำเนินการต่อ		ในการประชุมของชุมชน เพื่อจัดการประเด็นเฉพาะโดย มีสื่อภาพประกอบ		
	สามารถเน้นความไม่ต่อเนื่องของการคิด และท้าทายความคิดของคนอื่นในช่วงกระบวนการที่พยายามหาการเห็นพ้องต้องกัน				ในการทำงานแก้ไขปัญหาให้เสร็จ หรือโครงการ หรือการโต้วาทีในชั้นเรียน
B2+	สามารถเน้นประเด็นสำคัญที่จะต้องแก้ไขในงานที่ซับซ้อนและแง่มุมสำคัญที่จะต้องคำนึง	ในการช่วยเพื่อนวางแผนแก้ไขปัญหาทางการเงินหรือปัญหาครอบครัว เมื่อมีการวางแผนงานในครอบครัว เช่น งานแต่งงานหรืองานฉลองครบรอบ	ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกรของการประชุมวางแผน สำหรับการหาเสียง (ทางการเมือง) หรือโครงการและ/หรืองานที่จัดขึ้นโดยชมรม	ในฐานะประธาน/สมาชิกของการประชุมเพื่อวางกลยุทธ์ หรือการประชุมวางแผนโครงการ	เมื่อจัดการมอบหมายการทำงานกลุ่ม เช่นเขียนการวิจารณ์ร่วมกัน หรือออกแบบโครงการวิจัย การวางแผนโครงการแลกเปลี่ยน หรือโครงการ
	มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาร่วมกัน แสดงออกและร่วมพัฒนาแนวคิด อธิบายรายละเอียดและเสนอแนะการปฏิบัติการในอนาคต	เมื่อวางแผนการเที่ยวที่ซับซ้อน การท่องเที่ยวเทศกาลวันหยุด หรือโครงการร่วมกับครอบครัวและเพื่อนๆ		ในฐานะสมาชิกของการประชุมวางกลยุทธ์ หรือการประชุมวางแผนงานร่วมกันในโครงการ	เมื่อวางแผนกับเพื่อนร่วมชั้น/เพื่อนร่วมงาน การทำงานกลุ่ม หรือโครงการการทัศนาจรเชิงศึกษา หรือการแลกเปลี่ยนการเยี่ยมเยียน
	สามารถช่วยจัดการอภิปรายกลุ่มโดยรายงานว่าคนอื่นพูดอะไรบ้าง สรุป ขยายความ และชั่งน้ำหนักความคิดเห็นต่างๆ				

B2	สามารถพัฒนาแนวคิดและความคิดเห็นของคนอื่นต่อไปได้	การสนทนากับครอบครัวหรือเพื่อนเพื่อวางแผนงานที่มีธีม หรือการจัดงานทางสังคม เช่น จัดงานเลี้ยง (แบบไม่มีใครรู้ตัว)	ในฐานะสมาชิกชมรมในการประชุมของชุมชนเพื่อจัดงานสาธารณะ		ในการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาให้เสร็จหรือโครงการหรือการโต้วาทีในชั้นเรียน ในการฝึกงานในชุมชนสำหรับการพัฒนาครู
	สามารถนำเสนอความคิดของตนในกลุ่ม และตั้งคำถามที่ขอให้มีปฏิกิริยาจากมุมมองของสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่ม	ในการถกกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ ที่มีความคิดเห็นแตกแยกว่าจะทำอะไรในช่วงพักร้อน ระหว่างการรวมตัวของครอบครัว การซ่อมบ้าน	ในการประชุมของชุมชน หาทางแก้ไขปัญหาสังคมในท้องถิ่น เช่น ด้านความปลอดภัย การทำลายทรัพย์สิน สภาพการจราจร การขาดพื้นที่สีเขียว และ/หรือขาดสิ่งอำนวยความสะดวก/การบริการ		
	สามารถมองปัญหาสองด้านได้ ให้ข้อโต้แย้งที่เห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย และเสนอแนวทางแก้ไขหรือการประนีประนอม	ในการประชุมกับครอบครัวหรือเพื่อนๆ ที่มีความคิดเห็นแตกต่างว่าจะทำอะไรในช่วงพักร้อน ระหว่างการรวมตัวของครอบครัว การซ่อมบ้าน การทะเลาะกันภายในบ้านของสมาชิก	ในการประชุมของชุมชน หาทางแก้ไขปัญหาสังคมในท้องถิ่น เช่น ด้านความปลอดภัย การทำลายทรัพย์สิน สภาพการจราจร การขาดพื้นที่สีเขียว และ/หรือขาดสิ่งอำนวยความสะดวก/การบริการ	ในฐานะสมาชิกของการประชุมวางกลยุทธ์ หรือการประชุมวางแผนโครงการระหว่างการทำงานร่วมกันในโครงการ	ในการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาให้เสร็จหรือโครงการหรือการโต้วาทีในชั้น ในการฝึกงานในชุมชน สำหรับการพัฒนาครู

B1+	สามารถจัดการการทำงานในกลุ่มที่ทำร่วมกันแบบตรงไปตรงมา โดยระบุเป้าหมายและอธิบายประเด็นหลักที่ต้องได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการง่ายๆ สามารถใช้คำถาม ความคิดเห็น และการเรียบเรียงคำพูดใหม่ เพื่อให้การอภิปรายดำเนินการต่อได้ สามารถจัดการงานที่ทำร่วมงานแบบตรงไปตรงมา โดยระบุเป้าหมายที่ชัดเจน และอธิบายอย่างง่ายๆ ประเด็นหลักที่ต้องแก้ไข สามารถใช้คำถาม ความคิดเห็น และการเรียบเรียงคำพูดใหม่แบบง่ายๆ เพื่อรักษาจุดที่เน้นในการอภิปราย	ในการประชุมร่วมกับเพื่อนในห้องชุดหรือเพื่อนๆเพื่อจัดห้องชุดใหม่ วิธีซ่อมแซมบางสิ่งบางอย่าง วิธีจัดงาน	เข้าร่วมการประชุมหารือแบบสาธารณะเกี่ยวกับประเด็นท้องถิ่น เช่น การคมนาคมขนส่ง การวางแผนการสมัคร หรือนโยบายชุมชน/งานต่างๆ	ในการประชุมวางแผนโครงการระหว่างการทำงานร่วมกันในโครงการ	ในการทำงานกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาให้เสร็จหรือโครงการหรือในการโต้วาทีในชั้นเรียน
B1	สามารถถามสมาชิกในกลุ่มให้เหตุผลของความคิดเห็นของเขา สามารถทบทวนสิ่งที่บางคนพูดมาได้ เพื่อยืนยันความเข้าใจตรงกัน และช่วยให้การพัฒนาแนวคิดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง				
A2	สามารถใช้คำพูดง่ายๆ และตั้งคำถามในบางครั้ง เพื่อแสดงว่าตามทัน สามารถเสนอแนะด้วยวิธีง่ายๆ เพื่อให้การอภิปรายดำเนินการต่อได้				
A1	สามารถแสดงความคิดเห็นและถามความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยการใช้คำ/ภาษามือและวลีง่ายๆ ได้ถ้าเตรียมไว้ล่วงหน้า				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางแนวคิด					
การจัดการการปฏิสัมพันธ์		สถานการณ์ (&บทบาทต่างๆ)			
ระดับ	คำบรรยายระดับ	ส่วนตัว	สาธารณะ	วิชาชีพ	การศึกษา
C2	สามารถสวมได้หลายบทบาทตามความจำเป็นของผู้เข้าร่วมและข้อกำหนดของกิจกรรม (วิทยากร ผู้เป็นสื่อกลาง ผู้ควบคุม ฯลฯ) และให้ความช่วยเหลือแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม	ไม่มี	ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกร ในการประชุมของชุมชน ในการประชุมสมาคมทางการเมือง/ของอาสาสมัคร/การกุศล/ งานกีฬาในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ	ในการประชุมปรึกษาหารือ/ประชุมเรื่องนโยบาย/การเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร ในการประชุมพัฒนาวิชาชีพ ระหว่างการทำงานโครงการร่วมที่ซับซ้อนกับธุรกิจอื่น สถาบันที่ทำงานร่วมกัน	ระหว่างกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม/งานคู่ การทำงานร่วมกัน งานต่อรูปภาพ คิด/จับคู่/แบ่งปัน งานโครงการในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย หรือในครุศึกษาที่ประชุมผู้ปกครอง/นักเรียน การจัดการ เช่น การประท้วง/การต่อต้าน ทัศนศึกษาของโรงเรียน ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติระดับปริญญาเอก
	สามารถรับรู้คลื่นใต้น้ำในการปฏิสัมพันธ์และสามารถทำตามขั้นตอนต่างๆเพื่อนำทิศทางการพูดคุยได้อย่างเหมาะสม	ระหว่างการพูดคุยสั้นๆ กับเพื่อนสมาชิกครอบครัวที่พบกันแบบไม่เป็นทางการ			
C1	สามารถจัดการประชุมใหญ่ที่มีความหลากหลายและมีลำดับการพูดที่พอเหมาะ รวมทั้งการทำงานกลุ่มและเดี่ยว ทำให้แน่ใจว่าการเปลี่ยนช่วงต่างๆ เป็นไปอย่างราบรื่น				
	สามารถเข้าแทรกแซงการพูดได้อย่างมีชั้นเชิงเพื่อเปลี่ยนทิศทางการพูดและป้องกันไม่ให้มีใครคนใดคนหนึ่งผูกขาดการสนทนา หรือสามารถเผชิญกับพฤติกรรมก่อกวนได้			ในการประชุมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอน ระหว่างการทำงานร่วมกันในโครงการ	

	สามารถเน้นความไม่ต่อเนื่องของการคิด และท้าทายความคิดของคนอื่นในช่วงกระบวนการที่พยายามหาการเห็นพ้องต้องกัน				ในการทำงานแก้ไขปัญหาให้เสร็จ หรือโครงการ หรือการโต้วาทีในชั้นเรียน
B2+	สามารถจัดและบริหารงานกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ			ในการประชุมปรึกษาหารือ/การประชุมเรื่องนโยบาย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร ในการประชุมเพื่อพัฒนาวิชาชีพ ระหว่างการทำงาน โครงการร่วมที่ซับซ้อนในธุรกิจอื่น สถาบันร่วมงาน	
	สามารถควบคุมการทำงานเดี่ยวและกลุ่มได้โดยไม่เข้าไปแทรกแซง เข้าแทรกแซงเพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่งาน หรือทำให้แน่ใจว่าทุกคนมีส่วนร่วมเท่าๆ กัน			ในการประชุมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนระหว่างการทำงานกลุ่มในโครงการ	
	สามารถเข้าไปแทรกแซงเชิงสนับสนุนเพื่อให้คนสนใจแง่มุมต่างๆของงานโดยถามคำถามตรงเป้าและเชิญให้คนเสนอแนะ	ไม่มี	ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกรในการประชุมของชุมชน ในการประชุมสมาคมทางการเมือง/ของอาสาสมัคร/การกุศล/ งานกีฬาในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ระดับชาติ และนานาชาติ	ในการประชุมปรึกษาหารือ/ประชุมเรื่องนโยบาย/การเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร ในการประชุมพัฒนาวิชาชีพ ระหว่างการทำงานโครงการร่วมที่ซับซ้อนกับธุรกิจอื่น สถาบันที่ทำงานร่วมกัน	ระหว่างกิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม/งานคู่ การทำงานร่วมกัน งานต่อรูปภาพ คิด/จับคู่/แบ่งปัน งานโครงการในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย หรือในครุศึกษาที่ประชุมผู้ปกครอง/นักเรียน การจัดการ เช่น การประท้วง/การต่อ

					ต้าน ทัศนศึกษาของโรงเรียน ในการสัมมนาเชิงปฏิบัติระดับปริญญาเอก
B2	สามารถอธิบายบทบาทต่างๆ ของผู้เข้าร่วมในกระบวนการทำงานร่วมกัน โดยให้คำสั่งที่ชัดเจนสำหรับงานกลุ่ม สามารถอธิบายกฎเบื้องต้นในการอภิปรายร่วมกันในกลุ่มเล็กที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาหรือการประเมินข้อเสนอทางเลือกต่างๆ สามารถเข้าแทรกแซงหากจำเป็นเพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่งาน โดยให้คำสั่งใหม่ หรือกระตุ้นให้คนมีส่วนร่วมเท่ากันมากขึ้น			ในฐานะประธาน/สมาชิกกลุ่ม ระหว่างการประชุมกลุ่ม ระหว่างการประชุมคณะกรรมการ	
	สามารถเข้าแทรกแซงหากจำเป็นเพื่อให้กลุ่มกลับเข้าสู่งาน โดยให้คำสั่งใหม่ หรือกระตุ้นให้คนมีส่วนร่วมเท่ากันมากขึ้น		ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกร ในการประชุมของชุมชน โดยมีเป้าหมายที่เจาะจงและชัดเจน ในเทศกาล ทำงานร่วมกับกลุ่มด้วยเป้าหมายที่เจาะจง	ในการประชุมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนระหว่างการทำงานกลุ่มในโครงการ	ระหว่างกิจกรรมร่วมกันที่มีโครงสร้างที่ดีในโรงเรียน/มหาวิทยาลัย
B1+	สามารถจัดคิวการอภิปรายโดยเชิญให้ผู้เข้าร่วมพูด		การประชุมของผู้อยู่อาศัยเพื่อตกลงเงื่อนไขการบำรุงรักษา ฯลฯ	ในฐานะสมาชิกกลุ่มในการประชุมกลุ่มเฉพาะกิจเล็กๆ	
B1	สามารถให้คำสั่งง่ายๆ ชัดเจนในการจัดกิจกรรม		ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกร ในการประชุมของชุมชน โดยมีเป้าหมายที่เจาะจงชัดเจน ในเทศกาล ทำงานในกลุ่ม โดยมีเป้าหมายเจาะจง	ในการประชุมเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนระหว่างการทำงานร่วมในโครงการ การประชุมพนักงานเพื่อแนะนำวิธีการใหม่/อุปกรณ์ โดยมีเค้าโครง	

A2	สามารถให้คำสั่งง่ายมากๆ แก่กลุ่มที่ร่วมมือทำงาน ซึ่งช่วยเรียบเรียงคำพูดหากจำเป็น				
A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางแนวคิด					
การกระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด		**สถานการณ์ (&บทบาทต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถนำการพัฒนาความคิดต่างๆ ในการอภิปรายหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรมสามารถนำพาทิศทางการสนทนาโดยมุ่งคำถามที่ตรงเป้าและกระตุ้นให้ผู้อื่นขยายความเหตุผลของพวกเขา	เมื่อพูดคุยปัญหาสังคมและการเมืองกับเพื่อนๆ และญาติ	ในการประชุมของชุมชนเมื่ออภิปรายรายละเอียดของแผนปฏิบัติการ	เมื่อสวมบทผู้นำระหว่างการประชุมของโครงการที่ทำงานเป็นกลุ่มและช่วงระดมความคิด	เมื่อนำการสัมมนา สอน เข้าร่วมในการโต้วาทีในชั้นเรียนหรือการอภิปราย
C1	สามารถตั้งคำถามเปิดเป็นชุดๆซึ่งมาจากการมีส่วนร่วมของคนอื่นๆ เพื่อกระตุ้นการใช้เหตุผลเชิงตรรกะ (เช่น การตั้งสมมุติฐาน การอนุมาน การวิเคราะห์ การให้เหตุผลว่าถูกต้องและการคาดการณ์)				
B2+	สามารถกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มอธิบายและขยายความความคิดของเขา สามารถกระตุ้นให้สมาชิกกลุ่มใช้ข้อมูลของคนอื่นๆ รวมทั้งความคิดในการสร้างแนวคิดหรือทางแก้ไข				เมื่อนำการสัมมนา สอน เข้าร่วมในการโต้วาทีในชั้นหรืออภิปรายในฐานะผู้บรรยาย/ผู้สอนในการประชุมระหว่างช่วยถาม/ตอบ

B2	สามารถเรียบเรียงคำถามและข้อมูลป้อนกลับเพื่อกระตุ้นผู้คนให้ขยายความคิดและให้เหตุผลหรือความชัดเจนในความคิดเห็นของพวกเขา สามารถใช้ความคิดคนอื่นและเชื่อมโยงเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกัน สามารถถามให้อธิบายว่าความคิดเข้ากับหัวข้อหลักที่กำลังอธิบายอยู่อย่างไร				
B1+	สามารถถามให้ขยายประเด็นเฉพาะที่เขายกขึ้นมาในการอธิบายในตอนแรก	เมื่อพูดคุยเรื่องภาพยนตร์หรือรูปแบบความบันเทิงอื่นๆกับเพื่อน/ญาติ	ในการประชุมหารือเกี่ยวกับปัญหาท้องถิ่น เช่น การคมนาคมขนส่ง การวางแผน การสมัคร หรือนโยบายชุมชน/งานต่างๆ	ระหว่างการประชุมของทีมงานโครงการและการประชุมระดมความคิดระหว่างการทำงานร่วมกันในโครงการ	เมื่อเข้าร่วมการโต้วาทีในชั้นหรือการอภิปราย
	สามารถถามคำถามที่เหมาะสมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของแนวคิดที่อธิบายไปแล้ว	ไม่มี	ไม่มี		
	สามารถถามคำถามเพื่อเชิญให้ผู้คนอธิบายการใช้เหตุผลของตนเอง	เมื่อถกปัญหาสังคมและปัญหาส่วนตัวกับเพื่อน/ญาติ	ในการประชุมหารือเกี่ยวกับปัญหาท้องถิ่น เช่น การคมนาคมขนส่ง การวางแผนการสมัคร หรือนโยบายชุมชน/งานต่างๆ		ในการโต้วาทีง่ายๆ ในชั้นเรียนหรือการอภิปรายกับเพื่อนนักศึกษา
B1	สามารถถามว่าทำไมบางคนคิดอะไรหรือถามว่าทำไมคิดว่าบางอย่างจะใช้การได้				

A2	สามารถถามว่าคิดเช่นไรกับความคิดบางอย่าง	เมื่อมีการถกทางเลือกกับครอบครัว เพื่อน หรือสมาชิกร่วมบ้าน เกี่ยวกับการไปเที่ยวกลางคืน เวลาที่จะจัดงาน	การประชุมของชุมชน	ระหว่างการประชุมของกลุ่ม ระหว่างการทำงานร่วมในโครงการ	เมื่อร่วมการอภิปรายง่ายๆ ในชั้นเรียน
A1	สามารถใช้คำง่ายๆ โดดๆ และอวัจนภาษาเพื่อแสดงความสนใจความคิด	ในการถกทางเลือกว่าจะไปเที่ยวกลางคืนที่ไหน	ไม่มี	ไม่มี	ในการทำกิจกรรมกลุ่มง่ายๆ
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร					
การช่วยเหลือในพื้นที่พหุวัฒนธรรม		**สถานการณ์ (&บทบาทต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถเป็นสื่อกลางได้อย่างมีประสิทธิภาพ และดูเป็นธรรมชาติ ระหว่างสมาชิกในชุมชนของตนเอง และชุมชนอื่นๆ โดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านสังคม วัฒนธรรม และภาษาศาสตร์สังคม สามารถนำการอภิปรายที่ละเอียดอ่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถจำแนกนวงของภาษาและรู้สึกถึงคลื่นใต้น้ำได้	ในการชุมนุมแบบพหุวัฒนธรรม หรือการฉลองแบบส่วนตัวกับเพื่อนๆ และ/หรือครอบครัว	ระหว่างการประชุมแบบพหุวัฒนธรรมในชุมชน เมื่อจับจ่ายซื้อของ เดินทาง หรือจัดการกับเรื่องสาธารณะในสภาพแวดล้อมที่เป็นพหุวัฒนธรรม	ระหว่างการประชุมผู้บริหารอาวุโสในบรรยากาศนานาชาติ	ในการสัมมนาทางการศึกษาที่สภาพแวดล้อมเป็นพหุวัฒนธรรม
C1	สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการพบปะระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ สามารถมีส่วนร่วมในการสื่อร่วมกันทางวัฒนธรรม โดยจัดการกับความคลุมเครือ ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือ และขจัดความเข้าใจผิดกัน				

	สามารถคาดการณ์ว่าผู้คนอาจเข้าใจผิดในสิ่งที่ตนพูดไปหรือเขียนไว้ได้อย่างไร และช่วยรักษาการปฏิสัมพันธ์เชิงบวกได้โดยแสดงความคิดเห็นและตีความมุมมองด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างในประเด็นที่เกี่ยวข้อง	เมื่อปล่อย/ส่งข่าวที่เป็นปัญหาละเอียดอ่อนจากบุคคลที่สาม	ในการแนะแนวและให้คำปรึกษาแบบพหุวัฒนธรรม เช่น การแต่งงาน การหย่าร้าง สิทธิในการดูแลบุตร	เมื่อประชุมเงื่อนไขของสัญญาพหุภาคี เมื่ออธิบายข้อกฎหมายหรือระเบียบของอีกประเทศหนึ่ง	เมื่อสอนในมหาวิทยาลัยในห้องเรียนที่เป็นพหุวัฒนธรรม
B2+	สามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติด้านสังคมวัฒนธรรมในการตกลงว่าจะดำเนินการต่ออย่างไรในสถานการณ์บางอย่างที่ไม่คุ้นเคยสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง	ในการชุมนุมแบบพหุวัฒนธรรมหรือการฉลองแบบส่วนตัวกับเพื่อนๆ และ/หรือครอบครัว	ระหว่างการประชุมของชุมชนพหุวัฒนธรรม เมื่อมีการจับจ่ายซื้อของ การท่องเที่ยวหรือการจัดการกับเรื่องสาธารณะในสภาพแวดล้อมแบบพหุวัฒนธรรม	ระหว่างการประชุมกับผู้บริหารอาวุโสในบรรยากาศนานาชาติ	ในการสัมมนาการศึกษาในสภาพแวดล้อมที่เป็นพหุวัฒนธรรม
	สามารถแสดงความชื่นชมมุมมองของผู้อื่นที่ต่างกับโลกทัศน์ปกติของตนเองในการพบปะระหว่างวัฒนธรรม และสามารถแสดงออกอย่างเหมาะสมกับบริบท	เมื่อพูดคุยกับเพื่อนๆ และ/หรือญาติเกี่ยวกับปัญหาสังคมหรือปัญหาส่วนตัว หรือวิธีการปฏิบัติในสภาพแวดล้อมทางพหุวัฒนธรรมที่ไม่เป็นทางการ	เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และ/หรือกลุ่มบ้านใกล้เรือนเคียง	ช่วยเพื่อนร่วมงานที่มาจากภูมิหลังต่างวัฒนธรรมในปัญหาที่เกี่ยวกับงาน	ในการสนับสนุนการศึกษาพิเศษแบบรวมกลุ่ม
	สามารถชี้แจงความเข้าใจผิดและการตีความผิดระหว่างการพบปะข้ามวัฒนธรรม เสนอแนะว่าความหมายที่แท้จริงคืออะไร เพื่อคลี่คลายบรรยากาศและสามารถดำเนินการอภิปรายต่อไปได้	ในสถานการณ์ส่วนตัวที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดความขัดแย้งระหว่างคนต่างวัฒนธรรมและต่างภูมิหลัง	ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูงในงานสาธารณะ เช่น เทศกาล การพูดคุย การประท้วง เมื่อนำ/หรือเป็นพิธีกรการโต้วาทีสาธารณะในด้านปัญหาพหุวัฒนธรรม	เมื่ออภิปรายการใช้นโยบายการค้านานาชาติกับเพื่อนร่วมงาน	ในฐานะผู้สอนเมื่อจัดการความขัดแย้งระหว่างนักศึกษาในวิทยาเขตนานาชาติ

B2	สามารถกระตุ้นวัฒนธรรมการสื่อสารแบบแบ่งปันกัน โดยแสดงความเข้าใจและชื่นชมความคิดเห็น ความรู้สึกและมุมมองต่างๆ และเชิญให้ผู้เข้าร่วมแสดงออกและตอบสนองความคิดของคนอื่นๆ	เมื่อนำเสนอหรือแนะนำคนเข้ากลุ่มใหม่ของเพื่อน/ผู้ที่มีความสนใจร่วมกัน	ในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนฝูงในงานสาธารณะ เช่น เทศกาล การพูดคุย การประท้วง	เมื่อพาเพื่อนร่วมงานจากประเทศอื่นชมเมืองหรือบริเวณในบริษัท	ในฐานะผู้สอนเมื่อสอนชั้นเรียนแรกด้านพหุวัฒนธรรมในศูนย์ข้ามวัฒนธรรม
	สามารถร่วมงานกับคนที่ต่างวัฒนธรรม อธิบายความเหมือน/ความต่างในด้านความคิดและมุมมองต่างๆ	เมื่อจัดกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนๆ หรือเพื่อนร่วมห้อง	กิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนที่เดินทางไปด้วยกัน ในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนๆ เช่น เทศกาล การพูดคุย การประท้วง	ในการถกกับเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับงานง่ายๆ เวลาทำงาน การหยุดประจำปี	กับเพื่อนร่วมโรงเรียนในกิจกรรมทางวิชาการ
	สามารถปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานที่ทำ เพื่อสร้างวิธีดำเนินการร่วมกันเมื่อทำงานกับคนต่างวัฒนธรรม		ระหว่างการประชุมของชุมชนพหุวัฒนธรรม	เมื่ออภิปรายการใช้นโยบายการค้านานาชาติกับเพื่อนร่วมงาน	ในการสัมมนาการศึกษาในสภาพแวดล้อมพหุวัฒนธรรม
B1+	สามารถสนับสนุนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมโดยริเริ่มการสนทนา แสดงความสนใจและความเห็นอกเห็นใจ โดยถามและตอบคำถามง่ายๆ และแสดงการเห็นด้วยและความเข้าใจ	ในการสนทนาประจำวันกับเพื่อนๆ และญาติจากต่างวัฒนธรรม	ระหว่างการพักร้อนกับคนท้องถิ่น	ระหว่างการสนทนาทางโทรศัพท์เกี่ยวกับงานกับเพื่อนร่วมงานหรือการสนทนา	กับเพื่อนร่วมโรงเรียนในกิจกรรมนอกโรงเรียน
	สามารถปฏิบัติตนด้วยท่าทีเอื้อเฟื้อในการพบปะข้ามวัฒนธรรม รับรู้ความรู้สึกและโลกทัศน์ที่แตกต่างของสมาชิกอื่นๆ ในกลุ่ม	เมื่อจัดกิจกรรมร่วมกับเพื่อนหรือสมาชิกบ้าน	ระหว่างการประชุมของชุมชนแบบพหุวัฒนธรรม	ระหว่างการประชุมกับเพื่อนร่วมงานเกี่ยวกับงานง่ายๆ เวลาทำการ และการพักร้อน	ในการสัมมนาทางการศึกษาในสภาพแวดล้อมพหุวัฒนธรรม
B1	สามารถสนับสนุนการสนทนาแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมโดยการใช้คลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัดในการแนะนำผู้คนจากต่างวัฒนธรรม และสามารถถาม/ตอบคำถาม โดยตระหนักว่าคำถามบางคำถามอาจจะรับรู้แตกต่างกันในวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง สามารถช่วยพัฒนาวัฒนธรรมการสื่อสารร่วมกันโดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบง่ายๆ เกี่ยวกับค่านิยมและทัศนคติต่อภาษาและวัฒนธรรม	ในการสนทนาง่ายๆ ไม่เป็นทางการระหว่างเพื่อน/ญาติ และแขกผู้มาเยือน	การแลกเปลี่ยนง่ายๆและการสนทนาในร้านอาหาร	เมื่อแนะนำคนมาใหม่ในที่ทำงาน	ในฐานะผู้สอนขณะตอนรับนักเรียนเข้าสู่ทีมกีฬาของโรงเรียน

A2	สามารถมีส่วนร่วมในการสนทนาแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมโดยใช้คำง่ายๆ เพื่อขอให้ผู้คนอธิบายสิ่งของและขอคำชี้แจงในสิ่งที่พวกเขาพูด ในขณะที่ใช้คลังความรู้ทางภาษาที่มีจำกัด แสดงการเห็นด้วย เชื้อเชิญ ขอบคุณ ฯลฯ				
A1	สามารถช่วยเหลือการแลกเปลี่ยนข้ามวัฒนธรรมโดยแสดงทัศนคติที่ต้อนรับและความสนใจด้วยคำ/ภาษามือและสัญญาณแบบไม่ใช้คำพูดง่ายๆ และโดยระบุว่าเข้าใจหรือไม่เวลาได้รับการไต่ถามโดยตรง			เมื่อมีการแนะนำคนมาใหม่ในที่ทำงาน	ในฐานะนักเรียนต้อนรับคนที่เข้ากลุ่มมาใหม่
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร					
การเป็นตัวกลางในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ (กับเพื่อนๆ และเพื่อนร่วมงาน)		**สถานการณ์ (&บทบาทต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถสื่อสารใน (ภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลายทั้งแบบทั่วๆ ไป และเฉพาะเจาะจงได้ชัดเจนและคล่องแคล่ว โดยรักษาลีลาและทำเนียบภาษาที่เหมาะสม สื่อความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อย และขยายความหมายแฝงนัยทางสังคมวัฒนธรรมได้อย่างดี	ในการพูดคุยกับเพื่อนๆ ญาติ/แขก/เจ้าภาพ เกี่ยวกับ เช่น การเมือง วรรณกรรม ในการพบกับแขกรับเชิญ	ระหว่างการบรรยายสาธารณะในการชุมนุมทางการเมือง หรือการประชุมในพิธี (ทางศาสนา)	ในการประชุมผู้บริหาร งานสังคม หรือวัฒนธรรม ระหว่างการเยี่ยมชมเกี่ยวกับงานในประเทศอื่น	ในงานโรงเรียน เช่น งานมอบรางวัลตอนค่ำกับผู้ปกครอง ในการกล่าวต้อนรับหรือการนำเสนอแขกรับเชิญจากโรงเรียนอื่น ในการสัมมนาทางเว็บ การโต้วาที และการอภิปราย
C1	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) เกี่ยวกับหัวข้อที่หลากหลายทางด้านส่วนตัว วิชาการ และวิชาชีพอย่างคล่องแคล่ว โดยสื่อข้อมูลที่สำคัญอย่างชัดเจนและกระชับ รวมทั้งการอธิบายการอ้างอิงทางวัฒนธรรม	การล่าม ในการพบกันเป็นทางการกับแขกรับเชิญ เกี่ยวกับพิธีที่ซับซ้อน การแถลง การสนทนาหรือการอภิปราย		ระหว่างการประชุมเกี่ยวกับเรื่องในองค์กร เช่น การประชุมนานาชาติ หรือการเจรจาต่อรองสัญญา	ระหว่างการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยในการประชุมหรือสัมมนา

B2+	สามารถเป็นสื่อกลาง (ระหว่างภาษา ก และ ข) สื่อข้อมูลละเอียด ดึงความสนใจทั้งสองฝ่ายต่อข้อมูลภูมิหลังและสัญญาณทางสังคมวัฒนธรรม และให้ความกระจ่าง และตั้งคำถามที่ตามมา หรือการแถลงตามความจำเป็น	กับแขกผู้มาเยือน/ญาติจากอีกประเทศหนึ่ง	ในการประชุมสาธารณะในงานข้ามวัฒนธรรม	กับหุ้นส่วนที่มาเยือนหรือลูกค้าในการประชุมกับทีมนานาชาติเกี่ยวกับองค์กร โครงสร้างและการวางแผนทรัพยากร	ในการประชุมระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อดูผลการเรียนของลูก หรือสาขาวิชาการเฉพาะ
B2	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูดในการกล่าวต้อนรับ การเล่าเกร็ดเล็กๆน้อยๆ หรือการนำเสนอในสาขาของตน (ในภาษา ก) ตีความสัญญาณทางวัฒนธรรมได้เหมาะสม และอธิบายเพิ่มเติมถ้าจำเป็น หากผู้พูดหยุดพูดบ่อยครั้งเพื่อให้มีเวลาอธิบาย	ในการประชุมกับญาติ/เพื่อนๆ ในเรื่อง เช่น การเรียน/ทำงานต่างประเทศ	ระหว่างการนำเยี่ยมชม	ระหว่างการเยี่ยมบริษัท/โรงงาน/บริเวณมหาวิทยาลัย	ในการประชุมระหว่างผู้ปกครองและครูเพื่อดูผลงานลูก ระหว่างโครงการแลกเปลี่ยนที่มีอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนมาเยี่ยม
	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ความหมายของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ สื่อสารและ อธิบายความสำคัญของคำกล่าวที่สำคัญๆ และมุมมองหากว่าจำเป็น ในกรณีที่ผู้พูดหยุดบ่อย เพื่อให้ความกระจ่างได้ถ้าต้องการ	ในการสนทนากับเพื่อน/ญาติ/แขก/เจ้าภาพเกี่ยวกับเรื่องสำคัญในปัจจุบัน	ระหว่างการนำพาชม เช่น นิทรรศการ	ที่อาหารค่ำกับเพื่อนร่วมงานที่มาเยี่ยม	ในงานโรงเรียนหรือวันผู้ปกครอง
B1+	สามารถสื่อ(ในภาษา ข) ความหมายหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจ สื่อสารข้อมูลข้อเท็จจริงอย่างตรงไปตรงมา และการอ้างอิงเชิงวัฒนธรรมที่ชัดเจน ถ้าสามารถเตรียมการล่วงหน้าได้ และผู้พูดพูดชัดเจนในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน	ในการสนทนาประจำวันกับเพื่อนและญาติเกี่ยวกับ เช่น ครอบครัว การงาน เหตุการณ์ประจำวัน	ในการสนทนาไม่เป็นทางการกับผู้ร่วมเดินทางคนอื่นๆ ระหว่างการเดินทางหรือการพักร้อน เช่น การท่องเที่ยว งานอดิเรก ความสนใจ	ในการสนทนาประจำวันกับเพื่อนร่วมงาน/คนร่วมงาน เกี่ยวกับ เช่น ความสนใจ การงาน เหตุการณ์ประจำวัน	ระหว่างโครงการแลกเปลี่ยน - มาเยือนและไปเยือนของโรงเรียน ในการประชุมผู้ปกครอง - ครูเพื่อประชุมผลการเรียนของลูก
B1	สามารถสื่อ (ในภาษา ข) ความหมายหลักของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว ในขณะที่ปฏิบัติตามธรรมเนียมของความสุภาพ หากผู้พูดพูดชัดเจนในภาษามาตรฐาน และสามารถถามความชัดเจนได้ และหยุดเพื่อวางแผนว่าจะแสดงออกด้วยคำพูดอย่างไร				

A2+	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ความหมายทั่วไปของสิ่งที่พูด (ในภาษา ก) ในเรื่องชีวิตประจำวัน ตามธรรมเนียมปฏิบัติพื้นฐานทางวัฒนธรรม และสื่อข้อมูลที่จำเป็น หากผู้พูดออกเสียงชัดเจนในภาษามาตรฐาน และสามารถถามให้พูดซ้ำและชี้แจงได้	ในการสนทนาระหว่างเพื่อน/ญาติ และผู้มาเยือนเพื่อเตรียมการไปเที่ยว การล่ามทางโทรศัพท์ให้ญาติและเพื่อนๆ เมื่อสมัครขอใช้บริการ เช่น อินเทอร์เน็ตหรือสาธารณูปโภค	ในภัตตาคารกับแขก พูดคุยเกี่ยวกับภูมิหลัง งานอดิเรก การศึกษา ในหน่วยงานราชการให้บริการ เช่น หน่วยงานออกใบอนุญาต	ในที่ทำงานเพื่อจัดงานอำลาระหว่างการเยี่ยมของลูกค้า	กับนักศึกษาใหม่ที่มาจากประเทศเดียวกัน
A2	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) ประเด็นหลักของสิ่งที่พูด(ในภาษา ก) ในเรื่องสถานการณ์ประจำวันที่คาดเดาได้ สื่อสารไปมาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นส่วนตัว หากผู้อื่นช่วยเรียบเรียงภาษา	ระหว่างการแนะนำผู้มาเยือน/แขก กับครอบครัว/เพื่อนฝูง	ในหน่วยงานราชการให้บริการ เช่น หน่วยงานออกใบอนุญาต	ระหว่างการเยี่ยมของลูกค้า	
A1	สามารถสื่อสาร (ในภาษา ข) รายละเอียดส่วนตัวของผู้อื่นและข้อมูลที่ง่ายๆ และคาดเดาได้ (ในภาษา ก) หากผู้อื่นช่วยเรียบเรียงภาษา				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร					
ช่วยการสื่อสารในสถานการณ์ที่อ่อนไหวและขัดแย้ง		**สถานการณ์ (&บทบาทต่างๆ)**			
ระดับ	**คำบรรยายระดับ**	**ส่วนตัว**	**สาธารณะ**	**วิชาชีพ**	**การศึกษา**
C2	สามารถจัดการกับผู้ร่วมที่ก่อกวนได้อย่างแนบเนียน โดยเรียบเรียงคำพูดอย่างมีชั้นเชิง เหมาะกับสถานการณ์และความเข้าใจทางวัฒนธรรม สามารถมีจุดยืนที่แนวแน่ แต่มีชั้นเชิงอย่างมั่นใจในหลักการ ในขณะที่แสดงความเคารพมุมมองของผู้อื่น	ในความขัดแย้งระหว่างเพื่อนหรือสมาชิกครอบครัวเมื่อพูดคุยปัญหาส่วนตัวหรือสังคม	ในสถานการณ์ที่มีความตึงเครียดระหว่างชุมชน	ในการทำงานร่วมกันที่กลายเป็นงานยาก ในการเจรจาต่อรอง การถกด้านการตัดรายจ่ายและการปรับองค์กร	ในกรณีที่มีพฤติกรรมก่อกวนในชั้นเรียน ในการกลั่นแกล้งหรือความรุนแรงในโรงเรียนอันเนื่องมาจากเชื้อชาติ/เพศ

C1	สามารถแสดงความอ่อนไหวต่อมุมมองที่แตกต่าง ใช้การพูดซ้ำและการถอดความเพื่อแสดงความเข้าใจอย่างละเอียดอ่อนต่อความต้องการของแต่ละฝ่ายเพื่อตกลงกัน สามารถขอร้องแต่ละฝ่ายที่เห็นไม่ลงรอยกันได้อย่างมีชั้นเชิง เพื่อตัดสินว่าอะไรเป็นสิ่งสำคัญของจุดยืน และแต่ละฝ่ายจะยอมสละอะไรได้บ้าง ภายใต้สถานการณ์บางอย่าง สามารถใช้ภาษาหว่านล้อมเพื่อเสนอแนะให้ฝ่ายที่เห็นไม่ลงรอยกันเปลี่ยนไปสู่จุดยืนใหม่	ในความขัดแย้งระหว่างสมาชิกบ้านเกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้าน เมื่อมีการประชุมกับญาติเกี่ยวกับความรับผิดชอบและมาตรการเกี่ยวกับเด็กและการดูแลผู้ชรา	ระหว่างเหตุการณ์การท่องเที่ยวแบบเหมาจ่ายหรืองานสาธารณะ	ในการแก้ไขความขัดแย้งขององค์กรและหน้าที่การงาน	ในการทำงานกลุ่มที่ล้มเหลว เมื่อจัดและจัดการการไกล่เกลี่ยระหว่างเพื่อน หรือเมื่อนักศึกษาสองกลุ่มมีความเห็นไม่ลงรอยกัน
B2+	สามารถดึงหนทางแก้ไขที่เป็นไปได้จากฝ่าย ที่เห็นไม่ลงรอยกัน เพื่อช่วยให้ลงมติได้ สามารถตั้งคำถามเปิดและ คำถามที่เป็นกลาง เพื่อลดการเสียหน้าหรือความบาดหมาง สามารถช่วยแต่ละฝ่ายที่เห็นไม่ตรงกันเข้าใจกันดียิ่งขึ้น โดยให้พิจารณาและปรับจุดยืนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการและเป้าหมาย สามารถสรุปข้อตกลงและสิ่งที่คาดหวังของแต่ละฝ่ายได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง	ในความขัดแย้งระหว่างสมาชิกบ้านเกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้าน เมื่อมีการประชุมกับญาติเกี่ยวกับความรับผิดชอบและมาตรการเกี่ยวกับเด็กและการดูแลผู้ชรา ในการโต้เถียงกับเจ้าของบ้าน/ผู้อาศัย เกี่ยวกับ เช่น ความรับผิดชอบทางการเงินเมื่อที่พักเกิดความเสียหาย	ระหว่างเหตุการณ์การท่องเที่ยวแบบเหมาจ่ายหรืองานสาธารณะ ในการโต้เถียงที่กระทบฝ่ายที่สามในร้านอาหาร โรงหนัง หรือที่สาธารณะอื่นๆ ในการโต้เถียงเกี่ยวกับอุบัติเหตุ	ในการแก้ไขความขัดแย้งองค์กรและหน้าที่การงาน ในการจัดการกับปฏิสัมพันธ์เชิงลบประจำวันระหว่างพนักงาน การต่อรองแบบร่วมกันหรือการชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน	ในการไกล่เกลี่ยการทำงานกลุ่มที่ล้มเหลว เมื่อจัดและจัดการการไกล่เกลี่ยระหว่างเพื่อนหรือเมื่อนักศึกษาสองกลุ่มมีความเห็นไม่ลงรอยกัน
B2	สามารถตั้งคำถามระบุสิ่งที่เห็นพ้องกัน และเชิญให้แต่ละฝ่ายเน้นทางแก้ไขที่เป็นไปได้		ช่วยคนอื่นเกี่ยวกับการต่อว่าเกี่ยวกับใบเรียกเก็บเงินหรือการบริการที่ร้านค้า การขนส่ง ธนาคาร	การทะเลาะเบาะแว้งในที่ทำงาน	

	สามารถเรียงประเด็นหลักๆในเรื่องที่ความเห็นไม่ลงรอยกันด้วยความแม่นยำระดับหนึ่ง และอธิบายจุดยืนของแต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้อง		ในการโต้เถียงที่กระทบฝ่ายที่สามในร้านอาหาร โรงหนัง หรือที่สาธารณะอื่นๆ	เมื่อจัดการกับการปฏิสัมพันธ์เชิงลบประจำวันระหว่างพนักงาน	
	สามารถสรุปคำพูดของทั้งสองฝ่ายได้โดยเน้นข้อที่ตกลงร่วมกันและอุปสรรคของการตกลง		ในฐานะสมาชิก/ประธาน/พิธีกรของการประชุมของชุมชน เพื่อถกนโยบายสังคมหรือปัญหาด้านความปลอดภัยและความมั่นคง	ระหว่างการประชุมเตรียมการเพื่อตรวจสอบและแก้ไขวาระ หรือแผนงานปฏิบัติการ	
B1+	สามารถถามแต่ละฝ่ายที่มีความเห็นไม่ตรงกันให้อธิบายจุดยืนและสามารถตอบสั้นๆ เกี่ยวกับการอธิบายของแต่ละฝ่าย หากเป็นหัวข้อที่คุ้นเคย และแต่ละฝ่ายพูดอย่างชัดเจน	ในการโต้เถียงระหว่างเพื่อนร่วมห้องเกี่ยวกับความรับผิดชอบในครัวเรือนหรือการซ่อมแซมบ้าน	ในการโต้เถียงที่กระทบฝ่ายที่สามในภัตตาคาร โรงหนัง และที่สาธารณะอื่นๆ	เมื่อจัดการกับปฏิสัมพันธ์เชิงลบประจำวันระหว่างพนักงาน	เมื่อจัดการกับการปฏิสัมพันธ์เชิงลบประจำวันระหว่างเพื่อนในชั้น
B1	สามารถแสดงว่าเข้าใจประเด็นสำคัญในการไม่ลงรอยกัน ในหัวข้อที่คุ้นเคย และขอร้องอย่างง่ายๆ เพื่อขอคำยืนยัน และ/หรือคำชี้แจง				
A2	สามารถเห็นผู้พูดแต่ละคนมีความเห็นต่างกัน หรือมีปัญหาเกิดขึ้นในการปฏิสัมพันธ์ และปรับวลีง่ายๆ ที่ท่องจำมาเพื่อหาทางประนีประนอมและข้อตกลง				
A1	สามารถเห็นเมื่อผู้พูดแต่ละคนมีความเห็นต่างกัน หรือเมื่อบางคนมีปัญหา และสามารถใช้คำและวลีง่ายๆ ที่ท่องจำมา (เช่น “ฉันเข้าใจ” “คุณโอเคไหม”) เพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจ				
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ				

ภาคผนวก 6 - การพัฒนาและการตรวจสอบคำบรรยายระดับแบบขยายความ

การปรับปรุงมาตรวัดปีค.ศ. 2001 ให้ทันสมัย

มาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความของ ปีค.ศ. 2001 เป็นเกณฑ์หนึ่งของ CEFR ที่ถูกนำไปใช้แพร่หลายที่สุด และความเกี่ยวข้องของคำบรรยายระดับดั้งเดิมก็ยังคงอยู่อย่างมั่นคงตลอดมา ดังนั้นแนวคิดการทำงานคือการเพิ่มเติมชุดคำบรรยายระดับของปีค.ศ. 2001 มากกว่าจะเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง อย่างไรก็ตาม ได้มีการเสนอให้เปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับบ้างเล็กน้อยในมาตรวัดจาก CEFR บทที่ 4 และ บทที่ 5 การแก้ไขคำบรรยายว่า ‘ถูกต้องสมบูรณ์’ จำนวนเล็กน้อยที่ระดับ C2 นั้นมีจุดประสงค์เพื่อสะท้อนให้เห็นว่า คำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ไม่ได้ถือเจ้าของภาษาในอุดมคติเป็นต้นแบบสำหรับวัดสมรรถนะของผู้ใช้/ผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยดังกล่าวได้รวบรวมไว้ในชุดคำบรรยายระดับแบบขยายความเพิ่มเติมที่พิมพ์ที่นี่และอยู่ในตารางของภาคผนวก 7 วิธีการทำงานที่นำมาใช้คือเริ่มจากกลุ่มผู้แต่งกลุ่มเล็กจากมูลนิธิ Eurocentres ผู้ทำหน้าที่คัดเลือก รวบรวม และหากจำเป็นได้ดัดแปลงวัสดุและข้อมูลที่มีความสอดคล้องกันและมีมาตรฐานจากแหล่งข้อมูลซึ่งระบุในคำนำ มีการประชุมกันอย่างสม่ำเสมอกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเล็กๆ ซึ่งช่วยให้ความเห็นและเป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่น ชุดคำบรรยายระดับใหม่ที่มีผลออกมาจะถูกขัดเกลาก่อนที่จะนำเสนอคณะที่ปรึกษาชุดใหญ่ เพื่อพิจารณาทบทวน

มาตรวัดใหม่

ในขั้นตอนนี้ของโครงการได้มีการเพิ่มมาตรวัดใหม่สำหรับ “การอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน” (ภายใต้ “การผลิตงานเขียน”) สำหรับ “การใช้สื่อสารโทรคมนาคม” (ภายใต้ “การปฏิสัมพันธ์การพูด”) และสำหรับ “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: การให้ข้อมูล” (ภายใต้ “การผลิตการพูด”) คำบรรยายระดับที่มีอยู่ซึ่งกล่าวถึงการพูดแบบเดี่ยวได้ถูกย้ายจากมาตรวัด “การแลกเปลี่ยนข้อมูล” มาที่มาตรวัด “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: ให้ข้อมูล” ในขั้นตอนนี้

ผู้ใช้ภาษาก่อนระดับ A1 (Pre-A1)

Pre-A1 เป็น “หลักชัยสำคัญ”ครึ่งทางเพื่อไปสู่ระดับ A1 ซึ่งเป็นระดับประสิทธิภาพที่ผู้เรียนยังไม่สามารถเรียนรู้เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ แต่อาศัยคลังคำศัพท์เป็นคำๆ และวลีที่เป็นรูปแบบตายตัว ระดับประสิทธิภาพที่ต่ำกว่าระดับ A1 ได้กล่าวถึงแล้วในตอนต้นของ CEFR ปีค.ศ. 2001 หมวด 3.5 ซึ่งมีตารางรายการคำบรรยายระดับสั้นๆที่ได้รับการทดสอบว่าอยู่ต่ำกว่าระดับ A1 ในโครงการของสภาวิจัยแห่งชาติของสวิส การอธิบายสมรรถนะของผู้เรียนในระดับ A1 อย่างครบถ้วนและการรวมระดับที่ต่ำกว่าระดับ A1 เข้าไว้ด้วยกันนั้นสำคัญสำหรับผู้ใช้ ซึ่งมีหลักฐานยืนยันเด่นชัดจากโครงการคำบรรยายระดับหลายโครงการที่เน้นระดับต่ำกว่า A1 ด้วยเหตุนี้ระดับประสิทธิภาพที่อธิบายระดับ Pre-A1 จึงได้ถูกผนวกเข้าไปในมาตรวัดส่วนใหญ่

ระบบเสียง

สำหรับ “การตรวจสอบระบบเสียง” ซึ่งเป็นมาตรวัดที่มีอยู่ของ CEFR 2001 นั้น คำบรรยายระดับใหม่ทั้งชุดได้รับการพัฒนาจนสมบูรณ์แบบ /ดู “Phonological Scale Revision Process Report” (Piccardo 2016) ระบบเสียงเป็นมาตรวัดประสบความสำเร็จน้อยที่สุดในงานวิจัยเบื้องหลังคำบรรยายระดับที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 มาตรวัดระบบเสียงเป็นมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความมาตรเดียวที่ได้นำมาตรฐานเจ้าของภาษามาใช้ ถึงแม้ไม่ได้บอกออกมาโดยตรงก็ตาม ทว่าการแก้ไขปรับปรุงให้ทันสมัยครั้งนี้ มุ่งเน้นการฟังและเข้าใจง่ายว่าเป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นของการตรวจสอบระบบเสียงซึ่งดูเหมาะสมกว่า และเป็นไปตามงานวิจัยปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการจัดหาคำบรรยายระดับสำหรับการสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม โครงการระบบเสียงนี้ได้ผ่านขั้นตอนการทดสอบทั้งสามขั้นตอนดังที่บรรยายไว้ข้างใต้ที่เกี่ยวกับมาตรวัดใหม่อื่นๆ โดยใช้ผู้บอกภาษาถึง 250 คนในแต่ละขั้นตอน

ผู้เรียนวัยเด็ก

คำบรรยายระดับที่ปรับให้เหมาะสมสำหรับผู้เรียนวัยเด็กได้รวบรวมไว้ในเว็บไซต์ของ CEFR เนื่องจากมีความจำเป็นมากขึ้นที่จะต้องมีเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการสอนการเรียนสำหรับเด็กให้สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันกับ CEFR อย่างไรก็ตาม ได้มีการตกลงกันว่า ควรจะหลีกเลี่ยงไม่ให้สร้างรูปแบบและวัดค่าคำบรรยายระดับใหม่ๆสำหรับผู้เรียนวัยเด็กขนานคู่กันไประหว่างที่ทำโครงการนี้ เพราะว่า คำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็กส่วนใหญ่นั้นดัดแปลงมาจากคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ตามอายุและบริบท นอกเหนือจากนี้นักวิชาการจากประเทศสมาชิกต่างๆได้ทำงานอย่างเต็มที่แล้วทั้งร่างแบบและตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารประกอบการจัดระดับสมรรถนะทางภาษาของยุโรปสำหรับวัยเด็ก (European Language Portfolios) ดังนั้นจึงมีการรวบรวมและเรียบเรียงคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก แล้วจัดแบ่งตามอายุเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอายุ 7 – 11 ปี และกลุ่มอายุ 11 – 15 ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวแทนในกลุ่มทดลอง (ELP)ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องแล้ว

ถึงแม้จะไม่ครอบคลุมทุกด้าน แต่โครงการก็ได้คัดเลือกแบบอย่างคำบรรยายระดับของ ELP สำหรับผู้เรียนวัยเด็กจากกลุ่มประเทศสมาชิกในสภายุโรปหลายประเทศ โดยใช้สื่อการสอนที่ดึงมาจากต้นแบบที่ได้รับการรับรองแล้วจากคลัง ELP ของสภายุโรป และ/หรือตัวอย่างที่บันทึกไว้บนเว็บไซต์ของสภายุโรป ควบคู่ไปกับคำบรรยายระดับสำหรับประเมินผลผู้เรียนวัยเด็กจากหน่วยประเมินผลภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเคมบริดจ์ คำบรรยายระดับดังกล่าวถูกจัดเรียงให้ไปในแนวทางเดียวกันกับคำบรรยายระดับแบบขยายความแต่ละระดับของ ปี ค.ศ. 2001 โดยชี้ให้เห็นความสอดคล้องกันอย่างมีความหมายระหว่างคำบรรยายระดับของผู้เรียนวัยเด็กกับคำบรรยายระดับแบบขยายความของCEFR จากนั้นได้นำเสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่นเพื่อตรวจสอบ การรวบรวม และเทียบคำบรรยายระดับนี้มุ่งหวังสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรการเรียนสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก แฟ้มผลงาน และเครื่องมือประเมินผล เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตอันนำไปสู่สมรรถนะต่างๆ ตามที่ระบุใน CEFR

นอกจากนี้คำบรรยายระดับแบบขยายความที่เพิ่มเติมนั้นได้รวบรวมไว้ในเอกสารสำหรับนักการศึกษาเพื่อพิจารณาความเกี่ยวข้องกับแผนการเรียนของผู้เรียนวัยเด็ก รวมทั้งคำแนะนำที่ผ่านการตัดสินแล้วว่าคำบรรยายระดับแบบขยายความชุดใหม่ของ CEFR เหมาะกับกลุ่มผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม คำตัดสินดังกล่าวได้รับการยืนยันจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการตรวจสอบ อีกทั้งยังผ่านการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อให้คำปรึกษาแยกออกมาต่างหากอีกด้วย
คำบรรยายระดับดังกล่าว อยู่ในเอกสารสองฉบับ แต่ละฉบับแยกตามกลุ่มอายุ โดยเอกสารทั้งสองฉบับ มีโครงสร้างเหมือนกัน คือ นำเสนอคำบรรยายระดับไปทีละระดับ โดยเริ่มต้นที่ระดับ Pre – A1 และได้กลั่นกรองคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ที่ไม่เกี่ยวข้องออก ซึ่งถูกประเมินแล้วว่าเกินความสามารถด้านความคิดความเข้าใจ ด้านสังคมและประสบการณ์ของกลุ่มอายุวัยเด็ก (ส่วนใหญ่ในระดับที่สูงกว่า) เพราะฉะนั้นเอกสารดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็กของ CEFR อะไรบ้างที่เชื่อมโยงกับคำบรรยายระดับตามกลุ่มอายุ และชี้บอกให้เห็นความเชื่อมโยงดังกล่าว หากไม่มีตัวอย่างคำบรรยายระดับสำหรับผู้เรียนวัยเด็กมาก่อน และนอกเหนือจากนี้ในแฟ้มข้อมูลได้เก็บรักษาคำบรรยายระดับที่ร่างไว้สำหรับทั้งสองกลุ่มอายุในรูปของมาตรวัด

47 คลังคำบรรยายระดับเพิ่มเติม, www.coe.int/en/web/common-european-framework-referencelanguages/bank-of-supplementary-descriptors

ภาพที่ 18 รูปแบบการพัฒนาโครงการผู้เรียนวัยเด็ก

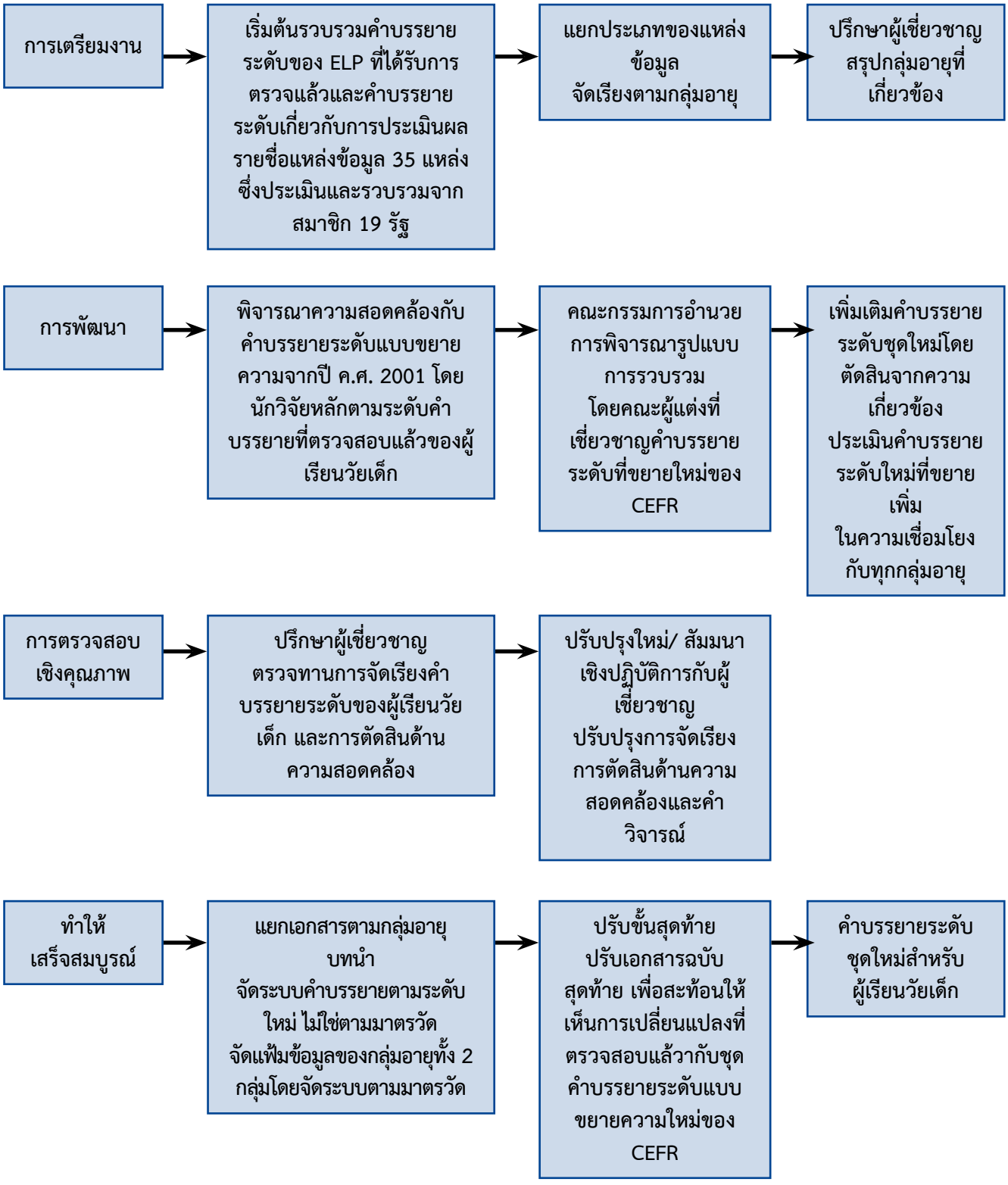

การเป็นสื่อกลาง

แนวทางเชิงหลักการสำหรับการเป็นสื่อกลาง

คู่มือ CEFR ฉบับเฉพาะกาลที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1996 ซึ่งอยู่ในช่วงขั้นตอนสุดท้ายของโครงการวิจัยของสวิสได้วางโครงร่างหมวดหมู่สำหรับมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความสำหรับการเป็นสื่อกลางเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรวัดสำหรับการรับ การปฏิสัมพันธ์ และการผลิต อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการจัดโครงการขึ้นมาเพื่อพัฒนามาตรวัดเหล่านี้ ดังนั้น จุดประสงค์สำคัญจุดหนึ่งของการปรับปรุงฉบับปัจจุบันคือการจัดตั้งมาตรวัดคำบรรยายระดับดังกล่าวสำหรับการเป็นสื่อกลาง เมื่อดูจากความเกี่ยวข้องที่มากขึ้นเรื่อยๆ ของประเด็นนี้ในการศึกษา ในการพิจารณาการเป็นสื่อกลาง ได้มีการเพิ่มคำบรรยายระดับสำหรับการสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมเข้าไว้ด้วย โดยสถาบันต่างๆ ที่มีรายชื่อในคำนำก็ได้ให้ความช่วยเหลือในการรับรองคำบรรยายระดับชุดใหม่สำหรับ การปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ การตอบสนองต่อวรรณกรรม และการสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรมนั่นเอง

สิ่งที่เน้นในการพัฒนามาตรวัดใหม่ ได้แก่ การเป็นสื่อกลาง โดยมีมาตรวัดระดับใหม่ 23 มาตรวัดด้วยกัน (กิจกรรมด้านการเป็นสื่อกลาง 18 กลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง 5) แนวคิดสำหรับการเป็นสื่อกลางกว้างกว่าที่นำเสนอในตัวบท CEFR 2001 หมวดที่ 2.1.3 ของ CEFR ได้แนะนำการเป็นสื่อกลางว่าเป็นประเภทที่สี่ ของกิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสารเพิ่มเติมจากการรับ การปฏิสัมพันธ์ และการผลิต

ในกิจกรรมการรับและการผลิต กิจกรรมการเขียนและ/หรือการพูดในการเป็นสื่อกลาง ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้คนซึ่งไม่สามารถสื่อสารกันโดยตรง ไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตามนั้นเป็นไปได้ การแปลหรือ การล่าม การถอดความ การสรุปหรือการบันทึก ทำให้ฝ่ายที่สามเข้าถึงการเรียบเรียง (ใหม่) ของต้นฉบับซึ่งฝ่ายที่สามไม่สามารถเข้าถึงได้ กิจกรรมทางภาษา สำหรับการเป็นสื่อกลาง การย่อย (ใหม่) ข้อมูลที่มีอยู่ มีบทบาทสำคัญในการทำหน้าที่ทางภาษาตามปกติในสังคมเรา

คำบรรยายระดับได้รับการอธิบายเพิ่มเติมในหมวด 4.4.4 ของ CEFR 2001 ใน กิจกรรมการเป็นสื่อกลาง ผู้ใช้ภาษาไม่ได้มุ่งที่จะแสดงความหมายของตนเอง แต่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างคู่สนทนาที่ไม่สามารถเข้าใจซึ่งกันและกันโดยตรงได้ ซึ่งโดยปกติ (แต่ไม่ทุกครั้งไป) จะเป็นผู้พูดคนละภาษากัน ตัวอย่างของกิจกรรมการเป็นสื่อกลางได้รวม การล่ามและ การแปลด้วยการเขียน รวมทั้งการสรุปและการถอดความตัวบทในภาษาเดียวกัน เมื่อภาษาของต้นฉบับไม่สามารถเข้าใจได้โดยผู้รับที่เป็นเป้าหมาย

ดังนั้นสิ่งที่เน้นในคู่มือ CEFR ปี ค.ศ. 2001 คือ การถ่ายโอนข้อมูลและการเป็นตัวกลางในภาษาใดภาษาหนึ่งหรือข้ามภาษาต่างๆ แนวคิดที่ใช้ในโครงการนี้ใกล้เคียงกับแนวคิดของ Daniel Coste และ Marisa Cavalli ซึ่งเทียบกับสาขาการศึกษาที่กว้างกว่า ในบทความของทั้งสองคนซึ่งเขียนในปี ค.ศ. 2015 สำหรับสภายุโรปนั้น มีชื่อว่า “การศึกษา การเคลื่อนที่ และความเป็นอื่น : หน้าที่การเป็นสื่อกลางของโรงเรียน” (Coste and Cavalli 2015) แนวคิดฉบับสมบูรณ์ของการเป็นสื่อกลางได้อธิบายไว้ในรายงานชื่อ “การพัฒนาคำบรรยายระดับแบบขยายความของแง่มุมการเป็นสื่อกลางสำหรับ CEFR” (North and Piccardo 2016) ในการพัฒนาประเภทต่างๆ ของการเป็นสื่อกลางนั้น กลุ่มผู้แต่งได้ใช้ข้อแตกต่างของ Coste & Cavalli ดังนี้

- “การเป็นสื่อกลางเชิงความสัมพันธ์”: เป็นกระบวนการของการจัดตั้งและจัดการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวกและให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน (มีการพัฒนาหกมาตรวัด)
- “การเป็นสื่อกลางเชิงกระบวนการคิด”: เป็นกระบวนการที่ช่วยให้เข้าถึงความรู้และแนวคิด โดยเฉพาะเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยตนเองเนื่องจากเป็นสิ่งใหม่ หรือไม่คุ้นเคยในแนวคิด และ/หรือมีอุปสรรคทางภาษาหรือวัฒนธรรม

อย่างไรก็ตาม แทบจะเป็นไปไม่ได้ที่จะดำเนินการเป็นสื่อกลางเชิงกระบวนการคิด หากไม่รวมการเป็นสื่อกลางเชิงความสัมพันธ์ไปด้วย การสื่อสารที่แท้จริงต้องการการบูรณาการแบบองค์รวมของทั้งสองแง่มุม ด้วยเหตุนี้มาตรวัดสำหรับการเป็นสื่อกลางจึงถูกนำเสนอเป็นสี่กลุ่ม เพื่อนำไปปฏิบัติได้ง่ายขึ้น

- การเป็นสื่อกลางข้อความ
- การเป็นสื่อกลางแนวคิด
- การเป็นสื่อกลางการสื่อสาร
- กลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง

และในที่สุด การคำนึงถึงการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาและวัฒนธรรมนำไปสู่ความสนใจในความสามารถที่จะใช้คลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม จึงมีการพัฒนามาตรวัดเพิ่มเติมอีกสามมาตรวัด

- การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม
- ความเข้าใจพหุภาษา
- การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา

วัตถุประสงค์การพัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมผนวกกับระดับต่างๆ ของ CEFR ก็เพื่อจะกระตุ้นบรรดาครูให้รวมการพัฒนาสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนไว้ในแผนการสอน

ระเบียบวิธีที่นำมาใช้

โครงการนี้ได้เลียนแบบและขยายระเบียบวิธี ซึ่งเดิมใช้ในงานวิจัย คำบรรยายระดับดั้งเดิมของ CEFR โดย Brian North และ Günther Schneider ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โครงการนี้ใช้วิธีการผสมผสานที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ใช้รูปแบบการวิจัยการพัฒนาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณดังสรุปในภาพที่ 1 โดยเริ่มจากการวิเคราะห์วิจารณ์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง จากนั้นตามด้วยขั้นตอนการเขียน และผลสะท้อนกลับจากคณะกรรมการให้คำปรึกษาและเป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่น หลังจากนั้นเป็นขั้นตอนตรวจสอบความถูกต้องสามขั้นตอนโดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรมการตรวจสอบความถูกต้องจำนวน1,000 คนในช่วงระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2015 และ เดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2016 และในเดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 2016 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ปี ค.ศ. 2017 ได้จัดประชุมปรึกษากันอีก 3ครั้งด้วยกันและนำร่องไปทดลองใช้ในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึง เดือนกรกฎาคม ปี ค.ศ. 2017

ระเบียบวิธีที่ใช้ในการพัฒนาและตรวจสอบมาตรวัดใหม่ๆได้แก่ การออกแบบการวิจัยที่พัฒนามาจากหลากหลายวิธี และจำลองมาจากรูปแบบงานวิจัยดั้งเดิมของสวิส (ดูภาคผนวก B ของ CEFR) แต่ในขนาดที่ใหญ่กว่า เช่นเดียวกับการวิจัยดั้งเดิม โครงการนี้แบ่งออกเป็นสามขั้นตอน

- การวิจัยและการพัฒนาระยะเริ่มแรก (ขั้นตอนหยั่งรู้)
- การตรวจสอบและการปรับปรุงประเภทต่างๆ และคุณภาพของคำบรรยายระดับ (ขั้นตอน คุณภาพ) และในที่สุด
- แสดงเครื่องหมายการวัดคำบรรยายระดับที่ดีที่สุดให้เป็นมาตรวัดแบบคณิตศาสตร์ และยืนยันสิ่งที่ถูกตัดออกระหว่างระดับต่างๆ (ขั้นตอนปริมาณ)

งานนี้ใช้เวลาตั้งแต่เดือนมกราคมปี ค.ศ. 2014 ถึง เดือนมีนาคมปี ค.ศ. 2016 ตามด้วยการปรึกษาและการทดลอง

ขั้นเตรียมการ

ขั้นตอนแรก ได้แก่ การรวบรวมอุปกรณ์ที่มีอยู่และบทความที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสื่อกลาง ตรงจุดนี้ได้มีการแปลคำบรรยายระดับสำหรับการเป็นสื่อกลางจาก Profile Deutsch (เยอรมัน) และจากแหล่งข้อมูลอื่นๆ เป็นภาษาอังกฤษ ในการประชุมหารือหลายครั้งกับผู้แต่งเรื่อง “การศึกษา การเคลื่อนที่ และความเป็นอื่น : หน้าที่การเป็นสื่อกลางของโรงเรียน” (Coste and Cavalli, 2015) ซึ่งก็คือ Daniel Coste และ Marisa Cavalli นั้นได้มีการพัฒนาประเภทต่างๆ แบบแรกเริ่มชุดหนึ่ง และมีการรวบรวมคำบรรยายระดับเริ่มแรกสำหรับการเป็นสื่อกลางตัวบทและการเป็นสื่อกลางแนวคิด และได้ร่างประเภทต่างๆ ประเภทสำคัญที่มาตรวัดระดับถูกจัดเข้ากลุ่มในระยะเริ่มแรก ได้แก่

> การเป็นสื่อกลางเชิงกระบวนการคิด (ช่วยการเข้าถึงความรู้ ความตระหนักรู้ และทักษะ)
> การเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคล (สร้างและรักษาความสัมพันธ์ กำหนดบทบาท และธรรมเนียมปฏิบัติ เพื่อขยายการรับรู้ หลีกเลี่ยง/ แก้ไขความขัดแย้ง และเจรจาประนีประนอม) และ
> การเป็นสื่อกลางข้อความ (สื่อข้อมูลและข้อโต้แย้ง ให้ความกระจ่าง สรุป และแปล ฯลฯ)

การรวบรวมระยะเริ่มแรกแบบสมบูรณ์ได้รวมมาตรวัดต่างๆ ที่ร่างไว้เกี่ยวกับการเป็นสื่อกลางด้านสถาบัน (เช่น รวมผู้มาใหม่ เข้าด้วยกัน จัดการกับผู้ถือผลประโยชน์ร่วมในฐานะสถาบัน พัฒนาและรักษาความสัมพันธ์ในสถาบัน) เข้าไว้กับมาตรวัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ของการเป็นสื่อกลางของครู ทั้งสองแง่มุมสะท้อนให้เห็นว่า Coste & Cavalli เน้นบทบาทการเป็นสื่อกลางของโรงเรียน อย่างไรก็ตาม ในการประชุมหารือครั้งแรกในเดือนกรกฎาคมปี ค.ศ. 2014 ได้มีการลงมติว่า มาตรวัดเหล่านี้เป็นการนำมิติต่างๆ ของการปฏิสัมพันธ์ และการผลิตที่มีอยู่แล้วใน CEFR มาใช้ซ้ำ แทนที่จะเป็นปรากฏการณ์ใหม่เอี่ยม ด้วยเหตุนี้การพัฒนาจึงมุ่งเน้นไปที่ประเภทต่างๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นใน ด้านการเป็นสื่อกลางเชิงกระบวนการคิด การเป็นสื่อกลางระหว่างบุคคล และการเป็นสื่อกลางข้อความ การรวบรวมดังกล่าวได้ถูกนำมาพิจารณาใหม่สำหรับการประชุมผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้แต่งตั้งคณะผู้แต่งขึ้นมาในเดือนกันยายน ปีค.ศ. 2014

การพัฒนา

คณะผู้แต่งได้ทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาอย่างละเอียด และร่างสิ่งที่รวบรวมในระยะแรกขึ้นมาใหม่ในการประชุมวาระต่างๆ ระหว่างเดือนกันยายนปี ค.ศ. 2014 และกุมภาพันธ์ปี ค.ศ. 2015 คณะทำงานกลุ่มย่อยทำงานด้านการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ สมรรถนะทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม และระบบเสียง งานเกี่ยวกับสมรรถนะทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม ได้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติเมื่อพิจารณาประเด็นการเป็นสื่อกลางข้ามภาษา โดยเฉพาะในบทบาทของการเป็นสื่อกลาง การดำเนินการด้านระบบเสียงเกิดขึ้นเพราะมีมาตรวัดสำหรับการควบคุมระบบเสียงของ CEFR 2001 อยู่แล้ว ซึ่งเป็นมาตรวัดเดียวในบรรดามาตรวัดระดับแบบขยายความของ CEFR ที่ใช้เจ้าของภาษาเป็นหลักอ้างอิงและทำให้เกิดความคาดหวังเกินความเป็นจริง (B2: “สามารถพูดด้วยสำเนียงเป็นธรรมชาติและท่วงทำนองเสียง”) ซึ่งหากพิจารณาในแง่พหุภาษาแล้ว ถือว่าขัดแย้งกัน คณะกรรมการที่ให้คำปรึกษาและเป็นตัวแทนความคิดของผู้อื่นสนับสนุนกลุ่มผู้แต่งอย่างใกล้ชิด โดยให้ข้อมูลสำหรับแก้ปัญหาและเสียงสะท้อนกลับ ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี ค.ศ. 2015 ฉบับร่างของคำบรรยายระดับจำนวน 427 คำบรรยายระดับสำหรับการปฏิสัมพันธ์ออนไลน์ กิจกรรมการเป็นสื่อกลาง กลยุทธ์และสมรรถนะทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม พร้อมเสร็จเพื่อการตรวจสอบรับรองความถูกต้องยกแรก เนื่องจากงานด้านสมรรถนะทางพหุภาษา/พหุวัฒนธรรม และระบบเสียงเริ่มช้ากว่า จึงมีเพียงคำบรรยายระดับของกลุ่มแรกและไม่มีของกลุ่มหลังเข้ามาเกี่ยวข้องในจุดนี้ คำบรรยายระดับของระบบเสียงเพิ่งจะได้รับทดสอบในการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เมื่อเดือนมิถุนายน ปีค.ศ. 2015 โดยได้รับคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญด้านระบบเสียง

การตรวจสอบรับรองความถูกต้องเชิงคุณภาพ

ในระยะนี้ สถาบันจำนวน 137 สถาบันได้รับเชิญให้เข้ามามีส่วนร่วมตรวจสอบในขั้นตอนนี้ โดยเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ค.ศ. 2015 ซึ่งเป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการต่อหน้าที่สถาบันเหล่านั้น มีผู้เข้าร่วมประชุม 990 คน การทำงานเป็นระบบมากกว่าเมื่อครั้งที่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ 32 ครั้งที่จัดขึ้นในตอนแรกเริ่มของการพัฒนาคำบรรยายระดับของ CEFR ผู้เข้าร่วมประชุมจับคู่กันและอธิบายคำบรรยายระดับจำนวน 60 คำบรรยายสำหรับสาขาที่เกี่ยวข้อง 3 - 4 สาขา โดยแต่ละคู่ตัดสินใจว่าตนกำลังอธิบายสาขาใด (ก) และให้คะแนนความชัดเจน (ข) มีความเกี่ยวข้องด้านการเรียนการสอน และ (ค) เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในโลกแห่งความเป็นจริง แล้วเสนอแนะและข้อปรับปรุงในการเรียบเรียง หลังจากนั้นคำบรรยายระดับ 60 คำบรรยาย รวมทั้งมาตรวัดทั้งหมดมาตรวัดหนึ่งได้ถูกโยนทิ้ง คำบรรยายระดับจำนวนหลายคำบรรยายได้ถูกเรียบเรียงใหม่ โดยปกติจะตัดให้สั้นลงและมีการร่างมาตรวัดใหม่จำนวน สองมาตรวัดด้วยกัน(“การแปลสดของตัวบทเขียน” “การแบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อน”)โดยคำแนะนำของผู้เข้าร่วมสัมมนา ณ จุดนี้รายละเอียดบางอย่างถูกตัดออกจากคำบรรยายระดับ และนำไปใส่ในตัวอย่างสำหรับแวดวงการใช้ภาษาต่างๆ (ดูภาคผนวก 5) การตรวจสอบรับรองความถูกต้องเชิงคุณภาพสำหรับระบบเสียง ซึ่งมีผู้เข้าร่วมในโครงการจำนวน 250 คน และร่วมทำกิจกรรม(ที่คุ้นเคย) ทางออนไลน์นั้น เกิดขึ้นหลังจากนั้นนานมากคือในช่วงเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ปีค.ศ. 2015

การตรวจสอบรับรองความถูกต้องเชิงปริมาณ

ในช่วงต่อไปสถาบันจำนวน 189 สถาบันได้เข้าร่วมการตรวจสอบ โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมด 1294 คน จาก 45 ประเทศ ทุกสถาบันที่เข้าร่วมได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการต่อหน้า หลังจากทำกิจกรรมสร้างความคุ้นเคยกันแล้ว ซึ่งคล้ายๆ กับกิจกรรมที่ได้แนะนำไว้ใน “คู่มือการสอบที่เชื่อมโยงกับ CEFR” (Council of Europe 2009) ที่ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมาตรฐาน และหลังจากการอภิปราย แต่ละคนได้นำคำบรรยายระดับต่างๆ มาจัดเข้ากับระดับของ CEFR และระดับสมรรถนะของ CEFR ทั้งหมดตั้งแต่งานวิจัยคำบรรยายระดับเมื่อเริ่มแรกได้ถูกนำมาใช้เพื่อจุดประสงค์ดังกล่าว (10 ระดับ ตั้งแต่ Pre-A1 ถึง C2) ผู้เข้าร่วมประชุมต่างเขียนผลการตัดสินใจของแต่ละคนในไฟล์ pdf และตอนท้ายที่สุดเท่านั้นพวกเขาจึงกรอกผลการตัดสินใจขั้นสุดท้ายของตนเองที่ได้ทบทวนแล้วลงในแบบสอบถามทางออนไลน์

ส่วนการวิเคราะห์ผล ในตอนแรกได้คำนวณเปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบที่จัดคำบรรยายระดับให้เข้ากับแต่ละระดับและระดับย่อย หลังจากนั้นจึงใช้ Rasch Model ในการวิเคราะห์มาตรวัด ดังที่เคยทำในงานวิจัยคำบรรยายระดับแรกเริ่มของ CEFR ในการวิเคราะห์โดยใช้ราสช์ โมเดล จำเป็นต้องมีตารางเมทริกซ์ของข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และแต่ละหน่วย (ในที่นี้คือคำบรรยายระดับ) ควรจะได้รับคำตอบจำนวน 100 คำตอบ ด้วยวิธีนี้จึงบรรลุจุดประสงค์ของมาตรวัดคำบรรยายระดับทุกมาตร กล่าวคือจำนวนผู้ตอบน้อยที่สุดของทุกมาตรวัดระดับคือ 151 และสูงสุดได้แก่ 273

ราสช์โมเดล (Rasch Model)

ราสช์โมเดล ตั้งชื่อตามนักคณิตศาสตร์ชาวเดนมาร์กคือ George Rasch โมเดลนี้เป็นรูปแบบการวิเคราะห์ที่นิยมใช้ทั่วไปในกลุ่มรูปแบบของความน่าจะเป็นไปได้ที่ใช้ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (หรือที่เรียกอีกชื่อว่า ทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ :IRT) โมเดลนี้วิเคราะห์ว่ารายการแต่ละรายการนั้น ‘สอดคล้อง’กับสิ่งที่ขีดเส้นใต้ไว้มากน้อยเพียงใด (=ลักษณะเฉพาะที่แอบแฝง)ซึ่งกำลังจะถูกวัด ในขั้นแรกจะประมาณค่าความยากด้วยมาตรวัดทางคณิตศาสตร์(=แต่ละรายการนั้นยากเพียงใด) และขั้นตอนที่สองจะประมาณค่าความสามารถ (เช่น แต่ละคนมีความสามารถและมีคุณสมบัติในการตั้งคำถามเพียงใด) ราสช์ โมเดลใช้เพื่อจุดประสงค์ที่หลากหลาย แต่มีจุดประสงค์หลัก สองประการ ได้แก่

- การสร้างธนาคารข้อสอบ
- การวิเคราะห์แบบสอบถาม

ในการวิเคราะห์แบบสอบถามนั้น ได้นำตัวแปรที่มีชื่อว่า โมเดลมาตราการประเมิน (RSM) มาใช้ ตัวแปรหลายแง่มุมของ RSMสามารถกำจัดอัตวิสัยจากการตัดสินของผู้ประเมินได้ คำอธิบายอย่างละเอียดจะหาได้ในหนังสืออ้างอิงเพิ่มเติมชื่อ คู่มือการสอบที่เชื่อมโยงกับ CEFR

ข้อได้เปรียบของราสช์ โมเดล ซึ่งต่างจากทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม ได้แก่ คุณค่าต่างๆ ที่ได้มาสามารถนำไปใช้กับกลุ่มอื่นๆ ที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของประชากรเดียวกันโดยภาพรวม (หมายความว่า มีส่วนร่วมคุณลักษณะเดียวกันอย่างเพียงพอ) มาตรวัดที่เป็นวัตถุพิสัยและความสามารถในการแปรผลสู่ประชากรเป้าหมายของค่าต่างๆที่ได้รับมา ทำให้โมเดลนี้เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการตัดสินใจว่าแต่ละคนควรจะอยู่ในระดับใดของ คำบรรยายระดับ “ทำได้” ของมาตรวัดในกรอบสากลเหมือนเช่นระดับต่างๆของ CEFR

ตารางเมทริกซ์ลักษณะเช่นนี้ได้นำไปใช้ในทุกขั้นตอนของการตรวจสอบรับรองความถูกต้อง โดยพยายามอย่างยิ่งที่จะส่งคำบรรยายระดับตามเป้าหมายประเภทต่างๆไปยังกลุ่มคนที่สนใจคำบรรยายระดับประเภทนั้นๆ ข้อได้เปรียบของการใช้การวิเคราะห์แบบ ราสช์ โมเดล ได้แก่ ประการแรก โมเดลนี้สามารถขจัดคำบรรยายระดับที่ใช้การไม่ได้ออกไป และทำให้เห็นตลอดจนสามารถกันผู้เข้าร่วมการประชุมที่ไม่สามารถทำภารกิจสำเร็จได้ให้ออกไป ประการที่สอง โมเดลนี้สามารถให้คำบรรยายทุกระดับมีค่าทางคณิตศาสตร์ ค่าเหล่านั้นก็จะถูกแปรสภาพให้เป็นมาตรวัด และเน้นความสำคัญของคำบรรยายระดับดั้งเดิมของ CEFR โดยใช้คำบรรยายระดับดั้งเดิมของ CEFR ปี ค.ศ. 2001 บางคำเป็นเสมือน ‘คำหลัก’

ผลของการวิเคราะห์เชิงปริมาณในระยะต้นได้ถูกอภิปรายในการประชุมที่ปรึกษาเมื่อเดือนกรกฎาคมปี ค.ศ. 2015 มีการตัดคำบรรยายระดับทิ้ง 36 คำ และเกือบครึ่งถูกนำไปปรับมาตรฐานใหม่ ซึ่งตามปกติจะกระทำหลังการแก้ไขแล้ว ประเด็นหลักคือการขาดคำบรรยายระดับในระดับ A1 และ A2 สำหรับการเป็นสื่อกลาง และสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม จึงได้มีความพยายามที่จะเขียนคำบรรยายระดับดังกล่าวก่อนถึงขั้นตอนต่อไป

การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่สำคัญได้เกิดขึ้นตามมาในการสำรวจออนไลน์ที่ใช้ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม ปีค.ศ. 2015 ครั้งนี้ผู้ตอบแต่ละคนต้องตอบคำถามว่า “คุณหรือคนที่คุณกำลังนึกถึงนั้นสามารถทำในสิ่งที่บรรยายไว้ในคำบรรยายระดับได้หรือไม่” ทุกคนได้รับการขอร้องให้ตอบสามครั้ง สำหรับตัวผู้ตอบเองซึ่งพูดได้หลายภาษา และ/หรือผู้คนที่พวกเขารู้จักดี (คู่ครอง, ลูก ฯลฯ) และผลลัพธ์ก็คือ ได้คำตอบที่ใช้ได้ 3503 คำตอบ จากจำนวนคน 1500 คน งานดังกล่าวเป็นงานเลียนแบบที่ดัดแปลงเล็กน้อยจากงานที่เคยใช้ในการทำให้คำบรรยายระดับดั้งเดิมของCEFRได้มาตรฐาน ซึ่งมาจากการประเมินผลคำบรรยายระดับของครูที่สุ่มกลุ่มนักเรียนที่เป็นตัวแทนชั้นเรียน การวิเคราะห์แบ่งออกเป็นสอง ส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์คำบรรยายระดับโดยรวมทั้งหมด ส่วนที่สองเป็นการวิเคราะห์แต่ละประเภทหลักต่างๆแยกจากกัน การตัดสินใจเรื่องระดับของแต่ละคำบรรยายนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่

การตรวจสอบรับรองความถูกต้องเชิงปริมาณของระบบเสียง เกิดขึ้นตามมาในเดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2016 โดยมีผู้เข้าร่วม 272 คน และมีภารกิจสองประการ (ก) กำหนดระดับต่างๆ และ (ข) ประเมินการปฏิบัติของนักเรียนจากคลิปวิดีโอ (“ผู้เรียนในวิดีโอสามารถทำตามสิ่งที่อธิบายไว้ในคำบรรยายระดับได้หรือไม่”) มีการใช้เทคนิคในการกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกัน ผู้อ่านสามารถอ่านรายงานชื่อ “Phonological Scale Revision Process Report” (Piccardo 2016) เพื่อหาข้อมูลรายละเอียดได้เช่นกัน

ภาพที่ 19 การวิจัยที่ใช้หลายวิธีในการพัฒนา

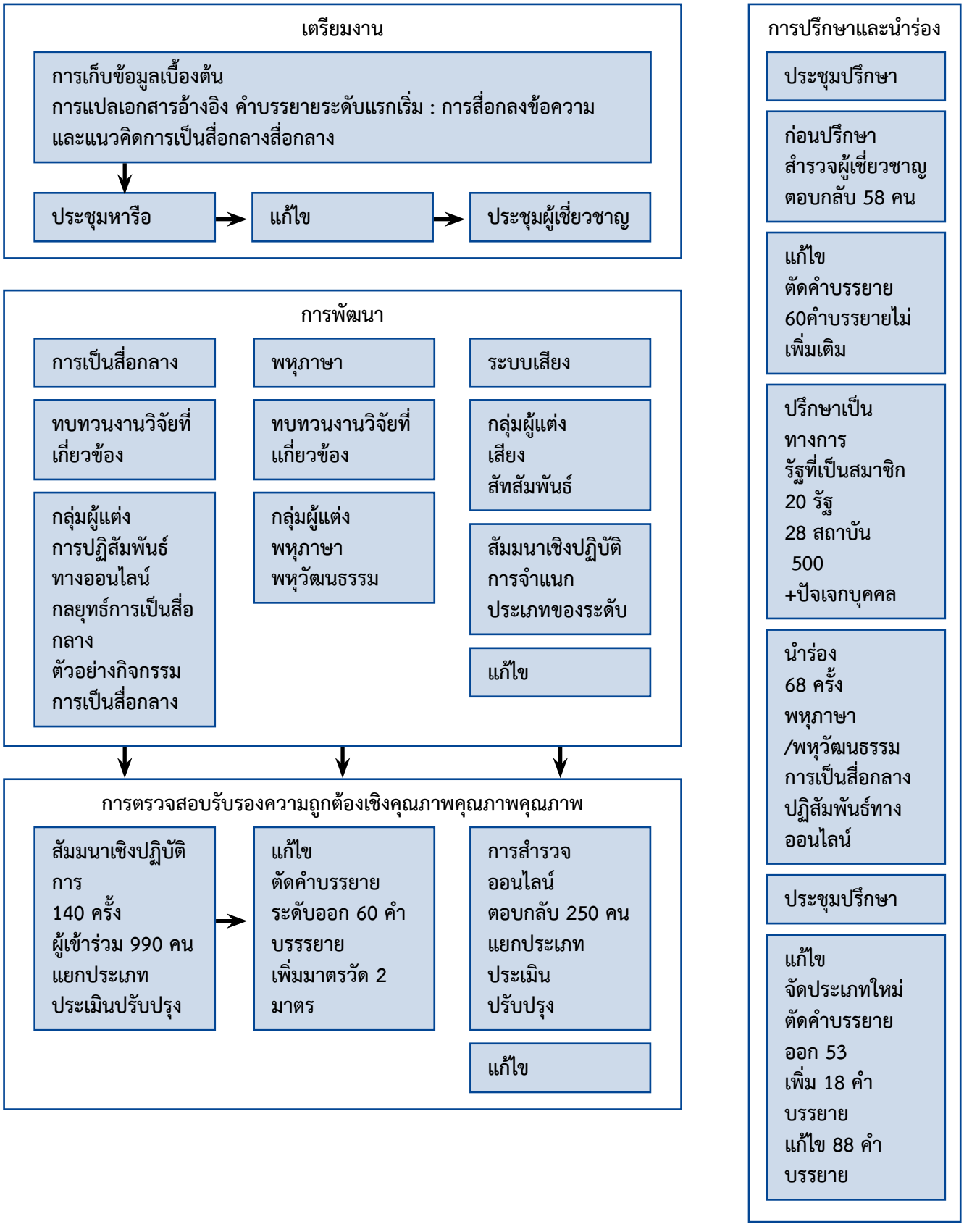

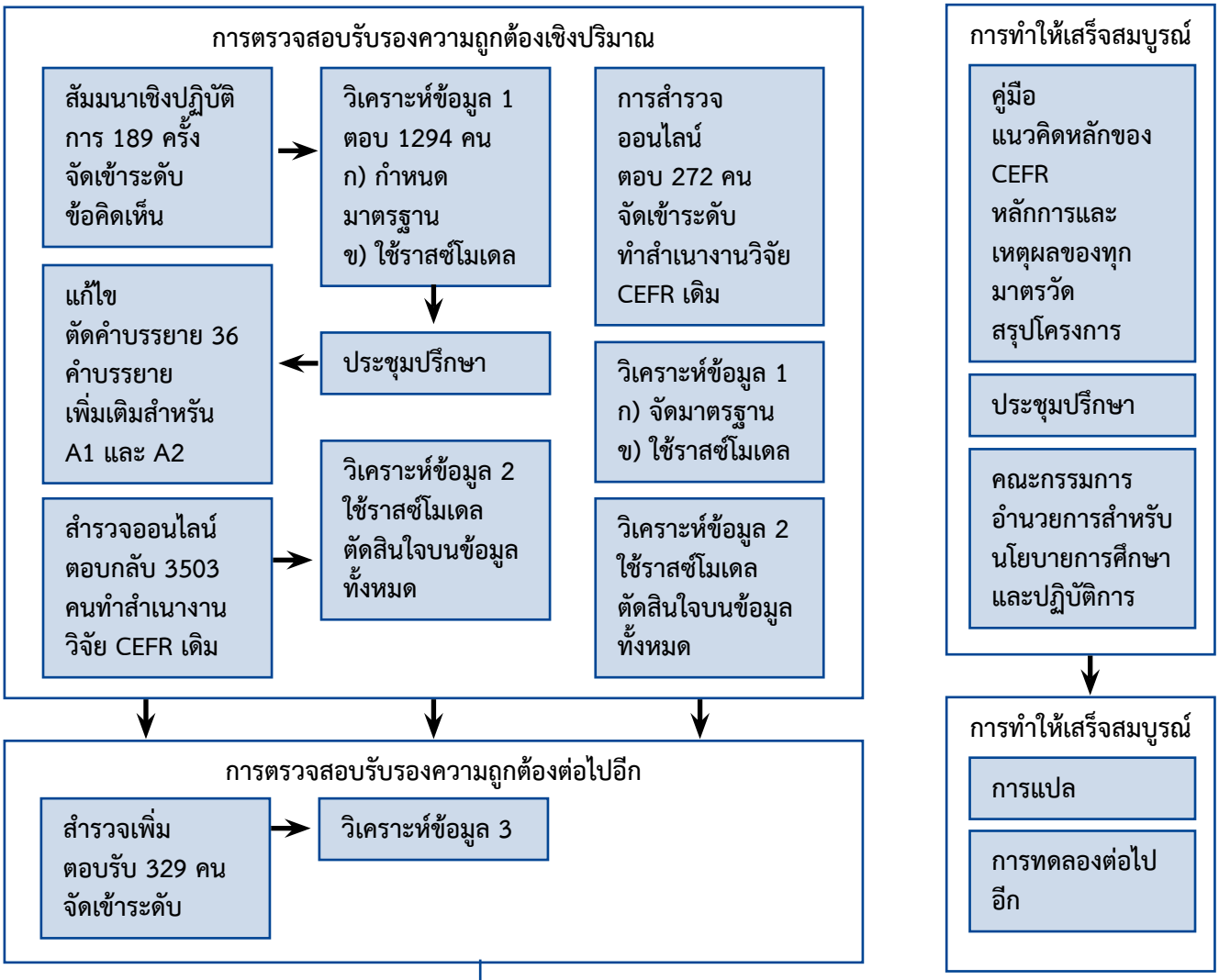

กว้างกว่าเดิมนั้นได้นำมาปรับใช้อยู่แล้วในมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2001 มาตรวัดใหม่ในหัวข้อ “การเป็นสื่อกลางข้อความ” ซึ่งมี “การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะ” “การอธิบายข้อมูล” และ “การย่อยข้อความ” เป็นต้น เป็นการขยายความแนวคิดในมาตรวัดที่มีอยู่แล้วในหัวข้อ “การย่อยข้อความ” ภายใต้คำว่า “ข้อความ” ในหมวด 4.6.3 ของ CEFR 2001 ในทำนองเดียวกันมาตรวัดที่เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์กลุ่ม “การช่วยเหลือการปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือกันกับเพื่อนๆ” “การร่วมมือในการสร้างความหมาย” และ “การกระตุ้นการพูดเกี่ยวกับแนวคิด” เป็นการพัฒนาแนวคิดของมาตรวัดที่มีอยู่ แล้วให้กว้างออกไปในหลายๆทาง จาก “กลยุทธ์ความร่วมมือ” เป็น “กลยุทธ์ของการปฏิสัมพันธ์”ซึ่งทำให้เห็นความยากลำบากในการจัดรูปแบบของมาตรวัดประเภทต่างๆ เราไม่ควรมองข้ามความจริงที่ว่า การแบ่งประเภทนั้นง่ายและสะดวก และเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่คิดค้นเพื่อทำให้เราสามารถตีความโลกได้ง่ายขึ้น ในขณะเดียวกันขอบเขตที่คลุมเครือและการคาบเกี่ยวกันเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

การเป็นสื่อกลางข้ามภาษา

การพัฒนาคำบรรยายระดับในฉบับก่อนๆได้พยายามทดลองด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆมากมายเพื่อนำการเป็นสื่อกลางข้ามภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามการจะสร้างความแตกต่างที่ชัดเจนได้นั้นยากลำบาก “ภาษาแม่” และ “ภาษาแรก” ตลอด “ภาษาที่เรียนในโรงเรียน” ไม่เหมือนกันเสมอไป แม้แต่คำศัพท์สำนวน เช่น “ภาษาต้นฉบับ” และ “ภาษาเป้าหมาย” ยังทำให้สับสน (เช่น เวลาที่เรากำลังทำหน้าที่เป็นสื่อกลางจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งซึ่งอาจจะเป็นภาษาแม่นั้น กรณีนี้ภาษาอื่นเป็น

ภาษาต้นฉบับและภาษาแม่ก็จะเป็นภาษาเป้าหมาย) ความพยายามที่จะพิจารณาความหลากหลายนี้ หมายถึงว่า ณ จุดหนึ่งนั้น การรวบรวมคำบรรยายระดับจะเพิ่มจำนวนขึ้นเป็นสามเท่าโดยไม่จำเป็น และมีการเปลี่ยนแปลงน้อยมากในขณะเรียบเรียงหลักเกณฑ์

ด้วยเหตุนี้คณะทำงานโครงการนี้จึงตัดสินใจจะยึดหลักการว่า ตามที่คำบรรยายระดับแบบขยายความชุดปี ค.ศ. 2001 ที่ทดสอบเทียบแล้วได้ให้ความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากที่จะนำภาษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยไม่คำนึงถึงว่าจะเกี่ยวข้องกับภาษาใด จึงขอแนะนำว่าผู้ใช้คู่มือควรระบุภาษาเหล่านั้นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการดัดแปลงคำบรรยายระดับมาใช้ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

มาตรวัด “การเป็นสื่อกลางข้อความ” บรรจุการอ้างอิงถึง “ภาษา ก” และ “ภาษา ข” ในลักษณะที่ครอบคลุมสำหรับแหล่งข้อมูลการสื่อสารที่เป็นสื่อกลางและผลลัพธ์ของการสื่อสารตามลำดับ ในหมายเหตุได้เขียนแจ้งว่า การเป็นสื่อกลางอาจจะทำภายในภาษาเดียวกัน หรือข้ามภาษาต่างๆ หรือความหลากหลายทางภาษา หรือทำเนียบภาษา (หรือ การผสมผสานอย่างใดอย่างหนึ่งระหว่างสิ่งต่างๆดังกล่าว) และผู้ใช้คู่มือนี้อาจต้องการเจาะจงภาษาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ในทำนองเดียวกันผู้ใช้อาจจะยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องในบริบทของเขา บางทีอาจจะได้รับแรงบันดาลใจจากตัวอย่างที่นำเสนอในภาคผนวก 6 สำหรับบริบทการใช้ภาษาทั้งสี่บริบท อันได้แก่ บริบทสาธารณะ บริบทชีวิตส่วนตัว บริบทวิชาชีพ หรือบริบทการศึกษา

ตัวอย่างคำบรรยายระดับประโยคแรกของมาตรวัด “การถ่ายทอดข้อมูลจำเพาะในการพูด”:
สามารถอธิบาย (ในภาษา ข) ความเชื่อมโยงของข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะของข้อความที่ยาวและซับซ้อน (ซึ่งเขียนในภาษา ก)
อาจจะกลายเป็น:

สามารถใช้ภาษาฝรั่งเศสอธิบายความเชื่อมโยงของข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะของข้อความภาษาอังกฤษที่ยาวและซับซ้อน (เช่น บทความ เว็บไซต์ หนังสือ หรือการสนทนาแบบเผชิญหน้า/ทางออนไลน์เกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน หรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจส่วนตัวหรือที่เกี่ยวข้องส่วนตัว)
หรือถ้าเป็นการสื่อสารภายในภาษาเป้าหมายภาษาเดียว:
สามารถอธิบายความเชื่อมโยงของข้อมูลจำเพาะที่อยู่ในตอนใดตอนหนึ่งโดยเฉพาะของข้อความที่ยาวและซับซ้อน (เช่น บทความ เว็บไซต์ หนังสือ หรือการสนทนาแบบเผชิญหน้า/ทางออนไลน์ เกี่ยวกับข่าวสารปัจจุบัน หรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจส่วนตัวหรือที่เกี่ยวข้องส่วนตัว)

คำบรรยายระดับทั้งหมดสำหรับการเป็นสื่อกลางข้อความเกี่ยวข้องกับทักษะหลายทักษะที่ผสมผสานกัน เป็นการผสมของการรับกับการผลิต แต่จุดเน้นไม่ใช่อยู่ที่การรับ ซึ่งมีมาตรวัดของ CEFR รองรับอยู่แล้ว ระดับของคำบรรยายระดับที่ได้รับการปรับเทียบแล้ว สะท้อนให้เห็นระดับของการประมวลผลและการผลิตที่ต้องการ ถ้าการรับและการผลิตอยู่คนละภาษา ระดับของคำบรรยายระดับจึงต้องเป็นการประมวลผลและการถ่ายทอดเนื้อความต้นฉบับในภาษาเป้าหมาย
สมรรถนะทั่วไปและสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในทุกมาตรวัดคำบรรยายระดับของ CEFR จะเห็นว่า คำบรรยายระดับที่ระดับใดระดับหนึ่งโดยเฉพาะจะอธิบายว่าผู้ใช้หรือผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายอะไรบ้าง ถ้าพวกเขามีสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (CEFR 2001 หมวด 5.2) ในภาษาที่เกี่ยวข้องตามระดับของ CEFR ที่ได้มา และยังระบุว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นผู้มีบุคลิกลักษณะ ความรู้ วุฒิภาวะทางความคิดและสติปัญญา ตลอดจนประสบการณ์ ซึ่งนั่นคือสมรรถนะทั่วไป (CEFR 2001 หมวด 5.1) ซึ่งจำเป็นเพื่อทำสิ่งดังกล่าวให้สำเร็จ มาตรวัดของ CEFR มีไว้เพื่อโปรไฟล์ความสามารถ มันแทบจะเป็นไปไม่ได้ที่ผู้ใช้ภาษาทุกคนที่อยู่ในระดับ “B1” จะสามารถทำทุกอย่างได้แม่นยำตามที่ระบุไว้ที่ระดับ B1ในมาตรวัดทุกมาตรวัดคำบรรยายระดับของ CEFR ในความเป็นจริงอาจจะทำได้ไม่มากก็น้อย เป็นไปได้สูงว่าคนที่อยู่ในระดับ B1 โดยรวมนั้น ความจริงแล้วอาจจะอยู่ในระดับ A2 หรือ A2+ เมื่อดูที่บางกิจกรรมและอาจอยู่ใน

ระดับ B1+ หรือแม้กระทั่ง B2 ถ้าพิจารณากิจกรรมอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโปรไฟล์ส่วนตัวด้านสมรรถนะทั่วไป และขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ ฯลฯ และกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นกับมาตรวัดระดับคำบรรยายของ CEFR 2001 ที่มีอยู่หลายมาตรวัดที่เกี่ยวข้องกับความสามารถทางความคิดและสติปัญญาเช่น “การฟังและการจดโน้ต” “การอ่านเพื่อหาข้อมูลและข้อโต้แย้ง” “การอภิปรายเป็นทางการ (ในการประชุม)” “การพูดเดี่ยวต่อเนื่อง: พูดต่อหน้าชุมชน” และ “เขียนรายงานและเรียงความ”

ในทำนองเช่นเดียวกันกับกิจกรรมการเป็นสื่อกลาง มาตรวัดบางตัวที่อยู่ภายใต้หัวข้อการเป็นสื่อกลางข้อความ (เช่น “การย่อยข้อความ”) หรือกลยุทธ์การเป็นสื่อกลาง (เช่น “การย่อข้อความ”) ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้และสติปัญญาในระดับที่จะเข้าใจปัญหาหรือสิ่งต่างๆที่ซับซ้อนได้ ซึ่งทุกคนไม่ได้มีสิ่งนี้ นอกจากนั้นมาตรวัดการเป็นสื่อกลางในการสื่อสารต้องใช้ทักษะการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลซึ่งบางคนอาจจะไม่มี เพราะไม่มีประสบการณ์

ในทำนองเดียวกับโปรไฟล์ของผู้ใช้/ผู้เรียน เช่นที่ระดับ B1 จะแตกต่างกันมากในเรื่อง “การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม” ซึ่งขึ้นอยู่กับวิถีชีวิตของแต่ละคน ประสบการณ์ และสมรรถนะที่สะสมมาในชีวิต ดังนั้นแทนที่จะหาทางกำจัดอิทธิพลที่มาจากความแตกต่างของแต่ละบุคคล แนวคิดที่อยู่ในคำบรรยายระดับคือการยอมรับว่า ข้อแตกต่างเหล่านั้น เป็นปัจจัยสำคัญที่เสริมสร้างโปรไฟล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนในเรื่องของความสามารถในการสื่อสาร

สมรรถนะทั่วไปและสมรรถนะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรมเช่นเดียวกับการเป็นสื่อกลาง การที่ผู้ใดใช้คลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรมนั้นต้องอาศัยสมรรถนะทั่วไปหลายอย่างรวมกัน (CEFR 2001 หมวด 5.1) ตามปกติแล้วจะควบคู่ไปกับสมรรถนะทางวัจนปฏิบัติและภาษาศาสตร์สังคม (CEFR 2001 หมวด 5.2.2 และ 3) ดังนั้นในมาตรวัดนี้เหมือนเช่นกับมาตรวัดการเป็นสื่อกลางและมาตรวัดอื่นๆของ CEFR อีกจำนวนมาก ที่สมรรถนะอื่นๆเข้ามามีบทบาทเหนือสมรรถนะทางภาษา ขอบเขตระหว่างความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรม กับความตระหนักรู้ข้ามวัฒนธรรมนั้นไม่ค่อยชัดเจนเท่าไรนัก ดังที่ CEFR 2001 ได้อธิบายไว้ เช่นเดียวกับขอบเขตระหว่างทักษะทางปฏิบัติและความรู้เชิงขั้นตอน -ซึ่งรวมทักษะทางสังคม –กับความรู้ด้านสังคมวัฒนธรรม หรือทักษะข้ามวัฒนธรรม และความรู้เชิงขั้นตอน แขนงวิชาวัจนปฏิบัติศาสตร์ทางสังคมหรือความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขหรือปัจจัยทางสังคมที่ควบคุมการใช้ภาษาของผู้พูดก็ศึกษาแง่มุมของสิ่งเหล่านี้จากมุมมองทาง “ภาษาศาสตร์” มากกว่า แต่สิ่งที่สำคัญเหนือกว่าการคาบเกี่ยวกันของแต่ละประเภทคือความจริงที่ว่า ผู้ใช้/ผู้เรียนดึงความรู้ที่หลากหลายเหล่านี้มารวมกับสมรรถนะทางภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสาราเพื่อสร้างความหมายในสถานการณ์การสื่อสาร ผู้เรียนบางคนอาจจะทำได้มากกว่าคนอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับประสิทธิภาพทางภาษา หรืออาจจะเป็นเพราะมีความถนัดและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน

การปรึกษาหารือและการทดลอง

หลังจากการพัฒนาและการตรวจสอบรับรองความถูกต้องที่กล่าวมาข้างต้น ขั้นตอนต่อไปคือกระบวนการของการปรึกษาหารือและการทดลองซึ่งแบ่งเป็นสามขั้นตอน ดังนี้

- การประชุมเชิงปฏิบัติการของผู้เชี่ยวชาญ
- การสำรวจการปรึกษาหารือล่วงหน้าทางออนไลน์กับผู้เชี่ยวชาญ
- การปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการ

หลังจากการประชุมกับผู้เชี่ยวชาญของสภายุโรปในเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 2016 และการปรึกษาหารือล่วงหน้าทางออนไลน์อย่างละเอียดกับผู้เชี่ยวชาญของ CEFR ในฤดูร้อนของปี ค.ศ. 2016 แล้ว จึงได้มีการแก้ไขปรับปรุงคำบรรยายระดับก่อนการปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการโดยใช้ภาษาอังกฤษและฝรั่งเศสระหว่างเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 2016 และกุมภาพันธ์ปี ค.ศ. 2017 การสำรวจคู่ขนานกันสำหรับบุคคลและสถาบัน ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 500 คนได้ตอบแบบฟอร์มสำรวจครบถ้วนพร้อมกับสถาบันจำนวน

หนึ่งที่ได้รับเชิญและองค์กรด้านหลักสูตรและการประเมินผล นอกจากคำถามอื่นๆ แล้ว ผู้ให้ข้อมูลยังถูกขอร้องให้บอกว่า พวกเขาเห็นว่ามาตรวัดใหม่แต่ละมาตรนั้นมีประโยชน์มากน้อยเพียงไร และให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคำบรรยายระดับ ผู้ตอบเห็นว่ามาตรวัดใหม่ที่นำเสนอทุกมาตรนั้นมีประโยชน์และผู้ตอบจำนวน 80 เปอร์เซ็นต์เห็นว่ามีประโยชน์มาก ส่วนสถาบัน / องค์กรต่างๆ มีแนวโน้มให้คำตอบเชิงบวกมากกว่า และมาตรวัดใหม่ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดเกี่ยวกับการเป็นสื่อกลางข้อความ การทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย และการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ แต่ความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างเด่นชัดระหว่างบุคคลและสถาบันอยู่ที่มาตรวัดคำบรรยายระดับสองมาตร อันได้แก่ “การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมายและความร่วมมือ” และ “การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา” ในขณะที่ 96เปอร์เซ็นต์ของสถาบันเห็นว่า มาตรวัดทั้งสองมีประโยชน์ หรือมีประโยชน์มาก มีเพียงบุคคลจำนวน 81 / 82 เปอร์เซ็นต์ที่เห็นเช่นนั้น

ในการปรึกษาหารืออย่างเป็นทางการนั้น จำนวนเศษสองส่วนสามของผู้ตอบแสดงความยินดีกับข้อเท็จจริงที่ว่า มาตรวัดคำบรรยายระดับสำหรับการเป็นสื่อกลางได้ก้าวออกไปจากการสอนภาษาสมัยใหม่แบบดั้งเดิม (ไปสู่ CLIL และภาษาของระดับโรงเรียน) โดยจำนวนมากกว่า 90 เปอร์เซ็นต์ของทั้งบุคคลและสถาบันที่เห็นด้วยในระดับหนึ่ง ทางโครงการได้รับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวนมากซึ่งช่วยให้สามารถสร้างและสรุปคำบรรยายระดับ ชื่อของมาตรวัดต่างๆ และวิธีการนำเสนอมาตรวัดต่างๆ ได้

การทดลองเกิดขึ้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์และมิถุนายนปี ค.ศ. 2017 ซึ่งผลการทดลองได้นำไปใช้ในการสร้างและนำเสนอคำบรรยายระดับในมาตรวัดต่างๆ ในการทดลองส่วนใหญ่ได้เลือกคำบรรยายระดับจากมาตรวัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแนะนำรูปแบบของกิจกรรมการสื่อสารในห้องเรียนและใช้คำบรรยายระดับเหล่านั้นเพื่อสังเกตการใช้ภาษาของผู้เรียน ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับคำบรรยายระดับออกมาในเชิงบวกมาก และมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับปรับปรุงแก้ไขเล็กๆ น้อยๆ สาขาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในการทดลอง ได้แก่ การทำงานร่วมกันในกลุ่มย่อย การเป็นสื่อกลางข้อความ และสมรรถนะทางพหุภาษาและพหุวัฒนธรรม ในการทดลองครั้งหนึ่งได้มีการนำเสนอคำบรรยายระดับของสองมาตรวัด สำหรับการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ ไว้ในแบบสำรวจที่แยกจากกันของครูสอนภาษาอังกฤษชาวอิตาเลียนจำนวน 1175 คน ซึ่งกำลังจะจบหลักสูตรออนไลน์โดยใช้แหล่งอ้างอิงทางดิจิตอล49 ผู้ตอบจำนวน 94.8 เปอร์เซ็นต์พบว่า คำบรรยายระดับชัดเจนมากหรือชัดเจนทีเดียว และ 80.8 เปอร์เซ็นต์รายงานว่าคำบรรยายระดับง่ายมากหรือค่อนข้างง่ายสำหรับใช้ประเมินผลตนเอง

ในเวลาเดียวกับที่มีการปรึกษาหารือเป็นทางการ ได้มีการส่งแบบสอบถามไปยังประเทศสมาชิกเช่นกันเพื่อสอบถามเกี่ยวกับการใช้ CEFR ในประเทศของตน ความคุ้นเคยกับเอกสารประกอบซึ่งจัดส่งโดยหน่วยนโยบายการศึกษาของ สภายุโรป (โครงการนโยบายภาษา) และปฏิกิริยาของพวกเขาที่มีต่อมาตรวัดคำบรรยายระดับใหม่ที่ได้นำเสนอ นอกจากนั้นยังขอร้องประเทศสมาชิกให้เสนอแนะสถาบันเพื่อทำการทดลอง ผลลัพธ์ที่ได้นั้นดีมาก ยกเว้นมีข้อสงสัยในระดับหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ CEFR ในระยะเริ่มแรกของวิชาครุศาสตร์ - มีเพียงผู้ตอบครึ่งหนึ่งที่บอกว่า CEFR มีประโยชน์อย่างยิ่ง เป็นเหมือนดังที่คาดการณ์ไว้ นั่นคือ มิติต่างๆ ของ CEFR ที่ได้รับการอ้างอิงในเอกสารราชการและที่นำไปใช้ในทางปฏิบัติ ได้แก่ คำบรรยายระดับ (83 เปอร์เซ็นต์ได้รับการอ้างอิง) ระดับต่างๆ (75 เปอร์เซ็นต์ได้รับการอ้างอิง) และการสอนโดยเน้นกิจกรรม (63 เปอร์เซ็นต์) ต่อคำถามที่ถามว่าพวกเขายินดีต้อนรับมาตรวัดใหม่หรือไม่ คำตอบที่ได้รับคะแนนสูงสุด สมรรถนะทางพหุภาษา / พหุวัฒนธรรม (79%) ตามด้วยการปฏิสัมพันธ์ทางออนไลน์ (75%) การเป็นสื่อกลาง (63%) และวรรณกรรม (58%)

49 “Techno-CLIL 2017”, moderators: Letizia Cinganotto and Daniela Cuccurullo, https://moodle4teachers.org/enrol/index.php?id=90.

การนำคำบรรยายระดับไปใช้สำหรับภาษามือ

คนที่เกิดมาหูหนวกอาจจะใช้ภาษามือเป็นภาษาแรกโดยพ่อแม่และเพื่อนเป็นผู้สอนให้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ภาษามือไม่ใช่แค่เพียงภาษาที่ใช้กิริยาท่าทางเพื่อติดต่อสื่อสาร และไม่ใช่เป็นสื่อกลางที่แตกต่างออกไปเพื่อแสดงภาษาพูด งานวิจัยด้านภาษาศาสตร์ได้แสดงหลักฐานเพียงพอที่ชี้ให้เห็นชัดว่าภาษามือเป็นภาษามนุษย์ภาษาหนึ่งซึ่งมีความถูกต้องของตัวเองโดยแสดงให้เห็นลักษณ์ทั้งหมด วิธีการกฎเกณฑ์และข้อจำกัดที่พบในภาษาพูด ซึ่งรวมทั้งการรับภาษา การประมวลผลภาษา การสูญเสีย – นั่นคือกระบวนการทางจิตวิทยาและลักษณะเฉพาะของภาษาที่พบในภาษาพูดเช่นกัน

คำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะในการใช้ภาษามือได้ทำคู่ขนานกันไปกับโครงการใหญ่ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเดียวกันในขั้นตอนแรกของโครงการที่มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ประยุกต์ของนครซูริค (ZHAW) ซึ่งได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากโครงการวิจัยแห่งชาติของสวิส50 วัตถุประสงค์ของโครงการในขั้นตอนที่สอง คือ ต้องการผลิตคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะการรับของภาษามือ คำบรรยายระดับที่เจาะจงเฉพาะภาษามือจะมาเพิ่มเติมคำบรรยายระดับสำหรับภาษาพูดที่มีอยู่แล้วใน CEFR อันที่จริงคำบรรยายระดับอื่นๆ ของ CEFR จำนวนมากก็สามารถนำมาใช้ได้กับภาษามือ เนื่องจากภาษามือก็ใช้ในการสื่อสารเช่นกัน และนี่คือพื้นฐานของโครงการ ProSign ซึ่งได้สร้างตัวแปรของมาตรวัดของ CEFR ที่มีอยู่ ตามที่บรรยายไว้ในคู่มือนี้

ตั้งแต่มีการนำเสนอ CEFR สำหรับภาษาพูด ได้มีความจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายของการเรียน หลักสูตร และระดับต่างๆ เพื่อการศึกษาภาษามือร่วมกัน ซึ่งในความเป็นจริง CEFR ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการร่างรายวิชาในภาษามือ 95% ของเด็กหูหนวกเกิดจากพ่อแม่ที่หูไม่หนวกและถึง แม้จำนวนคนหูหนวกจะมีน้อยก็ตาม แต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีรายวิชาเหล่านี้ ไม่ใช่เพียงเพื่อครอบครัวของเด็กหูหนวกเท่านั้น แต่เพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา (ล่าม ผู้ลี้ภัยที่หูหนวก คนที่ฟังไม่ถนัด นักการศึกษา นักภาษาศาสตร์ ฯลฯ) นอกจากนั้น CEFR เริ่มมีบทบาทเกี่ยวข้องกับการอบรมและมอบวุฒิการศึกษาแก่ครูผู้สอนภาษามือและล่ามภาษามือ และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น คือการรณรงค์เพื่อให้ยอมรับความสำคัญของภาษามือและการรับรองวุฒิการศึกษาของบุคลากรวิชาชีพด้านภาษามือ ดังนั้นการริเริ่มให้มีคำบรรยายระดับสำหรับภาษามือในกรอบ CEFR จึงได้รับการตอบรับอย่างดีจากสมาคมคนหูหนวกต่างๆ

โครงการภาษามือของมหาวิทยาลัยซูริคด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์51 ชื่อ “Common European Framework of Reference for Sign Languages: development of descriptors for Swiss-German Sign Language” ดำเนินงานโดยใช้กรอบเวลาที่ต่างกัน โดยการวิจัยสิ้นสุดในเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 2019 ตามหลังโครงการคำบรรยายระดับหลักสามปี โครงการภาษามือใช้วิธีแบบผสม กล่าวคือ รูปแบบการพัฒนางานวิจัยรวมการวิเคราะห์ด้านคุณภาพและปริมาณไว้ด้วยกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากชุมชนที่ใช้ภาษามือมีขนาดเล็ก โครงการนี้จึงเกิดขึ้นในระดับที่เล็กกว่า โดยแบ่งเป็นสามขั้นตอน ตามภาพที่ 20

วิธีวิจัยเป็นการใช้ฐานข้อมูลล้วนๆ แทนที่จะปรับคำบรรยายระดับของ CEFR ที่มีอยู่แล้วให้เป็นภาษามือ โครงการ ZHAW ของมหาวิทยาลัยซูริคมีจุดมุ่งหมายจะสร้างคำบรรยายระดับสำหรับแง่มุมด้านสมรรถนะการใช้ภาษามือ โดยยึดการศึกษาวิดีโอของผู้เชี่ยวชาญการใช้ภาษามือเป็นหลัก ซึ่งมีการถ่ายวิดีโอผู้เชี่ยวชาญภาษามือเหล่านั้นขณะที่กำลังใช้ภาษามือสื่อสารข้อความประเภทต่างๆรวมทั้งพฤติกรรมของพวกเขา หลังจากนั้นได้นำไปอภิปรายในการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้งต่อเนื่องกันกับครูผู้สอนภาษามือ ซึ่งล้วนเป็นเจ้าของภาษามือทั้งหมด หลังจากนั้นกลุ่มผู้เขียนของโครงการ ZHAW มหาวิทยาลัยซูริคจึงได้เรียบเรียงคำบรรยายระดับโดยยึดความคิดเห็นและการวิเคราะห์ของครูผู้สอนภาษามือเป็นหลัก ด้วยวิธีนี้ทำให้ชุดคำบรรยายระดับสำหรับสมรรถนะทางการรับจำนวนมากกว่า 260 ระดับได้รับการพัฒนา เหมือนกับโครงการการเป็นสื่อกลางซึ่งไม่ได้รับการพิจารณาระดับในขั้นตอนนี้: จุดมุ่งหมายก็คือ ต้องการจะเรียบเรียงแง่มุมที่สำคัญของสมรรถนะออกมาเป็นคำ เหมือนเช่นโครงการการเป็น

50 สภายุโรปขอขอบคุณ SNSF สำหรับเงินบริจาคประมาณ 385,000 ยูโรที่ช่วยให้โครงการสำเร็จลุล่วงไปได้

51 Zurich University of Applied Sciences Authoring Group: Jörg Keller, Petrea Bürgin, Aline Meili and Dawei Ni.

สื่อกลางที่คำบรรยายระดับได้รับการปรับปรุงแก้ไขในการประชุมปรึกษาหารือและสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่เกิดขึ้นซ้ำๆ และเมื่อได้ทดลองตรวจสอบรับรองความถูกต้องแบบง่ายๆ ในโครงการ ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษามือและได้ยินเสียงกับผู้ที่ไม่ใช่ครูและหูหนวกได้ตีความระดับที่คำบรรยายระดับอ้างถึงนั้นแตกต่างกันอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับครูที่หูหนวก ดังนั้นคำบรรยายระดับจะได้รับมาตรฐานโดยครูสอนภาษามือที่หูหนวกเท่านั้น หรือไม่ก็หูหนวกโดยกำเนิด หรือมีความสามารถในภาษาแรกที่ได้รับการยอมรับของชุมชนในการใช้ภาษามือในรูปแบบต่างๆ (วิดีโอ)

หลังจากนั้นคำบรรยายระดับได้ถูกจัดกลุ่มตามประเภทต่างๆ ในช่วงแรก ต้องการจะสร้างมาตรวัดสำหรับตัวบทประเภทต่างๆ (เช่น การเล่าเรื่อง การบรรยาย การอธิบาย ฯลฯ)52 อย่างไรก็ตาม มีคำบรรยายระดับจำนวนมากที่ถูกระบุว่าเกี่ยวข้องกับตัวบทหลายประเภท เพราะตัวบทดังกล่าวต้องใช้สมรรถนะข้ามสายงาน ด้วยเหตุนี้กลุ่มโครงการจึงจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการและในที่สุดได้จัดคำบรรยายระดับเป็นกลุ่มๆตามความคล้ายคลึงกัน ซึ่งแบ่งเป็นสามกลุ่มแยกจากกัน และจัดเรียงคำบรรยายระดับเป็นกลุ่มๆ ที่อธิบายสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกัน จากนั้นได้เจรจาสรุปผลการจัดกลุ่ม ลักษณะสำคัญของแต่ละกลุ่มได้ถูกตรวจสอบ และปรับปรุงให้ละเอียดขึ้น ซึ่งนำไปสู่คำนิยามของกลุ่มมาตรวัดทั้งเจ็ดมาตรวัด ดังนี้

สมรรถนะทางภาษาศาสตร์

1. คลังความรู้ภาษามือ (การรับ/การผลิต)
2. ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ (การรับ/การผลิต)

สมรรถนะด้านภาษาศาสตร์สังคม

3. ความเหมาะสมทางภาษาศาสตร์สังคมและคลังความรู้ด้านวัฒนธรรม (การรับ/การผลิต)

สมรรถนะทางวัจนปฏิบัติ

4. โครงสร้างข้อความของภาษามือ (การรับ/การผลิต)
5. การจัดฉากและทัศนมิติ (การรับ/การผลิต)
6. การรับรู้ทางภาษาและการตีความ (การรับ)
7. การปรากฏตัวและผลกระทบ (การผลิต) (ในภาษาเยอรมัน: Auftritt and Wirkung)
8. ความเร็วในการประมวลผล (การรับ)
9. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามือ (การผลิต)

52 Keller, J. et al. (2017), “Auf dem Weg zum Gemeinsamen Europäischen Referenzrahmen (GER) für Gebärdensprachen. Empirie-basierte Bestimmung von Deskriptoren für Textkompetenz am Beispiel der Deutschschweizer Gebärdensprache (DSGS)”, Das Zeichen, No. 105, pp. 86-97; Keller, J. et al. (2018), “Deskriptoren zur gebärdensprachlichen Textstrukturierung im GER für Gebärdensprachen”, Das Zeichen, No. 109, pp. 242-51; Keller, J. (2019), “Deskriptoren für Textkompetenz in Gebärdensprachen”, in Barras M. et al. (eds), IDT 2017, Band 2. Berlin: ESV, pp. 111-117.

ภาพ 20 ขั้นตอนในโครงการภาษามือ

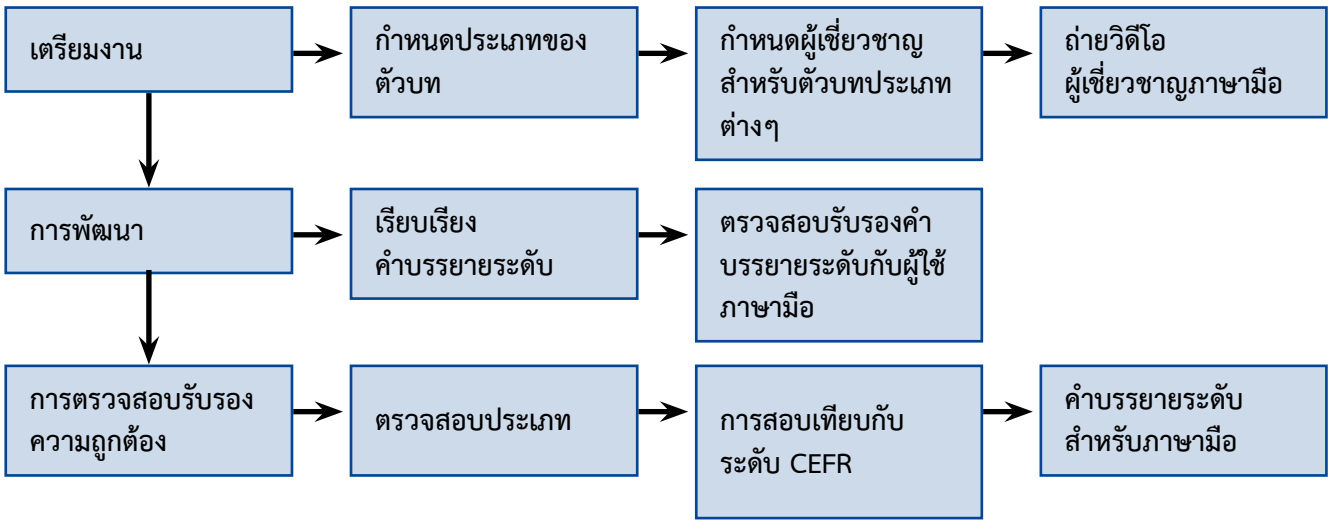

ขั้นตอนสุดท้าย ได้แก่ การสอบเทียบกับระดับต่างๆของ CEFR เพื่อสร้างมาตรวัดของคำบรรยายระดับ ตาราง Rasch Model ได้ถูกนำมาใช้ เหมือนเช่นโครงการการเป็นสื่อกลางและระบบเสียง และโครงการสร้างคำบรรยายระดับดั้งเดิมของ CEFR แต่อย่างไรก็ตาม ครั้งนี้วิดีโอเทปที่อัดการใช้ภาษามือสื่อคำบรรยายระดับคือแหล่งให้ข้อมูล การใช้วิดีโอเพื่อจุดประสงค์ดังกล่าวกระทำเช่นกันในภาษามือของสวิส - เยอรมัน และภาษามือสากล (ISL) ซึ่งประการหลังนี้ สำหรับผู้ใช้ภาษามือ ISL จากประเทศต่างๆ ในยุโรป หลังจากการทดสอบมาตรวัดโดยคณะทำงานในโครงการประสบความสำเร็จแล้ว ได้มีการออกแบบสำรวจความเห็นทางออนไลน์ และขอร้องให้ลำดับคะแนนความยากง่ายของคำบรรยายระดับ โดยมีคะแนน 4 - 0 โดย 1 (ไม่ยาก) ถึง 4 (ยากมาก) ข้อมูลทั้งหมด (N = 223) ได้รับการตรวจสอบสำหรับกรณีที่มีการประเมินน้อยหรือไม่มีการประเมินเลย ซึ่งต่อมาได้ถูกตัดทิ้งไป ขนาดของกลุ่มทดลองซึ่งมีผลการประเมินสมบูรณ์แล้ว ได้รับการตรวจสอบในสองกลุ่มหลัก (สวิส, ยุโรป) ในกลุ่มชาวสวิส (N = 53) เกือบทุกคนได้ประเมินคำบรรยายระดับทั้งหมดซึ่งมีชุดคำบรรยายระดับมากกว่า 300 ด้วยกัน ในกลุ่มชาวยุโรป (N = 37) ผู้เข้าร่วมทุกคนได้ประเมินคำบรรยายระดับทั้งหมดในชุดย่อย ผลการประเมินที่ได้โดยเฉลี่ย 15 ครั้งต่อหนึ่งคำบรรยาย ระดับ ซึ่งรวมการประเมินผลจาก 53 คนในกลุ่มสวิส – เยอรมันด้วย

ดังที่กล่าวไปแล้วขณะที่บรรยายตาราง Rasch Model อย่างคร่าวๆว่า คำบรรยายระดับจะแม่นยำมากขึ้นเมื่ออยู่ตรงระดับที่ถูกต้อง ถ้าบุคคลและคำบรรยาย ซึ่งมีข้อมูลไม่ตรงกับตาราง Rasch Model (เพราะไม่น่าจะเป็นได้) ก็จะถูกตัดทิ้งจากข้อมูล ในโครงการนี้ก็ทำขั้นตอนดังกล่าวเช่นเดียวกับในโครงการหลัก

ขั้นสุดท้าย ได้แก่ การนำสิ่งที่ถูกตัดทิ้งระหว่างระดับของ CEFR ต่างๆ ไปไว้ที่มาตรวัดภาษามือ เพื่อทำให้ขั้นตอนนี้ง่ายขึ้น คำบรรยายระดับของ CEFR ในปี ค.ศ. 2001 ที่ได้รับมาตรฐานแล้ว ได้ถูกรวมเข้ามาด้วยเพื่อเป็น “คำหลัก” เพื่อเปลี่ยนมาตรวัดที่สร้างขึ้นมาให้มีค่าทางคณิตศาสตร์ซึ่งรองรับมาตรวัดของ CEFR หากต้องการคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนนี้ ผู้ใช้ได้รับคำแนะนำให้ไปดูที่หมวด การตรวจสอบรับรองความถูกต้องเชิงปริมาณใน “Developing illustrative descriptors of aspects of mediation for the CEFR” (North and Piccardo 2016) และของ “Phonological Scale Revision Process Report” (Piccardo 2016) อย่างไรก็ตาม ครั้งนี้ไม่เหมือนกับโครงการทั้งสองดังกล่าว เพราะ ค่าทางคณิตศาสตร์ของ “คำหลัก”ของ CEFR 2001 ไม่น่าเชื่อถือ แม้ว่าได้ตัดทิ้ง “คำหลัก” ที่ไม่แน่นอนออกแล้วก็ตาม ดังนั้นวิธีกำหนดมาตรฐานทางเลือกอื่นซึ่งขึ้นอยู่กับคำ

53 แม้ค่าจะต่ำ แต่ค่าเหล่านี้ก็อยู่ในช่วงความเชื่อมั่นที่ต่ำที่สุดตามข้อกำหนดเบื้องต้นซึ่งได้แก่ 95% ในระดับความยากภายในค่า +/- 1 (Linacre, 1994: “กลุ่มตัวอย่างและเสถียรภาพการสอบเทียบของแต่ละข้อ” วิธีการวัดค่าต่างๆ ตามแบบ Rasch 7(4) หน้า 328) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของคำบรรยายระดับสำหรับภาษามือสูงกว่าคำบรรยายระดับอื่นๆ แต่การสอบเทียบกับมาตรวัดนั้นสมเหตุสมผล มีเพียงไม่กี่กรณีที่คำบรรยายระดับที่มีเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนใกล้กับระดับสมิทธิภาพทางภาษาซึ่งอยู่ถัดไปนั้นได้ถูกจัดเข้าไปในระดับที่ใกล้เคียงกันโดยยึดคำตัดสินโดยรวมของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก

ตัดสินของผู้เชี่ยวชาญจึงถูกนำมาใช้54

การทำให้เสร็จสมบูรณ์

ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับในขั้นตอนต่างๆของการตรวจสอบรับรองความถูกต้อง การปรึกษาหารือ และการทดลองระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ปี ค.ศ. 2015 และเดือนมิถุนายนปี ค.ศ. 2017 มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการกำหนดและขจัดคำบรรยายระดับที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จ รวมทั้งมาตรวัดต่างๆ และในการแก้ไขปรับปรุง กระบวนการทั้งหมดได้บันทึกไว้ในคลังข้อมูลบนเว็บไซต์ของสภายุโรปที่นักวิจัยสามารถเข้าถึงได้ ชุดคำบรรยายระดับสุดท้ายที่ถูกต้องซึ่งรวมอยู่ในเอกสารนี้ได้คำนึงถึงข้อมูลป้อนกลับทั้งหลายที่ได้รับ

เนื่องจากคำบรรยายระดับจำนวนมากได้รับการตรวจสอบรับรองความถูกต้องสำหรับระดับที่แน่นอนของบางมาตรวัด โดยเฉพาะระดับ B2 ซึ่งมีคำบรรยายระดับจำนวนหนึ่งถูกตัดทิ้งออกไปจากชุดคำบรรยายระดับแบบขยายความที่เพิ่มขยาย แม้ว่าจะเป็นคำบรรยายระดับที่ได้รับการตรวจสอบรับรองอย่างดีก็ตาม ซึ่งคำบรรยายระดับดังกล่าวจะพบได้ในภาคผนวก 9 ในแง่หนึ่งความซ้ำซ้อนเช่นนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ดี เพราะเป็นการเน้นความเกี่ยวเนื่องของการสอบเทียบเข้าระดับต่างๆ แต่ก็ไม่จำเป็นที่จะรวมคำบรรยายระดับทั้งหมดที่เกี่ยวข้องไว้ในมาตรวัดคำบรรยายระดับแบบขยายความของ CEFR ในขั้นตอนสุดท้าย คำบรรยายระดับดังกล่าวจะถูกนำเสนอภายหลังในฐานะเป็นคำบรรยายระดับเพิ่มเติมในคลังคำบรรยายระดับที่เกี่ยวข้องของ CEFR ซึ่งจะพบได้บนเว็บไซต์ของสภายุโรป

ภาคผนวก 7 - การเปลี่ยนแปลงคำบรรยายระดับของปี ค.ศ.2001

OVERALL LISTENING ORAL COMPREHENSION	
C2	Can understand with ease virtually Has no difficulty with any kind of spoken/signers language, whether live or broadcast, delivered at fast native natural speed.
UNDERSTANDING CONVERSATION BETWEEN OTHER NATIVE SPEAKERS	
B2+	Can keep up with an animated conversation between native speakers/signers of the target language.
B2	Can with some effort catch much of what is said around him/her, but may find it difficult to participate effectively in discussion with several native speakers/signers of the target language who do not modify their language in any way.
LISTENING UNDERSTANDING AS A MEMBER OF A LIVE AUDIENCE	
C2	Can follow specialised lectures and presentations employing a high degree of colloquialism, regional usage or unfamiliar terminology.
OVERALL READING COMPREHENSION	
C2	Can understand and interpret critically virtually all forms of the written language types of written/signed texts including abstract, structurally complex, or highly colloquial literary and non-literary writings.

54 วิธีนี้ใช้เป็นตัวแปรของ ‘วิธี Bookmark’ ที่อธิบายไว้ในคู่มือของสภายุโรปชื่อ “คู่มือการเชื่อมโยงข้อสอบให้เข้ากับ CEFR” (Council of Europe 2009)

OVERALL ORAL INTERACTION	
B2	Can interact with a degree of fluency and spontaneity that makes regular interaction, and sustained relationships with speakers/signers of the target language native speakers quite possible without imposing strain on either party. Can highlight the personal significance of events and experiences, account for and sustain views clearly by providing relevant explanations and arguments.
UNDERSTANDING A NATIVE SPEAKER AN INTERLOCUTOR	
C2	Can understand any native speaker interlocutor, even on abstract and complex topics of a specialist nature beyond his/her own field, given an opportunity to adjust to a non-standard less familiar variety accent or dialect.
CONVERSATION	
B2	Can sustain relationships with users of the target language native speakers without unintentionally amusing or irritating them or requiring them to behave other than they would with another native proficient speaker/signer.
INFORMAL DISCUSSION (WITH FRIENDS)	
B2+	Can keep up with an animated discussion between native speakers/signers of the target language.
B2	Can with some effort catch much of what is said around him/her in discussion, but may find it difficult to participate effectively in discussion with several native speakers/signers of the target language who do not modify their language in any way.
FORMAL DISCUSSION (MEETINGS)	
C2	Can hold their own in formal discussion of complex issues, putting an articulate and persuasive argument, at no disadvantage to native speakers other participants.
INTERVIEWING AND BEING INTERVIEWED	
C2	Can keep up their side of the dialogue extremely well, structuring the talk and interacting authoritatively with complete effortless fluency as interviewer or interviewee, at no disadvantage to native speakers other participants.
SOCIOLINGUISTIC APPROPRIATENESS	
C2	Can mediate effectively and naturally between speakers/signers of the target language and of their own community of origin, taking account of sociocultural and sociolinguistic differences.
C2	Appreciates fully virtually all the sociolinguistic and sociocultural implications of language used by native proficient speakers/signers of the target language and can react accordingly.
B2	Can sustain relationships with users of the target language native speakers without unintentionally amusing or irritating them or requiring them to behave other than they would with another native proficient speaker.

SPOKEN FLUENCY	
B2	Can interact with a degree of fluency and spontaneity that makes regular interaction with users of the target language native speakers quite possible without imposing strain on either party.

ภาคผนวก 8 - คำบรรยายระดับเสริม

คำบรรยายระดับในภาคผนวกนี้ได้รับการพัฒนาตรวจสอบและรับรองมาตรฐานในโครงการพัฒนาคำบรรยายระดับสำหรับการเป็นสื่อกลาง แต่ได้ถูกคัดออกจากคำบรรยายระดับแบบขยายความ เพราะมีความซ้ำซ้อน หรือเพราะว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพัฒนาคำบรรยายระดับให้เพียงพอสำหรับระดับความสามารถต่างๆ หรือเพราะความคิดเห็นในช่วงการประชุมปรึกษาหารือ คำบรรยายระดับนี้จะไปรวมอยู่ในคลังของคำบรรยายระดับเสริมในเว็บไซต์ของสภายุโรป

มาตรวัด

การล่าม	
หมายเหตุ : ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเป็นสื่อกลางข้ามภาษา ผู้ใช้อาจจะระบุภาษาที่เกี่ยวข้องในคำบรรยายระดับ ดังเช่นในตัวอย่างคำบรรยายระดับ C2 สามารถล่ามแบบพูดพร้อม หรือล่ามแบบพูดตามวาทกรรมที่ซับซ้อนและเป็นทางการในภาษาเยอรมันเป็นภาษาฝรั่งเศสเกือบจะถูกต้องทั้งหมด โดยสื่อความหมายของผู้พูดอย่างครบถ้วน และรักษาลีลา ทำเนียบภาษา และบริบททางวัฒนธรรมโดยไม่ขาดหรือเพิ่มเติมสิ่งใด	
C2	สามารถล่ามแบบพูดพร้อมหรือล่ามแบบพูดตามวาทกรรมที่ซับซ้อนและเป็นทางการเกือบจะถูกต้องทั้งหมด โดยสื่อความหมายของผู้พูดอย่างครบถ้วน และรักษาลีลา ทำเนียบภาษา และบริบททางวัฒนธรรมโดยไม่ขาดหรือเพิ่มเติมสิ่งใด สามารถล่ามแบบพูดพร้อมหรือล่ามแบบพูดตามในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการ ด้วยภาษาที่ชัดเจน คล่องแคล่ว และเรียบเรียงอย่างดีในหัวข้อที่หลากหลายทั้งทั่วๆไปและจำเพาะ โดยถ่ายทอดลีลา ทำเนียบภาษา และความหมายที่แตกต่างกันเล็กน้อยได้อย่างแม่นยำ สามารถล่ามแบบพูดพร้อมหรือล่ามแบบพูดตาม จัดการกับความยุ่งยากที่ไม่คาดการณ์มาก่อน สื่อนวงของภาษา และการอ้างถึงเชิงวัฒนธรรมในข้อความหลัก แม้การแสดงออกอาจจะไม่เหมาะสมตามธรรมเนียมปฏิบัติเสมอไป
C1	สามารถล่ามแบบพูดตามได้อย่างคล่องแคล่วในหัวข้อที่หลากหลายด้านความสนใจส่วนตัว วิชาการหรือวิชาชีพ ถ่ายทอดข้อมูลที่สำคัญได้อย่างชัดเจนและกระชับความ
B2	สามารถเป็นสื่อกลางระหว่างการสัมภาษณ์ได้ สื่อข้อมูลที่ซับซ้อน ดึงความสนใจทั้งสองฝ่ายไปที่ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง และตั้งคำถามขอความชี้แจง และคำถามที่ตามมาหากจำเป็น สามารถล่ามแบบพูดตามการกล่าวต้อนรับ การเล่าเกร็ดเล็กๆน้อยๆ หรือการนำเสนอในสาขาของตน หากผู้พูดหยุดพูดบ่อยๆ เพื่อให้มีเวลาล่าม สามารถเป็นล่ามแบบพูดตามในหัวข้อทั่วๆ ไปที่สนใจ และในสาขาของตน สื่อประโยคที่สำคัญและมุมมองต่างๆ หากผู้พูดหยุดพูดบ่อยๆ เพื่อล่าม และให้คำชี้แจงหากจำเป็น สามารถเป็นล่ามระหว่างการสัมภาษณ์ และสื่อข้อมูลละเอียดอย่างน่าเชื่อถือ และให้ข้อมูลเสริม แม้ว่าอาจจะต้องหาสำนวน และบางครั้งต้องถามขอความชัดเจนของการเรียบเรียงคำพูดบางคำ

B1	สามารถเป็นล่ามระหว่างการสัมภาษณ์ และสื่อข้อมูล ข้อเท็จจริงตรงไปตรงมา หากสามารถเตรียมการล่วงหน้าและผู้พูดออกเสียงชัดเจนในภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สามารถแปลแบบไม่เป็นทางการในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว หรือสนใจในปัจจุบัน หากผู้พูดออกเสียงชัดเจนด้วยภาษามาตรฐาน และสามารถถามขอความชัดเจน และหยุดการแปลได้ เพื่อวางแผนวิธีการแสดงออก
A2	สามารถเป็นล่ามแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้สามารถสื่อข้อมูลที่สำคัญ หากผู้พูดพูดชัดเจนด้วยภาษามาตรฐาน และสามารถขอให้พูดซ้ำ และขอความชัดเจนได้ สามารถเป็นล่ามแบบไม่เป็นทางการเกี่ยวกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่คาดเดาได้ โดยให้ข้อมูลกลับไปกลับมาเกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นส่วนตัว หากผู้พูดช่วยเรียบเรียงภาษาให้ สามารถเป็นล่ามอย่างง่ายๆ ระหว่างการสัมภาษณ์ สื่อข้อมูลตรงไปตรงมาในหัวข้อที่คุ้นเคย หากสามารถเตรียมการล่วงหน้าได้ และผู้พูดออกเสียงชัดเจน สามารถระบุอย่างง่ายๆ ว่าคนอื่นอาจจะช่วยล่ามให้ได้
A1	สามารถสื่อสารด้วยคำพูดง่ายๆ และกิริยาท่าทางว่าฝ่ายที่สามมีความจำเป็นขั้นพื้นฐานอะไรในสถานการณ์บางอย่าง
Pre-A1	ไม่มีคำบรรยายระดับ

การควบคุมระบบเสียง : การจำเสียง	
C2	สามารถใช้ภาษาพูดอย่างแม่นยำ ภาษาขบขัน ตัวย่อของสำนวน และ/หรือทำเนียบภาษาเฉพาะเพื่อเพิ่มอิทธิพลของการแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายทางออนไลน์
C1	สามารถแสดงความคิดเห็นและแนวคิดอย่างแม่นยำในการอภิปรายทางออนไลน์ในหัวข้อที่ซับซ้อน หรือหัวข้อเฉพาะเกี่ยวกับสาขาของตน และสามารถตอบคำพูดเชิงโต้แย้งที่ซับซ้อนได้อย่างน่าเชื่อถือ สามารถประเมินเชิงวิจารณ์ความคิดเห็นทางออนไลน์ และแสดงปฏิกิริยาเชิงลบได้อย่างมีชั้นเชิง
B2+	สามารถใช้สภาพแวดล้อมต่างๆ ในออนไลน์ ริเริ่มและรักษาความสัมพันธ์ โดยใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว แบ่งปันประสบการณ์ และพัฒนาการปฏิสัมพันธ์โดยการตั้งคำถามที่เหมาะสม
B2	ามารถพัฒนาข้อโต้แย้งในการอภิปรายทางออนไลน์โดยให้เหตุผลสนับสนุนหรือแย้งมุมมองบางอย่าง แม้บางครั้งการแสดงความคิดเห็นอาจจะดูซ้ำซาก สามารถถ่ายทอดความรู้สึกระดับต่างๆ ในการเขียนข้อความส่วนตัวทางออนไลน์ โดยเน้นความสำคัญส่วนตัวของเหตุการณ์และประสบการณ์ และตอบความคิดเห็นที่ถามมาได้อย่างยืดหยุ่น สามารถแก้ไขการเข้าใจผิดในการอภิปรายทางออนไลน์ด้วยคำตอบที่เหมาะสม
B1	สามารถริเริ่ม รักษา และจบการสนทนาทางออนไลน์ง่ายๆ ได้ในหัวข้อที่ตนคุ้นเคย แม้จะหยุดบ้างสำหรับการตอบแบบเรียลไทม์
A2	สามารถโพสต์ข้อความออนไลน์เกี่ยวกับความรู้สึกและสิ่งที่ทำโดยใช้สำนวนสูตรสำเร็จ และตอบการแสดงความคิดเห็นด้วยการขอบคุณแบบง่ายๆ หรือการขอโทษ
Pre-A1	สามารถสร้างการติดต่อทางสังคมแบบพื้นๆ ทางออนไลน์ โดยใช้คำสุภาพที่ใช้ในชีวิตประจำวันแบบง่ายที่สุด ได้แก่ การกล่าวสวัสดีและการอำลา

การทำกิจธุระทางออนไลน์ที่มุ่งเป้าหมายและความร่วมมือ

C1	สามารถจัดการกับปัญหาการสื่อสารและประเด็นทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในการทำงานร่วมกัน หรือกิจธุระทางออนไลน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับทำเนียบภาษาของตนอย่างเหมาะสม
A2+	สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลเบื้องต้นกับคู่สนทนาที่คอยให้ความช่วยเหลือทางออนไลน์เพื่อจัดการปัญหาหรืองานที่ทำร่วมกันแบบง่ายๆ

การสร้างบรรยากาศเชิงบวก	
B2	สามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่ช่วยเหลือกันสำหรับการแบ่งปันความคิดและการปฏิบัติ โดยให้คำอธิบายที่ชัดเจนและกระตุ้นให้ผู้คนสำรวจและอภิปรายประเด็นที่พบโดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของเขา สามารถใช้อารมณ์ขันให้เหมาะสมกับสถานการณ์ (เช่น เรื่องเกร็ดเล็กๆน้อยๆ เรื่องขบขัน หรือการพูดเล่น) เพื่อสร้างบรรยากาศเชิงบวกหรือเรียกความสนใจกลับมา สามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวกและกระตุ้นการมีส่วนร่วม โดยให้การช่วยเหลือทั้งทางด้านอารมณ์และในทางปฏิบัติ
B1	สามารถสร้างบรรยากาศเชิงบวกโดยวิธีกล่าวทักทาย สวัสดี และกล่าวต้อนรับผู้คน และตั้งคำถามต่างๆ นานาที่แสดงว่าสนใจ

การย่อยข้อความในการพูดหรือการใช้ภาษามือ	
C1	สามารถสรุปความคิดสำคัญที่นำเสนอในข้อความที่ซับซ้อนด้วยภาษาที่เรียบเรียงอย่างดี ไม่ว่าจะเกี่ยวกับสาขาของตนที่สนใจหรือเชี่ยวชาญหรือไม่ได้อย่างชัดเจนและคล่องแคล่ว สามารถสรุปได้อย่างชัดเจน คล่องแคล่ว และเรียบเรียงอย่างดีในการพูดเกี่ยวกับข้อมูลและข้อโต้แย้งในข้อเขียนหรือข้อความที่พูดในหัวข้อทั่วๆ ไปที่หลากหลาย และหัวข้อเฉพาะ
B2+	สามารถชี้แจงความคิดเห็นที่เป็นนัยและจุดประสงค์ต่างๆ ของผู้พูด รวมทั้งทัศนคติ
B1+	สามารถสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงในสาขาที่สนใจ

การย่อยข้อความในการเขียน	
B1	สามารถเขียนสรุปประเด็นหลักในบทความที่เป็นข้อมูลตรงไปตรงมาเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจส่วนตัวและสนใจในปัจจุบัน สามารถเขียนสรุปประเด็นหลักของข้อความที่พูดหรือเขียนที่เป็นข้อมูลในหัวข้อที่สนใจส่วนตัว โดยใช้การเรียบเรียงง่ายๆและมีพจนานุกรมช่วย

การนำเสนอข้อมูลเป็นรูปภาพ	
B2	สามารถทำให้เข้าถึงแนวคิดที่เป็นนามธรรม ด้วยการนำเสนอโดยรูปภาพ (เช่น แผนผังความคิด ตาราง ผังงาน ฯลฯ) ซึ่งช่วยให้เข้าใจดีขึ้น โดยเน้นและอธิบายความสัมพันธ์ของแต่ละความคิด สามารถนำเสนอข้อมูลเป็นรูปภาพ (ด้วยการจัดเป็นรูปภาพ เช่น แผนผังความคิด ตาราง ผังงาน ฯลฯ) เพื่อให้แนวคิดหลักและความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองอย่างเข้าถึงได้ง่ายขึ้น (เช่น การแก้ไขปัญหา การเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือน/แตกต่าง) สามารถสร้างภาพจากข้อความเพื่อนำเสนอแนวคิดหลัก (เช่น แผนผังความคิด แผนภูมิรูปวงกลม ฯลฯ) เพื่อช่วยให้เข้าใจแนวคิดที่เกี่ยวข้อง สามารถทำให้เข้าถึงประเด็นหลักของแนวคิดที่เป็นนามธรรมได้ง่ายขึ้น โดยนำเสนอเป็นรูปภาพ (เช่น แผนผังความคิด ตาราง ผังงาน ฯลฯ) สามารถนำเสนอแนวคิดหรือกระบวนการเป็นรูปภาพเพื่อให้ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลชัดเจน (เช่น ในผังงาน ตารางแสดงสาเหตุ - ผลกระทบ การแก้ไขปัญหา)
B1	สามารถสื่อสารประเด็นสำคัญของแนวคิดหรือขั้นตอนหลักด้วยวิธีการที่ตรงไปตรงมา โดยใช้ภาพวาดหรือการจัดการเป็นรูปภาพ สามารถนำเสนอข้อมูลตรงไปตรงมาโดยใช้การจัดการเป็นรูปภาพ (เช่น ใช้สไลด์ PowerPoint ให้เห็นความแตกต่าง ก่อน/หลัง ข้อดี/ข้อเสีย ปัญหา/ทางแก้ไข) สามารถสร้างภาพวาดหรือแผนภาพเพื่อแสดงข้อความง่ายๆ ที่เขียนในภาษาที่นิยมใช้กันมาก

การตอบสนองส่วนตัวต่อข้อความสร้างสรรค์ (รวมทั้งวรรณกรรม)	
A2+	สามารถเลือกบทง่ายๆ ที่ชอบเป็นพิเศษจากวรรณกรรมเพื่อใช้อ้างอิง
A2	สามารถใช้ประโยคง่ายๆ อธิบายว่า ผลงานทางวรรณกรรมทำให้รู้สึกเช่นไร

การวิเคราะห์วิจารณ์ข้อความสร้างสรรค์ (รวมทั้งวรรณกรรม)	
C2	สามารถวิเคราะห์ผลงานทางวรรณกรรมที่ซับซ้อน ระบุความหมาย ความคิดเห็น และทัศนคติแฝงได้ สามารถอธิบายผลของการใช้กลวิธีทางวาทศิลป์/ทางวรรณศิลป์ ที่มีต่อผู้อ่าน เช่น วิธีที่ผู้แต่งเปลี่ยนลีลาการเขียนเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ต่างๆ

การช่วยการปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน	
B2+	สามารถเชิญให้คนเข้ามามีส่วนร่วม แนะนำประเด็น และจัดการการพูดคุยในเรื่องที่อยู่ในความสามารถของตนด้านวิชาการหรือวิชาชีพ
B2+	สามารถบันทึกความคิดและการตัดสินใจในการทำงานกลุ่ม ถกกับกลุ่ม และเขียนรายงานกลับต่อที่ประชุมใหญ่
B2	สามารถเข้าแทรกแซงเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาร่วมกันที่ริเริ่มโดยผู้อื่น

การร่วมมือกันในการสร้างความหมาย	
B2	สามารถสังเคราะห์ประเด็นหลักในตอนท้ายของการอภิปราย

การจัดการการปฏิสัมพันธ์	
B2+	สามารถควบคุมการทำงานโดยไม่เข้าไปแทรกแซงและทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ จดบันทึก และภายหลังให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน สามารถควบคุมการทำงานกลุ่ม ดึงความสนใจไปที่คุณลักษณะของการทำงานที่ดี และกระตุ้นให้มีการประเมินในกลุ่มเพื่อน สามารถควบคุมการอภิปรายกลุ่มเล็กเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ใช่เพียงแลกเปลี่ยนความเห็นเท่านั้น แต่เพื่อสร้างข้อโต้แย้งหรือการสอบถาม
B2	สามารถนำเสนอข้อมูลและสั่งการผู้คนให้ใช้ข้อมูลอย่างอิสระ เพื่อพยายามและแก้ไขปัญหาต่างๆ

การช่วยเหลือพื้นที่พหุวัฒนธรรม	
C1	สามารถสังเกตเห็นธรรมเนียมปฏิบัติในการสื่อสารต่างๆ และผลกระทบที่มีต่อการรับรู้ข้อความต่างๆ ปรับวิธีการพูดให้คล้อยตาม และช่วยตั้ง “กฎ” ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ สามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ต่างๆ ที่ต้องตระหนักถึงปัญหาข้ามวัฒนธรรม และงานที่จะต้องทำเสร็จด้วยกัน โดยใช้ความสามารถของตน เพื่อให้เข้ากับกลุ่ม (ต่างๆ) ในขณะที่ต้องรักษาความสมดุลและระยะห่าง
B2+	สามารถเข้าไปแสดงความเห็นอกเห็นใจมุมมองของคนอื่น และวิธีคิดของเขา รวมทั้งความรู้สึกต่างๆ เพื่อตอบสนองด้วยคำพูดและการกระทำอย่างเหมาะสม
B2	สามารถเชื่อมความสัมพันธ์กับสมาชิกในวัฒนธรรมอื่นๆ แสดงความสนใจและความเห็นใจด้วยการถาม แสดงการเห็นด้วย และมองเห็นความต้องการด้านอารมณ์และในทางปฏิบัติ สามารถกระตุ้นการอภิปรายโดยไม่ครอบงำ แสดงความเข้าใจและชื่นชมความคิดต่างๆ ความรู้สึกและมุมมอง และเชิญให้สมาชิกอื่นๆ พูด และมีปฏิกิริยาต่อความคิดซึ่งกันและกัน สามารถช่วยสร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยอาศัยการชื่นชมของตนในการใช้การสื่อสารที่ตรง/อ้อม และชัดเจน/แอบแฝง

การช่วยการสื่อสารในสถานการณ์ที่อ่อนไหวและขัดแย้ง	
B2+	สามารถช่วยกันอภิปรายในสถานการณ์ที่อ่อนไหวหรือไม่ลงรอยกันโดยเรียงประเด็นที่สำคัญที่ต้องแก้ไข สามารถตั้งคำถามแบบกลางๆ ปลายเปิด เพื่อได้มาซึ่งข้อมูลในประเด็นที่อ่อนไหว ในขณะเดียวกันก็ลดการเสียหน้า หรือความบาดหมาง สามารถใช้การพูดซ้ำหรือเปลี่ยนคำพูดใหม่เพื่อแสดงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อความต้องของแต่ละฝ่ายเพื่อทำการตกลง สามารถอธิบายภูมิหลังของเหตุการณ์ที่อ่อนไหวหรือความไม่เห็นด้วยโดยการพูดซ้ำและสรุปคำพูดที่กล่าวกันมา สามารถสร้างความชัดเจนในความสนใจและจุดประสงค์ของการเจรจาโดยใช้ คำถามเปิดที่สื่อบรรยากาศเป็นกลาง สามารถช่วยกันอภิปรายในเรื่องที่ไม่เห็นด้วยกัน โดยอธิบายที่มาของปัญหา รายงานข้อโต้แย้งต่างๆ ตามลำดับเรียงประเด็นที่สำคัญๆ ที่ต้องได้รับการแก้ไข และระบุเรื่องที่เห็นชอบเหมือนกัน สามารถช่วยให้แต่ละฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกัน พิจารณาทางแก้ไขที่เป็นไปได้ โดยชั่งน้ำหนักข้อได้เปรียบ เสียเปรียบของแต่ละทางออก สามารถประเมินจุดยืนของฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย และเชิญให้พิจารณาประเด็นใหม่ โดยเชื่อมโยงการโต้แย้งของตนกับจุดมุ่งหมายที่ฝ่ายนั้นระบุไว้

B2	สามารถสรุปสาระสำคัญที่ได้ตกลงไว้

เชื่อมโยงกับความรู้เดิม	
B2	สามารถสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้คนเกี่ยวกับวิธีการใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่ในการสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่าง โดยจัดหาและอธิบายโดยใช้ภาพประกอบ (เช่น แผนภาพ/แผนภูมิ ตาราง ผังงาน) สามารถอธิบายอย่างชัดเจนว่าสิ่งที่กำลังจะแนะนำให้รู้จักนั้นมาจากสิ่งที่ผู้คนคงจะรู้กันแล้วได้อย่างไร

แบ่งย่อยข้อมูลที่ซับซ้อน	
C1	สามารถทำให้ประเด็นที่ซับซ้อนเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น โดยการสร้างเป็นขั้นตอนหรือเรียงข้อโต้แย้ง และย้ำประเด็นหลักๆ

การปรับภาษา	
C1	สามารถทำให้เข้าถึงข้อมูลในข้อเขียนที่ซับซ้อน (เช่น ในวารสารวิทยาศาสตร์) ได้ง่ายขึ้น โดยนำเสนอเนื้อหาในประเภทและทำเนียบภาษาที่แตกต่างไป
B2+	สามารถปรับการออกเสียง การเน้นประโยค การออกเสียงสูงต่ำ ความเร็ว ความดัง เพื่อปรับเนื้อหา เน้นแง่มุมที่สำคัญ และแสดงให้เห็นการเปลี่ยนหัวข้อหนึ่งไปอีกหัวข้อหนึ่ง
B1+	สามารถถ่ายความเพื่ออธิบายข้อเขียน/คำพูด ในหัวข้อที่คุ้นเคยให้อยู่ในรูปแบบที่ง่ายขึ้น เป็นรูปธรรมมากขึ้น

การขยายความข้อความที่แน่น	
B2	สามารถช่วยให้เข้าใจภาษาที่ไม่คุ้นเคยในข้อความ โดยให้ตัวอย่างเพิ่มเติมในภาษาที่คล้ายคลึงกัน

การย่อข้อความ	
C1	สามารถเขียนต้นฉบับใหม่หมด เรียบเรียงใหม่เพื่อเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องมากที่สุดสำหรับกลุ่มเป้าหมาย
B2	สามารถกลั่นกรองข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากส่วนต่างๆ ในต้นฉบับ เพื่อแนะนำผู้รับให้เข้าใจประเด็นที่สำคัญๆ สามารถกลั่นกรองข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากส่วนต่างๆ ในต้นฉบับ เพื่อให้เข้าถึงข้อมูลที่ขัดแย้งและข้อโต้แย้งในต้นฉบับ สามารถตัดการซ้ำซ้อนและการวกวนออกนอกประเด็นในบทความเพื่อให้เข้าถึงข้อความที่สำคัญ

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุวัฒนธรรม	
C2	สามารถใช้กลยุทธ์การสื่อสารที่ลึกซึ้งและหลากหลายด้วยตนเองและในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสั่งโต้แย้ง ชักจูง ห้ามปราม เจรจาต่อรอง ให้คำปรึกษา และแสดงความเห็นอกเห็นใจด้วยมารยาทที่เหมาะสมทางวัฒนธรรม
B2+	สามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับความเหมือน ความต่างระหว่างวัฒนธรรม เพื่อการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านส่วนตัวและวิชาชีพ

B2+	สามารถมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสมในการสื่อสารตามธรรมเนียมปฏิบัติและพิธีการหลักๆ ของการใช้วาจาและการไม่ใช้วาจาที่เหมาะสมกับบริบท และจัดการกับความยากลำบากส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นได้
B2	สามารถมองเห็นต้นแบบที่ตายตัวทางวัฒนธรรม – ชื่นชอบและแยกแยะ - และสามารถอธิบายว่ามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของตนเองหรือคนอื่นๆ ได้อย่างไร สามารถวิเคราะห์และอธิบายความสมดุลที่ตนเองส่วนตัวรักษาไว้ในกระบวนการปรับตัวระหว่างการปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมอื่น และการรักษาวัฒนธรรมของตนเอง สามารถปรับพฤติกรรมของตนเองและการแสดงออกด้วยวาจาให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในวัฒนธรรมใหม่ หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ทราบว่าอาจจะถูกมองว่าไม่สุภาพ สามารถอธิบายการตีความของตนเองเกี่ยวกับความคิดเห็นที่เจาะจงด้านวัฒนธรรม การปฏิบัติ ความเชื่อ และค่านิยม โดยชี้ให้เห็นความเหมือนความต่างกับวัฒนธรรมตนเองหรือวัฒนธรรมอื่นๆ
B2	สามารถแสดงความคิดเห็นในด้านความแตกต่างทางวัฒนธรรมสามารถเปรียบเทียบอย่างลึกซึ้ง โดยใช้ประสบการณ์และขนบธรรมเนียมประเพณีของตนเอง สามารถมีปฏิสัมพันธ์อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่ต้องมีการรับรู้ปัญหาข้ามวัฒนธรรม เพื่อร่วมกันแก้ไขงาน สามารถสอบถามเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมและการปฏิบัติในขณะที่ให้ความร่วมมือในการพบปะข้ามวัฒนธรรม และสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ภายใต้ข้อจำกัดของการมีการปฏิสัมพันธ์ในเรียลไทม์

ความเข้าใจพหุภาษา	
A2	สามารถใช้คำศัพท์ที่เห็นได้ง่าย (เช่น สำนวนสากล คำที่มีรากศัพท์เดียวกันในแต่ละภาษา - เช่น แบงก์ หรือ มิวสิก) เพื่อสร้างสมมุติฐานในการหาความหมายของข้อความ

การสร้างคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษา	
C2	สามารถยืมคำอุปมาอุปไมยและการเปรียบเทียบอื่นๆ จากภาษาอื่นในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนเพื่อให้ได้ผลทางวาทศิลป์ เพื่อขยายความ เรียบเรียงข้อความใหม่ และอธิบายตามความจำเป็น
C1	สามารถเล่าเรื่องตลกจากภาษาอื่น โดยรักษามุกในภาษาเดิมได้ เพราะเรื่องตลกขึ้นกับมุก และอธิบายเรื่องตลกให้ผู้ฟังที่ไม่เข้าใจได้
B2	สามารถติดตามการสนทนารอบตัวได้ในภาษาหรือภาษาต่างๆ ที่เขามีความสามารถในการรับและแสดงออกในภาษาที่คู่สนทนาหนึ่งคนหรือมากกว่านั้นเข้าใจ สามารถช่วยให้เข้าใจและพัฒนาความคิดในการทำงานกลุ่มแบบพหุภาษา ซึ่งสมาชิกกลุ่มใช้ภาษาต่างๆ ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนได้อย่างยืดหยุ่น สามารถจัดการการปฏิสัมพันธ์ในสองภาษาหรือมากกว่านั้นในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนเพื่อให้การอภิปรายหรืองานดำเนินงานต่อได้ และกระตุ้นให้ผู้คนใช้ภาษาของตนอย่างยืดหยุ่น สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มพหุภาษา และกระตุ้นการมีส่วนร่วมในภาษาต่างๆ โดยการเล่าเรื่อง/เหตุการณ์ในภาษาหนึ่งที่อยู่ในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตน และต่อมาอธิบายโดยใช้อีกภาษาหนึ่ง สามารถใช้และอธิบายหากจำเป็น สำนวนจากอีกภาษาหนึ่งในคลังความรู้ความสามารถทางพหุภาษาของตนสำหรับแนวคิดซึ่งไม่มีสำนวนที่เหมาะสมในภาษาที่ใช้อยู่
B1	สามารถใช้คำที่ปรับมาจากอีกภาษาหนึ่งที่คู่สนทนาพูด เมื่อคิดสำนวนที่เหมาะสมในภาษาที่ใช้อยู่ไม่ออก

สมรรถนะการใช้ภาษามือ	
คลังความรู้ภาษามือ	
C2	สามารถอธิบายปรากฏการณ์ เช่น สิ่งที่ผิดปกติในท้องฟ้า (UFO) ด้วยท่าทางที่สร้างสรรค์และเป็นนามธรรม
C1	สามารถสร้างสรรค์การใช้ภาษามืออย่างมีเอกลักษณ์และมีศิลปะสำหรับคำที่ไม่รู้จัก
B2+	สามารถอธิบายแง่มุมต่างๆ ของบางสิ่งบางอย่างด้วยความแม่นยำ สามารถอธิบายผลที่จะเกิดขึ้นจากการตัดสินใจได้อย่างแม่นยำ
B2	สามารถใช้ภาษามือสื่อข้อความที่อ้อมค้อม (คำถามที่อ้อมค้อม การขอร้อง ความปรารถนา และการเรียกร้อง) สามารถสรุปข้อเสนอสำหรับการลงคะแนนเสียง เรียบเรียงให้ง่ายขึ้นโดยใช้ศัพท์ที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงออกอย่างชัดเจนและแม่นยำว่าต้องการทำอะไร แม้จะมีข้อจำกัดด้านศัพท์ สามารถขยายความการใช้ภาษามือแบบใช้มือและไม่ใช้มือ
B1+	สามารถใช้การเปรียบเทียบเพื่อบอกคุณลักษณะของบุคคลและสิ่งของ รู้จักสำนวนการใช้ภาษามือเฉพาะในวัฒนธรรมของการใช้ภาษามือ สามารถถกข้อได้เปรียบ และเสียเปรียบของประเด็น
B1	สามารถเลียนแบบพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิต (คน สัตว์) สามารถอธิบายด้วยประโยคง่ายๆ สถานที่ที่ไปพักร้อนมา สามารถอธิบายสิ่งของโดยการถ่ายความที่ใกล้เคียง โดยไม่ทราบชื่อเรียกสิ่งนั้นๆ
A2+	สามารถอธิบายบางอย่างได้อย่างเข้าใจ
A2	สามารถเข้าใจข้อความภาษามือง่ายๆ แม้จะมีคำศัพท์จำกัด สามารถระบุสัตว์ต่างๆ ด้วยการใช้ภาษามือด้านศัพท์ สามารถแสดงภาษามือด้านศัพท์ใหม่ๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่น สำหรับคนหรือสีต่างๆ
A1	สามารถเข้าใจสำนวนที่ใช้กันทั่วไปในบทสนนา (เช่น การกล่าวทักทายหรือขอบคุณ) สามารถเข้าใจคำศัพท์ภาษามือสำหรับเดือน วัน ตัวเลข และเวลา สามารถเข้าใจคำกล่าวทักทายในภาษามือ สามารถเข้าใจคำศัพท์ภาษามือสำหรับสัตว์ สามารถทำตามคำสั่ง คำอธิบาย และคำบอกเหตุผลง่ายๆ สามารถใช้รูปปากต่างๆ ให้เหมาะสมกับบริบท

ความแม่นยำในการใช้ภาษามือ	
C1	สามารถใช้มือเลียนแบบการเคลื่อนไหวของสิ่งของ/สิ่งมีชีวิต (เช่น ลักษณะการเดินทางสัตว์ต่างๆ)
B2+	สามารถแสดงการเปรียบเทียบได้ (เหมือนกับ... ต่างกับ...)
B1+	สามารถทำรูปพหูพจน์ได้โดยการใช้ภาษามือที่สร้างขึ้นใหม่
B1	สามารถใช้วิธีต่างๆ ในการแสดงการปฏิเสธ
A1	สามารถเข้าใจประโยคบอกเล่าง่ายๆ

ความเหมาะสมทางภาษาสังคมและคลังความรู้ทางวัฒนธรรม	
C1	สามารถเลือกใช้ทำเนียบภาษาทางสังคมและวัฒนธรรมที่เหมาะกับข้อความ สามารถเข้าใจชื่อกฎหมาย สถาบัน และองค์กรคนหูหนวกที่สำคัญ (เช่น WFDYS, EFSLI)
B2+	ทราบกระบวนการขั้นตอนที่ตามหลังการเลือกตั้งและการลงประชามติในประเทศของตน สามารถระบุคนที่สำคัญสำหรับภาษามือและหน้าที่ต่างๆ (ระดับสากลเช่นกัน) สามารถทำการอ้างอิง (ทางอ้อม) เกี่ยวกับวันสำคัญๆ บุคคล และสถาบันในประเทศของตน
B1+	สามารถอ้างถึงบุคคลต่างๆ ที่อยู่ด้วยกันอย่างระมัดระวัง เช่น การใช้พื้นที่สามมิติในการใช้ภาษามือที่เล็กลง โดยการเอามือไว้หน้านิ้วชี้ เพื่อไม่ให้ดูประเจิดประเจ้อว่าใช้นิ้วชี้ใคร สามารถระบุสถาบัน กฎหมายต่างๆ และระเบียบที่สำคัญสำหรับภาษามือในประเทศตน
B1	รู้จักชื่อของแผนกในรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและพรรคการเมืองต่างๆ ในประเทศของตน รู้จักองค์กรที่สำคัญที่สุดสำหรับคนหูหนวก (เช่น สภาคนหูหนวกแห่งชาติ สมาคมต่างๆ) รู้จักสถานการณ์ทางภาษาในประเทศตน (เช่น ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์มีภาษามือ 3 ภาษา ภาษาถิ่นของภาษามือสวิส - เยอรมัน 5 ภาษา (DSGS)

โครงสร้างข้อความของภาษามือ	
B2+	สามารถเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่ละบางส่วนไว้ สามารถ เมื่ออธิบายอะไรบางอย่าง ระบุชื่อสิ่งของขนาดใหญ่ที่เคลื่อนไหวไม่ได้ก่อนสิ่งของเล็กที่เคลื่อนไหวไม่ได้ และแนะนำสิ่งของที่เคลื่อนไหวได้ตามหลังสิ่งที่เคลื่อนไหวไม่ได้
B2	สามารถสร้างข้อความที่มีการพัฒนาในเรื่องได้อย่างชัดเจน สามารถเชื่อมโยง เช่น พล็อตของภาพยนตร์ เรื่องเล่าเป็นภาพ และเรื่องเล่า สามารถนำเสนอข้อมูลที่สำคัญเพียงพอและทิ้งข้อมูลที่ไม่จำเป็นออก สามารถเชื่อมโยงภาษามือที่แสดงเป็นข้อความสั้นๆ ที่ปะติดปะต่อได้ สามารถเปรียบเทียบและอธิบายความแตกต่างทางความคิดเห็นของคนอื่นได้
B1+	สามารถใช้ประสบการณ์ส่วนตัวเป็นตัวอย่างเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้ง
B1	สามารถเรียงคุณลักษณะที่มองเห็นตามลำดับที่ถูกต้อง เมื่ออธิบายบุคคล ตัวละคร หรือสัตว์ได้ (เช่น ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า) สามารถตอบคำถามหลักเกี่ยวกับข้อความได้ชัดเจน

การจัดฉากและทัศนมิติ	
เหนือ C2	สามารถใช้รูปแบบและเทคนิคต่างๆของการใช้ภาษามือที่แตกต่างและหลากหลายอย่างมีศิลปะ
C1	สามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ที่นำเสนอกับความรู้สึกบางอย่าง (ดวงอาทิตย์ขึ้น -รู้สึกมีความสุข) ความรู้สึกคือปฏิกิริยาที่มีต่อสิ่งแวดล้อม
B2	สามารถดึงผู้คนมาร่วมงาน และลงทะเบียนเข้างานได้
B1+	สามารถสร้างสภาพต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับข้อความ (แสง ฉากหลัง บรรยากาศในห้อง)
A2	สามารถสื่ออารมณ์ด้วยการล้อเลียน

การรับรู้ทางภาษาและการตีความ	
C2	สามารถแยกแยะระหว่างและประเมินการแสดงเหตุผลชนิดต่างๆ เช่น การใช้ตรรกะ ศีลธรรม ปฏิบัตินิยม สามารถสังเหตเห็นเมื่อผู้ใช้ภาษามือแสดงประเด็นใดประเด็นหนึ่งในหัวข้อจนเกินจริงเพื่อให้เกิดผลบางประการ สามารถเข้าใจการนำเสนอความคิดและความรู้สึกเชิงศิลป์
C1	สามารถรู้ความหมายคำศัพท์ในหัวข้อเดียวกันผ่านบริบท สามารถเข้าใจประเด็นหลักของข้อความที่ซับซ้อน ถึงแม้จะยังมีช่องว่างในความเข้าใจรายละเอียดบางจุดอยู่บ้าง สามารถตัดสินว่าข้อความมีองค์ประกอบของความตึงเครียดที่จำเป็นให้ผู้ชมติดตามเหตุการณ์ สามารถตัดสินความซับซ้อนเชิงศิลป์ของข้อความ สามารถเข้าใจและอธิบายเนื้อหาของข้อความและผลทางอารมณ์ที่แฝงอยู่
B2+	สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงออกจากข้อคิดเห็น สามารถอธิบายว่าทำไมข้อความจึงน่าสนใจ
B2	สามารถระบุบุคคลหรือตัวละครได้ด้วยการตีความอุปนิสัยหรือพฤติกรรมที่ได้รับการเลียนแบบหรือแสดงโดยผู้ใช้ภาษามือ (เช่น คนขี้อายมักจะหลบตา คนกล้าแสดงออกจะเข้าใกล้และทักทาย) สามารถแยกแยะระหว่างคำบรรยายความคิหเห็นของผู้อื่นและความคิดเห็นของผู้ผลิตข้อความ สามารถคัดแยกข้อมูลสำคัญออกจากรายงานและจัดเรียงตามลำดับเวลา
B1+	สามารถเข้าใจและระบุความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อใดๆ ของคู่สนทนา สามารถสร้างความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับข้อความ

ความเร็วในการย่อยข้อความ	
C2	สามารถคัดแยกรายละเอียดที่เกี่ยวข้องแม้แต่จากข้อความภาษามือที่ยาว

ภาคผนวก 9 – แหล่งที่มาของคำบรรยายระดับแบบขยายความใหม่

Abbe, A., Gulick, L.M.V. & Herman, J.L. (2007). Cross-Cultural Competence in Army Leaders: A Conceptual and Empirical Foundation. Arlington, VA: United States Army Research Institute for the Behavioral and Social Sciences. In Barrett CDCID collation

Association of American Colleges and Universities: Intercultural Competence and Knowledge Value Rubric https://www.aacu.org/value/rubrics/intercultural-knowledge

Alexander, R. (2008) Culture, dialogue and learning: an emerging pedagogy, in Mercer N. and S. Hodgkinson (Eds.) Exploring Talk in Schools (91–114). London: Sage. https://uk.sagepub.com/en-gb/eur

Alte Can Do Statements 2001. Appendix D in the CEFR

AMMKIA: Finnish Project (Sauli Takala: unpublished)

Alberta, Government of (2005). Alberta Teachers of English as a Second Language Section 7: Intercultural Communicative Competence: ATESL Adult ESL Curriculum Framework. Alberta: Alberta Teachers of English as a Second Language. Figure 2. Adapted Intercultural Knowledge and Skills Strand of the Massachusetts Curriculum Framework. https://www.atesl.ca/

Autobiography of Intercultural Encounters: Notes. www.coe.int/lang-autobiography

Barrett, M. (2013). Intercultural competence: A distinctive hallmark of interculturalism? In M. Barrett (Ed.),

Interculturalism and Multiculturalism: Similarities and Differences (pp.147-168). Strasbourg: Council of Europe Publishing.
Barrett, M., Byram, M., Lázár, I., Mompoint-Gaillard, P. & Philippou, S. (2014). Developing Intercultural Competence through Education. Strasbourg: Council of Europe.
Barrett, M. (2014). Competences for democratic culture and intercultural dialogue (CDCID). 3rd meeting of the Ad hoc group of experts, Strasbourg, Council of Europe, Agora Building (Room G04), 16–17 June 2014. Phase One of CDCID: Collation of Existing Competence Schemes. CDCID 3/2014 - Doc.4.0
Beacco, J-C., De Ferrari, M., Lhote, G. & Tagliante, C. (2006) Niveau A1.1 pour le françai/référentiel DILF livre, Paris: Didier.
Beacco, J-C., Porquier, R. and Bouquet, S. (2004) Niveau B2 pour le français: Un référentiel. Paris: Didier.
BULATS Summary of Typical Candidate Abilities (global scale)
http://www.cambridgeenglish.org/exams-and-tests/bulats/
Byram, M. (1997) Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence. Cleveland: Multilingual Matters
Cambridge Assessment Scales for Speaking
Cambridge Common Scale for Writing: Overall Writing Scales. Available in, e.g. Cambridge English: Business English Certificates: Handbooks for Teachers.
Cambridge Overall Speaking Scale
Cambridge Overall Writing Scale
CARAP/FREPA: A Framework of Reference for Pluralistic Approaches. http://carap.ecml.at/
CEFR-J project for Japanese secondary school learners of English, 2011.
Negishi, M., Takada, T. & Tono, Y. (2013). A progress report on the development of the CEFR-J. In: Galaczi, E. D. & Weir, C. J. (2013) (Eds.) Exploring Language Frameworks: Proceedings of the ALTE Krakow Conference, July 2011 (pp. 135–163). Cambridge. Studies in Language Testing Series 36, Cambridge University Press.
Center for Applied Linguistics, Washington D.C: Descriptors form translation collected in 1992 and included in the bank of descriptors for the CEFR descriptor research, but never used.
Center für berufsbezogenen Sprachen, das Sprachen-Kompetenzzentrum der Sektion Berufsbildung des BMBF, Vienna.
CERCLES Portfolio descriptors. Included in Lenz, P. and Schneider, G. (2004). A bank of descriptors for self-assessment in European Language. www.coe.int/portfolio
Corcoll López, C. & González-Davies, M. (2016) Switching codes in the plurilingual classroom, ELT Journal 70, 1 January 2016, 67–77.
Creese, A., & Blackledge, A. (2010) Translanguaging in the Bilingual Classroom: A Pedagogy for Learning and Teaching? Modern Language Journal, 94, I, 103–115.
Dunbar, S. (1992) Integrating language and content: A case study. TESL Canada Journal, 10, 1, 62–70.
Eaquals (2008) Eaquals Can Do SIP: Eaquals/Alte Portfolio Descriptor Revision. www.eaquals.org
ELTDU (1976). Stages of Attainment Scale. Oxford: English Language Development Unit, Oxford University Press.
English Profile. Published in Green, A. (2012) Language Functions Revisited: Theoretical and empirical bases for language construct definition across the ability range. English Profile Studies, Volume 2, Cambridge: UCLES/Cambridge University Press.

EPOSTL: Newby, D., Allan, R., Fenner, A., Jones, B., Komorowska, H. & Soghikyan, K. (2006). The European Portfolio for Student Teachers of Languages, EPOSTL.
European Profiling Grid, EPG-Project. www.epg-project.eu
Eurocentres adaptation of ELTDU scale
European Language Portfolio Serial No 1 (Prototype based closely on CEFR/Swiss project descriptors).
Schneider, G., North, B. and Koch, L. (2000). A European Language Portfolio, Berne: Berner Lehrmittel und Medienverlag.
Fantini, A.E. & Tirmizi, A. (2006). Exploring and Assessing Intercultural Competence. World Learning Publications, 1.
Federal Bureau of Investigation, Washington D.C: Descriptors from translation collected in 1992 and included in the bank of descriptors for the CEFR descriptor research, but never used.
Frau-Meigs, D. (2007). General Rapporteur's Report on the Workshop on 'Media Literacy and Human Rights: Education for Sustainable Democratic Societies', Graz, Austria. 5–7 December 2007. In Barrett CDCID collation
GCSE: UK General Certificate of Secondary Education: English: assessment criteria
Gollob, R., Krapf, P. & Weidinger, W. (Eds.) (2010). Educating for Democracy: Background Materials on Democratic Citizenship and Human Rights Education for Teachers. Strasbourg: Council of Europe.
Green, A. (2012) Performance conditions added to descriptors. Appendix to Language Functions Revisited: Theoretical and empirical bases for language construct definition across the ability range. English Profile Studies Volume 2, Cambridge: UCLES/Cambridge University Press.
Grindal, K. (1997). EDC: Basic Concepts and Core Competences: The Approach in Norway. Strasbourg: Council of Europe.
GSE (Global Scale of English: Pearson) www.english.com/gse
Hardman, F. (2008): Teachers' use of feedback in whole-class and group-based talk, in Mercer N. and Hodgkinson (Eds.). Exploring Talk in Schools (pp.131–150). London, Sage.
HarmoS: EDK (Schweizerischer Konferenz der Kantonalen Erziehungsdirektoren) (2008). Projekt Bildungsstandards HarmoS: Vorschläge für Basisstandards Fremdsprachen. www.edk.ch/dyn/11659.php
Himmelmann, G. (2003). Zukunft, Fachidentität und Standards der politischen Bildung. (Unpublished manuscript). Braunschweig: TU Braunschweig, Institut für Sozialwissenschaften. [Summarised in Byram, 2008.]
Hodel, Hanspeter, Pädagogischer Hochschule Luzern: Descriptors for Literature 2007: Personal communication. Descriptors for Literature 2013 (Work in progress in HarmoS-related national project on objectives for school years)
Huber, J., Mompoint-Gaillard, P. & Lázár, I. (Eds.) (2014). TASKS for Democracy: Developing Competences for Sustainable Democratic Societies. Strasbourg: Council of Europe Publishing.
ICCinTE: Intercultural communication training in teacher education. Lázár I with Huber-Kriegler, M., Lussier, D., Matei, G.S. & Peck C. (Eds.), Developing and assessing intercultural communicative competence - A guide for language teachers and teacher educators, Strasbourg/Graz: Council of Europe Publishing
INCA Project (2004): Intercultural Competence Assessment. INCA Assessor Manual.
ec.europa.eu/migrant-integration/librarydoc/the-inca-project-intercultural-competence-assessment
Interagency Language Roundtable Scale of Proficiency. www.govtilr.org/skills/ILRscale1.htm
Jørgensen, J.N. Karrebæk, M., S., Maden, L.M. & Møller, J.S. (2011) Polylanguaging in Söuperdiversity, Diversities, 13, 2, 22–37. www.unesco.org/shs/diversities/vol13/issue2/art2

Karwacka-Vögele, K. (2012). Towards indicators for intercultural understanding. In J. Huber (Ed.), Intercultural Competence for All: Preparation for Living in a Heterogeneous World (pp. 51-60). Strasbourg: Council of Europe.
King, J. and Chetty, R. (2014). Codeswitching: Linguistic and literacy understanding of teaching dilemmas in multilingual classrooms, Linguistics and Education 25, 40-50.
Koch, L. co-author of Swiss ELP 2000 (CH-2000). Proposed additional descriptors for reading in a secondary school context (unpublished).
Lenz, P. and Berthele, R. (2010) Assessment in Plurilingual and Intercultural Education, Satellite Study No 2, Guide for the development and implementation of curricula for plurilingual and intercultural education. Document prepared for the Policy Forum The Right of Learners to Quality and Equity in Education – The role of linguistic and intercultural competence, Geneva, Switzerland, 2-4 November 2010, Strasbourg: Council of Europe.55
Lewis, G., Jones, B., and Baker, C. (2012): Translanguaging: developing its conceptualisation and contextualisation, Educational Research and Evaluation, 18, 7, 655–670.
Lici Project. Handbook: Language in Content Instruction.
Lingualevel/IEF (Swiss) project for 13-15 year olds, 2009. www.lingualevel.ch
Lüdi, G. (2014) Dynamics and management of linguistic diversity in companies and institutes of higher educations: Results from the DYLAN project. In Gromes, P. and Hu, A. (Eds.). Plurilingual education: Policies – practices – language development (113–118), Studies on Linguistic Diversity 3, Hamburg: John Benjamins.
Mercer, N. and Dawes, L. (2008): The value of exploratory talk, in Mercer N. and S. Hodgkinson (Eds.). Exploring Talk in Schools (55–72), London: Sage.
Neuner, G. (2012). The dimensions of intercultural education. In J. Huber (Ed.), Intercultural Competence for All: Preparation for Living in a Heterogeneous World (pp. 11-49). Strasbourg: Council of Europe.
National Institute for Dispute Resolution (1995): Performance-Based Assessment: A Methodology, for use in selecting, training and evaluating mediators, Washington DC.
North-South Centre of the Council of Europe (2010). Global Education Guidelines: A Handbook for Educators to Understand and Implement Global Education. Lisbon: North-South Centre of the Council of Europe.
Oatley, K. (1994). A taxonomy of the emotions of literary response and a theory of identification in fictional narrative, Poetics, 23, 53–74
Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) (2005). The Definition and Selection of Key Competences: Executive Summary. Paris: Organisation for Economic Co-operation and Development/ DeSeCo.
Pierce, K.M. and Gilles, C. (2008). From exploratory talk to critical conversations, in Mercer N. and S. Hodgkinson (Eds.) Exploring Talk in Schools (pp. 37–54). London: Sage.
PISA: Thompson, S., Hillman, K. and De Bortoli, L. (2013) A Teachers Guide to PISA Reading Literacy. Victoria: ACER.
Profile Deutsch: Glaboniat, M., Müller, M., Rusch, P., Schmitz, H. and Wertenschlag, L. (2005) Profile deutsch A1 - C2. Lernzielbestimmungen, Kannbeschreibungen, Kommunikative Mittel. München: Langenscheidt.
Project Miriadi. Skills reference data on multilingual communication in intercomprehension). (Mutualisation et

55 เอกสารได้รับการจัดเตรียมเพื่อที่ประชุมนโยบาย “The right of learners to quality and equity in education –The role of linguistic and intercultural competence” ซึ่งจัดขึ้นณ นครเจนีวา สวิตเซอร์แลนด์ วันที่ 2 ถึง 4 พฤศจิกายน ปีค.ศ. 2010

Innovation pour un Réseau de l'Intercompréhension à Distance)
Purves, A. C. (1971): The Evaluation of Learning in Literature, in Bloom, B.S., Hastings, J. T. and G.F Madaus (Eds.) Handbook of Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York: McGraw-Hill, 699-766.
Research Centre for Language Teaching, Testing and Assessment, National and Kapodistrian University of Athens: Mediation descriptors related to the mediation tasks in the Greek KPG examinations.
Trim, J. L. M: C1 Level Can Do Specifications for Profile Deutsch, translated by J.L.M. Trim. Appendix A in Green, A. (2012) Language Functions Revisited: Theoretical and empirical bases for language construct definition across the ability range. English Profile Studies, Volume 2, Cambridge: UCLES/Cambridge University Press.
Tuning Educational Structures in Europe (nd-a). Approaches to Teaching, Learning and Assessment in Competences Based Degree Programmes. www.unideusto.org/tuningeu/teaching-learning-a-assessment.html#process
Tuning Educational Structures in Europe (nd-b). Generic Competences.
www.unideusto.org/tuningeu/competences/generic.html
Tuning Educational Structures in Europe (nd-c). Education - Specific Competences.
hwww.unideusto.org/tuningeu/competences/specific/education.html
Vacca, J. S. (2008) Scaffolding is an effective technique for teaching a social studies lesson about Buddha to sixth graders, Journal of Adolescent and Adult Literacy, 51, 8, 652–658.
Vollmer, H. and Thürmann, E. (2016): Language Sensitive Subject Teaching: A Checklist. In Handbook on the Language Dimension in all School Subjects, Strasbourg: Council of Europe.56
Translated and shortened from Thürmann, E. and Vollmer, H. (2012), Schulsprache und Sprachsensibler Fachunterricht: Eine Checkliste mit Erläuterungen. Also in: Röhner, Charlotte & Hövelbrinks, Britta (eds.): Fachbezogene Sprachförderung in Deutsch als Zweitsprache. Weinheim: Juventa, pp. 212–233.
Walqui, A. (2006): Scaffolding Instruction for English Language Learners: A Conceptual Framework, The International Journal of Bilingual Education and Bilingualism, 9, 2, 159–180.
Webb, N. (2009). The teacher's role in promoting collaborative dialogue in the classroom. British Journal of Educational Psychology, 78, 1, 1–28.
Zwiers, J. (2008). Building Academic Language. San Francisco: Jossey-Bass

ภาคผนวก 10: แหล่งข้อมูลบนอินเตอร์เน็ต

ALTE (2011), "Manual for language test development and examining – For use with the CEFR", Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680667a2b, accessed 9 September 2019.
Bank of supplementary descriptors, เข้าถึงได้จาก www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/bank-of-supplementary-descriptors, accessed 9 September 2019.
Barrett M. et al. (2018), Reference framework of competences for democratic culture, Council of Europe

56 ฉบับขยายของรายการนี้ได้รับการตีพิมพ์เป็นภาษาเยอรมันโดย Thürmann, Eike and Vollmer, Helmut Johannes (2012), "Schulsprache und Sprachsensibler Fachunterricht: Eine Checkliste mit Erläuterungen", inRöhner C. and Hövelbrinks B. (eds), Fachbezogene Sprachförderung in Deutsch als Zweitsprache, Juventa, Weinheim, pp. 212-33

Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก www.coe.int/competences, accessed 9 September 2019.
Beacco J.-C. et al. (2016a), Guide for the development and implementation of curricula for plurilingual and intercultural education, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16806ae621, accessed 9 September 2019.
Beacco J.-C. et al. (2016b), A Handbook for Curriculum Development and Teacher Training: the language dimension in all subjects, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16806af387, accessed 9 September 2019.
Beacco J.-C. and Byram M. (2007), From Linguistic Diversity to Plurilingual Education: guide for the development of language education policies in Europe, Language Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16802fc1c4, accessed 9 September 2019.
CEFR QualiMatrix, A quality assurance matrix for CEFR use, เข้าถึงได้จาก www.ecml.at/CEFRqualitymatrix, accessed 9 September 2019.
CEFTrain (Common European Framework of Reference for Languages in Teacher Training): www.helsinki.fi/project/ceftrain/index.php.35.html, accessed 9 September 2019.
Competences for Democratic Culture: เข้าถึงได้จาก www.coe.int/competences, accessed 9 September 2019.
Coste D. and Cavalli M. (2015) Education, Mobility, Otherness – the mediation functions of schools, Language Policy Unit, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16807367ee, accessed 9 September 2019.
Committee of Ministers, Recommendation CM/Rec(2008)7 on the use of the Council of Europe's Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) and the promotion of plurilingualism, เข้าถึงได้จาก https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016805d2fb1, accessed 9 September 2019.
Committee of Ministers, recommendations on language and language learning: เข้าถึงได้จาก www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/recommendations, accessed 9 September 2019.
Council of Europe (2001), Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment, Cambridge University Press, Cambridge, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680459f97, accessed 9 September 2019.
Council of Europe (2009a), Relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR) – a manual, Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680667a2d, accessed 9 September 2019.
Council of Europe (2009b), Autobiography of Intercultural Encounters, เข้าถึงได้จาก www.coe.int/t/dg4/autobiography/default_en.asp, accessed 9 September 2019.
Council of Europe (2018), Reference framework of competences for democratic culture, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก www.coe.int/competences, accessed 9 September 2019.
Council of Europe, Official texts and guidelines relating to linguistic integration of adult migrants: เข้าถึงได้จาก www.coe.int/en/web/lang-migrants/officials-texts-and-guidelines, accessed 9 September 2019.
Eaquals "Practical resources for language teaching", เข้าถึงได้จาก www.eaquals.org/our-expertise/cefr/our-work-practical-resources-for-language-teaching/, accessed 9 September 2019.
European Centre for Modern Languages of the Council of Europe: see www.ecml.at, accessed 9 September 2019.
European Centre for Modern Languages thematic pages for the CEFR and the ELP: see www.ecml.at/

Thematicareas/CEFRandELP/tabid/1935/language/en-GB/Default.aspx, accessed 9 September 2019.
Europass: see http://europass.cedefop.europa.eu/, accessed 9 September 2019.
European Language Portfolio (ELP): www.coe.int/en/web/portfolio, accessed 9 September 2019.
FREPA/CARAP, A Framework of Reference for Pluralistic Approaches to Languages and Cultures, เข้าถึงได้จาก http://carap.ecml.at/Accueil/tabid/3577/language/en-GB/Default.aspx, accessed 9 September 2019.
Goodier T. (ed.) (2018), Collated Representative Samples of Descriptors of Language Competences Developed for Young Learners – resource for educators, Volume 1: Ages 7-10, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16808b1688, accessed 9 September 2019.
Goodier T. (ed.) (2018), Collated Representative Samples of Descriptors of Language Competences Developed for Young Learners – resource for educators, Volume 2: Ages 11-15, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/16808b1689, accessed 9 September 2019.
Goullier F. (2007), Council of Europe Tools for Language Teaching – Common European framework and portfolios, Didier/Council of Europe, Paris/Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168069ce6e, accessed 9 September 2019.
Guidelines for intercultural dialogue in non-formal learning/education, เข้าถึงได้จาก https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/icd-guidelines, accessed 9 September 2019.
LINCDIRE: LINguistic & Cultural DIversity REinvented, เข้าถึงได้จาก www.lincdireproject.org, accessed 10 September 2019.
MIRIADI Project Plan: เข้าถึงได้จาก www.miriadi.net/en/miriadi-plan, accessed 9 September 2019.
Noijons J., Bérešová J., Breton G. et al. (2011), Relating Language Examinations to the Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment (CEFR) – Highlights from the Manual, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก: www.ecml.at/tabid/277/PublicationID/67/Default.aspx, accessed 9 September 2019.
North B. and Piccardo E. (2016), “Developing illustrative descriptors of aspects of mediation for the CEFR”, Education Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168073ff31, accessed 9 September 2019.
PETRA-E Network: เข้าถึงได้จาก https://petra-education.eu/, accessed 9 September 2019.
Piccardo E. et al. (2011), Pathways through Assessing, Learning and Teaching in the CEFR, Council of Europe Publishing, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก http://ecep.ecml.at/Portals/26/training-kit/files/2011_08_29_ECEP_EN.pdf, accessed 9 September 2019.
Piccardo E. (2014), “From communicative to action-oriented: a research pathway”, Curriculum Services Canada, เข้าถึงได้จาก https://transformingfsl.ca/en/resources/?pagenum=2, accessed 9 September 2019 .
Piccardo E. (2016), “Phonological Scale Revision Process Report”, Education Policy Division, Council of Europe, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/168073fff9, accessed 9 September 2019.
Platform of resources and references for plurilingual and intercultural education: เข้าถึงได้จาก www.coe.int/lang-platform, accessed 9 September 2019.
PRO-Sign Project: Sign languages and the Common European Framework of Reference for Languages – Descriptors and approaches to assessment, เข้าถึงได้จาก www.ecml.at/ECML-Programme/Programme2012-2015/ProSign/PRO-Sign-referencelevels/tabid/1844/Default.aspx.
Reference Level Descriptions (RLDs): เข้าถึงได้จาก www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/reference-level-descriptions, accessed 9 September 2019.

Relating language curricula, tests and examinations to the Common European Framework of Reference (RELANG): เข้าถึงได้จาก https://relang.ecml.at/, accessed 9 September 2019.
Techno-CLIL 2017, moderators: Letizia Cinganotto and Daniela Cuccurullo, เข้าถึงได้จาก https://moodle4teachers.org/enrol/index.php?id=90, accessed 9 September 2019.
Trim J. (ed.) (2001), “Common European Framework of Reference for Languages: Learning, teaching, assessment –A Guide for Users”, Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg, เข้าถึงได้จาก https://rm.coe.int/1680697848, accessed 9 September 2019.

กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษายุโรป: การเรียน การสอน การประเมินผล

หนังสือแนบ

หนังสือแนบเล่มนี้อธิบายเพิ่มเติมและอัปเดตข้อมูลเกี่ยวกับกรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษายุโรป (CEFR) ซึ่งได้รับการเผยแพร่ในปี 2001 กรอบมาตรฐานดังกล่าว มีผลบังคับใช้ตลอด โดยมีหนังสือแนบที่แสดงคำอธิบายและมีตัวอย่างประกอบอย่างชัดเจน ซึ่งได้รับการพัฒนาจากสภายุโรป เนื้อหาข้อมูลจะเน้นไปที่การขยายความระดับทางภาษา ให้มีการบรรยายระดับแต่ละระดับอย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น

หนังสือแนบดังกล่าวจะช่วยเสริมข้อมูลเกี่ยวกับระดับ และข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาของยุโรป (กรอบมาตรฐานสากลในการวัดระดับภาษายุโรป) ดังต่อไปนี้

- คำจำกัดความของการแบ่งระดับโดยละเอียดในส่วนของการใช้ภาษาเป็นสื่อ (สื่อข้อความ สื่อคอนเซ็ปต์และสื่อกลางทางการสื่อสาร) ซึ่งขยายขอบเขตความสามารถการเป็นล่ามและนักแปลอย่างเห็นได้ชัด โดยมีขอบเขตขยายไปจนถึงความสามารถการสื่อสารระหว่างหลายวัฒนธรรม
- คำบรรยายอธิบายใหม่สำหรับการโต้ตอบระหว่างกันและกันแบบออนไลน์ การสื่อสารทางไกล การใช้สื่อข้อความและวรรณกรรมอย่างสร้างสรรค์
- ระดับใหม่ที่ใช้วัดความสามารถพหุภาษาหรือพหุวัฒนธรรมรวมถึงสมรรถนะการใช้ภาษามือ
- คำบรรยายเพิ่มเติมโดยละเอียดเกี่ยวกับทักษะการฟังและการอ่านในระดับภาษาที่กำหนดไว้แล้ว สำหรับระดับ A1 C1 และ โดยเฉพาะ C2
- คำจำกัดความของ “ระดับทางภาษาแบบเสริม หรือ Plus-Niveau” และระดับภาษาใหม่ที่เรียกว่า “ระดับก่อน A1”